

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—(00)—

திருவிவியாடல்

நாடகம்.

—(*)—

22650

இஃது
திரிசுரபுரத்தாழ்வார் திருமயம்

திருவண்ணாமலை அரசர்கள் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

—[(*)]—

செய்யுட்புத்திரர் சாமிஅப்பர் புத்திரராய

முந் து வை ய ர ல்

மருவிப்பட்டனம்.

மேலும் முதலிராசுரராலையில்

அச்சிறப்பிப்பிக்கப்பட்டது.

—

வினம்பின்னா செத்திரமன்

இதன் வினா ரூபம்

1896

Copyright Registered.

செவ்வாயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
கிருஷ்ணபாரதிகளர்
சரித்திரச்சுருக்கம்

இத் தூதர் சிறியராஜிய கிருஷ்ணபாரதிகள், திரிசிரபுரம் ஜில்லாவில் திருவயம் என்னும் கிராமத்தில், ௧௯௬௧ம் (1961) தாதுக்குச்சரியான சாதாரணவருடம் பல் குனிமாதத்தில், பிராமணஜாதிபில, மழைநாட்டுப் பரமத்தனம் என்னும் அந்தணர் மரபில் அவதரித்தனர். இவரது பிதாவின் பெயர் வேங்கடராமய்யர். மாதாவிடம் பெயர் அன்னபூரணியம்மாள். இவர் பால்யத்தில் தமது பிதாவிடத்திலே வித்யாப்யாசம் செய்யப்பெற்றுத் தமிழில் கல்லை தேர்ச்சியை அடைந்தனர். தமிழைத் தவிரச், சிறிது, சம்ஸ்கிருத பாஷையும் அப்பியதித்துச் சந்திவித்தையினும் வேண்டியதேர்ச்சியை அடைந்தனர்.

இவ்வாறு தென்மொழி வடமொழிகளின் பயின்று, ஸந்தே ஸாஸ்திரியங்களில் வல்லவராகிப் பாரதிகள் என்று சிறப்புப்பெயர்பெற்று, நெடுமான் தம்புரரிசேயே அநேகருக்குக் கல்விகற்பித்தக்கொண்டு வாசம்செய்துவந்தனோ அக்காலத்தில் அவ்நூலில் மழைவளம்குறைதது விளைவிலாமைக் கொடியதேயே கூறாமல் உண்டாகியது. அதனால் பாரதிகள் தம்முரைவிட்டுச் செலஞ்செல்பவரல்ல, கீர்வளமும்சிலவளமும் பொருத்திய வேலூரென்னும் ஓர் ஊரில், தமது மும்பசிதம் சென்று அங்கு இருபது வருஷகாலம் இருந்துவந்தனர்.

இம்மூன்றாம் தமது வித்வத்தால் காலகோபம் செய்துவருகையில், தாம் கற்ற கல்வியால் அழியாது கீழும் ஓர் பெரும்பயனைப் பெறவேண்டி, ஓர் சிறந்த நாடககாவியம் செய்ய உத்தேசிக்கொண்டு, பகவதவிஷயமானதும், பத்தியைத் தருவதும், கேட்பவர்க்கு இரஞ்சனமானதும், நீதி, அன்பு, பொதுமை, முதுவிய நற்குணங்களைப் பேசுதிப்பதுமான சரித்திரமொன்றைக் கீர்த்தனமாகச் செய்யநினைத்து, திருவிளையாடற்புராணமென்றும் ஹாலஸ்யமான்யியத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மிகவும் பாடுபட்டித், தமக்கு நேர்த்த பல இடையூறுகளையும் பொருள்பண்ணுது அருமையாக அதனை பராகமுடித்துப், பரிதாபி வருஷம் புரட்டாசிமாதத்திடை, மதுரைவில்சென்று அநேகபுலவர்களும் பிரபுக்களும் கூடிய பேரவையில், யாவரும் கேட்டி ஆனந்தித்ததக் கொண்டாடும்படி, அதனை அரங்கேற்றித், தாம் நெடுநாளாகப்பெறமுயன்ற பெரும்புகழைப்பெற்றனர். இவ்வரியதானால் தாம் வேலூருக்குப் போகுமுன்னமே பாடத்தொடங்கி, நடுவில் அநேக விக்கினங்களால் முடிவுசெய்யக் கூடாமல், பின்பு, தம்முருக்கு வந்து நெடுநாள்க்குப் பின்னர் செய்தமுடித்தனரென்று கேளவி.

இதன்பின், திருவாரங்கமான்மியம், திருத்தவத்தறைமான்மியம், திருவன்
பிராவத்தறைமான்மியம், குமாரசம்பவம், பிரபேதசத்திரோதயம், முதலா
ன அநேக நூல்களைக் கீர்த்தனயாகச், செய்த பல மாணக்கர்களுக்குப் போ
தித்து, அங்குக் கருபத்துக்குச்சரியான பிரபவமூலம் அற்பசியாகத்தின், த

மதுளவதுவயதில், சந்திராசம் பூண்டு, பரிபூரணதகைய அடைத்தனர். இவருக்குப் பிள்ளைகள் அறுவர்; பெண்கள் நாலவர்.

பாரதிகள் அரோகதிடகாத்திராக நெடுங்காலம் ஜீவித்திருந்தனரையும் மரணபரியந்தம் தமது விடாமுயற்சியிலும் மனவலிமையிலும் எவ்வளவேனும் தளர்ச்சியடைந்ததில்லை. இதற்கு திருஷ்டாந்தம், இவர் சித்தியடைவதற்கு முன்று நாளுக்கு வருடங்களுக்கு முன்னே மாத்திரமே, எழுதிய “விருஷபலாகனம் கோற்சுவகீர்த்தனை” யே போதுமானது. இவர் வித்தியாவிஷயத்திலுள்ள நென்கிலிஷயங்கள் பலவற்றிலும் மிக்க தேர்ச்சியுள்ளவர். கண்கண்டது கைசெய்யும் என்றபடி பல சிற்பநாட்பமான காதியமும் செய்யவல்லவர். வாவரையும் வசிகரம் செய்யும் சாமர்த்தியமும் ஒருவருக்கும் அஞ்சாதாரமும் செருக்கும் உள்னவர்.

பாரதிகள் சிறிதுகாலம் உதாராமாயணகீர்த்தனை பாகவதகீர்த்தனை முதலிய பல நூல்களைப் பாடியுள்ள அனாதபாரதிகளிடத்தில் கலவி பயின்று கொண்டிருந்ததாகவும், பின்பு அவரது நாஸ்துதிசெய்யும் சுபாவத்தை வெந்து அவரை விட்டு நீங்கிவிட்டதாகவும் சொல்வார்கள். பாரதிகளுக்கு காலத்து வித்துவான்களில் முக்கியமான நண்பர், கல்விக்கடகாய்க், கவி முகலாய் வடிவெடுத்திருந்த திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவானாகிய மீனாக்கிசர், தம்பிள்ளைபவர்களுக்கும் சிறிதுகாலம் வித்தியாபோதகாரியிருக்கப் பெற்ற திரிசிரபுரம் வித்வவேதாந்த விவேககொமணியாகிய ஆறுமுகம்பிள்ளைபவர்கள். பிள்ளைபவர்கள் பாரதியவர்களுக்குக் கல்வி விஷயத்தில் ஒருவாறு குறுபரவத்தை வகுத்திருப்பினும், வயசிறு சமாளமானவான்றியும், பாரதிகளிடத்தில் மிக்க விசுவாசமும் மதிப்பும் கொண்டவர். இவர் திருவிளையாடற் கீர்த்தனைக்குக் கொடுத்தள்ள சாத்துகவியைப் படிப்பவர்களுக்கு இவ்வண்மை எளிதில் விளங்கும்.

பாரதிகள் திருவிளையாடல் அரங்கேற்றம்புகுக்காக மதுரைக்குச் சென்ற பொழுது, அங்குமேற்படி நூலைப் பாரதிகளைப்போலவே கீர்த்தனையாகச் செய்து காட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளின் ஆதரவைப்பெற்றிருந்த சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பவரும் தமதுநூலை அரங்கேற்றம்புகு வந்திருந்ததாகவும், பாரதிகள் நூலுக்குமுன் தமதுநூலை பிரகாசியாதே என்னும்புறவிலுலா, தம் நூலைப் பாரதிகள் அறமதியோடு முன்னதாக அரங்கேற்றவித்துக்கொண்டு சென்றதாகவும் கேள்வி.

திருவிளையாடற் கீர்த்தனையை முதலாளாகிய பாஞ்சோதிமுனிவர் புராணத்தை ஒட்டியே செய்திருப்பினும், சிற்சிலவிடங்களில் ஆதிநூலாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்தை அதுசரித்தும், இதுநூலாசிரியர் சுப்பிரதாயங்களை அதுஷ்டித்தும் மாறிவிடுகின்றனர். உககிரபாண்டியந்திருஅவதாரப்படைத்தலி மதுரைக்கரத்தார் செவ்விளையாட்டுவிளையாடனதாகவும், வணையலிற்றப்படைத்தலி வணை செட்டியாக வடிவெடுத்த வத்தசவாயி தம் முகத்திற சிவதம் குமவேர்கை வையகத்தார் பெண்கள் மீது படுமாறுதெறித்ததாகவும் கூறியிருப்பதனாலும் இன்னம் இது போன்ற சிற்சில பேதங்களாலும் இது காணப்படும்.

பின்வரும்மீர்த்தனை பாரதிகள் மதுரையில் மீனாட்சி அம்மைசன்னிதானத் தில்பாடியது.

கலியாணி ஆதி.

பலலலி

மலையத்வசபாண்டியராஜருமாரீ நல்வாக்கருள்வாய்

மதுரைமீனாக்கிசுந்தரவல்லியே சாமளவல்லியே கோமளவல்லியே

அறுபலலலி.

கலையணியுஞ் சடாதரியேலீல காதராரியு சுந்தரமூர்த்திக்குத்

தலைமையாகும்மதுராவளர்ஜகஸாக்ஷிமீனாட்சி கடாட்சிபஞ்சாட்சரி மலைய சரணககள்.

மாலயனுக்கரிதாருகதிறுவடி. மேலணிதண்டைசிலம்போடரைநூல்

மாலைபுடன்றவிசேஷபுதிக்கின்ற மாமுடியும்சந்தரூர உரகமணி (கொண்டேய்

மாலைகளுந் தும்பை மாலைகளுந் கொன்றை மாலைகளுந் விலவ மாலைகளுந்

மாலுக்கிசையுளேனென மோகினி மாயேயென தாயேயுன் சேகையஅறிவாயே மலயத்வஜ

வண்டுகையுக்குழலுண்டெடியேயுரை கண்டமுதேநகைக கொண்டவளே

மண்டலம் விண்டலம் நின்றபசுந்தங்க மாமலைநனைவளைகடும் பரப்பரையே

அண்டருடனபல தொண்டர்களுந்நறும் புண்டரீகனமுனி யென்றவரும்பலர்

கொண்டிசிதம்பணி இளநபததிமு க்கேகோணிஷ்ட்கோணிஸ்ரீவாணி கலைவாணி மலயத்வஜ (பைய

ந சித்தியமா முனப தத்தினிலேமனம் வைத்திடுகதொண்டர்க்குத் தவினை

கற்றிவிடெழாணத்திசமர்த்திலா கம்பிகையேபால கிருஷ்ணனகவிக கருளே

வெற்றிபெறுஞ்சிவசத்திமெஞ்ஞானத்தினவித்தேசுகதாரி டத்தில வளர்நற்

பத்துமுக்கோணத்தினஉந்தவளேசசுப்பா ரிஉதாரிலுக்காரிசிககாரி ய மலய

சரித்திரச்சுருககம் முறறம.

—(...)—

உ

சுவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பெருகருணை சேடசுவதானி

(முத் தமுனையங்கார்அவகள்இயற்றியது.

அதிபெருகு கலியாணபி லாங்கா பிரத்துத் தொளாவிரத் தைம்பதின மேற், சொனமூன்று சாலவா கனவருட மாவிரத் துடனேழு னாற்றி னெ முபன், தொடர்மானகி னிகழ்பரீ தாபிகன் னிபினமுதற் றேனதுவள வளா பக்கமும், துதியையக திதியுடைய புதியபுத வாமுஞ் சுந்தமா சத்தமீனும் பதிபுகழ்தருகதினத் தத்திதிகொண மதுரையம்பதிபின திமதிமிலைநத, பழ முதலெனுஞ் சுந்த ரேசர்திரு விளையாடல பகர்பெருக காப்பியமதாப, பாடலசெய் பாஞ்சோதி மாமுனி மொழிகதபடி பதவிருததம் பிதவுமின, பாடக ரிசைக்குமா பாடக மெனாவிசை பசுரதமிழத் தேன ருகையினைப், பொதியவரைமுதியவரை சிகர்கலைவலேளும் புராணமுறை தெரியுமையேர, புண்ணிய ரகேகரோடு நண்ணியுறை யாறுகாற பொற்பீட மீதனைவரும்

போற்றிமகிழ்வுறவரக் கேற்றினு னுற்றினுயர் பொன்னிவட பால்வினக்கு
 பூண்டு மணிமல்கு சோண்டில் விபவம் பொருந்துதிரு கயங்கரிவ்வாழ், ப
 திசுவத் திகழுமழை காட்டுப பெருஞ்சுனத் தந்தனின் மத்திரியைகேர், ஆ
 வரில் வேங்கட்ட ராமவே தியனின்ற வனக்கவுணியருளீனன், ஆரணத்தன்
 னேவி புரணத் தனபுகள் அபராவ தார ரூபன், அப்பாவை யப்பெயரோடி
 பாரே லாம்புகழ மதுகவி இருஷ்ணய்யனே

—[0]—

மதுரை—அஷ்டாவதானம்,

நாகலிங்கமியின் னுயர் களியற்றியது

சாற்றுக்கவி நான்கா பிரத்துத் தொளாயிரத் தைமபதுடன் மூன்றதின்
 மேற், சாலயவா காவருட மாயிரத் தெழுநூற்றி னெழுபத்துநான்குசார்
 து, தக்கபரி தாபிரா மத்திலகு சம்வற சரவகன்னி மதிவேகர், தானு
 தேதியிற் பூர்வப் கூடத்துதியை சௌரியவா ரமும்பத்தமும், ஏற்றசுந்
 னத்திற் பரஞ்சோதி மாமுனிவ னெம்பிரான் மென்கூடலில, எளிதிறபுரி
 தகிற விளாபாட லெட்டெட்ட டுணுக்கும்வட மொழியினின்றும், இனியமறந
 மிழிற் புரணஞ்செய் காதையினை யெறிதிரைப் பொன்னிகதி சூழ், தென்
 னிலவள மூறம்சா ணுட்டிற் பசுந்தள விலங்குமணி மாப்பனமுதற், போ
 ற்றுதிறு மாலமுருக வேளிருவர் சன்னிதி பொருத்தியெக் காலுமழியாப, புன
 ணிப ரிவாவுதிரு கயங்கரி நமேன்மைமிது பூசார் குலாதிபகியாம், பனிதன்
 வேங்கடராம னினினுள் புத்திரன் புத்தியினி லெனறுமதுர, புரியரசு
 புரிசோம சுத்தரக கடவனிரு பொன்னடியை மறவாதவன், மாற்றிதைபி லு
 ளவிலகண்கவிஞர்கொண்டாபி உவவலாபாலினமிக்க, நயமதுர கவிகிருஷ்ண
 பாரதி வடித்த ரித்த ரசவாரி கொண்கிலகினில, நலலோர்க்கு மெல்லோர்க்
 கு மாணந்த லீக்கொள்ள நாடகசெய்யுளாக்கி, மலிலாக் கேற்றினு னுறகா
 ற்பீடமிதச நாவலர்கள் துதிசெய்யவே.

—[0]—

ஷெயர் கெட்சிணைர்க்கிங்கவிராயியற்றியது.

தடத்திகழ் தருஞ்செவியடிக்கொடு நெரிம்புய தவழ்ந்திடு பிறக்க விடை
 வாய், தவம்பெறு மறுதீத வமுதுகுந் கிரணமால தவளவென சூழவி மதி
 யம், சந்தத் முய்தாதுவு வாய்த்ததென வெண்கோடு தாகதியோக் கிப்பரவு
 றும், தானமொரு முறையும் பொழித்தடைத் திசைமேவு தந்தா வளங்கடாங்
 கும், நெரிம்பவி களிக்கவிரு திண்கூல முங்ககைய நிலைபெற்ற வாககதமாம்,
 லீசசற்ற வெள்ளமா வேழ்பரிகொ ளையியன் நேபமுற வெய்து மெதியை
 மெகிழா திருதளவு முயர்புரிசை வாழ்கூட னித்தியை குணமெட்டினுள்,
 திருமலன் மலுவாமி மாணனி யருளாளி கிளறோக்கு சோதியாதி, படக்கொ
 டி விளவகுது திறமகட செவிபூண் படைத்தா னபடைத்த செலவன், பண
 புகரழங்கட பிரானமனவின யாடலாம் பறறுமறு பத்து நான்கும்,
 பரஞ்சோதி கூறுக தமிழகஞ்ஞய நாடகப் பாகினைவிழை விற்கூறிநற, பஞ்
 சல ஸ்ஷணநிபுண ருஞ்செட னுத்தலை பரிந்தசைப் பசுசெய தளன், வடம்பரி

செழுந்தரன் மன்பரோ டேமென் மடவியர்க ணித்தெறிய வான், மனைதொ
றுத் தெண்ணிலா வேலிரித் தார்சோழ மாககர டாட்டின்மேவும், வாருலாம்
பொன்னிக்கு வடபாற் பொருந்துநீன் மாத்திரு நயப்பதிவிலவாழ், மறையவ
ர்கள் குலரத்த மரக்கல்வி யகடலை மாறதிய கிருஷ்ணய்யனே

—(*)—

திரிசிரபுரம் வித்வவேதாந்த மிலேக சிரோமணியாகிய

ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பொருணயமுஞ் சொன்னயமும் பானயமு மினசநயமும் பொலிவது தோன்
இருநயமும் பெறவெவர்க்கு மியற்செவியோ ளேன்வாக்குக கினிமையாக (ற
அருணயஞ்சேர் கூடனகர்க் கேசனனி யாடலைநா டகமாச செய்தான்
திருநயமப் பாவைய னெனுங் கிருஷ்ண பாரதிமா செலவ வானே.

அனாதிபதி பசுபாச மெனப்புகலா கம்பொருளா யரிய முன்னூல
மனாதிபதித் தளக்கரிதாம் பூரணமே மூலலிங்க வடிவ மாகிக
கனாதிபதி மானமுற்றற களபருககா வாடல்புரி காதை முற்றும்
தனாதிபதி யெனுங்கிருஷ்ண பாரதிமா டகமாகச் சாற்றி னானே

—(1)—

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்.

மீனாசுபிக ந்தரம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பரவுதிரு வாலவாய்ப் பெருமாளு ராடவறு பத்து நாளாகும்
உரவுசெறி பலபதமாப புணைக தரைத்தா னியாவர்களு முவக்கு மாறு
கரவுதவிர் வளம்பொலிபுக் திருநயத்தி லெஞ்ஞானது களிப்போன மேனமை
வரவுதவி ராதபுகழ்க் கிருஷ்ணபா ரதியெனுமா மறையேன் றானே.

—[*]—

கும்பகோணம்காலேஜ் தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதர்

திரிசிரபுரத்தியாகராஜசெட்டியார் அவர்கள் ஆற்றியது.

மாமேவு திருவால வாவினிடத் தருட்கடலாய் வைகு மெம்மான்
துமேவு விளையாடற் சொற்பொருணற் பத்திகலந் துண்கிமேவட
பாமேவு செந்தமிழாற் பாடியுலரத் தனை கழனிப் பரப்பிற் பொருசேர்
பூமேவு திருநயம்வாழ கிருஷ்ணபா ரதிப்பெயர்ப்பூ சுரனென கோனே.

—(*)—

திருநயம் — மாத்திருநேசவரசாஸ்திரிகள இயற்றியது.

சீருலவு கிலமந னுதறற்கு மெனனவொளர் திருவால வாய்த்த லத்தில்
திருமாலு மயனுமற் யாததரு வடிமுடித் ததலதே வண்டி ரித்த
ஞருலவு விளையாட லுததது நால்க கட மீனத்தத்கு முபென்னை வுனனி
யாவரும் விருடபுறத் தமிழ்நூ டகமா விாற்ற னுனனகை நகரும்
தேருலவு போனனகரு ணாணமுள மீதுறத் திருநய பிலுக்கு வடபால
திகழ்திரு நயப்பதிவில வேவகடட ராமவே நியனுதபு சுதனிவபுகன
சீருலவு செஞ்சடைச் செமகந நாரடியை நீத்தநீன சித்தன வள்ளி
மேசனுக் கோப்பான கிருஷ்ணபா ரதிமாம நிபுண கவி யெனாரவனே.

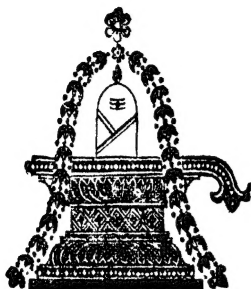
செடப்புப்பாயிரமுற்றும்

படல அகராதி.

படலம்.	படலம்.	பக்கம்
அங்கம்வெட்டினபடலம்.	197	நரிபரியாக்கியபடலம். 347
அட்டமாசுத்தியுபதேசித்தபடலம்	222	நாகமெய்தபடலம். 200
அருச்சுணைப்படலம்.	404	நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம். 296
அன்னக்குழியுமவையுமழைத்த	93	நான்மாடக்கூடலானபடலம் 161
இசைவாதுவென்றபடலம்.	278	பரிசரியாக்கியபடலம். 362
இடைக்காடனபிணக்குத்தீர்த்த	327	பலகையிட்டபடலம் 276
இந்திரன்பழித்தீர்த்தபடலம்	25	பழியஞ்சினபடலம். 137
இந்திரன்முடிதகர்த்தபடலம்	124	பன்றிக்குட்டிக்குப்பார்கொடுத்த 282
இரசவாதஞ்செய்தபடலம்	237	பன்றிக்குட்டிகளைமக்கிரிளாக்கிய 290
உக்கிரபாண்டியதேவர் திருஅவதார	103	பாண்டியன் சுரத்தீர்த்தபடலம். 385
உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல் வளை		மலையத்துவசனையழைத்தபடலம். 100
செண்டுக்கொடுத்தபடலம்.	112	மண்சுமத்தபடலம் 369
உலவாக்கிழியருளியபடலம்.	211	மாணிக்கம்விற்பபடலம். 141
உலவாக் கோட்டையளித்தபடலம்	245	மாபாதகத்தீர்த்தபடலம் 192
எல்லாம் வல்லசுத்தீர் திருவிளையா	165	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த 249
எழுகடலழைத்தபடலம்.	68	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் 204
கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	120	மரபியாடினபடலம். 184
கரிக்குருவிக்குபதேசித்தபடலம்.	293	மெய்க்காட்டிட்டபடலம். 207
கல்லாணைக்குக்கரும்புத்தியபட	169	மேருவைச்செண்டாஸடித்த 131
கிரணுக்கிலக்கணமுபதேசித்த	321	யானையெய்தபடலம். 173
கிரணைக்கரையேற்றியபடலம்.	318	வரகுணனுக்குச்சிவலேகக்காட்டி 255
குண்டே தரணுக்கணமிகீட....	90	வருணன்விட்டகடலைவற்றச்
சங்கத்தார்கலகத்தீர்த்தபடலம்.	325	செய்தபடலம். 156
சங்கப்பலகைத்தபடலம்.	306	வலைவீசினபடலம். 331
சுமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	392	வளைவயல்விற்பபடலம். 215
சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.	303	வன்னியும்கிணறுமிலிங்கமும்
சோழனைமருகிவிட்டபடலம்	242	அழைத்தபடலம் 399
தடையதகபிராட்டியார் திருவவதார	40	சாதஞ்சுரடிக்குபடுத்தித்தபடலம் 338
தண்ணீர்ப்பருதலபைத்தபடலம்.	231	விடைபிலச்சினைவிட்டபடலம் 224
தருமிக்குப்பொற்றிழியளித்த...	312	விருத்தகுமாரபாலானபடலம். 179
தலவிசேடம்.	15	விதருவிற்பபடலம். 265
திருநகரம்கண்டபடலம்	43	வெள்ளாணைச்சாபத்தீர்த்தபடலம். 35
திருமணபடலம்.	62	வெள்ளரியம்பலத்திருக்கூத்தாடிய 86
திருமுகைக்கொடுத்தபடலம்.	272	வேதத்துக்குப்பொருளுரைத்த 138
திருவாலையாணபடலம்.	297	
திர்த்தவிசேடம்	621	முற்றம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிவியாடற்புராண

நாடகம்

விவியாதர்வணக்கம் — தேரீசைவெண்பா.

சிலகுமீசன திருவிவியாடர்க்குதையப
பரிசு குமாரகமடாட்டில்—உரிவரும்
சங்கமலர்ச் செவ்வகையும நகுநீதிதிக குஞ்சரத்தின்
துங்கமலர் தாழ்வு முகை.

நகு—நாகம், மதுதியமாவதி தாளம், ஆதி.

டலலவி.

கணுதிபா சரணம் ஐயறய கணுதிபா சரணம்

அதுபலலவி

குணகாரணபர னேசுபகரணே—கோலமேவுபா சாங்குசுநரணே, கணுதி

சரணங்கள்.

சோதிவிநாயகனே—பசுந்—தோகைவாகனுக்கு மூத்தவராகனே
திசுநதரிமகனே திருவிளையாடல்நாடகத்துக் கருள்செய்கஜ் முகனே

உ மங்களகரம்சாணம் உன்னுடை வரத்தினாலேநல்லவாக்குகள் தோணம்
அங்கமதுவாழ்ணம் திருவிளையாடல்நாடகத்துக்கருள்செய்ய வேணம்

ஈ தொண்டருச்சிதவானே கொடுநதும்பிமுகாசரனே வெனதுபுரிமாபுன
அண்டர்களபணிவோனே திருவிளையாடலாகத்துக்கருள்செய்தோனே

சுந்தரோசர்தோத்திரம்

விருத்தம்

செந்திரு வளஞ்சாக்குந் திருவால வாயி னின்று
சிதைசெய் திருநா லெட்டுத் திருவிளையாடல் செய்து
சந்தத மடியார்க் காக்கச் சாந்தியம் புரியும் சோம
சுந்தரக் கடவுள் செம்பொற்றுணையடி வணங்கு வேனே.

இராகம் சுருட்டி, தாளம் திரிபுடை.

பல்லவி.

கருத்தி னுனதடி நினைக்க வெனக்கருள்வாய்—புரிசுந்தரோசர கருத்தில்

அதுபல்லவி.

மருந்து வன்பழியை யகற்றிப்பின்னயிரா
வெத்துக்குறுசாபம் துரத்திமதுரை
கரத்தையமைத்தும வயத்துவசனாக்கல்
கயர்க்கண ணியைமக ளெனத்தந்தவனே

கருத்தில்

சரணங்கள்

செனித்ததடாதகை மணத்தைச்செய்துநீதி
செலுத்தி ரஜதவம் பலத்துள்ளடித்துயர்
அனத்தைக்குடபடுகிக் களித்தன்னகருழியும்
அழைத்துவையையும் கழைத்ததெய்வமே

கருத்தில்

தனிக்கடலைவா வழைத்துமலயத்வ
சனேபபொன் னுலகைவிட் டழைத்துக்கிரகம
ரணைத்தந்துசத்திசக் கரத்துடனே செண்டும்
அளித்தவளியுங்கைக் கொடுத்தவரசே

கருத்தில்

தடக்கடலசுவற விடுத்திந்திரன்முடி
தகர்த்துவடமலை யடுத்ததுபெருந்தி
எடுத்தந்தனமுனி வருக்குமடைபொருள்
இருக்கும்வகைதெரிந் துரைக்குமண்ணலே கருத்தில்

ச விலைக்களவிலமணி யளித்தொருவருணன்
விடுத்தகடலைவற் றடித்துமதுமையச
சதுஷ்கூடபுரமென் னுணக்கச்செயதுசித்த
சரித்திரம்புரிந்தா தரிக்குமையனே கருத்தில்

டு பறத்தகருங்கல்லா னையைக்கருந்தருதும்
படிக்கெசுத்தமண ரஹுபுங்கயங்கொன்னு
விருத்தனைக்குமா னுருசெய்துவழுதி
விருப்பினபடிமாறி நடக்கின்றவனே கருத்தில்

சு சமிககரியகொடும் பழிக்கஞ்சிமகாபா
தகத்தத்தத்தவிர்த்தாசி ரிபர்க்குதுனைனியை
ரமிககநிலைத்தசீ டனைசசெகுத்துவாள
ரவைச்சய்கரித்தவி டபத்துவசனே கருத்தில்

ஏ கிழிக்கவருமாயப் பசுக்கடிந்துதென்னன்
கெலிக்கும்படிசாமந் தனுக்கருளிபடரி
செழிக்குமுளவாககி ழியைத்தநதுவணிகத்
தெருக்குளவனைவிதற முத்தக்கடவுளே கருத்தில்

அ திடத்துடனவந்தசித் தியைச்சொல்லிசென்னிக்குச
சிற்றக்கும்வாசலநிறந் தடைத்தொருசெழியன்
படைக்குரீப்பநதல்வைத் தடுத்திரசவாத்தம்
பலிக்கசெய்தருளன் பருக்கெரியனே கருத்தில்

ஊ தெறித்தசோழனைம டிவிதநள்ளிப்பிவ்னொரு
திறத்தொண்ணுக்குத்தண் டிலபடைகொழுந்துமுன்
குறித்தமாமனாக வழுக்குரைத்துவர
குணறகுசசிவனுல னனைக்குறுயயனே கருத்தில்

ய முனைத்தந்தனச்சமை வதித்துலவிதிறு
முதந்தைவரைத்துசசே ரஹுச்சஹுபபித்தங்க
மணிப்பலகைவாண னிசைக்குத்தவியவன
மனைக்கிசையிலவாது வெவச்செய்தவனே கருத்தில்

கக தவிக்கும்பன்றிக்குட்டி கருக்குமுலைப்பாஹு
தவிப்பின்னவைக்கும்ந் திரித்தனத்தைத்தநது
பலித்திடுககரிக்கு ருவிக்குபதேசித்துப
பழிப்பிலநாணாக்குமுத் தியைத்தந்தவனே கருத்தில்

- கஉ புரந்துக்காலவாய்ப்பே ராமதீதுச்சுந்தரப்பேர்
பொறிக்குங்கணைதொடுத் திண்குந்தமிழ்மணம்
விரிக்குஞ்சங்கப்பல கையைக்கொடுத்துத்தரு
மியைக்கனகக்கிழி பெறச்செய்தவனே கருத்தில்
- கங தருக்கமிடுந்தோ னைக்களையேற்றிச்செந்
தமிழ்நீ லபகஸ்தி யரைக்கொண்டறிவித்துப்
பெருக்குந்தமிழ்ச்சங்கை யகந்நியிலுடக்காடன
பிணக்குந் தீர்த்தருநங் குணக்குஞ்சரமே கருத்தில்
- கச ஜலத்தில்வலைஈசித் துதிக்கும்வா தவூரர்
தமக்கைந்தெழுந்திலமுப பொருட் குப்பயன் சொல்லிப்
பலத்தருநியைக்க வளப்பரிகள்செய்து
பரிக்கொருநியா முடுக்குமீசனே கருத்தில்
- கடு அணைக்குமனைச்சுமந் திறைக்குவருஞ்சரம்
அகந்நிப்பலசும னனைக்கழுவிவிடிக்
கிளைத்துயரும்வள்ளி மரத்துடனிலெகம்
புறையுமதுகைக் கழைத்தவள்ளலே கருத்தில்

அபசாரக்ஷமை

விருத்தம்.

திருவளரம் புராணமூ லாறுட் காநகம்
சிறத்ததி லாலவாய்ப் புகழை யீசன
உருவளரம் பிகைக்குணாக்க முருக ஷென்கேட்
முறைத்ததைக்கொண் டகத்தியராய்மே தோ தும் வண்ணம்
பெருகுபரஞ் சேசி திமுனி தமிழ்ப்பா வாகப்
பேசினார் யானதையா டகமாக்க கூறல்
கரு ளா முண்டனும் கொசுருபநந் திட்டாந் போலக்
காட்டினேன பேதைமைபா ராடடினேனே.

வல்லார்புறன் மெள்ளதுசிற் றறிவினிலே
மதுராபு ரேசர்வினை யாடல முற்றும்
பல்லார்சொந் திகடனெனும் கிளியைப் போலே
பரிந்துபரிந் துளறுவதற் பயனே தெனறந்
சொல்லாரும் பாவலரும் மலநங் கொண்டு
துணைபடியிற் குட்டியமெய்த் தொண்டர் போலே
கல்லாலும் விலலாலு மெறிந்த பேரும்
காட்சிபெற்ற தேயிதற்குச் சாட்சி யாமே

மோகனநாதம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சாமியென்றன் சாரம்—முழுதுறப்—சாரமாகக்கொள்வது என்பதும்

அதுபல்லவி

தூரங்கதெய்வமும் புரந்தரனும் தேரும்

மாமதுரைபுரத்திலு மனனிமாநிதினாரும்

சு. 1

சரணங்கள்

மேநமலையேமையாக—மண்டலத்தருமும்—வேலையேமசிக்குடாகத
சாரணியேபத்ரமாகக்—கற்பகத்தருசு—சாலையேலேவெளி மருகப்
புரத்திலுக்கருவி சேரக்கருதியிகப் பரிந்துபரிந்தவளமுன லுள்ள
ஆனனேபுனது சீநயருமகிமை பதனெவனாநதவளன லுள்ள
காநிபவமும்லேவெனியுந்தேய்ந்ததுமனி கழிதாசுந்தேயந்திடவிட
நீரமுடனையெழு தினதுமெழுதாததும் தினையும்பலையுமன லுள்ள
தமிழையனுள்ளித்

தேடினது சித்தகஞ்சை கூடியேமுயலதின்றது

கீழியபாலாநியுண்ண நாடிபுகித்தெயும்புடொல்

நீர்க்கமநிலில்லாமல் வாகுநிலவந்ததைச்சொன்னேன்

காக்ககடனென்றோறும் நீககக்கருணையெய்யாய்

மந்திரந்தரமோ வறியேன் தோத்திரம்பண்ணும்

மார்க்கமோவினனதென் றறியேன்

சீதைவிலெண்ணவோ வறியேன் கூப்பிடவென்றால்

நிருப்பெயரோவீதென் றறியேன்

அச்சமிருவற்றொழிந்தமொழியிலொரு அந்தரமுற்படும் திவ்ய
விவகாசிகுந்தசாத்திரந்தனிலெவ்வளவும் விருப்பங்கொணப்பதற்கு
சந்திகுந்தகணி தந்தனிலெவ்வளவும் சாரங்கணமுடிந்ததற்கு
உனமனமுஞ்சைபுரிந்திடஆகமங்கள் ஓதுவதும்படிந்த திவ்ய

என்புனசொல்லென

யோக்யமோபிழைகண்டுள்ள யோக்யமோஅல்லதுதள்ள

யோக்யமோசிந்தையிற்கொள்ள யோக்யமோவறியேனகல்லி

ஊககமினநிராடகம் ஆக்குவதுகிறியின

மூக்ககப்பிடித்தாள்வாய் ஆவெனகவுமறியின

இலச்சியமோதெரியாது பொருளும்சொல்லும் எவ்விதமோதெரியாது
இலக்கணமோதெரியாது யதிராசககண முனையபதுவந்தெரியாது
கலக்குரிபோரவையில மலக்காமல்விதிபுடன
ரஞ்சிப்பிக்கவுதணி அனடோ

சொலுக்குத்தரும்பொருளும், கலங்கமின்றியநிறது
 சொல்லிப்போதிக்குநதுணி வுண்டோ
 நிலைக்கும்நவரசத்தின் விலக்கமும்வண்ணவனது
 நெறிகண்டோதவுந்துணி வுண்டோ
 ஒலிக்கும்ரீர்கப்பரிக்கை தாளப்பரிக்கைதேரிந்
 துசசரிக்கவுந்துணி வுண்டோ நலமிள்ளதென்
 முணர்ந்திலென் குற்றமிள்ளதென் முணர்ந்திலென் சொல்லிமெய்ப்பிக்க
 உணர்ந்திலென் சாமிமெய்ப்பிக்க, உணர்ந்திலென் ஒன்முயிலலம்
 ஓருபிரவிக்ருடன் ஒண்டொன்னரிப்பதுபோல்
 பெருஞ்சேருன்றன்புகழைப் புகழ்த்துமாசையாற்சொன்னேன் சாமி

முன்னரீயுமைக்குச்சொன்ன தநிந்தாகும்பு
 முனிக்கதைச்சுணமுகன்சொன்ன
 பின்னதையம் முனிசொன்ன துணர்ந்தேடன்பு
 பெருநுபரஞ்சோதிசொன்ன
 தனனைபொருக்டகம் பண்ணத்துணிந்ததினென்
 தவறுவெளிப்படுத்த லானேன
 உன்னுங்கவிவலவ ரென்னகவிதையிதென்
 ரோதிரநதிக்கப்பட லானேன
 மன்னஞ்சபமொழிய சபமொழியுங்காணுவென்
 மதியைத்தெரிவித்திட லானேன
 மின்னுமணிவிளங்கும் பன்னகபூவாணுவென்
 விரசமறிவித்திடலானேன் ஆகையாலெந்த
 வித்திநொறசொலவதெனது மத்திநொல்லாதுந்தோணுமல
 பிதறிநொலமுன்சித்தத்தின இத்திநொட்கொண்டபொறுத்தே
 வெள்ளைமொழியிதுவென் நெள்ளிவிடாமற்றநனது
 ஞள்ளமகிழுவதுபோல சாமி

தூற்பெருமை

விருத்தம்

பகரொணு வீசன் காதை பலகோடி சரித்ர மாறும்
 தொகையிலோ ரெழுத் துரைத்தாற் றொடர்பவந் தொலைபு மென்றே
 குகைசொல முனியகலத்யர் கூறிய நெறிகண் டந்த
 மகிமையான் நெறிந்த மடமும் வகுத்ததை யுணர்செய் வேவே.

தோடிராகம்—ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பெறவொணுதமோகூந்தரு மிதுசிவகதையே

குறுமுனிமுகவாரிஜ மலரில்பெருகும்சுதைபேர் பெறவொ

அறுபல்லவி

பெறவேண்டும் பேறுகள் பெறுவதல்லால் முடிவில்
பிறபா ழுக்கும் மருந்திது பெறவொ

சரணங்கள்.

க மதுராபுர நாதன்செய்து வந்ததுமுன் னாலே
கொருநிறு விளையாடலை மகிழ்ந்துகேட்பதாலே
மதியாமலெனனாலே சங்க நிதியோடிசுவாலே பத்ம்
நிதியாநிதன் டாலே பெற்ற நிதிபதிபைப்போலே
நிதிபுந தருகும் மேலே
நீரும்புகழுடனே கெருங்குமொருக்காலே பெறவொ

உ மரணம்வரி லெமதண்டனே வாராமலே முடுக்கும்
கானோருல கதிலேசென்று மலனுப்படி விடுக்கும்
சுரபம்வந்திடுக்கும் அவருள் னரியடோகம்கொடுக்கும் சிவ
சுருபம்செய்த லெடுக்கும் ஐயன் நிருவடிக்கொடுக்கும்
பெருகும் இனபம் தொடுக்கும்
பீடுறவெக்காடும் பிரியாமலேதடுக்கும் பெறவொ

ங பஞ்சம்பத்துடனே பெறு பொருளும்வந்து நாமும்
பொருதும்பகை மடுக்கவகொண்டு புறங்காட்டியேயோடும்
மெத்தநலம் தீதும் மங்கலத்தை யுதச் சூடும் நோ
உற்றவாழவும்பீடும் ஈதற வற்றசெல்வத் தோடும்
புத்தி யறிவும் நீடும்
பூர்ணவிசுடனே போகபாக்கம் கூடும் பெறவொ

அறுபாடல்தாடகம்

விருத்தம்.

காரூர் நுநகயிறும் பதரு மாயிந்
நான்குமலர் பானமணிநெல விவற்றிற் கூடிந்
பாருல்கில வினாமதித்துக் கொள்வார் போலே
பவகயன்மால் தேடியுங்கா னாத மூர்த்தி
சீருடருந் திருவிளையாட் டதனிற் சேர்ந்த
செவ்விகொண்டென புனமொழியா லிசைத்த வீந்த
பேருயரும் நாடகப்பா வினத்திற் குற்றம்
பேசிலார் கலவிதிகழ் மாசிலாரே.

திருவிளையாடல்நாடகம்

முந்தியபயன் மந்தபொற்ற மனையில் நகதி
முதலவர்ப்புக நடைநதுளபே ததுபோ லிப்போ
நகதமகா தீர்த்தத்தில மனித ருஞ்சென
ஒடிமுத்தி பெறுகின்ற ரதுடோல நீல
கந்தரினே தியகதையைக் ருதனற் தேர்த்து
கடமுனிவர் சொலப்பரஞ்சா தியும் புகளறு
செந்தமிழ்கீர்த் தனையாக யானும் சொன்னேன்
தெருளுவீ மென்பிழைதீர்த் தருளு வீரே.

சுவேரி ராகம், சாடபுதாளம்.

பல்லவி

குற்றம்மொழக்கவேணும் கல்கோரே நனக
குன்றன்மேலவிளகடும் வல்லோரே.

அறுபல்லவி

முத்திபுரத்தில்தொழும் கர்த்தன்சரிதையித
முறையெனதுணர்நதுமுன ராமலும்சொலுமென்றன் குற்றம்

சரணங்கள்

பூர்வமீசனுரைத்த சங்கிதையிலாலவாப்ப
புகழையுமகஞ்ச சொல்லி விரித்தாரே
சார்வபௌமனாகிய குகனறித்ததைக்கும்ப
சம்பவ முனிவர்க்குச் சரித்தாரே
ஏவையாகவம்முனி யறிநதுவடமொழியால
இருமுன்றுபிரமாவில் தரித்தாரே
ஆர்வமு டையபரஞ் சோதிதமிழக்கவிமூ
வாயிரத்துமுநூறு விரித்தாரே
சேர்வையா பிவர்கூற நாணுமதற்றூப பின்னர்
சிறுகங்கர்சங்கிதவொரு முயலுங்கூவிய தென்ன
பார்வைக்கி தொருநா டகமாகவுலகில் மன்ன
பைந்தமிழியாவென னேழைமையினுற்சொன்ன குற்றம்

கங்கைநதிமுதலாச் சேரும்வாரிதிதன்னில்
கால்வாயுஞ்சேருமன்றோ கோணமல்
புங்கமிகும்பெரியோர் சொல்லிக்கொள்ளுவிடென நன்
புன்சொல்லதைபுத்தடை பூணாமல்
அங்கமிஞ்ந்தவிலக்கிபமுமிலக்கணமும்
ஆய்ந்தவுங்கன்போறகூறத் தோணமல்
துவகமுடையதொண்டர் துறிக்கக்கீர்த்தனையாகச்

ப. ம. த. ர. ச. ன் ட. ச. டு	ப. வ. ன்னி	புரமெரிதருமின	நகைக்குணி
க. த. ருலயியமழு பிருக	டாணி	கல்தனயயான்பாட	ஆகு
ச. த்ருகன் அகமகீழ் கலி	யாணி	ச. க. ருகதொழுவருள்	திரிகோணி
ம. த. வ. ர. துதயிய கலி	வாணி	மலமழிகள் துணியெ	நயங்கு

ச தவமுறும் அடியவ ரறு கூலன் சதிமறலியையுதைத் திடும் காலன்
பவமகலவேயுள்ள ருண சீலன் பண்பிசையைப் பாட ஆஆ
அவனடிதொழுவரும் சுரர் பந்தி அணிமுடியிசைதன தடிபொந்தி
நவமணிசிதறவே செய்யும் நந்தி நாதன்றான் துணையே ஜயஜய

ரு மாதங்கமாகிய தனை யுரித்தோன் மாரணைநடுவிழி யாலெரித்தோன்
ஏதற்களையாவையு மப கரித்தோன் இன்னிசையைப்பாட ஆஆ
வேதங்கள் தேடரும் சிவனை யொரு வேசித னூடலை பகற்றவரும்
தாதங்கமாம்படி யனுப்பு ந்திருச சுந்தரர்தான் துணையே ஜயஜய

சு முந்தியமூவர்க்கு முதல் நாதன் முடியடிநடுவிகந் தவ
சுந்தரமூர்த்திக்கு னிய னாதன் சுபகதையைப் பாட
ஐந்தெழுத்தாலம ணர்கள் பூட்டும் அருங்கல்லுடனேகட லையுமீட்டும்
அந்தமிலெழுபிற விபுந தாட்டும் அப்பர்தான் துணையே ஜயஜய

எ இசுபரமருளிய கறைக் கண்டன் இருவினையிருளகற் றியசண்டன்
தக்கையுள தொண்டருக் குத் தொண்டன் சரித்திரத்தைப் பாட ஆஆ
சுகமகிழ்காழியி லுதித் தட்டிந்த சமணனைக்கழுவுறச் செய் துயர்ந்த
மகிமைபெருகும் ஞான சம் பந்த வள்ளல்தான் துணையே ஜயஜய

அ ஆணிப்பொன்மாமலை தனைவளைத்தோ னறுபத்துமூவர்க்குள்ளினைத்தோ ன்
பேணிக்கொள்வாருளம தில்முனைத்தோன் பெருமைபைக்கொண்டாட ஆ
ஆணிக்கையாகுமன் பதிலநேரும் ஆதியைத்தொழுதவரடிசேரும்
மாணிக்கவாசதராளன் சாரும் மலரடிகள் துணையே ஜயஜய

மங்களம். விருத்தம்

ஆதிபக வனுக்குமு வருக்கு மிந்தி
ராதிதே வருக்குமுனி வருக்கும் நந்தி
நாதருக்கும் கணபதிவே லருக்கும் தொண்டர்
நாலவருக்கு மிக்கதைமுன் னுரைத்தோ ருக்கும்
திதகலும் அடியார்க்கு மிதையன்போடே
செப்புவர்களுங் கேட்பவாக்கும் பாவ ருக்கும்
மாதுமையங் கபற்கணிக்கும் மதுரா நாதன்
மங்களத்தை வளம்பெறயான் வருத்து வேளே.

சுருட்டி ராகம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் சந்தத மங்களம் அங்கையற்கண்ணி தன்கணவருக்கு மங்களம்
அறுபல்லவி.

மங்கைவளர் காத்தாருக்கு நாடுந்திரி நேத்தாருக்குத்
துவகவேத ஸ்தோத்தாருக்குத் த்வாதசாநத சேந்தாருக்கு. மங்களம்
சரணங்கள்

இதனைக் காத்தவர்க்கு ஐராவதத்துக் கிருடிசாபம் தீர்த்தவர்க்குச்
சுந்தரியுள்ளீர்த்தவர்க்குத்தொண்டரிடத்துச் செழுங்கருணை பூத்தவர்க்கு

அந்திவண்ணம் பூண்டவர்க்கு அவனிமுழுதாண்டவர்க்கு
விந்தைசெய்யும் தாண்டவர்க்கு மேலும்புகழ்நீண்டவர்க்கு மங்கள

உ. பூமதியைத் தரித்தவர்க்கு மதம்பொழியும் போதகத்தை யுரித்தவர்க்கு
காமனங்க மெரித்தவர்க்கு முப்புரமெரி காணமெள்ளச் சிரித்தவர்க்கு
சாமகான லோலருக்கு தண்டதர காலருக்கு
மாமவுன சீலருக்கு வைமிசுந்த ருலருக்கு மங்கள

ங. வாரிதியையழைத்தவர்க்கு ஆலகாலத்தை வாரியுண்டுபிழைத்தவர்க்குப்
பாரிலென ழும்தழைத்தவர்க்கு லீலைகளறு பத்துநாலுமிழைத்தவர்க்குப்
பாரிஜாத நாதருக்குப் பங்கஜைச மேதருக்கு
சீருலவும் வேதருக்குத் தேடரும்பொற் பாதருக்கு மங்கள

பாயிரம் முற்றும்.

வெண்பா க, விருத்தம் அ, கீர்த்தனை எ.

உ
வெமயம்

புராணவரலாறு.

திருக்கைலாசச் சிறப்பு.

விருத்தம்.

கூடலெம் பெருமா னன்பு கூர்ந்துதொண்டருக்காச் செய்த
ஆடல்நா லெட்டிரண்டு மரியநா டகமாச் சொல்ல
மாடுவீ டருள்பு ராண வரலாற்றை யுரைக்க முந்தித்
தேடருந் திருக்கை லாயச் சிறப்பினைப் புகலு வேனெ

சௌராஷ்டிர ராகம், ஆதி தாளம்

திருக்கயிலாசச் சிறப்பினைக் கேளும் மண்ணில்
திரிகாலத்திலும் அழியாமல் நீளும்

அதுபல்லவி

திருக்கைக ணைக்குவித்துத் திருமாலயன் முனிவோர்
சென்னிமேல் வைத்துத்துதி செய்ய வரமளித்து
இருக்குமு தல்மறையின் முடிதனை யுக்கடந்த
ஈசனவீற் திருப்பதம் கிருப்பிட மாயுயர்ந்த திருக்கயி

சாணங்கள்

மகவானுலகுமா	யவனுலகும்	நிலை
மாறிவருகின்றபோ	தினுயிலகும்	
மகிமையைக்கொண்டுவரு	முழிதோறும்	தன
வலிகெடாமலேநிலை	நின்றும்	
பகரும்பெய்வமக்கையர்	பாடலொலியுமாடும்	

பரதநாட்டியவொலியும் மத்தளத்தின்னொலியும்
மிகவும்பாணிகளொலி யும்மருவியொலியும்
விண்டலந்தன்னிலநிறைத் தெண்டிசையம்நிறைக்கும் திருக்கயி

உ. அண்ணலைச் சிந்தித்தசை யாததேகமும் கண்ணீர்
அருவியும்நீறணிமே னியும் யோகமும்
வருகும்மகொண்டமுனிவொர் கலையடுத்து உள்ளம்
கிழித்திடத்தனதுசா ருபங்கொடுத்து
வெண்மையுள்ளவஸ்திரம் விரித்துபோலருவி
வெள்ளமுமெய்ப்பொருளைத் தேடித் துங்காமலதுங்கி
பண்ணும்விரதமுனிவர் கண்களில்நின்றவருமும்
பாஷ்பரீரும்பெருகி வாப்பபச்சிறந்துயரும் திருக்கயி

ங. கோட்டுமலரும்நறும் கொடிமலரும் நீரில
குலவும்மலரும்பசுந் செடிமலரும்
பாட்டுமலர்களும்கொண் டசனடிமேல் பூசை
பணிந்துசெய்யும்தொண்டர்கள் சூழஒருபால்
கோட்டானைகளும்புலி களும்சர்ப்பங்களும்குண்மை
கூர்ந்தமுனிவர்களைக் கண்டாதியிழ்ப்புகித்த
நாட்டமுன்முடைபவ னாகவுட்கொண்டவரை
நண்ணுவதனைக்கண்டு விண்ணம்மண்ணும்புகழும் திருக்கயி

சூதரைத்துதித்து முனிவர்கள் சிவகதை சொல்லவேண்டல்.

விருத்தம்

கயிலையான் சன்னிதிக்கண் சிவதீர்த் தத்தின்
கரையினிலோ ராயிரக்கால் மண்டபத்தில
இயமரிய மங்களுடன் புலித்தோ லின்மேல்
இருந்திலகும் சூதபராணிகரைப் பார்த்தே
அயனிணைம கோதரனோடுக்ர வீர்யன்
அரபத்தன் சதானந்தன் முதலோ ரெல்லாம்
வயமுறையும் தங்கள்மனத் தையம் தீர
மதிக்கின்றார் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றாரே
சாவேரி — ஆதி

பல்லவி

சூதமுனிவரே ஆதிபகவன்கதை தொடுத்துச்சொல்ல வேணும்
எங்களுக்கருள் கொடுத்துச்சொல்ல வேணும்

* வேதவி யாசமுனி யருளா லுகில் மன்ன
விளங்கும்புராணநீபதி னெட்டும்வ கையாச் சொன்ன சூதமுனி
சரணுகள்.

க. மேரும்க் தரத்தெனநிப் பொருப்புமு தலனந்தம்
விடையோனது கையுப்பதி வளமைசொன் னதில்பந்தம்
சாரமுன், பழமுன்மீயிம்மருவதை னம்பிரபந்தம்
தன்னைதீர, தன்னைதீர காற்றிவந் திரேயெந்தம் சூதமுனி

- உ பற்றிவ ரும்சந்தேக முதலாங்கும் மமும் தாமும்
படிக்கென்க னுக்குச்சொல்லக் கேட்டுவத் ததிற்குமும்
சிற்றறி வகன்றுள்ளம் தெனியவில் னையே நாளும்
திறமைகண் டருளசெய்ய வேணுபின் னமும் கேளும் சூதமுனி
- ங சாற்றருந் தலங்கடஞ் முதலாம கிமை பூணும்
தலமுந்தீர்த் தங்களுக்குள் நலமாந்தீர்த் தமந்தோணும்
மூர்த்திக ளுக்குளான மூர்தியா கவும் கண்ணம்
மூன்றுமவி ளவகும்சிவ ஸ்தலமொன்று னைக்க வேணும் சூதமு

சூதமுனிவர் : புராணவரலாறு முனிவர்களுக்குக் கூறல்

விருத்தம்.

முனிவர்களிவ் வாறுநாக்கத தெரிநது சூதர்
முகமலர்நது புராணமூ வாறுட் காந்தம்
தனையிருமுச சங்கிதையாச் சனத்கு மாரன்
சங்கரன்மா லபன்சூதன் கதிரோன் சொல்லத்
தனிவளரும் சங்கிதைக்கு ளீசன் சொன்ன
சங்கிதையின பொருளையுமைக் குறைக்கும் டோதே
அனைமடியீ திருந்துகதை முழுது முள்ளத்
தாக்கின னறிரண்டு நோக்கினே

சூகனறிநது கும்பமுனிக் குணத்தா னந்நாட
கொண்டதுவே யகஸ்தியசங் கிதையா நின்றிச்
சகமதிந்பேர் கேடடளவி லின்பம் வீடு
தருந்தலமொன றதிந்சொலுமத் தலம்பா தென்னில்
மகிமைதரும் திருவால வாயென் றோத
மகிழ்நதவரம் முனிவனாப்பார்ந் ததைபெங் கட்குப்
பகருமிப்போ தெனத்துதிக்க மனங்கொண் டனபு
பரிக்கினாரர் சூதர்மொழி விரிக்கின் றாரே.

தரு செளராடபுராணம், நபகதாளம்

- க புராணவர லாறுகேளும் புண்ணியமுனி வேளாரே பெருங்
கராசலத்தை யுரித்தனியுமக் கண்ணனுக்கடி யாரே
- உ பண்ணொருகண் காசித்தலத்தில பரிமேதம்செய்யத் தொடுத்தான் தவ
மண்டும்மைபிசா ரணியவாசிகள் வரும்படிசொல்லி விடுத்தான்
- ங அகஸ்தியர்சன காதியர்சுகர் அத்திரிபரத் வாசர் சக்தி
மிகுத்தவசிட்டர் வாமதேவர்வான் மீகிவருணர் வ்யாசர்
- ச புலஸ்தியர்கவ சிகர்கவுதமர் போதாயனதேவரே தவ
நலத்திலமிகுந்த கெர்க்கர்காசிபர் நாரதமுநிகோதி
- டு மகத்தொழில்முடித் தனைவருமுபர் வரிசைபெய்துந் துண்டாடினார் இந்த
ஜகத்தைவிதிக்கும் பிரமதேவரும் சத்புருஷமும்

க	நின்றமுனிவ ரனைவரும்காசி நிமலனடியிற் மண்டபத்திலி ருந்தறமுதல் வசனித்தணியா	பணிந்து யிருந்து	முத்தி
எ	வசிட்டைமுதல் முனிவர்மாரத மாமுனிமுகம் ப்ரசித்தமாகவே மூன்றுலோகமும் பார்த்துவந்திரேவிரும்பி	திரும்பி	எங்கும்
அ	திவ்யமாகிய ஸ்தலமும்லிகமும் தீர்த்தமும்சிறந் சைவஸ்தலத்தின் மகிஷமயமக்குச் சாற்றுவீரென்று கேட்க	தேற்க	ஒரு
க	மகிழ்ந்துகலைக ளனைத்தும்கனக்கு மாரரிஷியின் துகந்தவ்யாச ரிடத்தில்கேளுமென் றேதிருரதன்	பாலே மேலே	படித்
ய	வேதவ்யாசர் குகணுடைத்திட வேதந்தொட்டொருக் யோதுமகஸ்த்ய முனியைக்கேட்டுநீ ருணர்வீரென்றரிப்பாலே	காலே	கலை

முனிவர்கள் யடுத்தியனா சிவகதைசொல்ல வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

மாதவ விபாசர் இந்த வகைசொலக் கண்டு தேர்ந்த
போதமா முனிவோ ரெல்லாம் பொதியமா தவர்பாற் சென்றே
ஓதரும் தமிழ் வளர்க்கும் ஒண்முநி லேயென் றேருதி
வேதமோர் ஆயி ரம்போல் விளங்கிடத் துதிக்கின றுரே.

பந்தவராளிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

கூறவேணும் சும்பமுனியே கூறவேணும்

அது பல்லவி

கூறவேணும் சிவபத்தி மீறவேணும் இருவினே
மாறவேணும் சென்மம்கடைத் தேறவேணும்இருபைசெய்து கூறவே
சரணங்கள்

ஆரருத்ரா க்ஷவிபூதி தாரணமுச் சிறப்போடிப்
பாரிஸ்நாரி பாகன்புகழ் சேரும்ஓர்த லத்தைக்கண்டு கூறவே

காவினில்வ ரும்முனிவர் ஆவியைக்கு டித்திடும்வா
தாவிலில்வ லனைக்கொன்ற தேவனேக ருணைவைத்துக் கூறவே

சந்திரன்ர லிக்குடறு தந்துயர்விண் ணளவுறும்
விந்தமாம லையின்கரு வந்தணித்தி மும்முனியே கூறவே

ஆதியில்வருத் ரனைச்சம்ப பேதிசங்க ரிப்பதற்கம்
போதியைக்கு டித்திடும்பாக் டாதியைக்கொள் ளும்முனியே கூற

வாமதேவ னுமையவள் மாமணந்தன் னிலெதெற்குப்
ஸ்மிநிழித் தப்பொதியு மாமலைவ ரும்முனியே கூறவே

சண்முகரி டத்திலேநின் றுண்மையெழுத் தைத்தெரிந்து
தென்மொழித் தைப்பொழிந்த கணமணிபா ரும்முனியே கூறவே

பூவிலுள்ள வருவந்த பாவலர்த மிழக்கிசைந்த
திராவிடகுத் தத்தத்தைநத தேவனேய ருள்புரிந்து கூறவே

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு ஆவ்வாய்ப்பெருமை கூறுதல்.

விருத்தம்

வசையறுஞ்சேர் வசிட்டாதி முனிவோரேத்த
மகிழ்ந்தகஸ்த்யர் முத்திமண் டபத்தில நான்கு
திகையிலுறும் சேவல்களை ங்கரன்வி சாகன்
தெகூழினு மூர்த்தியையும் பணிரதெ மக்குப்
பசுபதியம் பிகைக்கருளசந கிதையைச செவ்வேள
பகர்ந்தவற்றி லெட்டெட்டா டலுஞ்செய் தீசன்
இசைபெறுமுச் சிறப்புமுள ஆவ்வாநய
யிவ்வுலகிற் சிவனுலகென் றியம்ப லாமே.

அருமைபெறு முனிவர்களே யத்தலத்தே
அறையுமொரு முச்சிறப்படி மதிலெந் நாளும்
தருமலகிற் பலவுயிர்க்கும் அருள்செய் தோங்கும்
சங்கரன்செய் திருவினையாட் டிருநா லெட்டெம்
பெருமலையைத் துனைத்தவே லவ னெனக்குப்
பெரிதிதென்றே விளம்பியவா றுமக்குச் சொ ல்வேன
ஒருமையுடன் கேட்டறிவீ ரென்று கும்பத்
துதித்திட்டார் விதிமுறையாப் பதித்திட டாரே.

புராணவரலாறு முற்றும்.

ஆக. விருத்தம் எ, கீர்த்தனை நட, தரு க

த ல வி சே ட ம்

விருத்தம்.

சேருலவு முனிவர்களே கேட்பீரீண்டு செபுகின்ற திருவால வாயைப் போ
லித் — தாரணியீ தொருதலமு மதிலே செம்பொற் றுமனாபோ லையொருதீ
ர்த் தமும்பொற் கொன்றைத் — தாரணியும் சோமசுந் தரமா லிங்கம் தனைப்
போலே லிங்கமுழு வுலகும் சென்று — பாருமரி தென்றுமுத ற்றலவி சே
டம் படித்திட்டா ரெழுகடலைக் குடித்திட டாரே.

சாவேரி ராகம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

தலத்தின் மகிமைகண் டொப்ப தரிதரிதே உணாக்கவேழுப்பு
வனத்தி னுக்குட்பல தலத்து மிதுபெரிதே

அநுபுல்லவி

உலத்தினடியவர்க் காகவேமொழிந்த நாலுபதினாலுக்கள் பொருந்த
நிலத்திலவினையாடும்சுந்தரர்க்குமுந்த நேயமாகுமாலவாயெனச்சிறந்த தல

சரணங்கள்

க அவனியிற்றறும் தலம்பெரிதவற்றில் அதிகமாஞ்சுவ சேஷத்திரம்
அவற்றி லுறுபத்தெட்டதிகமவைதம்மில் ஆகுமபதினா காத்திரம்
கவனமாக்கேளு மவற்றில்நாலுதலம் கதித்ததென்றுசொல்லும் சாத்திரம்
கனகசபகாசி காளத்தியாலவாய் கனத்ததென்றும்வேதஸ் தோத்திரம்
இவையிற் காணத்தில்லை யிறக்கக் காசி தனில்
இசைந்தர்ச் சிக்கக்காளத் தியிற்ப லமே தெனில்
பலிகமாகுமிக பரமிதுகா தினில்
பரிந்து கேட்கிலின்ப லீடளிக்கும் தனித் தலத்தி

உ நினைக்கச்செவ்வமும்கேட்கஅறமும் தர் சனத்துக்கின்பமுங்கொடுக்குமே
நிரந்தரமும்வசத் திருந்தவர்க்கு மோக்ஷ நிலைமைதருநெறி யடுக்குமே
கனத்தகாசிமுதற்றலத்திற் மறுமையில் கதியளிக்ருமிசை பெய்க்குமே
காயத்துடன சீவன் முத்திதந்துபர கதியிலிதுபின்னே விடுக்குமே
தனிக்கும்பலதலம் தேடிப்போய் மெய்க்கும்
தவஞ்செய் வதனிய பாலுடன்ரு சிக்கும்
அனத்தைக்கைவிட்டு முழங்ககதனை நக்கும்
அவனுக்கினையாகும் பெருமைகொண்ட ருக்கும் தலத்தி

ங அங்கமுடனன்ய ஸ்தலத்திலேபரிமே தாதிமகம்செய்த பேறுமே
அகிலதானங்கள் செய்தபேறும் இஷ்டி அனைத்தையும்புரிந்த பேறுமே
கங்கைநதிமுத லாடும்பேறுமுயர் காசிமுதல்தங்கும் பேறுமே
கருதும்தில்வதிந் தோர்க்குளங்கைநெல்லிக் கனிபோல்வரும்பல பேறுமே
வன்கொடும்பிரமஹத்திமுதற் சுற்றி
வருகும்பாதகம் ஐந்தையும் கற்றிப்
புங்கமிஞ்ஞது கெங்கினும்பர சித்தி
பூண்டிலங்கும்சீங்கள் வேண்டும்சீவன் முத்தித் தலத்தின்

ச மதியந்தோறும்சாந் த்ராயணத்தைச்செய்து வருகும்பலனிதில் பாருமே
வாசம்செய்துநகத் போசனத்தைச்செய்த மகிமையினால்வந்து சேருமே
பதியுமொருதிங்கட் பட்டினியிங்கோர் லான் பட்டினியிருக்கில் சாருமே
பகரும்நாலுமாத விரதபலனஷ்டமி பரிந்து நோற்றிடிவ் நேருமே
துதிக்கொளாறுதிங்கள் நோற்கும்பலன் ஒரு
சோமவாரநோன் பிதிலிருக்கில் தரும்
சதிர்கொளாண்டொன்று நோற்கும்பலன் அரும்

பின்பல்வகைப்பூசை செய்பபனா	தங்கும்
பெருகும்பலதவம் செய்பபனா	எங்கும்
பண்புயரும்பல கேள்வியால்வி	ளங்கும்
பலனுந்தருமிதில் இருப்பவர்க்கி	லங்கும் தலத்தின்

விருத்தம்.

விதிமுதனாட் கைலைமுதற் றலமோர் தட்டும்
விளம்பியவித் தலமுமோர் தட்டும் தூக்க
அதிகனைங் கண்டதினா லுலக மூன்றுள்
ஆலவா யுயர்ந்ததென்ற ரதற்கு நாமம்
நதிபெருகும் சிவநகரம் சமட்டி வித்யா
நகரமுத்தி புரங்கன்னி புரந்தென் கூடல்
மதுரைநகர் கடம்பவனம் த்வாத சாந்தம்
வன்மையாம் காரணத்தா லுண்மை யாமே

தலவிசேடம் முற்றும்.

ஆக விருத்தம் உகீர்த்தனை க ஆக ந

-----*

தீர்த்தவிசேஷம்.

பொற்றாமையின் உற்பத்தி கூறுதல்.

விருத்தம்.

பூத்தெழுந் கடம்பு சூழ்ந்து பொருந்திய வால வாயாம்
கேஷத்திர மகிமை யாவும் தெரிந்தெவ ருரைக்க வல்லோர்
வாய்த்தவத் தலத்திற் செம்பொன் வாரிச மலர்கள் மேவும்
தீர்த்தமா மகிமை தன்னிற் சிலதெடுத்த துரைசெய் வேனே.

தரு. ரீதிகவுளை சாப்பு

க	தீர்த்தவரலாறு கேளும் த வழுனி	வோரே	அஷ்ட
	மூர்த்திதிருவடிச் சுன்புசெய்யக்கனி	வீரே	
உ	கங்கைமுதலாம் நதியும்கருங்கடல்	நீரும்	மே
	கங்களும்தோற்றுமுன் னாகவுண்டானது	பாரும்	
ந	நிட்களமாகிய சுந்தரமூர்த்திதன்	அலே	மூல
	விக்கரத்திற்சுக ளங்கொண் டெழுந்தார்முன்	அலே	
ச	வெண்மதிசூடும் சடையுமரவணி	நூலும்	முத்
	கண்ணொளியும்திரி சூலகபாலமும்	மேலும்	
ரு	வாமத்தி லங்கயற் கண்ணியுமையவள்	வாழ	வெகு
	நேமத்துடன்நந்தி யாதிசுணங்களும்	சூழ	
கூ	தெய்வொளிகெங்கும் வீசஉரகச	கரமும்	ஒளி
	செய்யும்மலையன் புரமும்மலையன்	புரமும்	

இதுவுமது.

இருத்தபின் அத்திர்த் தம்கொண் டிலிங்கமா முடிமே லாட்டி
திருந்திய விதியாற்புனை செய்துயர் ஈந்தி யாதி
பொருந்திய கணத்தோர்வேண்டும் பொருளெலா மடைந்தா ரிப்பாள்
வருந்தம் லீயக்கஞ்ச மகிமையு மினிசொல் வேனே

மோகனராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கீர்த்தியிருந்திடும் தீர்த்தமகிமைதன் மேர்த்தியை என்ன சொல்வேன்

அதுபலலவி

நாற்றிசையிலுள்ள தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் கீர்த்தி
ஏற்றமதாயுற்ற மூர்த்திகரம்பெற்ற

சரணங்கள்

[யேறும் பல

பார்த்திடிப்பாவத் தொடர்ச்சியுறும் ஸ்நாநம் பணின்ல் அபிஷ்டம்கை
தீர்த்தமும்ஆடும்பலனிடிலேசித்தம் சேர்ந்தாடவேவரும் கூறும்
ஆர்த்தவிதிப்படிமந்திரத்தைச்சொல்லி ஆடிந்பல தீர்த்தந்தோறும் ஆடி
வாய்த்தமறையவர்க்கெப்பொருளுந்தானம் வண்மையி னீந்திட்ட பேறும்

தோற்றும் நினைவுவே ருகியொருக் காலே
தொட்டாலும்பாவங்கள் ஓடாதெது போலே
தேற்றும்மனமறியாமல்தொடர்ந் மேலே
செந்தீசடாமல விடுமோ அது போலே
தேடிநிதம் பத்தி கூடியிதில்நத்தி
ஆடிநீவனமுத்தி நாடிவரும்சித்தி கீர்த்தி

உ உற்றதிலாடிப்பரனையும்தேடி யுவந்துதொழக்கதி அடுக்கும் பல
சுத்தநூல்க்குட் சொல்லம்பரிசுத்தத்தில சுத்தமென்றேபுகழெடுக்கும்
சித்தம்விதும்பாதபேருமிதிலஸநானம் செய்யில் துறக்கத்தில்விடுக்கும் டனம்
பத்திகொண்டாடித்தருப்பணம்செய்யில பலமகம்செய்பலன் கொடுக்கும்

கற்றஸ்தலங்களி லேயிருநது ஸ்நானம்
மாதவம்பூசையோம்மவிரதம் தானம்
சுத்தியமாகச் செய்யுத்தருமம் தானம்
தம்மைச்செயும்பலன் தன்னிலுமெய் ஞானம்
தவகுமிதி லாடிக் கங்கிலவைநாடி
இங்குசெயிலகோடி பங்குவரும் நீடி கீர்த்தி

உதித்தநூலில் அந் நீராடிச்சென்மம் ஒழியும்புமேடம் தேனும் மும்
பதுக்குமாடிப் பித்திர்பின்டம்வைக்கில் பவமவர்க்கில்லையெந் நாளும்
விதித்தவாறுபித்தர்களுக்கென்றீர் விடுக்கில் அயர்க்குக் கேளும் அதில்
பதித்தளன்னென்றே நூல்களிராமாண்டுமபர் பக்கத்தரசது நீளும்

கதித்தவருளநீர்த்தம்மதொழக் கொண்ட
தீர்த்தநீர்த்தமென்றாலும்அதி லொன்றை

KAHAMAHOPADHYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 90

மதித்துமூழ்க்கடப்பத்தரு	நின்ற
வனத்தனைப்பூசைசெய்யப்பிறப்	பென்ற
வாரிக டந்தருள்	வாரிப டந்திருள்
சேருமனம் தெருள்	சாரும்நிசப்பொருள்
	கீர்த்தி
சு பேறுதருந்தானக் தவமுதற்செய்து பெறும்பலனத்தட	மீது நலம்
கூறுமடியவர்க்கீந்துவரும்பேற்றில் கோடியிலொன்றுக்கொவ்	வாது
மாறுகொள்முற்பவந்தோறுமொழுக்கம்மகம்விரதங்கள்பொய் பாது செய்து	
தேறும் அருந்தவச்சித்தருக் கல்லதிச் சென்மத்திலாடக்கிட் டாது	
வேறுவேறாய்நதி தீர்த்தம்பல	விதம்
விளங்கினாலும் அவையிதற்குச்	சுதம்
தூறியிரத்தில் ஒருபங்கிலே	சுதம்
தூறியிரத்தில் ஒருபங்கிலே	மிதம்
துவலலா மல்ல துவமையா வல்ல	
தெவையுண்டாந் சொல்ல அவனிமேல் நல்ல	கீர்த்தி
நி செங்கதினாமிதி சேர்கையிலாடல் செய்யுமபலனென்றுக்குதூறு	வரும்
திங்கட்பிறப்பதி லாடிவரும்பலன் செப்பவென்றூ ட்பத்து தூறு	
பொங்குந்தலாம்சித்திபாபிறப்பிலாடிப் புண்ணியம்தூறுக்குதூறு	வரும்
திங்கமுதும்அய னங்களிலாடிச் சொல்லுமபலனூறு	தூறு
தங்குமபலன்லகும்	பங்குபராகத்தில்
தர்ப்பணம்செய்யத்	தரும்விதிபாதத்தில்
அங்கதிலாடிச்செயும்	தருப்பணத்தில்
ஆகும் அனந்தம்	பலன்சோமவாரத்தில்
ஆயுங்கதிர்மிதி	தோயிற்படிவதி
லேயனந்தம்கதி	யேயருளும்மிதி
	கீர்த்தி
கூ சீராமகரமுழுதும்ப்ரயாகையில் சென்றுமந்தாகினி	யாரும் பலன்
ஆராயில்நிலம்னுமுறையோர் தினம் ஆடல்புரிந்திடில்	நீமே
நராறுதிங்ன்படிந்துமைபாகனை ஏற்றுந்நியமத்தால்	குடும் பலன்
தீராமலடிக்கு நன்மகப்பேறு சிறக்கவுண்டாந்திறம்	கூடும்
நேராகக்கண்டதி	னூலறத்தின் பலம்
நேருந்தொடப்பெருள்	சேருமங்கைத் தலம்
நீராயுட் கொள்ளவின்	பம்பெருகும் நலம்
நின்றதிலாடவே	வீடருளும் பலம்
நீடவறிந்தாதி	சேடனூலங் க்யாதி
பாடவிசையாதிக்க	கூடற்புரத் தாதி
	கீர்த்தி

பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் திருநாமம்கூறல்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

பெருமைதரு மிந்தமா தீர்த்தமுன் னவர்கொலும் பெயரினோடவர்கே னவியிற்
பெருகு மந்தாகினிப் புனல்கலந் திடலினம் பெரியசிவ நற்கை யெனவும்
ஒருமைகொண் டெருள்ள தீர்த்தங்க ளுத்திக உத்தமம் பெற்றி விதலால்

உத்தமத் தீர்த்தமன மெண்ணுவது தரலின லுயர்காம தீர்த்த மெனவும்
தருமமுதல் லாஹுபொரு ளுந்தருகுமானதால் தருமமிகுதீர்த்தமெனவும்
தனதருமையாலிர்த்த தீர்த்தமெனவும்முத்தி சால்முத்திதீர்த்தமெனவும்
இருமையும்பற்றிவரு டாவமெனும்விறகினுக் கெரியாகமேலிமலர்கொண்
டிரணியக்கமலம்வர லாலேபொற்றமரை யெனும்பொயர்க்கேதுவிதுவே
விருத்தம்.

இப்படித் தலத்தின்மிக்க பெருமையு மிதழ்செழிக்கும்
பொற்பது மத்திர்த்தத்தின் பெருமையும் புகலக்கேட்டோர்
ஒப்பிலாப போகம் வீடு முறுகுவ ரென அறிந்த
வைப்பின லுயருங் கும்பமா முனி மொழிந்திட டாரே.

தீர்த்தவிசேஷம் முற்றும்.

விருத்தம் ச. ஆசிரியம் க கீர்த்தனை க. தரு க. ஆக எ.

—*—

மூர்த்தி விசேடம்.

சோமகந்தபுரம் ின் லாஹு கூறுதல்.

விருத்தம்.

திருவால வாய்ப் பொற் கஞ்ச தீர்த்தத்தின் பெருமை யெல்லாம்
ஒருவா ம லுனாக்க வல்லோ ருலகினயீ துளரோ முத்தி
தருவான்முக் கண்ண னாதத தலத்தின் லறிவாணநத
உருவாய்வந் திலிங்க மாக வுதித்தவா றிணிசசொல வேளே

சங்கராபரணம், சாப்பு.

பலலவி

மூர்த்திவரலாறுகேளும் சேன் முத்திபுரத்திலு தித்ததிடேலாழும் மூர்த்தி
அநுபல்லவி

மூர்த்திக்கெல்லா மா தி மூர்த்தியென்றே மெத்த
கீர்த்திவிளங்கியருள் ஸூர்த்தியொ டி மிகுத்த மூர்த்தி
சரணங்கள்

க மேருமந்தரம்கேதாரம் துய்ய வெள்ளியங்கிரி கங்கையோரம் தங்கும்
வாரணவாசிகம்பீரம் வளர் மாதலமுற்சொண்டா காரம்
சேரும்பராபரச் சிவலிங்கங்கட்டு முந்தச்
சாரம்கடம்பிடைபிற் சைவலிங்கமா வந்த மூர்த்தி
கோ லுமத்தலம்லிங்கம்யாவ மருள் குறிகொண்டுகுக்குப்பின்புமேவும் கினை
போலொளியிகுகதெங்குந்தா வயிவை பொருந்துமேதுவிரண்டால் கூவும்
சேலமெய்யொளிமுற்றுந் திரண்டோருரு வாய்த் தேமும்
மூலலிங்கமென்றே மூவுதி கருங்க கூடும் மூர்த்தி

அந்தமெண்ணைக்கையும்சூடி மேனி அழகுபூண்டிருப்பதுமாதிக் கொண்டு
 மந்தகாசத்துடன் நீடி மெய்யில வளரும்உமையழகுக் கூடிச்
 சந்ததமும்விளங்கும் தகைமை யினால் சோம
 சாதாரணனத்தேவர் சொல்லித்துதித்த காம மூர்த்தி
 சதருவுக்குரூபத்திலநீனா விடச் சாகைதழைப்பதுபோற்சீனாப் பெற்றுப்
 புரியும்வியடலிங்கமேரே செனறும் போற்றும்பலனைத்தநதிப்பாரா
 உருவமுனைத்துலகுக் குள்ளேசுமட்டி கொண்டு
 அருமைவாய்மொத்தன்பர்க் கருளைபொழியு மொண்டு மூர்த்தி
 னு அகிலசராசரமென்கூற வ்யாபி ஆகவேநிறைந்திலங்கும் அந்த
 மகிமைதன்னைக்குச்சாக்கித்தங்கும் புகழ வழுதிகைப்பிரம்படிபொங்கும்
 பகவான் திருமேனியில பட்டதமும்பு முத்தச
 அகவலிநினைத்தும் தாக்கினதே சிறந்த மூர்த்தி

மூலலிங்கவிசேடம்கூறுதல்.

யிருத்தம்.

இருநிலத் தெத்தலத்தில் யாவனெண் ணன்கு ரண்டு
 திருவினாயாடல் செய்த தேவன்மற் றவனாக் கொப்பா
 விரியுமெவ் வுலகின் பாலும் விளம்புதற் கரிதாந் தன்மை
 அருமையாக் கேளு மென்றே யகத்திய முனிசொல் வாரே

சௌரஷ்டர ராசும், சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

லிங்கங்களுக்குட் சிறப்புயரும் மூல லிங்கவிசேஷத்தைக் கேளும்

அதுபல்லவி.

மங்கைபடருமெய் யன்கதைககந்தரன் வா மூர்திருக்கயி லாசமுதற்சிவ லிங்க
 சரணங்கள்.

க பாரிஷ்மலைக்குள்மகாமேருப்போலும் பண்ணுமகத்திப்பரிமேதம்போலும்
 தாருக்குள்ளேகற்பகததருப்போலும் தானங்களிலன்னதானத்தைப்போலும்

லிங்கங்க

உ வானவருக்குள்மகாதேவர்போலும் மந்திரங்கட்குட்பஞ்சாங்கசம்போலும்
 மானிடருக்குள் மறையவர் போலும் மாவிரதத்திந்து வந்ததைப்போலும்

லிங்கங்க

ஈ மின்னுமணிக்குட்சிந்தாமணிபோலும் மேலாமந்தித் தட்சிவதர்மம்போலும்
 மன்னுந்துதிக்குட்சிவஸதுதிபோலும் மாதலத்துள்ள லவாந்தகந்திப்போலும்

லிங்கங்க

தித்தங்களுக்குட்பொற்றாமனாடோலும் தேனுகளிற்சாந்தித்திப்போலும்
 மூர்த்திக்குள்ளேசோமசந்தரார்ட்டோலும் முத்தருக்குட்சிவபத்திரைப்போலும்

லிங்கங்க

சோமசுந்தரலிங்க மகிமை உரைத்தல்.

விருத்தம்

கூறரிய மூலலிங்கம் கண்டோர் பாவம்
குலிசமருந் திரவியெரி சிங்கம் கோபம்.
வீறுகரு டன்வாயு லோபம் காமம்
விளங்குசிவ ஞானமில்வா நிரண்டிசுழைநீர்
மீறுமலை நோயிருள்பஞ் சாணை நோன்பு
வித்தைபணி முகில்குணங்கல் லுதிவு ழாழை
டாநிரண்டும் மசித்திடுதல் போல்கூர் அந்நை
அடையுமதன் மகிமையினி ஷநிநுலீசே

கல்யாணி ராகம், சரப்புதாளம்.

பல்லவி

இந்தவுலகில் கதம்பவனந்தனில் வாழும்
சுந்தரலிங்க மகிமைதனைச் சொலவக் கேளும்.

அறுபல்லவி

மந்தரம்மேருகை லாசம்ஸ்ரீபர்வதம் லாரணவாசிடம்
அந்தலிங்கமெல்லாம் வந்துதொழரிதம் ஆகந்தம்நத்து மாண்பாதுண்தம்

சரணங்கள்

க சிலத்துடன்ப்ராதக்காலத்திலேசென்று சேவித்திடிவத னாலே காது
தென்கடல்குழும் புவிமுழுதும்தானம் செய்தபலனவரும் பாலே
மேலுச்சிக்காலத்தில் சேவித்திடிவம்மறை வேதியர்தங்கட்கன் பாலே உள்ள
மெய்த்திடவாயிரம் கோதானமீபலன் மேவும்தவப்பயன் போலே
கோலத்துடனந்தி வேனையிலேசென்று கும்பிடக்கோடிக்கோ வீர்தபலனுண்டு
மாலைத்தருமர்த்த ஜாமத்திலே கண்டு வந்திக்கமாமேதம்செய்தபலனண்டும்

உ புண்ணியம்சேரிந்தக் காலங்கள்தோறும் புருந்துதரிசித்த பேர்க்கு இக
போகங்கனையும் கொடுத்திசன்தாமரைப் பூவடிமீழலில் சேர்க்கும்
திண்ணமுடன்காமம் காதினுறிப்பத்துச் சென்மலினைகளைப்போக்கும் தூறு
சென்மலினைகள் நின்க்கிலகலும் தெரிசிக்கவீரடி பார்க்குள்
கண்ணிலாகிடும் சென்மலினைதிரும் ராஜகுயபாகமாயிரத்தெத்பாரும் [ரும்
பண்ணுமபலன்துதித்தோர்க்காயிரம்சேரும்பரிமேதப்பலனபார்த்தவர்க்கேசா

இதவுலகில்

க அனுகூலவாரும் கண்ணினாலே அபிஷேகத்தையொரு நேரம் செய்யில்
அண்ணிபலிங்க மனந்தங்களுக்கூநீர் ஆட்டிபதாமந்த ஸாரம்
பொங்குதென்கதும் கலந்தபிஷேகங்கள் பூசையொட்டிப சாரம்
போற்றிப்புரிந்திடிப் புண்ணியமாதி பொருள்நாலையும்தரும் திரை
மங்கலமாகச்சி வாகமத்திற்கூறும் வண்ணமொருக்காற்நிரலியம்
அங்கங்கூர்ரவே யாட்டிலடிருந்தேமம் அயிரதூறுமாமேதம்செய்தபலன

இதவுலகில்

ச வன்னமலரொன்றருச்சிக்குற்றியிக்குள் ஓடினும்லிங்கம்தோற்றுக்காடி தங்க
மாமலர்நாறுகொண்டர்ச்சித்திடும்பலன் வந்துலபிக்குமே தேடி
மன்னியொருக்கால் நதும்புகையீந்திடிஸ் வாக்குமனமெய்யும் கூடி செய்த
லன்பிழையாயிரம் நீங்கும்விளக்கிடிஸ் வந்திடும்சாரூபம் நீடி
அன்னநிவேதனம் தன்னவிழ்க்கோருகம் அண்ணலுலகி விருக்கத்தரும்சுகம்
மின்னும்பளிதவிளக்கிடிஸ்மெய்யகம் வெண்ணிறமுததற்கண்ணும்வருமுகம்
இந்தவுலகில்

—(*)(*)—

சோமசுந்தரர் திருநாமம் உரைத்தல்.

ஆசிரியம்.

சந்ததம் வளர்சோம சுந்தரன் மகுடசுந் தரன்மான் மதச்சுந் தரன்
சமட்டிவித் யாபுரே சன்கடம் பவனசுந் தரன்முத்தி புரநா யகன்
கந்தமிரு சண்பகச் சுந்தரன புகழ்பெருகு கன்னிகா புரநா யகன்
கல்யாண சுந்தரன் பழியஞ்சு சுந்தரன கருதரிய மதுரை நாதன்
சிர்தைமகி முபிராம சுந்தரன் பூலோக சிவலோக நாத னருளும்
சீருயர் கருப்பூர சுந்தரன் மகிமைவளர் திருவால் வாய்ச்சுந் தரன்
அந்தமிரு மட்டாள சுந்தரன் யாவர்க்கு மருள்மூல லிங்க முதலா
அகிலா நிறை பெறவந்த சைவலிங் கந்தனக் கனந்தநா மங்க ளுளவே

விருத்தம்.

இந்தமகா லிங்கத்தின் முன்னொ ருக்கால்
இயற்றியமந் திரமோமம் தருமம் தானம்
வந்தணவி னளவுசெயின் மேரு வாகும்
மகிமையெவ ராள்துரைக்க வல்லோர் முத்தி
தந்திடுமித் தலம்போலே தலமும் செம்பொற்
ருமனாபோற் றீர்த்தமுமெய் பொளிவித் தாகும்
சுந்தரமா லிங்கம்போ லிலிங்க மும்முத்
தொல்லுருகு மில்லைபெளச் சொல்லி னொர.

முந்திவிசேடம்முற்றம்.

ஆக விருத்தம் ச. ஆசிரியம் க. கிர்த்தனை நட.
ஆதிபீடிகைமுற்றப் பெற்றது.

—(*, [(° * °)] (*), ———

* ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேசர் *
* திருவடிகளே துணை. *

முதலாவது.

இந்திரன்பழித்தபடலம்.

—0—

அவதாரிகை. — விருத்தம்.

விண்ணவர் பெருமான்முன்னுள் விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
எண்ணரும் பழிவி டாம லெத்தலங் களிணும் தேடி
மண்ணினி லுயர் கடம்ப மாவனம் தனிலே வாழும்
அண்ணலை யிறைஞ்சிப் பூசித் தகன்றவா றுரைசெய் வேனே.

குருவைக் காணாமல் இந்திரன்தேடுதல்.

விருத்தம்.

ஆதியுகம் தனிலேகற் பகவி ருசுஷத்
தடிநிழலி லரியனை மீ திருநத ரம்பை
மாதிரி டல்கண்டும் பாடல் கேட்டுடி
வாசவன்மோ கக்கடலில் மயங்கும் காலைப்
போதமிகும் குருவந்தா ரவர்க்குப் பூசை
புரிந்திடா திருந்திடக்கண டகன்ற ரத்தால்
மாதளம்நூ னம்கல்வி மலிநம் கொள்ள
வாடினான் பின்குருவைத் தேடி னானே.

மோகனம், சாப்பு

பல்லவி

தேடித்திரிநதலைந் தானே தங்கள் தேசிகளை இந்த்ரன் தானே
அநுபல்லவி

தேடிக்கண் கெட்டபின் குரியநமஸ்காரம்
செய்வது போலேதன் செல்வங்கள் போனபின்

தேடி

சரணங்கள்

க ஆசானிருக்கு மிடந்தன்னில்
அவ்விடத் தில்லாமை கண்டருள்
பாசங்கோககெடுத் திட்டமுனிவர்
பலர்கள் விளங்கும் பதிசென்று

நோக்கியே

தேக்கியே

தாக்கியே

தேடி

உ மும்மண்டலத்திலும் தங்கும்இடம்
முற்றிலும் காணாமலஆலோசனை
எம்முடையகுரு வானவரெவ்விடம்
ஏகியிருக்கின்ற ரோவென்மெண்ணை

நண்ணி

பண்ணி

தெண்ணித்

தேடி

ந எங்கெங்கும்ஆராய்ந்து பார்த்தா லும்
லேசங்கைகொண்ட மனம்சற்றும்
புங்கமலரயன் தங்கும்தலத்தும்
புகுந்தங்குமில்லா தறிந்தொன்றும்

காணும

நாணுமல்

தோணுமல்

தேடி

பிரமன்இந்திரனைப் பார்த்துக்கூறல்.

விருத்தம்.

திசைமுகன்மன் நிருக்கையிலும் பார்த்த வன்பொற்
சேவடியிற் பணிந்தனைத்தும் சொன்னு னந்த
வசனமெலாம் அறிந்துகுரு வரும்ட் நெது
வட்டாவின் மவனசர குலத்தில வந்தோன்
இசையுளசெய் கையினாலும் அறிவினாலும்
ஏற்றமுடையோன்றலெழுந் துடையோ னுன
விசவரு பனைக்குருவாய்க் கொள்வா யென்று
விதித்திட்டான் இந்திரன்சம்மதித்திட டானே.
அரவிந்த நீதுரைக்க வவனெண் ணத்தை
அறியாம லேயுவந்திந் திரனவ் வாழே
குருவென்றே விசவரு பனைவ ரித்துக்
கொண்டவன்மா யத்தையறி யாம லய்யா
ஒருமகஞ்செய் திடவேண்டு மென்றா னபபோ
தும்பருக்காக் கம்வாக்காற் சொலித்த னக்கு
வருவதறி யானவுண் ருக்கு சேஷமம்
வருகவெனக் கருதிமகம் புரிகின றானே.

தரு. காம்போதி, சாப்பு.

க ஆகண்டலன்தெய்வ லோகத்தனிற்சிறப் பாகும் நலம்பெற நானும் மிக்க
யாகஞ்செயும்போதி லேகவடாக நடந்ததைச் சொல்லுவென் கேளும்
உ வானவர்கோனுக் கொருகுருவாக வரித்துக்கொள்ளும்பிர தாபன இகல்
தானவருக்குள் மகிமைசிறந்த தலைமூன்றுள்ளவிசவ ருடன் [கொடும்
நு தேவர்களுக்கவிர்ப் பாகமெல்லோர்க்கும் தெரியும்படியாகக்கொடுத்தான
பாவிஅசுரருக்கும் அவிர்ப்பாகம் பரோக்ஷமதாவியத் தொடுத்தான்
ச செய்யுமகத்தின் கவடிந்திரன்ஞான த்ருஷ்டியினுற்கண்டுபிடித்தான் மலர்க்
கையினில்வச்சிரம் தன்னையெடுத்தநத கன்போலிதழினைக்கடித்தான்
டு கோவத்துடன்மாறு பாடுபுரியும் குருவிசவ ரூபனைக் கிடடினா கிடடித்
தாவித்தனித்தனி யாகவவன்முத் தலையும்விழும்படி வெட்டினான் [னும்
ஈ வெட்டிமுழன்சோம பானததைச்செய்து விளக்குமுகம்காடையாகப் பின்
கட்டுமதுபானம் தன்னையுரிய முகமூர்க்குருவிய தாக
எ அன்னமருந்து முகம்சிச்சிலிப்புகழி யாகவவைகளைப் போக்கி அருகு
மன்னுமுதிரத்தைப்பேயுணைச்செய்யவே வாசவனைச்சூழ்ந்துதாக்கி
அ சீறிவந்தேப்ர்ம்ஹ ஹத்திமஹாபாவம் சித்தமாப்பற்றிட லாலே அது
மாறுமவகைஎந்த வாறென்றுவிண்ணுள்ள வானவரீயோசித்திப்பாலே [ரிந்
க பைந்தருக்கள்மா தர்மண்ணரிடத்தும் பருத்துப்பிரார்த்தித்துச்சேர்க்கத்தெ
திந்தமகாப்பழி தீர்க்கும்வகையெங்கட் கெனனென்றநால்வரும்கேட்க
ய நீரினிடத்து னுரையாயுமிந்த நிலத்தினிடத்துவ ராயும் செய்ய
காரிகையார்தம் மிடத்திலேதிணடாத கன்றிமெழப்பதுவாயும்

கக கப்புமரத்தில் பிசினுருவாயும் கழியக்கடவதென் றும்பர் கூற
இப்பழியைச்சுமக் கின்றதாலென்களுக் கென்னலமென்றுவிளம்ப
கஉ தாரணிதன்னிற் பறித்தகுழியதுதன்னுலெக்காலமும் மாற அப
நீரையிறைக்கும்போ தெல்லாம்சுரகது நிறும்பொலிவுபெற்றாற
கங் மாதர்களுக்கு ப்ரசவம்வரைக்கும் மகிழ்நுடன்போகம்மீறப் பின்
போதுமரங்களை வெட்டவெட்டத்துளி ருண்டாகவுமவர் கூற
கச இவ்வரம்பெற்றந்தநால்வரும்தங்க ளிருக்கையிற்சேர்ந்தாரப்போதுமிக்க
செவ்விபெருகச் சுரபதியுள்ளம் செழித்திருந்தான்சைப மீது

விருத்திராகரன்உதித்தல்

விருத்தம்

இந்திரனில் வாறிருக்கத் துவஷ்டா மைந்தன்
இறந்தவகை அநிததுவெருண் டியிர்ந்துச சீறி
அநதநிமி ஷம்கொடிய யாகம் செய்ய
அம்மகக்குண் டத்திலிருந் திருகண் செநதீச
சிந்திடவாளையிறதுக்கிச் சினத்தாகாசம்
திசைமுழுதும் செவிபெட வார்த்துபபொங்கி
வந்ததொரு கொடியவிஷம் போலே வ்ருத்ரன்
வரக்கண்டார் அமரர்பய மிகக்கொண்டாரே
புன்னாகவராளி, சாப்பு.

பலலவி

விருத்திரா சுரனுதித்தான் மிக
மருத்துவன்தன்னுடன வானவர்கடுக விருத்திரா
அதுபலலவி

நித்தமோ ரம்பெய்யும்னாரம் சென்று நீண்டுநீண்டிப்படித் தானேவிஸ்தாரம்
மெத்தவு திக்கும்சரீரம் தர்மம் விரும்பாமலடுங்கொடு வினைபோலன்னேரம்
விருத்திராசு

சரணங்கள்

க தானவர் கோனசினத் தோங்கிச செய்யும்
தன்னதுவேள்விக்குண் டத்தெரிநிகி
வானவர்கோனுயிர் வாங்கிக் கொண்டு
வருவாடென்றேவும் பிதாமொழி தாநகி விருத்திரா
உ சிநதுவடவையைப போலே மிகச்
சீறிச்சினத்துவரக்கண்டிப் பாலே
இந்திரன்வெள்ளானை மேலே விருந்
தெதிர்வரத்தாக்கிப்பற் கடித்தானமென்மேலே விருத்தி
ங் புண்ணியம்தனைபபாவம் சதிக்க வந்தாற்
போலெதிர்த்தாசுரன் முன்னமர் கதிக்க
விண்ணவர்கோனுள்ளம் கொதிக்க வங்ர
வேலெடுத்தேவீசிமெய்யினிற் பதிக்க விருத்திரா

ச இருப்புலக்கைவினாலே யடித்தான் அது
 இந்நிரன்தோளிந்பட் டவசமாந் துடித்தான்
 திருப்பியும்வெருண்டிதழ் மடித்தான் கண்ட
 தேவரெல்லோர்களும்பயந்திட மடித்தான் விருத்திரா

இந்நிரனுக்குத்திருமால்வச்சிராயுதம்பெறஉபாயம்கூறல்

விருத்தம்

கண்டகவிருத்திரனால் வீழ்ந்தவிர்தான்
 நண்விழித்து மூர்ச்சைதெளிந் திவன்முன்னின்று
 சண்டைசெய வலியிலமென் மெண்ணிச் சென்றச்
 சதுமுகனைத் தாழ்ந்துதன திடுக்கண் யாவும்
 விண்டுசொல இந்நிரனோ டேகி மாயன்
 மெய்யடியிற் பணிந்துவந்த வித்ததைச் சொல்லக்
 கொண்டல்வணன் நன்றெனக்கேட் டதற்கு பாயம்
 கூறுவான் வலாரிமனம் தேறுவானே ,

சந்தவிருத்தம்.

மகபதியுன்கையி லுறுகுலிசம்பெகு வயதுகழிந்தது இனிமேலே
 மருவலர்தங்களை வெலவலிதந்திடு மறுகுலிசம்பரு வகைகளாய்
 அகலவரும்பய உத்தியிலும்பர்கள் அசுரநுடன்கடை யமுனாலே
 அவர்படைதம்மொடு செலுவதுகுந்தக மதுவருமென்றுநம் அருளாலே
 மகிமைமிசூந்தி சிமுனியிடம்தனில் வலியவேதந்தவர் வெகுகாலம்
 வருகுதலின்றிய னைவருமிருந்தது மறமுனிகண்டவை உணலாலே
 பகழிகளம்முனி நெடுமுதுகென்பொடு பதியுமிர்த்துபெறுவாயேல் [யே
 பலமுறுமென்பது கொடுகுலிசம்செய்து பகையைவெ லுந்திற முறுவா
 திபதை. கல்பாணி ராகம், சாப்பதாளம்.

- க செப்பிநெடுமாலனுப்பத்தேவேந்திரன் தேவர்கள் தம்முடனாடினை விரைந்
 தப்பொழுதேகித் ததீசிமகாமுனி ஆச்சிரமம்வந்து கூடினை
- உ கூடியதேவரைப்பார்த்தம்முனிஅன்பு கூர்ந்தினிதாயெனக் கேர்க்க முகம்
 வாடியினைத்துவந் தீர்களிவ்வண்ணம் வரும்மூலம்யா தெனக் கேட்க
- ங பாலிவிருத்திர னாலேமெலிந்துந்தம் பாதம்ககினைச் சார்ந்தோம் அந்தத்
 தீவினைமாற்றி அருளக்கடாக்கூம்நீர் செய்குவீரென்றுன்பு கூர்ந்தோம்
- ச ஏதெனில்தேவரீரங்கத்திருப்பதென் றிந்திரன்சொல்லவுமனைத்தும் கண்ட
 மாதவன்குரியனைக் கண்டகமலம்போல் வாயமலர்ந்தனபகம் நிறைத்து
- ரு நாயும்நரியும் நமனுமெரியும் நமதுநமதென்னும் நோயும் தந்தை
 தாயும்நமதென்னும் போலேளமதென்னும் தன்மையாமார திக் காயம்
- சு கோளரவின்தோ லும்பகூழியிருக்கும் குடம்பையும்தானெனல் போலே ஐவர்
 வாழும்பகாயத்தை யானெனண்ணில் மதிமோசம்ஆகையி னாலே
- எ ஆனபலிபணி யுற்றஉடம்பீந் தறமும்புகழையும் சேர்ந்து பெறு
 வேனெனியாக்கை எடுத்தபயனிதே மெய்யென்றுயோகத்தில் சார்ந்து

அ பார்த்துள்ளேபிர்ம நாடிவழிக்கொணடுக பா லம்கிழிந்திடத் தாவினார் தவம்
வாயத்தபயனால் வரும்விமானத்தேறி மா தேவன் லோ கத்தில மேவினார்
க மேவும்முனீகனளித்தமுதுகென்பை விசுவகர்மா ப்பரிந்தெடுத்தான் அதைச
லீவியோர்வச்சிர மாக்சசெய்திற்திரன் செநகமலக்கையில் கொடுத்தான்
ய தக்ஷணமேயுயி ராவமேறியே தானேக்கடலுடன் சூழநதான் சூழந
தக்ஷணம்விர்த்திரான தங்குமிடம்தேடி ஆகணடலன்வந்த சேர்ந்தான்.

இந்திரனுக்கும்விருத் திராசுரனுக்கும்உயுத்தம்.

விருத்தம்

வானவர்கோன் இந்தவிதம் குலிசம்பெற்று
வந்தனன்பண டாழியிலே ஒளித்திருந்த
சேனைசமுத் திரமெனவே ஆர்த்துக்கூடச
செருக்களத்தில வந்துகலந் திட்டானாகே
தானவர்கோ னானவனும் வடவைசசெநதீ
சைலமியச யோங்கியழை நெழுநதாறபோலே
மானமிகத் தலைக்கொள்ளத் தானேசூழ
வளைத்திட்டா இருவரும்போர் விளைத்திட டாரே.

கலலியாணி, சாபபு.

பலலவி

வாசவனுக்கும் ஆசுரனுக்கும் வளர்ந்த தேசணடை

அதுபலலவி

ஈசனைப்போற்றும்த்தீசிமுனிதந்த என்னைக்குலிசம்செய்தும்பருடன்வந்த வா

சரணங்கள்

க மூடவசுரத்தலைவரிடிபோல முழங்கிச்சுவரியம் பேசினார் பேசிக்
கோடியவிலவளைத்தேறிடநொண்ணெலி கொணடுவசையுரத்தேசினார்
சாடியவேல்மழுசக்கரம்தோமரம் தண்டாயுதம்முதல வீசினார் ஒளி
நீடியவெங்கண்ணரக்கெனப்பொங்கி நெருப்பெழவானவர் கிசினார்
தேடியவும்பாபடைத்தலைவர் கிடடிச் செவகையினுடையுங்களிலேதட்டிக்
கேட்கங்களுடனகேட்கன்களமுடிக் கொச்சித்தாமந்திரவாளினுலேவெட்டி
கேளும்சிலர்தலை அறுநதுபுரளபடக் கிழிநதுசிலர்விரி மார்பும்துளைபடத்
தாளும்தோளுமுத் தந்திலமறைபடத் தகர்ந்தவுணர்கால ணுநிலநிலைபட
வாசவன

[ம்

உ அங்கமதுகுறைநதா லுங்குறைடாமெய்யணடர்களேயிற்சிலபேர் நாத
தங்கியவீரகண்டாமணிதன்னுடன தாள்களறுபட்டார் சிலபேர்
தங்கமணிமுடியோடேவிளங்கும் தலைகளறுபட்டார் சிலபேர் உத்
துங்கியிருந்தகேயூர்த்துடனேதிண் தோள்களறுபட்டார்சிலபேர் [ழிறதிட
செங்கைகளவாளோடறுபட்டிழிறதிடச சிலர்களதும்பையும்போருமொ
அங்கியுடனகலமாற்புகிழிந்திட ஆணமையுமானமுமோடிக்கழிறதிட
அண்டுகழுருடனபருநதுகூடவும் அறுத்துக்குடல்களையிழுத்தத் கோடவும்
மண்டலகைசோரியுணடுடாடவும் மாணடபிணத்தின் மேல்கவந்தமாடவும்
வாசவ

ந. இந்தரனனல்படைபோடவருணுஸ்தர்மய்தவுண்ணதை ஆற்றினுன் பின்னும்
 கந்தவாகாஸ்தர்மவிடஅவுண்ணதைக் கட்செவியாஸ்தரத்தால் மாற்றினுன்
 பிந்திராகாஸ்தர்மவிடக்கருடாஸ்தர்மபிடித்தசுரன்வெருண்டேற்றினுன்
 கந்தமோகாஸ்தரத்தைப்போடஅசுரன்ருா னுஸ்திரத்தாலதைத் துற்றினுன்
 விற்தையுடனிருள் நீங்கிடவும்மேக மின்னலைவிடதுபோலேவிரைவாக
 சந்தமிகும்குலிசாயுத்ததைப்பாக சாதனன்வீசிடக் கண்டு பயமாக
 சகலதெய்வதப்படைகளையும்விண்டு சலதியிலவுணன்மறைந்திடவுங்கண்டு
 மகபதியுத்தெடர்ந்தரியாமலேபண்டு மைநாகமொளித்தவகைபோலாகக்
 வாச (கண்டு)

அகத்தியர் கடலைக்குடித்தல்.

விருத்தம்.

இகலவிளைத்தா சுரன்மறைந்தா னிப்பால விண்ணோர்
 இறைவனயன பாற்சென்று நடந்த தெலலாம்
 புகலவவன் தன்னருளா லகத்தி யன்பால்
 போந்துரைக்க நம்பரமன் அருளபெற் றோர்க்குச்
 சகமதிலதெத் தொழி லரிதாம் நாரி பாகன்
 தன்னுழித் தீவடிவை யவன்தியா னித்தே
 அகல்கடலை யுழுந்தளவா கத்திரடடி
 அங்கையிற் கொண் டரைநொடிக்குள் அருந்தி னானே

சுருட்டிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கடலை ஆகருவித்தாரே முடிவில்வரும் வடவைபோலக்குடித்தரே.

அதுபல்லவி

படிவம்மிகும்கும்பசம் பவமா முனிவனைந்த கடலை

சரணங்கள்.

க திடமாம்அறத்தைமறந்து சம்பாதிக்கின்றோர் செலவம்போலவேவறந்து
 வடவாக்கினியோவென்ன மாணிக்கங்களும் மின்னப்
 படரும்அதின்கைபோல பவளம்எழுந்து துணைக் கடலை
 உ பிசகில்ரத்திரங்களாலே செய்தணிவைத்த பெட்டிவாய்திறந்தாற்போலே
 உ சிதமணிகள் மிக்க ஒளிசெய்திருள் விலக்கப்
 பசுயாவந்திடும்வலன் பட்டசெங்களம் ஒக்கக் கடலை
 ந பிறைவாள்எடுத்து நிரம்ப வீசுவதுபோல் பிறங்கும்மீனினம் எழும்ப
 தறையிற்சர்ப்பம் விளங்கச் சங்கமுத்தும் இலங்கச்
 சிறுமீனெலாம் பருந்தின் சிவந்தமூக்கினில தொங்க கடலை

இந்திரனைப் பிர்மஹத்தி பிடித்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வாரிதியிவ் வகைசுவற அவுண னங்கோர்
 மலைமேற்கொண் டினிறேரும் வகைதோன் றுமல்

சாருமும்பர் தீவினையோர் வடிவெடுத்துத்
தவம்செய்த லெனத்தவம்செய் திடப்பார்த் திந்தரன்
கூரியவஜ்ராயுதத்தைச் சீர்ப்படுத்திக்
கொள்ளுதல்போலவன்தலையையறுத்தானாகே
சோரிகடல் நிரம்பியது பிரம ஹத்தி
தோஷமவ னைச்சேர்ந்து தொடக்கண் டானே.
பெலகரிசாகம் சாப்புதாளம்.

பலலவி

பிரமஹத்தி இந்நிரனைப் பிடித்துக்கொண்டதேவந்து பிரம
அருபலலவி
உரமிகுத் தவவுணன் உயிரைக்கொண் றதால்வந்த பிரம
சரணங்கள்

க மார்க்பைத்தட்டு மும்மென்னும் வாயைமடிக்கும் பின்னும்
கோபித்தெழுமெழுது கூக்குரல்செய்து தன்னும் பிரம
உ ஒம்திரும்பும்விழும் உக்ரமுடனே யெழும்
நீடுஞ்சிரிக்குமழும் நெருங்குமகலும் தொழும் பிரம
ங சமர்புரியத்துடிக்கும் தந்தவகளைக் கடிக்கும்
அமருமிமைப்பொழுதும் அகலாதுடன் நடிக்கும் பிரம

நகுஷன் இந்திரபதவியடைதல்.

இந்திரனிவ் விதமடைநது விரைவி லேசென்
நீசான திசையிலொரு தடத்தில் வீழ்ந்து
கந்தமலர்த் தாமரைநா லுக்குட் சென்று
கரந்திரந்தா னிப்பாற்பொன னுலகம் முன்போல
அநதமிலா திருக்கையிறகு ரியகு லத்தின்
அரசனெனும் நகுஷனச்வ மேத யாகம்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருநாறும் செய்தா னின்பம்
தேடினான் துறக்கம்வந்து கூடினானே.

பூரிகல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பலலவி

இன்னம்சொலுவோம் முனிவோரே
திசனுக்கன்புசெய் வீரே

அடி-----

மன்னனில்லாவறுமை நோக்கெருஷனுக்கு
மகுடம்புனைந்தமாரர் தகுமரசாகக்கொண்டார் இன்னம்
சரணங்கள்

அந்தநகுஷன்சொர்க்கக்கூடி சசியைத்தன்கண் அழைத்துவருவீரெனஓடி
வந்ததுதுவார்சொல்ல வாடி இதைன்ன மாறுபாடென்றசாணை நாடி

என்றன்பதியுலகத் திருக்கையிலே பின்னும்
வந்துவேறொருவன்றோன் மருவலாகுமோ வென்னும் இன்னம்
உ சிவிகைமுமுனிவர்பரிக்க வந்த தீரனே இந்திரனாமென் றுரைக்க
அவனேபதியெனவும்ரமிக்கச் சசி ஆசானைப்பணிந்துசம் மதிக்க
உவகையுடன்இங்குவந் துறவேகடவதென்றே
அவசரக்காரரைத்து தனுப்பியிருந்தாளன்றே இன்னம்
ங போகமதிலமுநது மதியான் சிவிகை பொறுக்கும்மாதவர் களை மதியான்
வேகமதிலழியும் நிதியான் இரதிராணி விளங்குமிடம்முறித்துழ விதியான்
ஏகுமின்சர்ப்பசர்ப்ப வெனநருஷன் மொழிந்தான்
ஆகையினொலன்சாபத் தாலரவாய் விழுந்தான் இன்னம்
இந்திரன் பிரமகத்திநீங்கும்பொருட்டு சிவதரிசனத் துக்கேகல்
விருத்தம்.

அற்பருக்குச் செல்வமே பகையா மென்றார்
அதுநிசமே நகுஷனும்ப ருலகத் தெய்தும்
சொற்பநே ரத்திலகம் கொண்டு பாம்பாய்த்
தொல்லுலகி லென்சாபத் தாலே வீழ்ந்தான்
அபபொழுதே விண்ணவர்தங் குரவ னைசசரர்ந்
தரசிலாக் குறைசொலத்தேர்ந் தவரோ டுந்திரன்
தப்பியொளித் திருககுமலர்த் தடஞ்சேர்ந்துள்ளம்
தழைத்திடடா ரன்புடனே யழைத்திட டாரே.
ஆசிரிய னழைக்க வந்தீ சனுக்குச் செய்யும்
அரும்பிழைகள் தேசிகனு லாற்ற லாகும்
தேசிகர்க்குச் செய்தபிழை தன்னை யந்தத்
தேசிகனே யன்றியெவர் தீர்ப்பரென்றே
வாசவனறன கொடும்பழியைத் துடைக்க வேண்டி
மலாடியிற் பணிந்தெழுந்து கேடக விரதக்
காசினிவாழ சிவதரிச னத்தாற் றீரும்
காணென்றார் மற்றதெல்லாம் வீணென்றாரே.

தரு. பூரிராகம் சாப்புதாளம்.

க ஆதிருபதம் போற்றினான் கொடி தாகும்பெரும்பழி மாற்றினான்
ஓதரும்பத்தியோடேத்தினான் உள் உவந்தான்விழிபத்துறுத்தினான்
உ ஆசானுடன்சொர்க்கம்மேவினான் உசசம் ஆகும்புரவியில் தாவினான்
கூசாமல்தேவரைக்கூவினான் வேட்டை கொள்ளும்வியாசமு லாவினான்
ங பொன்னுலகம்விட்டிறங்கினான் பாணம் பூட்டுதனுபோடி லங்கினான்
தன்னுலக்கொண்டு தலங்கினான் ஆசான் தன்னுடன்கூடி இ ணங்கினான்
ச வெள்ளிமலைமுதல் தேடினான் ஈசன் மேவும்தலம்பின்னும் நாடினான்
தெள்ளநதிதோறும் ஆடினான் சிவ தெரிசனத்துக்கன்பு கூடினான்
டு அத்தலம்தோறும் பின்னாலே விருத்திர ஹத்திதொடர்ந்திட மேலே
பற்றியநாகத்தி னாலே ஒளி பங்கமுறும்சந்திரன் போலே
கூ உம்பருடன்நடந் தோறும் கடம் போங்கும்வனம்தெரி யாது
சம்பபேதிவழி மீது அதின் சாமிபத்திலவரும் போது

இந்திரன் பிரமகத்திறீங்கி கடம்பவனத்தைக்கண்டதரசியத்தல்.

விருத்தம்.

சதமகனிப் பழிகடப்ப வனத்தே ஞங்கால்
தன்பழிவே றுகிறிந்கக் கண்டா னந்த
அதிசயம்தே கிகனறிந்தா னிவிடத் தின்மேல்
ஆனசிவ ஸ்தலமும்தீர்த் தமும் மமக்கிங்
குதவியதா யுறல்வேண்டும் சோதி யென்றான்
உடனறிந்து வரச்சிலரை யனுப்பி னானா
விதமிருகம் பகுகள்சஞ் சரிக்கும் பாதை
மேற்கொண்டான் கண்களதின் பாற்கண் டானே.

முகாரிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கண்டா னிந்தான் — அதிசயம் — கொண்டா னிந்தான்.

அறுபல்லவி.

வண்டுலவியரீப வனத்தினி டையின் மேலே
அண்டரு டன்தன தாயிரம் கண் னாலே கண்டான்
சரணங்கள்.

அருவிகொழிக்கும்மணி தனைக்குரங்குகன்பாறை
அதினமேல்வைத்தருவிரீர் அபிஷேகம்தொடுப்பதும்
மருமலர்கொய்தர்ச்சனை செய்துகனிகளுட்டி வணங்கிறின்றடுப்பதும்
கரியும்பாளியுமொரு துறையிலிணங்கித்தும்பிக்
கரத்திலீரெடுத்தானைக் கன்றின்வாய் விடுப்பதும்
பரவினமான்ருட்டிக் கிரங்கிமெய்புளகித்துப்
பரிந்துவன்புலிமுலைப் பாலூட்டக் கொடுப்பதும் கண்டான்

அண்டவரியகொடும் வெய்யிலிடையில்சிடர்
தரவின்ருட்டிகன்பல அழன்று மெய் பொரிவதும்
கண்டிரங்கிச்சிறகால் நிழல்செய்துவணப்பகுகி கணம்சுற்றித்திரிவதும்
வண்டினங்களுவணம் வருத்தப்படுதல்நோக்கி
வாய்விட்டரற்றியாவச் சோவென்று பரிவதும்
கொண்டமடமந்திகள் அருவிரீர் தனைச்சங்கின்
குடங்கொண்டெடுத்ததன்மேல் கருங்கையாலசொரிவதும் கண்டா
வன்னமயில்கள்தங்கள் பெட்டைகளைமருவ
வாளரவிரத்தின மணிவிளக கெரிப்பதும்
மன்னியகருங்குயில் கூட்டினிலோமென்று வாய்கொண்டுச்சரிப்பதும்
பின்னுமினத்துடனே துன்னும்கிளிகளெல்லாம்
பெருமைதருகும்பஞ்சா கூரத்தைவிஸ் தரிப்பதும்
அன்னதைக்குருவுப தேசம்போல்பூவைகள்
அறிந்துசந் தோஷத்தோ டகம்தனில் தரிப்பதும் கண்டா

இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைக்கண்டு தெரிசித்தல்.

விருத்தம்.

அண்டாரோ கிந்தவண்ணம் கண்டு வந்தே
அங்கிருக்கும் போதுமுன்போ னவர்கள் வந்து
சுண்டியபா லுருந்திபவர்க் கினிய தேனைச்
சொரிந்ததுபோ லுதிமகிழ்ச்சி பெருக வெந்த
மண்டலத்து மெக்காலும் காணொ ணாத
மாநிதிகண் டதுபோலோர் தீர்த்த மூங்கண்
டண்டையிலே கடம்பிடையோ ரிலிங்க மூங்கண்
டறிந்துவந்தோ மெனவணங்கி யறைந்திட் டாரே.
இருசெலிக்கின் பூட்டியது துவரோ டுந்திரன்
இருகைகுவித் தம்பொற்று மரைகண் டாடி
அருகிலரு வாகியுரு வாகிப் பின்னும்
அருவுருவா யுயிர்க்கொளியா யனாதி யாகிச்
சரமசர மாய்விளங்கு முலகம் பாவும்
தன்னிடத்தில் தோன்றியவா றெடுக்கி நின்ற
கருவுருவாய் முனைத்தசிவக் கொழுந்தி னைத்தன்
கண்கள்பல வும்களிப்பக் கண்டிட் டானே.

தரு காம்போதிராக்ம் சாப்புதாளம்.

க இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைத் தர்சித் திறைஞ்சியெழுந்து முன்னாலே மிகச்
சிந்தையிலொன்றிய ஆனந்தக்கண்ணீர்ச் செழுங்கடலாடியின்பாலே பூசைக்
உ தோத்திரம்செய்தன் புருவாகிநின்று துறக்கத்திற்கென்றிமைப் போதில
கேற்றவெல்லாம்கொண்குவாருமென்றோற்றரை யேலிடுத்தான்வெளி மீதில்
ஈ தேவர்குலத்தச்சனை ஓர்விமானத்தைச்செய்துவரும்படிக்கேவினான் வினான்
தாவலுடன்சுவாயி பூசைக்குப்புஷ்பம் அகப்படாமலுகுறைமேவினான்
ச புண்ணியதீர்த்தக் கரையருகேவரும் போதிலய்யனாள் கொண்டு எழுந்
தெண்ணரும்பாறு ஒருகடல்மீதில் இசைந்துதித்ததென விண்டு
ரு செம்பொன்மாமாலர்கண்டானுவகை சிறந்திடஆயிரம்கண்ணினான் அதில்
அன்புடன்தோய்ந்தேமபத்மாகரமென்றதற்கோர்நாமதேயம்பண்ணினான் [ன்
துயபொற்றாமரைப்பூக்களைச்சென்கையால்தொட்டெடுத்துக்கரை ஏறினான் த
நோயைவிலக்கமுனைத்தமருந்தினே நோக்கித்தன துள்ளம் தேறினான்
எ சுற்றியகாட்டைஅழித்துநிலத்தினைச் சுத்திசெய்துவரும் காலே ஞான
வித்துருக்கொண்டசிவக்கொழுந்தாகும் விமலன்திருமுடி மேலே
அ பாணுவின்சுரணம்ஆனதுமெல்லப் பரிசிக்கக்கண்ணினம் துடித்தான் தேவர்
கோனுமப்போதுதன்சுந்திரவட்டக் குடையால்நிழல்செய்யப்பிடித்தான்
க அப்பொழுதேயொருரத்நவிமானம் தம்பரம்தன்னில் இருந்து எழுந்
திப்புவிடில்சூர்யமண்டலமான திறங்குதல்போலே இழிந்து
ய அஷ்டகஜங்களோர்எட்டுத்திசையிலும் முட்டிச்சுமந்துநின் ரோக்கநால்
எட்டுச்சிங்கங்களும்கிடடியவற்றோடெட் டெட்டுக்கணங்களும்தான் தாங்க
கக கொடியிரவிடதித்ததுபோற்சொர்ன கும்பங்களுச்சிபில் இலங்க வாகை
சூழிடவக் கொழிக்கண்டெடங்கும் சோபிதமாகவே துலங்க

னக்கிப்பொன்மேற்கட்டிமும் துச்சரங்கள் தொடுத்தனெனயும் ஞாலே ஒளி
தாக்கிய அவ்விமர்னத்தைமயன்தாச் சாத்தினுண்டுகூடும் மூன் ஞாலே நிந்
கந உம்பருலகுக்குச்சென்றவர்ப்புசைக் குபகரணங்கள் தொண்டியந்தார் தெ
கம்பொற்கமலத்தில் ஆடிப்பிறப்பை அறுக்கும்விழுதினியுண்டான் (ய்யில்
சுடிசெய்யருத்ராசுமணித்தாவடம்பூண்டு தேவர்கோன் ஆதரவடுத்தான் மெ
பையரவாடும்பராபரணப்பூசை பண்ணமுறைப்படி தொடுத்தான்
கடு சித்தமகிழ்நதுருவுடனேமறை செப்புமுறைமைபா ராட்டினுன் ஆக
மத்தின்படிதன்மனம்வாக்குக்காயமொன் றாகஉறுதியை நாட்டினுன்
கசு தேவிதன்விம்பத்துடனேபரிவார தேவதைகள்யாவும் பதித்தான் பதித்
தாவலுடன்ருத்ரமாதிரிமொழிந்தே அபிஷேகத்தைச்செய்ய மதித்தான் (சிவ
கள தேனுவின்பாலும்பஞ்சாமுதமும்கங்கா தீர்த்தமுதல்யாவும் சேர்த்தினுன்
ஞானமிருத்தபிஷேகாதிபைச்செய்து நல்லபீதாம்பரம் சுகத்தினுன்
கஅ வாசம்மிருந்தநற்கந்தமணிந்து மணிமாலைகள் பல பூட்டினுன் தய்ய
தேசுள்ளபொற்றாமரைமுதலாயுள்ள திவ்வியமலர்களைச் சூட்டினுன்
கக தூபதிபரிவேதனை முதல்செய்து சோடசோபசாரம்புரிந்தான் பின்னு
மாபதியையடிக்கடிபிரதக்ஷணம் வந்துபணிந்தெழுந் துவந்தான்

இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைப்பூசைசெய்துதுதித்தல்.

விருத்தம்.

விதிமுறையால் பூசைசெய் தஷ்டாங் கத் தோடும்
மேலுயரும் பஞ்சாங்கத் துடனே தாழ்ந்து
குதிகொளுமானந்தவெள்ளம் கண்ணி ராகக்
கொண்டுபிர தக்ஷணம்வந துடல்கம் பிக்கக்
கதிதரும்நற் கரணமொரு மூன்றுமொன்றாக்
கலந்திருகை யஞ்சலித்து நிருத்தம் செய்தே
மதியணியும் கடவுளையன்புடனுள்ளத்தில்
மதிக்கின்றான் வானவர்கோன் துதிக்கின் றானே.

ஆனந்தபரவிதாகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உமாபதியேசரணம் சோமசுந்தர தயாரிதியேசரணம் என்னைராகிக்கும் உம
அறுபல்லவி

உமாபதியேசின்மயமா முனக்கொருவர் சமாண மோஹரிபிரமாதிரி தேடரிய
உமாப

சரணங்கள்

ஆரணங்கள் தேடும்மூல காரணவ னைத்தையுமுன்
டாக்கியும் எடுத்துமழித் தவனே
தாரணிபி லேசகல ரூபமுமாய் நின்றவற்றில்
தானென்றுமில் லாமல் கழித் தவனே
திரமாயெல் லாமற்றும் யாவையும் மறந்தெப்போதும்
செழுஞ்சுட ராகவே செழித் தவனே

கீரமும்நெய்யும்போலுல கெங்கும்கலந்தும்கலவாத்
 தேவனே என்பழி ஒழித் தவனே
 சீலா பரி பாலா அம்புத் தீலா யாரும் செப்பரிய சாமகான
 லோலா ஆதிமூலா கரக பாலா விசாலானுகூலா காலகாலா உமாப
 மங்கலம்மி கும்கடம்ப மாவனத்தனே கயற்கண்
 மனுளனே ஈதில்லா முத லவனே
 துங்கமா யெங்கும்பரவும்குடரொளி விமானத்தினட
 சுந்தர லிங்கமாய் எழுந் தவனே
 அங்கனையே அறிந்தோர்க்கரும்பந்தத் தைநிவிர்த்தி
 ஆக்கமருந் தாய்முனைக்கும் பவனே
 ஈங்குளநாயகனே லோகம் எங்கும்வியாபித்த உன்னை
 யாவராலும் அறியப்படா தவனே
 யோகா பேரனேகா என்னேநீகா மனத்தெண்ணிரியபுண்ணிய நூன
 யோகா இடபவாகாதிவ்வியதேகா பெண்பாகாவைபோகாசகன்மோகா
 உமாபதியே

ஆகமப்ப டிதொழும்மார் க்கண்டனுக்கெந் நாளும்பதி
 னுறுவய தளிக்கும் வாம தேவா
 ஆகுமனு வக்குளனு வாயும்மேரு வக்குமேரு
 வாயும்விளங் கிடும் மகா தேவா
 ஏகமா யிருக்கும்பர்ம்ம ரூபனே யுனைபல்லாமல்
 இதரதெய்வ மில்லை ஆதி தேவா
 பாகம்மிருந் திடும்பல யாகம்செய்மா தவருக்கப்
 பலனுவந்த ளிக்கும் தேவ தேவா
 பாரா தருள்தாரா துறல்சீரா சூலபாணிமதிபூணிகொன்றைத்
 தாரா பொருட்சாரா ஆலங்காரா உதாரா கெம்பீரா என்னேரான உமா
 பூசாரோதும் மறையின் முடியிலே நடக்கும்பரி
 பூர்ணமா நிறைந்த பரா பரனே
 பேசும்பொரு ளாயும்அறி வாயும்அறி பவராயும்
 பிறங்கியே நீழும் சூல தரனே
 பூசையும் பொருளுமாகிப் புரியுமவ னாகியந்தப்
 பூசைகொண்ட தற்கருளும் வரனே
 ஈசனுமா கியென்போத வாசனை யுமாயென்பூசைக்
 கிசைந்தெனை ரகழிக்கின்ற சங் கரனே
 ஈசா பஞ்சகோசா சர்வேசா பணிந்தேத்தும்குடியார்க்கருளும்
 நேசா பாபநாசா கூடல்வாசா உல்லாசா பூதேசா மந்தகாசா உமா

இந்திரனுக்கு ஈசன் தாரினம்கொடுத்து அருள் பிரிதல்.

விருத்தம்

கங்கைமதி இலகும்மணி முடியும்காநில்

கதிர்விடுகுண் டலமும்அங் கதமும்நாக

கங்கணமும் செங்கைமழு மாணும்நீல

கண்டமும் அம்பிகைபடர்மே னியும்முகம்
சங்கும்இள ககையும்அருள்முகமும் கொன்றைத்
தாமமும்பூண் டுளங்கதிர்போல் ஐயன்மூல
லிங்கமதில் இருந்திரந்தரன துதிக்கேட்டன்பு
நீட்டினார் எழுந்துருவம்காடடி னாரே.

இன்னவகை தோன்றிமகிழ்ந் தருடகண ணேக்கி
யாதுனத பேகைபூவுரையென்ற ரப்போ
துன்னதுபெ ரும்பதிக்குள் வருமுன் நீங்கா
துறுபழியும் தொல்வினையும் துடைத்தா யுனறன்
தன்னடியா ருக்குளொரு தொண்டுகத்
தக்கதுவே வேண்டுமென ப்பணிந்தா னந்தப
பொன்னகர்வா சனுக்கிரங்கி யீச னன்பு
பொழிகின்ற னதற்குவகை மொழிகின் றுனே

அடாணு சாப்பு.

க வாசவனேருது ஆறுக்குளவசநத	காலம்	வளர்
மாதங்களுக்குள் சிறப்பாகும் மேஷம்வி	லாசம்	
பேசரியதிதிக் குள்ளயரும்பூர்ணை	யாமே	நலம்
பெற்றநகூத்திரத்தில் சித்திரையாமுயர்	பூமேல்	
உ ஓதியஇந்நாலும் எந்தத்தினத்திலே	சேரும்	அஃ
துத்தமமாகிய சித்திராபூர்ணையில	நேரும்	
திதையகற்றும் எமதுதலம் தனை	நாடி	முத்தித்
திர்த்தத்திலேமகிழ்ந் தாடிமகிமையைக்	கூடி	
ஈ நேரொளிபொற்று மரைமலர்கொயதன்பி	னிலே	மூல
லிங்கவடிவாம் எமைபபூசைபண்ணத்	னிலே	
ஆரும்முந்தூற்றது பத்தைநது நாளும்	தப்பாமல்	பூசை
ஆற்றும்பபுனை அடைவாயதுவு	மல்லாமல்	
ச அந்நாளில் செய்யும் ஜபஹோம தர்ப்பண	தானம்	தர்ச
னாதிமுதற்செய்வ தாலேயகலுமஞ்	ஞானம்	
பன்னாளில் செய்திடும் பாவங்களிலலாமல	போகும்	பூசை
பண்ணிடித்தேச புகழ்முதலாவிர்த்தி	பாகும்	
ரு இப்போதமரரு டன்விண்ணு லகத்தில்	பரிவாய்	புகுந்
தெப்போதும் போலே சுவர்க்காதிபத்தியம்	புரிவாய	
அப்பாலயன்மால் முதற்பலதேவராச	சிறப்போர்	பதத்
தாசையுமற்றே யுயர்ந்த நல்லீடுனக்	களிப்போம்	
சு எந்தமக்காகக் சாத்தும்விமானத்துக	கிலங்கும்	பெயர்
இந்த்ரவிமானமென றுன்தன்பேரென றைக்கும் விளக்கும்		
இந்தப்பதிக்கழி வில்லைபிரளயத்	தாலே	புரத்
தெந்தொண்டர்மூவர்எரிக்குட்பிழைத்தது	போலே	

இந்திரன் விடை பெற்றுக்கொண்டு தேவலோகத்துக்குப்போதல்

விருத்தம்

விடையருளீ சனைப்பணிந்து புளகப்போர்வை
மெய்க்கணிந்தஞ் சலிக்கமலம் தலைமேல்வைத்துக்
கடைதிறந்தா னந்தக்கண் ணீர்துளும்பக்
சாக்ஷிதரும் ஐயன்மொழி கருத்துட் கொண்டே
உடையவனு க்கினைநாடிப்பிரிவாற்றாமை
உன்னிவிமா னத்தைவனை துளம்பூரித்து
நடைபெயர்வா னவருடனே சென்றுசொர்க்கம்
நண்ணினுன் தூறுபத்துக் க:

தாலாட்டு, ரூபகம்.

க அமராவதி நகர்வீதியில் அனைவோர்களும்	மகிழ
இமையோருடன் முனிவோர்களும் இசைந்தேமறை	புகழ
உ மந்தாரமும் சந்தானமும் மலர்மாரிகள்	துற்றச்
சந்தோஷமா விண்ணாடர்கள் தாளில்முடி	சாத்த
ந வேலார்வரி விழிமங்கையர் வெண்சாமரை	வீசக்
கோலாகல மொடுகின்னரர் கூறுமிசை	பேச
சு கயலூர்விழி உமைநாயகன் கருணைக்கடல்	ஆழ்ந்தான்
நயமாம்பழை முறைசெய்துவிண்ணோடோருடன்	வாழ்ந்தான்

பலசுருதி விருத்தம்.

இந்திரன் பழியைநீக்கும் இந்தலீ லையமொழிந்	தோர்
சிந்தையில் உவந்துகேட்போர் சிறந்தறம் செல்வ	மோர்க்க
நிந்தையாம் பாவம்நீங்கி நிரோகரா யிருப்பதல்	லால்
சந்ததம் சுபமுண்டாகத் தழைத்துவீம் நிருப்பர்	தாமே

க வது இந்திரன்பழித்ததிருவிளையாடல்முற்றும்
ஆக விருத்தம் — (உய) சந்தம் — (க) கீர்த்தனை — (அ) தரு — (சு) ஆக ௩௩.

உ

வெள்ளானைச்சாபந்திர்த்த படலம்.

அவதாரிகை விருத்தம்.

விழியொரு ஞான்றோனிந்திரன் விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற
பழிதொகைத் தாடல்செய்த பாங்குமுன் னுரைத்தேனிப்பால்
மொழியும்வெள் ளானைக்கடநாள் முனிவரன் கொடுத்தாபம்
கழியுமா நறளிச்செய்த கதையினை விளம்புவேனே.

‘ரன்பவனிவர துருவாசமுனிநாணுதல்’.

காசியிலே தூர்வாசமுனிவர்தம்பேர்
கண்டிலிங்கம் தனையமைத்தீர்ச் சிக்குங்காலவ்
வீசரனதன் திருமுடியின மேல்நின் றபபேர்
தெழுந்தெழுந்தா மரைப்பூவீழந் திடக்கையேந்தி
நேசமுடன் தமதுவிழிமுடியுரதில்
நிகரிலா உவகையுடன் அணைத்தெழுந்து
மாசுகலும் பொன்னுலகில புகுங்காலநீதரன்
வானவர்கூழ்ந் திடப்பவனி வருகின்றோனே

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

அந்தஇந்திரன் பவனிவரும்சிறப்பின் அதிசயம்கேளும் முனிவோரே

ஐந்தருவும்தேனுவும் சிந்தாமணியும் நானும்
சிந்தையிலுணர்ந்துநெ ரிந்தளிக்கம கிழும்
சரணங்கள் அந்த

க சுற்றிவிசயசங்கத் தொனி மீறச் சண்டை
தொடுத்தசுரரைக்கொன்று இசை மீர
வெற்றிமாலைபூண்டுதோள் வலி மீறச் குழும்
விண்ணோராம்சேனைக்கடல் ஒலி மீற

பத்தியுடனேயவந்நட மங்கலங்க
பல்லாண்டும்வேதமும் பக்கங்குளில்
மத்தியிலேதனது நகரத்தினர்
வருகும்திசயங்கண் டனைவர்களுந்
ஞசிக்கப்
கதிகத
மதிக்க
துதிக்க அந்த

உ இருநாலுதிக்கிலும் படை யிவ் வகக் காலவென
நிசைந்தஒசையுடன்பல வியம் முழங்கப்
பெருகுமமுதரசமென விளங்கத் தெய்வப்
பெண்கள்பாடுமிசை செவிக் கணங்கப்
பரவும்சேனை ஆகிய கடல்லநிலைமை கொண்டு
பத்திபத்தியாகவே தத்தித்தத்திப்பு ரண்டு
வருமலைகள்தோல்வெண்சா மரைக்கூட்டங்கள் சுழன்று
வரிசைவரிசையாக அசைப்பவதனைக் கண்டு அந்த

ந சுங்குலவியகடலுந்நடு வாலே நாவாய்
தனனைச்செலுத்துமீகா மனைப் டோலே
திங்களையொத்தநாடையொருக காலே நிழல்
செய்யவுயர்ந்தவெள்ளா னையின் மேலே
தங்கும்விண்ணுடர்தனித் தனியாய் ருகில் வந்து
தங்கள் தங்கள்மனதுக் கிசைந்தகாணிக்கை தந்து
செங்கைகளைஎடுத்துக் குவித்துக்கொண்டுநி ரந்து
சேவடியில்வெள்ளமுது காணமிகப்ப ரிந்து அந்த

தூர்வாசமுனிஇந்திரனைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்

அமரர்கோ னிந்தவிதம் பவனிவந்தான்
 அரியதுரு வாசரும்கண் டாசிகூறித்
 தமதுகையி லிருந்தார்க்கும் கொடுக்கொணுத
 தாமரைப்பூ வினைக் கொடுத்தா ரந்தப்பூவை
 மமதையடைந் தொருகையை நீட்டிவாகுகி
 மதமிருமை ராவதயா னையின்மேல்வைத்தான்
 தமருடைக்கை யாலதனைக் கீழேதள்ளித்
 தாளினுல சிதைக்கமுனி தாங்கண்டாரே

இதுவுமது.

மண்ணிலிந்த வாறுமலர் சிதையக்கண்டு
 மன்மதனை யெரித்தசிவ னுடையநெற்றிக்
 கண்ணிலிருந் துண்டானதிப்போலேதம்
 கண்ணிலிருந்துதிர்ந்திடவே தோக்கிக்கோபம்
 பண்ணியரு கினிலுள்ளவிண்ணோரல்லாம்
 பபநதோட வார்ப்பரித்து வலனைவென்ற
 திணைமிகும் இந்திரன்முன் அடர்ந்துசீறிச்
 செப்புவார் உருத்திரனை யொப்புவாரே

சங்கராபரணம், சாபு.

என்செய்தாய் இந்திரனேநீ என்செய்தாய்

அறுபல்லவி

சஞ்சமலரபனும் கண்ணனும் பணிந்தேத்த
 நஞ்சையுண் டருள்செய்த நாதன்ம லரையிகழந்

தென்

- க புள்ளியம்புலித்தோ லுடுதது வெண்மை பூண்டெழில்மிகுநத ளுறத்து மிசை
 நள்ளியசிவனைச் சிந் திதது அனபை நாமுடியார்கள் வெறுத்துத்
 தள்ளிநிந் தித்தசெலவத் தருக்காலகண் தெரியாமல்
 உள்ளருந்தவத்தோரென் றோர்தெண்ணிப் புரியாமல் என்செய்
- உ இமையோர்தரும்காணிக்கைமதித்து எம தீசன்மணிமுடிமேல்பதித்து வந்த
 கமலமலரையகங் கரித்து ஒரு கையால்வாங்கியவ மதித்து
 முமதம்பொழியும்பாணை முதுகின்மீதினில் வைக்க
 மமதையினுலது மண்ணில்தள்ளி மிதிக்க என்செய்
- ஈ திசைமுகன்படைக்கின்மறழ்பு மவைசெந்திருமால் காக்கும்காப்பும் துட்ட
 அசுரனைவென்றகி நாப்பும் கொண்டு அமரர் குழுமுன்னிறு மாப்பும்
 பசுபதி யைப்பூசித்த பலனென்று குறிபாமல்
 இசையும் பரகதிக்கும் வேறுதுவென் மறியாமல் என்செ

இந்திரனுக்கும் ஐராவதத்துக்கும் தர்வாசமுனி
சாபம் கொடுத்தல்.

மன்னுமுனி வான்வெகுண்டிற் திரணச் சீறி
வழுதியர்க்குள் ஒருவன்வளை தடியா லிந்திரன்
சென்னிசிறைத் திடவும்வெள்ளை யானை காட்டில்
செறிந்தகளி றுகவுமே கடவ தென்று
துன்னியசா பம்கொடுக்கத் தெரிந்து தேவர்
சூழந்தாசும் யானையும் தீங் குற்ற காலே
அன்னவர்தம் பொன்னடியில் பணிந்தி திப்போ
தகற்றுமென அவர்க்கிரங்கி யருள்செய் வாரே.

பரமசிவன் சேஷநிற் தனையெந் ஞான்றும்
பரிசாரத் தாலகலா தான லிந்திரன்
சிரமளவா னதுமுடிமட் டாகிச் சாபம்
தீர்த்திடவே கடவதுவெள ளானை காட்டில்
கரியதுவாய் நூறுண்டு சென்ற பின்பு
கழிந்தைரா வதமாகக் கடவ தென்று
வரமுனிவர் விண்ணவரை நோக்கி யாங்கே
மறுசாபம் அளித்திருக்கை மகிழ்ந்துப் றாரே.

திபதை—மோகனம், சாப்பு.

க	மாவலரேதவம் நீளும் துரு	வாசரகன்றபின்	கேளும்
	தேவர்கள்பொன்முடி பங்கப் பட்ட	செய்கைபின்சொல்வோம் துலங்க	
உ	அஞ்சிவெள்ளாணைவிண்ணுடு விட்	டறிவழிந்து துக்கத்	தேரடி
	அஞ்சனக்ஞன்றெனச்சோர்ந்து காட்	டாணையின்கூட்டத்தில்	சேர்ந்து
ங	துய்யவெண்கொம்பிரண்டாக வலி	தோற்றுத்தெய்வத்தன்மை போக	
	செய்யபூமுல்லை நிலத்தும் வனம்	சேர்ந்தமலைபல்	தலத்தும்
ச	ஒடியலைந்துடலினைத்து	நலம் உற்றிடாதுள்ளம்	கனைத்து
	வாழ்த்தவிக்குமக்காலே அர்த	மாமுனிதன்னரு	ளாலே
டு	ஆண்டொருநாறுமகன்று கடம்	பாரணியர்தனில்	சென்று
	வேண்டும்பொற்றாமரைகண்டு கரை	மீதினேநின்றன்பு	கொண்டு

ஐராவதம் சாபம்நீங்கிச் சுந்தரேசனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்

மண்டலத்தி லுலைந்துபொற்றா மரையைக் கண்ட
மாத்திரத்தி லறிவுவந்தத் தீர்த்தம் தோய்ப்
பண்டுருவா கவுமீசன் சுருணை யரல்முன்
பரானந்த லிங்கமுறக் கையா லங்கீர்
மொண்டபிஷே கம்புரிந்து பூசை செய்ய
முன்னவனவ் வாணையுப்பார்த் துனத பேசை

விண்ணோரெயென் றருளமுன்னே நடந்த வெல்லாம்
விளம்பிபதோர் திடெந்தவத்தில் மேவு வீரே.

தரு—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

க சாமிசரன்ம் சரணமபயம் தரும்சோம சந்தரனே அரி
பூமன்வருந்தியும் காணருஞ்சீறும் பூலோக சந்தரனே
உ என்னவரம்பேண்டி மென்றெனைக்கேட்கவிசைந்தாயேசந்தரனே ஐயா
உன்னையடைந்து தொழுதவர்க்குக்குறை உண்டாமோ சந்தரனே
ந திராவினைக்குத்தெய் வமேதுணையென்ற செய்திநற் சந்தரனே
தாரணிசொல்லும்படிக்கென்றன்சாபம் தவிர்த்தாயேசந்தரனே
ச இன்பமெனக்குற வாகுயிருநால் இபத்துடன் சந்தரனே
தொன்பதுபேரா படியேனும்கூடி ஒருமையாய்ச் சந்தரனே
ந சந்ததமுன்பொன் னடிபிரியாமலுன் தன்முன்னே சந்தரனே காளு
இந்தவிமானம் முதுகில்சுமக்க எனக்கருள் சந்தரனே

ஐராவதம் விடைபெற்றுத் தேவலோகம் செல்லுதல்.

கட

போற்றும்வெள் ளானைக் கிரங்கியென் பத்தன் புரந்தரன் தனைச் சும்ப பதுவே
புகழெனச் சோம சந்தர மூர்த்தி புங்கமா வரங்கொடுத்தனுப்ப
மேற்றிசை போய்த்தன் பெயர்க்கொரு தடமும் விநாயக னையும்பர மனையும்
வினகைவங் கமைத்தர்ச் சிக்கையில் மகவான் விடுத்தது துவரைமுன்னனுபயி
கீழ்த்திசையினிஸ்தன் பெயர்க்கொருதலமும் கேளாயிந்த்ரேச்வர மென்னும்
கிரிச்சிறகரிந்தோன்பெயர்க்கொருதலமும்கிளர்ந் திடவமைத்திறைஞ்சுங்கால்
மாற்றியும் துதரழைக்கவா னடைந்திம் மாநிலத் துலைந்ததும் கடப்ப
வனத்தலால் தனது சாபநீம் கிபதும் வகையுடன் வணங்கிவிண் டதுவே.

விருத்தம்.

கருதியவி ராவததீர்த் தம்ப டிந்து

கணேசனர னையும்பணிந்தி யானே செல்லும்

இருவழிபோய் வையைபடிந் ததன்தென பக்கத்

திந்திரே சனைப்பணிந்தோர் இகத்தில வாழ்ந்து

சரபதியீ ரொழுவர்பட்டம் வரைக்கும்விண்ணில்

சுகித்திகழந் தானுலகில் செல்வா ரீதை

உரைசெய்வர்கேட் பவர்பவநோய் நீங்கியென்றும்

உறுதிபெறும் செல்வமடைந் துறைகுவாரே.

ஆக விருத்தம்— சு, தரு— உ. திபதை— உ.

இரண்டாவது வெள்ளானைச்சாபம்தீர்த்த திருவிளையாடல்
முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

திருநகரம் கண்ட படலம்.

-----(*)-----

அவதாரிகை—விருத்தம்.

விடந்திகழ் கண்டத் தெந்தை வெள்ளைவா ரணத்தைச் சூழ்ந்து
தொடர்ந்திடும் முனிசா பத்தைத் துடைத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
கடம்பமா வனத்தை மாற்றிக் கடிக்கொள்மா நகர மாகத்
திடம்பெறக் கண்ட வாடற் சிலதெடுத் துரைசெய் வேனே.

தனஞ்சயன் கடம்பவனத்தில் மூலலிங்கத்தைக்கண்டுபூசித்தல்.

மன்னிவரும் சுரும்பினங்கள் பயில் கடம்ப
மாவனத்தின் கிழக்காக மகிமை யோங்கும்
தென்னர்குல சேகரனென் றெருவன் செங்கோல்
செலுத்திமுறை செய்திருக்கும் மணலூர் தன்னில்
முன்னவன்சே வடிக்கடிமை பூண்ட மெய்யன்
முக்கியமாச் சிவபூசை செய்யும் துய்யன்
நன்னிதிசேர் வசியகுலோத் துங்க னும்சொல்
நயனென்பான் சிறந்ததனஞ் சயனென் பாணே.

திபதை—புன்கைவராளி, சாப்பு.

க கல்லியாணலூரிலிருந்துநெடுநாளாக் கப்பல்வியாபாரம்பண்ணுவான் மிக
உல்லாசமாகச்சிவனடியாருக் குதவியேதக்கதென் றெண்ணுவான் [வன்
உ சிலத்துடன்வாணிகம்செய்யவேண்டுந்திரவியத்தைக்கொண்டுநடந்தான்அ
மேலைத்திசையைக்குறித்துத்தனதுரை விட்டுநெடுந்தூரம் கடந்தான்
ந தூரத்தொலையிலிருக்கும்வளம்பதி தோறும்புகுந்துசஞ்சரித்தான் பல
சீரர்த்தரும்வாணிபத்தைச்செய்துதேவ தேவன்நாமத்தையுச்சரித்தான்
ச நேமமுடனேதனதுபதியை நினைந்துவரும்வழிக் கொண்டான் அன்று
லோமவார விர்தமானதனூல்கடை சோர்ந்தினைப்பாகவேசென்றான் [மறைந்
டு செல்லத்தடத்தில் கடம்பவனத்திடைச் சேர்கையில்சூரியன் மறைந்தான்
தல்லுக்குள்ளேதனித் தஞ்சிவழிதெரி யாமலக்கானகத் துறைந்தான்
க பகிமிருகம் முதலாத்தமது பதியிலடங்கியங் குறையத் தனக்
கணிதெரியாதிருட்டுக்குநீர்ச்சடை அண்ணலிடத்தன்பு நிறைய
எ தாங்குமிருநாலு யானைப்பிடரியில் தன்னிரங்கதி ராலே மிக
வீங்குமிருளைத் தூர்த்துமரவிபோல் விமானம்கண்டானெ திராலே
அ கண்டவிமானத்தமரும்திருநீல கண்டனைக்கண்டிரு தயத்தில் அன்பு
மண்டுமுவகையுடனேபணிந்தெழ வானவரந்தச்ச மயத்தில்

க சோமவாரத்தினமென்றுயரும்சோம சுந்தரலிங்கத்தைப்பரிவால் அவர்
பாமமொருநா லும்பூசித்தருச்சுனை ஆகமத்தின்மூறை புரிவார்
யி அண்டர்கள்வந்ததுதொண்டன நிய அமலனும்ஞானக்கண் ணந்தான் திரி
புண்டாநெற்றித்தனஞ்சயனுமையின் போதங்கொண்டண்டரைச்சார்ந்தான்
கக தானும்செழித்தபொற்றாமரையாடித் தனதிசன்கோயிலையடுத்தான் உயர்
வானவர்கையில்அபிஷேகத்துக்குள்ள வாசவருக்கங்கள் கொடுத்தான்
கஉ மாமண்டபத்திலிருந்துதவள மதிச்சடையோன்பூசையாற்றினான் திகழ்
சோமசுந்தரக்கடவுளைக்கும்பிட்டேச் சுற்றிவளைந்தெதிர் ஏத்தினான்

தினஞ்செயன் தான்கண்டதைக் குலசேகரனுக்குத் தெரிவித்தல்.

தனஞ்சயனிவ் வாறுபூ சித்தெ முந்தான்
தன்வினையு மிருளுமங்கே நீங்கக் கண்டான்
இனம்செறிந்த விண்ணவரைக் காணன் முன்னே
இலங்கியதோர் விமானம்கண் டதிச யித்தான்
தனம்தனியே மணலூர்க்கு வந்தான் செங்கோல
தரித்தருல சேகரபாண டியன்பால் நீப
வனம்தனில்தான் கண்டவண்ண மெல்லாம் சொல்லி
மகிழுவான் விவரமுடன் புகழு வானே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கண்டதைக்கே ளாய்குலசே கரபாண்டி யராஜனே

அநுபல்லவி

வண்டினம்ப யில்கடம்ப மாவனத்தி ரலில்கணனால் கண்ட
சரணங்கள்

1. க. நான்வரும்போ தந்தக்கானம் மண்ணிமிகக் கொண்டேன்தினம்
பாவநாச ரைத்தி யானம் பண்ணுமுன்னே ரேவி மானம் கண்ட

2. அகரவத் தொருக் காலே அர்ச்சனைசெய் தாரமேன் மேலே
நிமைக்கும்கண் ணின்முன்னாலே லிங்கக்குறி யையன பாலே கண்ட.

3. சுவனத்தா மரை யாடி சுந்தரனைத் தாழ்த்து தேடி
சிவபூசை செய்தேன் நீடி செங்கதிரு திக்க நாடி கண்ட

சுந்தரேசர் கடம்பவனத்தில் பட்டணங்கட்டும்படிஆக்ஞாபிக்க

அரசனகண்டு துதித்தல்.

விருத்தம்

சிவபத்தி மாணிவகை சொல்ல மேற்குத்
திசைநோக்கிப் பணிந்தரசன் இருக்கவந்நான்
தவமுனிவர் தேடரியோன் சித்த ராகத்
தன்யிரவில் அவ்வரசன் கனவில் தோன்றி

உவமையிலாச் சசிசூலசே கரணே இம்மேற்
சூபர்கடம்ப வனத்திடையெம் விமானம் சூழ
நயமதாய் உனக்கொருபட் டணம்செய் பென்று
நடந்திட்டார் தமதிருக்கை யடைந்திட்டாரே.

கனவுகண்டாங் கெழுந்தரசன் அமைச்சர் மற்றோர்
கருக்குமுரைத் துச்சேனே யுடன்க டம்ப
வனமடைந்து செய்யபொற்ற மரைநீ ராடி
மனமகிழ்ச்சி பூண்டுவிமா னத்துள் மேவித்
தனிவளரும் மங்கைபா கனைப்ப ணிந்து
தனதுடலம் கம்பிக்க வந்து காயம்
மனமொழியொன் றாகரின்ற னந்தக் கண்ணீர்
வடிக்கின்றான் துதித்தெதிரே நடிக்கின் றானே

செஞ்சுருட்டி ஏகதாளம்.

பல்லவி

சாமியுன் — துந்திருவடி — சரணம்

அதுபல்லவி

தாமோதரனும் அயனும் தேடிய மாமலாடி முடியும் நீடிய சாமி
சரணங்கள்

க ஏகனே சரணம் விடை வாகனே சரணம்
நாகபூஷண னேகயற்கண்ணி பாகனேரித்திய தேகனே என்றன் சாமி
உ அரகர சரணம் திரி புரகர சரணம்
வானேபாசு தரனேசோமசே கரணமெஞ்ஞான பரனே என்றன் சாமி
ந ஈசனே சரணம் கூடல் வாசனே சரணம்
பூசனையன்பர் நேசனேபவ நாசனேபஞ்ச கோசனே என்றன் சாமி

அரசனாட்டி வட்டிநித்தல்.

விருத்தம்

துதித்துமறை பரவறியா துனதுபாதம்
துறவிகடகல் லாமலிந்த மண்ணையாண்டு
சுதித்தநா கெய்தியுழல் ஏழையேற்குக்
காணவெளி தோகருணைக் கடலேயன்பு
பதித்தெனது குலமுழுதும் அடிமைகொண்டு
பாலிக்க முனைத்தபரஞ் சுடரேயெனறு
மதித்தகுல சேகரபாண் டியனங்கோர்பால்
மன்னினுன் அமைச்சரொழிம் துன்னினுனே.

திபதை— புன்னகைவராளி, ஆதிதாளம்.

க இருந்தபின்மகராசன் ஆக்கொபால் இசைத்திமெந்திரிகளியம்பும்வண்ணம்
வினாந்தெழுந்தேவலர்கள் துறைதொறும் மேலியனுப்பெடுங்காட்டைவெட்டி
உ அதிசயநகரமைக்கச் செயுந்தொழி லாட்களளவில்லாம லேயெழுந்து
உத்திபோலார்ப்பரித்துக்கொண்டுசென் றென்கொடுவாளும் கோடாலிகளும்.
ங வகிக்கின்றதோளினரும் அரையினில் வைச்சுவரித்துக்கட்டும் கச்சினரும்
மிக்கத்துத்திரும்பினைப்போ லேயொளி விளங்கியதேகத்தை யுடையவரும்
ச பூட்டியவாரிதூக்கும் செருப்பினைப் பூண்டுகொல்களை யுடையவரும்
காட்டினைவெட்டியழிககப் போவதும் கடுத்துவருவதுமா கியவொலியும்
டு மட்டிலாவண்டொலிக்கவும் மரங்களை வளைத்துலைடுங்கவெட்டுமொலியும்
வெட்டுகிறவர்களொலியு மம்மரங்கள் மேலும்சத் தித்துழறிகின்றவொலியும்
க முறிந்துவீழும்மொலியும் நீருண்ட முகிலொலியினுமதி கமாயொலிக்க
செறிந்தமலரும்தேனும் சிந்தவொலி செய்துவயிரமுள்ளவன்மரங்கள் [தென
எ கவைகளொடியும்படிக்கு விழுந்தது களத்திலெகாம்பொடிந்தாளை விழுந்த
அவிடத்திலுறுமளிகள் பாங்குள்ள ஆரணியம்சோலைகள் சென்றடைந்திடவே
அ பறவைகள் விண்ணிலிருக்கும் கற்பகப் பசுந்தருக்களைநாடிப் பறந்தோட
இறைவன்வரக்கண்டோடும் குறும்பர்போ லேபலமிருக்ககள் ஓட்டம்பிடிக்க
க மெய்புணர்ந்தவர்மனம்போல் தெளிவுற வெட்டியபக்காட்டினை வெளியாக்கி
ஐயனடியார்பிறப்பை வேருடன் அகற்றல்போல்வேருடனகழ்ந்தனரே தான

குலசேகரபாண்டியன்ஈசன்சொற்படிநகர் அமைத்தல்.

ஏவலர்கள்வனத்தையிவ்வா மழித்திடப்பார்த்
தினிகருண்டாக்குவதெவ் வாறென்றெண்ணிக்
காவலனமந்திரருடனயோ சிக்குங்கால்முன்
கனவில்வந்த படிசித்த வேஷம் பூண்டு
பூவடியிற் நிலம்படிய மெய்யில பூதி
புனைந்தப்பை யும்கரத்தில விளங்க வந்த
தேவனைக்கண் டடிபணிந்தா சனமீந் தன்பால்
தேற்றினான் மெய்புணர்ந்து போற்றினு னே.

தென்னவன் புக்கிணங்கும் சித்தர் தாமுன்
செப்பியமுன் னூல்சார்ந்த னூல்சொல் வண்ணம்
வன்னமிகும் ஆலயமும் நகரும் திவ்ய
மண்டபங்கோ புரங்கள்சுற்று மதில்க ளாதி
இன்னபடி செய்யெனவே மொழிந்திம் மென்றாக்
கேகிமறைந் திடக்குலசே கரனும் பாண்டி
மன்னவன் முறைசிற்ப னூல்கொண் டெல்லை
வகுத்திட்ட ஈ. 10 கரமைக்கத் தொகுத்திட டானே.

கல்லியாணி ரூபகம்.

பல்லவி

கதம்பவனம் தனை விளங்கும்ந் கரமாகவே சந்திரகுலசே

கரபாண்டிய ராசன்செய்தனைன் கேளும் நாளும் நீளும் எழில் கதம்ப

அநுபல்லவி

சிதம்பெருகும் இளம்பிறை சூடிய நித்தன்நிருமலன் சித்தரூபத்தைக்கொண்
டிதம்பெறச்சொன்னவாறேவனாந் துலகெங்கும்விளங்கும்சனங்கள்புகழ்ந்திட

கதம்ப

சரணங்கள்

க மண்டலமெய்க்கும் மறைநிலும்பத்ம் மண்டபமும்ர்த்தமண்டபமும்மஹா
மண்டபமும்ஷட பதப்பீடமும்நிர்த்த மண்டபமும்திருநாள்கள்

கொண்டமண்டபமும்

பண்டைமகம்பயில்சாலைநிருமடைபபள்ளியும்சூழும்பரிவாரதேவர்கள்[யிலும்
அண்டிடுங்கோயிலுந்தொண்டரினத்துக்கருட்கொண்டளிக்கம்கயற்கணிகோ

கதம்பவன

உ ஒத்தபொன்மாளிகைபெற்றதிருமதி லும்கொடிகள் திகழும்மண்டபங்களும்
சுத்தவெண்மாளிகை களும்நகைத்தரங்கள். சூழும்சிகரங்கள்மேவும்

பொற்கோபுரமும்

சித்திரங்கள் தீட்டும்கடைத்தெருக்களும் சித்ரகூடமும் திருவிழாவீதியும்

மெத்தநாற்சாதி யகழ்அரணங்களும் மேடையும்நாடகம் ஆடாங்காதியும்

கதம்பவன

ங ஆதிமுனிவர்க்கிருப்பிடமும்பிர மாலயமும்ராசவீதியும்வையியர்

வீதிகளும்நன்மை தங்கும்வேளாளர்கள் வீதிகளும்பலவாகும்

குடித்தெருவும்

மோதம்கரிபரிதேர்க்கட்டுருக்கையும் முழங்கிடும்கல்விசசாலைகளும்நுய்ய

சாதுஜனங்கட்கறுசுவையோடன்ன சத்ரமுப்பத்ரண்ட நத்துடனேமுற்றும்

கதம்பவன

ச மங்கலபேரிகள் தங்கும்கொத்தளமும் மாமலரோடையும்வா வியும்கூபமும்

தெற்குறுந் தவனங்குளிர்சோலையும் திருநகருக்கழகு பெறும்வளமும்

தங்கும்நகரின்வடகிழக்குத்திசை தன்னிலத்தனக்கரணமனைமுதலாகியக்க

புங்கமுடன்சித்தபுனலின்முறைப்படிபூமிக்குள்ளேமிக்கவாய்முக்கியமா மெ

கதம்பவன

மதுராபுரியென்று நகர்க்கு நாமம்கூட்டுதல்.

விருத்தம்

தென்னனிந்த வாறுநகர் அமைத்துச்சாந்தி

செய்யவென்று லோகிக்கு மனவிலீசன்

தன்னுடைய வேணியின்மீ தமைந்ததிங்கள்

தன்கலையின் அமிர்தமதைச் சொரிந்தார்சென்றம்

முன்னவந்தன் திருவடிசேர் அன்பர்தாமும்
முதல்வனெனவிளக்குதல்போல் நகரமுற்றும்
தன்மயமாக் கிபதறிந்தவ் வாறேநாமம்
சாத்தினுன் பலகுடிகொண் டேற்றினோனே.

சாரங்கம் சாப்பு.

பல்லவி

மதுராபுரமெனப்பேர் சூட்டினுன் நாலு வருணத்தாரையும்நிலை நாட்டினுன்
அதுபல்லவி

சதுரானனன்மாயன் தேடும்கடவுளணி
மதியாரமுதால்சாந்தி விதியாலபுரிந்ததாலே

மதுரா

க ஏலும்பீழுவாயில்சாஸ்தாவும் தெற்கில் இடும்வாயில்சத்தமாதாவும் [ம்
மேலைவாயிலபின்னைபர்த்தாவும் என்னோள் விளங்கும்காளிவடவாய் த்தாவு
கோலநகரைக்காத்துக் கொள்ளும்படிக்குசசேர்த்துச
சீலமுடனேநாலு திசையிலும்சென்றுபார்த்து மதுரா

உ சோமசுந்தரேசரைநாளும் அடி தொழுதருச்சனைசெய்யக்கேளும்
நேமமுடன்காசியில்வாழும் புண்ணிய நெறிமுனிவோர்களையும் நீளும்
தாமுவந்தேயாதி சைவராநியமித்துப
பூமிபுகழ்மந்தப் புரந்தனிலேதாபித்து மதுரா

ங உத்தமக்குலக்குடி நாலும் அதில உற்பலக்குலக்குடி நாலும்
மற்றக்கோளகர்முதலேலும் மூன்ற வகுக்கும்குலக்குடியெககாலும்
தத்தம்மார்க்கத்தினில் தவறதொழுகி யார்க்கும்
சித்தமுவந்திடவே திகழநின்றோங்கத்தெய்வ மதுரா

மாமதுரா புரம்செழிக்கச் செய்து கூடல்
வள்ளலுக்குச் சிறப்பொடுபூ சனை நடத்தி
பூமியையா றுயிரமாண் டிந்தி ரன்போல்
புரந்துமல யத்துவசன் தனனைப் பெற்றுத்
தாமமுடி சூட்டிவைத்து ஞால லிங்கம்
தனில்குலசே கரனைக்கிய மடைந்தா னீதை
யேமொழிவோர் கேட்பவர்பா வம்போய்ச் செல்வம்
இணங்குவார் சிவனடிபின் வணங்கு வாரே.

————(0)(0)————

விருத்தம் (ய) தரு (ச) திபதை (உ)

திருநகர்கண்டதிருவினையாடல்முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

————(*)————

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரப்படலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்.

தேவர்கள் எல்லாம் போற்றும் தேவனே பெரும் கடம்ப
மாவனம் நகரம் செய்த வளம்சில வுரைத்தே னிப்பால்
பூவுல கீன்றான் தென்னன் புதல்வியாய் அவதரித்துக்
காவலன் செலுத்தும் செங்கோல் கைக்கொண்ட தினிச்சொல் வேனே.

மலயத்துவசன்ராஜ்யம்ஆளுதல்

விருத்தம்.

பார்வினங்க வரும்குலசே கரபாண்டிய ராசனாள் பால னென்னும்
பேர்வினங்க வரும்லயத் துவசபாண் டியராசன் பெருநா டெங்கும்
கார்வினங்க முறைசெய்து வடமொழிதென் மொழிக்கெல்லை கண்டு தர்மச்
சேர்வினங்க உலகமெலாம் தன்குடைநீழில்வளரச் செய்தான் டானே.

சாவேரி, சாப்பு.

பல்லவி.

பாரைராசர்க்கு ராசன்மலயத்வச பாண்டியன் புரந்தானே

அதுபுல்லவி.

சேருயறும்திரு ஆலவாய்க்கடவுள்

திருவடிமலர்தேடித் தினம்தோறும்பணிந்திந்தப்

பாரை

சரணங்கள்.

க அரனூலயத்துக்கு நித்தியநைமித்தியங்கள் அனுதினமும்வளர்ந் தேறவே
அசுவமேதயா காதிமகங்கள்செய் தந்தணர்ஆசிகள் கூறவே
பெருகும்மாதங்கள் தோறும்மும்மாரிகள் பெய்யக்கண்டம்புவி தேறவே
பிறக்கும்வச்சரம் தோறும்மும்போகத்தின் பெருமையால்வளம் மீறவே

இந்தப்—பாரை

உ தருமம்நாலுபாதத் தோடேநடந்துவரத் தனதுகோல்முறைகோ னுமலே
சாதர்வருணமும் தங்கள்தங்கள்நெறி தவறுதலென்றும்பூ னுமலே
திருநாலிருவரும் தனதரண்மனைவிட்டுச் செல்லமனசிற்தோ னுமலே
திடங்கொண்டாறிலோர் கடமைகொண்டியர் செம்பொன்னுக்கெல்லையா னு

இந்தப்—பாரை

ந ஆகண்டலன்பரி கரிபோலழகுள்ள ஆனைபரிகளும்ல் லாமலே
அளவிடந்தர தங்களும்காலாரும் ஆகும்படைகுறைவில் லாமலே
வாகுபலம்கொண்டு துஷ்டர்கள்மேற்சென்று மற்றவர்க்குமேலேசெல் லாமலே
மனுமுறைப்படி நீதிசெய்துமனம் வாக்காசைத்தியம்பொல் லாமலே

இந்தப்—பாரை

மலயத்வசன்புந்கிரகாமேஷ்டியாகம்செய்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தமல யத்வசபாண் டியனீ ரைந்தா
யிரமினிப கன்னியரை மணந்து நீதி
தெரிந்தொழுகும் பாணுவங்கி சத்தில் சூர
சேனன்மகள் காஞ்சனமா லையைப்பின் வேட்டுப்
பரிந்தவடுளா டிசனைமுகக் காஹம் போற்றிப்
பதினாபி ரம்வருடம் புலியை ஆண்டும்
வருத்தனையர் இல்லாத குறையால் உள்ளம்
வாடினான் அதற்குவகை தேடி னானே.

திபதை—ஆனந்தபாவி, சாப்பு.

க	மதிமரபினி லவதரித்துயர் மனுஷபொக்குமுல்	லாசன்
	வளமேலிய மதுராபுர மலயத்த்வச	ராசன்
	விதிமுறைப்படி நடக்கையில்சிவ விரதமாதிசொல்	நூலை
	விசுவாசமொ டாராய்ந்தெழில் மிகுகாஞ்சன	மாலை
உ	அலுநாண்டிபலு சிவவிரதங்கள் அடுக்கடுக்காக	எடுத்தான்
	அரனார்மகிழ் மதிவாரத்தில் அநிநேமத்தைத்	தொடுத்தான்
	சிவனையர்ச்சனை செயுமவர்க்கனன்ம் திரவிபத்துடன்	கொடுத்தான்
	தினசாரியும் தவறாமலே சிவசந்நிதிக்	கடுத்தான்
ஊ	மறைமொழிப்படி பரிமேத்யாகம் மகிமைகண்டுதொண்	ணாறு
	மகமோடொன்ப ததனைச்செய்து வருநாளின்	பேறு
	கிறையமற்றொரு மகமுமுற்றிடும் நிலைநடிபெற்றிடக்	குறித்தான்
	நெடுவாணுறு மடிநோசனந் நிலைவந்ததை	மறித்தான்
ச	பதியுனக்கொரு குழந்தையைத்தரும் படிக்கோரிஷ்டிசெய்	என்றான்
	பலதேவர் க ளுடனேவந்த படிதன்னகர்	சென்றான்
	அகவிருப்பொடம் மகம்நடத்திட அணிந்திடும்நிம்பத்	தாரன்
	அதற்காணுஷ யாவும்விரைத் தனமத்தானேகம்	பீரன்
இ	தரும்நியமத்தை குரியபதிலி தனனுடைசாலே	புகுந்தான்
	தருமாகம நெறிதேர்ந்தவர் தம்மோடையு	மிகுந்தான்
	சுருதியாயந்ததம் குருமொழிப்படித் தொடங்குமதரமு	தாத்தம்
	சொரிதம்அனு தாத்தம்ஒசை சொராமல்யே	தார்த்தம்
க	பரிவுடன் சொலித் திசைவிசும்பிடைப் பசம்புககயெழந்	துறையப்
	பலவாம்சயித் தொடுமெய்பொரி பரிந்தோமத்தில்	நிறையப்
	கருணைகொண்டிண் ணவர்க்கமுதுடன் கதிக்கவாகுதி	பெய்தான்
	கனவேதிய ருடனேபுத்ரகாமேஷ்டியைச்	செய்தான்

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரம்செய்தல்.

விருத்தம்

இவ்வகையாய் புத்திரகா மேஷ்டி பைச்செய்
தெழுந்துதவும் சூரன குதிபெய் யுங்கால்

மெய்வடிவாம் பானளுளால் அதனில் நின்று
 மீனவர்கோன் வலதுமணித் தோள்து டிக்கக்
 கொவ்வையிதழ்க் காஞ்சனைதன் இடைதன் ளாடக்
 கொங்கையில் தீம் பாலொழுக மேனை நாணச்
 செவ்விதரும் அங்கயற்கண் தாயே வந்து
 சிறந்திட்டாள் மகளாகப் பிறந்திட் டாளே.

வியாகடைராகம், ஆதிதாளம்.

நாள

அண்டம்பிண்டம் ரண்டும்படைத் தாதாரம் ஆகும் அன்னை

அதுபல்லவி.

மன்னும்காஞ்சனையுடன் மலயத்துவசபாண்டிய மன்னன்குறையைத் தீர்க்க

உல — கன்னை

சரணங்கள்

க. பூமியுடனேயுல கேழுமகிழத்தொண்டர் பொருத்துமசைவாகமநெறிபடிக்க
 ஆமனசிலஞ்ஞானம் நீங்கியறம்செழிக்க அமரர்புகழ்ந்துந் துயியடிக்கத்
 தாமமாமலர்நிகர் கண்ணியர்கச்சணியும் தனன்கன்குலங்கபர தங்கள்நடிக்க
 மாமதுரைநகரு ளாரும்சுதினமென்று மாலைசென்னியில் முடிக்க

உல —

உ. தாரணியில்மூவாறு பாவைக்குளையிசைக்குந் தமிழ்விளங்குந்திருநாடது
 வீரமுடனரசசெலுத்துமன்னவர்களில் மீனவர்குலமேமகிமைபிறக்க [பறக்க
 பாருமக்கினிதேவன்பண்ணுந்தவத்தாலெய்து பலன்தளிர்நொன்கொழுந்துகள்
 நேரும்ஒமகுண்டத்தில் கமலம்முனைத்துமலர் நீடும்கொடிபோல் சிறக்க

உல — கன்னை

ங. வண்டுலவியசிறு கொண்டையுரிதமதி வதனமுமுத்துழக்குத்தியிலங்க
 வெண்டரளச்சட்டியணிந்தநெற்றியுமதில் மின்னும்நிலதழும்நிரணம்துண்க
 கண்டொழும்குதலை அமுதம்வழிமார்பில் கதிர்வடம்கண்டிருள் நிலைசுலங்க
 மண்மேநித்திலமணி மாலையுடனபவள மாலைகழுத்தில் இலங்க

ங. சிற்றிடையில்சிறிய பொற்றுதுலும்வளைந்த செழுமணிமேகலை புறம்முழச்
 சுற்றுமணியழுத்தும்தாடங்கமும்குதம்பைத் தொன்கலுயிருபுய மிசைநாழ
 சற்றுமுனைத்திடும்பல் வரிபும்மழலைமொழி தன்னுடன்அமுதம் தும்பிசீழ
 முத்தனமும்வயது மூன்றுள்ளகன்னியாக மூதுலகங்கள் வாழ

உல — கன்னை

பிராட்டியார்காஞ்சனமாலைமடியில்வந்திருத்தல்.

விருத்தம்.

கன்னிகையாய்ப் பிறந்துசிறு மடியிற் பூணும்
 கதிர்மணிநா புரம்சதங்கை ஒலிககச் சின்ன
 அன்னாடை தளரவின நகையும் தோன்ற

அரசுடன்வீழ் நிறுக்கும்பொன் மாலை தன்பால்
மன்னியவன் மடியினில்வந் தொருபெண் பின்னை
வடிவாக இருந்தனனெவ் வுலகு மீன்ற
அன்னையிவர் தமக்குமக ளாக என்னேன்
பாற்றினு ரெனப்பலரும் போற்றி னாரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

காஞ்சனமாலை மடியிலுமையொரு கன்னிகையாயிருந் தாளே

அதுபல்லவி

மிக — வாஞ்சையுடனே யணைத்துச் சி மோந்துசெவ்

வாய்முத்தம்கொண்டின்பம் பூரித்திடப்பெற்ற

காஞ்சன

சரணங்கள்

க சித்திரமும்யாக சாலையில்வந்து தெருண்டவருள்ளன்பு திகழ சிவ
சத்திதிருமக ளானதுமன்னன் தவமேதவமெனப் புகழ
முற்றியுண்டாகும் கருப்பக்குறிகள் முழுதுயில்லாமலே மகிழ தெய்வ
புத்திரியைப்பெற்ற பாக்ஷியசாஸிதன் புண்பமேமுன்செய்த புண்யமாநிகழ

காஞ்சன

உ மாமகசாலையில் பெண்ணுருவாக வரக்கண்டோர்மங்கலம் நீட வெகு
தேமமுடையபொன் மாலைதவப்பயன் நேராகவந்துகை கூட
பூமன்குடும்பம் செழிக்கவுயர்ந்த புவிக்கும்பெருமையைத் தேட வரும்
சோமகுலமே பெரிதென்றுலகம் துதித்துச்சந்தோஷமிருத்துக்கொண் டாட

காஞ்சன

நு மைந்தரில்லாமல்பலநாளவருந்தி மகம்செய்தேனிப்புவி மீது அது
வித்தைமுலையொருமுன் றுடன்ஓர்பெண் விளங்கவேதந்ததிப் போது
இத்தவிகாரத்தைக் கண்டுபகைவர்கள் ஏசுவாரீதுபொல் லாது என்று
சிந்தைகலங்கியமன்னவன்சுந்தரர் திருவடியினைந்துருகிடும் போது

காஞ்சன

சு மன்னவனேயுன்மகட்குச்சகலமும் மைந்தனைப்போலவே நல்ல வேதம்
பன்னியவாறுநடத்தித்தடாதகைப் பாவையெனுமபெயர் செல்ல
வன்னமுடிசூட்டு வாயன்பனைக்காணில் மாறுமொருமுலை மெல்ல என்று(ல
மன்னியசனருளாலசரீரிவாக்கொன்றெழுந்தியாரும்கேட்கவிண்ணில்சொல்

காஞ்சன

பிராட்டியாராமலயத்துவசன் அரண்மனைக்குக்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

அன்னைமடி மீதுகன்னி யிவ்வா ருய்வந்

தமைந்திடும்போ தாகாச வாக்குக் கேட்டுத்

தன்னிருகா தம்குளிர்த்து மனம்பூ ரித்துச்

சங்கையற்றே ஆனந்தக் கண்ணீர் பொங்கத்

அன்னுமகம் முடித்தெழுந்து சாலை நீங்கித்

துணைவியுடன் அம்மகவை ஏந்திக் கொண்டு

பின்னைவளர் அரண்மனைக்குட் புருந்தான் வேந்தன்
பெருமைதான் பெற்றதுவும் அருமை தானே.

பூரிகல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

செகத்திலேசி மந்ததென்னன் அகத்திலேகன் னிகையாகத்
தேவியுமை யைக்கொண்டுவந் தானே.

செகத்தில் இகபரத்தின் ககத்தைக் கொடுக்கும்சன
மகத்துவத் தைத்தெரிந்து மிகுத்தவிரு தம்புரிவீர் செகத்
சரணங்கள்.

க முரசுதிரமங்கலம் ஏந்தியெதிர்வருவார்
முகமலர்ந்துமுறுவல் செய்ய
அரசன்பலருடனே ஆஸ்தானமண்டபத்தில்
அமர்ந்துமனமகிழந்து துய்ய
வரமருளுமந்தணர் முதலாளவர்க்கும்சொர்னம்
மழைபோலேவாரிவாரிப் பெய்ய
பரவும்சோமசந்தரர் கோயில்கிறபடிப்பரி
பாகங்கள் நேகம்மபி ஷேகங்களவை போகம்செய்ய செகத்

உ சிறையில்இருக்கின்றவர் தமையும்விட்டுவிட்டவர்
சிறைச்சாலை யுமுடனே மாற்றி
இறையெந்தநிலத்துக்கும் ஏழுவருஷம்மடமும்
இலலையெனக்குடியைத் தேற்றி
தினமெந்தமன்னவர்க்கும் நீக்கிப்பினஆயத்துறைத்
தீர்வையும்இலலையென்று காற்றி
நிறையும்பேரிஒலிக்கக்கடியத்தின்பெருமை
நீடப்புக்கழ் சூடப்பலர் நாடக்கொண டாடவிந்த செகத்

ங முடிமன்னவரைச்சிறை விடுத்தவரிசையுடன
முன்போலவேஅரசும் கொடுத்து
படியில்உள்ளபேர்எல்லாம் கொள்களையசிறந்த
பண்டாரத்தைத்திறந்து விடுத்து
வடிவுயரும்பசும்பொன் னடைபலமணிகள்
வாரிக்கொண்டேகவிடை கொடுத்து
அடியவர் தமக்கன்னம் அறுசுவையோடளித்து
ஆசைமறை ஓசைசுவ பூசைசெய்து நேசம்பெற செகத்

ச புலவர்சொலும்மனகல கவிகட்கிருநிதியும்
பூணுத்துகில்ஆரமும் அளித்து
நிலமும்கரிபரிதேர் முதலாப்பலபொருளும்
நேர்ந்தவர் அவருள்ளம் களித்து

குலமுறைப்படிசெய்து சுண்ணமோடெண்ணெய்விழாக்
 கூடிக்கொண்டனவரும் குளித்து
 பலரும்புகழ்மதுரை அன்றிமற்றநகரும்
 பாங்காச் சிறப்போங்கக் கலிரீங்கச் சுபம்தாங்க இந்த செகத்
 பிராட்டியின் திருவிளையாட்டைக்கண்டு பெற்றோர் மகிழ்தல்

இந்தவகை பாமலயத் துவச பாண்டியன்
 இசைந்தபல தானமும்செய் தீசன் வாக்குத்
 தந்தபடி சாதகர னுதி செய்து
 சதுமறையும் தேடரிய தைய லாக
 வந்தவொரு கன்னியையம் மேனை போலே
 வாஞ்சையுடன் காஞ்சனைசெந் தளிர்க்கை பேந்தி
 சந்ததமும் வளர்ப்பஇம வான்டோல் உள்ளம்
 தழைத்திட்டார் தடாதகையென் றழைத்திட டாரே.

நிபதை—மத்தியமாவதி, சாபடி.

- க கன்னிவரவறிந் தன்னேஎனச்சொல்லும்
 காஞ்சனமாலையும் வாஞ்சையுடன்பெற்ற
 மன்னனும்பிள்ளைச் சீர் கொள்ளக்கிடைக்குமா
 வையகம்தன்னிலென்பார் சோமசுந்தர னுயன்செயலிதென்பார்
- உ அங்கம்மிருந்தம கங்கல்பலசெய்
 தருமையாப்பெற்ற பெருமைகண்டாகாச
 கங்கைகுதித்தது போலேநமக்கிந்தக்
 காட்சிஇடைத்ததென்பார் மகிழ்ந்தர சாட்சிஇடைத்ததென்பார்
- ங செம்மைவிளையும்பயிர்முனையிலே
 தெரியுமென்றிந்தச்சகத்துவழக்கம்போல்
 நம்மதடாதகைப் பெண்ணுள்அறம்முதல்
 னா லும்தழைக்கும்என்பார் உலகமென் மேலும்பிழைக்குமென்பார்
- ச மோதிவரும்கோடி துக்கம்முழந்தை
 முகம்கண்ட லாறிடும் என்னும்மொழிபோலே
 கேதம்எல்லாம்தீர்க்கக் கண்டோமென்றுள்ளம்
 இளர்ச்சியுடன்புரிவார் னாந்தோறும் வளர்ச்சிகண்டுபரிபார்
- ரு சாலையிப்படித் தக்கோருமொக்கலும்
 சார்ந்திதேகார்யமாய் வேடிக்கைபார்த்திட
 காலில்சிலம்புகள் கல்லீர் கலீரெனக்
 காட்டிநடக்கக்கண்டார் சுகிமாரைக் கூட்டிநடக்கக்கண்டார்
- க மின்னியசுத்திரம் தன்னுடன்வாது
 விளம்பிவிளக்கைக் கிளம்பிப்பிடிக்கையில்
 அன்னைகண்டோடி எடுத்துச்சிமோந்துதன்
 ஆகம்பூரித்துவந்தாள் அரசனும் தேடிப்பூரித்துவந்தான்

- எ சின்னமருங்கினில் அன்னையுநித்திய
 சிற்றுடையைக்கையில் வைத்திடும்பொற்பாவை
 தன்னில் அணிந்தெழில் கண்ணாடியில்பிம்பம்
 தன்னைப்பிடிக்கக்கண்டாரீ வாராமல் தன்னிலிடிக்கக்கண்டார்
- அ திருந்தாமழலை மொழிந்துசெயுடன்
 சேர்ந்துவெளிவந்து சிற்றில்விளையாடி
 விருந்தாக துண்மணற் சோறுசமைத்து
 விளம்பிமதிக்கக்கண்டார் பிறகு கிளம்பிக்குதிக்கக்கண்டார்
- க அம்புயத்தோன்தரும் அண்டமெல்லாம்சிற்றில்
 ஆகிஇழைப்பவ ளேகன்னியாவந்து
 அம்புவிமீதில் பலவிளையாடல்செய்
 தம்மனைநாடக்கண்டார் கழங்குபந் தம்மனை ஆடக்கண்டார்
- ய மீட்டியுபாச வினைக்கயிற்றூலிந்த
 மேதினியைக்கீழும் மேலும்தள்ளிஊசல்
 ஆட்டுதல்போலவே பொன்னாசல்தாம்பசைத்
 தாடிமகிழக்கண்டார் சகிமாரைக் கூடிமகிழக்கண்டார்.

பிராட்டியாருக்குமலாயத் துவசன்முடிசூட்டல்.

விருத்தம்.

சகியருக்கும் அன்னைபிதா வுக்கும் இன்பம்
 தருபவளாய்க் கலையனைத்தும் தனிதி டைக்கண்
 மகிமையுடன் மேகலையாய் அணியும் தேவி
 மறைகள்முதல் பல்கலையும் ஆராய்ந தியானை
 வகைபரிதேர் முதல்நடத்தும் திறனும் விவ் வுள்
 வஜ்ரமுதல் படைத்தொழிலும் கண்டு தென்னன்
 அகமகிழ்ந்தம் மகட்டுமகு டாபி ஷேகம்
 அடுத்தசுப தினமதிற்செய் தருளி னானே.

மோகனம் திரிபுடை

உ.உ.வி

திருமகளுக்குமுடி சூட்டினான் வளர் தென்னர்குலத்தந்திலே மாட்டினான்

அருபல்லவி.

தரு மம்பெருகும்மது ராபுரவாசன் சகலகுணசம்பன்ன கீர்த்திபிர காசன்
 தருமுயிர்க்குத்தாயிலு மதிகவிச்வாசன் தழைக்குமலயத்வசபாண்டியராசன்
 சரணங்கள்

க மங்கலபேரிடொ லிக்களமுந்த மத்தகசத்திலே வைத்துக்கொணர்ந்த
 கங்கைமுதலொன்பது தீர்த்தம்நிறைந்த காஞ்சனகும்பத்தைப் பூசித்துயர்ந்த
 புங்கமுன்னுலை ஓதுவர் தங்களினுலே வேள்வியி
 லங்கமென்மேலே செய்துவி ளங்கஅன்பாலே கதிர்விடு
 தங்கத்தகட் டாலொளிஆடிய துங்கப்பெரு மாமணி சூடிய
 அங்கத்தொடு பூசனைகூடிய சிங்கத்தவி சின்மேல்நீடிய திருமகள்

உ திருமுடியைமத யானேமேல்வைத்துச் சிறந்தநகரைவலம் செய்துபூசித்து
 குருமணியாலும்பொன் னாலுமிழைத்துக் கோதீரம்ஜீர்த்தலோகம்கவீழ்த்து
 அருமணியின்னப் பலகதிர் பொருதியதென்னத் தலைமிசை
 விரிபடம்தன்னத் திருவளர் அரிபீடமன்னக் கண்டியர்
 பெருவானவர் ஆனவரேதுய்ய மருமாமலர் மாரிகளைப் பெய்ய
 தருமாகமநூல்முறையாய்ச்செய்ய வருநீர்பிஷேகமிசைத் துய்ய திருமக
 னு பாலேநிகரும்வெள்ளைக் கவிகைநிழற்றப் பரவியிலகும்மணிக் கவரிசுழற்ற
 ஏலும்மகரக்கொடி மேலேயுயர்த்த இரசதகிரியிசை யினம்ஞரியனுதித்த
 கோலம்படைத்துக்கமழ் ரிம்ப மாலைதொ ரித்தயிராவத
 மேலேயெடுத்து நகர்வலம் குழவிடுத்து உரியசெங்
 கோலாரணி யங்கைபிடித்திட நாலாவித பேரியடித்திட
 சேலார்விழி மாதர்நடித்திட ஏலாரிட வாகுதுடித்திட திருமக
 னு ஆதரவுடன்தெய்வ மறையவர்கூட அருந்தவமுனிவர்கள் ஆசிகள்நீட
 கோதைரம்பையர்முத லோர்நடமாடக்கூர்முனிமங்கையர் சோபனம்பாட
 வேதம்து லங்கத் துந்துபி நாதம்து லங்கப் பலபல
 கீதம்து லங்க அறம்நாலு பாதம் துலங்கமுறையுடன்
 ஒதருமமைச் சென்றவரும்வல்ல பூதலம்புரக் கின்றுவரும்நல்ல
 பாதமிறைஞ்சிரிந்நெவரும்செல்ல மாதரசென்றுவந்துவரிசைசொல்ல திரும

தடாததைப்பிராட்டியார்அரசியல்

விருத்தம்.

திருமகளுக் கிந்தவண்ணம் மகுடம் சூட்டிச்
 சிலநாட்டுசென் றமரர்பதம் சேர்ந்தான் மன்னன்
 ஒருமையுடன் விரதநெறி அடைநது தந்தைக்
 ஞரியகடன் அனைத்துலகும்ஈனறாள் செய்தே
 அருமைதரும் சோமசுந்தர லிங்கத்தை
 அனுதினமும் தொழுதுசின்காதனமேல் கொண்டு
 பொருதரங்கப்புவனம்எலாம் செலுத்திச் செங்கோல்
 பூண்டிட்டாள் ஒருகுடைக்கீழே ஆண்டிட்டாளே.

இராகம் ரா தாளம் மகிழிபை, தாளம்.

பல்லவி

பூபரிபாலனம் செய்தா னேதேவி மது ராபுரத்திருந்து பூபரி

அதுபல்லவி

பூபதிமார் அனைவோர்களும்போற்றிப்புகழமுனுவிஞ்ஞானேச்வரமொழியாற்றி
 தாபயில்லாமலெவர்க்கும்துயர்மாற்றிதன்னுயிர்போலேமன்னுயிர்காப்பாற்றி
 பூபரிபாலனம்

சரணங்கள்.

காலேழுந் துநீ ராடிக் காவலன்கு ஸத்துவாடிக்
கைப்படிதா னங்கள்நீடிக் கருதிநந்தா லபம் நாடி

ஆலமுண்ட வனைவனைந்து ஆகமமுறை
பால்அடிக் கமலம்பணிந்து தனதுசெம்பொன்
மாலரண்ம னையில்புகுந்து மணிஇழைத்த
வாள்அரியா சனத்திருந்து சாமரை இரு

பாலினுமாமகள் நாமகளிருவரும்வீசக் காளாஞ்சியடைப்
பைகளனிந்திதைக மலினியும்ஏந்தப்பலதேசப் பதிகளும்பின்
ஞாலம்மதிக்கவரும் சேரன்சோழனிரு ராசர் அவர்முடியில
உண்ணியமாலகளைத் தன்னடியிற்சாத்திவிச வாசம் ஆகவணங்க
கோலமுடையகூர் வாள்கொண்டுநிற்கச்சில ராசர் மார்பில்கைகளைக்
கூட்டியனைத்துக்கட்டிக் கொண்டுமேநிற்கச்சில ராசர் ஏப்போகடைக்கண்
ணுலையருள்வாரோவென் றிமைக்காமல்நிற்கச்சிலராசர் நின்றருள்செய்தால்
அங்கைவாய்பொத்திக்கொண்டுபிழைத்தோமென்றோ தச்சிலராச ரிதுவலாம்
லேலுமஞ்சராமையீகை அறிவூக்கம் நாலும்
இன்சொலமொழிந்தளிக்கும் திறனுமெக் காலும்
சாலும்மன்ன வர்க்குள்ள ஷடங்கமும் கோலும்
சுகலமும்பூர்ணமாய்த் தழைக்கமென் மேலும்

பூபரிபாலனம்

ஆங்கவனம் ராடமன்னன் அடுத்தவன்வி ராடமன்னன்
அவன்கரு ணுடமன்னன் ஆகுமிவன் குருமன்னன்
ஈங்கிவரே சோழன்கோஷ்டி உடனேசேரன்
என்பவனி வனென்றீட்டிக் கஞ்சகர்கையில்
தாங்குபொற்பி ரம்புநீட்டி சன்னிதானத்தில்
சமயமநிற் தாங்குகாட்டிப் பக்கத்தில்திங்க

தேங்கமழுந்தமிழ் ஆரியம்கரைகண்ட பேரும் ஆரணம்முதல்
சிறந்ததுபத்துநாலு கலைகள்முழுதும்படித் தோரும் இரண்டெழும்
நீங்கிடத்துறந்தவர் ஆகியசைவமாத வோரும் அறுவிதமா
நிகழும்சமயசாஸ் திரங்களைப்படித்துணர்ந் தோரும் தற்போதமந்தே
ஒங்கிவருமாயையின் தீங்ககல்மெஞ்ஞானி மாறும் முன்னிருந்துமேல்
உறவரும்கருமங்கள் தெளியவுணர்த்தும்பெரி யோரும் கணிதத்தினால்
பாங்குறும்வினைகளைப் பகுத்துசொல்லும்சோ திடத் தாரும்அமைச்சியலின்
பண்பறிசுமதிமந் திரியுடன்பலமந்திரி மாறும் நிறைந்திருக்கத்
தாங்கியேருழ்பல பேர்கட்கும் ஈயத்
தரணியில்ஒப்புர வறிதலைச் செய்யத்
தேங்கியசலதிகுழ் உலகெங்கும் உய்யத்
திங்கள்தோறுமும்மாநி் சிறக்கவே பெய்ய
பூபரிபாலனம்

வேதவிருத் திகளையும் மெய்அரன்பூ சைகளையும்
மேலறச்சா லைகளையும் மேதினிக் குடி

ஈதலாலின் னம்மென்மேலும் உள்ளகாரியங்கள்
யாவையுமம் த்ரிக்களாலும் அறிந்தும்தனி
யேதனியே ஒற்றராலும் தெரித்ததனில்
ஏதமது லேபிட்டாலும் தணுத்தும் தீர்த்தும்

ஆதியுத் தேசத்தாலும் இலக்கணங்களினாலும் த்ரிக்களாலும் காக்கிகொண்டபார்த்
ததனைச்சோ தனைபாலும் சொன்னபொருளாலும் தித்தும் நீதியுடனிட்
போதப்ர காரங்கண்டித் த்ரித்தவழியிலேதா பித்தும் வா திகள்வாதம்
புரிந்துதெய் யும்கூட்டத்தி னிடத்திலம்மனமகிழ்ச்சி பெற்றும் கற்றபுலவர்
ஒன்றிசெய் புளிலமு தொழுகவேநாவில்வி னோத்தும் ஊட்டச்செவிதட் (தும்
குணவுகொண் டதெவிட்டும் படிக்குண்டுளத்திலச்சந்தோழித்தும் மறைக்கோ
வேதியார் ஈசுவர்து மந்தவர்க்கறுசுவை யொத்தும் முல்லைமுக்கைபோல்
விளங்குமுணவருத்தி யவர்கொல்லமுதினைப்பு சித்தும் அபரான்னத்தில
குதமகாமுனிவர் மொழிந்தமு வாறு
தொகையாகவிலங்கும்பு ராணவா லாறு
பேதமறவேயா ராய்ந்தவர் கூறும்
பெருமையால்பெரும்பகல் கழித்திந்த வாறு
பூபரிபாலனம்

மின்னிடைமா தர்களாட விஞ்சையரி ராகம்பாட
வேடிக்கைபார்த் துச்சந்தோவதம் மேவியேநல் லருளநீட
முன்னிருந்த வரு ண்டாக்கி வைத்ததநுமம்
முழுவதும் பழுது நீக்கி அறங்கள் மிகப்
பினை யும் மைத்து லோக்கி மகங்கள்செய்யப்
பெருநீதியளித்து ஊக்கி கல்விசெல்வத்தைத்

தன்னிருகண்ணத் தழைக்குமபடிக்குச்செய்து பரிந்து மணம்கமழும்
தன்மலர்மாலையை அணிந்தமணிமுடிபு னைந்து கொண்டுகுளிர்த
வன்னம்மிருந்தச்சந்திர வட்டக்குடையின்கீழி ருந்து மனுவினலே
வரையறையேற்படுத்தி வைத்தசாஸ்திரத்திற் மொழிந்து வருமுறையை
இந்நீலமுறைசெய்து மனுவெனக்காத்துலக ளாந்து நட்புநொதுமல்
ஏதிரீவழக்குகள் ஆய்ந்துமபிர்முனைவ கிரந்து தீர்த்துலகுக்
கண்ணியேஒருசிறு கன்னியாயரசுப ரிந்து செங்கோலையேந்தி
ஆற்றலோருகடமை கொண்டரசாட்சியில் மைந்து புகழ்பெருக

தென்னர்வங்கிசமேபில் வுளினில மிக்க
சிரேஷ்டம்என்றேயிசைந்துயாரும்து திக்க
கன்னல்வளரும்பாண்டி நாட்டை யுவக்க
கன்னிநாடென்றுலகில் எவருமு ரைக்க
பூபரிபாலனம்

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு வித்யாவதியின்வரலாறுகூறல்.
விருத்தம்.

பூமிபரி பாலனமில் வாறு செய்யும்
புதுமையைக்கேட் டகங்களித்தம் முனிவோ ரெல்லாம்
மாமறைதே டரியவெம் பிராட்டி தக்கன்

மலையரசு விவர்பலநாள் வருந்தி கோற்கத்
தாமதலையாகவந்தாள் மனிதனாகத்
தழைத்தமலயத்வசபாண் டியன்பெண்ணை
நேமமுடன் வந்தகர் ரணம்பர் தென்ன
நிகழ்த்தின ருந்தயிழைப் புகழ்த்தி னரே.

திபதை.—கல்யாணி, சாப்பு.

க விச்வாவசுவென்றோர் வித்யாதரன்பெற்ற வித்யரவதியென்னுமாது அவள்
விச்வாசம்கொண்டுமையாளிடத்துள்ளன்பு மேலியிருக்கின்றபோது [தேவி
உ தந்தையைத்தாழ்ந்தையனையுமையுசனை தன்னைச்செய்யவேணும் என்றான்
மந்திரம்தன்னைத் தனதுமகட்கு மகிழ்ந்துபதேசித்து நின்றான்
ந சொன்னதிரும்பி ரத்தாலுமையைத் துதித்துவருகையிலாக்கம் கொண்டு
பின்னுமுமையையாரா திக்கத்தக்க பெரும்தலம்பா தெனக் கேட்க
ச எப்பதிக்கும்வாத சாந்தம்பெரிதென் றெமக்குச்சதானந்த ராலே கண்டு
செப்பும்வளம்பதி மண்டலமீதில் சிவபுரமாகுமென மேலே
ரு சேடன்சுமக்கின்ற ஸ்ரவலகுக்குள் சிமந்துயரும்சத்தி பீடம் அதில்
நாடிமகிமை பெருகுமறுபத்து நாலதற்குள்முதல் பீடம்
கூ நீண்டுகைசூண்ட திருவாலவாயிந் நிலத்திலேபோகமும் வீடும் தரும்
வேண்டியவாறெந்தச் சித்தியும்புத்தியும் வேணுமென்ற லும்கை கூடும்
எ விந்தையாய்கூர் வசுபூரணர்ச்வச்ச வித்யர்வித்யாதரர் நிகரில் லாத
எந்தையோடைவர்கள் வேண்டும்வரம்பல எய்திவந்தார்களந் நகரில்
அ மேவுமச்சராசரம் யாவையும்பெற்று விளங்கிவளருமீ னாக்ஷி அம்மை
செவடிக்கன்புணர் டாராதனம்பாவர் செய்யினுமீவளே காட்சி (றை
கூ என்றபிதாவைப் பணிநதுவிடைபெற் றெழுந்துவழிக்கொண்டு நடந்தாள்
மண்டும்மலர்க்கொடி போலேயசைந்து வனம்மலையாறெல்லாம் கடந்தாள்
ய நீடியபாதை குறுகிமகிமை நிறைந்தமதுரையை நாடினாள் எழில்
கூடும்இளம்பிடி போலவேயா டகக் கோகனதரீரில் ஆடினாள்
கக மாமறாதேதெம் சிவனையும்செல்விழிவல்லிபடியும் வணங்கினாள் வெகு
நேமமுடன்தேவி பூசனைக்கன்பு நிறைந்துதைமாசம் துடங்கினாள்
கஉ மகரமாசத்தில் மத்யானத்திலுண்டு மாசியிலிராத்திரி உண்டும் இந்த
வகைநியதியில் லாமலுதவி வருமுண்டியினத்தில் உண்டும்
கந சித்திரையில்இலகாய்முதல்உண்டும்திலத்துள்ள இடபத்தில்உண்டும் மிது
னத்தில்சாந்திராயணநோனபிழைத்தைங்கவயம்நண்ணிக்கடகத்திலுண்டும்
கச ஆவணிமாசத்தில்பாலேஉண்டும்புறட்டாசியிலநன்னீரை உண்டும் நலம்
கூவுதுலாத்திற்குசாகிரீரைஉட் கொண்டும்தேளில்காற்றை உண்டும்
கரு பத்தியுடன்மார்கழித்திங்களில்சுத்தபடமினியாய்த்தவம்சிறக்கச்செய்து
முற்றிவருகும் சுருமதியில்பதி மூன்றாகும்திங்களும் பிறக்க

வித்யாவதி தோத்திரம்.

விருத்தம்.

வித்தியா வதியாறி ரண்டு திங்கள்
 விரதமிருந் திப்பாற்சன் னிதிலில் சென்று
 பத்தியுடன் பணிந்தெழுந்து நின்றமாவின்
 பைந்தளிர்ச்சே வடியுமின் னிடையும் கார்தள்
 ஒத்தகரங் களும்நெருங்கும் தனமும் திங்கள்
 ஒத்தமுக மும்திருமங் கலக்க மூத்தும்
 சுற்றிவண்டார் குழலுமுடை யங்கயற்கண்
 ரொளியைத் தியானித்துத் துலங்கினுளே.

பதமுதல்கே சத்தளவிப் போது சொன்ன
 படிநினைந்தி யாழ்க்குளதெய் வத்தை வேண்டி
 இதயமுபவந் திருகைகுவித் திறைஞ்சி வீணை
 எடுத்துப்பொன் னுறைநீக்கிப் புயத்தில் சார்த்தி
 மதிவிளங்கு மந்தவித்யா வதியா னோர்ந்து
 மாடகத்தை முறுக்கித்தந் தியைத் தெறித்து
 மதுரமிகும்-பண்ணினைமுன் னெழுப்பிப் பாடி
 ின் பராபரையைத் துதிக்கின்றாளே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

தேவிஸ்ரீ கதம்பவனநிலையே தெரிசனம்தாராய் அம்மா

அதுபல்லவி.

பூவிலறுபத் துறா லு பொருந்தும்சத் திபீடத்துள்
 மூவுலகும்புகழும் முதற்பீடத்திலவளரும்

தேவிஸ்ரீ

சரணங்கள்

மாநிலத்துயிர்களை ஈன்றவ்வுயிரைபெல்லாம்
 மச்சம்போலேநோக்கி ரகவிக் கின்றவென்றையே
 மானேமலையரசன் மகளாயவதரித்து
 மயின்பைக்கிளிவளர்த்து வினையாடும்மாயமென்ன
 அமையும்பலவண்டங்கள் ஆகியவெண்மணற்சோ
 ருக்கித்தனியேவினா யாடுகின்றவென்றையே
 இமயமலையருவி முத்தால்சிறுசோரூக்கி
 இணங்கும்தோழிகளுடன் வினையாடும்மாயமென்ன

தேவிஸ்ரீ

தேவிஸ்ரீ

நிலைகென்மறைமுடிவில் ஆனந்தவடிவாக
 நிறைந்திடும்மெய்ப்பொருளே பரம்பரையேபென்தாடியே
 மலையரசன்மார்பிலும் திருத்தோளிலும்மிதித்து
 மலையாடிகள்விக் வினையாடும்மாயமென்ன

தேவிஸ்ரீ

ச சகலலோகத்துக்கும் மூல	காரணியே	
சககாரர்க்குச்சகத்தைத் தருகும்	பூரணியே	
செகத்தில்ஒருதரம்பூ சிக்கக்கொண்	டாரணியே	
செல்வங்கள்வேண்டும்படிக்கொடுக்கின்ற	சீரணியே	தேவிபுரி
டு பரமசிவானவர் தமதிடம்வளர்	தாயே	
பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தச்செய்வதும்	நீயே	
பெருகும்முத்தியைவேண்டு வோர்க்கருள்செய்யு	மாயே	
பிரமவித்தையை யுப தேசம்ரீபண்ணு	வாயே	தேவிபுரி
ஈ புகலமு னதுகிருபா லேசத்தினுலே	மாட்சி	
பொருந்தும்போ கமோக்ஷங்கள் கொடுக்கும்சர்வ	சாக்ஷி	
மகிழும்வா ணியும்மலர் மகனும்துதிக்கும்	சூட்சி	
மங்களமூர்த்திகர மாகவளர்மீ	சூக்ஷி	தேவிபுரி

வித்யாவதிக்கு மீனாக்ஷி அம்மைவரம்கொடுத்தல்.

அருமையுட னிவைதுதிக்கக் கேட்டு மந்த
ஹாசம்செய் தொருகையிற் செ ங்கழார்ப் பூயும்
ஒருகையிலே பைத்தினியும் தூப செம்பொன்
உடுக்கையும்கெம் மலர்பணிபூண் டங்க யற்கண்
திருநிறைந்து மூவயதுக் கனனி யாகச்
சிறந்துவெளி வந்திலங்கு மண்ட டத்தில்
அருளிஎன்கண் டிறைஞசும்வித்யா வதியைப்பார்த்தென்
அம்மாரீ வேண்டுவதே தறைகென் றுளே.

சேல்விழிவிளம்பவித்தி யாவதிபணிநதெனக்குள் சேவடியிலன்பு நிக்
கொடுகாரும், — சீரருள்சிறந்தளிக்க வேணுமெனவிண்ணுமுற்ற தேவை யை
மொழிந்துகைக்கொள் எனஒது — ஆவலுடனிருத்தித்த கோலமுட னென்
தனக்குன் ஆடலதுகண்டுவக்க மனமீதில், — ஆசைபெனவுநதிருத்த மாயடி
பணிந்திரக்க ஆகவெனவுள்ளவந்து புலிமீது — பூவலர்புகழந்துயர்த்த மீன
வனெனும்செழித்த பூபதிமணந்திருக்க வருவாய்ப் — போதிவுரு வம்சிறக்க
வேவருவமென்றுபெற்ற புரணிமகிழ்ந்துரைக்க மகிழ்வானுள் — மாவல ரே
சிற்தையுற்ற கோதைவிடுமன்றியித்தை மா லுட னிசைந்துரைப்பர் அறிவோ
ரும் — மாதனம்வளர்ந்துபுத்ரர் ஆயுளும்நிறைந்திகத்தில் வாழ்சி வ புரம் கி
டைத்து மகிழ்வாரே.

-----< * >-----

ஆக விருத்தம் கந சந்தம் க கேர்த்தனை எ திபதை ந
நான்காவது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரப்படலம்.

முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேசுவரர்திருவடிகளே துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

தரும்புகழ் வழுதி செல்வத் தடாகப் பிராட்டி விர்தப்
பெரும்புவி முழுதும் காத்த பெருமையை யுரைத்தே னிப்பால்
திரும்பவும் மாதை யீசன் திருக்கலியாணம் செய்து
விரும்பியிவ் வுலகை யாண்ட வித்தினிற் சிலசொல் வேனே.

சாவேரிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேளும் முனிவர்களே சிவகதையைக் கேளும் முனிவர்களே

கேளும் அரசுசெய்த

டாதகை செம்பொற் றாளில்

சூழும் மன்னர்தொழச்செங் கோல்முறை செய்யும் ளாளில்

கேளும்

சரணங்கள்.

க படியிலாக் ஞாசக்கிரமா கிடரவி

ஒளிபெய்ய

பாலமா கியகலி யிருள்பறந்

திடத்துய்ய

குடையாகி யதவள மதிதண்ணி

ழலைச்செய்யக்

கூறும் மனுநெறியால புரக்கும்நா

ளுலகூய்பக்

கேளும்

உ நாடும் கன்னிப்பருவம் முதிர்ந்து

குதியுண்டாக

நாளொரு வண்ணமும் பொழுதோர்மே

னியுமாக

கூடுமி ரவிருளை வெள்ளை

நிறமதாகக்

கொண்ட கருங்குழலும் வண்டினத் துக்கொப்பாகக்

கேளும்

உ வாலைப் பருவம்கீங்கிச் சிற்றிடை

யுமினைக்க

மாற்பில் தனங்களிற் று மாப்புக்கொண்

டுகினைக்கச்

சேலைப் பொருவும்விழி செவியின்பூ

சல்வினைக்கத்

திருக்கலி யாணம்செய்யும் பருவம்வந்

துமுனைக்கக்

கேளும்

டாதகைப் பிராட்டியார் சிக்குவினியம்செய்தல்.

விருத்தம்.

கன்னியிர்தப் படியிருக்கும் பருவம் கண்டு

காலம்செய் வதுகோலம் செய்யு மாவென்

நிர்நிலம்சொல் லியபடியே திருக்கல் யாணம்

இன்னமும்செய் திடவினையே யென்றான் தெண்ணி

தன்னிதயத் திரக்கமுற்றுத் தாயு ரைக்கத்

தடாதகைப்பி ராட்டியதை யுணர்ந்து பெற்ற

அள்ளையரே வருந்திடலீர் ஆங்கா லாமென்

றமறந்திடலாள் உலகமெங்கும் நிறைந்திட் டாளே

இதுவுமது.

அன்னைகாஞ் சனமாலை மனத்தைத் தேற்றி
அங்கிருந்தி அஷ்டதிக்கும் உலகம் யாவும்
தன்னுடைய கொடிமாட்டி மீளவென்றே
தடாதகைநர யகிசென்ற ளவற்றை மாடி
மன்னவரும் அமைச்சர்களும் பிரரும் சூழ
வீணந்தடுத்தார் புரவிகளை வலவன் னுண்டத்
தென்னர்குலம் விளங்கவெற்றிச் சங்கம் ஆர்ப்பத்
தேறினாள் கொடிஞ்சித்தேர் ஏறினாளே

நாதநாமக்கரியை சாப்பு

பல்லவி.

விசயத்தைக்குறித்தாள் இந்திராதியர் விருதெல்லாம்பறித்தாள்

அநுபல்லவி.

விசயத்து டனையெட்டுத் திசையும் தனதாண்டு
மீனக்கொடி விளங்கத் தானேப்படையிலங்க
விசைகொண்ட பரிநாறு பூண்டர தத்திலேறி
மேருவைச் சுற்றிமெய்க்கும் சூரியன் போலேதிக்கு

விசய

சரணங்கள்

க பேரித டாரிமல்	லாரிஉடுக்குமொந்தை
பெருகும்சின் னம்எக்காளம்	வருநர கெசமேளம்
வீரசவ் கம்முதலாப்	பதினெட்டு வாத்தியமும்
மேகத்தி லும்அதிகம்	ஆகத்தொ ளிஎழும்ப
விரைந்தெங்கும் அடிக்க மகரக்கொடி	பரிந்தங்கு பிடிக்க வரிபரந்த
காரிகை யார்தங்கள்	விழிபோலே ளைக்கின்ற
கணையூட்டி பதனாவும்	பரிசைவா ளும்சூலமும்
சூரிமுத லாகிய	பதினெட்டா யுதங்களும்
தொடுத்தப்பெண்டெய் உம்போலடுத்திரத்திலேறிச்	
சுற்றிலும்துலங்கத் தானுமவர்கள் மத்தியில்விளங்க வண்டில்களிற்தப்	
பாரைவ கிர்ந்துபிலத்	துவாரத்தெய் ளையடைக்கப்
பரந்தகொடுங்கையாலே	விரிந்ததிசையுடைக்க
நேருமம் பரபகங்கை	நீர்முழு துத்துடைக்க
நெடியசா ரிசுற்றுத்	கொடிகளால் சிகரங்கள்
நீமும்பொற்மேரும் அதனைச்சுற்றி	ஒமும்பொற்மேரும் நெருங்கிச்சூழ
போரிலி ருப்புலக்கை	ஏந்தி யமனைப்போலே
புரிந்துமும் மதநீரைச்	சொரிந்துகொம் புகளாலே
காரைவ யிற்றைக்கீறி	நீரைக்குடிக்கவாயைக்
காட்டிவ ருதலபோலே	நீட்டிம்த டக்கையானே
தருமலை போலும் அளவிறந்த	பெருமலை போலும் வரயோகியர்
நீரழு டன்வாயுபைத்	தம்பித்து ளத்தைவசம்

செய்துநினைத்தவிடம் செல்லும்மனத்துக்கொப்ப
 ஆருமைந் கதியுடன் கடையுக் முடவில்பார்
 ஆளவரும்புரவி போலனே கம்பரிகள்
 அணி கொண்டு சொலிக்க காலில் மணிகல்லென் றெலிக்க எழும்பிரசண்ட
 மாருதத் திலும்வேக மாகநடப்போர்காலன்
 வந்தாலும் முதுகிட்டு டைந்தோடச் செய்துமீள்வர்
 வீரமிரும்அரவின் பல்லின்வி ஷத்தினிலும்
 மீளாவி ஷத்தைச்சிநதும் வேலாளர் களும்சூழ
 விஜயத்தை

எண்ணவ ரியசது ரங்கப்ப டைகளாலே
 இருநிலத் தைமறைக்கக் கொடிவெண்கு டைகளாலே
 விண்ணை மறைக்கவெழும் னுளிக திரவன்மன்
 விழியை மறைக்கமிக்க ஒலியாலே கடலோசை
 வீறையும் மறைக்க நிரைநிரையா ஆறெங்கும் நிறைக்கத் தேரொலி
 நண்ணும் கதிகளுடன் செவலும் பரியொலியும்
 நாடும் களிறொலியும் வீரர் பிறொலியும்
 கண்ணகன் றொலிசெய்யும் வீர மணிகள் காலில்
 கட்டிம் சேவகர்தோளில் தட்டிம் கனவொலியும்
 கண்டண்டம் பிளக்க மிகுத்தவோசை சென்மெங்கும் அளக்க பந்தெழுந்த
 துண்ணிய துகளாலே தினகரன் மறைபட
 நோக்க அரியவிருள் ஆக்கமும் நிறைபடத்
 தண்ணில வொளிர்முத்துக் குடையின்சோ தியும்முடி
 தரித்தமன னரணியில் பரித்தவஜ் ரவொளியும்
 தனிரில வெறிக்க அதனாலெங்கும் பகலெனக்குறிக்க தேர் அணிகள்
 பண்ணும்கப் பல்களாகப் பரிகள் அலைகளாக
 பலமுரசொலியாகப் படைகள்மீன் களாக
 வெண்ணுரை கவரியாத் ததும்பவரும் யானைகள்
 மேகநி ரைகளாக ஏகும்க டலைப்போலே
 விசைகொண்டு நடக்க நடந்தெட்டுத் திசையெங்கும் மடக்களழில்மிகுத்த
 பெண்ணினம் கள் திரண்டு வெண்கவ ரிகள்வீசப்
 பெருகும்வே தியர்புகழ்ந் தாசியொ ருபால்பேச
 பண்ணுட் னேயமுத கீதமொ ருபுறத்தில்
 பாடச்செ விக்கினிமை கூடவொ ருபுறத்தில்
 பாவலர் துதிக்க முடிபுனைந்த காவலர் மதிக்க என்னசொல்லுவேன்
 திண்ணமு டையமீனக் கொடியும் புலிக்கொடியும்
 செம்பொன் தனுக்கொடியும் கும்பலா கவேசுற்ற
 வண்ணமு டனேபசுந் கழைநிகர் தோளில்நிம்ப
 மாலைய ணிந்துதேரின் மேலேயி ருந்துதிக்கு
 விஜயத்தை

வேதம்ப லடிகும்கொண்
 மின்னே எனதுகுல

டேத்தியும்அறியாத
 மன்னன் மகளாய்வையம்

நீதிமுறைசெலுத்தி மாசகற் றுதல்போலே
 நீயென துழுகத்து மாசகற் றெனத்திங்கள்
 நிழற்றுதல் போலும் கவிகைசுற்றும் தழைக்கமென் மேலும் அமைச்சியலை
 ஒதியுணர்ந்துதெளிந் துரைக்கும்சு மதிமந்திரி
 ஒண்டொடி ரதத்துடன் தன்தேர்ந டத்தும்தந்திரி
 சேதியுரைத்துச்சது ரங்கப்ப டைகள்செல்லச்
 செங்கைப்பி ரம்புகொண்டு நங்கைகு றிப்பறிந்து
 சேவகம் செலுத்த ஆயுதத்துடன் நால்விதம் வகுத்த பலசேனைக்கும்
 ஸூதலம் என்கும்தனனைப போலேசெல வது ன்றிப்
 புரந்தரன் இருக்கும்பொன னுலகம்மு தலாகிய
 மாதிரம் களிலும்பின் மற்றிடங் களும்செல்ல
 வலிமையளித் துப்பல பலமன்னர் திருவைத்தன்
 வசம்செய்யநடந்தான் நடந்துவட திசையின்மேல் தொடர்ந்தா ளவ்விடத்துள்
 மாதங்க பதிமுத லான அரசர்களின
 வலிபை அடக்கிவென்று மதயானை கள்பரிகள்
 கோதில்லா இரதங்கள் மாதர் முதலவர்கள்
 கொடுத்துத்தி றைப்பொருளும் கொடுத்து வணங்குவாங்கிக்
 கொண்டகமகிழ்ந்தான் எண்டிகைசே தோறும் வென்றிட நினைந்தான் தேரைவலவ
 னோதநீ ரிலகப்பலேத் துண்முகால எனத் துண்ட
 உம்பர் உலகில்சென்று வெம்போர் விளைக்கப்புரு
 கூதனை அமர்க்கஞ்சித் தும்பைமா லையுடனே
 கொண்ட புயவலியும் விண்டொரு வருடனும்
 கூடாமல முடுக்கி அமரரைப்பின நாடாமல் அடக்கி விண்ணுலகுள்ள
 மாதர்க ளையும்வெள்ளை வாரணத் தையும்பரி
 மாவையும் நலநதரும் கோவையும் ஓரைந்து
 பாதபக் களையும்சின் தாமணி யையும்கையில்
 பற்றிக்கொண்டதுபோலே மற்றத்தி சையும்வெல்ல
 விஜயத்தை

பிராட்டியார் கைலைமலையை முற்றுகைசெய்தல்.
 விருத்தம்.

இந்தவிதம் பொன்னுலகம் ஜயித்த பினமற்
 றெங்குமுள திசையுளகா வலர்தாளாணமை
 சிந்தஅமர் செய்துவெற்றி மாலை சூழத்
 திறைகொண்ட தடாதகைப்பி ராட்டி பின்னும்
 முந்தியுயர் கனகமலை தனைவ னேத்து
 முப்புரம்சட் டவணர்வலி அடக்கும் நீல
 கந்தரன்வாழ் கயிலையில்சென் றமர்பொ ருத்தக்
 கருதினான் சேனையுடன பொருதி னானே.

திபதை—காம்போதி, சாட்பு.

க வெள்ளிமலையைக்குறித்துத்தடாதகை வெற்றிப்பரித்தேரில்ஏறினான் வெகு
 மள்ளர் திரண்டு கடலினுமிக்க வயங்கொலிகொண்டெதிர் கூறினார்

- உ. பேரிடபக முதலானதுரியம் பேரொலிசெயமனம் கடுத்தார் இந்தப் பாரினிலுழிகள் தோறும்விளங்கும் பருப்பதம் தன்னைவந் தடுத்தார் (சென்று
- ங. சேர்ந்தன்கொருமலை யோடெதிர்தாக்கும்செழுமலைக்கூட்டங்கள் போலே பாய்ந்துபொருது மதவாரணங்களும் பாரித்துக்கர்ச்சிக்க மேலே
- ச. மீமத்தருங்கணையூட்டெவிலாளிகள் மேகத்திடிபோலார்ப்பரித்தார் தூய மாமலைக்காவலர் கண்டோடியிந்த வகையெல்லாந்நதிக்குச் சரித்தார்
- ரு நந்தியறித்தேனந்தேடக்கிடையாத நாதனுக்கம்மொழி தொடுத்தார் சாமி தந்தமொழிப்படித் தானேயுதகணம் தங்களைச்சண்டைக்கு விடுத்தார்
- சு. ருன்நிமணியெனக் கண்களில் தீப்பொறி கொப்புளிக்கச்சினந்திடுவார் சுற் கண்டுமொழியான் பெருஞ்சேனைமீது கடலும்கடலும்போல் அடுவார்
- எ ஆலத்துடனே வடவானலும்போல் அடுத்திருசேனையும் சீறினார் ஊழிக் காலத்தெழுந்து வரும்கடலென்னக் களம்தனில்கர்ச்சித்து மீறினார்
- அ ருலம்மழுப்படை வாள் களமுக்கடை தோமரம்நேமிகள் தண்டம் பிண்டி பாலமுதற்படை வீசிக்கொண்டேசண்டை பண்ணத்தொடுத்தாருத் தண்டம்
- ங. ஏந்தும்படையுமெறியும்படையும்பின் எய்யும்படைமுதலெடுத்து கொண்டு சேர்ந்தொருவர்க்கொரு வர்விடுக்கும்படை செந்நிறப்புண்ணிரில் அடுத்து
- டு பட்டுப்பிழைக்கின்ற னவும்துழைந்து பறிகின்றனவுமெய் நோக மிக முட்டிமுறிசின்ற னவும்கூப்பாகும் முயன்றார்வினைப்போக மாக
- கக ஈசனைக்கண்டு தரிசிக்கவந்தாந் கிமையோர் என்வாகனம் நிறையச் சிறை வீசியஅன்னம் கருடப்புள்ளாதி வெருவிப்பறந்தோடி மறைய
- கஉ மீளும்விமானம்மிருகங்கள்வீழ்ந்தனமேலும்படைசுள்சென்றடிக்கப் பத்ர காளிமுன்னுண்டது போலிரத்தம்சுக்கிக் காலந்தன்வாகனம் துடிக்க
- கங. போகமும்வீடும் தருகின்றதேவனைப் போற்றிவித்தயாதார் நாட வந்து பாருமொழியா ளமார்க்கஞ்சிவெறொரு பாதையைக்கூடிக்கொண் டோட [னும்
- கச. திங்கட்படையைவிடுக்கவதற்கெதிர் செங்கதிரோன்படைஏற்றினார் பின் அங்கிப்படையைத் தொடுககப்பெரும்வரு ணஸ்திரத்தாலதை மாற்றினார்
- கரு. நாரசுங்கப்படை போடச்சரப நதும்படையாலதைத் தாக்கினார் சண்ட மாருதவெம்படை வீசிடநாக வடிக்கணைவிட்டதை நீக்கினார்
- கசு. இப்படிச்சண்டை புரிபவர்தங்களி லேநந்திக்கன்பர்கள்தோற்றின ரவார் கைப்படைதூள்படச் செய்துதடாதகைக் கன்னிகணைமாரி தூற்றினார்
- கஎ. செங்கைப்படையற்ற பூதகணத்தார் சிலைஎடுத்தேளநிற் தார்த்தார் வீர மங்கைபொய்யுள்ளத்தோர்செய்யுந்தவம்போலமாயவஜ்ஜுவேலைத் தூர்த்தாள்
- துண்டங்களாகத் துணிபட்டுடலங்கள் சோர்ந்துவிழுந்தன்கேவாழ்நா ரம்மை தண்டத்தினுலங்கே நின்றவர்தங்களைத் தாக்கவும்சாம்பிப்பின் ஓடினார்
- கஃ. ஆயுதமற்றபி மானமுமற்றணி மாலையுமற்றோடு வாரும் சென்று பாயும்புலியைக்கண் டஞ்சுமான்கள்போல் பயம்பிடித்துச்சாடு வாரும்
- உ.யி. இந்தவிதம்நா லு வாசலிலும்போ ரினைத்துக்கணநாதர் முறிந்தார் அதை நந்தியறித்தோடிச் சொல்லக்கயிலாச நாதனுமவ்வகை அறிந்தான்

பிராட்டிபார் சதாசிவருபத்தைத் தரிசித்தல்

விருத்தம்.

தேவதே வனும்அறிந்து மந்த ஹாசம்
செய்திடபம் தனிலேறிப் படைகைக் கொண்டு
மேவரிய அமர்க்களம்வந் தடுத்துப் பூத
வீரர்களைச் செயித்துவெற்றி மாலை ருடி
சேவகம்கொண் டெவர்வரினும் செயிப்போம் என்றோர்
சிங்கத்தின் பேடெனவே நிற்கும் ஆதி
தேவிதிரு உருவமும்வீ ரமும்பார்த் தன்பு
தேக்கிடுமுன் தாயும்எதிர் நோக்கி னானே.
பரசுராகம் ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ஸதா சிவ ஸ்வரு பத்தைக் கண்ணால் கண்டாள் கன்னி
தடா தகைப் பிராட்டிவி ஜயம் கொண்டாள்
அதுபல்லவி.

பிதாமகனும் கேசவனும்வி புதாரும்இந்தி ரனும்முனிவரும்
ஸதாசீவமும் தேடரியசச் சிதாந்த ஸ்ரீரணசாம்ப ஸதாசிவ
சரணங்கள்.

க சோதிவார்கழல் பாதமும்புலித் தோலு டையும் தூயவி
பூதியணிந்த மெய்யும்கங்கைவ ளர்ச டையும்
காதில்குழையும் பரசுதரித்த கரமும்ரீஸகந் தரமும்தன்மிசை
யேதிரும்பிய விழியும்தன்வலப் பாதியாகிய ஆதிசாம்ப ஸதாசிவ
உ கண்டொருமுலை மறையுமெல்லையி லொருக் காலே நானம்
கொண்டுதுவண்டு வளைந்திடும்பூங்கொம்பு போலே
பண்டன்பணுக வேமலர்க்குழற் பாரமும்பிடர் தாழச்சேல்விழி [ஸதா
ரண்டுமடியின்புறத்தைப்பார்க்கவிந் நிலத்தைக்கிளைத்துமின்னைப்போனினு
ஈ முந்தவேள்வியில் வந்தருள்செய்தா காச வாணி சொன்னது
மந்திரிஆகும் சுமதிஎன்பவன் நெஞ்சில் தோணி
சுந்தரிஉன்னை மணம்செய்ய த்தகும் சுவாமிஎன்றடி பணிந்துமொழிய
அந்தமொழியே செவிக்கமுதாக அருந்திஆனந்தம் பொருந்திச்சாம்ப ஸதா

சேலைநிகர் விழியன்னை நிற்க என்று

திக்குகளை வெலக்கருதி யெழுந்தாய் அன்றே

ஆலவா யினைவிட்டுள் பின்னே நாமும்

அடுத்தவந்தோம் எனவையன் அருளிப் பின்னும்

ஒலமறை புகல்நாளை யின்று வாரத்

தோரைநலம் தொட்டுவரு கின்ற நாளில்

மாலைமுடி மணம்செய்ய வருவோம் உள்ள

வாமென்றார் நின்னகர்க்குச் சேரென் றுரே.

மதுரைநகர் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

கங்கைவே னியன்விடைபெற் றவனமேல் அன்பும்
கருத்தையும்வைத் தணிதேர்மேல் கொண்டெ ழூந்து
புங்கமதி குலம்விளக்கும் கன்னி கூடல்
புரத்திலன்னை மகிழ்ந்திடமா ளிகைபுகுந் தாள்
மங்கலவோ லைகளெழுதி யரசர்க் கெல்லாம்
மந்திரிமா ரனுப்பினகர் அலங்க ரிக்க
அங்கமிக்கும் மணமுரசம் யானே பின்மேல
அமைத்தடிக்கச செய்தெவர்க்கும் அறிவித் தாரோ.

இப்பதை—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

- க மங்கலபேரிகை அமைந்தார் பலமாந்தரும்சுநதோஷம் நிறைந்தார்
திங்கட்சுழலனைப் பணிந்தார் நகர்சிற்காரம்செய்திடத் துணிந்தார்
- உ ஆடவர்மாதர்மென மேலே உலகன்னைமணத்துக்கள பா'லே
தோடணிகைவளை மாலை சிந்தத்தோனாமல்செய்குவார் வேலை
- ங என்றைக்குக்கலயாணம் என்பார் நாளை இந்துவாரத்தினம் என்பார்
அன்றைக்கின்றறுமாள் என்பார் யுகம்ஆறுகளீருமே என்பார்
- ச மங்கைதிருமணம் காணவே தம்வலத்தோள் துடித்ததென் றுணவே
செங்கைதழுவித் திகழுவார் சும்பல சேர்ந்துமகிழ்ந்து புகழுவார்
- ரு மாளிகைவெண்சதை பூசுவார் அதின் வாலொளிகண்டுண கூசுவார்
கோளிலாச்சித்திரம் எழுதுவார் திண்ணை குங்குமங்கொண்டு மெழுகுவார்
- ஈ சுற்றிலும்பாலிகை விம்பமும் தளிர் தோயும்பீர்ப்புரண சும்பமும்
வைத்துயர்வேதிகை அமைத்தார் பல மகரதோரணங்கள் சமைத்தார்
- எ நீரும்பொற்றாண்களை நாட்டினார் வீதி நெட்டும்நடைபந்த லீட்டினார்
பாளைகழுகு திரட்டினார் வாழைப் பைங்கரும்பும்கூடக் கட்டினார்
- அருரியன்போலொளி நீடி எங்கும் சோபிக்கும்கண்ணாடி கோடி
நேருக்குமேராக மாட்டினார் எங்கும் நீண்டகொடிகளை நாட்டினார்
- ஊ பாலைத்தீபங்களுண் டாக்கினார் நெடும்பந்தலெங்கும்மா லை துக்கினார்
பூவும்பனிநீரும் இதைத்தார் பொன் பொரியும்சுண்ணமும் நிறைத்தார்
- ய ஆவணவீதியி தென்னவே மணி ஆரம்பொன்மாலைகளை மின்னவே
காவணமீதெவ் சரித்தார் ரத்தினக் கம்பளமெங்கெங்கும் விரித்தார்
- கக தேரில்புரவிகள் பூட்டினார் கதி சேரும்பரிக்கணி சூட்டினார்
வாரணங்கட்கழகாத்தினார் மணி மங்கலத்தீபங்கள் ஏற்றினார் [வார்
- கஉ முன்புள்ளநகரையைத் தள்ளுவார் பெண்கள் முற்றும்புதிதாகக் கொள்ளு
பண்புளகுங்குமம் குழைத்தார் தன பாரம்மறைபட இழைத்தார்
- கங சந்தனம்பூசி உலாத்துவார் வாசனை தங்கும்கலவைகள் சேர்த்துவார்
சுந்தரக்கண்ணாடி நோக்குவார் மைசதர் தோயும்பரவசம் ஆக்குவார்
- கச வேலவிழிக்கஞ்சனம் தீட்டுவார் மைநதர் மேலேஉரத்திடை நாட்டுவார்
தாள்களிலசெம்பஞ் சிறுத்துவார் மணித் தண்டைசதங்கை திருத்துவார்

கருதையல்லால்லாரும் கூடுவார் இடை தள்ளாடக் கள்ளுண்டு வாடுவார்
செய்யருயில்போலே மொழிவார் பலர் சேர்ந்துரவைகள் பொழிவார்
கசு அன்னங்கள்போலவேசெல்லுவார் வீணை ஆதியாம்கானத்தில வெல்லுவார்
கன்னிஅரசடி தொழுவார் திருக் கல்லியானமெய்ப்புள கெழுவார்
களஅந்தமுடன்வீணை மீட்டுவார் கேட் டதற்குத்தியாகம்பா ராட்டுவார்
சின்மைமெழக்கொண்டேற்பார் நறும் தேனையருந்திட வாய்ப்பார் [ஈழம்
கஅவாஞ்சையுடன்மன்னர் பெண்களும் துய்ய மாமறைபோர்குலப் பெண்க
காஞ்சனையைக்கண்டு மதித்தார் உடன் கன்னிமணத்திறம் துதித்தார்
கசு பொன்னின்ருடங்களை எடுத்து நறும் பூமாலைசுற்றிலும் தொடுத்து
மன்னும்கூரிகள் சுழற்ற சந்திர வட்டமணிக்குடை நிழற்ற
உயி புங்கியிரும்கங்கை ஆறும் துய்ய பொன்னிமுதற்றுறை தோறும்
மங்கலவாத்தியம் பெருக தீர்த்தம் வாரணமேலகொண்டு வருக
உக வீட்டுக்குவீடுகல் யாணம் போலே வேண்டும்பணிகளைப் பூண
ஈட்டும்கையவர் அருந்த ஆ மென்னும்சுவைஅன்னம் பொருந்த
உஉ செய்யமணத்தில் இணங்குவார் அதி திக்கெதிர்நோக்கி வணங்குவார்
மெய்யடியார்களைப் பூசிப்பார் மறு விதிமுறைதூலை வாசிப்பார்

கல்யாணமண்டபம் அலங்கரித்தல்.

கன்னிபுரம் தன்னையிவ்வா றலங்க ரிக்கக்
கடிமணமாப பிளைக்குமண மகட்டும் வேறு
பன்னவினை யில்லையென்று லிவர்க்கு வேடகப்
பண்புறுமிந் நகர்க்குணையெவ் வுலகத் துண்டாம்
இந்நகரில் வணம்செய்ய அதன்முன் அணனைக்
கினியமண மண்டபமும் இசைக்க வெண்ணித்
துன்னும்நிலைத் தேர்கள்வா னளவும் நாட்டிச்
சுபம்செய்வார் மிகுந்தொளிர்வை பவம்செய் வாரே.

கேதாரகவுளை ஆதி.

பல்லவி.

சுங்காரம் செய்தானே சுமதி கல்யாணமண்டபம்
சுங்காரம் செய்தானே சுமதி

அநுபல்லவி.

கங்காதரனுக்கும் தடாதகைப் பிராட்டிக்கும்
காணவரியதிருக் கல்லியாணம் தனைச்செய்ய சுங்காரம்
சரணங்கள்.

க பாரும்பனிகாளை க ளிருபாலும்பொருந்தப்பொற் படிசூழ்மீலத்தி னாலே
ஏறும்கேசரிகளை நிறுத்திநவமணிவைத் திழைத்திண்ணையும்செய்திப் பாலே
சேரும்புறத்தி லுள்ளோர் மெய்நிழல்கித்ரம்போலே திகழ்படிசுமணி யாலே
ஆரும்சுவரைஎடுத்து திடையில்காளரம்பச்சை யாலேநிறுமித்தொருக் காலே

நேரும்பவளத்தாலே ஆயிரம்கால் . நாட்டி
 நீலப்போதிகைவைத்துச் செம்பொன்உத்திரம் பூட்டி
 சாரும்பதுமராகத் தாஸ்துலாங்களைச் சூட்டி
 சந்திரகாந்தக்கல்லாலே மாடங்களைச்செய் திட்டி சிங்காரம்

ஆணிரித்திலங்களைக் கோத்துப்பாளைகளாக அணிந்துநாலுபக்கமும் தொங்க
 தோணும்மரகதரத் தினங்களாலேபசிய துளிரும்இலைகளும்வி ளங்க
 பூணும்பரவாளத்திலுள் செய்துகுலைகுலையாய்ப் பொருந்தும்பழங்களுந் துலங்க
 காணும்வெள்ளியினுலே கோழரையுடன்செய்த கமுகமரங்களும்இ ணங்க

நீணிதத்துப்பினுலே செம்மலரும்தொ தெது
 நெடியபச்சிலைகளை மரகதத்தால்அ மைத்து
 மாணும்களகத்தாலே பழக்குலைகளும் வைத்து
 வாழைமரங்கள்ஒளி துலங்கிடநிறு வித்து சிங்காரம்

நு பைத்தசண்பகமும்பா திரியும்குருக்கத்தியும் பலபலதருவுடன் கூட
 சுற்றுமவரிசையாக வளர்த்ததில்மதுகரம் சூழ்நதகீம்கனித்திசை பாட
 மற்றுமநுமணத்தைக்கவர்த்துகொண்டசா ளரவாயில்தோ றும்தவழ்ந்துநாட
 தித்திக்கின்றமதுவின்துளிகளையிளம்தென்றல் தெளிக்கின்றபூந்தோட்டம்நீட

ஒற்றுமையாகவே வேதிகையுமு யர்ந்த
 ஒமகுண்டமும்பாக சாலையுடனி . சைந்த
 முற்றுமேகையும்கி வாகமத்திஸ் மொழிந்த
 முறைமையினுலேசெய் தமைத்துமிகச் சிறந்த சிங்கார

மாசகன்றிமேஅஷ்டமங்கலங்களைச்சித்திர வகையாலேற்படுத்திப்பின்வாய்த்து
 வாசயிக்கும்சந்தனம் கஸ்தூரியும்குங்கும மலரும்பனிநீருடன் சேர்த்து
 நேசமுறவேகுழும் பாக்கியக்குழும்பாலே நிலத்தைமெழுகிவிண்ணில் ஆர்த்து
 வீசியுலவுகின்ற சூர்யமண்டலம்நாண விளங்கும்நாகரத்தங்கள் ஏர்த்து

காசலவும்திபங்கள் இருபுறமும்ப கட்டி
 கையிலேநதிப்பிரதிமை நித்பவிறுள்வி ரட்டி
 தேசலவும்குக்கள் போல்பன்மணிக ளொட்டி
 செய்திலங்கியகம்ப லங்களைமேலே கட்டி சிங்கார

பேராசிரியம்.

திருமணிக் கோயிலே யமைத்துமுன் வான்றோடத் திசைகள்மறையப்பந்தனா
 சிறப்புடன் செய்துபொற் பாலிகையி லேமுனை தெளித்தயன் முதல்வா னவர்
 சேர்ந்திருக் கக்கம்ப ளம்விரித் ததனுளே திருத்தவி சிருத்தி வளரும்
 செழுமதிச் சடையனடி யாருக்கு மாசனம் செய்துவைத் ததன்மத் திபில்
 தருவைந்து மீன்றவயி ரத்தா லியன்றகே சரிகளின் பிடரி யின்மேல்
 சாதகும் பப்பலகை வைத்ததில் துகிரினுல் சதுரக் குடத்துண் களும்
 தண்கொள் பனிக்குத்தி ரங்களும் பவளம் தனூல்கொடுங் கைக ளுமேலே
 தங்கும்நில மூன்றாக வேவிமா னம்சிற்ப சாஸ்த்ரமுறை செய்த தற்குள்
 பெருமைதரு மாறங்க மும்கால்க ளாகியும் பிரணவமா சனமாகியும்
 பேசரிய நான்மறைகள் முத்துவட மாகியும் பிறையணிப் பரம சிவனெம்
 பிராட்டியொடு வீற்றிருந் திடுவதற் காகவிப் பிரகாரம் வடிவெடுத்துப்
 பிறங்குவதுபோல்மணியிழைத்தபொற் றவிசிறைப் பெட்டமுச் செய்துமேலும்

கருதரிய அமுதமுட னுண்டியை வகைகளும் காமதே னுக்கொ டெக்கக்
கற்பக விருகுகங்கள் பீதாம்ப ரங்களும் கனகபூ ஷணமும் அருளக்
கதிர்கொள்சின் தாமணி நினைத்தது கொடுத்திடக் கண்டிந்த வண்ணம் ஒக்கக்
கண்ண தா யிரவனக் றாணும் படிக்க றா காரம்செய் தான்ச மதியே.

கல்பாணம் காணப்பலதேசமன்னர்வருதல்.

விருத்தம்.

திருநகரைப் பலபலசின் காரம் செய்தார்
தென்னன்மகள் திருக்கலியா ணத்தி னேலை
வருகமநிழ்ந் தரசரெதிர் வணங்கித் தங்கள்
மலர்க்கரத்தி லேந்திமணி முடிமேல் வைத்துப்
பொருவருவா சுகமறிந்து கொணர்ந்த வர்க்குப்
பூஷணமும் பொற்றுநிலும் கொடுத்த வெல்லற்
கருமைதரும் படைகளுடன் பாதை மேற்கொண்
டாடினார் மதுரைவந்து கூடி னாரே.

தோடிநாகம், சாப்புதாளம்

பல்லவி.

மன்னர்மகிழ்ந்துவர் தாரேதடாதகை அனனை திருமணம் காணவே

அதுபல்லவி

கன்னிதடாதகை தன்னைமணம்செய்யக் கைலாசநாதர் வருவதுகனைய [மு
சென்னியின்மீதும லர்க்கைகுவித்தெங்கும் சீராடிச்சீராடி நேராடிக்கொண்டா

சரணங்கள்

க கல்லியாணர் கோசலர் வனகாளர்	சோனகர்	
காந்தாரர் கொங்கணர் ஓடிபா	நீனகர்	
கொல்லர் மகநர் குகுதர்வை	தர்பபர்	
குலிங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர்	எனத்திகழ	மன்னர்
உ குச்சரர் மாளவர் சாளவர்	ஆரியர்	
கொங்கர் குருநாடர் கேகயர்	நேரியர்	
மச்சரர் சிங்களர் பாஞ்சாலர்	வங்கர்	
மராடர் விராட்கர் ணுடரோ	பெகூடி	மன்னர்
ந கன்னோசி நாடர் பவுளகர்	பல்லவர்	
காம்போசர் சாவகர் பப்பரர்	விலலவர்	
மன்னர் முதலைப்பத் தாறுதேசத்	தோரும்	
மங்கலம்சொல்லிக்கொண் டெங்கும் நின்றநிட		மன்னர்

எல்லாஉலகத்தாரும்கைலைக்குச் சேர்ந் துவருதல்.

விருத்தம்.

பலதேச மன்னர்களும் சேனை சூழப்
பார்மீதில் சமுத்திரம்போல் பரவத் தங்கள்
தலவளங்கொண் டாலவாய்க் கெய்திச சிங்கா
தனத்திருக்கும் தேவியடி தாழ்ந்தங் நன்ற

மலமிசூந்த தமதிடம்சென் நிருந்தார் அவ்வூர்
நாளிலத்தைந் திடப்பொருளும் நிரம்பி மிக்க
பொலிவுபெற்று விளங்கினதால் இனியெம் மையன்
புதுமணம்செய் திடவருமற் புதம்சொல் வேனே.

இதுவுமது.

சங்கரனபோர்க் களமகன்று கைலை சேர்ந்து
தலைமைபெறும் நந்தீசர்க் கருளும் வண்ணம்
செங்கண்மால் அயன்மகவான் முதலா யுள்ள
தேவர்களை வரக்கருதி அவர்நாட் டுக்கு
சங்குகன்னன் முதலாம்பா ரிடவீ ராளைத்
தான்விடுக்க வரும்சோம வார நாள்தம்
மங்கைபா கன்மணமென் றுரைப்ப அன்பு
மனம்கொண்டார் வரத்தேவர் இனம்கொண் டாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி:

பல்லவி.

சேர்ந்து வந்தனரே கயிலா சுகிரியைச் சார்ந்து வந்தனரே
அநுபல்லவி

சேர்ந்து மலயத்துவச வேந்தன் மகளைத் தரிபு
ராரதகன் மணம்செய்ய வாய்ந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு
சுரணங்கள்.

க ஒதும்கா லாக்கினிருத்திர ரும்தச ருத்திரரும்நா
றுருத்திரரும் அஷ்டவித்தி யேசுவரரும்
பூதவீ ரரும்கண நாதரும் கூஷ்மாண்டரும்
புண்ணியன் ருளியுநா றுருத்திரரும்
நீதம் உறுமஅஷ்டமூர்த் தியும்ஆட கேசுவரரும்
நீலலோகி தரும்கேஷத்திர பாலகரும்
பாதுகாக் கும்சாஸ்தாவும் ஏகாத் சருத்திரரும்
பகாமலே மகாருத் திரர்முதல் சேர்ந்து

உ மால்அயன இந்நிரன்முதல் ஆனதிக்கதிபரெண்
வசக்கள் மருத்துவர்கள் இருவோரும்
மேலும்மருத்தெழுவர்சூரியர்பன்னிருவர்
வெண்சுடர் மதிஞழ் அனைமாரும்
ஏலுமின்னரர்சித்தர்வித்தியா தரர்இயக்கர்
இமையவர் உரகர்கந் தருவோரும்
சாலும்நிருதரும்பேதாளப்படைகள்முதல்
சமேதரா கமான மேற்கொண்டு சேர்ந்து

ங செய்ய பதஞ்சலிவி யாக்கீரபா தமுனிவர்
திகழும் பிருகுவெனறுபேர் உறுமுனியும்
மெய்யை உணரும்சன காதியோ கியர்சுகர்
வேதவி யாசமுனி குறுமுனியும்

வையம் புகழும்வாம தேவர்நா ரதர்முதல்
மாதவம் தனில்நிலை பெறுமுனியும்
பையர வையனியும் துய்யனைத் தேடியின்னம்
பலபல நலமு எனவரும் சேர்த்து

ச வருஷம் அயனம்பரு வந்திங்கள் பகல்திதி
வாரம்ந க்ஷத்திரம்க ரணம் யோகம்
இரவு பகல்பொழுது நாழிஎண் திசையானே
எழுகடல நதிமலை மின்னல் மேகம்
மருவும்பூ தம்புவனம் மந்திரம் னால்கள் தத்து
வம்கலை சுருதிப தமாம்அ னேகம்
சரியையகி ரிபையோக னுணசித் திகள்முதல்
சதாசிவா ஹராஹரா என்று சேர்த்து

ரு ஆயிரம் வாரிதியொன் றாக வருவதுபோல்
ஆயிர மாம்சேனைக் கடல் மேலே
ஆயிரம் செங்சதிரை வீசி எழும்பிவரும்
ஆயிரம் சூர்யனுதித் தது போலே
ஆயிரம் ருத்திரர்கள் னுந்துபி அடித்தண்டம்
ஆயிரம் கலங்கிட ஒருக் காலே
ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழிநடந்
தவாளவாள் பவாசிவா என்று சேர்த்து

க ஆனை முதல்வாகனம் ஏறி மனை வியுடன்
அரன்உருக் கொண்டெவந்து குதிப்பாரும்
மானமீ தில்அம்பர வழிவந் துடல்புளகம்
மருவ முடியிலசெங்கை பதிப்பாரும்
மாநிலத் தில்மெய்யுற வணங்கி எழுந்துதங்கள்
மனமகிழ்ந் தனபொழுகத் துகிப்பாரும்
ஆனந்தத் தேன்மலையை அளிகன்மொய்த் ததுபோலே
அமோகமா நமோநமோ என்று சேர்த்து

விருத்தம்

வந்தயன்மால் முதலான பேரீவ் வண்ணம்
வரும்போது நந்திரம் படிக்குட் பட்டுச்
சிந்துமணி முடிப்பொடிகள் பறக்கத் தோன்றும்
தினகரமண் டலத்துக்குள் அடங்கும் பூர்ண
சந்திரமண் டலமில்லங்கும் வகையே போலத்
தனிவிள வ்கும் கயிலைபரன் திருமுன் னாகப்
பந்திபந்தி யாகநின்றுத் தரவின பேரீல்
பணிகின்றூர் கண்காட்சி அணிகின றுரே.

பாமசிவனுக்குக் குபேரன்மணக்கோலம்செய்தல்.

விருத்தம்.

கூடிவந்து பணிபவரில் சிலர்க்கு வார்த்தை

கூறியும்பின் - சிலர்க்கும்ந்த ஹாசம் செய்தும்
தேடரியு கடாசுமதால் சிலர்க்குப் பார்த்தும்
சிலர்க்குமுணி முடிஅசைத்தும் இவ்வா றையன்
நாடரிய கருணையென்னும் வரிசை நலகி
நயந்தெழுந்தோர் மண்டபத்தில் செனறே ஆங்கோர்
பீடமிசை இருந்தருளக் குபேரன் அன்பைப்
பெய்கின்றான் மணக்கோலம் செய்கின் றானே.

அசாவேரி, சாப்பு.

பல்லவி.

மணவாளக் கோலம்செப் தானே முக்கண் வரதன் மனசுக்கிசைந் தானே
அதுபல்லவி.

கணம்கொண்ட மறைகளும் மாலயன் முனிவரும்
காண அரியகை லாச வாசனுக்கு

மணவாள

க பூந்துகில் எடுத்துக்கொய் திடையில் உடுத்திரட்டைப்
பொன்னரை ஞாண்முதல் பூட்டி
வாய்ந்தக ளபம்பூதி திகழ்மெய்க் கணிந்துமுடி
மன்னக்கற் பகமாலை குட்டி
தோய்ந்த மதிஇரவி போலே செவியில்வன்னத்
தோம்குண்டலங்களும் சோந்து பளபளென்னக்
காந்தி நிறைந்தமதிக் கணம்கொண் டிசைத்ததென்னக்
கண்டுகை ஒளிரீல கண்டம்தன் னிலேயின்ன மணவாள

உ மலைஅரு வியைப்போலே மார்பிடைபி லேழுந்துல்
வலம்கொண்டு கிடந்தெழில் ஆட
தலையில் அணிந்தமதி ஒழுகும் அமுதமென்னத்
தாளமா லிகைஒளி கீட
அலைதரும் பாற்கடல் மீதினம் கதிர்போலே
ஆரப தக்கம்இருள் அகற்றிட அப்பாலே
வலயம் கேழூர்கள் நாலு புயத்தின்பாலே
வாய்க்கப் புணைதுபல பூஷணங் கள்மென்மேலே மணவாள

ஈ அடுத்தபவித்திரங்கைக் கிசைத்தானைத் தோலீர்க்கி
அணிந்துத்தரியமும் இலங்க
உடுத்தகோவணநிமீலஹ்ந்துலைநாகம்பேர்ல்
ஒளிர்பீதாம்பரம்முன் துலங்க
தெடுத்துமலைகள் தோளில்சாத்திதுபுரம் தொட்டு
சொற்பதம்கடந்தன்புர்க்கடுத்ததாளினில் இட்டு
எடுத்ததன்பதிசெய்தவப்பயன்வெளிப் பட்ட
தென்றனைவரும்சொல்லிஇசைத்தடியில்கும் பிட்டு மணவாள

ஈசன் மணக்கோலத்துடன் மதுரை நகர்க்கு வருதல்.

விருத்தம்.

மால் அயன்இந் திரன்முதல்தே வர்கள் பலர்க்கும்
மற்றுமுள்ள யாவருக்கும் சுமங்க லத்தைச்
சீலமுடன் வரக்கடைக்கண் அருளும் தேவ
தேவனுமங் கலம்புனைந்தான் போல் மணைக்
கோலம்இசைந் தமரர்கள்பூ மாரி பெய்யக
குண்டோத 'ரன்முதுகின் மேல்தாள் ணன்றி
மால்இடப மீதேறி வழிமேல் செல்ல
மதியுற்றான் தென்மதுரைப் பதியுற் றானே.

தோடிதாகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசன் வெள்ளியங்கிரி வாசன் மலயத்துவச ராசன் பதிக்குவந்தாளே
அதுபல்லவி.

வாசம் மருவுக்கம லாச னனும்வருந்த
வாசனும் தேவருடன் வாசவ னும்துதிக்க

ஈசன்

சரணங்கள்

அந்தரத் தவர்ஐந்து தூந்துபி களடிக்க
வந்தபூ தர்இயக்கர் பந்தமி சும்அரக்கர்
தந்தம்விருது நீட வந்தமுலையார் கூட
திந்தியினநடிக்க தாளமி சைந்துவிஞ்சையர் பிழக்க
உந்தி ஆயிதம் குகைக்குள்மென் மேலே ஒலிக்கும்ஆயிரம்கேசரிபோலே
அந்தமேவுசங்கு கன்னையிரம்சி

மந்தசங்கம்ஊத மிருதங்கம்மோத பாணன்பூத சமேத

ஈசன்

சூடும் முடியில்செங்கை கூடிவருமவரும்
பாடி இருகைகொட்டி ஆடிவருமவரும்
தேடிப் புளகம்மெய்யில் முடிவருமவரும்
நாடியசிவகணரும் மழைபோல ஓடிநீர்வருகணரும்
ஆடும்க ற்கைமுதல் நவநதிக் கன்னி அவர்கள் சாமரைகள் சுழற்றவேதுன்னி
நீடும் வெண்குடைகுண் டோதரன் மிகக்கொண்
டாடிக்கொண்டு தாங்க அன்புதேங்க தொண்டர்ஓங்க ராசாங்க ஈசன்

வாசவன் பொன்மணிக்கா ளாசி ஏந்தஅடைப்பை
ஈசானன் ஏந்தவன்னி வாசப் புகை எழுப்பப்
பேசும் வருணன்கும்பம் ஏந்தி வரமாருதன்
வீசிடஆலவட்டம் நிருதிபின் மாசகல்ஆலவட்டம் பிழத்திட
ராசராசன்பொன் மாரிகள் பெய்ய நயந்துகாலன்கஞ் சுகிவினை செய்ய
மாசுகன்மமுடி ஆயிரத்துரகர்

தேச விளக்கினங்கள் தரித்திலங்க மறைபதங்கள் இணங்க

ஈசன்

மின்னும் இடிக்கொடியும் அன்னக் கொடியும்பகி
 மன்னுரு வக்கொடியும் துன்னிச் சேவகம்செய்ய
 மன்னும் கொடியத்தியில் பொன்னிட பக்கொடிவேந்
 தென்னவருகொருபால் குடவுதரம் தன்னுடைப்பூதம்ஒருபால்
 முன்னவன்அருகில் அரிஅயனடுத்து முனைத்ததென்னமுத் தலைப்படைபிடித்து
 வன்னமேவுபதி னெண்படைக்கலமும்

பின்னிவளைந்துகூட வருகநீட பெருமைநாடக் கொண்டாட ஈசன்

ரு ஏலும் மறைப்பொருளைப் போலே பாடல்செய்தெதி

ராலே புஷ்பதந்தனை பாலே துதிசெய்யப்பின்

நீலமெய் யுடைத்திரு மாலும் அயனும்இரு

பாலினும்துதிபெருகக் கரங்குவித்துச சீலமுடனேவருக [இருந்து

மேலும்வெள்ளிமலை தன்னுடன்எழுந்து விரைந்துசெல்வதென் விடையிசை

கோலமேவுதிரு வாலவாய்அரசி

மேலேஆசைஅண்ட மனதில்கொண்ட ஒளிதிரண்ட ஸ்ரீகண்ட ஈசன்

மூவருக்கும் முதல்வனிவ்வா நெழுந்த மாற்றம்

முழங்கியபொற் சின்னமொலித் திடவெக் காலும்

சேவகத்தைக் கன்னியர சிவன்பால் நின்ற

செலுத்திவரும் மந்திரிகள் பலரும் பூமி

காவலரும் சேனைகளும் எதிரே சென்று

கரங்குவித்து வணங்கியுப சரிக்கப் பூவில்

தேவருல கிற்கினையாம் மதுரை வீதி

சேர்ந்திட்டார் தொண்டருள்ளம் சார்ந்திட் டாரே.

வீதியில்வரும்சுவாமியைப்பார்த்துப்பெண்கள்கூறல்.

மதுரை வீதியில்வருமை யனைச்சார்ந் தவ்லூர்

மாதர்தமிழ் முதற்பதினெண் மாதர் விண்ணோர்

பதியுளமா தரும்மாந் தனவ னத்தில்

பன்மலர்நூத் திருப்பதுபோல அவர்மெய் யெங்கும்

பதியவே தங்கள்கண்க ளான நீலோற்

பலமலரைச் சாத்தியிரு கையாம் கஞ்சப்

புதுமலர்க ளைக்குழல்மேல் அணிந்து கொண்டு

போற்றுவார் போலிவற்றைச் சாற்று வாரே.

திபதை—எதுகுலகாம்போதிஆதி.

க தேவர்கள்தே டரும்கூடல் ஆவணத்தில் வரும்ஐயன்

திருமுகம் காணவந்தார்

பலமாதர்

காவலர்மூ வர்நாட்டுக்குள் என்னபுண்யம் செய்ததோயிக்

கன்னிகா டென்றுரைத்தார்

பலமாதர்

உ மங்கைத் தனக்கிசைந்த புருஷனைச் சேரச்செய்த

மாதவம் யாதோவென்றார்

சிலமா தர்

- இங்கிவன் தன்னைச் செங்கை பிடித்திட ஸ்வாமிதவம்
என்னமுன் செய்தானென்றார் சிலமாதர்
- ௩ இந்தம துரைசெய்த பாக்கியம் என்னோனுயன்
ஈங்குறப் பெற்றதென்றார் சிலமாதர்
சுந்தரம் ஆமிவர்கள் திருமணம் காணநாமுன்
தொகுத்தபுண் யம்என்னென்பார் சிலமாதர்
- ௪ மன்னன்வ ருந்தியிந்தப் பெண்ணைப்பெற் றோங்கச்செய்த
மகமேம கமென்பார்கள் சிலமாதர்
அன்னம கங்கள் செய்தும் இவர்மணம் காணத்தவம்
ஆற்றிலன் மன்னன்என்றார் சிலமாதர்
- ௫ அதிருப மாமிவனைக் கல்யாணம் செய்யத்தக்க
அழகனிவனேஎன்றார் சிலமாதர்
மதுராபு ரத்துக்கினி அரகிவன் அலலால்வேறு
மன்னவன் இல்லைஎன்றார் சிலமாதர்
- ௬ தோகைஅ முகுக்கேற்ற சுமுகனைத் தந்ததிர்த்
சுமதிவல் லபம்என்பார் சிலமாதர்
பாகுமொ ழியாள்தன்னைப் பெற்றகாஞ் சனைசெய்த
பாச்யமே பாச்யம்என்றார் சிலமாதர்
- ௭ சாரிசா ரிகளாக உடுக்கைகெ ளிழநாணம்
தலைக்கொண்டு சாய்ந்துநின்றார் சிலமாதர்
வாரிகுழு ழல்முடித்து மேனிஎவ கும்மன்மதன்
வாளிபு தையச்சோர்வார் சிலமாதர்
- ௮ வாசம லர்கள் மிக்கத் தேசளி பெற்றிருந்தும்
வாளியாய்ப் பாய்ந்ததென்பார் சிலமாதர்
கேசமிலங்குமுல்லை நீலத்தா ரும்வெறுத்துக்
கீண்டெறிந் தோடிவந்தார் சிலமாதர்
- ௯ மாமைவி ழியும்மலர் வதனமும் பல்வரியும்
மன்மதன் வாளிஎன்றார் சிலமாதர்
ஆமென் றவரவர்கள் முகத்தைபபா ராமல்தங்கள்
அடிகளைப் பார்த்துச்சென்றார் சிலமாதர்
- ௧௦ விடைமேல் இருந்துநம துள்ளத்தில் மேவும்மாயம்
விமலன்என் செய்தான்என்றார் சிலமாதர்
நெடுமதி என்றெழுந்து நம்மைச் சுடுவதென்னோ
நெருப்பெனச் சோர்ந்துசெல்வார் சிலமாதர்
- ௧௧ புங்கவன் முடிமேலே இருப்பது போலேநம்மைப்
புதுமதி சுடுமென்றார் சிலமாதர்
அங்கவர்க் கிந்தவெப்பம் கொள்ளுமென் றல்லோகங்கை
அணிந்தது காணும்என்றார் சிலமாதர்
- ௧௨ கலையும்நா ணமும்சோரக் கருத்தும் நிறமும்மாடக்
கண்ணீர் ஆறுகநின்றார் சிலமாதர்

- உலையின்மே முகுபோலே ஐயன்ப வனிகண்டே
உருகிமெய்த் தொண்டர்ஒத்தார் சிலமாதர்
- கந கலந்தார்க்கிடுக்கண்வரக் கண்டுகை விடுவார்போல்
கைவளை சோரரின்றார் சிலமாதர்
உலந்தாலும் செய்துநன்றி மறவார்போல் காலில்சிலம்
பொட்டிக்கு டக்கரின்றார் சிலமாதர்
- கச வன்னம யிலேஎன்றன் சாமிமுன் தூதுபோன
மனம்வரக் காணோம்என்றார் சிலமாதர்
என்மனம் போயிருக்க உன்மனத் தைஏன்விட்டாய்
என்றுசண்டைப்பிடித்தார் சிலமாதர்
- கரு ஆலத்தை உண்டலே கண்டன்மேல் ஆசைகொண்டு
ஆவலுடனேவந்தார் சிலமாதர்
கோலமங் கையர்க்கிரங் காதநெஞ் சிரும்பென்றே
குறியிட்ட கறுப்பென்றார் சிலமாதர்
- கக இவனை எழுதித்தந்தால் வேண்டுவ தீவேனென்றே
எழுதவல் லார்முன்சென்றார் சிலமாதர்
அவனை எழுதவல்லார் எவரென்று சொல்லத்தம்
தாவிசோர்ந் தார்களாதிற் சிலமாதர்
- கஎ ஆசைமுன் பற்றிக்கொள்ளப் பாசம்பின் பற்றித்தள்ள
அகப்பட்டுக் கொண்டுவந்தார் சிலமாதர்
மாசுணங் கார்முலையார் காஞ்சிந முவிக்காலில்
மாட்டிமத னையோபோலுற்றார் சிலமாதர்
- கஅ மேலாடை சோரக்கலை புரிவனை சோரக்காம
வெள்ளத்தில் மூழ்கிவந்தார் சிலமாதர்
மூலமு தல்ஆனந்த மதுக்கட லைக்கண்வாயால்
முகந்துகொண் டோடிவந்தார் சிலமாதர்
- கஈ கைத்தலம் கூப்பிடுரு கண்களும் பார்த்துமனம்
கரைந் துமா டட்டில்நின்றார் சிலமாதர்
வைத்தமண் பாவைபோலும் சித்திரம் போலுந்தங்கள்
வடிவுவேற்றற்றுகின்றார் சிலமாதர்

விருத்தம்.

இந்தவகை பூத்துதிர்ந்த பொற்கொடிபோல் ஒளிர்மடவார்

இட்ட சங்கும்

விரைநறுங் கலைவளையும் சண்ணமும்விண் ணோர்இறைக்கும்

விரைமென் பூவும்

நந்திபக வான்கரத்தின் பிரம்படிவான் அமரர்முடி

நண்ணித் தாக்க

சுந்தினமா மணிக்குவையும் வீதிஎங்கும் குப்பையதாச்

செறிந்த வன்றே.

சுவாமி கல்யாணமண்டபத்துள் எழுந்தருளுதலு.

விருத்தம்.

அரசிலைத ரூப்பையும்தோய் கும்ப நீரை
அந்தணர்கள் இறைக்கஅலா மாதர் தட்டின்
விரசுமணி ஆலத்தி சுழற்ற எட்டு
விதமாகும் மங்கலங்கள் எதிர்வந் தோங்க
மூரசதிரக் கருப்பூரத் தீபம் ஏந்தி
மொய்குழலார் மூனறுதரம் உலம்செய் தீடடப்
பரசுதரன் விடையிகந்தாங் கயனமால் ஈகைப
பற்றினான் உலகம்நிறை சித்தி னானே.

சாவேரிராகம்

பலலவி.

நாதன் வந்தாளே கைலாச நாதன் வந்தாளே

அறுபல்லவி.

வேதங்கனும்தேடிக்கா னாமல்உடலினேத்துப
பாதுகையாகமலர்ப் பாத்திணங்கப்பெற்று

நாதன்

சரணங்கள்.

க	துய்யநடைப்பாவாடை பரப்பிநிலம்	மறைக்கச்	
	சுகந்தமதுவினில்சே வடிநனைந்து	மணக்கத்	
	தெய்வமந்தாரமாரி யாலேமுடி	நனைக்கத்	
	திருமண்டபத்துள் எழுந்தருளித்தெனனர்	பிழைக்க	நாதன்
உ	மங்கையர்சூழ்ந்திடக்காஞ் சனமாலை வந்தன	பாலே	
	மருமகன்வரக்கண்டு மனமெழிந்தெதி	ராலே	
	கங்கையில்முகந்தபொற் கலசநீர்த	னாலே	
	காலைவிளக்கிஅந்நீர் தலைமேற்கொள்ளமென்	மேலே	நாதன்
ங	பாதகமலசாரம் படடால்துடைத்து	மாற்றப்	
	பணிரீர்கல்துரிசேர்த்து குங்குமச்சேறு	சூத்த	
	ஓதுமந்தாரமலர் கொண்டருச்சித்து	வாய்த்த	
	உச்சியில்கைகுவித்தங்குபசாரம்செல்லிய	போற்ற	நாதன்

விருத்தம்.

முன்னவனை இவ்வாறு பூசித்தெ னான்
மொய்குழலை மணஞ்செய்திக் கன்னி நாடு
தன்னையும்கைக் கொண்டரசாண் டிருத்தி எள்ளுள்
சாமியுமுட் கொண்டணிமண் டபத்தைச் சேர்ந்து
பொன்னரிஆ சனத்திருந்து சூழ நின்ற
பூவயன்மால் உருத்திரா தியர்விண னோரை
அந்நிலைபொற் றவிசில்இருந் திடக் கடைக்கண்
ஆற்றினார் தேவர்மலர் னுற்றி னாரே.

தடா நகைப் பிராட்'பாருக்கு அலங்காரம் செய்தல்

விருத்தம்.

சாமிபுடன் எவ்வுலகத் தவறும் ஈண்டத்
தாணிஒளி யாதிருத்தல் முன்போல் கும்ப
மாமுனியை வடதிகையில் இருத்தி னோ
மகாதேவன் ஆக்கினையோ அறியோம் ஐயன்
பூமருவும் திருமணத்துக் கிணைந்த ஓரை
பொருத்துமட்டும் நிருத்தம்பாத் திருந்தா னிப்பால்
கோமளமாம் தேவியைச்சிக் காரம் செய்யக்
கூடினார் சிலதியர்கொண் டாடி னோரே.
சுருட்டிராகம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அலங்காரம் செய்தாரே தடாநகைக் கலங்காரம் செய்தாரே

அனுபல்லவி.

அலங்காரத் துடன்வரும் அந்திவண் ணனுக்கேர்க்க
நலங்காண எல்லோரும் நாடி மகிழ்ந்து பார்க்க அலங்கா
சரணங்கள்.

க மங்கைமார் திரண்டுபொன் ஆசனத் தின்மீது

வைத்துக்கண் தூரியை அணிந்து

குங்குமக் குழம்பினைப் பூசிவா சரீராட்டிக்

குளிர்ந்தவஸ் திரம்உடுத்தி மகிழ்ந்து

அங்கமு டன்அரசர் குலத்துக்குத் தகுதியா

அநதணர் களுக்கன்பு புரிந்து

செங்கைநி றையப்பொருள் வாரி அளித்தவர்கள்

சின்தை மகிழ்ச்செய்யச் செய்தடி பிற்பணிந்து அலங்கா

உ செந்திரு வும்வாணியும் செம்பஞ்சிக் குழம்பினைச்

சேவடி யிலேபூசி மின்ன

கந்தரம் தனைஒத்த குழலுக்கு வாசனை

கலந்தசாந் தைநீவி மன்ன

சந்தனம் தனைப்பனி நீரில்ரு மைத்துப்பூசித்

தனத்தின்மி சைபளப னென்ன

சந்தகம் மிகுந்ததூ புரத்துட னேபாத

சரங்கனும் கிண்கிணியும் திருவடி யிலே துன்ன அலங்கா

ங விரிசிகை பருமம்க லாபம்மே கலைகாஞ்சி

கீதம்ஐந்தும் இடைமீதில் விளங்க

வரிவண் றெறயும்காந்தள் போலே மணி ஆழிகள்

வரியால் விரல்கள இலங்க

இருகரத் தினும்வைரக் கடகங்க ளும்புயத்துக்

கேற்பத் தொடிகளும் பிறங்க

இரவியு டையகிர ணங்களா கும்கைகளை

எடுத்தாக்கும் பிழம்படிக்க கணிந்துமி -கத்துலங்க அலங்கா

- ச பவளமா லைபொன்மாலை மரகத மாலையும்
பரிந்தணிந் திந்த்ரவிற் போலே
தவளமுத் துமாலையும் மலை அரு விபோல்கொக்கை
தன்பால் தழுவப்பூட்டி மேலே
குவியுமே ருவைத்ருவ சக்கிரமெ னப்பதக்கம்
கொங்கையைச் சூழவொருக் காலே
செவியுடன் மகரமும் மதியும்பே சவந்தாற்போல்
சேரும் குழைகுண்டலங் களையும் அணிந்தன்பாலே அலங்கார
- ரு மழைக்கும் மதிக்கும்இடை வானவில்கிடந்தாற்போல்
மணிப்பட்டம் நெற்றியில் மாட்டி
விழைக்கும் முகிலைஇனிப் பிறக்கும்உக் கரனில்வண்ணம்
விலங்கிடு வான்என்று காட்டி
இழைக்கும் முறைமைபோலே வாசக்கருங்குழல்மேல்
எழில்பெரு கிடமலை சூட்டி
தழைக்கும் கற்பகம்தந்த ஆபரணங்கள் எல்லாம்
தங்கத் திருமேனியில் எங்கும் ஒளிரப் பூட்டி அலங்காரம்
- கடாதடைபட்டிராட்டிபார் கல்யாணமண்டபம்வருதல்.

பாதமுதல் அலங்காரம் இந்த வண்ணம்
பரிந்துசெய்து சமயம்வரப் பார்த்துக் கஞ்சச்
சோதிமலர் வாணியும்பொன் மகளும் முன்னே
சோபனம்பா டிப்பணிந்து திருக்கை நீட்ட
ஏதமில்லா லெட்டறமும் வளர்த்த கையால்
எம்பிராட் டியும்பிடித்தா ரணங்கள் ஒங்கச்
சீதளவான் மலர்பொழிய இயங்கள் ஆர்ப்பத்
தெருளினுள பந்தரில்வந் தெருளினுளே.
சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

அம்மை தடாதகைவந்தாளே தேவாதிதேவர் அனைவர்க்கும் காட்சித்தந்தாளே
அதுபல்லவி.

வெண்மதிப்-பிறை சூடி விமலனி டத்தை நாடி
எம்மண்ட-லத்தில்உள்ள யாவர்க ளும்கதிக்கத்
தெனமது ராபுரியில் சேர்ந்துவந்து துதிக்க அம்மை
சரணங்கள்

அடைப்பை இந்த்ராணி தாங்கத் திலோத்தமைகண்
னாடி கையில்கொண் டோங்கக் காளாஞ்சிரம்பை
மடக்கொடி கையில் இசைக்க உருவசிபொன்
மணி ஆல வட்டம் அசைக்கத்
துடிக்கி சைந்தஇடை மேளகை மிள்ள

- சொர்னம் லரின்தட்டம் ஏந்தியே துன்ன
தொடுத்த பூமகளும் துய்யசெங் கோல்பிடிக்கத்
தொகுத்த பலசனத்தின் நெருக்கம் ஒதுக்கநடர் தம்மை
- உ. போதுடன் பணி நீரும் பொன்றிறக்கந்தப்
பொடிக்கொண்டு வருவோரும் நறும்புகைதந்
தாதர வுசெய் வாரும் சுடர்த்தீபம்கொண்
டருகே உவந்து சாரும் .
மாதர் சூழப்பணி நீருமன் பாலே
மலரும் தெளித்தநடைப் பாவாடை மேலே
தாதுல வும்கமல மீதில அனத்தை ஒத்துத்
தண்டை முதலஒலிக்கக் கொண்டடி மெல்லவைத்து அம்மை
- ங. பூமக ளும்நா மகளும் கைகளைத்தாங்க
பொருளுட னேசல் விகளும் பெறும்சமயம்
ஆமென் றுரைத்தால் போலும் நூபுரம்காலில்
அலம்ப நடந்திடப் பாலும்
மாமணத் தவிசின் மேலுற நாணி
வணங்கி ஒதுங்கிமெல்ல இருந்தனபு பூணி
சாமியு டனேமண வறையில இருந்து மெத்த
தலைய வணக்கிநிமிர்ந் துலகளைத் தையும் பெற்ற அம்மை

நசன்தடாதுகைப்பிராட்டிபாரைமணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

தங்குமல ரும்மணமும் பண்ணும் சொல்லும்
சலமும்தண் மையும்பாலும் சுவையும் செய்ய
துங்கமணி யும்ஒளியும் வேறு வேறு
சொருபம்கொண டிருந்தனபோல் உலகை ஈன்ற
மங்கைதடா தகைப்பிராட் டியுடன செம்பொன்
மணவறையின் மீதில்இருந் தாதி தேவன
புங்கவர் பூ மழைபொழிய மங்கல் யத்தைப்
பூட்டினான் மணமாலை சூட்டி னானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

திருமா மணம்புரிநதாரே கைலாசநாதர் திருமாமணம்புரிந்தாரே

அதுபல்லவி.

வரும்நிலத் ததிபரும் தருநிலத் ததிபரும்
மாதிரத் ததிபரும் பாதலத் ததிபரும்
மாதவ யோகியரும் போதமெய்ஞ் ஞானியரும்
மறையபில் வேதியரும் பிறவுள சாதியரும்
வானாட்டுத் தேவர்களும் மேனாட்டு மூவர்களும்
வந்தால வாய்க்கதிக்க எந்தாய் எனத்துதிக்கத் திருமா

சரணங்கள்.

க மாலிர ணியகும்ப நீர்சொரிந்து மலர்ச்
காலை விளக்கிச்சந்த னம்பரிந்து
வன்ன மலர்கொண்டருச் சித்துவந்து னபம்
தன்னுடன தீபமும் சுற்றிப்பணிந்து
மாதவரும் தானும்சுதூர் வேதனும் சதமகனும்
வானவரும் நந்தியுட னேதிருந்த
ஓதரும் கணநாதரும் தொண்டரும்அப் பாதநீரை
உள்ளும் புறம்புமேகொண் டன்புபொருந்த
மங்குல்வண்ணன் அய்யன்திருச் செங்கையி லொருகமல
மலர்மிசைப் பூத்தகாந்த ளெனவரிய
தங்கைகையை வைத்துமந்தி ரங்களை யுரைத்துப்புனல்
தனைவிடச் சுரர்கள்பூ மழைசொரிய
வரிவிழிஅரம்பையர் பாதவிதம்நடிக்க
அருமையுடன்விஞ்சையர் அமுததேம்படிக்கப்
பரவுமுனிவோர்ஹர ஹரவென்றோதித்துதிக்கச்
சுரர்கள்மெய்யிற்புளகம் தோனநிநின்றுமதிக்க
வந்தேகண்டங் கட்டாந்தபலகண நுந்தா மங்கைத் தலங்கள்முடியில
ணிந்தானந்தப் பெருஞ்சலதியில மிழந்தேதும்பிட் டெழுந்தஅரசர்கள்
மற்றுமனத்துறு தித்தவமுற்றொரு புத்தனெடுத்தெறி வுற்றகலைக்கமழ்
பெற்றமலர்க்கிணை நத்திமுடித்துயர் பத்தர்தமக்கருள் வைத்தவிடைக்கொடி
வாகாபரமஞான யோகாஅழிவில்லாத
தேகாமலைம்கள்தன் பாகாளழிலமிகுத்த
மாமனுக்கும் காமனுக்கும் பூமனுக்கும் மேல்மிகுத்த
வாமாவென் றுசிபேச ஏமாக்கூ தைகள்வீசக்
கோமானமதுரைவாச ஸ்ரீமானென வுல்லாச திருமா
உ காமந வும்சுரபி யருன்பாலும் சருக்
கரையும்தே னும்கருத மும்நாலும்
கற்பகக் கனியுடன் மென்மேலும் கலந்
தற்புத மாமைந்தமு தைச்சாலும்
காசலவும் நவமணிப் பாசனத்தி லிட்டமலர்ச்
கரம்வைத் தருளுவீரென் றுரைநாட
வாசமிருந் தவமுதை நேசமுட னேயருந்தி
மத்தஹாசம் புரிந்தய்யன் அருள்நீட
கற்பினில் மிகுந்தெழில்ப ரப்பியதே வர்முனிவர்
கன்னியர னைவர்களும் சுபம்சூட
பொற்புறும் திருமகனும் அற்புதவா னியும்சொன்ன
பூவையரு டனேசோ பனம்பாட
கந்தம்லரயன்ப யந்தகா சிபர்முதல்
மைந்தருடனோருண் டந்தனைச்சூழ்ந்துவேத
மந்திரமொ ழிந்துநெய்சொ ரிந்திடக்கிளம்பிவ
லஞ்சுழித்தெழுந்தோமச் செந்தீயி க் சொலிக்க

கஞ்சஞ்சொல்லம் திரத்துநா தழும்செஞ்சொல்லின்பண் ணிசைக்கும்வேதழும்
கங்கெனஞ்சுங் கொலிக்குமோதழும் புங்கங்கொண்டங் கொலிக்கவேபல
கற்றவர்ஓற்றவர் சுற்றிஓம்மொய்க்கவே பொற்றிருவுற்றகயிற்றையிசைத்துல
கத்திலெவற்றையும் பெற்றுவுகுத்துவ ளர்த்தவளநற்கம லக்கரம்பற்றிய

கையன்று னே அக்ரிதே வய்யன்று னே வளர்க்கும்
மெய்யன்று னே புசிக்கும் துய்யன்று னே ஆகிய
காரணத்தன் ஆரணத்தன் வாரணத்தின் தோலுடுத்த
காமாரி என்றுதுய்ய பாமாரி வாரணர்செய்ய
மாமாரி கொண்டுதொய்ய பூமாரி தேவர் பெய்யத் திருமா

ந. பூமனு வோதித்தந் திரம்தொடுத்துச் செய்யும்

நேமழு டனேமண வறைஅடுத்துப்

பூங்கொடி யுடன்பொரி தனைஎடுத்து ஓவாலை

ஒங்குமோ மாக்கினி வாய்மடுத்துப்

புங்கவ மறைமுனிவர் தங்களுக்குத் தக்கதானம்

பொருந்தச்செய் தக்கினியை

வலமாற்றித்

தங்கமட மாகவேவி ளங்கியஅம் மியில்அம்மை

தனதுசே வடியைக்கொங்

கலர்ஆத்தி

திங்களஞ்ச டைப்பரமன் அங்கையில்பி டித்துமநதிரம்

திருந்த மொழிந்துவிதிப்

படிஏற்றி

துங்கவசி ஷ்டன்மனைவி எங்கேஎன்று ரைக்கஅவள்

தொழுதுமுன் வரக்கடைக்

கண்சாத்தி

பூரிபொன் மழைபோலே வாரிவா ரிஇறைக்க

ஆருமந் நிதிஇல்லம் தோறும்கொண்

நிறைக்க

பூசும்க தம்பப்பொடி வாசமென கும்உறைக்கப்

பேசுமங் கலநாதம் வாரிதி

பையமறைக்க

புன்னுக்கம்சன் பகம்குருந்தையும் முன்னுருமவில் வழும் கரந்தையும்

பொன்பூரைத் துடன் ருமுருமெனத் தண்பூவாசத் துடன் கமகமென

பொங்கொலிகொள்முர சந்தந்தும்மென சங்கமுழங்கொலி பம்பம்பம்மென

அங்கிசை தம்புரு கிண்கிண் கிண்ணென மலகையிதெய்வகடம்திம்திம்மென

பூலோக நானவர்கள் மேலோக வானவர்கள்

போலேயா ரும்சிரத்து மேலே கரம்குவித்துப்

பொற்றிஇரு நாற்றிசையு மேத்திமணம் பூர்த்திசெயது

பொன்மாலை பெற்றெடுத்த நன்மாதிரி னையர்த்த

சும்மாச னத்தில்தெடுத்த இம்மாரி லம்புகழ்த்த

திருமா

விருத்தம்.

திருமணத்தைச் சோமசுந் தாரிலிவ் வாறு

செய்துமண வறையீங்கி மண்ட பம்சேர்ந்

தரிஅணையீ திருத்தயன்மால் முதல்வா னோர்க்கும்

அங்கணத்தோர்க் கும்பரிசும் விடையும் ஈந்தே

பரவுயிரை ஆட்டிவைப்பான் ஆழிக் காட்டும்

பான்மையைப்போல் அரசருக்கிவ் வரசு செய்து
கருணையுடன் காட்டுவா னாகி ஆங்கே
கருதினான் மும்புரத்தைப் பொருதி னானே.

நசன் சுந்தரபாண்டியனாகி அரசசெலுத்தல்.
விருத்தம்.

இடபகே தனம்மீனத் துவச மாக
இசைந்திரிம்பன் எனகப்பணிபொற் பணிக ளாகக்
கடிதவிழும் கொன்றைநிம்ப மாலை ஆகக்
காய்புலித்தோல் எழிற்கனகாம் பரம தாக
நெடியமதிச் சடைவயிர மஞ் டமாக
நேர்த்தால் வாயுறையும் நிமல மூலக்
கடவுள்சந் தரபாண்டிய னாகி நின்று
காட்டினார் மகிழ்ந்துசெங்கோல் நாட்டி னாரே.

திபதை—நாதநாமககிரியை, சம்பை.

க துண்டமதிசூழுகொண்ட சொரூபம் தனக்கிசைந்தாற்போல
சூழும்சங்குகன்னன முதல் வாமும்கணதிபரும்
பண்டவரவருக்கிசைந்த வடிவைவமைத்துத்தெய்வ
பாண்டியபர்தம்பணிவிடையில் வேண்டுகின்றாரே.

உ பூமன்னர்சிவபூசை புரிதல்முறைஎனமறைகள்
புகன்றபடிக்கவரவர்கள் மனம்துணிந்துசெய்யத்
தாமும்சிவபூசைசெய்யும் பொருட்டால் அந்நகர்நடுவில்
சாஸ்திரப்படியேகோயில் வாய்த்திடச்செய்தாரே.

ங அருட்குறியைநிறுத்தி இஹா பீஷ்டேசுவரலிங்கம்
ஆமெனப்பேர்சொலிப்பூசை நேமமுடன்செய்து
மறக்குலவும்கதம்பவன நாதனை முக்காலும்வலம்
வந்துபணிந்தே அரசு புரிந்துமகிழ்ந்தாரே.

விருத்தம்.

அரிபிரமர் தேடும்அய்யன் தானே பூசை
ஆற்றும்லிங்கப் பெருமைகண்டா ருலரக்க வல்லோர்
தரியலர்க்கோர் சிங்கமதா நாரிக்கு வேந்தாத்
தையலர்க்கைந் கணைமதனுப் புவிக்கு மாலாப்
புரிபலமற் றோர்க்கறிவா னந்த மாகப்
பொருந்தில காண்டிருந்தான் இதைஅன் போடே
ரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்மணம் சம்பத் தும்பெற்
றோங்குவார் இருவினையும் நீங்கு வாரே.

க விருத்தம் (உரு) பேராசிரியம் (க) கீர்த்தனை (கஉ) திபதை (ச) ஆக எஉ
ஐந்தாவது திருமணப்படலம் முற்றும்.

மீமினாகிசுந்தரேசர், திருவடிகளே துணை.

உ

ஆறுவது

வெள்ளிஅம்பலத் திருக்கூத்தரடியபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

மதிசூல விளக்கை வேட்டு மணிமுடி புனைந்திப் பாரை
விதிமுறை நடத்தும் ஈசன் விசித்திரம் உரைத்தே னிப்பால்
அதிதவ முனிவர்க் காக ஆனந்தக் கூத்தைக் கூடல்
பதிதனில் ஆடல செய்த பான்மையை இனிச்சொல் வேனே.

ஈசன்ம துரையின்விசேஷம்எடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வல்லவன்சந் தரபாண்டியன் அருளால் பொற்றா
மரைபடிந்தத் தார்வேத முனிவோர் வேந்தர்
பல்லவரும் போசனம்செய திடவ ருங்கால்
பதஞ்சலிவி யாக்கிரபா தருமுன் கூத்தைத்
தில்லைப்பார்த் துண்பதென அக்கூத் திங்கு
செய்குவே! மஃதுலக புருஷத் குள்ளம்
சொல்லரும்இத் தலம்துவாத சாந்த மென்னத்
தொழுதவர்மற் மதுகேட்கச் சொல்லு வாரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

பிரமரு பத்துக் கங்கம் பிரபஞ்சரு பமுத் துங்கம்

அதுபல்லவி.

அரைக்குமேல் உலகேழும் அதற்குக்கீழ் ஏழும்கேளும் பிரம
சரணங்கள்.

க ஆறரே மூல ஸ்தானம் ஆணைக்காவே ஸ்வாதிஷ்டானம்
தேருமணி புரம்நானம் தெருளண்ணும லைரி தானம் பிரம
உ ஸ்சுள்ள நில லேற்றந் தயம் திருக்காளத்தி கண்டமையம்
காசியபுருவ மத்தியம் கைலைபிரம் ரந்திரம் சுயம் பிரம
ங் இம்மதுரை த்வாதசாந்தம் இதுக்குண்டோ சொல்லத்திஷ்டாந்தம்
அம்மறையக னின்சித்தாந்தம் ஆதியில்தோன் றும்விர்த்தாந்தம் பிரம

விருத்தம்.

நிதம்இறைஞ்ச முனிவருக்குச் சந்த ரோசர்
கெடும்பிரம புருஷனுக்கங் கங்கள் இந்த
விதமெனவே உரைத்தவரோ டெழுந்து வந்து
விடைஉருமா நியதோ அங் கயிலை யோவெண்
கதிர் பெருகும் சந்திரமண் டலமோ வென்னக்
கண்டவர்கள் ஆச்சரியம் கொளவே ஆங்கே

சுதமகன்தன் விமானத்தின் கீழ்பால் இவ்வி
தங்கண்டார் வெள்ளியம்பலம்கண்டாரே.

சுந்தரேசர் வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனம்செய்தல்.

கண்டியர்ந்த வெள்ளியம்பலத்துள லேபால்
கடல்நடுவில முளைத்தகதி ருதயம் தானோ
தொண்டர் இரு தயகமலம் தானோ அல்லால்
சுருதிமுடி தானோவென் றொளிமா ணிககம்
கொண்டமைந்த பீடிகைமேல் ஒருகா லத்தில்
கோடிரு ரியனுதித்தாற போலே ஏறி
அண்டர்முனி வோர்கள்ஜய ஜயவென நேத்த
ஆடினார் இளம்பிழையையச சூடினாரே

கல்யாணி, ருபகம்.

பல்லவி.

சுந்தரர் ஆடினாரே சொன்னமாலே மகனெக்கூடி
சுபமங்கள் கரம்மண்ணிய சுந்தரர் ஆடினாரே

அதுபல்லவி

சின்தைமெய் மொழி ஒருமிக்கச் சேர்த்து நூபகமாக்கினும்
திந்திமி தோமெனபரத விந்தையா ரஜத வம்பலத்தில்
த்தம்பரவும் பதஞ்சலித்தவ முனிகளும்அடியவர் இனமொடுதுதிசெய
முதுதழலெரிவிழி சித்திடலா யொலிகொணரும்
சீறியமுயலகல முதுகினில்அடியுற
விரிகடல்நடுவினிலெழுந்த ரவியொளிபரவிட
தச்சந்தகசந் தசந்தசெந்தரி செகதரிசூகுதரினிடதகதகணக
டதக தகணகதாந டகதிநதீம்

தகதரினிடதக தளங்கு தகததிங்கணமென

சுந்தர

சுரணங்கள்.

நந்திமிரு தங்கமுழக்க ஞாலமுண்ட வந்தாளம் போட
மொந்தை கணங்களடிக்க முறைசந் தருவர்கள் பாடத்
துந்துபி ஐந்துமொலிக்கச் சுருதிநா மகள்இசை கூடக்
கந்தமலரயன்வீணையி சைந்துசாமகான கீதமொழிய
அநதரத்துடுக்கனெனச்சொ ள்நதசகந்தம்நிறைந்திட சுந்தர
வாரிஜத் தாளும்திசை மருவியபத்துக்கையும் படையும்
தாருழக் கண்ணும்மறைக்கந் தர்மும்பிழைவளர் சடையும்
வார்துழைச்செவியும்உரமும் வாளாலக்கச்சணி இடையும்
பாரிசமொ துங்கும்வல்லிமேல் சாரும்பார்வையுந்சிறும்கையும்
சேரும்வதனமதியமும் சேறும்பேரொளியாரிட சுந்தர

ந கங்கையு லம்பமொலியும் கடுக்கையின்மலர்வண் டொலியும்
மங்களவாத்தியவொலியும் மறைமந்திரமொழி யொலியும்
செங்கைடவணடையொலியும் திருவடிமலர்ச்சிலம்பொலியும்
எங்கணும்பிரம்பவடியர் தங்கள் காதினில் அமுதெனவ
முங்கிடப்பாதவிதந யங்கள் கலின்கலினென்கவே சந்தரா
விருத்தம்.

சாமியிவ்வா நிரஜதவம் பலத்தில ஆமே
தாண்டவத்தைக் கண்டுடர வசமேற் கொண்டு
பூமியின்கண் விழுந்திறைஞ்சிச சுருதி பாடிப்
போற்றினார் பதஞ்சலிவி யாககிர பாத
மாமுனிவர் பொருட்டாற்பல் லோரும் கண்டு
வணங்கினார் திருமணத்தைப் பார்க்க வந்த
பூமனித நம்காணப் பெற்றோம் என்று
புகழ்ந்திட்டார் அவரவர்கள் மகிழ்ந்திட டாரே

புடனதர்சனம்பெற்ற முனிவர்கள் மகிழ்ந் துதுதித்தல்.

விருத்தம்.

தினம்பரவும் பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதர்
ஜகதீசன் திருநிருத்தம் கண்டா னந்தம்
மனம்தனிலே பார்த்துமென் மேலும் பொங்கி
வரைகடந்த வெள்ளம்வழிந் திடுதல் போலே
புனைந்திருவர் திருமார்பில் இலங்கும் துய்ய
புண்ணிய நீறும்கரையப் பொழிகண் ணீரால்
நனைந்திடச்செந் கரங்குவித்துத் தலைமேற் கொண்டு
நாடுவார் கடவுளைக்கொண் டாடு வாரே.

திபதை— பரசு ரூபகம்.

க	ஆதிதேவ னேதுரியா தீதனே	சரணம்	சன
	கா தியோகியர் தேடெனிய அனாதியே	சரணம்	
உ	ஒ தும்சூடலில் மேவிபஜகஜோதியே	சரணம்	எப்
	போதுமங்கயற் கண்டமைவலப் பா தியேசரணம்		
ங	பண்டுமாலயன் தேடரும்லை கண்டனே	சரணம்	ஒளி
	மண்டும்பிறையும் நதியுமுடியிற் கொண்டவா சரணம்		
ச	கண்ணனுக்காழி கொடுத்தருளுமுக கண்ணனே சரணம்		பத்தி
	பண்ணும்களத்தில விளங்கும்அந்தி வண்ணனே சரணம்		
ஈ	அடியுமுடியும் நடுவுமாகும் கடவுளே	சரணம்	சாயி
	படியில்நலமும் தீதுமாகிய விடையனே	சரணம்	
	ஆரணங்கள் தேடுமூல காரண	சரணம்	மத
	வாரணத்துரி டோர்த்திடும்பரி பூரண	சரணம்	
	முந்தியொன்றும் ஐத்தமாப மைந்தவா	சரணம்	பின்
	அந்தஇருபத் தைந்துமாடி வந்தவா	சரணம்	

அ	சென்றநாளும் இன்றுமாயுறு கின்றவா கின்றநாளும் ஆகியுலகில் நின்றவா	சரணம் சரணம்	வரு
க	சிரித்துமூப்புரம் எரித்துவெற்றியைக் குறித்தவாசரணம் பரித்திடும்செங்க ணெருத்திடைவரும் ஒருத்தனேசரணம்		ஒளி
ய	நயமுறும்சரா சரமுமாம்நிரா மயனேயுன் மயனே நித்தியா னநதம்அருள பயனேயுன்	சரணம் சரணம்	சின்
கக	அண்டும்மதனை எரித்திடக்கோபம் கொண்டவா கண்டனுக்காயெ மனையுதைத்தருள் கின்றவா	சரணம் சரணம்	மார்க்
கஉ	துய்யவிபூதிப் பொடியணிந்தருள் மெய்யனே செய்யும்மழுவும் மானும்விளங்கும் கையனே	சரணம் சரணம்	கதிர
கங	அம்பலத்தினி லாடும்நிரா லம்பனே அன்பருக்கருள் பொழிகின்றசிவ சம்புவே	சரணம் தொழும் சரணம்	

விருத்தம்

ஏத்துமுனி யிருவரையும் நோக்கி ஈசன
யா துமத பேகைகையெனப் பணிந்திக் கூத்தி
கேஷத்திரத்தில் மார்கழிஆ திரைநாள் தோறும்
செய்தருள வேண்டும்கண் டோர்க்கு முத்தி
வாய்த்திடவும் வேண்டுமெனத் தொழஅவ் வாறே
வரம்அளித்தார் கணங்களுளாடு சுரர்கொண்டாடப்
பார்த்திருமா தவர்களையும் புல்லிஸ் தோதரம்
பண்ணினார் பலமுனிவர் நண்ணி னாரே

விருத்தம்.

மார்கழிமா சம்திருவா திரைதொட் டுப்பின்
மார்கழிமட் மெம்பொற்றா மரைநீ ராடி
ஏகநா யகன்நடம்பார்த் திருந்தீ ரைம்பத்
தெண்மடங்கைந் தெழுத்துரைத்திந் நிலையில் நிற்போர்
ஆகமதிற் பணியனுகார் மகப்பே றுண்டாய்
அரியபயன் பெறுவரிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
வாகுடனே மனோபீஷ்ட மெல்லாம் பெற்று
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரே.

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (உ) தரு (க)

ஆறாவது வெள்ளிஅம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

எம்பிரான் திரும ணஞ்செய் திருமுனி வருக்கா வெள்ளி
அம்பலத் தாடல் செய்த அருமையை உரைத்தே னிப்பால்
பின்புஞ் ண் டோத ரன்மன் பெரும்பசி கன்னக் குன்றை
வெம்பிவந் தருத்தச் செய்த விதமினிச் சிலசொல் வேனே.
போசனம்செய்ப்பத் தந்தபேர்களை வரச்சொல்லும்படி
பிராட்டியார் ஸ்வாமியை வேண்டினாள்.

விருத்தம்.

மங்கையருக் கரசிதிரு மனைபு ருந்த
மாதவர் அந் தணர் முதலா னவர்க்கும் அன்னம்
தங்கமயக் கலத்திலறு சுவையோ டிந்து
சந்தனம்தாம் பூலமணிப பூணப் டாடை
அங்கவர்க்குக் கொடுத்துறுங்கால் அட்ட அன்னத்
தாயிரத்தோர் பங்கும்அழி வினையென் றடடோர்
புங்கமிகும் தேவியிடத் துரைக்க அன்பு
பொழிகின்றான் சாமிமுன்போய் மொழிகின் றுளே.
எழுனாகல்யாணி திரிபுடை.
பல்லவி.

சாமி நீரின்னம் போச னம்செய்யத் தக்கபேரவரச் சொல்லுமே சாமி
அநுபல்லவி.

நேமிதரிக்கின்ற மாமனும்துய்ய நீராஜத்தில்வளர் பூமனும்
காமனுடனெழும் தருளிவருவது கண்டதேசமைக் கின்றதே சாமி
சரணங்கள்.

க கணங்கொண்டமரர்கள் பொருதியேசிவ கணங்களுடன்வரக் கருதியே
இணங்கும்சுவையிசுமன்னம்சமைத்ததற் கெல்லையேஅனைக்கிலையே சாமி
உ னாயமடைப்பள்ளித்தொழிலிலேவலர் சூழ்ந்துசமைத்திடும்தொகையிலே
ஆயி ரத்திலொரு பங்கு கூடச்செல வாகவே யில்லை யாகவே சாமி
ஈ இமயமலை போலே அன்னமும் அதற் கிசைந்தமலைபோலே இன்னமும்
அமையும்கறிமுதல் மிஞ்சியேகிடந் தாறுதேஉள்ள வாறிதே சாமி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் தடாதகைவந் துரைத்தி டக்கேட்
டெம்பிரான் தேவியிடத் தன்பி னாலோ
சிற்தைனி லொருவினையா டலைச்சிந் தித்தோ
சிறந்தசிவ கணங்களிற்குண் டோத ரன்மன்
விந்தைமிகும் வலியினையன் றுலகில் யார்க்கும்
வெளிப்படையாக் காட்டுவிக்க வேண்டு மென்றோ
மந்தநகை புரிந்தம்மை தனதெண் ணத்தை
மாற்றுவான் வதில்மொழிந்து தேற்று வானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணே யுன்னேப் போலே பெருஞ்செல்வத்தைப்
பெற்றதா ருண்டுதடா தகையே

அதுபல்லவி.

மண்ணுளும் மும்முடி வேந்தருக் குட்சிறந்த
மலயத்து வசபாண்டியன் அருமைத் தவத்தில்வந்த பெண்

சுரணங்கள்

- க பூமன்ன வர்சம்பத்தும் பொருந்தெண்டிக் கோர்சம் பத்தும்
நீமகிழ்ந் திடப்பெற்ற நெடியசெல் வமனைத்தும்
மாமுனி வோரந்தணர் மன்னவ ருடன மற்றும்
நாமும் அறியவேண்டி நவின் ததல் லாமல் முற்றும் பெண்
- உ உசிதமா கச்சமைத்த ஊணருந் திடச் செல்ல
உயர்ந்த நமதுகணங் களுக்குள் எவரும் வல்ல
பசியாலே களைபோட்டு வாயைவா யை மெல்லப
பட்டினி யாயிருப்போ ரெவருமில் லைபே நல்ல பெண்
- ஊ பாலாற் குறையோவில்லை பாக்பத்தால் தாழுவோ இல்லை
பங்களை எட்டுப்பேரும் பணிந்துகேட் பாருள சொல்லை
மேலாரும் உன்றன்பெரும் செல்வத்துக் கில்லை எல்லை
விரித்துவாய்க் குக்கையுப சாரம்தே வை இல்லை பெண்

விருத்தம்.

முடிபுனைந்த திருமணச்சுந் தரரிவ் வாறு

மொழிந்தடுக்க நின்றகுண்டோ தரன் வயிற்றில்

வடவையனல் தனைமடுக்க நினைக்கும் போது

வந்துறுமக் கனல்மேற்கொண் டுடலம் சேர்ந்து

நடைதளர்ந்து கண்களிருண் டால முண்ட

நலிவினைப்போல மயங்கிவெயிற் றாவி தனலா

நெடியபசி வருத்துதெனச் சாரிந் டோய

நின்றிடடா டீதெனக்கே தெனறிட் டானே.

குண்டோதரன் வாரிவாரிச்சாப்பிடுதல்.

விருத்தம்.

குண்டோத ரன்சொன்ன மொழிகேட் டிந்தக்

குடையெடுக்கும் பையனுக்கோர் மாங்காய் அன்னம்

உண்டுவரும் படிபுரிவா யென்றே சாமி

உரைத்தருளப் பணிந்தம்மை அவனைக் கூட்டிக்

கொண்டுவந்து சுயம்பாகர்க் குரைத்தாள் அன்னோர்

குறளைமடப் பள்ளியினி லிருத்து முன்னே

அண்டையிலே யிருந்தஅன்னம் முதலாக கைக்கொண்

டடுத்திட்டான் வாரிவாய் மடுத்தித் டானே.

உசாணி சாப்பு.

பல்லவி.

வாரியுண்டானே குண்டோதரன் வாரியுண்டானே.

அதுபல்லவி.

காரியம்செய்கின்ற சேடியரிற்சிலர் கண்டுவளைக்கை நெரிக்கப்பின்னும்சில
நாரியர்கண்கள் புதைக்கச்சிலராஞ்சி நாகியிற்றகைவந்துப் பேசப்பலபல
வாரி

சரணங்கள்.

க குண்டோதரமும்சிலந்த நேத்ரமும் பார்த்தவர்கள்வெ
ருண்டோடும் படிக்கிறுண்ட காத்ரமும் தெற்றிபபல்லும்
மிண்டான குறளுறவமும் துண்டான நெடும்புருவமும் [மே
கொண்டாவுடை நெய்யைக்கலம்கொண்டு மொண்டாகுதி செய்யச்சுடர்மண்
குண்டாக்கினி போலேபசித்தழல் உண்டாய் நவத்வாரத்திலும்எழ
ஊழிக் கனல்போலே நாழிக்குள் ளேவாரி வாரி

உ மேலான கைலையைப்போல் அன்னமும் சொர்ணமலைகள்
போலான பருப்பும்சித்தி ராள்ளமும் கறிவருக்கமும்
மாலாம்பல பக்ஷணங்களும் கோலார்மது சர்க்கரைகளும்
பாலாடைத் ததியின்வளங்களும் நாலாவிதக் காயும்பழங்களும்
காலாக்கினி ருத்திரன்போல்வெகு கோலாகல முற்றெவையும்பெரும்
குன்றை விழுங்கிக்கோர் சுண்டாநகி போலவே வாரி

ந. பேராயி ரம்பயறென் மூட்டையும் அரிசிப்பொதிபத்
தோராயி ரம்கோதுமைக் கோட்டையும் கடலையுநூற்றும்
நேரார்வெல் லக்குவையும் போரார்கள் னற்சுமையும்
சேரார்பல சித்திஎண்ணெய்களும் ஏராளக் குடத்துளளநெய்களும்
போராமற் கடையிலும்இவ்விதம் ஆராய்ந்து கலத்துடனேமத
பாணைப் பசிக்கொரு சோளப் பொரிபோல வாரி

குண்டோதரனுண்பதுகண்டு பிராட்டியார்சுவாமியோடுகூறல்.

விருத்தம்.

ஹ்ருவனயீ கந்தனிலே கறடி வாய்வைத்
துருஞ்சுவது போற்குண்டோ தரனவ் வாறு
பருகும்அதி சயம்கண்டெம் பிராட்டி ஐயன்
பக்கம்வந்து நிலங்கிளைத்து நிற்க ஒன்றும்
தெரிசிலன்போற் குண்டோதரன்தான் உண்ட
சேஷம்உண்ண வெகுபூதம் வருவ உன்றன்
திருமனத்தின் படிநடப்பி யெனவெட் கித்துச்
சிறித்தான் நயந்துரைத்து வந்தித் தாளே.

மோகனம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே சந்திர சூடா அடி பாளுன்றன் சோதனைக் கீடா.

அதபல்லவி.

கையிற் புண் ணுக்குக்கண் னுடியோ மெய்க்கும்
கள்ள னுமாகி விளக்கும் பிடிக்கும் ஐயனே

சரணங்கள்

குண்டோதரனென் றெருசிறு பூதம் குன்றுதூன்றபகஷ் ணம்கறி சாதம்
ண்டது மல்லாமல சம்பாரம் சேதம் ஒதரி தெலலா முனதுவிநோதம்

ஐயனே

வெய்யபூதப்படைக் குள்ளேயுரத்தில் வீரரையின்னம் விடுத்தால்சுரத்தில்
வாய முழுதும் எடுத்துதரத்தில் வைத்து மறைபவர் விநாடிநேரத்தில்

ஐயனே

கேவல மாயிவ்வண ணம்கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கைபார்த்தது போதுமிம்
மாவல னேகுண்டோதர னேத்தெட்டு கா லாக்விருந்தாறு பம்சரிக் கடும்

ஐன

விருத்தம்.

வெட்கமுடன் தடாதகையீ துரைக்கும் போது

மிகப்பசித்திச் சுடக்குண்டோ தரனும் சாமி

பக்கம்வந்தெம் பிராட்டிசமைத் ததெலா முண்டும்

பசியாலா விதுடிக்கின் டதெனத் தாழ்ந்து

பார்க்கமுடன் முப்புரத்தைச சுட்ட தீயென்

வயிற்றிடையிற் பசியுருக்கொன டெழுந்த தோ வென

றக்கணங்கை அண்டம்வெடி படவேகுவென்

மறைகின்றான் கைகால்சோர்ந் துறைகிண றுனே.

ஆக விருத்தம் (எ) கீர்த்தனை (சா) ஆக (கக).

ஏழாவது குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர்கிருவாடிகளேதுணை.

————(0)(0)————

உ

சிவமயம்.

பட்டாவுது

அன்னக்குழியும்வையையும் அழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

வழுதியாக் கோலம் கொண்ட மாதேவன் குறளை அன்னம்

முழுமையும் புசிக்கச் செய்த முறைமையை உரைத்தே னிப்பால்

பொழியும்வெண் தயிரோ டிற்ற போனகம்நிறைந்த நாலு

குழியும்வை யையும் அருந்தச் செய்தது கூறு வேனே.

ஈசன் குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழிதந்து பசிநீக்குதல்.

விருத்தம்.

உலகீசன் தனதுநாயகியைப் பார்த்துள்

உவந்தன்ன பூரணியை நினைக்கு முன்னே

KAHAMAHOPADHYAYA

OR II V. S. IYER LIBRARY

நிலாகடு கீண்டுதயிர் பாலோ டன்னம்
நிறைந்தகுழி நாலுவரக் குடை எடுக்கும்
தலைவனைப்பார்த் துன்பசிரீக் கென்றான் பண்டு
ஜலதிதனில் கலக்கிபமத் தெனக்கை போட்டு
மலைமலையாய் உண்டைசெய்து வாய்அங் காந்து
மடுத்திட்டான் தனதுபசி விடுத்திட டானே.

தரு— புன்குகவராளி, சாப்பு.

க பன்னகபூஷணன் முன்னேபெருகிய அன்னக்குழிநாலும் உண்டான் சாமி
தன்னடியார்வினை போலேகுண்டோதரன் துன்னும்பசிரீங்கக் கண்டான்
உ இச்சைப்படிக்கேளெடுத்தெடுத்துண்டுமப் பெல்லாம்வயிறுகவீங்கின ஹான்
மிச்சத்தினாலே சிலத்திலுமலைபோல் விழுந்துதன்ஞாபகம் நீங்கினான்
ந தாரணிதன்னில் புரண்புரண்டதி தாகம்தாகமென்று கிடந்தான் தன்
நீரிருக்கும்நிலை தேடியெழுந்து நெடுமூச்செறித்துடன் நடந்தான்
ச ஆவிநிகர்வாரை நீங்கும்மடவார்போல் அம்புயங்கள்வாட விடுத்தான் நெடு
வாவிசுளங்கிண றோடைமுதல்வாயை வைத்துப்பசையற மடுத்தான்
ரு மட்டில்லாரீரைக் குடித்துமடங்காமல் வாய்வறண்டுநா உணங்கினான் தனக்
கிஷ்டமுடையகங் காதரன்சேவடி யேகெதிஎன்று வணங்கினான்
சு தாழும்முண்டோதரன் தன்பொருட்டாலே தமதுதிருமுடி மீது நிறம்
வாழும்பவானியைஅய்யன்நினைக்குமுன் வந்துபணிந்தா ளப்போது
எ சிந்தைமகிழ்ந்து வருந்திரைமாலிகைச் செல்லியேமானதி யுருவாய் நீ
இந்தமதுரா புரத்துக்கருகின் நெழுந்ததிவேகத்தில் வருவாய்
அ என்றுமொழிந்த ஜகதீசன்சேவடி ஏத்திமந்தாகினி தாழ்ந்து சாமி
நன்றுன்அருடபடி செய்கிறேனென்று நவிலவாளமனத்தொன்று சூழ்ந்து
உ அன்றுபகீரதன் தன்பொருட்டாலே அவதரிக்கச்சொன்னீர் எனையே இங்
கன்றுமொருநதி யாகவென்றாலவ் வியற்கையைப்போலேஎன்றனையே
ய சித்தமகிழ்ந்து தரிசித்தவர்பரி சித்தவர்ஆடுவோர் காணும் பரி
சுத்தமதாடிப் பவத்தின்தொடர்ச்சி தொலைந்துகதிபெற வேணும்

சுந்தரேசர் உத்திராவின்படி வையையாகக் கங்கைவருதல்.

விருத்தம்.

மங்கலச்சுந் தரக்கடவுள் தன்பால் இர்த
வகையுரைத்தாங் கருள்வரத்தை வாங்கித் தாழ்ந்து
பொங்குதுரை மண்டியகில்முதலாம் வாசம்
பொருந்தியதெண் டிரைமுழங்க அதிவே கத்தோ
டங்ககனம் தன்னிலிருந் திழிந்திப் பூவில்
அவதரித்து வருபவள்போல் கங்கை என்னும்
மங்கைமா நதியருவம் படைத் தெழுந்து
வருகின்றாள் வையைஎன்று பெருகின்றாளே.

பந்தவராளி ஆதி.

பல்லவி.

வையை யாகவந்தாளே கூடலருடில் வையை யாகவந்தாளே

அதுபல்லவி

வையம் மதிக்கும்கூடல் ஐயன் முடியில்வாழும்
துய்ய கக்கையேஉல குய்யும் வகைஎழுந்து வையை

சரணங்கள்

க பொங்கும் அலைவன்தொடும் கைக ளாகந்தி
லங்கள் நகையாகஉத் துங்க நூரகொழுநெ
ருங்குடை இடையாக்க ருங்குழல் அறலாக
ஒண்கயல் கண்ணுகூர் மங்கை வருதல்பேரலும்

புரிமண மிகும்அகில சாந்த னத்தொடு மரவகைகினைஒலி ஆர்ந்திடப்பெரு
வரைகளிலரைபட வாய்ந்தெடுத்தி லருகுளசிறுகுழிபேர்ந்திடப்பொழில்
புக்குவிணைக்கலை மைக்களிற்றெக்கலை மிக்கவிசைக்கொடு நொக்கிஇழுத்தயல்
குக்கிஇணக்குப தழக்களுடைக்கரு மறகடம்மொய்க்கும ரக்கணமொக்கவே
மறிபடஅடியொடு முறிபடவிடுகினை உறுகிலைஅதனெழும் எறிகல் ணவைகொடு

வையை

உ பார மலையைஉதைத் தார மடுச்செய்தவை
தூர மண்ணினைவீசித் தாரு வினம்பிடுநடு
வேரை மேலாகக்கரை ஓரம் அதிலேநட்டிப
பாரை முதுகுபிளந் தாரு மலைகளோடு

பரவொலியொடுமணி தாங்கியும்தரி முறிபடஅதிவிசை யோங்கியும்படா
தருநூரைமுகபடம் வேய்ந்துறும்கட கரிவருதலைநிகர் போந்துநன்குள்
பத்தர் தமக்கருள் வித்தகரித்தன்ம திச்சுடை உற்றொலிர் தத்த மணித்தலை
வைத்துநெளித்தயர்வடந்தென்கை முற்றிலுமொய்த்துபிலத்தினைநறவி
னாவமும்எனஅதி விரைவொடுவருநதி கரைபுரள்தாஇரு வரையிறையொரு

வையை

ஈ மண்ணில் படர்ந்தலாலும் விண்ணில அடர்ந்தலாலும்
வெண்ணெய் தயிரும்பாலும் நண்ணி அணைத்தலாலும்
வண்ண வராகம்உம்பர் எண்ணும் த்ரிவிக்காமமும்
கண்ணைகைவுமறி பண்ணவ தாரம்போலும்

மதகரிபரிநதி சேர்ந்துமேவரு வதுகுடதிசையுள வேந்தர்பால்அடா
வலிகொடுபதிசெய்து போந்துமாபல வழுதியுநிகர்பெறும் ஆர்ந்ததாதகி
வம்பலி மும்பனை நிற்பமொடும்பெரு வெம்புலி பண்புலில் அம்பிவறும்கய
லும்குல வும்திறல் சம்பிர மிகும்தமிழ் அம்பதி என்பவர் தம்படை யின்புறம்
மருவி வருவதென பாவு திரவியம் திருப துடனும்அறல் பெருநி மகிமைதர

வையை

வையைநீரைஉண்டு குண்டோதரன்தாகம்தணித்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வையைநதி இவ்வாறு பெருகிக் கல்லார்
வன்கவிபோற் கலங்கிப்பல் லான்ற கேள்வித்
துய்யஅருங் கவிபோலத் தெளிந்தாங் குள்ள
துறைதோறும் போய்ப்பரந்து நிரம்பி யிந்த
வையகத்தெல் லோர்களுமீழ்ந் தாடி மிக்க
மாபலனைப் பெறுகவந்த மகிமை யைப்பார்த்
தையன்அருள் கொண்டுகுண்டோ தரன்சந் தோஷம்
ஆற்றினான் பெருந்தாகம் மாற்றி னானே.

பன்குகவரா ளி ஆனந்தக்களிப்பு.

பலலவி.

வேகவநீரை உண்டான்

பெரும் தாகமதைக்குண்டோ தரன்தணிக்கின்றான்
சரணங்கள்.

வேகவதி

க	அகலும்போற்றிடை	அடுத்து	
	தாற்றவடனேகுறுகு கையிரண்டும் எடுத்துப்		
	பகவான்செயலெடுஞ்சில்	தொடுத்து	
	பக்கமும்கரையே ரீட்டியே	தடுத்து	வேகவதி
ப.	அலைமோ திக்கொண்டொலி	பிறந்து	பல்
	ஆனைக்கொம்பசில்அரு நிதியுடன்	நிறைந்து	
	மலைபோலேநிமிர்ந்தெதிரி	சிறந்துவெள்ளம்	
	வரககண்டுதனதும தருவாயைத்	திறந்து	வேகவதி
ந.	விடையவனதிரும்ணம்	காண	வந்த
	வேதியர்முனிவர்க்கும் அதிசயம்	தோணக்	
	கடலுண்ணும்கருமேகம்	நாணத்	தன்னை
	காய்ந்தவிடாயும் மறைந்தோட்டம்	பூண	வேகவதி

குண்டோதரன் சுவாமியைத்துதித்தல்.
ம்.

சந்ததமும் வையைஎன்று பெருகும் கங்கா
ஜலம்அருந்திப் பெருந்தாகம் தணிந்த போதே
சின்தைமொழி தெளிந்தறிவு தோனறிஅன்பு
சிறந்துவந்தா னநதவா ரிதியில் தோய்ந்து
விந்தைதரும் உன்னதமாம் உதரத் தோடு
விளங்கியகுண் டோதரன்அன் புருவாய் நிற்கும்
சந்தரநா யகனதிருத்தாள் முடிமேல் கொண்டு
சூழினான் துத்தியம்செய் தாடி னானே.

மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி.

உன்றன்பாதமேசரணம் சாமிசோம சுந்தரேசனேசரணம்

அநுபல்லவி

டர்கள்

உன்றன்முடியைக் கந்தமலரயன்னை குந்தனிந்திரனோட மைந்திடும்விண்ணு
ண்ணுக் கூடல்அண்ணல் அந்திவண்ணு அந்திவண்ணு அருள்நெற்றிக்கண்ணு

உன்றன்

சரணங்கள்

க பருவதராஜகுமாரிமகிழும் பரபரனேகயிலை வாசா
சருவேதங்கட்கும்மூலப்பொருளாய்நின்ற சாம்பிராஜ்ய உல்லாசா
துர்விர்த்திஅந்தகா சரணேமாற்பைப்பிளக்கும் சூலதரம ஹேசா
கர்வமிகுமுப்புரத்தெவ்வர்தமைஅடக்கிவெவ்வுகும்ரகிக்கும்திவ்யஹாசா
ஜகதீசா பாபநாசா பாண்டியராஜா பாண்டியராஜகுமாரிதன்னேசா உன்றன்

உ இகலும்மன்மதனுடல இலவம்பஞ்சுபோல்கண்ணால் எரித்திடும்அகங்காரா
மிகவும்பெருகும்நதி மதிகொன்றைவிளங்கிய வேணிவளர்கெம் பிரா
சகலபுவனத்திற்கும் தாரகப்பிரமமாய்த் தழைத்திலகிய நீரா [ல்நேரா
புகலும்எனதுதாப மகலும்படிக்குசெய்த புனிதாஉனக்கொருவர்சகமதி
சர்ப்பஹாரா அலங்காரா அருளதீரா அருள்தீராதளிக்கும்உதாரா உன்றன்

ங அரியினுடையநயனாவந்தமதலை அாச்சிக்கப்படும் யோகா
சராசரப்பிரபஞ்சத் துக்கஷ்டமூர்த்தியாய்நின்று தாங்கிவரும்வை போகா
நரநாராபணருக்கு வரத்தைக்கொடுத்தவரை ரகித்தநுளும் ஏகா
பிரகாசமுற்றமுழுமதிரிலவெனப்பூதி பிறங்கிவிளங்கிஎழில்பரவியதேகா
விடைவாகா பேரனேகா நாரிபாகா நாரிபாகாஆண்டெப்போதும்நீகா உன்றன்

ச வையைநதிக்கரையில்இந்தரலிமானத்தில் வசிக்கும்வேத வேதா
ஐயாகவனம்பண்ணும் அடியார்தமக்கிரங்கி ஐச்வரியம்தரும் நீதா
மெய்யாமகசாலையில்தீக்ஷாபத்தினிகட்குவிபவம்கொடுக்கும்போதா பாதா
துய்யசரணங்களைஉய்யப்பணிந்தவர்க்கு பொய்யிலினியமோகூத்தையருள்
கூடல்நாதா வெருவினோதா லோகமாதா லோகமாதாமீனாகிசமேதா உன்றன்

குண்டோதரன்னுதிசேட்டகத்தில்இன்பம்

கொண்டபலகணங்களுக்கும்தலைமைநல்கிக்

கண்டைவிழியுடன்செங்காசனத்தில்பூமி

காத்திருந்தான்இவ்விரண்டாடலும்ஆராய்ந்து

விண்ணோரப்போர்கேட்பவர்கன்பதிதாகத்தால்

மெலியாமல்கலபாக்கியமும்பெற்றிம்

மண்டலத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்கதியப்பெற்று

மன்னுவார்சிவனுலகில்துன்னுவாரே.

ஆக விருத்தம் சுசீர்த்தனை நுதருக ஆகிய,

எட்டாவது அன்னக்குழியும்வையையும் அழைத்தபடலம் முற்றும்.

சுவமயம்.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

செழியனுய்ப் புவியை ஆளும் செகதீசன குறட்கா அன்னக
குழியும்வை யையும்அழைத்தக் கொடுத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
விறைவுறும் செம்பொன மாலை வேலைபுக் காட வேண்டி
எழுகட லையும்அழைத்த தினியது விளம்பு வேனே.

காஞ்சனமாலேக்கு கௌதமமுனிசமுந் கிரிசந்தா நமகிமைகூறல்.

வேதம்அறி யாதசுயஞ் சோதி தானே
மீனவன்என் றுறுநாளில் ஒருநாட் போந்த
மா தவரில்கௌதமமா முனிவன் தன்பால்
வந்திடக்காஞ் சனமலை மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
மேதகும்ஆ சனத்திருத்திச் சனனம் போக்கும்
மெய்த்தவம்ஒன் றறளுக்கவென விளம்ப அன்போ
டோதரிய அம்முனிவர் முகம ல்லந்தே
உரைக்கின்றார் விபரமதா வரைக்கின் றாரே.

அசாவேரி சாப்பு.

பல்லவி.

செய்யபொன்மாலையே கேளாய் உனக்குத் தெரியாநில் லையானுதும் கேளாய்

செய்யதடாதகைக் கன்னையாவே தேவேசனைமருகன் ஆகப்பெற்றாயே [பே
துய்யமலையத்து வசன்துணைநீயே சொல்லும்விரதம்மூன்று விதமாம்கேடபா
சரணங்கள்.

க மானதம் தானம் தருமம் நினைத்தல் வாப்கைடுக்கம் பொறிஜந் தவித்தல்
மோனமுறக்கட லுனைத்தயானித்தல் முதலன்றம் விதமா யுணர்ந்தல்

செய்ய

உ வாசிகம் பஞ்சாஷ்ட ரஜபமீட்டல் மாதருமங்க ளெடுத்தோதிக் காட்டல்
பேசும் சதருத்ர ஸ்தோத்ரம்பாராட்டல் பின்னுமிதுபோ லனந்தமானாட்டல்

செய்ய

ங் காயிகம்ஈசன் அருச்சுனை ஆற்றல் கங்கைமு தலாடல் பூவலம்வாய்த்தல்
ஆயவே கோயிற் பணிநிறை வேற்றல் அல்லாமலின்னம் அனந்தமானோற்றல்

செய்ய

[உத்துங்கம்

ச செப்பிய மூன்றுக்குள் ளேகாயி கங்கள் கிரேஷ்டம் அதில்தீர்த்த யாத்ரை
அப்பெரும் தீர்த்தம் தனித்தனிச் சங்கம் ஆளதி னுல்கடல் ஆடலே அங்கம்

செய்ய

நசன்காஞ்சனமலைக்காகளழுகடலையும்வரவழைத்தல்

விருத்தம்.

மாவிரத நெறிமுனிவர் சொலக்கேட் டுப்பொன்
மாலேகடல் ஆடலேத்தன் மகட்கோ தக்கேட்
டாவலுடன் சுந்தரநாயகன்பக் கம்சென்
றனக்குழி ஆறுடன் குறட்கா அழைத்தோய் என்பதாய்
தாவுகட லாடவிரும் பினள்ளன் றேதச்
சலதிஒன்றோ ஏழையும்கீழ்த் திசைவி ருந்தோர்
வாவியில்கின றழைப்போம்என் றெண்ணு முன்னே
வாரிதி ஏழும்சேர்ந்து வரக்கண் டாரே.

நாதநாமகிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

வருகுதே ஜலதி வண்ணமேழாகப் பெருகுதே ஜலதி

அநுபல்லவி.

வருகிறவிசைஒலி பரவிடமதுரைத் திருமகர்தனிலுள அனைவரும்காண வரு
சரணங்கள்.

க	துண்ட மதிபோல்வளை விண்டி டப் பலதுரை தண்டர ளமணியைக் அண்ட நெடுமுகடு	வுண்டசங் கினககள் வாய் மண்டியே ததும்ப கொண்டெறி யும்அலைகள் கண்டிள வெழும்ப	வருகு
உ	மாணும் நகர்குளிர்சசி பேணும்வே தன்அமைப்புக் தோணும் பொறிஅரவம் ஆணையால் அவனடி	பூண யுகமுடிவில் கோணுமா நெனவே பூணுநா யகந்திரு காணவந் ததுபோல்	வருகு
ங	தேவர்கோ ணுக்கும்வசு தேவனுக் குமேஆதி ஆவலு டன்பெரும்சு தாவியே குதித்திட	தேவன் தனக்கும்பிரம் தேவன தருளால் ராவினக் களும்துள்ளித் வாவியில இருநது	வருகு

விருத்தம்.

எண்ணரிய கடலேழும் வண்ண மேழாய்
எழுந்துபொற்ற மரையோடே கலந்து பொங்கி
விண்ணவரும் முனிவர்களும் ஐயவென் றேத்த
வெள்ளிஅம்ப லந்தனிலே மாறி ஆடும்
அண்ணலைப்போ லெண்வண்ணம் பொருந்தி டக்கண்
டனைவர்களும் ஆச்சரியம் கொண்டா ரீதை
நண்ணிடரைப பவர்கேட்டுபார் போக மோகும்
நாடுவார் சிவனுலகைக் கூடு வாரே.

ஒன்பதாவது எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

உ

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அங்கடலேழுமீசன்அழைத்தவாறுரைத்தேனிப்பால
 திங்கள்வங்கிசத்துதித்தென்னர்கோன்றுமக்கம்விட்டு
 மங்கைகாஞ்சனையோடுற்றவாரிதிஆடிக்கூடல்
 சங்கரன்உருவைப்பெற்ற சரித்திரம்இனிச்சொல்வேனே.

காஞ்சனமாலே கணவனுமமைந்தனுமில்லாமையால் வருந்தல்

விருத்தம்

சுந்தரபாண் டியன்தடா தகைப்பி ராட்டித்
 னுணைவியுடன் வரும்பெருநீர்க் கடல் மருங்கோர்
 சந்தனம்பா டலம்வகுளம் முதல தருக்கள்
 தழைத்திடுந் தனத்திடைப்பற் பலவா யுள
 கந்தமலர் கொய்திளைஞர் சேடி மாதர்
 காட்டஇரண் டறவொன்றாய் மருவி யங்கு
 வீந்தையுடன் முகந்துபொற்சிங் காத னத்தின்
 மீதில்இருந் திலக்கினர்அப் போது தானே.

திபதை—மோகனம், சாப்பு.

க சாயிதடாதகைதன்முகனோக்கியுன தன்பொருட்டாலென்கும்பேராய் இந் த
 மாமதுராபுரம் தன்னில்எழுகடல் வந்துதிக்கின்றதைப் பாராய்
 உ ஆகையினுன்றன் அன்னையவாரிதி ஆடும்படிக்கழை என்றார் அதைப
 பாகுமொழியா ளுவந்துதனதன்னை பக்கத்திலவந்துபு கன்றான்
 ஈ வாரிதிவந்த வகையைத்தனது மகள்வந்துரைத்திடக் கண்டாள் மனம்
 பூரித்துத்தேவாமுதத்தைப்புசித்தது போலேபொன்மாலையுட் கொண்டாள்
 ச கொண்டபின்தாயைத்த டாதகைவாரி குதிக்கும்குளக்கரை மீது வந்
 தண்டையில்லுழும் மறையோருடனகடல் ஆடவிடுத்தாளப் போது
 ரு வேதியர்தங்கனைக் காஞ்சனேனோக்கி விரதநெறிஎனக் கேர்க்க ஈற
 கோதப்பெருங்கடல் ஆடும்விதிதெளிந் தோதவேணுமெனக்கேடக
 ச கற்பிலிருந்தபொன் மாலையேநாயகன் கையைப்பிடித்தாட வேணும் பின
 பபபடிக்கில்லாமல்போனால்ச தன்கைதொட் டாடவும்செய்யலாம் காணும்
 தோன்றலுயில்லாதவராவின்கன்றின்வால்தொட்டாடவேண்டுதலாமே இந்த
 மூன்றில்ஒன்றற்கை பிடித்துநீராடுதல் முக்கியம்என்றேதிடத் தாமே
 கற்றோர்விதிமுறை ஆய்ந்துமொழிந்திடக் கண்டபின்காஞ்சனமாலே கொண்ட
 பர்த்தாவுமைந்தனுயில்லாப்பெருங்கொடும் பாலிஎனக்கினிமேலே [உ]ற்ற
 கூ தேனுலின்கன்றின்வாலல்லாமல்வேறு செயலேதெனக்கண்ணீர் துளிக்கப்
 பீனவிழியாளுடன்சொல்லித்துக்கித்து மிக்கமனதுதத் தளிக்க [சினற
 ட புண்டரீகன்மால் பதம்வேண்டினோர்க்கருள் புண்ணியனுக்குயிர்த்துணையாய்

கெண்டைவிழிதன தன்னை மனக்குறை கேட்டெழுந்தன்னத்துக் கிணையாள்
கக வந்துகணவனைத் தாழ்ந்துதன் அம்மை மனக்குறையோதிட ஓர்ந்து தெரிந்
தந்தமொழிக்குள மகிழ்ந்துபெருந்தகை ஆணதகையோடன்பு கூர்ந்து
கஉ வாசவனோடே சரியாயிருக்கும் மலயத்துவசனென்னும் மனனன் தனைக்
காசினிதன்னில் வருகஉளத்தில கருதினுன் சுந்தரத் தென்னன்

மலய துவசன் லா னுல ருந் துலிருத் துவருந்

விருத்தம்

அண்ணலெனும் சுந்தரபாண டியனின் வணனம்
அனபுநிறைந் தவர் அகத்தில நினைக்கு முன்னே
விண்ணகத்தில் இநதிரனோ டொருங் கிருந்து
விளங்குகுசுங்கா தனமீங்கி விமான மேறி
மண்ணகத்தில் எழுகடலவந் துதிக்கும் வாவி
மருங்கிலவரும் போதுகண்டப றடைந்து பெற்ற
பெண்ணரசி யாம்பெறும்பெ மெனத்தேந்ந் தனபு
பேணினை பாணடியர்கோன் தொணி னானே

சாடேரி சாப்பு

பலலவி.

மலயத்துவசன்வரக் கண்டாள சொன்ன மாலையனைக்குறை விண்டாள
அநுபலலவி.

மலையசசிதகரிநத் வாசவனஉலகத்தில்
நிலைபெறநெழுகதுவரது நீம்விமான ததில மலயத்

சரணங்கள்

க சாமிதனதுசெங்கோல பூணக் கண்டு தன்னதொழுவதற்குந் தோண
மாமனெனுமுறையோர்ந் தங்கைஅமைத்துக்காண
மருகனுடனமகளும் எதிர்த்து தரவு பேண மலயத்
உ அதிர்த்தைநதுபேரியு முழங்கச் சேனை ஆரவாரத்துடன் விளங்க
எதிர்த்திடும்களதன்னைத் தழுவித்தழுவித்துக்க
இமவாணைப்போலெக்காலும் குறையாமகிறச்சிபொங்க மலயத்
ந தான்செய்ததவக்குறை நீங்கப் பெற்றதனகுலக்கொழுவளர்ந்தோங்க
காஞ்சனைமனக்குறை கதிர்முனடனிடோலவாங்க
வாஞ்சையுடனபணிந்து வளருமா னந்தம்தேகக மலயத்
விருத்தம்

வந்தமலயத்துவசபாண டியனைப் பார்த்து
மனைவியுடன் எழுகடலா டிருவீ ரென்று
சுந்தரபாண டியனசொலக்காஞ் சனைசெங் கையில்
சோதிவிளங் கியபவித்தி ரம்பூண்டன்போ
டந் சுணர்கள் சூழ்ந்திடசசங் கற்பம் சொல்லி
ஆதிசிவ நாமளமுத் தைந்தும் ஓதி

சிந்தைதனில் உவகைபொக்கப் புகழ்வுக் காலும்

தேடினார் எழுகடல்நீ ராடி னாரே.

மலபர் துவசன் சிவசாஸ்திரம் பெற்று சிவலோகம் செல்லுதல்.

விருத்தம்.

அம்புதி இவ் வகையாடிக் கரை ஏறும்போ

தரனுருவத் தொழிலைக் கழுத்தும் ஓராநால

அம்புயமும் துதற்கணம்முன் னாகக் கண்டோர்

அதிசயிக்கச் சிவபுரத்தில இருந்தப் போதே

அம்பரமீ தினிலிருந்து வழுக்கீ வீழ்ந்த

ஆதவன்போல் விமானமொன்று வரக்கண் டாங்கே

தெம்பதியோ டேமலயத் துவச பாண்டியன்

தேறினான் மகிழ்ந்ததன்மேல் ஏறி னானே.

~ மத்தியமாவதி ஆதி.

பாண்டியன் ஏறினானே மலபத்துவச பாண்டியனேறினானே

அதுபல்லவி

ஆண்டவன் அருளாலே அமைந்தவிமான மீதே

பூண்டகம்புவிளங்கும் பொன்மாலையோடப்போதே பாண்

சரணங்கள்

க	தேனின்மழைதுளிக்கத் தேவர்மலர்பொ	ழிக்க	
	வானிலெழுந்துநதி மஞ்சினம்போலொ	லிக்கப்	பாண்
உ	லின்னோர் தந்துமண்ணில் விழுந்ததுவொன்றெண்ணிப்		
	பண்ணுவதுபோலொரு பரததுவானத்தில்	நண்ணப்	பாண்
க	துங்கமுனிவதேத்தச் சுரர்களுத்ததியம்	சொல்ல	
	திங்கள்வேணியில்கூடும் சிவனுலகத்தில்	செல்லப்	பாண்

கழிநெழில் விருத்தம்.

பாண்டியன் விமானத் திருந்துதன் னுருவம் பண்டுபெற் றரசுபூண் டவர்பின்
பரிந்துதன் வடிவம் தருமரு மகனும் பக்கமே வியதடா தகையும்
ஆண்டவன் கோயிற் புருந்திருந் திடப்பார்த்துத் திசையித் துலகெனாம் பயந்த
அன்னையே மகளா யப்பின் மருகன் ஆகவென் னேற்றதோ வென்று
பூண்டகன் மகலான் போலவே ஐயன் பொன்னடி விடாதுளத் துணர்ந்து
பொன்முடி விமானம் தலை அடிக் கடிக்கண் பொருந்திட அஞ்சலித் தெழுந்து
நீண்டமே லேழு லோகமும் கடந்து நெடியவன் உலகமும் கடந்து
நீலகந்தாரூர் உமையுடன் விளங்கும் நெடுமசிவ லோகம்நண்ணினாரே.

புடாதைபுரிபாட்டியார் அம் பாயநனைத்துசிந்தல்.

விருத்தம்.

சிவனுலகம் தனில்மலயத் துவச பாண்டியன்

சிறந்திடத்த டாதைகநா யகன்பாற் சென்று

தவமுணர்ந்து தனையின்றோர்க் காதி வேதத்
தனிப்பொருளின் வடிவளித்த மகிமை யைப்பார்த்
துவகைவாய்க் கடக்காமல் வெளிப்ப மும்வா
றெண்குமுத மலரிலிருந் தொழுகும் தீந்தேன்
செவிஇரண்டி னிலும்நிறைப்ப தெனவே சொல்லித்
திகழத்துவாள் துதித்துநின்று நிகழ்த்து வாளே.

திபதை— செளராஷ்டிரம், ஆதி.

க தினதயாபரணே சரணம் சத்திய ஞானரூபாத்மகனே சரணம்
உ லோகசம்ரக்ஷகனே சரணம் மாம் பாகிமுத்திபுரேசா சரணம்
ங மறையின்முடியிலுள்ளன்சரணம் சிவப் புறநடிக்கின்றவனே சரணம்
ச சிவன்தோ றும்வசிப்போய் சரணம் தொழில்மூலகையுட்புரிவோய் சர
ரு அரிதேடியபாதனே சரணம் விதிக்கரியமுடியுள்ளோனே சரணம்
சு திரிபுரம்எரித்தோனே சரணம் இந்திராதிசுரர்களுதொழுகுந்
எ தக்கன்மகம்அழித்தோய்சரணம் எந்தனசொற்குக்கருணைசெய்வோய்
அ பரமாத்மசுருபனே சரணம் லோகம்ஒருமூன்றுக்கும்நாதனே சரணம்
ஈ மன்மதனைஎரித்தோய் சரணம் அடியாள்தன்வசமானவனே சரணம்
ய அர்த்தமதிஅணிவோய் சரணம் விபூநிருத்திரா ஶ்ஷத்தரிப்போய்சரண
கக பன்னகபூஷணனே சரணம் அரிதனஞலார்ச சித்திந்நவா சரணம்
கஉ சர்மாமபரதரணே சரணம் பாதிஅம்மேனிகறுத்தவா சரணம்

விருத்தம்

அன்னை இவ்வா நேத்திஎய்தாய் வேண்டல் ஒன்றுக்
காழிஏழும் கணவனையும் அழைத்தா டச்செய
துன்னுறவும் மேல்நாடும் அளித்தாய் தென்னர்
ஒண்குலமி றந்ததுபார்த் துலகாளும் போல்
இன்னிலைமைக் கினிஇடைபூ நேதெனத்தாழ்ந
தியம்பஅஃ தறிந்தையன் மகிழ்ந்தா னித்தைச்
சொன்னவர்கேட பவர்களிக பரமும் பெற்றுத்
துலங்குவார் எக்காலும் விளங்கு வாரே.

ஆக விருத்தம் எ கழிநெடில் க கீர்த்தனை உ தரு உ ஆக கஉ.
பத்தாவது மலயத்துவசனை அழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியதேவர்திருஅவதாரப்படலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

கருங்கண்டன் அருளால் தென்னன் காஞ்சன மாலை யோடும்
பெருங்கட லாடிப் பெற்ற பேறுமுன் னுறைத்தே னிப்பால்
திரும்பஅம் மன்னன் பெற்ற திருமக ளிடத்தில் கத்தன்
அரும்புதல் வனுமா வந்த அருமையை விளம்பு வேனே.

உக்கிரகுமாரர் அவதாரம்செய்யசுந்தரேசர்திருவுளம்கொள்ளல்
விருத்தம்.

நன்னிலத்தைச் சுந்தரபாண்டியன் அனேகம்
நாள்மனுதூல் கொண்டுசெங்கோல் ஏந்தி யேதன்
பொன்னடி நீழலைப்போலே யாவ ருக்கும்
புதுமதிவெண குடைநிழலைச் செய்தி யங்கும்
மன்னுயிரும் தானாகிக் கருணை கூர்ந்து
வளம்பெறவே இடைமாட்சி புரியும் நாளில்
பின்னுமொரு விளையாடல் செய்ய எண்ணம்
பெற்றிட்டான் அவ்வகைந டத்திட்டானே
திபதை—சௌராஷ்டிரம். ஆதி.

க பன்னகபூஷணனே சுந்தர பாண்டியனாகள் நாளும் உயர்
தென்னவர்குலம் வளரச்செய்திடும் திருவிளையாடல் கேளும்
உ மாலயன்மக வான்மறைமுதல வருந்தியும்காண அரிய தன்னைக்
கோலும்அன்பருக் கெளிதிலேகாணக் கூடும்என்பது தெரிய
ந பாண்டியனுக்கும்காஞ்சனைக்கும்தன பத்தினியைப்பெண் ஆகத் தந்து
மீண்டும்தானுமே மருமகனாகிமேதினிக்கர சாக
ச விதிமுறைப்படி நடத்திமுடிமுடி வேந்தருக்குள்மேன மேலும் துய்ய
மகிலும்பெரி தாகஉலகில மகிமைபெற்றது போலும்
ரு இனியும்பின்வரும் குறையைநீக்கிட எண்ணியேஅருள கொண்டு மாயை
தனைவென்ருவனசெய் யும்விசித்திரம் தனைமொழிவதார் கண்டு
ஈ இந்திரஜாலம் காட்டுவானென வேதனக்குநே ராக வளர்
பைந்தமிழ்உரைக் கும்சரவண பவனையேபிள்ளை யாக
எ இவ்வுலகத்தைப் பயந்துளம்மகிழந் திடும்தடாதகை மாது அவள்
தன்வயிற்றில்வந் தவதரித்திடத் தான்நினைந்தான்அப் போது

தடாதகைப்பிராட்டியார் வுண்முகதேவனைக்கருப்பம்தரித்தல்.

திருஉளத்தில சுந்தரபாண்டியன்இவ் வாறு
சுந்திக்கச் சண்முகனஅவ் வண்ணமாகக்
கருவில்வரு முன்தடா தகையைசூழ்ந்து
காத்திருக்கும் சேடியர்உன் அழகுக் கேற்ப
வருகருட்பக் குறிஅழகும் திங்கள் தோறும்
மங்கலமும் காணஎங்கட் காசை என்று
அருமையுடன் பணிந்துரைக்க மகிழ்ந் ததைக்கேட்
டனபுற்றாள் கருப்பவடிவம்பெற்றாளே

கல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆளுள் தடாதகைதிவ்யம் ஆளுள் அற்புதம் ஆளுள்

அறுபல்லவி.

மேனாள் அசுரகுல காலன்னன் றமைந்ததேவ
சேனாபதி யானஷண்முக தேவனான மாவலனைக் கொர்ப்பம் ஆகு
சரணங்கள்.

க கருமணித் தூ பிவிளங்கும் செம்பொன்மலை என்னவே
திருஅமுதம் பெய்திலங்கும் செப்பினைப்போல்பின்னவே
வருமுலைசு மந்திடையும் வந்துவெளி துன்னவே
சிரம்நாலவனைச் சிறைசெய்துகல்வி தேறும்வாறு கூறுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

உ பூவில்இனி யதும்திங்கள் தோறும்உண்ணத் தேடவே
தேவர் அழு தும்பன்னகர் திருஅமுதம் கூடவே
மேவியக ணங்கள் கொணர்ந் தீந்தெதிர்தொண்டாடவே
நாவுக்கினிய சுவைமேல்மனம் நாடவேடர் தேடுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

ங வேதபண்டி தமுனிவர் வந்தினிமை கூறவே
ஓதமன்ன ரும்நகரூள் ளோரும்களிப் பேறவே
மாதருமத் தாலேகன்னி நாடெவைக்கும் மீறவே
சோதிபெருகிய வடிவேலனைத் தோகைவாகன் ஆகுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

ஷண்முகதேவர் உக்கிரகுமாரனாக அவதரித்தல்.

விருத்தம்.

கூறும்ஆ லத்தைஅமு தாஅ ருந்தும்
குன்றவில்லி அருளால்இவ் வாறு பூமேல்
தேறுதவம் புரிமலயத் துவச பாண்டியன்
செல்வி தடாதகைதிருஉ தரத்தில் நின்றும்
பேறுபெறுங் கால்பெற்ற சேய்போல் கண்ணிர்
பிலிற்றினும் செங்கதிர்போல் கரத்தி வீச
ஆறுமுக ஸ்வாமிஒரு முகரு பம்கொண்
டடுத்திட்டான் அவதாரம் எடுத்திட்ட டன்னே.

தோடி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஷண்முக னேஉக்கிர வர்மனாகஅவ தரித்துவந் ததைப்பாரும்

அறுபல்லவி.

கண்மூன்று டையகரு ணரிதி அருளாலே
தன்மதிக்குலமன்னன் பெண்வயிற் றிலேஆதி ஷண்
சரணங்கள்.

க மாசற்றயோகியர்உள்ளத்தைப்போல்நெடு வானம்பிரகாசத்தைஅடுக்கஐக
திசனுக்குற்றதி ருவாதிரைநாளில் இந்துவாரம்சபம் தொடுக்கப்
பூசார்மெய்க்கும் சுபதினத்தில்புகழ் பூணம்சாம்பிராச்சியத்தைக்கொடுக்க
தேசுலவும்லக்கேந்திரத்திலேதேவ தேசிகன்தனதொளிவிடுக்க ஆதிஷண்

உ மாமறைநாலும் முழங்கஅமரர் பூ மாரிசொரிந்துகொண்டாட லுறம்
தேமரைக்கொம்புபொல் எட்டுத்திசையிலும் தெய்வப்பெண்கள்நடம் ஆடப்
பூமகனும்நா மகனும்மனமிகப் பூரித்துச்சோபனம் பாட அரி
நாழெனும்துந்துவி ஐந்தும்ஒலிப்ப தவனிடன்னோர்காதில் கூட ஆதிஷண்

ந. அந்தணர்சிந்தை மகிழ்ச்சிபெருகச்சி வாகமனாஸ்மொழிந்தொலிக்க திவ்ய
மந்திரயாகம் புரிந்தெழும்செந்தீ வலங்கொண்டெழுந்தது ஜொலிக்கத்
தந்திகள்எட்டுடன் சேடனும்தம்பொறை தன்னை இழந்துகெக் கலிக்க வாடும்
இந்திரன்மேரு சமுத்திரராசன் இவர்கடகிடதுதோள் சலிக்க ஆதிஷண்

விருத்தம்

மைந்தன்இவ்வாறு தித்திடப்பார்த் தெம்பி ராட்டி
மலர்க்கரம்கொண்டணைத்துமுகந தவள்தன் கார்தன்
செந்தளிக்கைக் கொடுத்துவந்து வாங்கிப் பாலால்
திமிரிந்தொழுகும் கொங்கையைச்செவ்வாயில் வைத்துக்
கந்தமிகும் குமுதமிசை வெண்ணி லாத்தன்
கதிர்ப்பாப்பு வதெனஅளித் திருந்தாள் இப்பால்
அந்தரத்தோ ரும்புவிமன் னவரும் மேற்கொண்
டாடினார் மதுரைவந்து கூடி னாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி
பலலவி.

வந்தார்வந்தார் ஆலவாயில் வந்தார்வந்தார்
அதுபல்லவி.

வந்தார்மலயத்துவசன் மகள்வயிற்றிலேநாடிக்
கந்தன்அவதரித்த காசுதினைக்கொண்டாடி வந்தார்
சரணங்கள்.

க. ஓதும்மாஸ்யன்இந்தான் உம்பர்முனிவர் தங்கள்
மாதரசிகளுடன் வானகத்தில் விளங்க வந்தார்
உ. சோழன்சொன்ன முதல் சொல்லும்மன்னர் திரண்டு
குழும்இரட்டை நாடி வி கொண்டு வந்தார்
ந. திரைகடல்ஒருநா லு திவசயும்பரநது பொங்கி
வருவதுபோலவே மாநகரை நெருங்கி வந்தார்

விருத்தம்.

தேவர்முனி வோர்கள்மன் னவர்கள் எல்லாம்
திருமதுரா புரந்தனிலிவ் வாறு வந்தே
ஆவதுடன் சுந்தரபாண் டியனைச் சந்தித்
தனைவர்களும் முறைமையினால் பணிந்து வாழ்த்தி
நாவில்அமு தொழுதிடமக் கலச்சொல் ஆற்றி
நற்கருணை பூண்டதடா தகைப்பி ராட்டி
சேவடியில் தொழுதுதம திருக்கை நோக்கிச்
செல்லும்போ தவரவர்கள் சொல்லு வாரே.

திபதை—புன்னுகவராளி, ஆதி.

க	வழுதியர்கோ னிடத்திற்குகன் வந்துதித்தான்	என்பார்
	பழுதறும்காஞ் சனைசெய்த பாக்யமிதே	என்பார்
உ	அனக்கனும்கண டாசைப்படும் அழகில்மிக்கோன்	என்பார்
	கனங்கொண்டெழு வையகமும் காக்கவல்லோன்	என்பார்
ங	மானிடர்கள் செய்தபெரு மாதவமோ	என்பார்
	வானவர்கள் வருந்திச்செய்த வான்தவமோ	என்பார்
ச	வேள்விமறை யோர்கள்செய்த மெய்த்தவமோ	என்பார்
	கேள்விமுனி லோர்க்கந்தவம் இட்டினதோ	என்பார்
ரு	தருமம்செய்த மாதவத்தின் தனபயனோ	என்பார்
	பொருள்புரிந்த தவத்தில்வரும் புண்ணியமோ	என்பார்
சு	கூடும்இன்பம் செயததவம் கொண்டபயனோ	என்பார்
	கீடுமெறி புரிந்ததவ மெய்ப்பயனோ	என்பார்

மதுரைநகரத்தார் நெய்வினையாட்டுவினையாடுதல்.

விருத்தம்.

புங்கமுடன் அவாவர்கள் இந்த வண்ணம்
புகன்றுதங்கள் தங்கள் இருப பிடத்தில் சென்று
மங்கலவாத் தியமுழங்க மகரம் எவரும்
மகிழ்ச்சிகொளச் சுந்தரபாண் டியன அப் போது
மங்கைதடா தகையடனே மறைபோர்க் கீந்த
மாதான நீர்பெருகிக் கடலோ டொன்றத்
துங்கமுடி வேந்தர்முத லாச்சி றப்புச்
சூழினர் நெய்வினையாட் டாடினாரே.

நாதநாமகிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

நெய்வினையாட்டுவினையாடினாரே மதுரபுரவீதியில் நெய்வினையாட்டு வினையா
அதுபல்லவி.

நெய்வினையாட்டு வினையாடினாரே சைவசமயமதி மையைக்கூடினாரே
தெய்வலோகமும்புகழால்மூடினாரே சைவடிவேற்குமாணப்பாடினாரே
சரணங்கள்.

க	முன்னவன் திருமனையும்	பொன்னடி யவர்மனையும்
	மன்னவர் அரண்மனையும்	பின்னுளவர் கன்மனையும்
	மின்னவே பளிங்கு போலே	இழைத்துவாசல்
	திண்ணமுதல் ஒருக் காலேகொண்டாடிக்கொண்டு	
	சன்னயம்செய் துமென்மேலே	இலங்கும்பஞ்ச
	வன்னவிசித் திரத் தாலே	சிக்காரம்செய்து

கன்னல்கமுருவாழை கட்டும்கொடிவிளங்க நாட்டித் துதில்மாந்தழை
துன்னிடவேமகர தோரணங்களில் தொங்க மாட்டி இசைத்துகூள்

மன்னியகஜதூர காதிக்குமணி பூட்டிக் கண்டவர்கள்
 தென்னாதிசயமென் மனரவர்தரத்துப் பாராட்டிக் கொள்ளமன்னவர்
 பன்னிழையியரம்பொன் பட்டிடையிலவைச்ச வரித்து தூராய்களுடன்
 சென்னியிலேசரிகைப் பாகைமெய்க்கங்கியும் தரித்துக் கைமோதிரங்கள்
 சொர்ணமுத்தாரங்கள் கடுக்கன்முதற்கொண்டலங் கரித்து இதுபல்லாமல்
 இன்னமும்பலஅலங் காரங்கள்சொல்லொணுது விரித்து இந்தவிதம்கொண்
 டிருநிலம்புகழமுது ராபுரி கொழிக்கப்
 பொன்னுலகிதுக்கினை அலவென்று பழிக்கப்
 பன்னகபூஷணன் தன்னருள் பொழிக்கத்
 தென்னவர்கோந்திரு மகள்மகன் செழிக்க நெய்

உ கங்கைமதி யைத்தரித்த சங்கரனி டத்திலுற்ற
 நங்கைதடா தகைபெற்ற புங்கவம்கொண் டேயிகுத்த
 மங்கையர சிக ளிணங்கப் பட்டாடையைய
 ருங்கில்உடுத் திக்கொண்டிலங்க அஞ்சனம்கொண்டு
 கண்களுக்கெழுதி முயங்கத் திலகமுடன
 பங்கயவ தன்ம் விளங்க அவதரித்த
 பைங்குமுந்தையைக்காண வேணுமென்றாவல் படர்ந்து விலையிகுத்த
 குங்குமங்கஸ்தூரி சவ்வா துபுணுகுடன் அடர்ந்து புதைத்தெழுந்த
 கொங்கைகுலுங்கமந்த ஹாசம்செய்தவர்கள் தொடர்ந்து கனிவர்க்கங்கள்
 செங்கைதனிவ்ளடுத்துக் கொண்டதிவேகமாய் நடந்து இருகாதினும்
 தங்கமணிஇழைத்த தோடுகுண்டலம்ஒளி வீசக் கண்டத்திலேஇ
 லங்கியசந்திரஹார வஜ்ரப்பதக்கமுதல் வாசக் கொழுந்துமருத்
 தங்கியஜாதிமுலலை மல்லிகையும்அணிந்துல லாசத் துடன்இருபா
 தங்களில் தண்டைசிலம் பணிந்தெங்கு மகல்லென்று பேச அவரவர்கள்
 வங்கணமாகவே கும்பலாச் சேர்ந்து
 அங்கமுடனேதிரு அரண்மனை சார்ந்து
 திக்கட்குலதிலகன்புகழையு ராய்ந்து
 மங்களவார்த்தையை மொழிந்துளம் தேர்ந்து நெய்

ங செந்திருஒத் தமங்கையர் மந்தரம்ஒத் தகொங்கையர்
 செந்தளிர்ஒத் தசெங்கையர் கந்திருவா தம்நங்கையர்
 வந்ததுக்கி ணையதாக வந்தவர்தங்கள்
 சிந்தையில் மகிழ்ச்சியாக ஆடவர்க்காசை
 தந்துபர வசமாக இணக்கியிகச்
 சிந்துகள்பா டிஅனேக வாத்தியமூலிக்கக்
 கந்தயிருந்ததவி லமும்பனிரீறும்வினே யேறும் சாந்துகளுடன்
 சந்தனம்புணுகுங் தூரிமுதல்களபச் சேறும் இன்னமும்பொரி
 பும்துவெள்ளரிசியும்பொடிவர்க்கமும்கலந்து கூறும் தலங்களுக்குள்
 முந்திருனைத்தமது ராபுரவீதிகள் தோறும் சித்தசாரணர்
 அத்தாரிணினரர் வந்ததுபோலஅக லாதே உச்சாகம்கொண்டு
 தந்திஅனையவரோ டொருவர்க்கொருவர்தங்கள் மீதே பொன்னுருத்தியிஷ்

தந்திரம்செய்துவட்ட ரந்தரக்குழல்கொண்டுதப் பாதே வினையாம்போ
தைத்துகணையவனும் மாறிமாறி ஆடஅப் போதே இப்படடிப்பல
விந்தையுடனேவினையாடியே நல்ல
பைந்தொடியமார்களும் புருடரும் வெல்லச்
சந்தரபாண்டிய ராசற்குச் செலவ
மைந்தன்பிறந்தமகி மையைஎங்கும் சொல்ல மெய்

உக்கிரகுமரனுக்கு சாதகாணதி செய்ததுகூறுதல்.

நெய்வினையாட டுந்தவிதம் செய்தா ரிப்பால
நிறைந்தஇந்து வாரம்ஆ நிரைநல நாளில
தெய்வகுரு லக்கினகேந் திரத்தில் மேவத்
தேவபாண் டியன்தனது சேய் னுக்கு
மெய்வளரும் சாதகர னாதி செயது
மேருமக வான்சலதிக கசசம் தோற்றம்
கெய்வதுகொண் டுக்கிரவர் மனெனப் பேரிட்
டேத்தினார் அப்படிக்கே வாழத்தி னாரே.

திபதை—ரீதிகளனை, சாப்பு.

க நிர்மலமான மதிசுலத்தில்வந்த வாழும் உக்ர
வர்மசெய்யின் மகிமைஇனிச்சொல்லக் கேளும்
உ கேளுடன்தாயும் தகப்பனும்பார்த்தன்பு சிறந்தார் தேகம்
நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாளர்ந்தான
நு தங்கமணித்தொட்டில அங்கமுடன்மகிழந் தேற்றினார் நாலாம்
திங்களில்சந்தி யிதிக்கும்திருவிழா ஆற்றினார்
ச வேதனும்மாலும் முனிவரும்வந்துசீ ராட்டினார் ஆறாம்
மாதத்திலேசுப மங்கலம்செய்தன்னம் ஊட்டினார்
ரு வேண்டுமபணிகள் தினம்தோறும்வெவ்வேறு பூட்டினார் ஓர்
ஆண்டின்திருவிழாச் செய்தனேவோரும்பா ராட்டினார்
க மூன்றுவயதில் குடுமிக்கல்யாணம் நடத்தினார் ஐந்து
தோன்றுவயதில்லா லாறுமுதற்கொண் ணேர்த்தினார்
எ தாரணமாகிய பூணூல்கலியாணம் முடித்தார் உடன
ஆரணம்சாகை பதம்கனம்யாவையும் படித்தார்
அ வெற்றிலில்வித்தையும் சத்திரவித்தையும் தெரித்தார் பரி
மத்தகஜத்தை நடத்தல்முதலிய விரித்தார்
க பேசஅரிய கலைகள்முழுதும் பொ ருத்தினான் தேவ
தேசிகனை வியாழபகவான் வ ருத்தினான்

உக்கிரகுமரர் திருவினையாட்டு.

விருத்தம்.

அருமைகொண்டுகிர வருமன் இந்த வண்ணம்
அறுபத்து நாலுகலை களையும் நெஞ்சத்

தொருமைபுடன் எண்வயதில் அறிந்தி சன்பால்
உரைக்கரிய பாசுபதாஸ் திரமும் பெற்றுத்
திருஉருவும்பேரறிவும் பலமும் பீறத்
தெரிவையர்கண் டகமகிழ்ச்சி கொள்ள வேதன்
குருஅடிதாழ்ந் தரசினங்கு மார ரோடு
கூடிவிளை யாடல்செய்ய நாடி னானே.

சுருட்டி சம்பை.

பல்லவி.

திருவிளையாடின விபரம்கேளும் உக்கிரவருமன் திருவிளையாடின விபரம்கேளும்
அதுபல்லவி.

திருமதுராபுரத்தில்உள்ள ஜெனக்கட்கானந்தம் துளிக்கத் திரு
சரணங்கள்.

க கஜத்தினுடனே கஜத்தை முட்டவிட்டுச்சயம் தொடுத்து
அஜத்தினுடனே அஜத்தைத் தாக்கத்தட்டிக் கொடுத்து
இசைத்தகுக்குடத்துடனே குக்குடம்பொருத விடுத்து
இசைத்தமணிப்பலகைநான் குறுப்பாடல்செய் அடுத்துத் திரு
உ காற்றினும்கடியகுதிரை ஏறிப்போய்த்திரும்பி வந்து
கூற்றினும்கொடியயானை நடத்திவையை அடர்ந்து
ஆற்றினும்கயானைத்தினும் அகத்தினும்இன்பம் பரிந்து
வேற்றினாளுரோமெல்லமர் விளைத்துவெற்றிபெறமகிழ்ந்து திரு
௩ சந்தனமரங்கள்கிறை பொதியமலைதனை நாடி
அந்தணருடன்பிரசங்கித் தாழிர்வாதம் கூடி
கந்தமிகும் கனிஅருந்திக் களித்துஉறுமலர் குடி
இந்தவிதம்ஐந்துமூ வாண்டுசெல்லக் கொண்டாடி

திருவிளையாட்டிந்தவிதம் செய்தான் இப்பால்
தேவர்ப்பதி அயன்நெடுமால் சூழ்ந்து போற்றக்
கருமுகக்ரு ரனைத்தடிந்து மயிலும் வேலும்
கைவிடா மல்காக்குத வாறே போல
ஒருமுகவே லவனாகப் பருவம் மேற்கொண்
டொண்டொடிமா ரும்விழியும் மருங்கு மொய்ப்ப
வருகுமான் திறமையைத்தேர்ந் துவந்து தாதை
மனம்பெற்ற லோசனைசெய் தினம்பெற்றானே.

உக்கிரகுமாரர்சாடக்கிரிகாலகடினத்தைச் சொல்லுதல்.

கழிசெடில் விருத்தம்.

செங்கம லம்போல காணும்நீண் றுண்ட செங்கையும் வட்டமாத் தோற்றும்
திருமுழந்தாளும் துதிக்கைபோல்துடையும் திரட்சியாயிலங்குகிறிதையும்
தங்கிய சிறிய தாடிய வயிறும் தாழ்ந்தநா பியும்அகல் மார்பும்
தனிஇசை வினைத்தண்டிப்போல் கரமும் தங்கவெற்பிரண்டுகேர் தோளும்

சங்கம்முத் தெழில்கொள் கண்டமும் செய்ய தாமரை மலர்நிகர் முகமும்
தண்ணளி பொழியும் தீர்க்கலோ சனமும் சலந்தரம் பொல்மயிர் அழகும்
அங்கமா வினங்கும் செல்வனைத் தாதை அடிக்கடி நோக்கினன் னால்பார்த்
தறிந்தவ ரிடத்துக் கேட்கஅப் பயனை ஆய்ந்தவர் எடுத்துரைத் தனரே.

க பூண்டுவரும்புகழ்ச் சுந்தரபாண்டிய பூபதியேவலி சூழும் உகர
பாண்டியன்சாமுத்திரிகாலகூணத்தின்பயனைச்சொல்வோமதைக் கேளும்
உ மன்னியநாசி லலாடம்புயம்ருகழி மார்புகையடிஇவ் வாறும்
உன்னதமாக இருக்கையால்வாண வுற்றசெல்வம்வளர்ந் தேறும்
ங பரர்க்கும்வரிக்கண் கபோலம்மைநாசி பரந்தநெயோர்பிவ் வைந்தும்
தீர்க்கமதாக இருப்பதனாலே ஜயமாவேதோளில் பொருந்தும்
ச அறியவேசென்கை நாகருமுதுகிது அல்லாமல் கோசம்இந் நான்கும்
குறுகிஇருப் தினுலேசெலவம் ருபேரனிலும்வளர்ந் தோகுகும்
ரு கைத்தலம்கால்கடைக்கண் இதழ்அண்ணம்சுத்திதுடன்நா இத்த ஏழும்
ரத்தநிரமா விரும்பதினாலே லம்செயசுகம்மிகச சூழும்
ச அம்புலியோர்கள் புகழும்வலிஒசை அலலாமல்உந்திஇம் மூன்றும்
கெம்பீரமாக இருப்பதனால்தம் தேவத்தமனாகத் தோன்றும்
எ உத்தமமாகும் சிரசலலாடம்என் ரோதும்உறுப்பிவ் விரண்டும்
விஸ்தாரம்ஆனத னுலேமனுக்குள் விசேஷமாகப்புகழ் மண்டும்
விருத்தம்.

நல்லஇலக் கணமுப்பத் திரண்டும் நோக்கி
நறகுணமும் நோக்கிஇந்த ஞாலம் காக்க
வல்லவனென் நிலக்கணம்சோ தித்தோர் உககிர
வர்மனுக்கம் முடிசூட்ட லாமெனக்கேட்
டல்லணிகந் தரன்அவ்வாற நிரூர் தம்மோ
டாலோசித் திருந்தனன்சு துரைப்போர் கேட்போர்
செல்வமகப் பேறுசெளபாக் கியம்ஆ ரோக்கியம்
சேருவார் சிவனுலகைச் சாரூ வாரே.

விருத்தம் ௧௨, கீர்த்தனம்ரு, தருச ஆக௨௧.
௧௧ உதுஉக்கிரகுமாரதேவர்திரு அவதாரப்படலம்முற்றும்.

உ

பனிரண்டாவது

உத்திரகுமாரனுக்குவேல்வளைசென்றிகொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

உக்கிரச் செழியனில்வாறுதித்ததை உரைத்தேன் இப்பால்
முக்கண்எம் பெருமான அந்த முதல்மையாம் புதல்வனுக்குத்
தக்கமல் மணம்புரிந்து தனதுவேல் வளைசென் மத்து
மிக்கசெவ் கோலும் ஈந்த விசித்திரம் இனிச்சொல் வேனே.

திபதை— ஆனந்தபரையி, ரூபகம்.

- க சாமிசுந்தர பாண்டியன்செய்த சரித்திரம்இன்னம் கேளும் இந்த
பூமிதுதிக்கும் பாண்டியன்குலம் புகழ்பெருகஎன் னாளும்
உ மலயத்துவசன் தவத்தில்திந்து வரும்தடாதகை மாதா பெற்ற
குலமகனுடன் மகிழ்ந்துரிதழும் குலவிருக்கும் போது
ங தனதருமம கனுக்குக்கல்பாணம் தன்னைவினைந்து செய்ய நினைத்
தினமதாசிய அமைச்சர் அறிநூர் இவர்களுடனே துய்ய
ச நிலமும்குடியும் குலமும்புகழும் நிறைந்தவேந்தரை எண்ணிப் பெற்ற
தலைமகனுக்குச் சரிஎவரென்று சார்ந்தாலோசனை பண்ணி
ரு உத்தரத்திசை தன்னிலேமண ஆர்என்றுரைக்கும் புரத்தில் பிர
சித்தமாகவே சூர்யகுலத்தில் செனித்துவந்தவன் கலத்தில்
ச வேந்தனாகிய சோமசேகரன் மெய்த்தவத்தில்வந் துதித்து வளர்
காந்திமதியைத் தம்மகனுக்குக் கலியாணம்பண்ண மதித்து
எ ஏகநாயகன் ஆலவாப்விடுத்திரவினில்வழி கூடிச் சோம
சேகரமன்னன் கனவில்வந்தொரு சேதிசொல்லிட நாடி
அ இந்நிலம்புகழ் மதுரைத்தலத்தில் இறைவனாகும்நா மென்று நினைத்
துன்மகள் காந்தி மதியைஅந்நகர்க்கு குறவுடன்தேடிச் சென்று
க மாற்றலர்மணி முடிகள்இடறம்முங்கியகழற் காணன் உனக்
கேற்றசுந்தர பாண்டியமன்னன் ஈற்றஉக்கிர பாலன்
உ அவனுக்குத் திருமணம்செய்துகொடுனறநூள்பொழிந்துரைத்து உடன்
கவனமால்விடை வாகனகூடல்நகரத்தெப்போதும்போல் வந்து
கஊ இருக்குமுன்சோம சேகரன்விழித் திருகையும்குவித் தெழுந்து அருள்
சரக்கும்கடவுள் கருணைஎளிதில் தோற்றியசெயல் நினைந்து
கஉ உள்ளம்முகம்கண் ஆகும்தாமரை ஒருக்கேமலைப் பரிந்து அன்பின்
வெள்ளம்பெருகச் சூர்யனுதிக்கும் வேலைவந்திடத் தெரிந்து
கங் நிய்யகன்மம்செய்தமைச்சரும்சில நிரபரும்கூடி இணங்கத் தன்னை
சுற்றியசதுரங்கமுடனே துலங்கும்பல்லியம் முழங்க
கச மங்கலம்பெறும் தன்மகளுக்கு மணக்கோலம்புரிந் தோது பல
மங்கைமாருடன் தேரிடலைவத்து மதுரைக்குவரும் போது
கரு அந்தவேளைமுன் யோசித்தபடிக்கமைச்சர்சுற்றமும் சேர்ந்து கொண்
வந்துமணஆர் நோக்கிவரவும் மன்னனுக்கெதிர் நேர்ந்து

கசு தென்னர்கோன்மக னாகியஉகர்ச் செழியன் தனக்கு வேட்க முடி
மன்னர் துதிக்கும் மன்னனே உன் மகனே த்தாவெனக் கேட்க
கஎ கொன்றைவேணியன் கனவிலேவந்து கூறினதெல்லா மொழிந்து மிக
நன்றென்றுரைக்க ஒருவர்க்கொருவர் நயப்பஆந்தம் மிகுந்து
கஅ .தேவபாண்டியர்க் கிந்தகேடும்த்தைத் தெரியத் துதரை விடுத்தார் விழுத்
தாவலுடனே மதுரைமாநகர்க் கனைவர்களும்வந் தடுத்தார்

திருநகர் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்

சோமசே கரனிந்த வண்ணங் கூடற்
றொன்னகரிற் சுந்தரபாண் டியன்பால் வந்தே
தாமமுடி வணங்கிடப்பார்த் தவனும் நேரே
தழுவிபு சரித்திருக்கை அளித் திருந்தான்
மாமதிமந் திரிமார்கள் திருமு கத்தை
வரைந்தரசர்க் கனுப்பிஅவர் வருகு முன்னிப்
பார்மகிழும் நகரைஅலங் காரம் செய்யப்
படித்திடடார் மணமுரசம் அடித்திட் டாரே.

சிந்து — புன்னாகவராளி ஆதி.

க திருமணமுரசடித்தார் சுந்தரத் தென்னவனருளியமொழிபடித்தார் டூர்
தெருவெங்கும்பந்தலிடடார் மாடங்கன பெருகியமனைதொழும்கொடிகண்ட
உ கதலிக முருகட்டினார் துணகளில விதம்வித மா கப்பொன் தக டொட்டினார்
மதிநூலியைநிகர்த்த ஆடிகள் புதிதுபுதிதான்கும் பதியவைத்தார் தார்
உ மகரதோ ரணந்தொ ள்த்தார் தேவரு லகமி துக் கிணையோவென் றன வெடுத்த
வகைமணிமாலைசோத்தார் பொற்குடம் தகதகென்றோளி ரமகிழ்நதுபார்த்தார்
சு கோயிலெங் கும்விளக்கினார் கோபுர வாயிலும் மதினுமி கத் துலக்கினார்
துயமலர்கள் முடித்தார் பொன்னுல காயிழை மாப்பர தங்கள் நடித்தார்
ரு வாசப்பொடிகளிறைத்தார் செம்பட்டுத் துசணியா லுடலெங்குமறைத்தார்
நசனருளைத் துதித்தார் திருமண வாசகம் தெரிந்தனைவரும் கதித்தார் த்தார்
வேதிகைசமைத்துவைத்தார் விளங்குபொற்சோதிசெய்பாலிகையமைத்துவை
போதகம் அலங்கரித்தார் கதிகொளும் மாதூர காநிகட் கெழில் விரித்தார்
எ விருதுக்கொடிகள் பறக்க நரகெச மேளம் உட்குமொந்தைதாளம் சிவக்கப்
பெருகும் சின்னங்கள் முழங்க துந்துபி பேரிமல்லாரிமுதலாக இலங்க
அ சதுரங்கத் துடன்சேரன் செம்பியன் சாளவர்கொங்கணர் மாளவரும்
நிதிவளர் கேகையரும் சிங்களர் நேரியர் கோசலர் ஆரியரும்
கூ குச்சரர் ஒட்டியரும் சோனகர் கொங்கர்கலிங்கர் குலிங்கர் களும்
மச்சரர் பாஞ்சாலர் வில்லவர் வங்கர்மராடர் தெலுங்கர்களும்
ய பின்னுள் அரசர்களும் சுந்தரத் தென்னவன் திருவடி தன்னைக்கண்டு
நன்னய த்துடன் பணிய வருகின்ற ராசர்கள் வரிசையை ஏது சொல்வேன்
கக தொடருப்புரிதுலில் தொடும்கலைத் தோலினரும் கிஞ்சகக்கோலினரும்
வட்டவாய் நீர்க்கலசம் கைக்கொண்ட மாதவரும் குண்டலக் காதவரும்
கஉ ஓமவன்னியையடக்கும் தோல்கையிலுடையவரும் புலித்தோ லுடையவரும்

நாமகம் செய்துநீற்ற நீற்றினை மதித்தவரும் நெற்றியில் பதித்தவரும்
 கரு குண்டுகைக் கையினரும் தண்டினில் கோவணம் வீக்கிய மாவலரும்
 கண்டிமெய்பினைபுணர்ந்து பொய்பினைக் காய்ந்தவரும் பலதூலாய்ந்தவரும்
 கசு ஆதிசை வரைமுதலாம் சைவர்கள் ஐவரை முதற்பல சைவர்களும்
 காதன்ஐத் தெழுத்தோ தும் புண்யமெய் ஞானியரும் விபூதி மேனியரும்
 கடு அரிஅயன்முதல்வரும் இந்த்ரனே டண்டர்களும்திருத் தொண்டர்களும்
 வரிவரி யாயப்பதினெண் கணத்தின மானவரும்சித்த நானவரும் தார்
 கசு சாயிகல் யானத்திலே இந்நகர் தானே தனக்கொப்பாகத் தாம் அமைத்
 ஆமதற்கதிகமென்றும் வந்தவ ரனைவரும்சொல அலங்கரித்தனரே திரு
 காந்திமதியின் சாமுத்திரிகாலகூணத்தைச் சொல்லுதல்.

சகலரும்இப் படிமதுரை சேர்ந்து சிங்கா
 சனம்தனிலே தடாதகைப்பி ராட்டி யோடே
 அகமகிழும் சுந்தரபாண்டியனைத் தாழ்ந்தேத்த
 அனைவருக்கும் வரிசைபுரிந் திருக்கும் போதே
 சகமகிழும் சோமசே கரன் பயந்த
 தையல்வனப் பனைத்தும்அறிந் துவகைபூண
 மகிமைதரும் வியாழபக வான்சோ தித்து
 வரைக்கின்றான் விபரமுடன் உரைக்கின்றனே.

சிபதை—மத்தியமாவதி சாப்பு.
 க மாதரசாகிய காந்திமதியை உன் மைந்தனுக்குத்திருக் கல்யாணம்செய்திட
 நாதனேசாமுத்திரி காலகூணத்தின்
 நலத்தின்வகைபாராய் அததன் பலத்தின்வகைபாராய் [ய
 உ வாசம்பொருந்தி நெருங்கிமெலிந்து வணங்கி அளிபோல்குறுப்பாய்விளங்கி
 கேச இலக்கணத் தாலேபெரும்பொருள்
 கிட்டிவரும்பாராய் கணவனைச் சுட்டிவரும்பாராய் (சென்னி
 ந தக்கமதயானை மத்தகம்போலே தரங்கொண்டயர்ந்து திரண்டெழிலும்
 லக்கணத்தாலே கணவனுக்காயிச
 நீளத்தரும்பாராய் புவிஅர சாளத்தரும்பாராய்
 ச அர்த்தசுந்தரன்போல் மயிர்நரம்பின்நிழ வஞ்சுலவீதி தசைத்து விளங்கிய
 நெற்றிஇலக்கணத் தால்அன்பனுக்கம்பொன்
 நேரும்வகைபாராய் ஆரோக்கியமும் சேரும்வகைபாராய்
 னிசிலைக்கிணையாயிருபாலும் வளைந்தெழிலொத்துக் குறுப்பாய்விளங்கிய
 புருவலகூணத் தாலேபதிக்குப்
 புகழைத்தரும்பாராய் விசயம் நிகழ்த்தரும்பாராய் [முத்
 க கூர்மதுபோல் வெருத்துக்கடைக்கண் சிவந்தகடுக்கண் இமைமயிரும்சு
 காரும்நயன இலக்கணத்தால்அன்பர்க்
 காரும்வகைபாராய் நலமேஉண் டாரும்வகைபாராய்
 வாசவழித்துனை ஒத்துருண்டந்தா மரையில்நிலத்தின் மலர்போல் விளங்கிய
 காகிஇலக்கணத் தாலேகணவற்கு

நாமேவகைபாராய் மங்களமே நீமேவகைபாராய் (மும்பெற்ற
அ. தூதுமுவன்னைபைப் போலேவனைந்துமுன் தள்ளியும்தாழ்த்தும் சழிகல
காதினிலக்கணத் தால்அன்பற்குச்சகம்

ட. டிமேவகைபாராய் எக்காலமும்ட. டிமேவகைபாராய் (ஸம்போலொத்த
வன்னம்படர்ந்தே உயர்ந்தமிருதுக்கொண்டு வட்டமாய்க்கண்ணாழிமண்ட
கன்ன இலக்கணம் பர்த்தாநினைந்தது

கைவருகும்பாராய் என்றும்உவ கைதருகும்பாராய் (ஸங்கிய
ய) கோதறும்கொவ்வைக் கனிபோல்திரண்டு குவிந்திருபாலும் எழில்பெற்றி
ஒதும்அதர இலக்கணத்தின்பலன்

ஒத்துவரும்பாராய் ராஜஸ்தீரியாய் பெற்றுவரும்பாராய் (ல்போலும்
கக ஏலுமிடைவெளி இல்லாமல்சீழ்மேல் இரண்டுவரியும் ஒழுங்கொத்துப்பா
நாலிருநாலுபல் லக்ஷணத்தால்வரும்

நன்மைதனைப்பாராய் பட்டஸ்தீரியாய் தன்மைதனைப்பாராய்
கஉ பூலில்மிருதுவாய் மெலிந்துசிவந்தெழில் பூண்டுமனோகர மாகவிளங்கிய
நாவின்இலக்கணத் தாலேகணவற்கு

நண்ணும்வகைபாராய் புகழ்சேரப் பண்ணும்வகைபாராய்
கங சுபகரம்கொண் டியர்த்திரண்டங்குலம் சோபிதமாக வளைந்துவிளங்கிய
சிபுகலக்ஷணத் தாலேபதிககிசை

செலலும்வகைபாராய் அதின்குணம் சொல்லும்வகைபாராய்
கச அகல்நிலவொழு கும்மதிபோலவும் அல்லியந்தாமரை போலும்விளங்கிய
முகஇலக்கணத் தாலேகணவற்கு

மோகம்தரும்பாராய் சாம்பிராஜ்யவை போகம்தரும்பாராய் (ரைந்திட்ட
கரு குண்டலமாகத் திரண்டநாலங்குலம் கொண்டிடையிலுன்று ரேகைவ
கண்டஇலக்கணத் தால்அன்பற்குச்செயம்

காணும்வகைபாராய் நெடுந்தினம் பூணும்வகைபாராய்
கக கோளநளன்பு மயிர்நரம்பில்லாமல் கோளமமாகத் திரண்டுபெனையொத்த
தோளின்இலக்கணம் அன்பனுக்குத்தம்

குடும்வகைபாராய் மனோகரமீ நீமேவகைபாராய் (றுத்திடும்
கஎ பெய்யும்எழில்கொண் டிருண்டுகணுக்கள் பிறங்கிடநீண்டடை வாகச்சி
கையினிலக்கணத் தால்அன்பனுக்குக்கண்

காட்சிதரும்பாராய் உலகர சாக்ஷிதரும்பாராய்
கஅ பார்த்தக்ஷணங்கள் கவர்ந்துசரசரப் பன்றிஉருண்டு மனோகரமாயெழில்
ஏற்றபுறங்கை நகத்தின்இலக்கணம்

பாதும்தரும்பாராய் சுபம்கொண்டெப் போதும்வரும்பாராய் (றகைத்
கங மலரின்மெலிந்தி டைவெளி இல்லாமல் மத்தியம்உயர்ந்துவரைநலங்கிபு
தலஇலக்கணத் தாலேசுபம்மிகச்

சாரும்வகைபாராய் கணவற்குச் சேரும்வகைபாராய்
உய சீர்பெறும்அங்குலம் மூவாறகன்று செழிப்பாய்மிதந்து மயிர்நரம்பில்லா
மார்பின்இலக்கணத் தாலேபதிக்கு

மகிமைதரும்பாராய் மிகுந்த தகைமைதரும்பாராய் (கும்ப
உக மோதிப்பருத்துநே ரொத்திதுமாந்து முகிழ்த்துக்கேளமும் வட்டமுமா

யோதாலக்ஷணத் தாலேகணவனுக்

கொண்மைதரும்பாராய் அபீஷ்டத்தின் வண்மைதரும்பாராய்
உஉ அண்மின்றும்புடோல் ரோமவரிபெற் றயலிம்மயிர்நரம் பன்றிமெலித்தி
பண்டிஇலக்கணத் தாலேபிருஷ்டான்னம்

பருகவரும்பாராய் மேன்மேலும் பெருகவரும்பாராய் (லாத
உஉ சோபிதம்கொண்டு பிரதக்ஷணமாகச் சுழித்துக்குழித்து மயிர்முடிச்சில்
நாபிஇலக்கணத் தால்அழியாப்பொருள்

நற்றிவரும்பாராய் கணவனைச் சுற்றிவரும்பாராய் (ம்மேர்
உஉ அத்திதன்மத்தகம் போலேளழில்மிருக தாமைமுதுகுபோ லேயும்படிவ
ஒத்தரிதம்ப இலக்கணத்தால்சபம்

உண்டென்பதும்பாராய் பதிக்கிது நன்றென்பதும்பாராய் (வகிய
உரு வாரணக்கைபோலும் வாழைமரம்போலும் மயிர்நரம்பற் றினங் கிவிள
ஊருஇலக்கணத் தாலேபதிக்குத்

யோகம்தரும்பாராய் தேவேந்திரவை போகம்தரும்பாராய் (பெற்ற
உஉ தங்குமயிர்நரம் பிணற்ச்சிறுத்ததில் சற்றேஉருகுகொண் டொத்தழகு
செங்கைஇலக்கணம் பட்டஸதிரின்பது

செப்பும்வகைபாராய் ஞானோர்களும் ஒப்பும்வகைபாராய் (ருமுழந
உஉ கேளும்உள்ளென்பு மறைந்துசதைப்புற்றுக் கேசம்நரம்பற்று வட்டம்த
தாளின்இலக்கணத் தாலேபதிக்குத்

தழைக்கவரும் பாராய் நலங்கள்விழைக்கவரும்பாராய் (ம்புறங்
உஅ மேலும்நரம்பென் பகன்றுதிரண்டெழில் மேலியும்ஆமை முதுகொத்திடு
காலின்இலக்கணத் தாலேபதிக்குத்

கதிக்கவரும்பாராய் பெருமை மதிக்கவரும்பாராய் (ம்விரல்
உஉ செங்கழுநீரிதழ போலும்நகம்பத்தும் திங்கட்பிளவொத் தயாநதெழிலு
தங்குமதுனிக்கால் இலக்கணத்தால்பொருள்

தந்துலவும்வராய்கணவற்கு வந்துலவும்பாராய் (ந்தகம்
உய கேலம்புனைந்து சிவந்துமிருதுக்கொண்டு குற்றம்அகன்று சமமாத்தசை
காலின்இலக்கணத் தாலேவல்லரண்மை

கருதும்வகைபாராய் பதிக்குப் பொரு தும்வகைபாராய் (ணமாப்பெற்ற
நக மாபசும்பொன்போலும் மாந்தளிர்போலும்சி வந்துரிதம்வெயர் வற்றுஷ்
ருபஇலக்கணத் தாலுத்தமச்சகம்

நோக்கிவரும்பாராய்கணவற்குண்டாக்கிவரும்பாராய்
நஉ வாசக்குவளை செம்பாதிரிதாமரை மலிகைசம்பக மாமலர்போலவும்
வீசியகந்த இலக்கணத் தாலே

விளங்கவரும்பாராய் சௌபாக்கியம் துலக்கவரும்பாராய் (வும்பேசிய
நந பொழிலில்மாங்குவில் போலவும்பைங்களி போலவும்வீணையப் போல
மொழிஇலக்கணத் தலேசௌபாக்கியம்

முழுதும்வரும்பாராய் சுபம்எப பொழுதும்வரும்பாராய்
உகரகுமாரருக்கு காத்திமதியைக்கல்பாணம் செய்வித்தல்.

விருத்தம்.

தேர்ந்துகன்னி வடிவமெலாம் தெளிந்து தேவ

தேசிகன்சொற் கேட்டெவரும் மகிழ்ந்தார் ஐயன்
வாய்த்திடும்உக் கிரகுரன் வையைஆடி

மணக்கோலம் பூண்டுதிங்கட் செல்வன்போலப்
பூந்தவிசின் மீதிருக்கச் செய்து வந்து
புதுமணநீ ராடடிஅலங் காரம் செய்து
காந்திமதி யைக்கொணர்ந்து வலப்பால் வைத்துக்
கலியாணம் நடத்தியது காணு வீரே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

கல்யாணத்தைச் செய்வித்தாரே யாரும் கண்டுவகையிருத்தாரே
அதுபல்லவி.

உல்லாசமாச்சோம சேகரன்கன்னியை

வல்லாருடன்உக்ர வர்மனுக்குத்திருக

கல்யாணம்

சரணங்கள்.

க பங்கயன்மா லுடனின்றாரதிதேவர் பரிந்துதவம்செய்முனி வோருடன்ஒத்து
அக்கமுடன்விர தாதிபுரிந்துபின் ஆகும்சமாவர்த்த னமும் நடப்பித்து
மங்கையுடன்சோம சேகரமன்னன் மனத்தில்கிவனும் உமையுமாப்பாவித் து
மங்கலநீரால் அடியைவிளக்கி மருமலர்மாலேற் கருதம்கொண்டர்ச்சித்து (து
பொங்குமதுபருக்கம்கொடுத்தபுபெற்ற மங்கைகையையருநன் கையிலேவைத்

தங்குசுபமுசூர்த் தங்கொண்டையர்ந்தக்கிர

கங்குலயும்லக்கி னம்கூடும்வேளையில்

திங்கள்குலத்தை விளக்கிடவேவரும்

சேயனுக்கென்றன் குமாரத்தியைஅரும்

புங்கவர்காணக் கொடுத்தேன்னன்பெரும்

பூமிபுகழ்ந்திடத் தானம்செய்யத்திருக் கல்யாணம்

உ வன்புறும்சிக்கத்தின காலுசலேநது வயிரப்பலகை மணிவடமும்தொட்டு
தண்பஞ்சணைகளீ ரைர்தன்னத் தாவி தளித்ததிலேபைந் துகிலும் விரித்திட்டு
செம்பவளவாய்ஒளி ருமலர்க்கண்சிறந்திடச்செய்தபொற்பாவைவிளக்கெட்டு
அம்பொற்கலங்கள் சமயலுக்காகந ரைம்பதணியணி யாக அடுக்கிட்டுச்

செம்பொற்காளாஞ்சி ஏழும்பொற்கவரிஎட

டும்பொற்கிண்ணம்பல அம்பலபொட்டிதூ

றென்பததனுட னும்பொன்னிழைஆயி

ரம்பட்டுப்பேழை நிரம்பமுந்நாறுடன்

கொம்பனைச்சேடியர் தானைந்தெழுதூறு

கோடியிரண்டுசெம் பொன்னும்விழைவேறும்

தின்புவிழன்று கிராமத்துடன்பேரும்

சீதனமாகக் கொடுத்திடஇவ்வாறு கல்யாணம்

௩ வாத்தியகோஷம் கடல்போல்லுலித்திட வானவர்மந்தாரமாரிஎங்கும்நாவ
(முந்துதாவ
பூர்த்தியாம்மங்கல வேள்விச்செழுந்தி பொலிந்துவலங்கொண் டெழுந்தெ

காற்றிசைபுரின்று தெய்வமடந்தையர் நாவிலினிங்கின்ற சோபனத்தைக்கவ
(முமேவ

பார்த்தவர்களுளெல் லாம்பெற்றபாக்யம் பவித்ததென்றெங்கும் பகர்ந்துபுக

வாய்த்தஅருந்தவம் நோற்றவர்கைதொட்டு

வாழ்த்தியமங்கலம் சாற்றிக்கையோடுகை

கோத்தெரிசூழ்த்தம்மி ஏற்றிப்பொரிசொரிந்

தாற்றிஅருந்ததி பார்த்திடச்செய்தெங்கும்

பூத்தபொன்மாரி வழங்கலம்பெற்ற

பூசுரர் ஆனந்தம் கொள்ளமகிழ்ந்துற்ற

சாத்திரம்சொல்லும் கிரியைமுழுதுமுற்றச்

சந்திரவம்சம் தழைக்கும்படிக்கொத்த

கல்யாணம்

உக்ரகுமாரன் பவனிவ்ருதல்.

விருத்தம்.

குலம்பெருகும் உக்கிரவர் மனுக்கிவ் வாறு

கூர்ந்திரவி குலமன்னன் தவத்தில் தோன்றும்

நலம்பெருகும் காந்திமதி யைக்கல் யாணம்

நன்மதைதன் ஒழுக்கமுறை நடத்திப் பின்னும்

சலம்பெருகும் உடுக்களும் வெண் மதியும் கோளும்

தவழ்ந்துசெல்ல ஒங்குமணி மாட வீதி

வலம்புரிந்து வருகும்போ தனேக மின்னார்

வருகின்றார் பவனியைப்பார்த்து வருகின்றாரே.

திபதை— நாதநாமக்கிரியை, சம்பை.

க தேவர் புகழும்மதுரை ஆவணத்தில்வருகும்உக்கிரச்

செழியன்தனைத்தேழுவந்தார்கள்

சிலமாதர்

தாவும்கடம்கோடைதன்னில் பூஉலவும்ஒடைகண்ட

சாரங்கம்போலோழுவந்தார்கள்

சிலமாதர்

உ னூலிடைவருந்திடக்கண் டோலமிடுவதுபோலே

நூபுரங்கள் புலம்பிடவந்தார்கள்

சிலமாதர்

மேலும்அதின்பாரம்கழிப் பான்போலேஉடுக்கைகள்அ

விழ்த்திடச்செய்தாரெனவந்தார்கள்

சிலமாதர்

நா தாளொருங்கும்பாரம்கழிப் பான்போலேகவர்ந்தாளென்று

தொள்வனைகள்கீங்கிடவந்தார்கள்

சிலமாதர்

நீளும்கனப்பாரம்கழிப் பான்போலேநிறைகவர்க்கு

நீதிநெறிசெய்தனனஎன்றார்கள்

சிலமாதர்

ச சேனைமன்னர் தழுவமத யானை மிசைபவனிவரச்

சிக்கெடுமெனக்கண்டிரைத்தார்கள்

சிலமாதர்

ஆனைமகள் தனை மணந்து வரும்புமரன்பவனிவரும்

அழகிதுக்கேசரிபென்றுரைத்தார்கள்

சிலமாதர்

-----(*)-----

உக்கிரகுமரனுக்குவேல்வனைசெண்டு கொடுத்தபடலம்.

சுந்தரபாண்டியர் தன்குமாரனுக்கு புத்திமதிசொல்லுதல்.
விருத்தம்.

பைந்தொடியார் உருகவலம் வந்தே இந்திரன்
பழிதவிர்த்த நீமலன் அடி பணிந்தே ஈன்ற
தந்தைதாய் அடிவணங்கி இருக்க அன்னம்
சாப்பிடத்தக் கோரைஎலலாம் புசிக்கச் செய்து
வந்தவர்க்கு வரிசைசெய்து விடையும் ஈந்து
வானவர்க்கும் விடைகொடுத்து வினங்கும் நாளில்
சுந்தரபாண்டியன்குமரன் முகத்தை நோக்கிச்
சொல்லவேண் டியதெடுத்துச் சொல்லு வானே.

* மத்தியமாவதி—ஆதி.

பல்லவி.

மைந்தாளந்தன்சொற்படிசெய்வாய் புத்தியிருந்த மைந்தா

இந்திரன்கடல்மேரு

சுந்தரேசர் அடியே

இனிஉன்பகையாமுன்பு

துணைஎன்றெப்போதும்நம்பு மைந்தா

சரணங்கள்.

க	தத்திஅலைகள் அண்டம்	முட்ட	எழும்பியிரந்த
	முத்திபுரத்தைச் சூழ்ந்து	கிட்ட	கெர்ச்சனை கொண்டு
	கத்திவருகும்பெரும்		கடல்போலிந்தப்பெருத்த
	சத்தியினுலெறிந்த		தனையடக்குவாய்பெற்ற மைந்தா
உ	அந்தரத்தவர் முடி	தாழச்	சேனையுடனே
	இந்தநகரைவந்து	சூழ்	பொறுமைகொண்டு
	சிந்தையிலேபகைமை		செய்யவருதல்குறித்
	திந்திரன் முடிசெதற		இந்தவளை கொண்டெறி மைந்தா
ங	மண்டலத்திலுத்தண்டம் பூணும்		முடிவிளங்க
	அண்டர் உலகம்மட்டும்	நீணும்	கருவம்மிகக்
	கொண்டவடமலையைக்		கோபம்கொண்டெழும்பிந்தச்
	செண்டினாலேயடித்துச்		செகத்தில்புகழ்பொருத்த மைந்தா

இந்தவிதம் மொழிந்தயில்வேல் வளைசெண் மத்தே

இதயம்மகிழ்ந் துக்கிரடாண் டியன்என் றியாரும்

அத்தமுடன் புகழ்ந்திடப்பல் லிய முழங்க

அரசளித்து முடிகவித்துச் சுமதி என்னும்

மந்திரிகற் றோர்களைப்பார்த் திமைகண் போலெம்

வள்ளிலைக்காத் துறுவதுங்கள் கடனென் றோதி

மைந்தனுக்கும் அவர்உரைகேட் டொழுதி என்றும்

வாழ்கெனச்சுந் தரபாண்டியன் வாழ்த்தி னானே.

இதுவுமது.

சுந்தரபாண் டியன்மகனாக் கரசை ஈந்து

சூழ்த்தகணக் களுக்கும்பண் டிருவம் தோன்றத்
தந்துதடா தகையுடன்பொற் கோயி லுக்குள்
தான் புகுந்து ஸூர்த்திகரம் கொண்டான் இப்பால்
கந்தனைப்போல் உக்கிரபாண் டியன்வே தத்தில்
காடடியவா றறத்துடனில் வுலகம் காத்தான்
இந்த ஆ டலைமொழிவோர் கேட்போர் மூன்றும்
எய்தியபின் அரன்உலகம் எய்து வாரே.

ஆக விருத்தம் அ, கீர்த்தனை ௨, தரு ச, ஆக யச.

பனிரண்டாவது, உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்தபடலம்
முற்றும்.

-----(*)-----

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

பூண்டவேல் வளையும் செண்டும் பொருந்துமைத் தனுக்குத் தேவ
பாண்டியன் அருளிச் செய்த பாங்குமுன் உரைத்தேன் இப்பால்
ஆண்டுவந் திருக்கும்உக்ரன் ஆழிமேல் கந்தன் போலே
ரீண்டவேல் எடுத்த தெரிந்து நீக்கிய தினிச்சொல் வேனே.

உக்ரகுமாரன்பரிமேதம்செய்வதுகண்டுஇந்திரன் ஆலோசித்தல்.

விருத்தம்.

உக்கிரபாண் டியன்தாளை மொழிந்த வானில்
வுலகதெறி செய்துவிற் றிருக்கும் நாளில்
தக்கவர்கள் புடைசூழ்த்து போற்றச் செய்யும்
தருமவேள் விகள்பலசெய் ததும்அள் ளாமல்
மிக்கவரும் பரிமேதம் தொண்ணூற் றாறு
விளங்கிடவே செய்துவரத் தெரிந்து கெஞ்சம்
தக்கெனவே இத்திரன்பொ றுமை பெற்றுச்
செந்தித்தான் மனக்கவலை முந்தித் தானே.

அசாபந்தி ஆதி.

பல்லவி.

இத்திரன்செய்ததைக் கேளும் சூழ்ச்சிசெய்தொரு
தத்திரம்செய்ததைக் கேளும்

அதுபல்லவி.

சுந்தரபாண்டியனுத்துங்க மைந்தன் உக்கிரன் விளங்க
அந்தமுடன்செய்மகங்கள் சிந்தையில்பொறுதுபொங்க இந்திரன்
சரணங்கள்.

க மன்னியநாடுமென்மேலே செழிப்பம்பொண்டு பொன்உலகம் அதுபோலே
நன்னயம்பெற்றதால் மண்ணில் உன்னதவேள்விகள் நணனி
மன்னவன்செய்தானென்றெண்ணி தன்னுளேயோ சனைபண்ணி இந்திரன்
உதனக்கிடர்வருகும்பினனே புத்திகெட்டொருவனுக்கிடர்நினைப்பார்முன்னே
எனக்கவலைகொண்டுகோபித் தினிக்கரவுள் னீத்தில் மேலித்
தனித்தரங்கமுடனதாவித் தொனிக்கும்வரு ணனைக்கூவி இந்திரன்
கூதாழும்உலகேழும்கூடி அலலாயலும்மேல் ஏழுலோகங்களும் மூடித்
குழும்உருவம் எடுத்தகேளும்மகிமை தொடுத்து
வாழும்மதுரை அடுத்துவீழாமர்செய்ய விரித்து இந்திரன்
வருணன்மதுரையையொந்துவளைந்துகொள்ளல்.

இந்திரன்சிந்தித்துரைக்கக் கேட்டு வேலைக்
கிறைவனினி வருவதறி யாமல் தானே
அந்தவண்ணமேபுரிந்து வருகு வேனென்
றூலவாய் வளப்பதிமேல் எழுந்து பொங்கி
சிந்தையகம் கொண்டிட்செய்திட நினைந்து
திண்ணமுடன் பேயகளும்மகன் ணுறறாகும் போ
வந்தடர்ந்து குருடடிருட்டு வேளை பார்த்து
வந்திடான் சுற்றிலும்வளைநதிட்டானே.

பந்தவராளி ஆதி.

பலலவி.

உத்திமன்னவன்கடு கடுத்தானே திருமதுரைநகராவளைத் தடுத்தானே

அதுபல்லவி.

சுதமகன் அனுமதி தன்னைப்பூண்டு	கதிக்க	
தனக்குவரும்கெடுத்தி தனை அறியாமல்	மிக்க	உத்தி
சரணங்கள்.		

கொந்தளிக்கும்அலைகள் அண்டகோளத்தின்	பாலே	
தொதித்தெழுந்தாழிநாளில் உலைக்கவத்தது	பேரலே	
இந்துமண்டலம்தொடும் கருமலைபோல்மென்	மேலே	
எழுந்துவிண்ணம்மண்ணும்பார்த்தருண்டொருக்	காலே	உத்தி
வானையேகத்தியாக ஆனமகேடயம்	ஆக	
மகரங்கள் ஆனையாக அலைகள்பரிகள்	ஆக	
நீளும்தோணிஇரத மாகத்தானேஅ	கேக	
நீடுமவழுதியின்மேலே அமர்க்கெழுந்ததி	வேக	உத்தி

- ௩ வெண்மதிதன்னை ராகு விழுங்கவந்தது போலும்
 மேகம்மூள் ஏழும்முன்னை மூடவந்தது போலும்
 ஞானமுடிகொண்டு வருதல் வேறேதனைப் போலும்
 ஒதுதற்கொக்கும்என்ன ஏங்கிவந்து மென்மேலும் உதரி

விருத்தம்.

வருணன்இந்த விதம்மதுரா புரத்தின் மேற்கோர்
 மலைபோலே வரும்போது பாதி ராவில்

இரசதஅம் பலகாதன் சித்த ரூபம்
 எடுத்தெழுந்துக் கிரச்செழியன் கனவில் வந்துள்
 புரம்அழிக்க வரும்ஆழி வேந்தன் ஓடப்
 பொருந்திவேல் எறிந்துவெற்றி பெறுகென் தன்பு
 புரிதல்இள நகைதோன்றக் கருணை வெள்ளம்
 பொழிகின்றார் முன்னிருந்து மொழிகின் றாரே.
 உக்ரபாண்டூபன் கடல்சுவறவேல்எறிதல்.

இதுவுமது.

கருணைவள்ளல் ஒதும்வண்ணம் உக்கிர பாண்டியன்
 களவுதெரிந் தஞ்சலிசெய் தேத்தும் நாகம்
 திருமணமும் பூண்டு வந் தெழுந் தமைச்சர்
 சோவெழுந் தலகிழந்த தென முழங்கி
 வரும்உததிக் கெதிர்திற்கும் போதி ராவில்
 வந்துரைத்த சித்தர்அந்த கண்ணமே நாடி
 தருணமிது வேலைஎடுத் தெறிஎன் றோதத்
 தாககிணன் கணக்கால்நீர் ஆக்கி னானே.

கல்யாணி சாப்படி.

பல்லவி.

வடிவேலைஎறிந்தானே வருணன்மன வலிகெட்டுமுறிந்தானே
 அறுபல்லவி.

அடல்தந்தெழுத்துழையும் ஆழிநடுங்க உள்ளத்
 திடமுடனேஉக்கிரச் செழியன்விசயங் கொள்ள வடி
 சரணங்கள்.

- ௪ கழுதுகித்திராசெய்யும் இருட்டிடையிலே வல்ல
 கடலுருப்பெற்று வந்த சத்தருவினை வெல்ல
 பொழுதுபோக்குபதெனென் தன்புபெருகி நல்ல
 பூமிக்கழிவுதீர்ப்பாய் என்றுசித்தரும் சொல்ல வடி
 ௨ செஞ்சொல்மகம்தடுப்ப தன்றிலக
 செய்தஇத்தரலுக்காக வந்துவலிவு பித்த
 வஞ்சகருக்குகன்றி செய்தபெயர்வி பித்த
 வலிஇழப்பதென்றைக்கும் உள்ளதெனறுப பித்த வடி

௭. சுற்றிவணையும்பெரும் நீரைமுனையால் நோகச்
சுறுசுறென்றரிஞ்சிடச் சுருங்கிவடிந்து போக
வெற்றிஇழந்தழியில் வணக்கிவருவ தாக
வேலைவறண்டெனைக் காலின்மட்டள வாக வடி

உக்ராமாணுக்குச் சிவபிரான்தமதுதிருஉருவம்காட்டிமறைதல்.

இத்திறம்பே லாற்புணரி சுவற விட்ட
இறைவமுதி பக்கத்தில் மண்ணில் நின்ற
சித்திதர்வா னிடைஎழுந்து புயங்கள் நான்கும்
திரிவிழியும் மதிஅணியும் சடையும் நீலம்
வைத்தகழுத் துடன்உமையோ டிடவ மீதில்
வாய்த்திடப்பார்த் தஞ்சலிசெய் தேத்திப் பின்னே
நத்திரிச மிசைநடக்க விசும்பா ருக
நாடினார் அபலத்தில் கூடினாரே.

பூரிகல்யாணி,சாப்பு

௧ வெற்றிலிடைமீதில் நாடினார் சேல் விழிமின்னாளுடன் கூடினார்
சுற்றிலும்வேதங்கள் பாடினார் மலர் னூவிஅமரர்கொண் டாடினார்
உ தூர்பிஐந்தும்கொண் டடிக்க மேகம் சோர்ந்துபயந்தோட்டம் பிடிக்க
தந்திராதேவர்கள் படிக்க திசை தன்னில்அரம்பையர் நடிக்க
௩ நேரும்சிகரங்கள் துலங்க ஒளி நீரும்பொற்கோயிற்குள் விணங்கப்
பாரிற்பணிந்தெழுந் திலங்க உக்கிர பாண்டியராசன்வந் திணங்க
ச கோயிற்குள்ளேசென்றுபணிந்தான் விடை கொண்டன்புபூரிக்கநடந்தான்
துயமங்கலம்கண் வெந்தான் மாடம் துன்னியமாளிகை புகுந்தான்

திருமாட மாளிகையில் புகுந்த உக்கிரச்
செழியன்மது ராபுரிக்கும் கடற்கும்,நசப்பண்
வகுநிலமும் வினாவயங்கள் முதற்கொண் டியாவந்
மாநிகடிக்க கின்றவர்க்கே மான்யமாச் செய்
தொருமையுடன் உலகம்காத் திருந்தா னிஃதை
உரைப்பவர்கேட் பவர்ஆபத் திடுக்கண் நீங்கி
இருதயத்தில் நினைத்ததங்கைக் கனியைப் போலே
எய்திஇருந் தரணுகில் இருப்பர் தாமே.

ஆக விருத்தம் (௭) கீர்த்தனை (௩) தரு (௧) ஆக (௧௧).
பதினமூன்றாவது கடல்சுவர வேல்விட்டபடலம் முற்றும்.
ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுர்திருவடிகளே துணை.

இதன்மூலமாகத் தயாரிடலாம்

உங்கிரசு செழியன் வெலாது உவரிவைச் செறித்துக் கூடல முக்கணை அஞ்ஞான்றோர்க்குத் தீயார் துரைத்திழை விப்பால மிக்கபொன நகரை துருங்குவேந்தினை மயிலுந்நதச் சக்கர வளையால் வென்றது தவகுனிப் பகலுவேனே

ஆகக் கிராமனிவர் மழையில்லாமைக்கு காரணம்செய்துவு நல்
விருத்தம்

தலமிருந்த உக்கிரபாண டியனபா டானும்
நானையிலே கிரகப்பிழையால் மழை இல்லாமல்
நிலமிசைபைங் கூழும் அறுதப பசம்புல தீயநது
நெருக்கமுற்று முந்நாடும் வருந்தக் கண்டு
சூம்வளரும் மும்முடிமன னவரும் கூழக்
ஞறுமுனியைச சார்ந்தரைக்கத் தேர்நது கோளின்
பலனஅநிந்திப போதுமழை இலைஅம் மூலப
பாங்குநியின் எனஅவர்க்குப பகருவானே

மத்தியமா வதி ஆதி

பலலவீ

கேளும்வேந்தர்களே மழைஇல்லாமை கேளும்வேந்தர்களே
அநுபலலவி

தேனும் உலகம்எங்கும் வாழும் அரசியலை

இந்திபெருகச்செய்யும் பார்த்திபர்களே சொல்லக்
சரணங்கள்.

சூரியனுடனே அங் கரகமூன்றடக்கச்

சுக்கிரன்பினதொடர்ந்து வகதிரம்கொண்டதாலே

புங்கமிகும்பலத ரங்கக்கடலைஉடை

புண்டலகிஸ்பனரீ ராண்டு வரைக்கும் கண்டு

பின்னமம் பொருள் இன்பம் இன்னவளாக்கும்மதை

பெய்யும்படிக்கருளிச் செய்யுமவரை நாடித்

அகத்தியர் சோமவாரவிரதவிதிக்ருதல்.

விருத்தம்

தும்பமுனி இவைஉடைக்கக் கேட்டார்

கொற்றவரும் யாங்களெயும் வகிப்பாடுதலாய்ப்

வினபதற்குத் தக்க திருவடிகள் உண்டாம் என்பதில்

சுருதிநிபந்தன : விரத வெண்பா - அழகர் அருள்மொழி

தமிழகத்தில் அந்நேரம் அருகில் திபத்தே
ஆசிரமம் ஒன்று திறக்கப்பட்டது. ரென்டே
நிதியாகிய தந்தையின் நிதி ஆராய்ந்து
பித்தலாசர் மருமகனாக ஆதரவு காட்டினார்.

அதன் பின்னர்
பட்டினம்

இந்த நேரம் வினாக்கள் கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டு செங்கோல்
ஏந்தும்படி வலிவாகக் கேளாம்
அதற்குப் பதிலி.

மந்தரங்கா சியாதின்த லங்கள் நாடிச் செய்வதிலும்
மதுரையில் செய்கோடி அதிகம் அதென்னவென்னில்
நால்வாய் அமரர் மூலமுனிவரும் வந்து தேடரிய சுந்தரர்க்குரிய இந்த
சரணங்கள்.

க மங்களம் மிகும்விருச்சி கந்தனுசில் லாதல்லல தினைந்து அமா (தந்த
வாசைவரு மாசுமதள்ளி மந்தரில்முன் பசுமாதி வாரத்தில் இரவாந்தரத்
அங்கம்நிலத் தில்துயின்மெ முந்துமைபாகன் அடியையநினைந்து நீர் (யஅடைந்து
ஆடும்முறை செய்துகாமக் குரோதமுத லாகஒழித் தம்பொனவாரிசக்கொண்ட
செங்கையிலப் வித்திரம்பு னைந்துசங்கற்பம்மொழிந்து
தீர்த்தமெல்லாம் ஆடும்பலன் வாய்த்திடுமெ னப்பணிந்து
செய்யவிதிமுறை துய்யநீறணிந்து
சீலமுடன் அசுர மாறையும் அணிந்து

உ பத்தியுடன் மல்லிகைமந்தாரம்சா தியாதிமலர் கொய்து தந்த (கம்செய்து
பாணிபூசை செய்துபின்பு துவாதசாந்த மூர்த்திதன்னை பரமஞான ரந்தனோ
மிகுத்திகைமு தல்சிவம்வ ரைக்கும்லிங்க மூர்த்தியைவைத் துய்து
விதிமுறையா லைத்தமுதம் கவ்வியம் கனிதேன்கந்தம் விநாசலத்தாலு மெய்
சுத்தவெள்ளைப் பட்டணிந்து சந்தனம்சாந்துகர்ப்பூரம் குளிரடிபெய்து
தூய்மலர் ஆரமுத லாயபணி பூட்டி மலர்
துங்கஅடிமுதல் அங்கபூசை முற்றும்
தொடுத்தனத்தில அன்பை அடுத்தசெய்து இன்னம் இந்து

௩ செல்விழி உமையையவ்வா நீசனனுந்தெ முத்தமையக் கூட்டிப்பூசை(ட்டி
செய்துபாய சர்திகருப் பூரதாம்பூ லமுதலா சேரவே நிவேதனம்செய்து
ஆவனுடன் துபதிபா ராதனை வகைவகையாக் கோட்டிக்கண் (ட்டி
ஆடிமுத லானஉப சாரம்பதி னுறுடனே அருள்சுரக்கும் ஐயன்முன்பு கா
பூவிதழ் சுருங்கல்மடங் கல்மயிர்சி க்குணடல வாடல்
பூத்திலுள் புழுக்கடிகள் நீக்கி நல்லதாய் எடுத்த
பூக்கடிகள் வில்லம் கங்கைஅணி பெயர்
பொருத்த ஆர்ச்சனை ஆயிரத்தளம் செய்தின்னம் இந்து

ச சிவந்தாயென் னென்றுபெயர்ந்தவென்றுக்கனந்தமாகும்கதலும் தரிசனம்
நிலவிஷத்தைதுழைக்கின்றவர்களுடையது நேரமுத்துவாத்தொன்றே

என்றெழுத்துநிலைம வங்கன் அடியில்வண்ணித்தெந்நிலம் படிக்க (ண்டப்பூணும்
கேத்தியேவ லிம்புரிந்து வன்மன்னக்க ரைபுடன்னத் தெண்ணிலுவ ரங்கள்வே

மன்றமணப் பேறுமக்கட் பேறுதெய்வ மாதரின்பம்

வாக்கறிவு கல்விபகை நீக்கல்முத னாக இன்னம்

மண்ணரகியலும் தண்ணிவரும் பின்னும்

மனத்திலேஉவந்து நினைத்ததுவும் தரும் இந்து

டு கருதிஅனு ஷ்டிப்பதற்குப் பாதைஐந்து விதமாகத் திருந்தல் உச்சிக்
காலமருந்தலிரவருந்தலிரண்டுமகற்றமல்கண்ணுறக்கங்கொண்டிடாமலிருந்தல்
ஒருமையுட னேசிவார்ச்ச னைகள்சாமம் னாலும்செய்து வருந்தல் இதில்
ஒன்றினுக்கொன் றேஅதிக மாருமென்ற நின்றுநோற்ப துண்மையாதி கைவது

வருடமொன்றி ரண்டுமூன்று பன்னிரண்டு வருடமுள்ள (லில்பொருந்தல்

வாழும்நான் அளவிவந்துள்த் தாமுமைஇல் லாதகத்தில்

வாக்குமெய்யறிவோ கேக்கமதுகொ ண்டு

மண்டலத்தில்கீல கண்டனேதெய்வ மென் றிந்து

சோமவாரவிரதோத்யாபனவிதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இந்துவா ரத்தில்நாற்ப திவ்வகை யாகச்சொன்ன
ஐந்தினி லொன்றினுக்கொன்ற திகமா மிவகைகொற்று
வந்ததிற் செய்யத்தக்க வண்ணமெய் யளவைவண்ணி
மூந்திஉத் யாபனம்செய் முறைகும்ப முனிசொல்வாரே.

கேதாரகௌளை, ஆதி.

பல்லவி.

சோமவாரவிர தோத்யாபன விதி சொல்லக்கேளும் மன்னவோரே

அதுபல்லவி.

மாமண்டபம்சூண்டமும் வருத்து நாரிபாகளை

வளம்சிறந் துயிர்வெள்ளி களஞ்சிமும் பதாற்செய்து சோம

சாணங்கள். (முறி

க காலெதொ டித்து நித்திர கன்மம்செய் துபுராணகருதகள் செவிக்கமுதாஏ
மாலைதொ டித்துச சாமம் தோ றும் உமாபதியைமண்டலத் திலேபூசை ஆற்றி
மூலமந்திரம் துற்றெட்டும் மொழிக் தாகுதிமுறையாய்ஓமத்தியில்கெய்ண்டறி
சாலும்வில் வதனமோ ராயிரம் நாமம் சொல்லிசாமம்சாமம்தோ றும் சாத்தி

மேலும்பஞ்சாக்ஷர விதிமுறையால் அடுத்து

விளங்கும்ஐந்தெழுத்துரு வனுக்கருக்கியம் விடுத்து

ஏ லுமூலமந்திரம் முதல்மந்திரம் தொடுத்து

ஈசன் வேள்விமுடிவில் பூர்ணாகுதி கொடுத்து சோம

உ போதுவிடிந்து நித்தியகருமம்செய்து விதலிப்பூவிஸைதினமுன்றுவிரித்து
மீதுவெள்ளரிசிபெய்தினிய கறிகாய்முதல்வேண்டின துக்கவதந்தலம்செய்து
ஆதரும்பாலிப்பதி முத்துநீர்நிறைத்தவ அரிசிமேல்வைத்துப் பசுரித்து

உதும் சிவனடிநகன் பனைந்து சிவார்ச்சனைக் குரிய வேதியுந் துணித்த
காதுகைக் கணிஆடை முதல்அலங் காரம் பண்ணிக்
கந்தமலர் அர்ச்சனை செய்தராகுக் எண்ணி
பாதரணை விசிறி குடைதெகூழினையும் நண்ணிப்
பாங்குட னேபலவும் தானம்செய் திந்த மண்ணில் சோம

௩ ஆசா னைமனை வி யுடன்ஆச னத்திருத்தி ஆடைஆ பரணைகள் பூட்டி
வாச மாமலர்கொண்டருச்சனை பண்ணிஉமா வல்லவ ராகவேபா ராட்டி (த்
பூசை புரிந்தப்பிரதி மையுடன் செம்பொன்பதாதி பூமி முதலனைத்தும்சுட்டி
தேசலவும் கொம்பணி மாலவஸ்திரம் பூண்டதேனுமு தல்தானம்செய் திட்டி
பேசும் அடியார்சுற்ற முடனே அமு தருத்தப்
பெருகும் இவ்விரதமுன்மாலயனும் திருந்த
வாசவன்முதலக்கணத்தோரும்செய்தார்வருந்த
மனிதரும் செய்துபோக வீடடைந் தார்பொருந்த சோம
விருத்தம்.

இந்துவா ரத்திலுத்தி யாபனம் செய்
தித்தவிதம் கோற்பவர் வெம் பகையும் பின்னும்
சிற்தை வருத்தமும் திந்தநா யிரம் சென்மத்திள்
செய்வினையும் திந்தெடுத்த சென்மத்தன்னில
முந்துசிவ கதிஅடைவார் இதனைக் கேட்போர்
மொழிந்தவர்தம் மனைவிமக்க னுடனும்வாழ்ந்து
இந்திரனே நிரண்டுபட்டம் வரைதறக்கத்
திருப்பரென் றேஅறவோ ருரைப்பர்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர்சுவர்க்கலோகம்செல்லுதல்.

இதுவும்து.

நும்பமுனி இந்தவண்ணம் உரைக்க மூன்று
கொற்றவரும் விடைவாங்கி ஆலவாய் வந்
தம்பொன்னும் புயவாவி நன்னீ ராடி
அக்கழற்கண் மணவானன் அடியில்ப் போற்றித்
தென்புமிருந் திந்துவா ரத்தில் நோற்றுச்
செயும்பூசைத் தொழில்முடித்து வரம்பெற் றேசித்
செம்பொன்உல கில்ச்செலவூ லோசித் துள்ளம்
தேறினார் விண்வழிக்கொண் டேறினாரே.

திபதை— ரீதிகவுளை, ஆதி.

௧	இன்னம் முனிவர்களே கேளும் கடந்தவர	லாறு	முன்று
	மன்னவரும் இந்திரன் உலகைக் குறித்தந்தரத்	தாறு	
௨	வருவத நித்தமரர் கோன்அவடி துளக்குவெவ்	வேறு	
	தரிவனைக் குத்தாழமுன் றுசனும் செய்தவைத்தான்	மாறு	
௩	அந்த லோகமும்முடி மன்னவரும் தறக்க	மீது	புருந்
	தித்திரன் தரும்பூசைத் திருமன்ன ரும்இந்துவோ	பொது	ச. ௨

- சு மைக்கடலைச் சுவறச்செய்து விசயமாலை குடி நின்ற
உக்கிரபாண்டியன் இந்திர னுடனேசிக் காசனத்தில் கூடி
- ரு இருந்திடக் கண்டுளம்பொ ருமைபூண் டொருபத்து நூற்றிக் கண்ணன்
அருகிலி ருக்கும்சோழன் சேரனிருவரையும் பார்த்து
- சு இங்குவந் ததியம்பு மென்றுப சாரமுடன் கேட்க இப்போ
தெங்கள் நாட்டில்மழைஇல லாமல அடைந்திடோமென் றோர்க்க
- எ இந்திரன் மகிழ்ந் திருவர் நாடுமட்டும் மழைஉண் டாகத் தந்து
முந்தி வரிசைசெய்து விடைஅளித் தபின்னவ ரேக
- அ பின்னும் இத்திரன்பாண்டி மன்னன்பெற் றிருக்கும்பிர தாப்பும் உயர்
தன்னரி யாசனத்திற் சரியாயிருக்கும் இறு மாப்பும்
- க மேலும் தனக்குமழை வேண்டா திருக்கும் வீறும் தூக்கி சிங்கம்
போலிசூக கக்கண்டொன்றும் புரியாமலே இந்திரன் கோக்கி
- ய அழகு பெறவரிசை செய்வது போலேஒரு ஆரம் அது
பழகி அளவிற்றோர் தாங்கி வலிஇழக்கும் பாரம்
- க கண்ணி அதைஅளிக்கப் புஷ்பஹாரம்போல் வாங்கிக் கொண்டு கயற்
கண்ணி மகன்தனது கழுத்தில் அணிந்திருக்கக் கண்டு
- கஉ ஈங்கின்று மூதல்நிம்ப மாலைஅணிந்திலகும் , தென்ன ஆரம்
நாங்கும் பாண்டியனென்றுனைத் தரணிபுகழுமெனச்சொன்னான்

சந்தவிருத்தம்.

வாசவ னிப்படி யோதவும் உக்ரகு மாரனு ளத்தது மருவாமல்
மாமது ரைத்தலம் மேவி யிருக்கமு மாரி செழித்திட இருநாடும்
மீசர முற்றது போலே தனக்குள மேதினி முற்றுமெ ழிலிவாரா
மேல்மல யத்தினி லேவினை வுற்றிடு வீர வரிப்புலி முதலாக
காசமுதச் செய்யும் வேளையில் அத்தலை நாலு முகிற்கள தனில்மேய
காடி அவற்றினை ஓடி வளைத்துறு நாளை விடுத்தயர் களிநேபோல்
வீசி மறித்துட னேசிறை யிட்டதை வேக மதிச்சில ருரையாலே
வேய் விறகிற்கனல் பாயுத லொப்பென மேல்உலருக்கிறை வெகுள்வானே.

உக்ரபாண்டியனுக்கும்இந்திரனுக்கும்உயுத்தம்.

விருத்தம்.

கடல்சுவறச் செய்ததுவுந் ஆரத் தாங்கும்
களிப்பும்முடி லைத்தனையூட் டிடும் செருக்கும்
படியினொரு மனிதனுக்கித் திறம்பா தென்று
படையுடனிக் திரனெழுந்த கடலைச் சூழ்ந்
தடல்புரிய வத்ததுகேட் டுக்ரபாண் டியன்
ஆக்காரத் துடன் தனது சேனை சூழக்
கடுகிமத யானையின்மே லெழுந்த வந்து
கடுத்திட்டான சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டானே.

அசாவேரி—சாப்பு.

பல்லவி.

தேவரகணனும் பாண்டியராஜனும் செய்தாரே சண்டை

அந்நபலலவி.

தேவ சேனையுடனே திரண்டெதிர்த் தொருக் காலே
காவலன் சேனையும் கைகலிக் துமென் மேலே

சரணங்கள்.

முடித்துவிண் ணவர் ஊடி ஆயுதம்பல
எடுத்தெறிந் தனீ கோடி வில்லிலே அம்பை
தொடுத்தாழி மழைபேரேலே தென்னன் படைமேல்
விடுத்தாரே எதி ராலே அதனைக்கண்டு
தடுத்தாப்பாண்டியன் சேனை, ஈட்டினார் பல
சாபம்வனை த்துக்கனை பூட்டினார் பட்டுத்
துடித்துவானவர்சேனை களைக்க மாட்டும்
தோளும்பலபலவாத் துனைக்க மண்ணில
படுத்திக்கைகால்தலை தோளறுகதுயிர் மாயப்
பரந்திரத்தெவள்ளீரம் புதிஅடைந்து பாயப்
கழித்துக்கூவிபறந்து கழுஞ்சூள் செறிந்திடக்
கடுவன்முன்னலிபோல் இந்திரன்சேனை முறிந்திட்
களத்திலபலபல கவந்தம் ஆடவும்
காளிக் கூட்டங்கள் தாளம் போடவும்
வனைத்துப்பேயினம் குழந்து கவிக்கவும்
வாரிப்பிண்மலை யாகக் குவிக்கவும்

பொங்குதன்படை யிறக்கக் கண்டுவாசவன்
தண்களில்பொறி பறக்க துய்யபஞ்சின்முன்
அங்கியதெனப் பனைக்க வெகுண்டெய்வத்
துங்கப்படையால் வந்தக்க நினைத்துடனே
பெச்சுக்கிரிப் படையைவிட் டேற்றினான் தென்னன்
தின்கப் புடைவிட்டதை மாறீறினான் இந்திரன்
சின்கப் புடைஎடுத்துத் தாக்கினான் சரபத்
தேவன் படைவிட்டதை நீக்கினான் பின்னும்
வகையுடனே இந்திரன் மோகன ஸ்திரம்போட
வழுதி வெகுண்டு ஞானஸ்திரம்தொடுத்ததைச்ச
அக்கத நிற்கத்திரன் போரில் மதிமயங்கி
அழிநினைத் தினைப்புக்கொண் டிருந்து நிலைகலங்கி
ஆடும் தயரமோடுள்ளம் வெதும்பவே
ஆயிரம்கண்ணம் கீர் தும்பவே
கேளும்இந்திரன் தெறிபட் டோடவும்
இந்திரன் பாண்டியன் பங்கில் கூடவும்

பலமிஞ் திடெவீரன் திருமதுரைத்
தலமதில் அதிகாரன் புகழ்பெருதி
நிலமிசை உயர்கூரன் விளங்கும்சந்திர
குலம்வளரும் கம்பீரன் தன்னுடன்பி னும்
வலனைவென்றவனும் மேசினன் நேரோ
வச்சிரமெடுத்தவன்மேல் வீசினான் அதின்
வலிகொண்டெதிர்வர்க்கண் டிழிந்தான் தென்னன்
"வினா ஆயுதம்சுழற் றி எறிந்தான் அது
தலையெவிடுத்தமணித் தலைப்பாகுடனேபோகச்
சாற்றும்முனிவர்முன்னே மொழிந்தது நிசமாக
சொலிகொண்டுவரும்வச்சிரம் தனை அவித்திடக் குன்னித்
துயரத்துடனேநின்ற பாகசாசனன் சென்னி
தலங்குமணிமுடி தகர்த்துச்சிதைத்திடச்
குழிதபேர்ப்பா தவித்துப்பனத்திடிக்
கலங்கிஇந்திரன் ஓட்டம் எடுக்கவும்
கரைத்துவானவ ருலகில்அடுக்கவும் தேவ
விருத்தம்.

இந்திரன்சண் டைக்காற்றா தோடி வின்சென்
மிருந்தாழிநு த்திரனிலுமா வலியு தென்னன்
சிங்ஹைவெருண் டெறிந்தவனை தனது சென்னி
சிதையாமல் மணிமுடிமட் டோடும் போகச்
சந்தரநா தன்கருணை தானென் றெண்ணித்
தொன்முதுரை காட்டில்மழை பொழியச் செய்வோம்
எந்தன்மே கங்கைவிட் டிடவென் றேரலை
எழுதினான் வழுதிபெயர்க் கெழுதினனே.

இதுவுமது.

முடங்கல்வனை ந்தனுப்பிடத்தா துவர்போய்த் தென்னன்
முன்புவைக்க அதின்வரலா றறிந் ததற்குத்
தடங்கல்சொல த்தெரிந்தொருவே ளாளனென்றும்
சதமகனுக் கிஷ்டம்அவன்பிணையினுலே
அடங்கியகார் களைவிடுத்தான் பகடு பேரிலே
அவைவீண்டிந் திரன்விடையால் திங்கள் தோறும்
குடமதனால் சொரிவதுபோ லேமும்மாரி.
கூர்ந்துபெய்ய யாவர்களும் தேர்கதிட்டாரே.

விருத்தம்.

மடுக்களும் குளமுமாயும் வாலியும் புனலாற் பூரித்
தெடுத்தசெந் நெலும்கரும்பும் ஈண்டப்பா ண்டியநா ித்தைப்
படிப்பவர்கேட் போர்துன்பம் புறத்தறம் முழல்வா லும் சேர்ந்
தடுத்த வாழ்ந திருப்பர் பின்னே அரணுகதி ம்செல்வாரே.

ஆக விருத்தம் (யி) சந்தவிருத்தம் (க) தரு (க) கோத்தனை (ச) ஆத (கக) முதற்

உ
பதினெந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பாவலர் துதிக்கும் கூடற் பரமனார் அருளால் உக்ரன்
தேவர்கோன். மருடம்செய்த செய்தவா றுரைத்தே நிப்பால்
மாவலம் பெற்றமன்னன் வடமலை நாடிச் செம்பொன்
ஆவல்பூண் டதனைச் செண்டால் அடித்தவா நினைச்சொல்வேனோ.

கூறந்தபரவி—திரிபுடை.

பல்லவி.

கேளும் முனிவரே கேளும் கைகதை கேளும் முனிவரே கேளும்
அதுபல்லவி.

வாமுமுகரபாண்டியனென்னுமன்னன்மலயமுனிவர்தமக்குமுன்னமேயிசான்
குமும்புய சோமவாரவிரதம் துலங்குமன்புட னேபுரிந்து வருகக் கேளும்
சரணங்கள்.

க மாதரசா கியவளர் காந்தி மதிவயிற்றினில் விஜயம்பெற் தேந்தி
ஓதியம்கண் பிறக்க மென்மேலே உம்பர்கோன் ஐயந் தனைப்பெற்றற்போனே
ஜாதகரணம்செய்துபின்நாமதேயம் தழைக்கும்விரபாண்டியனென்சஞ்ஞடிகுண்
வேதமுதலாப் பலகலைபுணர்நதுவில் வித்தைமுதற்கத்ததனைக்கண்டு வகைபின்
உ நாட்டினிலே வருமதைதேய்ந்து மதிமுதற்பல குளங்களும் காய்ந்து
வாட்டிடப்பல உயிர்களுமெலிய மன்னன்பொருட்கு வகைஇன்றிலிய ஆ
காட்டவும்பிரம கற்பமளவுமெல்லை கண்டநிந்தவர் முன்புமன்னவன்வெல்லக்
கேட்டிரவியைப் பார்த்துக்கோ ளிருப்பதால் கிடையாதொருவ ருஷம்மனது
[என்றுசொல்லக்—கேளும்

ந் மக்கள்படும் துயரத்தைக் கண்டு வருந்திமீதாய்ப் போல்மன்னன் சென்று
முக்கண் முன்பிருக்கண்பொழிய முனைந்துலகமெலிவத்தைமொழிய மீத்திட
அக்கர்த்தைக் குறித்தன்புக் கெளபவன் அன்பிலாதவ ரெனமோனம் தொ
மிக்காம்துயராரிய கடலிலே வீழ்ந்திரவில்தன இருக்கைவந்தடுத்திடக்—கேளு
ச மன்னமுயிரைப் பசிப்பிணி வருத்த ராசனத்தைக் கொள்ளுகொண்டிருந்த
உள்ளமதிரா லோசனை பண்ணி உழந்துவிலக்கொ ணக்குறை நண்ணி ஆ
பள்ளி அறையைத் தள்ளியே தகித்தொரு பாரிடமாக நித்திரை செய்கையில்
வெள்ளியம்பலத்துடையவரேசித்தவேஷம்பூண்டவன் கனவில்வந்துதித்திடக்—
விருத்தம்.

கனவில்வந்த சித்திரா சனைப்பார்த் திருநாள்
காலமழை பெய்வுதரி ததனை வேண்டி
மனம்புறந்த வேண்டாம்பொன் மலைக்குக் சென்றம்
மலைச்செருக்க டங்கிடவுன் செண்டால் தாக்கி
கனநிதிசேர் தொருகுகையும் மலையில் உண்டு
காய்த்துனதாக்கினைசெய்துபொன் எடுத்தல் வாயை
முனமகற்றும் வாமடைத்துன் குறியைத்துப் பின்
மூடென்றார் பெரும்புகழைத் தேடென்றாரே.

உக்கிரபாண்டியன் மேருமலைக்குச் செல்லுதல்.

விருத்தம்.

சித்தரித்த வாறுமொழிந் தகன்றூர் னுக்கம்

தெளிந்து விழித் தெழுந்திரவி உதிக்கு முன்னே

நித்தியகர் மங்களைச்செய் தங்கயற் கண்

நேசன்மல ரடிவணங்கி வலையி வந்து.

மெத்தவெற்றி தரும்சேனை கடல்போற் சூழ.

மேதமண்ட லம்தொடும்சீழ் வாசல்த் தாண்டி.

அத்திசைநோ க்கிச்செழியன் தேரின்மேற் கொண

டடர்ந்திட்டான் வீரமுடன் கடங்கிட்டானே.

சுருட்டி—ஆதி

பல்லவி.

கட்டந்தா னுக்கிரபாண்டியன் படர்ந்தபொன் னலையில்லைவப்

படர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு வந்தானே

அதுபல்லவி.

அடர்ந்தபேரிகை முதற்கொண்டடிக்க அண்டகடா கீங்கள் வெழுகை
ஆன்சஅதிர ஓசைமுதிர அரசர்களும்முன் கண்டு வரிசைதரும்பொன்கொண்டு

சரணங்கள்.

[கடந்தான்]

சககரவாளக் குடைமுதற்பல சகலவிருதும் நீடத் தாய்

சாமரைபல சுழற்றிடவுமெச் சரிக்கைபட்டுக்கள்நாட நேம

முத்தியஅந்தணர் ஆசீர்வசனம் மொழிந்தகூதைகள் போட செய்ய

முத்தமிழ்க்கவி வாணர்கள்கவி மொழிந்தவரவர பாடக் கரு

மைக்கடலினும் மலையினும் நிலம்போற்கதி விளங்கிச் செல்லும்

வயப்பரிசீட்டும் தேரணி அணியாகவே நெருங்கப் புலி

குக்கிழிய வாய்பரித்தேரைசுசெலுத்துமுன் னினங்கத் தனுக்

கொடியும்வெம்புலிக்கொடியும்சூழ்கயலகொடியிகத்துலங்கப் பெருகும்

தெற்குத்தலுத் தரத்தைநோக்கிச் சென்றெழுந்ததுழிபாலத்தாக்கி

மிகப்பறைகொண்டறையத் திக்குத்திசையும் மறைய

தக்கபடையும் நிறைய மொய்க்கப்புகழ்வந் துறைய கடந்தான்

மத்திப்பாண்டிய நாடுகடந்து சோழநாடு கடந்து தண்ட

நாடுதெலுங்க நாடுடன்கரு நாடநாடு கடந்து பிர

சித்தமாளவ தேசம்விராட தேசம்சென்று கடந்து மத்திய

தேசங்கடந்து கங்கைவளரும் காசிதேசம் கடந்து கடந்

தெத்திகெழிப மலையிடையல யோசனை கடந்து சிங்கம்

யாளிவிளங்கு மனிதரண்டொண் ணவிடம் கடந்து வந்

துற்றதாகவைந் தூற்றியிரண்டு யோசனை கடந்து பின்

ஒருந்குமலையும் பொழிலும்செறிகு மரிகண்டத் கடந்து இன்னம்

மற்றதுபோலெண் டடங்குகடந்து வரைந்தபாரத கண்டம்கடந்து

சுற்றிக்கரியும் திரள தத்திப்பரியும்திரள

பத்திப்படையும் திரள வெற்றிக்கொடியும்திரள

[கடந்தான்]

ந புரியும்புந் கண்டம்விட்டிய நிமயம்லையைக் கடந்து கீம்
புருடகண்டத்தைக் கடந்தப்புறம்போ யோமகூடத்தைக்கடந்து அரி
வருடகண்டத்தைக் கடந்தப்புறம்போய் நிஷத்திரியைக் கடந்து கிறி
வணத்திடுமிளர் விரதத்திற்படையை நிறுத்தியவ்விடம் கடந்து நலத்
தருவிவிறுந்து வீழ்ந்திடும்பல பலகனி யுடைந்து அதன்
சாறுவலமா யோடும்கூம்பு நதக்கரை யடைந்து அதற்
கருகேநாறு மரந்றுயர்ந்தபேரின் னரணியம் அடைந்து அடைந்
தவிடத்திலுள்ள புதுமைகோக்குச் சூழ்ந்துவந் தடைந்து துறை
வரையிலாப்பெரு நிகுகண்டெடுக்க வந்ததற்குத்தென் பாலவந் தடுக்க
கருமுதிலும் கண்டஞ்சத் திரைகட்டும் கண்டஞ்சத்
சீரபதியும் கண்டஞ்சத் கிரிபலவும் கண்டஞ்சத் கடந்தான்
உக்கிரபாண்டியன்மேருவைச்செண்டாலடித்தல்.

விருத்தம்.

அடரவந்திப் படிமேரு மலைக்குத் தென்பால்
அடுத்தெமைநன் றவன்செங்கைச் சிலையே கோளும்
சுடரும்வளைத் திடுந்தேவா லயமே என்றே
துதித்திடவும் நேர்ந்துவரா திருக்கக் கண்டு
திடமிருமுதன் வெகுளியும்அம் மலைச் செருக்கும்
திரும்வகை கருதிஅதன் சிகரம் தளனிஸ்
புடைபரந்த வாசவன்மா மெளலி சிந்தப்
பொடித்திட்டான செண்டதனால் அடித்திட்டான
கல்யாணி சாப்பு.

பலலவி.

செண்டுக்கொண்டடித்தானே பெருகும்உக்கிரச் செழியன் மேருவைத்தானே
ஆறுபல்லவி.

செண்டினுலே அடிக்கச் சிகரபந்தி னுடிக்க
அண்டர்பலிலும் மாடம் அடுக்கடுக்காவெ டிக்கச் செண்
சரணங்கள்:

கருதி அகசடாந்ம் கலங்கஅடித்தெழுந்த
கணகப்பந ததுபோபோலே எழும்ப அழைவனோநத்
பருதிமன் டலம்விண்டு னாயப்பொடிந்து விர்தப்
படியில் விழுந்தாற்போலே பலமணிகளும் சிந்தச் செண்
அடைகல்லா இருக்கின்ற மலையாலும் ஒடுங்கிடி
அல்லாமல் ஒருநாறு இடங்கவை நடுங்கிடத்
தடமலர்ப் பொழில்ஒரு நாலுமேசொடுங்கிடத்
தருக்கள் நாலும்அததின் வேரோடே பிடுங்கிடச் செண்
சுற்றிறுக்கும் எட்டிக் கிரியும் எழுந்து தள்ள
சூழும்சாம்பூநதம் தளம்பித்தன் நிலை தள்ள
சித்தசாரணர் முத லோர்கள் மனமும்தெள்ள
சேடன் முடிமணியும் சிதைந்து விளக்கம்கொள்ளச் செண்

மேருளதீர்வந்து உக்கிரகுமாரனுக்குறிதி அளித்தல்.

விருத்தம்.

சேண்டுசெண்டிய வாமுக்கக் கிளம்பி மேரு,
தெய்வமணி முடிநாலும் கிரிஎடும் போல்
கொண்டியர்ந்த திண்புயமும் சேரதி மேவும்
குடையும்பெற் றுருத்தெழுந்து நாணி நிர்க்கு
கண்டுசினம் தணிந்திது வரைக்கும் வாராக்
காரணமே தென்கூர் வர்மன் கேட்கப்
பண்டுதனக் குளபிழையை வித்தகா கேட்
பாமெனவே நியாயமுடன் புகரும்தானே.

திபதை—ஆகிரி, காம்போதி.

(இந்த

வாருமையுர தேவ பாண்டியகுமாரரான் வர்த்தமானம்சொல்லக் கேளும்
தாரணியோர்கள் துதிக்கும் கயற்கண்ணி தன்னுடன்கூடவில்வாமும்
சேடமசுந்தரக் கடவுளைநித்தம் தொழுதிந்த ருபத்தைக் கொண்டு வெகு
கேமமுடனே வருகையிலேஒரு நேரிழையான் தனைக் கண்டு
காமம் தலைப்பட்ட ராண்டியைத்தொழு காமலந்மேத்தை விட்டேன விட்ட
தீமைநியித் தத்தினுலேஉன துகைச் செண்டினால் தண்டிக்கப் பட்டேன்
சுசன் அடிக்கப் பாரதம்புரிந்ததை எனநனுக்கில்லாமல் நீக்கச் செய்த
ரரசனேஎன்னை ஒருபொருட்டாயிங்கு நாடியதென்னென்று கேட்க (இன்
ரு மாநிதியைக்குறித்திங்குவந்தேனென றுமன்னவன்சொல்லமுன்னாலே சொ
மாநிமுலுக்கு விருக்கின றவைப்பைஅம் மாமலைகாட்டக்கை யாலே
சு காட்டிய்செம்பொன் அறையைத்திறந்து கனகக்களைப்பல கோடி எடுத்த
திடத்தனது பெயராலேமுத்திரை இடடுப்பின் அவ்வகை முடி
எ மீண்டுபடையுடன் தென்திசைநோக்கி விரைக துநடக்கும்தே ரூர்த்துஒளி
நீண்டவரையை விடுத்தமனிதர்கள் நீடியபூமியில் சார்ந்து
அ அந்தந்ததேசத்து மன்னவந்தங்கள் அனிகத்துடன் அன்பு கூர்ந்து எதிர்
வந்துபசாரம் புரியத்தமிழின் னளம்தரும் நாட்டைச் சேர்ந்து
பொன்னிலிருமும் மதுராபுரக்கோ புரம்கண்டுதேரைவிட் டிழிந்து மணி
பன்னகபூஷணன் தன்னை அஷ்டர்ங்கம் பஞ்சாங்கமுடன்பணித் தெழுந்து
உய்யமறையோர் துறந்தோர் அறத்துடைத் தெண்டி முதல்எதிர்வந்தார்
வையைநதியைக் கடந்துதமது மதுராபுரம்வத் துவந்தனர் (வர

விருத்தம்.

மேருமலை அளித்தபொருள் அனைத்தும் அந்த
வியன்மலைபோற் குவித்தநர ரே ளோர்க்கும்
திரமுடன் உக்கிரனிக் துலகா னுங்கால்
செகதீசன் அருளால்பாண் டியநா டெங்கும்
காருலவி மழைபொழியப் பயிர் தழைக்கக்
கண்டார்ந துரைப்பவர்கேட் பவர்துன்பம் தீர்ந்
தாருமிக போக சம்பத்தடைத்தந் தத்தில்
அரனுலகைஅடைந்திருக்க லாகும் தானே.

ஆக விருத்தம் (சு) கீர்த்தனை (ந) தரு (க) ஆக (ய). புகினைந்தாவது முற்றும்

உ

பதினூறாவது.

வேதத்துக்குப்பொருள் அருளிச்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மேருவைத் தாக்கி உக்கிரன் வியன்முடி மகனுக் கீந்து
சேறும் பரமனோடு சேர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
வீரபான் டியன்தன னாளில் வேதத்துப் பொருளை நைமி
சாரணி யருக்கேன்வந் தறிவித்த தினிச்சொல் வேனே.

நைமிசாரணியமுனிவர்வேதப்பொருளறியாமல்மயங்குகல்.

புறவாசகம்

நண்ணிய தருக்கள் சூழும் நைமிசா ரணியம் தனனில்
கண்ணுவ முனிசாண் டில்லியர் கருக்கரை முதலோர் வேதத்
துண்ணிநை பொருளை ஆராய்ந் துள்ளமும் முகமும் வாழிப்
புண்ணிய குருவைத்தேடிப் பூசிக்க போசிப்பாரே.

மோகனம்—சாப்பு.

பல்லவி.

இந்தவிதம்என்ற நியாமழலமனம் ஏங்கிஇருந் தனனே
அநுபல்லவி.

சந்ததமும்சக தீசனுக் கன்பு
தழைக்கும்தவத்தை இழைக்க முனிவர்கள்
சரணங்கள்.

பூதந்தன் னுத்தம்	இடம்தமோறிப்	
புவனங்க ளோடியன்	மாலிந்திரபதமும்	
வேதங்க ளும்முதல்	உண்டானுற்போலவே	
வீயும் படிக்கூழி	காலம்அடுக்கின்ற	இந்த
வாலிரவிமுன்	கமலம்போல்சோதிமுன	
வைபகமுற்றும்	மலருவதால்பண்டு	
போலவே முத்தொழில்	செய்திட மெய்ப்பொருள்	
புநதியிலே அருள்	பூண்டிருக்கின்றதும்	இந்த
மாலுடை காயிக்	கமலத்தில்மேவிய	
வண்டுபோலேபிரீ	மாவந்தமைக்கும்போ	
தாலம் அயின் புவன்	வாக்கில்பிரணவம்	
அன்மத்த தில்வேதம்	உருக்கெண்டெழுந்ததும்	இந்த

அரபத்தமுனிவர் முனிவர்கள்அவ்ருத்தத்தைமாற்றாதல்.

விருத்தம்.

புங்கவமர் முனிவரிந்தப் படிமயங்கும்.

போதில்அர பத்தன்என்றோர் முனிவர்த்தன்

டங்கவரை வணங்கி உப சரித்திரிங்கால்
 :அம்முனிவர் விருப்புவெறுப் பிகர்திருக்கும்
 உங்கள்முகம் வாடியதே தென்னவேதத்
 . அப்பொருள்தோ னுமலிருப் பதனாயுங்கள்
 சுழுகையுற்றோம் என்றிடக்கேட டவரைகோக்கிச்
 சாற்றுவார் மனமயக்கம் தேற்றுவாரே.

உசானி ருபகம்.

பலலவி.

கேளும் கேளும் முனிவரே கேளும் கேளும்

அதுபலலவி.

வாழும்நைமிசா ரணியத்தனில்நித்தம் மாதவம்செய்து மகிழுமுகங்கள்சித்தம்
 சூழும்மயக்கங்கள் நீங்கும்வழிதேடி சொல்லுகிறேன்ஒரு விபரம்அதைநாடித்

கேளும்.

சரணங்கள்.

க மாதவம்புரித் தறிவதல்லது மற்றென் றுலுறியக் கூடுமோ என்றும்
 திதை உகற்று மத்தவமுப்புண்ணிய சேஷத்திரத்திலே இந்நுசெய்தல்நன்று
 ஓதும்புண்ணிய சேஷத்ரத்திலுமிக உறுதியாம்சிவ ஸ்தலத்திலசெய்ச்சென்று
 ஆதலாசிவ ஸ்தலத்தின்வலிஅறிந தடுத்துச்செய்தற்கிணைதொடுப்பதில்லைக்

கேளும்.

(கண்டு

உ அம்புவியிலரிபதலமியாதெனில் அகிலமனைத்தும் தனக்கமாச் சொல்லும்
 சம்புவின்தலைக்கா நிரண்டுவிரற்கடைதனக்குமேலாக விளங்கியே மல்லும்
 உம்பர்மாமுனி வோர்கள்முதற்றவுத் துறுதியாலதின் பயனடைந்து வெல்லும்
 தென்புமிருந்தறம்சாஸ்திரமுரைக்கின்ற சீவன்முத்திபுரமேவிச்செய்யச்செல்

கேளும்

[அம்

ந அந்தத்தலத்தினிலொளிவிடும்விமானத் தருகுதென்றிசைவடநிழலிருந்து
 சந்ததமுமவழி படுமுனிவருக்குச்ச்கலவித்தையும் போதித்தருள் தந்து
 சுந்தரம்பெருகுமாத் திடங்கடஞ்ச சுருதிப்பொருள்கண்டு சொல்லுவனுவந்து
 சிந்தைமடிமுந்தவன் முன்னே தவம்செய்வீரீக்கிரம்மனமெய் வாக்கதருவீந்து

கேளும்.

விருத்தம்:

அடைவுடனீ தரபந்த னுரைக்கக் கண்ணு
 வாதிமுனி வோர்கள்அவ ருடனெழுந்து
 படிபுகழும் கூடலிற்சென் றம்பொற் கஞ்சம்
 படிந்துசிவ தரிசனம்செய் தருத்திரர்களை
 வடமுமலைப் புஸ்தகமும் விழிமூன் றுமநான்
 . மலர்க்காரமும் பேரதமுத் திரையும்பூண்டு
 வடதிருத்திழ அமர்ந்திடுமூர்த் திசையுமீப்போற்
 ல்கையுடனே தவம்புரிந்து மகிழ்ந்திட்டாடு

தெகவினாமூர்த்திவருதல்.

இதுவுமது.

தவமுனிவ ரிந்தவிதம் மறைமுத் தல்மே
தாமனுவெழுத்திருபத் திரண்டு மேர்க்கச்
சிவபத்த முனிவரால் தெளிந் தறிந்து
தேள்முதல்மார் கழிவரைக்கும் நீயமம் பூண்டு
கவனமுடன் தருப்பணமோ மாதி செய்தா
காரமுதல் தவிர்ந்துதவம் புரியும் போது
மவ்மறையின் பொருளாதி மூர்த்தி ஆக்கு
ளடினார் குருவடிவைக் கூடி னாரே.
புளகூகவராளி சரப்பு.

பல்லவி.

தகவினாமூர்த்திவரு தாரே

அதுபல்லவி.

விருகாத்தடியில்மோனம் விளங்கிக்கொண்டிருந்த தகவி
சரணங்கள்.

எதிர்கொண்டுமுனிவோர்கள்	அதிக்க	முப்பத்
திரண்டிலக் கண்களும் குழையாய்வு	கதிக்கப்	
பதினாறு வயதெல்லே	இக்க	வேதப்
பண்பு பெருகுமறை யோன்வழி		தகவி
புண்டரம் ஐந்திடம்	துலகக	காநில
பூண்டகுழையொளிகண் டிருள்வலி	விசங்க	
கண்டருத் ராக்ஷமுத்	திலங்க	தொண்டர்
களைமறைக்கும்பாச பந்தம்கண்	தொதுங்க	தகவி
உரத்திலே தவளநூல்	மன்ன	வெண்பட்
டுத்தரியம்வலமா யொளிஎங்கும்	பன்ன	
கரத்தணிதோளணி	மின்னப்	பட்டி
கையுத்தரித் திடையிற்கோ வணமது	துன்ன	தகவி
வண்டு களொலிப்பது	போலே	செந்தா
மரையடிமேற்சிலம்பொலியும்தன்	னாலே	
தொண்டர்ம னத்திருளப்	பாலே	ஓடத்
நூத்தும் கண்டாமணிபு முழங்கமென்	மேலே	தகவி
வலக்கையில் பறித்திரம்	நீடப்	போதம்
வரைத்தபுஸ்தகம்இடககரத்தினில்	கூடப்	
பலத்தமுனிவரும்கொண்	டூட	வேதம்
பாதுகையாயிரு மலரடி	கூடத்	தகவி
கறைமதுகரங்கள்விஸ்	தரிக்கச்	செழும்
கமலத்தேனுண்டோளிப் பதுபோலே	சிறக்க	
மறையோசைசெவிவழி	நிறைக்க	பத்தர்
மனவயல் ஆனந்தப் பெரும்பயிர்	வளர்க்க	தகவி

விருத்தம்.

தெக்பிணை மூர்த்தியிந்த வகையாத் தோன்றச்
செழுமதியைக் கண்டொலிக்கும் கடலைப் போல
அகழமதாற் கண்டுவகை வெள்ளமெற் கொண்
* டமீம்கூற்றை உதைத்ததிரு வடிவி ற்றழந்து
ரோகைத்தருமீ பல்கலைக்கா தார் மூகி
நிறைந்தமறைப பொருளாகி நின்றோ பெய்மேல்
பகைமுறும் எனமுனிவர் சரண் மென்றே
பாடினார் மெய்புளக முடினாரே.

தக்பிணைமூர்த்தி முனிவர்களுக்கு வேதப்பொருளருளிச் செய்தல்.

இதுவுமது.

சீலமுனி வர்கள் துதிக்க உங்களாசை
செப்புலீ ரெனயாங்கள் விழையும் வண்ணம்
ஞாலமுழு தும்பிழைக்கும் வண்ண மாதி
நான்மறையின பொருளையுரை செய்வீ ரென்ன
கோலமுடன் பந்தவினை தவிர்க்க வந்த
ஞாலன்மன் மகிழந்தவர்க ளுடனே கூடி
மூலவிக்கம் தனக்குருளபோய் வேதார்த்தத்தை
மொழிகின்றார் கருணைமழை பொழிகின்றாரே.

புன்னகவராளி ரூபகம்.

அந்தணரே கேளும்மறை அரும்பொருள்க	எல்லாம்
அறிந்ததனாற் போகமுத்திக் கதுகருவிச்	சொல்லாம்
இந்தவுல கிற்சுயமாய் எவைக்குமிதுத்	தங்கம்
என்றிலங்கும் தத்துவமாம் இச்சயம்பு	லின்கம்
நித்தியமாய்ச் சுருதிக்கெல்லாம் நீதியாய்மெய்ப் பொரு ளாய்	
நிச்சயமா யத்துவிதமாய் நிரும்லமாய்த்	தெருளாய்
மற்றும்நிறை ப்ரம்பரமாய் மாசுகன்ற	மணியாய்
மன்னியவிஞ் ஞானநிரா மயமாய்நூல	அணியாய்
அறையும்பரப் பிரமமிதேஹமேன	முழங்கும்
ஆதிமறைக் குட்பொருளே அதின்வடிவா	யிற்கும்
உறையுமிந்தப் படிவமொன்றே உறுதியொன்றே	நன்னூல
ஒதியுணர்ந் தறிவீடையார்க் கொக்குமிதே	முன்னூல
ஆகையினால் வேதமொன்றே அதன்பொருளும்	ஒன்றே
அனந்தவிதம் சாகைதழைத் ததில்வினைந்த	தன்றே
ஏகனிவ னாக்வினையால இவ்வுலகெந்	நான்றும்
எடுத்தல்அளித் தல்முடித்தல எனும்பிராம்	கேளும்
விதியுருளாய்ப்படைத் தலகை விண்டுருவாய்க்	காத்து
மேலஅரண யழித்திவைமுல் விபுதருக்கும்	மூத்து

அதிபரமா காசசரீ ராஜபடைத்	தந்தி
அந்தமில்லா லிங்கமதில் அதிலுறையும்	சோதி
அடிபின்முத் லான்மதத்துவம் ஆனஅயன்	பாகம்
அதிநடுவித் தியாதத்துவம் ஆனஅரி	பாகம்
முடியில்செவ தத்துவமாம் முக்கணரன்	பாகம்
மூன்றினுக்குள் தத்துவங்கள் முனைத்தெழும்அ	நேகம்
ஆத்மதத் துவம்தனிலே அகரஉருப	பிறக்கும்
அடுத்தலித்தியா தத்துவமாம் அதில்கரம்	பிறக்கும்
வாய்த்தெவ தத்துவத்தில் மகரஉருப	பிறக்கும்
வந்திதுமூன றம்பிரணவ வடிவம்கொண்டு.	சிறக்கும்
பிரணவத்தில் காயத்திரி பிறக்கும்ஒரு	மூன்று
பிணனுப்பத பேதத்தினால் பிறந்திரண்டா த்	தோன்றும்
ய்யா தெனச்சமஷ்டி யெனும்வியஷ்டி	யென்னும்
இரண்டும்உல கினிலெவைக்கும் ஏதுவாக	மன்னும்
திரிபதைபிரண் டிலும்இவன்றன் திருவருளாவலி	யோலே
செப்பரிய மறைநாலும் செனித்திடும்தன்	னாலே
வருமறைநா லுக்குளிந்த வள்ளலஅரு	ளாலே
மட்டடங்காப் பிரணவமுதல் மந்த்ரமுண்டா	மேலே
சொன்னமுதற் றரகத்தில் தோன்றும்அக	ராஜ
தொடங்கும்எழுத் துக்களெல்லாம் தோற்றிவரும்	கியாதி
பின்னும்அந்த அட்சரத்தில் பெருகும்செவ	ஞானம்
பிறக்கும்இவன் நடுமுதத்தில் பேசுமேரி	தானம்
கீழ்முதத்தில் இருபத்தொன்றக் கிளைக்கும்முதல்	வேதம்
கேளும்தென்பாற் சதஉருவாய்க் கிளம்புமிரண்டாம்	வேதம்
மேல்முதத்தா யிரம்உருவாய் விளையும்மூன்றாம்	வேதம்
மேல்வடக்கில் நவ்உருவாய் விளங்கும்நாலாம்	வேதம்
அம்மறைநா லால்வருணம் ஆச்சம்மும்	நாலாம்
அறம்தீரும்யா காதிகருமம் ஆயிரண்டு	நூலாம்
கன்மவழி நடக்கச்சொல்லிக் காட்டும்முதற்	காண்டம்
கைவல்யமெஞ் ஞானவழி காட்டும்இரண்டாம்	காண்டம்
அந்தமுதற் காண்டம்செவார்ச் சனைமுதலா	நிறையும்
அவ்வினையைச் செய்யச்சொல்லி அறிவிக்கும்வா	றுறையும்
இந்தவகை யன்றியும்பின் இனியொரு	காண்டத்தும்
இவன்வடிவில் லாவடிவை யேதெளிந்து	ணர்த்தும்
வேரிலேதன் ணிரெடுத்து விட்டுவர	லாலே
மேற்கவையும் தழைத்தோங்கி விளங்குவது	போலே
பாரும்இவ னைக்குறித்துப் பண்ணும்உப	சாரம்
பய்யகன்மால் முதலெவர்க்கும் பரவுமதின	சாரம்

கடு சீத்தமகிழ்ந் தனுதினமும் செய்தயழமு. வினைக்கும்
செலவழும்நற் கதியும்பெறச் செய்யும்சிவார்ச் சனைக்கும்
இத்தரையி லுள்ளசிவ லிங்கமெல்லாம் தழைக்கும்
இச்சிவகோ சமேளவைக்கும் ஏதுவாக இழைக்கும்
கடு புரியுமறை பலமுகத்தால் புகழ்ந்தினைக்கும் நெறிபைப்
பொருதிநிறைந் தகண்டபீரி ஸ்ரீநாமாயிக் குறிசூய
கருமடிநெறி யாலும்நூனம் கதிக்கும்நெறி யாலும்
கருதரிய மறைப்பொருளைக் காட்டிச்சொன்னே மேலும்
கஎ கருமத்தினல் ஞானமுண்டாம் கருமம்சித்த சுத்தி
கதிக்கும்சித்த சுத்தியினல் கருதும்நர்ம பத்தி
தருமத்தினற் சாந்தியுண்டாம் சாந்தியினல் யாகம்
தழைக்கவரும் கிரியையினல் தான்வரும்வி வேகம்
கஅ ஞானமதாற சிவதரிச னுதிபத்தி ஸூசை
நற்சிவலிங்க ப்பிரதிஷ்டை நல்லடியார் ஸூசை
ஆனருத்ரா க்ஷம்தரித்தல் அரியகுரு பத்தி
அனைத்தினையும் தெரியல்ஆகும் ஆமேளன் சித்தி
கக வேதமொழி மதங்கட்கெல்லாம் வேதமேபி யாணம்
விளங்கும்அதன பிண்டைநீடரும்புலியிருதிகள் பு ராணம்
ஓதும்அ ததந்தினமாய் உரைக்கும்அந்த ஸமிருதியே
உண்மையினல் ஸமார்த்தமென்ப துயர்நததுமு றுதியே
உறுதியெனு மார்த்தவழிக் கொற்றமையாம் துறையே
உலகத்திலே வைதிகமென் றுரைத்திரும்பும் முறையே
முறைநெறியே மறைபுகலும் மொழிக்குள்ளிதே தீர்க்கம்
மோனமுனி வோரேயிது முற்றும்சுத்த மார்க்கம்

விருத்தம்.

தெருளிமீம்போ கம்வீட்டுக் கேதுவாயும்.
சிவஞான மயமாயும் நிறைந்தவேதப்
பொருளைமொழிந் திப்பொருளைச் சொல்வதெல்லாம்
பொருளிலையென் றுரைத்தந்த வழிதப்பாத
வ்ரமுனிவர் முதுகில்மலர்க் கரத்தால்நீவி
மதரேச னிலிங்கத்துள் மறைந்தானித்தை
உரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்பர சிவநூ னம்பெற
றுறைஞுவார் சிவனுலகைப்பெறுகுவாரே

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (ங) தரு (க) ஆக ௩௨
பதினானுவதுவேதத்துக்குப்பொருளானிருளிச்செய்துபுதுணம்முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விறற்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மண்ணினி லுயரும் கூடல் வாழுமுக கண்ணன் அன்பால்
கண்ணு வ முனிசாண் டில்லியர். கருக்கரை முதலோர்க் காசப்
பண்ணுதும் வேதார்த்தத்தைப் பகர்ந்தவர் றுரைத்தே னிப்பால்
கண்ணிமா ணிக்கம்விறற் றலயினிப் புகலு வேனே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

இன்னம் அறிந்திடுவீரே — ஐக — தீசன் திருவடியாரே

அதுபல்லவி.

(ல்

இந்நிலம்கூத்து வரும்வீர பாண்டியன் தன்னைமறவுமவைப் பாட்டியர்களுநியி
மன்மதன்போலேகு மாரர்ததித்தவர் வல்லாபிர்க்குக் களைபோற்கதிகைகையில்
சரணங்கள். (இன்னம்

பின்னும்தனக்குக் குலமகன வேண்டுமென் றெண்ணி . தன்

பிரியமுள்ள தேவியுடன.அங்கயற் கண்ணி .

அன்னையுடின் சுந்தரேசரை உத்தேசம் பண்ணிப் பணிந்

அஷ்டமிபிந்துவா ரம்முதல் நோற்பது நண்ணி

முன்னவனின்னரு ளாலேசிலநான்

முயன்றபின் கர்ப்பமிருந்தாள் வயிற்றினில

சின்னதொரால்மவித் தெனமுனைத்தொரு

சேயன்தரணியை ஆளவந துற்றபின் இன்னம்

அத்தனிச்செல்வ மகனுக்குதான் முறை யாலே ஐத

காதிகருமம் நீடத்திவளர்கையில் மேலே

மற்றுமொருதினம் வேட்டைக்குச்சென்றுழி னாலே மன்னன்

வன்புலிவாழ்ப்பட் டிறந்தா ளாகுண்டிப் பாலே

சிற்றிடைமன்கையர் மொய்த்தேயுரந்தனில்

செங்கையெறிந்தவர் தங்கள்வரிக்கணீர்

முத்திமுத்தாகவ ழியப்புலம்பவே

முதுரிதுள்ளவர் யாரும்வருந்தவே இன்னம்

முந்தியுதித்தவைப் பாட்டிசுமாரர்கள். நோக்கி முழு

மோசத்தொழிலைக் கிதுவேசமியமெனீ முக்கித்

தந்திருதிரை சிதியாபரணமும் தூக்கி ராகன்

நீன்மகுடத்தையும் கொண்டொளித்தோரிடத்தாக்கி

சந்தோஷமாக இருக்க அமைச்சர்கள்

தகஷணமிராஜனுக் குக்கருமாதிகள்

மைந்தனைக்கொண்டு நடத்தியம் மைந்தற்கு

மாமுடிசூட்டி வணக்க சினைத்தபின் இன்னம்

பொக்கிஷத்தன்னிற் புகுந்துமணிமுடி தேடிப் பல
 பூஷணத்தோடதில் லாமலதிகைத்துவினம் வாடி
 மிக்கபகைவ ரெடுத்தென்றுண்மையைக் கூடி முடி
 வேறென்றமைக்க மணிவேண்டுமெயென்று நாடி
 இக்காசினிக்கர சில்லாதுபாய்மாம்
 இல்லாதகப்பலைப் போலேஅலையுமென்
 நக்கார் அணியும் சடையான்ருளை
 அறிஞுவோமென்றே அமைச்சர்யோ சின்னயிடு இன்னம்
 சுந்தரேசர்வணிகராகவருதல்.

விருத்தம்.

மந்திரிகள் இந்தவிதம் ஏல்லையில்லா
 மாதூயரக் கடலிலலிழந் தாலோசித்துச
 சுந்தரநா தன்திருச்சன் னிதியிற்சென்று
 சொல்லிமுறை யிடுவோமென் றெழுந்திராசன்
 மைந்தனையும் ஏந்தியுபர் கோபுரத்தின்
 வாயிலுக்குட் புகுந்தவர்கள் வருமுன னாகே
 அந்தமிசூர் திடும்வணிகன் போல்வே ஷம்பூண்
 டய்யன்அவர்க் கெதிரேவந் தடுக்கின் றூரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாமியுத்தனனே வணிகவேடழ் தரித்தெதிரவநதன்னே.

அதுபலலவி.

மாமனஅயனும்தேடும் மதுராபுரத்திலீடும்

சாமி

சரணங்கள்.

ப்ரநதிடையிற்கோவணம் பட்டாடை	பின்னப்	
புரந்தரன்விற்போலமார்பிற் பெர்ணுரைம்	துன்ன	சாமி
புயததிலகதயிரவி போலொளி	விளங்க	
அயத்திலரத்தப்பொதிகள் அணியாக	மெருங்க	சாமி
ஓதும்பரிநூல்வலம் ஒதுங்கிடக்	காண்க	
கூறிற்சூண்டலம்தோளீற் கதிரொளி	யோங்க	சாமி
பூணமானஅன்பு பொழிந்தருள்	பாய	
ஆரணம்தேடரிய அடிநிலம்	தோய	சாமி

திருவளரும் வணிகரைப்போல் அடிபார்க் காகத்

திருவேடம் புகுந்துவரும் பகவான் மேரே

வருகும்அமைச் சரணோக்கி நீர்ம் யங்கி

வருங்கருமம் யாதெனமுன் கடந்த தெல்லாம்

தெரியமெழித் திடஅவரைப் பார்த்தே எம்பாற்
செம்பொன்னு மிரம்பத்துக் கோடி பெற்ற
ஒருமணிபோற் பலமணியுண்டென்று துன்பம்
ஓட்டுவார் தரம்தரமாக் காட்டு வாரே.

வலாசுரன் மகிமை சொல்லுநர்

விருத்தம்.

புங்கவமாக் கரும்படத்திற் கிழக்கு மோக்கிப்
பொருந்தவிறு கிறதிராதி நிகைக ளெட்டும்
மங்கலமுத் தாதிசொரிந் திடமா ணிக்கம்
வைத்துவலா சுரனுடற் கினை மிதென் றோத
அங்கமணி ழானதென்ன அவன்யா ரெங்கட்
கடிவரலா றுரையுமென அமைச்சர் கேடகச
செங்கைமழு மாடுளெரித்த வணிக ராயந்து
செப்பியதன் விபரமவர்க் கொப்பிப் பாரே

அடாண ஆதி.

பலலவி.

வலாசுரன் மகிமைபைக்கேளும் மந்திரிமாற் வலாசுரன் மகிமைபைக்கேளும்
அதுபலலவி.

சந்திர கலாசுரன் அருளாலமர்க் களத்தெவரா லும்கசித்தல்
இலாவரம்பெற் றாழ்வநதால்மெய் எய்குமணி களாபபெற்ற வலா
சுரணங்கள்

வரமடைந்தெழுந்தபோதே அமர் குறித்து
வானவருலகின்மீதே சென்றிவிண்ணயர்க்
கரசனுடனேதப்பாதே புரிகதிடத்தேர்ந்
தமரர்கோடுநீ திரிநிலலாதே தோற்றுப்போனவன்

சுரருடனாகும்பிவந்து சூழ்ந்துபோர்செய்யாமற் கொல்லத்
தருதியெவஞ்சித்துன்வலி காசினியெங்கெனும் செல்வத்
தருகுவேண்டுண்டியவரம் தனைக்கேளென்றிந்திரன் சொல்லப்
பொருதியெனக்கொட்டியிடி போலோலகத்திட்டானை வலல வலா

உ இந்திரனைப்பார்த்த முன்னாலே கண்டோர் கிர்ந்த
எடுபட்டோடிப்போன தாலே உன்னுடைபுகழ்
இந்தஉலகத்தின மேலே வீணைம்போலநீ
சுயும்வரமும்என் பாலே ஆகுமலலாமல

என்றனக்கீசுனிடத்தில ஏற்றிமும்வரமிருக்க
உன்றனிடம்வாங்கத்தக்க தொன்றுமிலைநீ இரக்கத்
தந்திடுவதெயனக்குத் தருவலலாமலே மிக்க
கின்றயாம்புகழ்முடிக்க நினைப்பதெவனென கதிக்க வலா

தேவர்கோனதனைக்கேட்டுக் கையிலயாகும்
செய்யநாத்துவசம்நாட்டும் போதலாவாக
வாடுவனத்தவததை நீட்டும் ததிகிழனி

வரன்புகழுடம்பொன்றிட்டும் அஃலாமீஸென்போல்
 மாவீசுயத்தாலும்தேக மணிக்ளாலுமேயி ரண்டுண்
 டாவதாலுநட்டவன்னீயே *அமரநீடன்கூழிக் கொண்டு
 யாவரும்பிழிப்பதாலே எனக்கறம்புகழைக் கண்டும்
 ஈவதெபெருமையாமென் நிசைநதளித்துவதை மண்டும் வலர

விருத்தம்.

வலனுவந்திவ் வரமளித்திக திரணேநோக்கி
 மைந்தனுக்குத் தனதரசின் துயர்ந்தவிர்த,
 மலையெனவே நியிர்ந்துமகச ஈலாவாயில்
 வரீதெனையு பந்தனிந்தங் திப்பிரென்னக்
 குலிசதரன கண்டுதிருக் கவுமவிண்ணோர்பைங்
 குசைக்கயிற்றூற் கட்டவும்கண் டாவம்போல
 நிலைகொளத்தோர் தவனவாறாய்ப் புதைத்துயிர்ப்பை
 நீக்கவும்சத் தியவுலகைத் தாக்கினானே.

ஆனந்தபரவி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும்கேளும் அமைச்சரே இன்னமும்கேளும்
 அதுபல்லவி

இன்னமும்கேளும் பசுவாம்வலராசான்
 சென்னியின்பக்கத் திருந்துயிர்கொன்றவன்
 தன்னுடைவச்சிர வேலாலவனுடல்
 பின்னம்பட்டேவ பிளந்தவன்செய்ததை இன்ன
 சரணங்கள்.

இத்தகையாகும் பசுவைச் சுருதியு
 ரைத்தபடியே வபையை எடுத்துக்குண்
 டத்தெரிதன்னிலோ மஞ்செய்து தேவர்கள்
 சுற்றிலு மொய்த்து மகத்ததைமுடித்தபின் இன்ன.

உம்பர் துதிக்கும் படிக்குப் பசுவாக
 அன்புபெருகு வலனசோரி மாணிக்கம்
 என்பதுவச்சிரம் பித்தம்மரகதம்
 வெண்பலனும்து மயிர்ப்பி ரேயம் இன்ன

தங்கும்நிணம்கோமே தகம்தசை பவ
 ளங்கபமேபுரு டராகமா விரு
 கண்களும்நீலம் இப்படிநவ ரத்தி
 ளங்களுல்கில் விளங்கும்விபரத்தை இன்னம்

விருத்தம்.

மனிதனங் கத்திற்றோன்றும் மணிகளுக் கசுத்த முண்டாம்
 எனிலாத் தாலேசுவன் இறந்தபுண் ணியவான் தேகம்
 தனிலுதித் ததனம்புணத் தக்கதென் றுமைச்ச ருக்கு
 மனமழிழ்ந்தயனான வசியர்தோர் துரைக்கின் றாரே.

மாணிக்கவரலாறுகூறுதல்.

விருத்தம்.

ஓதரிய நவமணியும் வலன்அங் கத்தில்
உதித்திருளை முகம்பிளக்கும் ஒளிசேர்ந் திந்த
மாதலத்தில் இருக்குமிடம் நிறங்கள் சாதி
வரும்தெய்வ மொளிகுற்றம் நீக்கி நன்றாய்ச்
சோதனைசெய் தணிவோர்க ளெய்து மேன்மை
தொடுத்துவரும் பயன்முதலாக் கேளுமே யென்
றுதியிலமா ணிக்கவர லாறமைச்சர்க்
கறைகின்றார் தொண்டருளத் துறைகின் றாரே.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

மாணிக்கவர லாறுசொல்வேன் மந்திரி மாரேகேளும் மாணிக
அநுபல்லவி.

ஊணிக்கேளும் வலனுடலத்திலதோணிப்பெருகும் குறுதியிடத்தில்
உதிக்கும் கதிக்கும் மதிக்கும் விதிக்கும் மாணிக்க
சரணங்கள்.

* ஆதியில் கிருதயுகமுதல் நாலு யுகமும்வழியே மக்கம்
அங்கயிருந்தக ளம்புரம்தும்புறு சிங்களமிந்நாலு தேசத்திடைப் பட்டுச்
சோதியொன் பதுபிறந்தது கேளும் . தீபங்கமலங் கோபம்
துங்கமிகும்மாத ளம்பூவிரையழல் செங்குவளைமின்மி னியுடுப்போலதிற
சாதிநா லாப்பிரிந்தது கேளும் பிரமஹி முதலா (க்
சாதரங்கம்குறு விந்தம்செனகந்நிகம். மீதுகேவாங்கம்எனும் பெயர்பெற்றது
கேதமில் லாதிநங்கனைக் கேளும்வேதியனுக்கோ ரார்திரண்டுநிதம்
நீதிமன்னர்க்கு. காலிரண்டுநிதம் ஒதும்வசியன் மூவிரண்டுநிதம்
கோதில்குத்திரன் ஈரிரண்டுநிதம் வாய்க்கும் ஆர்க்கும் ஏற்கும் நோக்கும் மா
உழமுந்திய சாதரங்கம்கோபம் தழலிரவிசச் சோதம்
முளரிகார்வினக் குக்கருகெய்தலமா துனம்விரைமலர் போலப்பற்றும குறு
விந்தமோ செம்பருத்திசின் னாரம் காயும்பொன்முயல ரத்தம் (ம்சென
வெளளிலோத்தம்பூதி லதம்பலாசரர் ஒள்ளியருன் றியெட் றிவிதங்கொள்ளு
கந்திகத் தின்நிதத்தினைக்கேளும் ஒளிரும்பொன்னில் வம்பூ (ம்
கருங்கு யிற்கன் அசோகமலர்செம்பஞ்சொருங்கதாருமை வண்ணமெனவ றா
பிந்திய கோவாங்கநிறம் கேளும் கந்தமிருந்த குசம்மை மலரும்
ஐந்துவண்ண மலருமொளிரும் . வெந்தசெங்கல் பொடியு மலிரும்
அந்தமிருங்கொவ் வைக்கவிநிகரும் ஈணும் தோணும் காணும் பூணும் மாணி
உ அருமையா யுறுதிகொண்டு கீழ்மேல் சுற்றொளிவிடல கண்டு
ஆதிந்மேலுத்தம் கீழ்மத்திமம்பக்கம்அதமமென் றுருணங்கண்டறித் துமுன
கரைசெய்சா தரங்கத்தைஅணி வோர்க்குஅன்னம்கன்னிகை முதலா
உளசுகலதா னமும்பரிமேதவளமகமுதற் செய்பல னுங்கொள்வர்

குருவீர்தம் தரிப்போர் உலக முழுதும் ஒருகுடையிலே ஆண்டு (துவர்
கொள்வர் விளங்குசென் கந்திகம்பூண்பவர் செல்வம்புகழ்முத லாம்பயனெய்
தரிகொள்கோ வாங்கத்தை அணி வோர்க்கு திருமணையிலே ந்நாளும்பாலும்
பெருகும்சாலியை முதலெக்காலும்பரவும்பலபண் டங்கள்நாலும்
திரவியமுத லாமென்மேலும் சீரும் சேரும் பாரும் நேரும் மாணி

விருத்தம்.

பொருவிலதும் மணிமாசு நீக்கி நன்றப்
பூண்பவர்பால மற்றிருநால் மணியும் சேரும்
திருமகளும் மகிழ்ந்தொருபாற் கட்டைப் போலே
சிறந்திடுவ னுலகமெலாம் குடைக்கீழ்த் தங்கும்
அரவுசிறு தெய்வம்விலங் கலகை யூதம்
அக்கினிநோய் தரித்திரம்கூற ழுணை வொண்ணப்
பெருமைதரு மெனமழுமான திருக்க ரத்திலு
பிடிக்குமையன் வசியரெனப் படித்திட்டாரே.

முத்தின்வரலாறுசொல்லுதல்.

அங்குமல ராகவன முரைத்தே னிப்பால்
அவனியில்தித் திலம்சலசம் தலச மென்றும்
சங்கமுதில் இப்பிலே யானை பாம்பு
சாலியீன் கரும்புபன்றிக் கொம்பு கற்பின்
மங்கையர்கந் தரங்கொக்கின் கழுத்தை வாய்மான்
வகுத்திமீயிப் பதின்மூன்றில் கடையில் மூன்றும்
விங்களித்தை யிரண்டிடத்தும பிறந்த தய்யன்
விரிக்குன்றார் அமைச்சருக்குச் சரிக்குன்றாமே
மாஞ்சி சாப்பு.

பல்லவி.

முத்தின்வரலாறு ததுகூறுவேன்கேளுமே உத்தமமகதிரி மாரே.

அறுபல்லவி.

இத்தராணி முற்றமகிழ் வுற்றவலன் பெற்றநிதே
தத்திலேசெ னித்துவுல கத்திலேமி குத்தவரும் முத்தி
சரணங்கள்.

சங்கமதில் மாடப்புற முட்டையைப்போ லேதிரகூழி
தந்தவெண்மை யாகவரும் பாரும்
பைங்கிளைசெ முிக்கவுயர் மூங்கிலிலுண் டாகியது
பாரில்ஆலக் கட்டிபோலே நேரும்
தண்கயலில் பாதிரியைப் போலேவரு குங்கரும்பு
தன்னிலேபொற் கொணரைநிறம் சேரும்
அங்கமிக வுங்கருமை தங்குமெனச் சிங்கமதில்
செங்குருதி பின்கதிரி ணக்கொளிலி ளங்கச்சாரும் முத்தி

மைப்புபலி லேபரிதி போலேயொளி	தந்துலகில்	
மன்னிவரும் இந்தமணி	காணும்	
சீர்ப்பமதில் நீலநிற மா கவரு	கும்வளரும்	
சாலியிலே பசுமைநிறம்	தோணும்	
செப்புமத வாரணத்தில் செம்பொனொளி	தங்கிவரும்	
செய்கையிதல் லாமல்இன்னம்	பூணும்	
இப்புலியி. லப்பிலுறும் இப்பிலு	திப்பொளிப	
ரப்பியசெ முப்பனிம திப்பரைநி கர்ப்ப	மாணும்	முத்தி
பண்புதரும் வெள்ளைநிற மேவருண	தேவனெனப்	
பாரும்நீலம் விஷ்ணுதேவன்	கேளும்	
இன்பயிதும் பச்சைநிறம் காலதேவ	னருமின்னம்	
இரவிநிறம் சூர்யதேவன்	நாளும்	
செம்பிரபை-சேர்ந்துதிரம் போலேநிறம்	வாயுவெனும்	
தேவனாக வேபுகழ்ச்சி	நீளும்	
அம்பொளிந மம்பரமெ னும்பதிய	வன்பெயர்நூன்	
அம்புலிநி மம்பனிவிந் தென்பவுய	ரும்பர்வாரும்	முத்தி

கூறியஇம் மணியுடுக்கள் போலும் காட்சி
கொண்டுருட்சி திருக்கரத்தி லெடுக்கிற நிண்மை
ஊறியமா சிள்மைகண்ணுக் கினிமை நேர்மை
உரைத்தருண மாறுமுள்ள தணிவோன் நன்பால்
சிறியனாய் வறுமைமுதற் றுயரம் நீங்கும்
திருமருவும் செல்வமும்வாழ் நாளு மோங்கும்
மாறுபடா தென்றமைச்சர் தமக்கா ராய்த்து
வழுத்தினார் திருநீலக் கழுத்தினாரே.

வச்சிரவரலாறு சொல்லுதல்.

இதுவுமது.

முத்தின்லா லாறிவகை சொலித் ததீசி
முனிவனென்பும் வலரசரன்றன் என்பும் வீழ்ந்த
தித்தரையிற் சிலசிலதே சத்திற் றோன்றி
இயம்புமணி களுக்குமுதற் சாதியாகப்
பொத்தலிடு வதலாமல் தனக்குத் தானே
பொத்தல்செய்யும் ஊசியாத் தனிவி ளங்கும்
உத்தமவச் சிரமகிமை தமக்குத் தாமே
ஒப்புவார் விபரமுடன் செப்புவாரே.

மத்தியம்மாவதி, சம்பை

பல்லவி.

வச்சிரவரலாறுமந்திரி மாரேசொல்கிறேன்கேளும்

அதுபல்லவி.

இச்சகத்திற் புகழ்சிறந்த ராசர்முத லணிப்பிறந்த வச்சி

சரணங்கள்

- க கருதழிகோசல தேசத்தினிலேவர கையின் பூநிறமாய் அடுத்தது
மருவுமாதங்க தேசத்திலேவாச மல்லினகப்பூநிறம் கொடுத்தது
புரியும்கலங்க தேசத்திலேசெம் பொற்கொண்மைநிறமா எடுத்தது
சொரியுமிமய கிரியினருகிற் றாயவெண்ணிறமாத் தொடுத்தது வச்சி
- உ இன்னமுமகா ராஷ்டரதேசத்திலே இரத்தவருணமா புதித்தது
கன்னல்செழிக்கும்சௌவீரதேசத்திலே கறுப்புநிறமாப்பதித்தது
பன்னரும்பயுண்டரதேசத்திலேநீலோற் பலமஸர்போலேகதித்தது
நன்னிலம்தன்னிலே இந்தவிதமாகண்ணியேபலவா விதித்தது வச்சி
- ங மூத்தசாதிவெண்படிகம்போ லுமன்னன் முயலிரத்தம்போற்புகுத்தது
வாய்த்திடும்வசிய சாதிகதளியின்மாமஸர்நிறம்போல் தொகுத்தது
குத்திரசாதிரஞ்சாணியில்பிடித்துச்சொலிக்கும்கத்திபோல்வகுத்தது
ஏற்றநாலும்வேதி யருக்காகுமற்றோர் இனம்போலேபூண் மிகுத்தது வச்சி
- ச பூருவம்குரு நிலத்துமன்னவன் பூணவெகுசெவ்வம் குவித்தது
சாருமிகலதை அறுத்துலகெங்கும் தன்பெருங்குடைக்குட் கவித்தது
பாருமிறுக்கம்பல் பூதகணதிகள்பருநோயண்டாமல். அவித்தது
ஆரும்நடுகிடும் காலுமிருத்தியுவைஅணுகொட்டாமற்சம் பவித்தது வச்சி

விருத்தம்.

புகலுமிந்த வச்சிரத்தின் காந்தி பேதம்
புள்ளடிதா ரகம்புள்ளி ரேகை யென்னும்
வகையுடனெங் குற்றமது தேர்ந்து நீக்கி
மதிக்கவொண்ணு விலையுளதா யிலேச தாகி
மிகவொளியாத் தெளிவுளதா யணியோர் போரில்
வெற்றிகொண்டீ செருமகளுக் கஐப் லாகத்
தகைமைபெற்று வாழ்வவரென் றமைச்ச ருக்குச்
சாற்றினார் வாரணதேதோல போர்த்தினாரே.

மரகத்தத்தின்பெருமைகூறுதல்.

விருத்தம்.

வச்சிரத்தைச் சுமங்கலிக முத்திற் புணும்
மங்கலத்திற் பதித்தணியக் கூடா திப்பால
பச்சைவர லாறுரைப்போம் வலன்பித் தத்தைப்
பருந்தினங்கள் தமதிரைக்கா வாயிற் கவ்வித்
தற்செயலாய்ப் பறக்கையிலித் தரையில் வீழ்ந்து
தங்கியதோர் தோற்றமுண்டா மலாமல் வெவ்வே
றிச்சகத்தி லுதித்ததுவும் புகழ்கது காளை
ஏறுமையன் அமைச்சருக்குக் கூறுவாரே.

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

மரகத்தைப் பாறும் மந்திரிமாரொல் லோரும்
அதுபல்லவி.

தரணிபுக முமரசர் தமக்கணியத் தக்கதிந்த மரகத
சரணங்கள்.

1. காணும்அரு ணன்உதித்த முட்டையோடடை வினதைமாது
கருடனுக்கி டையில்அணிந்த மாற்றம்
பூணமோட வனரையி லிருந்துதப்பிவீழ்ந்த திரதப
புவியில்உதித் ததிதொரு தோற்றம் திவ்ய மரகத
2. அரிஅணங்கா வரவும் அரன தோய்ந்தரிய ரகுமீரன்
ஆதிபுண்டாம் விந்துவைஇப பார்மேல்
கருடன்களவித் திருக்கநாட்டும் கடலினுமவி டுகுமிடத்தில
கதித்தெழும்கருடப்பச்சைஇ தாமே திவ்ய மரகத
3. அரியகாடம் சுப்பிரம்காள மெனும்குணமூன் றிற்காடத்தில்
ஆறுகுண மைந்துதோஷம் உதிக்கும்
தருகுணமோ ராறும்காடம் உல்லசிதம் பேசலம்பித்
தீமுத்தம்பி ருதுகமென்றே கதிக்கும் திவ்ய மரகத
4. பின்னும்காடம் அறுகிதழாம் உல்லசிதம் மெலியதாகும்
பேசலம் சாலிதுனிபோல் விளங்கும்
மன்னும்பித்த கம்மிளிச்சி றைமுத்தம் துளசியிலே
மற்றதுதா மரைஇலைபோல் துலங்கும் திவ்ய மரகத
5. தோஷலே சாணுவிதம்துஷ்டம் தோஷமூர்ச்சி தமிதனறித்
தோஷலேசம் மஹாதோஷம் சிறக்கும்
தேடுமெலு மிச்சுசை அர ளிக்குவனைமு ளரிஇலை
சிகியிறகைத் தாமதுபோல் நிகுக்கும் திவ்ய மரகத

நீலத்தின்மகிமைசொல்லுதல்.

உச்சரிககின்ற தோஷம் ஓரைநதும்விலக்கி நன்றும்
பச்சையைப் பூண்போர்நா லு பங்குடைச்சேனை யோடும்
இச்சகத் தினிற்சுகம்பூண் டண்டவாழ்ந் திருப்பூ ரப்பால்
மெச்சும்நீ லத்தின்வண்மை விரித்தையன் உனர்க்கின்றானே.

கல்யாணி ஏகநாளம்.

பல்லவி.

நீலமகிமை கேளுமமைச்சரே விளையில்லாத நீலமகிமைகேளும்

அதுபல்லவி.

ஏ லுமசுர னைவலன்கண் இந்திரநீலம் மகாநீலமென்னும்
ஆலமுண்டவன் கழுத்தொளிபோலே அவனியிலேசம் பவிதமாகிய

சரணங்கள்.

பாரும்இநதிரன் விசுவரூபனைக் கொன்று வரும்
 பழிவிலக்கிடச் செய்யும்பரிமேத மென்று
 சாரும்மத்தி லோம்புகைமுன நின்ற விழி
 தமைஇமைக்கவொண்ணாமலுலகத்திற் சென்று
 ண்ருமப்பரி விழியிலேயிருந் தொழுகும்பினைசிந் தியநிலத்திலே
 நேரவுற்றதி னாலேஇந்திர நீலமென்றொரு பெயர்விளங்கிய நீல
 உகதிரவன்தனைத் தழுவமனைவி . பயந்து தவம்
 கருதித் தனதுநிலைஉருவா நினைந்து
 பதிகொளத்தெரிந் திரவிவர்க்கண் டறிந்து பெண்
 பரியும்அவரும் பரியுமாயோடித் தொடர்ந்து
 இதயத்திலுமய னுடக்கவொண்ணாமல்இந்திரியமெ முத்துசிந்தவும்
 சிதறும்புலத்தினிடையிலேவந்துசெனித்துமாரீலமெனப்பெருகொண்ட நீல
 உ வெண்மையைக்கலந் திருக்கில்அந்தணர்க் காகும் அருண்
 மேனியைக்கலந் திருக்கில்மன்னவர்க் காகும்
 ஒண்மையெரிபோற் கலக்கில்வைசியர்க் காகும் செம்பொன்
 ஒளிகலந்திருப் பதுசுதூர்த்தருக் காகும்
 ண்மைபெருகத் தரவருமிந்தநா ள்வருணத்தின் பேதல்தெரிந்து
 ண்மைபெருகும் அமரர்களுடன மனிதர்களுமெய்க் கனியச்சொல்லிய நீல
 கோமேதகமகிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

ஓதுமிந் நீலம்பூண்போர் உற்றிடு வோர்கல் யாணம்
 ஆதலா லிந்திரநீல மணியோர்பாற் பாக்கியந் தொட்
 டேதமில்லாமலோங்கும் என்றையன் மொழித்திப் பாற்கோ
 மேதக முண்டானத்தை விரித்தவர்க் குறைக்கின்றாரே.

சிஞ்சுகு, ருபுகம்.

பல்லவி

கோமேதக மகிமைகண்டு கொள்ளும் மந்திரிமாரே

அருபல்லவி.

பூமேவல்ல மாமேல்கிணம் தாமேஇந்தப் பூமேல்

கேர்

சரணங்கள்.

க ஒளிமேவுநெய்த் துளிபோலவே தெளிவாவது வுளவாம் கோ
 உ மேனின் நிழி தேனின் துளி போல்கின்றொளிர் காணும் கோ
 ஁ பாரும்பசு நீசின் துளி நேரும்ஒளி யாரும் கோ
 ச மெலிதாயொளி நலதாத்திணி யுளதாங்குணம் நலதரம் கோ
 ரு மின்னும்பசும் பொன்னின் கதிர் மன்னும்பின்னும் இன்னம் கோ

புருடராகமகிமைசொல்லுதல்.

அரியகோ மேதகத்தை யாராய்ந்து பூண்கின்றோருக்
 கிருளெனவ ரும்பாவத்தேய்ந் தெப்போதும் பரிசுத் தந்தை

தருகுமியா வருக்குமென்று சாற்றினு ரய்யனிப் பால்
புருடரா கத்தின்செய்கை புகழந்தவர்க் குரைக்கி ன்ருரே

அடரணு ஏகதாளம்.

பல்லவி

புருடரா க மகிமைதேனாமே மந்திரிமாரே

புருட

அதுபலலவி

இரணியாஹு னுயிரைக்குடித்து நரசிங்கம்லாபைத் திறநுதுசிரித்துத்
தரணியிற்பொன்போல் கக்குமிட்த்த சரணகபம்விழந் துதித்துக்கதித்த
சரணங்கள்.

1 கிட்டிவருநு மிருள்கண டோடவே ஒளிதந்துச்சி வட்டமாக மெலீதுமாகவே
சுட்டகனகம் போலொளியனைத் திட்டவிரெரி யெனவலமந்தொள் .

இட்டுளம்கவர் திலங்கும்பெருமை தோட்டுலகிலவந் துருவமெடுத்த புரு

2 வந்துபரீரி யாத்திரிமலையிலே கொடுமுடிபோ லவ னர்நதிலக்கும் ஸடக்குத்
மநீதரமலைச் சார்பிலையன் இந்தமணியி னுடலமிருத்த (தொலையிலே
இந்திரனுக்கேரூர் நகுமரசம் தந்துலவுமண டபமும்சமைதந் புரு

3 பத்தியுடனிம் மணியைப்பூண்பரே தனதானியசம் பத்துமுதலு வளரக்
யுத்தகளத்தி லேளதிர்த்திடும் சத்துருக்களை வேரறுத்தவர் (காண்பரே
வெற்றிமாலையும் சூழ்விரென்று இத்தரையிலவல் லோர்களுரைக்கும் புரு

வைநீரிபவர னுதுகட றாதல்.

விருத்தம்.

புருடரா கத்தன்மை மொழிந்தே மிபடால்
புரியும்வலன் கேசமிளா விருதகண்டத்தில
உருவெடுத்துச் சிங்களம்சேகர ரக்கம் சீயம்
ஒங்குமலை யம்மகதம் திரிகூ டாதி
பெருகியதே சம்தீபம் கடலி னுள்ளும்
பிறத்திறுதி முகிலிடிக்க நிறம்வெஹ் லேரய
உருவுறுவை ரீயத்தின் மகிமை கூத்தை
ஒடுக்கின்றார் அமைச்சருக்குத் தொடுக்கின்றார்
சாவேரி, சாபப.

பல்லவி

வயிரேயவர லாறும்மந்திரி மாரேசொலகிதென்உளம் தேறும்

அதுபலலவி

வியனுலகும்புகழும் வெற்றிபெ ருருமா
சியலைந் டத்துமவேந்தர்க்கேர்க்கும்வீ லைமிருத்த

வயி

சரணங்கள்

க புனைவி றியைப்போலும் பொருவில்லே இலை போலும்

கானம யிற்பிடரிக்

காநதிபோ லும்நி துத்த

வயி

உ கண்ணுக்கி னிதாயுளம்

கவரும்குணமுளதாத்

திண்ணிக்கை யுமுளதாத்

தெளிவாலிலைமிருத்த

வயி

மெய்யொளி வலமிட மேலகீழ்விடக்கண்டது
செய்யஅந்தணர்முதல் தெரிந்தணித் திடவுற்ற

பவளமதிமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

வயிரே யத்தினவனம் புகன்றோ மிப்பால்

வலந்தசைதென் புலத்தவரை அயன்ப டைக்கச்

செயுமிடத்தும் மதுகைட வாளை மாலைரன்

செகுத்தொழுகும் குறுதிதற்கு மிடத்தும் இநதிரன்

சுயில்தின் குலத்தைஇற கரிந்த சோரி

தங்குமிடத் தும்வீழ்ந்து பவள மாகப்

புயவலிசேர் அமைச்சருக்குண் டான வாறு

போதித்தார் தக்கன்மகம் சேதித்தாரே

புன்னாகவராளி, ஆதி.

பலலவி

செம்பவ ளவளமைபாரும்

இந்த

அனுபல்லவி.

அம்புலி புரக்குமன்னர்க் கணிய அரி தாகும்

செம்பவ

சரணங்கள்

தன்மையு டன்மொழிந்து

பறக்கும்

கிளியின

தனமுகுபு போ லும்கொவ்வைக் களிபோலும்சிறக்கும்

செம்முருக்க மலர்போ லும்

நிறக்கும்

ஒளிரும்

செவ்வரத்த மீலர்போலும் ருண விப்ரம்

பிறக்கும்

செம்பவ

இன்னமும் கேளும்நெளி

வுற்றல

திருகல

இடைசிறுத்தல் பூண்போலே இருதலைத்

முத்தல்

பின்னும்கோணல்புழுஅ

ரித்தல்

தமார்க்கண

பிசுகல்முக மொடிதல்எனும்குற்றம்அறி

வித்தல்

செம்பவ

மங்கும்த ரித்திரகோய்

நீக்கும்

திருத்தா

மரைமகளும் மனமகிழ்ந்து பெருநிதியைச் சேர்க்கும்

மங்கைமார் கள் தமக்கே

ஏர்க்கும்

தரிக்கில

மைந்தன்முதற் பேறுகள்மென் டேமலும்வந துண் டாக்கும்

செம்பவ

நவரத்தினங்கள் அணியும் முறைமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

நீடியமா ணிக்கமுத்து வயிரம் பச்சை

நீலமே தகம்புருட ராகம் தபபு

கூடியவை நீயிமா மென்தீவ் வண்ணம்.

கூறியஒன பதுமணியின் குலம்கு ணங்கள்

நாடியவா ரம்மிகம்தெயவம் பூசை

கண்ணுமல ராதிவெள்ளி அம்ப லத்தில

ஆடியசுத் தரநாதர் வணிகரா வந்

தாற்றுவார் அமைச்சருக்குத் தேற்றுவாரே.

சுருட்டி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஒன்பது மணிகளும் அணிகின்ற முறைமைதேர்ந்
துரைக்கக் கேளும் மந்திரி மாரே

அதுபல்லவி.

உம்பர்வேள் லிவில் முந்த உரைத்தவ லன்சிறைந்த
தம்புலி யில்லி முந்த ததினல்வந் துபிறந்த
சரணங்கள்.

ஒன்ப

முந்துவா ரத்திலுமாணிக் கத்தைசுருரியனாக

முளரிம லரைக்கொண்டு குடி

இந்துவா ரத்தில்தித்தி லத்தைச்சந் திரனாக

இசைத் தாம்பல் மலரினால் நாடி

உந்தும் பெளமவாரத்தில் துப்பைஅங் காரகனென்

ரோங்கும் வாழைமலரைக் கூடி

வந்து செள மியவாரத்தில் பீச்சையைப் புதனாக

மல்லிகை மலராலே பூசைசெய் துகொண் டாடி

ஒன்ப

குருவாரத் தில்புருட ராகத்தைக் குருவாக

கோகன கலிதழ னூறுலும்

பிருகு வாரத்தில்வச்சி ரத்தைச்சக் கிரனாகப்

பெருகும் செங்கழுநீர்ப்பூ வாறும்

திரவாரத் தில்லீலத்தைச் சனியாக மந்தர்ரச்

செழிக்கும் னாயமல ராறும்

இரவிவா ரமேதகம்இந்துவா ரம்வைவேரியம்

ஏர்க்கும்கமல மாம்பல் பூக்கொண்ட னித்து மேலும்

ஒன்ப

வச்சிர முத்திரண்டும்வே தியனாக மாணிக்கம்

பவளயிரண் மென்னனாத் தேர்த்து

இச்சைத் தும்புருட ராகம்மே தம்வைவேரியம்

இதுமூன்றும் லுபிபனென் ரோந்து

பச்சை லீலமணியி ரண்டுஞ்சுத் திரனாகப்

பாரில நிற்கோர்சொல்வர் கூர்ந்து

இச்சகத் தினில்யாரும் மெச்சும்ப டிக்கொண்டதென்

நிலைக்கும் காலுசா தியாத் துலங்குமகிமை யோர்ந்து

ஒன்ப

ஆணிதித் திலம்புச்சை இரண்டும்சத் துவகுணம்

ஆகுமென் பதறிந்து தேறும்

மாணிக்கம் பவளம்கோ மே தம்புருடராகம்

வயிரேரியம் வயிரம்இவ் வாறும்

ஊணிக்கே ளும்ராஜத குணமாகு ளல்லால்லீலம்

ஒன்றும்தா மதகுண மீறும்

தோணும்நவமணியின் குணமிந்த வகையென்று

சொல்லும்பொ ருளுமாய்ந்த வல்லோரு ளைக்குமாறு

ஒன்ப

விருத்தம்.

நலமணி பூண் விதியுரைத்தா சனத்தின மேலே
கடுவேமா ணிக்குமணி வைத்தெண் டிக்கும்
தவளமுத்தா திகளைரவி மண்டிலம் போல
தகவமைத்தி ரவிமுதலொன் ப்துகோ ளாகக்
கவனமுடன் முன்னுரைத்த மலரெட் டொன்றும்
கையிலெடுத் துத்தரம்பார்த் திசை தானே
புவிபுகழும் வணிகரா யிருந்து பூசை
புரிந்திட்டார் குடதிசைபார்த் திருந்திட்டாரே.

வணிகராக்வந்தகடவுள்மறைப்பாண்டியர்னுக்கு ஏழடிசுட்டல.

இதுவுமது.

இம்முறையாக கதிர்மணிஒன் பதையும் பூசித்

மனமகனுக் காய்சும்செல் வமுமென் மேலும்
வளர்ந்தேறக் கடவதென்றே பரிநது வாழத்தி
அம்மணியைத் தனிவணிகர் கொடுத்தார் முன்னே
அண்டமுட்டும் இந்திரலிமா னத்தை நோக்கி
மெழும்பலிகண் டனைப்பணிநது இருகை யேந்தி
வாகுகொன் வழுதிமகன் ஒங்கினனே.

திபதை— சொல்லுராஷ்டிரம் ஆதி.

- க பாருமீசனுக் கன்புசெய்துயர் பண்புசேர் முனிவோரே கொன்றதை
தாராமறைத்த வணிகர்மணித் தபினகதைஅறி வீரே
- உ தென்னனமைந்தனேச குழுமமைசசர் திருமுகங்களை நோக்கி இந்த
வன்னமணியி னுலேஇழைத்து மாமவுலிஉண் டாக்கி (மும்
- ங குழந்தைச்சிங்கம்போ லேவிளங்கும்இக் குமரன்சென்னியில் சூட்டி என
பழுதில்லாதிவன் பெயர்அபிஷேக பாண்டியுனென்றுபா ராட்டி
- ச அம்புவிபாரு மென்றுவணிகர் அகமகிழ்ந்தே தும் பின்னே உயர்
செம்பொன்னளநது கொணர்ந்தமைசசர்குல செலுத்தவருப்பா ரனே
- டு அகமலர்ந்தருள் பொழிந்தங்கிருக்கும் அரசினம்பாலன மீது அருள்
நகைபுரியும் வணிகரையங்கு கா னுமற்றிகைக்கும் போது
- சு அமையும்சபையி லோருருவாக அடுத்தவணிகர் தாமே பினனும்
உமையவளந் னிரண்டுருவாக உயர்ந்தவழியின் மேலே
- எ தஞ்சமெனவார்க் கருளுமுக்கண்ணும் தகழ்க்ருதுவசெனகரமுதீ புயர்
தஞ்சம் தேவரைக் காக்குமாறு ஆலமெழுகர் தரமும்
- அ தெரிபவேசே வாலையத்துக்குள் சென்றுதுழையப் பார்த்தார் இவகு
பரியும்வணிக ரிவரையெனறுபின் படர்ந்தசன்னிதிக் கேற்றார்
- க திங்களணியும் வேணியன்மலர்த் திருவடியிலே தாழ்ந்து எழுக்
தகைகருவித்துத் துதித்துப்பெருகும் ஆனந்தக்கட வாழ்ந்து

யி யானுயெனது டலுமென் பொருளும் யாது முனதென் னய்யா உயர்
 வானுதவுதம் கிவ்வுலகக்கைம் மாறென்செய்யு மய்யா
 கக என்றுபோற்றவும் தென்னனமகனுக் கெழில்மணிமுடி தரிக்க வெள்ளி
 மன்றவனநவ் மணிதந்தானென்று வலலவர்களுச சரிக்க
 ௧௨ சிவனேமணிதந ததினூலஇந்தச் செகத்திலமகிமையேறற தென்
 புவிஅனேகநா ளாளுவானென்று புகழ்ந்துபெரியோர் வாழத்த
 ௧௩ மீதுரைநாதன்உத் திரவுபெற்றாழீர் வசனமுனிவோர் கூறத் தென்னன்
 புதலவன அமைச்சருடா அரணமனை புகுநதுசந்தோஷம் மீற
 ௧௪ வந்திருக்கையில் பரிக்கைதெரிந்த மந்திராகளும் கண்டு அய்யன்
 தந்தமணியை நோக்கியேஅதி சயித்துசசந்தோஷம் கொண்டு
 ௧௫ சம்புவானவர் உடுக்களையும் கோள் தமையும்கொண்டொளி விரிக்க மிகப்
 பண்புபெருகும் நவமணியாகப் பண்ணினுரோவென றுரைக்க
 ௧௬ துலகரும்தாளிலும் மாப்பிலும்சாமி தோளிலும்காந்தி கதிக்க அணிந
 திலங்கும் பன்னக மணியோ தந்தது யாதோவென்றுள மதிக்க
 ௧௭ தெய்வலோகத்தி லும்இம்மணிபோல தேடருமொளி அயிக்கத் தந்து
 கைவருமணி பெனவேபரிவாழக் காரர்களசொலலிக கொடுக்க
 ௧௮ அம்மணிகளை வாங்கிமயனுக் கதிகம்கலவியில் பிகுத்து வளம்
 கம்மியராலே எழிலபெருவெ கதிர்மணிமுடி சமைத்து
 ௧௯ செழியனமகனுக் கபிஷேகம்பண்ணித் திருமுடிமாலையணிந்தார் சாமி
 மொழியும்வண்ணமே நாமதேயத்தை முதுமடையவர் புரிந்தார்
 ௨௦ வீதிவலம்வந தமைசசர்களுடன் விமலமயனையச சார்ந்தார் மது
 நீதியரசர் புகழ்த்தமது நெடுமாணமனை சேர்கதார்

விருத்தம்

இந்தவிதமணிமுடிபுனைந்துசெருமகளபுயத் திசையாழி.ஷேக பாண்டியன்
 இரதகஜதுரகமன னவர்கன்மணிமுடிகள் தன் திருசரண மலரணியவே
 அந்தமுடனமனுநீதி செய்துபுயலபைவசு.எழ ஆதரிக்கின்ற முறைபோல
 அருள்தருதுவையகம் தன்னை இறைமாக்கிசெய் தாண்பிவருகின்ற நாளில
 தந்தைமகிழவைப்பாடடி மைந்தராகியகொழீந் தறுகண்ணரைப் பிடித்துத்
 தனதுமுடிமுதலீள வாங்கினுனொளிபரவு சந்திரசுலம் பெருக்கலே
 புந்தியிலுவந்திதைச் சொலவர்கேடபவகளசம் புத்திரசம்பத் தின்பமும்
 பூணுமணி ஆரோக்கிய மும்பூணடிவர்பிள புராரியுலகம் புகுவரே.

ஆகவிருத்தம் ௨௨ கீர்த்தனையச தருக் ஆக ௩௭
 பதினேழாவது முறையும்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

நதிமதி அணியுமீசன் நவமணி வழுதிக்கீந்த
கதைசில வுரைத்தேனிப்பால் கருமையாத் தமதுசென்னி
வதிதரு முகிலையேவி மதுரைமேல் வருணன்விட்ட
உத்தியை வறப்பச்செய்த உண்மையை இனிச்சொல்வேனே,
அபிஷேகபாண்டியன்சோமசுந்தரர்க்காபிஷேகம்செய்தல்.

இப்புவியைப் புரக்கும்அபி ஷேகபாண டியன்
ஈசனுக்கு நிதமுமபி ஷேகம் செயது
கர்ப்பூரக் குழம்பணிநது பார்த்து நீயே
கர்ப்பூர சுந்தரனென் றேத்தி வாழ்த்தி
அற்புதமா வருநாளில் மேட மாதத்
தடுத்தவரும் சித்திரைநாள் மதியம் தன்னில
மட்புடனே அபிஷேக சாமான் கொண்டு
கண்ணினான் அபிஷேகம் பண்ணி னானே.

தோடி ஸுபகம்.

பல்லவி.

அபிஷேக பாண்டியமன்னவன் அபிஷேகம் சோமசுந்தரர்க
கதிசய மாகசெய்திடும் அருமை அறிவீரே.

அ அபுபலலவி.

அபிஷேகம்பரிந்துருத்திது ஜபஹாமாதி கருடனேசை
வாகமத்தின் முறையாகவே ஆர்க்கும் தவ முனிவோர்களே

சரணங்கள்.

எண்ணெய் நெய்தயிர் பால்மது எலுமிச்சம் கனிரதமும்
நண்ணும்கந்த ஜலமும் இடசூசமும் ஐந்த முதமும்
தண்ணூரும் கர்ப்பூரோதகம் தருமந்திர ஜலமினமும்
பிரணயமில் லாச்செவ்விளநீரும்பன் நீரும்பொன் நீரும்நன் நீரும்.கொண்

டபிஷேக

மல்வஸ்திர மணிபூஷணம் நற்சந்தனம் கருப்பூரம்
சவ்வாதுருவ் குமப்பூமுதற் சாத்தி அலங்காரம்
வில்வமுதலாம் பத்திரம் வெவ்வேறற்ச் சித்தாயிரம்
சைவவடமும் நீர்ப்பூ தருப்பூசெடிப்பூ கொடிப்பூ முதலணிந்து அபி

தோயும் தயிர்பால்தேன்கிருதம் சூபமுடன் திவ்வியான்னம்
ஆயும்பல கனிபக்ஷணம் அக்காரம்சித் திரான்னம்
சாயும் தென்னவ்காய் பானகம்தாம்பூலம்தக் கோலமின்னம்
ராய்செய்கள் முதலாப்பல பாத்திரம்பூர்த்திசெய் தாற்றிவைத்தெய்யம்செய்
தபிஷேக

சேரும் நறும்புகையும்பல தீபாரா தனை நிரையும்
பாரும்மணிக் குடையும்சூரிய பாணுவெணசா மரையும்
சோராமலே காளமுடன் தொடுத்தசெய்யும் பதினாறுப
சாரமுட னேபலலை தாளங்களமேளங்கள் காளங்கள்கோவிக்க அபி
விருத்தம்.

சிறதைமகிழ்ந் தபிஷேக பாண்டிய நென்னும்
சிவபக்த சிகாமணித் திக்கும் போதே
இந்திரன்வச் சரம்தோறும் பூசைசெய் வான்
இயற்கையினு லுன்றவனவந ததனை மோக்கி
அந்தமட்டும் தாழ்ந்துபொற்றா மரைநீரில் தோய்ந
தம்மலரும் பறித்துப்பூ சனைசெய் தேத்தி
புந்திவிழ்ந் தவனிருக்கும் சபையில் வநது
புக்கிருந்து பாண்டியனை மெய்க்கின றானே.

இந்திரன் வருணனுக்கு முக்கி றுத்தின் பெருமை கூறல்
விருத்தம்.

தேவர்கோன் மெய்க்கையிலவா ருணன்வந தேத்தித்
திருமுகம்பார்த் தினைநினைபுந் திருக்கும் வாறுண
டாவதே தெனக்கேட்கத் தென்னன பூசை
ஆகுமட்டும் கர்த்திருந்து மதுரா நாதன
சேவடிபூ சித்துவநத இளைப்பென் றேத்த
திரும்பியுமவ் விலிங்கநதான பெரிதா மோவென்
றாவலுடன் கேட்கவிருத் திரன்மனைச்சந
கரித்தவன தின்புகழ்ச் சரிக்கின றானே
செவ்வாஷ்டரம்டி சாப்பு.

பல்லவி.

முத்திபுரம்போலே உத்தமசேஷத்திரம் ஓவுல கத்திலுண்டோ.
அறுபல்லவி

சிவ பக்தசிகாமணி என்னும்பெரும்புகழ் பெற்றுயர் பாண்டியன்வாரும் கதம்
பத்தருமேவிந் நாளும் வன மத்தியிலேவளம் நீளும் முத்திபு
சரணங்கள்.

மந்தரம்வெள்ளி மலைமேருவர்திலும் மாதளங்கட்குமுன் தோணும் அன்றி
முத்தியுத்தெம்மால அர்ச்சிக்கும்சந்தர மூர்த்திக்கிருப்பிடம் காணும் எமை
வந்ததொடரும்கொடும்பழியோடுபாவங்களைப்போக்கிமுன்மாணும்வென்னைத்
தந்திக்குத் தர்வாச ரிட்டகொடும்சாபம் தன்னையுமாய்த்தின்னம் நீணும் பவ
பகதவினைபிறுள் நானும் துவாத் சாந்தமெனுமிசை பூணும் முத்தி

உ அங்கயற்கண்ணைத் தெரிசிக்கில செல்வம். அனைத்துமேவந்துகை கூடும் செ
பங்கயலாவியி லாடிமுற்புத்திரசென பாக்கியமுதலாக நீமும் மூல (ம்பொற
லிங்கதரிசனத் தாளேளப்பாவமும் நிலலாமலேவெருண் டோடும் துயய
க்கன்கமுதலாக ஆரீம்பலனும் கபலனும் தரும் வீடும் செம்
பங்கயக்கண்ணனும் காடும் மலர்ப புங்கயனாகிகொண்டாடும் முத்தி

கூ மூர்த்தியும்தீர்த்தமும் சேஷத்திரமும் இரதமூனறுலகத்திலும் ஓதும் சிவ
சேஷத்திரமாயிரத் தெட்டினிலும் சென்று தேடினும் கிடை யாது என்று
சூத்திரவேதா க மங்கனும் கூடிததனித்தனியே ததுமெப போதும் புத்தி
வாய்த்த பிரகஸபதி யாலுமளந்து மகிமைமொழியிக் கூடாது உறறுப
பார்த்தாலி தற்கிணையேது கலம் ஸுத்தபுவந்தின மீது முத்தி

விருத்தம்

ஆலவாய மகிமையவா சவனசொலக் கேட
டம்புதிமன னவனுமநதப பூடியா னுலென
பாலுமம கோதரவியாதி தெய்வப
பணடிதர்க்கும் அரியதுநீங்கிடுமோ வெனன
மாலயனா லும்திராப பிறவி நோயை
மாறறுவர்க்குன நோயகற்ற லரிதோ ஆங்கே
நீலகண்டன செய்யுவினையா டலையினதே போய்
நீஅறிவாய் எனவருணன் நிகழ்த்து வாண

மதுரைமாயுதிநக ராநுரான் கடலு வந்தித்தல்.

இதுவுமது.

வானவர்கோ னேயுனது சபையை நோக்கி
வருகையில்பா லொழுக்ககன் றுடனே காம
தேனுவரப் பார்த்தசகு னத்தா லிந்தத
திருமொழிகேட டேனெனறுத திரவு பெற்று
மானனியும் கடவுளவினே யாடல பார்த்து
வயிற்று வலி ஆகற்றவெண்ணி வருணன் தென்னர்
கோணிநுக்கும் மதுரையையசநுழந தழிநீ யென்று
கூவினான ஆலைகடலை யேவினானே.

வியாநடை;

பல்லவி.

அரித்தானே மதுராமேறகடலை விடுத்தானே வருணன்
அநுபல்லவி.

அரித்தா மக்கணியும் சாமிவ ரிப்புலித்தோல்
உடுத்தா டியவெளளி யம்பல வாணனன்பு
தொடுத்தா நும்பகழம் பாணடியுமன னனுககருள்
கொடுத்தா டயதிரு வினையா டைசெசாதித்த

சரணங்கள்.

கொதித்தெழுந் துபல்பல மரங்களைவேருடனே
கொண்டுதிக்கெங்கும் மறைக்கப் பருபதங்களை
அதித்தெழுந் தடியோடே பறித்துமுன்சொன்னதற
கப்பாலேளங்கெங்கும் நிறைக்கக் கொட்டையின்மேலே
எதித்தெழுந் தேயுயரும் மாடங்களிலகவாக்கும்
எங்கும்திவலை இறைக்க யுகாரத்திலே
உதித்தெழுந் துவருதல் போலேவரக்கண்ணேன்
எனர்களுக்கண்டு விறைக்க இவ்வலகயாக
கதிக்கும்பலதுரைகள் வானைமச்சுங்கள சங்கம்
கட்செவி கள்மகர மச்சபக ளாமை வங்கம்
பதிக்கும்ந வமணிக ளிவைகளுடன் ரங்கம்
பருவதம்போலெழுந்து பயங்கரமாழு பங்க அடு

உ பிரமப்பிரளயத்திலும் அழியாதிருக்குமிந்தப்
பெரும்பதிக் கிடைபூது வந்திடும்போதே
சரருலகத்தனக்கும் வுருமோவராபோவென்று
துணிந்திருப்ப தெவ்வாறு என்றுநினைந்து
பரபரப்புடனெழுந் திதோவகனுவிடதென்று
பயம்பிடித்து வெவ்வேறு ஆலத்தைக்கண்டு
விரைவாயமரர்முன்னே ஓட்டம்பிடித்ததுபோல
வீதிக்குவீதி தேறும் கந்திருவார்டும்
புருடர்கின்னரர்சித்த சாரணருடன் கூடிப்
பூமண்டலத்திற்கேழும சுந்தரோசரை நாடிச்
சரணம்சரணமென்றுதுதித்துமிக்கொண்டாடித்
தத்தளிக்கும்படிக்கும் இரணத்திலையு டுடி அடு

ங மூலமுனிவர்தொண்டர் புண்ணியவிருத்தர்முத்தர்
முதலனைவரும் பயந்து பயந்திதெனன
காலம்மாஅல்லாதது காலம்மாஅல்லதெனன
காரணமோவென உயிர்ந்து உருந்த
சேலைநிகரும்விழி மணவாளனேதனது
திருவிளையாடல் நினைந்து கற்பித்துவிட்ட
சிலமோகாமுன்செய்த தீவினைதானோ வென்று
திரண்டுவேதங்கள் பொழிந்து என்னென்றுசொல்வேன்
ஆலமுண்டவந்திருச் சுநரிதிமுன்னே சுந்தித்
தபயமபயமென்றுதுதித்தனைவேளும் வந்தித்
தோலமிடக்கண்டரனதனைஅறிந்து சிந்தித்
துள்ளம்நடுங்கும்படிச் சுநரிநேரத்தி லுந்தி அடுத்த

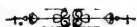
விருத்தம்.

மாலையில்இவ் வாறுததி வரக்கண் டஞ்சி
மன்னன்முன்ன ளாலமெழும் பிவரும் போதே
ஓலமிடும் மாஸ்போலும் காலனைப் பார்த்
தோடிவரும் மார்க்கண்டன் போலும் சார்ந்து
மூலலிங்கம் தனைப்பணிந்தோ லமிடத் தேர்ந்து
முறுவலித்த ருளித்தமது முடிவாழ் மேகம்
நாலினையும் விடுத்தாழி வறக்கும் வண்ணம்
நாட்டிஅய்யன் அவைக்திரையா யூட்டினானே.

விருத்தம்

சென்னா லு மெழுந்துததி நீரை வாயைத்
திறந்துருஞ்சம் போதீசன் அடியார் சென்ம
முந்நீர்போற் பசையறவற் றிடப்பார்த் தும்பர்
முதலோரும் பாண்டியனுமி யாரு மாங்கே
முன்னவனா டலைநோக்கி மகிழ்ந்து பாடி
முகமலர்ந்து நிர்ப்பயமா யிருந்தா ிரித்தை
சொன்னவர்கேட் பவர்களிகம் பெற்றந் தத்தில்
தொல்வினேதீர்த் தரனுலகிற் செல்வர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் அ கிர்த்தனைந் ஆக—கக
பதினெட்டாவதுபடலம்முற்றும்

மதுரைக்காண்டம்

முற் றப்பெற்றது.

ஸ்ரீரீனாகுபிசோமசுந்தரேசர்திருவடிகளே துணை.

உ-

சிவமயம்.

கூடற்குண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்

விருத்தம்.

அரனவள ரால வாயமேல ஆழியை வருண னேவக்
கருமுகில நாலால வெனற கருதயுரைத் தேனல் வாறே
பெருமழையே முமேவப பிறகநான முகிலாற் றானே
அரியநான மாடக்கூடல ஆக்கிய தினிசசொல வேனே.

மதுரைபாயிழிந் தவருணன் மழைநாங்குதல்.

விருத்தம்.

அலைகடலமன னவனமுன்னா அபய யத்தால
ஆத்திரம்சொந திருவிழியும் சிவககக் கொபம்
நிலைகொளவுள ளம்கொதிக்கக் கடலும் யாறும்
நெருப்பெழுவே யோங்கியுட னெழுந்தா னிப்பால்
குலமுகிலே ழையும்கூப்பிட ித்தி வற்றுக்
குடித்தெழுந்து மிகவிடித்துப் பாணடி நாட்டில
புலமுயரும் திருவால வாயிற சென்று
டொழியென்று னிக்கணம்போ யழியென் றானே.
வண்ணத்தரு — சொராஷ்டிரம் ஆதி.

க திருவால வாயிலமேலெழு முகிறகனும்சுன முழக்கமாயகழ்
தரும்வாயைத் திறந்துவாரித் வறந்திடப்புவி தெரிந்திடப்பெரும்
ஜெலமுழு தும்பருகி உடலம் துகருகி
திசையும்விண ணுமதிர விசையுடன மேவி

உ விரிபாரும் பிலத்துவாரமும் கிழிந்திடக்கடி தெழுந்து மாலவரை
இருநாலும் வெடித்திடத்தனி மேருவுந்தலை சாயலுழியில்
வெடிக்குமண் டகடாகத் தொலிக்கிணை யாகமிகத்
தடித்தந்த ரத்திலிருந திடித்திரள்யீழ

ங இடிகேட்டா பிரந்தலைப்பணி மணிக்கணங்களும் தெறிக்கவே திகழ்
படிதாவரும் சேடலும்முடல ரெளித்திடத்திசை பொறுத்தயானைகள்
இருக்கும்நிலைகலங்கித் துதிக்கையெடுத்தசெவிக்
கிணைத்துத்து ணித்துப்பெரும் துணுக்கத்தைப் பூணப்

ச பரும்பூசனிக் காயைப்போலவே கதித்த ஆலிகள் உதிர்ந்திடக்கொளும்
அரும்பாரைத் துணைக்கவெளரியந டானைகள்போல்லிழும் தாரையிறசுர
பதிகொளு மீனினங்கு குதிகொண டெழுந்ததெனப்
பரந்தம் ழையிலசல சரந்துள்ளி வீழ

- டு உடுப்போலே கதிக்கும்நித்திலம் நீலம்மரசதம் ஆடகத்துகள்
சுடர்போலும் சிவந்தமாமணி கொடிப்ரவாளமும் சலந்துகிந்திய
தும்பர் அரிவையர்கள் தம்பதி களோடே
அம்பலி யிலெறியும் பொன்பணி போலும்
- சு விதியாலுற் றிடும்சராசரம் எவற்றையும்உரு மறைத்தடர்ந்துச
லதிசூழவையகத்தைபுண்ணத் தொடுத்தமாயனை நிகர்த்திருனடியர்
விண்ணுல சும்நிசையும் மண்ணுல சூமிதென்று
கண்ணுழையாமலிருள் வண்ணம் தாகக்
- எ கடுகால்சுற நிலும்விழுந்தரண போலெகும்மென மூடவேமணி
முடிசூடிய தென்னனுமநகர் உள்ளயாவரும் நடுங்கியேயிது
கடம்பவ னத்துக்கின்று அழிம்புவருமோ என்று
கலங்கிம யங்கியும் தயங்கின லோரும்
- அ தீராத விளைக்கு இன்னமும் தெய்வமேதுணை பென்றுகொன்றையம்
தாராடும் வேணியன்சநிதி புருசுதுஇரத்ரவி மானமீதுறை
தேவதே வனைக்கண்டென செய்குய மென்றுமுனம்
செய்திடும் விளையாடல் சைகண்டராஜன
- சு விடையோனைக் கறைக்கமுத்தனே நீண்டமேருவவனைத்திடும்தனு
உடையோனைக் காலகாலனைத் தொண்டருக்கருள் அந்திவண்ணை
வேண்டியெங்களுக்கன்பு பூண்டிர கூதித்தருளும்
ஆண்டவ னேயென்றோதும் பாண்டியற சாக
- ய வெருநாட்கொண்டடுத்திடும்துயர் தீர்க்குமுனைவ னேமுனபோலவே
முகில்நாலையும் அனுப்பிஅநகர் எலலைநா னகினும் சூழந்துகொண்டிடல்
வெளிதெரி யாமலெங்கும் பொழிய முகிலேழையும்
விலக்தி விடவேவிரைந் தனுப்பியபோது
- கக திருநாலு மாடமாகி உயர்ந்துசுற்றும் வளைந்துசுந்துகள்
தெரியாமல் இணங்கிநட்டகூ டாரமென்னவே போர்த்திடசசுவ
புரத்தி லுள்ளவரென அமைச்சர்கள் சேனைசரா
சரத்துடனேமுன்னிலும் மிகுத்தின்ப மேவ
- கஉ மலைமேலுச் சியில்சொரிந்தது என்னவிண்ணவர் மாடமீதுதி
வலைவீசி யெறிந்திடத்துளி உடைந்துள்ளச் சொரிந்துவாரிதி
வறட்கும் முகிலுடலம் வெளுக்கப் பொழிந்துவெட்கம்
பிறக்கத் தலைகுனிந்து கரக்கச்சென்றோட
வருணனும் கண்டுமனம் வெட்கினன்.

வருணன் அந்தரேசரைப் பூசித்தல்.

விருத்தம்

சுத்தமே கங்கனும்பெய் திளைக்கக் கண்டே
சலாதிபனச சம்பூண்டு நடுங்கிப் பின்னும்
சித்தமதி லேயொருசந் தோஷம் தோன்றச்
செழுப்பொற்றா மரைக்கரையுற் றிடுமுன் தன்னைச்

சுற்றிநின்றவயிற்றுநோ யெரியைக் கண்ட
துய்யபஞ்சு போல்மறையத் தெரிந்து தோய்ந்தே
ரித்தனைச்சாரீர் துறறதுபெற் றிடலா மென்றே
நேசிப்பான் விதிமுறையால பூசிப் பானே.

சுருட்டி, ருபகம்.

பல்லவி

வருணன் பூசைபுரிந்தானே சுந்தரேசனே வருணன் பூசைபுரிந்தானே
அதுபல்லவி.

சு வருண பதுமினி யாடி வாக்குமனமெய் கூடி
திருநீறிட கெக்கொண் டாடிச் சிறந்தருத் ராகூம் குடி வருண
சரணங்கள்.

கங்கைய முனைவாணி முதலாம்நதிப் பெண்கள் பலரும் தோணி
தங்கள் குடம் நெடுக்கத் தண்ணீர் வாசம் தொடுக்க
கங்கணம் பூண்டடுக்க கையை நீட்டி கெக்கொடுக்க வருண

இன்னம் சந்தனவிழுதும் மதுவொழுகும் வன்னமலர்கள் முழுதும்
பென்னுடை யும்கனக பூஷணமும் அணிகப்
பின்னுள்ள தும்கற்பகம் பெருக்கமுடன்தருக வருண

ஐந்துகனியைநதமுதம் கவ்வியம்விநதை விநதையாயமுதுசிதம்
கந்தமிகுந்த தூமம் கதிர்விளக்குகள் நேமம்
சிறதைபெருகக் காம தேனுவளிக்க நாம வருண

வருணன் சுந்தரேசரைத் தோத்திரம் செய்தல்.
விருத்தம்.

வருணதே வனுமிந்தப் படிசை வாக
மந்தனிலே சொல்லியவா றியைந்து பூசைக்
கொருமையுடன் வேண்டியசா மக்ஞியம் சேர்த்
துணமையுடன் செய்து திக்கும் வெள்ளி போலே
அருமைதந்து நிலவொழுகும் நித்தி லங்கள்
ஆயிரம்கொண் டகமகிழந்தி ரைந்து னாறு
திருநாமம் சொல்லி அருச் சனே புரிந்து
திருமுவான் பணிந்தெழுந்து புகழுவானே.

சுருட்டி, சாப்பு

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரா தழைக்கும் நீல சுந்தரா

புரீமதுரை நாதனே சேல்விழிச மேதனே
மாமன்தேடும் பாதனே மன்னும்தத்வ போதனே சாமி
சரணங்கள்

அர்த்தநாரி பாகனே அழிவில்லாத தேகனே
சத்தியசைவ யோகனே தவளநந்திவாகனே சாமி

உ	காலனுக்குக் காலனே	கண்ணிலாகும் பாலனே	
	ஆலமுண்ட சீலனே	ஆகிதேவ மூலனே	சாமி
ஈ	தொண்டருக்கு நேசனே	தோற்றிமும்பூ தேசனே	
	பிண்டமண்ட வாசனே	பிறவித்துனப நாசனே	சாமி
ச	வரமருள்பிர தாபனே	மதனைவெல்லும் கோபனே	
	பரபிரமஸ்வ ரூபனே	பாண்டியவம்ச தீபனே	சாமி
ஞ	மானணிந்த கையனே	மதிமுடிக்கும் ஐயனே	
	ஞானமீயும் துய்யனே	ஈம்பினோர்க்கு மெய்யனே	சாமி
க	இந்திரவிமா னத்தனே	இசையுழந்தெழுத்தனே	
	ஐந்துமாமு கத்தனே	அளக்கொண்பர சித்தனே	சாமி
எ	மழைவனைத்த தீரனே	மங்கனஉதாரனே	
	பொலியும்நாக ஹாரனே	புரமெரித்த குரனே	சாமி

சந்தவிருத்தம்.

வருணனிகை கூறவீசன் உனதுமன தாசையாது
வகையுடனே யோதுவாயெனவுமோத
மடியினும தீறிலாத உதரவலி சாதருப
மரையிலுடல தோயலால்லி லகலானேன்
அரிபிரமர் காணொதை உணையளவு காணவோதும்
அடல்புரிய லானதீது நலமாக
அணிவதடி யார்கள்பாலுன் அருளசெயழ கோவினாடர்
அதிபதிசொ லாலேகாண வரலானேன்
இருவிழியினுலேசாமி தரிசனம் தாலேகுமும்
இருவினைகள் ஆகநீடி வருகோயும்
இவைகளுமலாமல்வாரும் உரியமணியாதியாலும்
இகழ்வதரி தானநேயும் இறலானேன்
தரணிதனில் ஈழலாத அடையவரி தானவீடு
தனையுமுற லானதாலே கனிபோலே
தருமமுத லானகாலும் ஒருமைபுட னேகைமேலே
தருகுமிது போலேகாணல் அரிதாமே.

இதுவமன

சுலபதியிவ் வாழுகாரதென குறாமி ரண்டும்
கூழித்தருள வேண்டிமெய்த தாழ்ந்தெ டுநது
பலவரமும் பெற்றேதன் பதிபுரு தான
பகவன்விடு டுகில்நாலும் கூட லாலே
குலவுமிகை சேருமது ரையுமான மாடக்
கூடலென விளங்கினதி துயரப்போர் கேட்போர்
நிலமிசைபோ கமும்பெற்று முடிவில நெற்றி
நேத்திரன்பொன் னடிநிழலில் நிலைகொள் வாநே

ஆக விருத்தம் (அ) சந்தவிருத்தம் (க) கிர்த்தனே (க) தரு உ, ஆக (ச)

மா பமாடக்கூடலா னபடலம் முற்றும்.

உ.

சிவமயம்.

இருபதாவது.

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

நாடுமுக கண்ணன வேணி நான்முதி லால்நாண மாடக்
கூடலாப் பெயரமைத்த கொளகைமுன் னுரைத்தே னிப்பால
தேடிவந் தெல்லாம் வலல சித்தராய்த் திருவே டம்பூண
டாடிய விளையாட்டத்தின அருமையை யினிச்சொல வேவே

சுந்நரசேசாபிந் நயாநொடுநல்.

விருத்தம்.

முத்திபுரம் தனனில்விமா னத்துள் வாடும்
மூவருக்கும் முதலான பூர்த்தி நாளும்
பத்திரிக்குந் தபிஷேக பாண்டிய னுக்கும்
பட்டணத்துள னோர்களுக்கும் அடியாருக்கும்
நித்தியகல் யாணமும்சம் பத்துமென் மேல்
நிலைகொளவும் நஞ்சதீயைப் பெறவு மனபு
வைத்தவரெல லாம்வலல சித்த ராக
வருகின்றார் கருணைமிகப் பொழிகின்றாரே.

பந்தவராளி, ஆதி

பல்லவி.

மதுராபுர நாதர்வந்தாரே சித்தவேஷரா மதுராபுர நாதர்வந்தாரே.
அருபல்லவி.

மதுராபுரவீ தியிலே அரிநால வதனனுக்குமரிய பதம்பிலத்திற்படிய மது
சரணங்கள்.

க வட்டமானசடையாருமாமுடி இலங்க இருகாதினி லுமதொங்க
விட்டனார்குழையின் சோதிகண்டிருள் பதுங்கத் திருநீறணி நெற்றியில்
சட்டமாத்திலதப் பொட்டெதிர்தவந் மயங்க ஒளிசூழவு மேயணி
சுட்டியாலாபந்த னத்தினுலிடை விளங்கப் பெருஞ் செய்க
பட்டமேவியுரம்தொட்டபூணலசிவந திட்டலையிலணிகட்டுவாங்கமுடன
மதுராபுர

உ பாதமீதணியும் வேதகிண்கிணி சிலம்பம் வலக்கையினி லேதொழும்
சாதகும்பமய மாயொளிவீச பிரம்பும் வெண்ணிறழி படவுர
மீதிடேபடிக மாலையாடிய தழும்பும் கருணாசம் பெருகிய
போதமேவுதே னுண்டொழுகு முகத்திலுஅனபும் பொலிந்தி லங்கத்
தாதுலவியசெழும்போதைந்கரடியிலஹமுபனிடதபாதுகையையணிந்து
மதுராபுர

புளளிமேவுகொங் வீரகேவங்கையை யுரித்து உடைக்கவண மாயிடை
நாளாவேயிடது தோளிடபடிகை விரித்து யோகாதிச யுந்தனைக்

கொள்ளவேவலது தோளில்பொக்கணம்பரித்து உலகீன்றவ ராகிய
வள்ளலேயிவரென் றெண்ணவேஒளி தரித்து வந்ததோ வென்ற
ஞள்ளபேர்பலருமுள்ளவேயுமும்வெள்ளிமா லவிடையத்தள்ளிவீதியிடு

மதுராபுர

(உ

மதுரைவீதியில் சித்தர்விளையாடுதல்.

மதுரைநா யகனிந்த வாறு சித்த
வடிவம்பூண் டுளநகைபூண்
மதிமுகத்தில் குறுவெயர்வு பூண்டு நீண்ட
மாளிகையுப் பரிகைமுந்நாற் சந்தி நானு
விதமுலவும் சித்திரகூடங்கள் வீதி
வீதியிலுள் ளோர்தமக்கா காச கங்கை
குடிகொண்ட தெனவுவகை கொள்ள வந்து
கூடினார் பலபலசித் தாடினாரே.

வண்ணத்தரு. — நவரோசு.

1 பூங்கதம்ப வனத்துநாதரிவை பாங்குகொண்பார் தெற்குவீதியிடை
நிலைபெற்றுமவட திசையுற்றும்பொலி
வொடுமற் றருணக் கதுபெற் றவர்பச்
சிமமடைந்துவெகு ஜனங்கள்கூடவும்
வீழ்ந்தபல்லும் நரைத்தகேசமொடு சூழ்ந்திசைந்த விருத்தர்தாருணிய
அடையச் சென்றெறிர் மொழியச் சிந்தையில்
அருள்வையத் தவர்கட கெழில்மத் தகமத்
தியில்பிரம்பைவரு டியன்புபூணுவர்
சேர்ந்தஅம்முது மக்கள்ருபமதை ஊர்ந்தவங்குத லைக்குமாரர்மிசை
வருவித்தும் மல முகளுக்கும் தனை
யர்கன்பெற் றிடவெட் பொடிநெற் றியின்மத்
தியிலணிந்து கருணைதந்து நாடுவர்
மாதாட்சி பெற்றுவளர் பாகனார்

உ பூண்டிம்கிழ வர்க்குமேபருவ மீண்டுவந்து சிறக்கவேபவர்கள்
நனைவிக்கும் இள மையினைத் தந்தெழில்
பெருகக் கருவற் றுமகப் பெறவைத்
தொள்சிறந்த பொடிஎறிந்து மேயிக
வீங்குகொங்கை யுருக்கள்மாறியழ கோங்கிடும் புருடர்க் குநேரிசை
வடிவொக் கும்படி செயலித் தும்புரு
டரையத் தெரிவைக் கிணையொப் பலருக்
கொடுவமைந்து வர நினைந்துமே பொருள்
தாக்குசெல்லம் மனைக்குளானதனும் ஏங்குகின்ற தரித்திராள்பவனம்
அடையத்தனதுள மிகவிஷ்டங்கொளும்
இருவர்க் குமனப் பகைமுற் றிடமெத்
தவர்கைகொண்டு மிகவிலங்க வேசெய்வர்

மாப்பூட்டும் வெள்ளைவிடை வாநனார்

௩ ஆன்றுவந்தார் குஷ்டமானதறு மூன்றுகுணம் வயிற்றுநோயொடுத

லைவலிக்கும் நயனவலிக்கும் கர

னவலிக் குமதற் றுளவுச் சிதமைத்

துகளெறிந்து விலகவும் செய்தே ஒளி

தாழ்த்துகண்குரு நெத்தபேர்செவிடு தீர்ந்திடும்படி சித்தமேயருளி

முடவர்க்கும்முடல வளைவர்க்கும்குறள

உருவர்க் குமவை தொலையக் க்ருபைவைத்

தவைபிரம்படியில அகன்றுபோகவே

தாந்தெரிந்து படித்திடாமலிருள் ஆர்ந்தசிந்தையர் சுத்தஆமைபுள

றுவந்திக் கிளறமொழியினர்க் கும்பல

கலையொட்டுமெழித் துவுரைத் திடற

கருணைநகது பொடிவழங்கு நாயகர்

வாதாட்டமுன்னிட மாடினார்

௪ வாங்குமம்பர மத்திரீதுகடு வாங்குமாநி நிறத்தியுந் தின்

மிசைநடடும் பெருவிரைவைதும் சா

கரைசசமுலப் பணிமத் தகம்வத்

திருபதங்கன சுழலவும் செய்கையுயர்

பாம்பதினபகை வற்குநேரவெளி தாம்பறந்து தடித்தமகமிடி

யொடுகைக் கொண்டுபிழிபுளற கண்டதி

சயமுற் றிடமற் றவைவையக ககளத்

திசைஅமைந்தி டவி டவுஞ்செய்தே வெயில

காய்ந்திடும்பக லுக்குளே இரவில ஆந்திடும்பொருள் முற்றுமேதெரிய

வருவித்தும் பசுவினிலமெய்க்கும் பொருள்

களைமிக் கவிருட டுடைமெத தவெளிப்

படவயிர்த அதிசயங்க ளேசெய்வர்

மாமோகூ மெய்மைதரும் ஈசனார்

௫ வாஞ்சையிஞ்ச மதிர்சியமாகருஷ ணஞ்சனநகிரியை ஒத்தவாதவசி

அவயஸ்தம்பரி வைகாமெய்க் கும்படி

அறிவித் தவர்பற் பலசித் திணையக்

கணமிணங்க வெரு விதம்செய்தே கதி

வாய்ந்திடும் குதி ரைக்குநேர்கழுதை ஈண்டிவந்துரு வெக்கவே விரைய

நடையிடடும் செறி தனிலொக்கும் படி

கருதித் கழுதைக் கிணையப் பரியைத்

திரிய விந்தைபல புரிந்துமே வலி

பாய்ந்தெழுந்த மதத்துயானைதலை சோர்ந்த அங்க மினைத்தந்தினை வடி

வமதொக்கும் படி தெரிவித்தும் கடு

றுணைமற் றவனப் புலியொத் திடவைத்

துளமெழிந்தி வைகள் செய்யுந் தயாபார்

வாடுனர்க்கு முள்ளரிய தாளினார்

சித்தமதா நாம்போய்க்காண் போமென் றுள்ளம்
 சிறந்திருக்கும் குறிப்பையறிந் ததற்கு முன்னச்
 சித்தர்விமா னம்தனக்கு வடமேற் றிக்கில்
 திருந்தினர் சிவயோகம் பொருந் தினாரே.

கல்யாணி, சாப்பு.

க ஆனந்தச்சித்தர் சரித்திரம்இன்னம் அறிந்துகொளும் முனிவரே வி
 மாணந்தனக்கு வடமேற்குகின்ற வாரணம் பார்த்திருந் தாரே (ய
 உ அப்போதபிஷேக பாண்டியனதைத்திங்க ளாறுதிக்கின்றதைநாடி செய்
 பொற்பங்கயத்தாம் சூழமுதராபு ரேசன்திருவடி தேடி (ன்
 ட பத்தியுடனேவணங்கிடர தகண்ணம் பண்ணிவருககால்முன் னிலே மதோ
 மத்தர்களாகிய கிங்கரர்கூடி வரும்போ தவர்க்கெதி ராலே (பை
 ச வீறுற்றவெம்புவிதேவாலிலேயோகம் விளங்கக்கடவாங்கத்தினமீது கை
 ஏறிட்டுக்கொண்டு சிவயோகம்சாதித் திறுமாநதிருந்தார்ப போது
 ரு புத்திதெரியாத சித்தாளமுந்துபோ போவெனதடிக்கடி கூறக் கண்டு
 சற்றறுமசையாமல் சிப்பயராகத் தரிக்கின்றார் ஆனந்தம் மீற (ன்
 ஈ பின்னும்வெருண்டுநெருங்கிக் கண்கப பிம்பாலேதன்முக்கநினைநதார் உட
 பின்னேவருகின்றபாண்டியனன்பு பெருகவந்தணடையி லணைநதான்
 எ நிச்சலமாக இருக்கின்றசித்தரை நேரிட்டுக்கண்ணாககண்டான் கண்டு
 மெச்சியமன்னன் திசையழைநிபின் மெளமேலுமானந்தம் கொண்டான்
 ட தேவாராரெந்த காடெந்தஆறும் திருநாமமேதிறத ஊரில வந்து
 மேவியதென்ன வரும்வித்தைஎன் னென்று மீளவன்கேட்டதன்பேரில்
 ஈ நாநாதேசத்திலும் நாளுபுத்திலும் நாடிவரும் சித்தர் ஆமே இப்போ
 தானும்காசநீர் தேசத்திலகாசி அதனிலவளிக்கின்ற தாமே (சை
 ய மற்றுமநாதந்தனித்து விசைபபெரு வாழ்க்கைசேர்ந்தநிலம் பகழும்
 வத்தலமெங்கும் திரிந்துவந்தோமிகும் வந்தடுத்தோம் ஞானந்திகழும்
 கக முத்திபுரத்திலவசிக்கின்றமமானிடர் முற்றும்கிறக்கவந்தடுத்தோம்எந்தம்
 சித்துவிளையாடல காட்டிஅவரவர் சித்தித்தவாழ்வலாம் கொடுத்தோம்
 கஉ காணுமறைமுதல நாலிரண்டெட்டுக் கலையினும்எம்போலிப்பூமேல கலவி
 ஆணவம்பெற்றோரொருவருமிலையெல் லாம்வெ ஷத்தார்நா மாமே (கை
 கஈ ஈண்டெமக்குள் மனோலபெறத்தக்கது பாதுமிலையென றுமொழிநதார்ந
 பூண்டகத்தானநதச்சித்தரிவண்ணம்பொருந்திவிருந்தருள பொழிந்தார்

விருத்தம்.

பகவானும் சித்தரிவ்வா றுரைக்கத் தென்னா
 பார்த்தெவ்வா நிவரையளப் போமென் றெண்ணி
 மிகவுமியோ சிக்கையிலோர் உழவன் வேந்தன்
 மெல்லடிதாழ்ந தொருகரும்பீர திடவே வாங்கி
 அகமிகும்வல் லவர்களிலவல லவரே இக்கல்
 ஆனையயிக் கரும்பருந்தச் செய்வீ ராலே
 சகலகலா வல்லவரும் பெருமானும் நீர்
 தாமென்றான் கேட்டதீய லாமென் றுனே

கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்தியபடலம்.

விருத்தம்.

செல்லிலைவிட விலை வாய் கூறச்
சித்தரின நகைபுரிந்துன னுலெ மக்கொன
றொலலும்வகை யாதுமிலலை கண்டாய் நாமே
உனதாசை தீராளுள வதலாற கற்ற
வல்லவற்கீ தொருபெரிதா மோவென் றெண்ணி
மனம்கொண்டு கடைக்கண்ணுல நோக்க வேயக்
கல்லாணை யக்கரும்பைக் கடித்தருந்தக்
கண்டிட்டான ஆசசரியம் கொண்டிட டானே.

தோடி, ஆதி

பல்லவி.

கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய வல்லாணமையைக் கேளும்

அதுபலலவி.

கல்லாக்கலை கற்றவரிவரென்று பலலாரும்அதிக்க எல்லாம்வல்லசித்தர் கல்
சரணங்கள்

க அடியார்தமக் கருளும்தி ருக்கடைக்கண் னாலகொஞ்சம்பாத்ததி னுல
மடைவாய்திறந தாபோலேமும்மதம் வழிந்துபெருகிடமென் மேலே
இடிபோலதீந் தம்பரம்விளக்க எழுத்துகர்ச்சனை கொண்டிட பாலை
நெடிதாடிய துதிககையை நீட்டிப்பாண்டி
நிருபண்கை யிலிருந்து சுவையிருந் தெருக்காலே கல்லாணை

உ பற்றிப்பறித் தகலும்கடைவா யிரு பாலும் சாறுவழிந் தோட
சற்றிப்பல வரிவண்டினங்க னுண்டு சூழ்ந்து மயங்கினினைச பாடத்
தித்திக்கக்க டித்திர சத்தையுண்டு திரண்ட துதிக்கையுச லாட
வெற்றித்தருக் கடைந்து வெறித்தந்குதன்
மெய்நிழற் கண்டுசேறி வெருண்டுகர்ச் சனைபோட கல்லாணை

ங மதியாமலே பரிசோதனை செய்த மன்னன்மனத்திலையம் மாற
விதிமாலுக்கும் காணவரிய திருவினையாடலெனறுபலர் கூற
மதிசூடிய நமதுசோமசுந்தர வள்ளலோவெனறுளளம் தேற
மதுராபுரத்தனை வோரும்இவரேயெல்லாம்
வல்லசித்தரென்றேசொல்லியா னந்தம்மீதக் கல்லாணை

சித்தர் பாண்டியனுக்கு புத்தியபாங்கியம்கொடுத்தல்.

விருத்தம்

கன்னலைக்கல் லாணையுண்ணச் செய்த சித்தர்
கடைக்கண்ணுல மறுபடிநோக கிடஅவ் வாணை
தென்னவன்கண டத்தணிமா லையைப்ப நிககத்
தெரிந்ததன்மேல் கஞ்சுகர்க ளெழுந்து சீற்றம்

தன்னுடனக் களிற்றையடித் திடக்கோ லோங்கச்
சமீபத்தி லுளவரும்கண் செவந்துநோக்க
மன்னலும்கண் செவந்தவர்மேல மிகவும் கோபம்
மன்னினுன மன்னியவன துன்னினுனே

பயமாவதி சாபபு.

(சூழந்து

- க தென்னவன் ஆனந்தச் சித்தரைப்பார்த்துச் சினம்பூண்டிருக்களப் போதும்
தன்னருகேநிற்கும் சிங்கரர்சித்தரைத் தண்டிக்கவந்தார்போது
உ சித்தரிளநகை செய்துகைநீட்டிச் செறிநதோரையில்லுமின்னனார் அவா
வைத்தடிபேர்க்கவொண னுமேலே சித்திரம் மன்னியதுபோலநினார்
ங மன்னவனந்த மகிமையறிந்த மகிழ்ந்துவெகுளியைமாற்றினுன சித்தர்
பொன்ன ஓயிற்பணிந்தென்றன்பிழையையப்பொறுத்திடவேனடுமென்றேத்தினு
ச பத்தபராதின ரன்புற்றரசனைப் பார்த்துனனபீஷ்டமேதென்றார் மன்னன
புத்திரபாக்யத்தைக் கேட்கததமதருள் பூரித்தவ்வாடளக் கினார் (ஆ
டு பா லுறும்பாணமேல பின்னும்கடைக்கணபதிககது திக்கையினுலே மூத
மாலையநீட்டிக் கொடுத்திடவேந்தன் மழைக்கையிழபூண்டா னிப்பாலே

அவிகேசைப் பாண்டிபன் சந்திரேசரைத் தோத்திரம் செய்தல்.

விருத்தம்

நீத்திலமா லையவேந்தன் வாகு முனனே
நேரிருந்த சித்தர்திரு அருவம் காணு
வெற்றிமத யானேமுனபோ லாகக் கண்டான்
வெறுவியடி யவர்க்காயிவ் வாடல் செய்த
நீத்தனெதிர் செனதுளதா டலேசசோ தித்த
நேரமெனமேற் சூறித்திடா தருளவா யெனது
பத்தியுன அபராதம் ஈந்தி லைஞ்சிப
பரிசினுன்ன எழுந்ததுதி புரிசுன றுனே.

முகாரி, ஆதி

பல்லவி

சாமிசூதாசிவஸ்வ ரூபா அடியேன்பிழை சகிக்கவேணும்யோகப்ரதாபர
அநுபந்தி.

மாமுசுபுறம்புநீடும் மதுராபுரத்திலுமே சாமி

சுரணங்கள்.

- க மத்தகஜ்ஜலநூரித்தோனே பஞ்சபாணன நெறுழிவிழியாலெரித்தோனே
பத்தர்க்கீவதிற் றேவப பசுவானட னெயெனநான் சாமி
உ பரிபூரணனே சதானந்தா சங்குநட்பரா டரனேரித்தனே சிதானந்தா
அரியமுத்திகொடுக்கும் அருளவாரிகியேஎன்றன சாமி
ங ஆலமுனடும்பரைக் காத்தோனே காலதலையை மாலயலும்காணப் பெமா
காலன்னைக்கடிந்த கதம்பவனே சாளையன் சாமி (நே
ச பரமானந்தம் தருள வைபோகா தென்னருகயித் தரணியானடவாலிடை
வரைஅரசனுக்குற்ற மருக்கேயுயர்எனநன் சாமி (வாகா

புரத்தைச்சிறித்தெரிக்கும் தீராமம்பிளவர்க்கு வரத்தைக்கொடுத்தருள்
பரத்துடனே இகசம் பத்தை அருளுமென்றன சாமி (கெம்பீர)

விருத்தம்

மிக்கவனபோ டேத்திரான் மனை புருநது
விக்ரமனைப் புருநதுபனனா டுலகம் காத்துத்
தக்கவரோ டம்மகனாக னெறமை ஈந்து
தழைக்கும்எல்லாம் வலகித்த ருளானாக கத்தால்
தகதிசேர்ந் தாயெய் டெதகபாண டியன்
நம்பியிதைப் படிபடவர்க்கு பவர்கள் துதி
ஆகஅம்மோ கமுமடைந்து ருளான் பமற்கொண்
டோங்கியந்தத் தமனுலகைக் காண்கு வாபுர
ஆக விருத்தம் எந்ததனை உரு 2 ஆக கக
கலலானே கருக் கரும்பருத்தியுடனும் உரு 2 ஆம்

2

சிவமயம்

புருத்திராண டா வது

பாலைப்பாட்டு

அவதாரிகை -- விருத்தம்

கருத்துடன் கேளு நீசன கரும்பாகநல லானே க்குந்த
சரித்திர முரைத்தே னிடபா டு சமணர்பாண் டியனமேல விட
பெருத்தமா வேழம் தன்னைப் பெருகுமுப் புரத்தை முனைந்
ளரித்தவெங் கணையால வென்ற தினியதை விளம்பு வேண்ட.

கல்யாணி, சாப்பு.

பல

விக்ரமபாண்டியன் செங்கோலசெலுத்திய விதமொழிக் திடக்கேளும்

குக்கணனு டைவர்தன்
ஷடகா லமும்தெரி

முனைசொ டுமநின்முத்
சனம்சொ டுபடலிந்து

விக்ரம

சரணங்கள்

மன்னர்பலிந்துதரும்
வளர்ந்துசெம்பொனமேரு
ஆநயாயம்செய்யும்
ஆதிலொருபவகு கொண
சதிசெய்யமணர்முத
நருமாகம்பயிர்
சுதிசெய்யும்பயன்
அரசர்க்குரியமுது

கடமுதலா மிக்க
மேடோகை குவிக்க
கடா டகைய மலைக்க
டவனியெங்கும் செழிக்க
லாகும்கொ கடிந்து
தழைத்துயரச் சிறந்து
ஆரும்கொள்ள உவந்து
வசனப்படி நடந்து

விக்ரம

விக்ரம

ந	சித்தனிருநதிலங்கும்	நீடிய	விமானத்துக்	
	குத்தரபாகத்தில	ஓராலயம்	அமைத்துச்	
	சித்தசாமியாகிய	திருவுருவைத்	தாபித்துப்	
	பத்தியுடனிடமும்	பணிந்தெழுந்து	தர்சித்து	விக்கிரம

சுருதிருத்தம்.

விக்கிரம நாளிலோது கச்சிகரர் மீதுவீறு
 மிக்கமணர் பாதைகூடி ஒருசோழன்
 வெற்றிவளர் மாறுனோடே திக்கவெரு ளாலேருது
 வித்தைகள் னுலேதானே இகலகோலி
 அக்கிரம மாகவேசெ ருத்திடவு நீலமாதி
 அஷ்டநிரி மேலும்வாழ மணர்பேரால்
 அக்கனரயி னுலவெவேறு வக்கணையொ டோலேகீறி
 அச்சமறு நூதராலே விடமேலே
 சிக்கெனவே நாலிராயி ரத்தவரும் ஏகமாக
 செக்குரல்கள போலேகூடி நிரையாக
 திக்குலவு நீலமேக மொக்குமவர் மேனிபோலே
 சித்தமிருள் மூடவேய வனியீது
 ஒக்குதலி லாததாத தீத்தொடையன் வாயிலாளி
 உத்தரவி னுலேலீலி யதனோடே-
 உட்புகவ மேமெழநது கொற்றவனி லாவுதானம்
 உற்றுதைதல மேயினர்கள் முடையாலே
 சமணர்கள் ஆயிரார ஹோமம்செய்தல்.

விருத்தம்

மண்டிலநத சமணர்களெ ல லாரும் சோழன்
 மாமுடிமேற் பீலிகைவைத் தாசி கூறக்
 கண்டவரை நோக்கிவசிய முன்னுறும் கை
 கண்டவரே நீங்களபாண் டியன்தன் பேரைக்
 கொண்டாபி சாரம்செய் தவன்பி ராணன்
 கொன்றலங் கருக்கெமது நாட்டிற் பாதி
 வின்டுநு வேயம்விச ரநது செய்வீ ரெனறே
 விதிக்கினான் அந்நீக்கவர்சம் மதிக்கினாரே.

காவி, ஆதி.

பலலவி

ஆபிசாரஹோமம் செயதாரே சமணரெல்லாம் ஆபிசாரஹோமம்செய்தாரே
 அதுபல்லவி.

பாபஹே துவாம்வல்ல பாணடியன் தன்னைக்கொல்ல ஆபி
 சரணங்கள்.

க பாலாற்ற திருநாத்திலே மூன்றுகாதம் சாலேவிஸ்தாரத்திலே
 கோலியோசனையிட குழியைக்கல்லியவற்றுள்
 மேலும்அஷ்டகோணமா வேள்விக்குணடமமைத்து ஆபி

பொல்லா எட்டிவிடகெண்ணெய் நிற்பநெய் விராய் நல்லபாம்பினக நியத்
எல்லாம்முதலாகச்சேர்த்துத் தெரிஞுண்டத்தைநிறைத்து (நெய்
கொல்லா விரதம்பூண்டா கொடியபழி நினைத்து ஆபி
தங்குள்வ னமங்கருக கந்தனவனம் தங்கியசோ லையும்கருக
கொங்கல ரும்புவோடை குளம்வா வியும் வெதும்ப
மங்குலும் தீயச்சிகை வளர்ந்துகுண்டத் தெழும்ப ஆபி

விருத்தம்

சித்தமிருண டமணரில் வா றுவிசாரம்
செய்தெழுந்தா ளுதிசெயுக கா வஞ்ஞா டுநில
மந்தியிலே யிருகதுகம நெழுந்தா டு போலும்
மைம்மலேபோ லும்மதீ ரொழுக வாயில
குத்தியகொம் புகளிடையில துந்கமக யாடக
கோலியகாற் றெழுந்தசெவியி ரணநி மாட
மத்தமத வா ரணமொன் றெழுந்த சீழி
வரக்கண்டார் தகருக்கெ திககண டாடா.

சமணர்வியபாண ஆலவாப்பீது வருதல்.

விருத்தம்

மதசுலபதால ஓம் தீயாயிய டெரு
வண்ணமெழும் யானையா டாந்த மணை டேயங்கள்
மதுரைபு ன பாண்டியனைச் செஞ்க்க டிபோய்
மலலமா செய் வாயென விட டவர்கள் பின்னே
சதுரமுன செனையுடன் வரமுன சென்றத்
தந்திகடும் கோடையிடி யிடித்தாற் போலே
அதிர்கொளவே சுர்ச்சனையிட டொலித்தத் வாரே
ஆலவாய்ப் புறத்துவா தத்திஞுவிரே

வியாகடைய ஆத்

பலலவி

ஆலவாய் மீதினிலை யானைவாததே

ஆலபலலவி

ஆலவாய்க் கரைச்சுற்றிக் கோலியெழுந் துமுன்னாளில்
மாலயன் நடுகவரும் ஆலமது போலேயெழுந் தாலவா
சரணங்கள்

அடியான வ தாமுந்தாக லோகமடும் காடவே
அந்தாமட டும் யந்தெ முந்துமுடி நீடவே
இடிவிழுந்தாற போல்ஒலிக்கின தசெவியிலகடவே
எழுமேக மும்பயம்பெப் தேநிலைவிட டோடவே

முடிவில்வரும்பெருக் காற்றிருகா திலும் பிறக்க இநசுநகரம்
மடியுமோ வென்றனை வேள்களுக்கும்உயிர் படக்க ஐன்றிடத்திலும்
கடகடெனவொழுநி வருமதீர்மடை திறக்க அதுசிறி
டபடெனவேபெரு மழையபதுபோலவே சிறக்க வரக்கண்டவர்

நெடியபயம் பிடித்துள்ள நீலகிரி போலேநள்ள
படியிரண்டா கவேலிள்ளப் பண்ணுமோவென் றெண்ணம் கொள்ள ஆல

உ கா ரைவயிற் றைக்கிழித்தன னுநதுநீர் குடிக்கவே
கையெடுத்து முக்களை உ திர்த்திடத் துடிக்கவே
நேரும்சந்தர ரூர்யரைக்க ளைமாப பிடிக்கவே
நீடியகொம் பாலைணமலை தனையும் இடிக்கவே

வீரமுடையெதிர் வருவதுகண்டும னத்தில பயமிருந்தென
கேட்டு நிகெளவழி காலைமோவெ னக்கத னுதின முட்டிமலையை
மீலருட ளை விடுங்கி நீளுமகையா ளதனை பழறி முன்னளிந்பெரு
வாரிதியிடுகடையு மபுத்தாம்பா ள்லசு முறந் திரிக்ககணங்
வாரணங்க ளெட்டும் வாடி மயங்கிமுடி ளீலமும் கூடி
ஒருநவ மாகச சாடி உலர்லவநத் துப்பால நாடி ஆல

நு சண்டமத னநுதியிரு காதையும் புதைக்கவே
தாரையி டிவிழுநாற் போனவ்வு புதைக்கவே
கொண்டிவீறி டட்டியொருகா லையெடுத்துதைக்கவே
கூடும்ஆதி டசுடனமுடி தனமணிசி லைக்கவே

ஆண்டாதுருக்கலை செலிவரும்கா ளதுகன டுதிக்க எரிவிழியி
ரண்டினுமிருந் தெழுந் தெயலவா டபடொ ளு தெறிக்க அதைவிண்ணவர்
கண்டநிசாதிதெயுள காணமெ றறுபயம் குறுக்க மதநாற்றங்களை
மெண்டிசயிலுமுள்ள யாண்களதி நிக்கெ னறுவெறிக்க பரராபத்துடன்
வண்டாரம் சமணர் வெல்ல வாதுபுரிந்துபின மெல்ல
மண்டிவந்த தெய்வ சசொல்ல வடவையனல போலேகொல்ல ஆல

சுத்தரேசர்வேடுருவம்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

ஆணையிந்த வணகவரத்திற்கு தாசன் கூடல
ஐயமுமிப்பாய் முறையிடவும் பரத்தில நின்றம்
மாநகரின திழக்காக வேராரட் டான
மண்டபம்செய நாடொருசை வகளு வந்து
மாணமிலாச் சமணர்விடும் கரியைக் கொன்றுன்
மணக்கவலை நீக்கிடுவே வா மெனக்கேட் டவ்வா
ருனதொரு மண்டபத்தை வகுக்கு முனவந
தடுத்திட்டான வேடுருவம் எடுத்திட்டானே.

மத்தியமாவதி ஆதி

பல்லவி.

வந்தானே சேவகனைவந்தானே சோமசுந்தரன் வந்தானே

வறுபல்லவி.

வந்தானே ஒரு சாக்ஷிபாலை வான்செவிமேற்சங்கம் டுட்டிமுன் னாலே
வந்தானும் டிசுக்கா னுமுடிமேலே மயிலி றசணிகிலங் டிடஒருக் காலே

வந்தானே.

சரணங்கள்

(து

க வாரிதிமத்தியில்முனைத்து வரும்ரவிபோல் மருங்கிற்செங்கச்சையைவரித்
சோரிவாளிடைபிற் கட்டியேபுட்டில் துலங்கமுதுகில்விசித் தணிந்துபகட்டி
ஆறும்வீரகண்டாமணிகட்டி ஆரணம்தேடும்இரு காலும்நில முட்டி

வந்தானே

(தொங்கமாட்டி

உ மேலும்த டந்தோளிலேகோட்டிச சிலைவார்பூட்டும் வில்லொன்ற திலே
பாலுறையுமையொருபா தியிலமனை பரந்துவளர்ந்திருப்பதோவென்று தன்ன
மாலொருபாதிபெற் நிசைந்ததோ வென்ன வன்னமேனியெங்கும்பசுந்தொளி

வந்தானே

(மின்ன

ங் கணடுகாமனும்ஆசைகொள்ள எழில்பெருகும் காணப்பருவமொடு நள்ள
மண்டலமளந்திடு மாயன்போல்வந்து வழுதிதன்னிடுக்கத்தைத் தீர்க்கரினைந்து
மண்டபத்தேறியானே தனனே எதிர்ந்து வரவுபார்க்கும்சிங்கம் போலே எழுகது

வந்தானே

ஆனே இறந்துவிழுதல்

விருத்தம்

மாதேவன் வேடுருவம் பூண்டட் டாள

மண்டபத்திற் சேர்ந்தியானே வரவுபாரித் தெண்

மாதிரவா ரணம்நடுக்கச் சிங்கம் போலே

மாமுழுக்கம் காட்டிலிலில் நெடுநாண பூட்டி

நாதமதுண் டாக்கிஇடக் கரத்தி லேநதி

நாரசிங்கக் கணைதொடுத்திடி டிடக்கால் முன்னால்

காதளவும் வாங்கிவிட அதனால் மஸ்த

கம்பிளந்தக் கரிஇறக்கக் கண்டிட் டாரே.

காம்போதி ஆதி.

ஆனே விழுந்ததைப் பாரும் சமணர்விட்ட ஆனே விழுந்ததைப் பாரும்

அறுபல்லவி.

ஆனே தன்னுயிர் பதறி அவையவமெல்லாம் உதறி

வானில்மேகம்போற்காழி மஸ்தகம்நண்டும் சித்தி

ஆனே

சரணங்கள்.

க தெண்டுகாசும்பூமி வெடிக்க சேடனாயிரம் சென்னியும்சிதைந்து துடிக்க
அண்டமும்விண்டதோவென்ன ஆனையெட்டும்திடுக்கென்ன
பண்டருண்டதுபோய்முன்னம் படைத்தவீறுடனே மன்ன ஆனே

உ கரியுரித்தவன்தா ளாலே உதைக்கவிடும் காலனைப்போலேமண் மேலே
இருள்முகம்பிளந்தொதுங்க எழுமிரவிபோல இலங்க
குருநிறெற்றியிற் பிதுங்கக் குறித்தசெம்படடெனவிளங்க ஆனே

ங் புன்னெறியமணராலே சொல்லும்நெறியைப்பூண்டசோழன்கொடுக்கோ
தன்னிருகொம்பாகவெலலத் தாங்குவதமரில நலல (லை
தென்னன்கோலைஐயன்உல்ல சிங்கவாளியாகக் கொலல

பாண்டியன் சமணரைத் தூரத்தி அடித்தல்.

விருத்தம்.

மலையிலிடி வீழ்ந்ததெனக் கணைபாய்ந் திட்ட
வாயிலும்வா யிலும்குருதி சோரவே இந்
ரிவமிசைவீழ்ந் திறந்தவா ரணத்தைச் சூழ்ந்து
நெருங்கிடும் சனம்பிசா சுகள்பூ தங்கன்
மொலுமொலென மொய்த்திடசேனையுடன் தென்னன்
முயனறவ்வா னேயின்பின்சா ரமணப் பேய்கள்
தலைதடுமாற் றத்துடனோ டத்துரத்தித்
தடுக்கின்றான் சினைசெயது முடுக்கின்றானே
நாதநாமக்கிரியை ஆதி

- க இந்தவி தம்தென்னனு வந்தட்டா ளமண்டபத்
திருக்கும் வீரனருள்தன் மேலே நாடவே
கந்தரம் போற்குறுத்து வந்தம ணற்படைகள்
கடுவனைக்கண்டவெலி களபோ லோடவே
உ தடிகொண் டெறிந்தவரை மறித்தவர்கைப்பீ லியைத்
தட்டிபப நித்துப்பின்னும் கோப மூட்டினார்
இடையி லுடுத்தபாயு முடனேபிடுங்குக்கிழித்
தெறிந்தாற்றில்விட்டவமா னம்செய் தோட்டினார்
ஈ செய்த மாயமிழந்து சேனையுடன்முறிந்து
திராப்பாவத்தில்மூழ்குண் டே யொதுங்கினார்
வைதெல் லாரும்பழிக்கத் தலையாண்பேரும்தங்கள்
மானம்கு லைந்தோரிடத்தே யொதுங்கினார்

விக்கிரமபாண்டியன் னாடி.

விருத்தம்

வீரமுடன் சமணரையிக் கோல மாக
வெருண்டோடச் செய்தபின்விக் கிரமத் தென்னன்
வாரணத்தைச் சங்காரம் செய்தட் டாள
மண்டபத்தில் இருக்குமய்யன் தன்னை நாடிப்
பூரணமாக் கருணைசெய்தெக் காலு மிங்கே
பொருந்திவிவா யாரணத்துக் கருத்தம் சொன்ன
காரணனே என்றுசொல்லி மனத்தி லன்பு
கதிக்கின்றான் அஞ்சலித்துப் புதிக்கின்றானே

பலகரி சாப்பு

- க அட்டாள சுந்தரனோ மனமொழிக் கெட்டாமைக்கந்தரனே
உ மேருவனைத்தவனே ஷ்டா தாரமா யுற்றவனே
ஈ சந்தரகலாதரனோ கருணா சிவதுவா கும்பரனே
ச முத்தொழிலுடையனே தொழும் பத்தரையாண்டவனே

௫ ஆலம்அயின் தவனே அடியார் கோலமா நின்றவனே
 ௬ சோககிவாரணனே லோக மோகன காரணனே
 ௭ சுத்தவியாதிதனே பரி சுத்தகுரு போதனே
 ௮ தினதயாபானே மழு மானனியும் கரனே
 ௯ முப்புரம்சுட்டவனே அடியாட்டி தப்பறுத் திட்டவனே
 ௧ கங்கைமுடித்தவனே அயன் கங்கைப் பிடித்தவனே
 ௧௧ ஆனையுரித்தவனே ஐங்கணை யோனை எரித்தவனே
 ௧௨ பன்னகபூஷணனே உயிர்நோனும் மன்னிய முக்கணனே
 ௧௩ கண்ணனதேடும்தானனே கயற் கண்ணி மணவாளனே
 ௧௪ முத்திபுரவாசனே சீவன் முத்தி தரும்நாசனே
 ௧௫ சண்பனைமாய்த்தவனே மார்க் கண்டனைக் காத்தவனே
 ௧௬ பஞ்சபூதாதிமிகனே சாமின பஞ்ச விதமுகனே
 ௧௭ முக்குணம்போனவனே உராய நிற்குண மானவனே
 ௧௮ உம்பர்களதேடுவோனே வெள்ளி அம்பலத்தாடுவோனே
 ௧௯ பூர்ணசதாநந்தனே பரி பூர்ணசி தாநந்தனே
 ௨௦ சரசனாசக்ஷகனே வணங்காத் துறசன சிசுக்கனே
 ௨௧ கங்குலசேகரனே, முதல வம்சர சூனாகரனே

விருத்தம்

விகி மனட்டானசுந்தனை எந்தி
 வெருவாம்பெற் றலவாட்டி பிரானேந் தாழந்து
 திகருகனெல வாய்புகழ வருநாள் ராச
 சேகரனப் பயநதுலகாண் டிருநதா னிப்பால்
 நன்னர்விடும் கரிமலைவிற் செம்புளாகி
 நரசிங்க வடிவமுமா நியதே யித்தை
 மிக்கவுவாந் தோதுவர்கேட் பவரயீ ஷ்டம்
 மேவியிருந் தரணுலகிற் சேர்வர்தாமே

ஆக விருத்தம் ௨௧ கழிநெடில் க ளீர்த்தனே சு தாந க ௨௨ வது முற்றும்.

௧௨

சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாராபாலராணபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கிருத்தன்சே வகளுவந்து நிகம்கெட்டசமண ரேவும் .
 பெருத்தவா ரணத்தை வெனற பெரும்புக முரைத்தே னிப்பால்
 விருத்தராக் கானையப்பின விளங்கிய குழந்தையாக
 உருத்தரித் தாடல்செய்த உணமையை இனிச்சொல் வேனே.

புன்குகவராளி, சாப்பு.

- க வேதமுனிவர்களே கேளும் விக்ரமபாண்டியன்பு விக்ரகசாய்
நீதிசெலுத்தையிலே புகழ் நீளும்துரையில் வாழுகின்றான்
- உ பாரும்ஒருமறையோன் விரு பாக்கனெனும்நாம மேற்குமவன
நாசிசுபவிரதை என்னும் நாமதேயம்பெற்ற மாமனையான்
- ங குழுவியிலலாக்குமையால் அவர் கூர்ந்துபல தர்மம் வாய்க்கதுசெய்து
எழுமாதரைப்பணிந்து தவம்ஏற்கச்சிவனரு ளாக்கமதரால்
- ச கேளும்ஒருகனனியைப் பெற்றுக் கெவுரியெனநே அழைத் தில்வகையா
வாழும்வயதைத்தினில் சென்ம வனபிணிதீர்ப்பதற கண்புடனே
- ரு தகதைஅடிபணிந்து இச சன்னமொழிக்க மனனம்செய்யும்
மாநிரம்பாதெனவே கேட்க மாமகள்மேலன்பு இலும்சிறுநது
- சு தேவிதனமநதிரந்தை உப தேசக்நிரமத்துட னேசொல்லவே
நாவில்வடிவறவே இ ராவும்பகலும் தேவினம்பத்
- எ தாதைமகனதவத்தைக் கண்டு சைவஸதஸஸம் செய்பவனாய்
ஆதிவருணமதுக் குள்ள ஆரணமா த்யரத் பூரணமாக்
- அ கறநறிவுள்ளவனாக் குலம் கண்ட லயர்ச்சியைக் கொணடிதெல்லாம்
உற்றவர்கேமகளைத் தர உள்ளத்தனிலேமம் கொள்ளவமே
- க கதிக்கும்பிராயமெட்டில் திருக கலயாணத்தைசெய்ய நலவதெனும்
ததிக்குள்ஒருபகலில் பிரம சாரிதிரநாம தாரிநிதம் 'டார்த்
- ய கடைதேதும்முட்டிகொள்வோன் தன்ன காதனிப்பிச்சைக்கு வந்திடப்
திடவேயுறமுறையார் தன தில்லாள்முதலாகச சொல்லாமல்
- கக ஒலிக்காமலமநதிரநீர் எடுத துய்யஅவன்கையில பெய்யவுமே
சலிப்பாகபந்துக்களும் பெற்ற தாயுமநிறுளத் தாயாசமாய்க்
- கஉ குலமும்குருநலமும் கல்வி கோத்திரமும்செய்ய குத்திரமும்
தலமும்அறியாமல் பல சாஸ்திரம்ஆராய்நது பார்த்தநிறுந்தும்
- கங விதியினவழிமனத்தைச் செலல விட்டுவயிணவப பட்டனெனறம்
மதியாமலபிச்சைகொள்ள வந்த வற்குத்திருமகனைக்கொடுத்தால்
- கச சூற்றம்என்றென்னுமல் ஏன கொடுத்தானென்றோதி மதித்தாருடன்
பெற்றமகள்வியும் வீட்டில பிச்சைக்குவந்தவன நலவினையும்
- கடு பலலோகனும்அறிய விரு பாக்கனமனத்தினி லுக்கமுடன
செல்வமிருமகட்டு ஒளி சேரும்பொன்னுலலக காரம்செய்து
- கசு மங்களமாபிரம மண மாட்சிசெய்தக்கினி சாகுதியாக
மென்கைமலர் பிடித்து யாரும் மெய்க்கமருமகன கைக்கொடுத்து
- கள சகலவரிசைகளும் செய்து தம்பதியோடவன தனபதியாம்.
நகரிற்செலவிடுத்தான பின் னடநதவன்வீட்டுக்கு வந்தபுத்தான் வேத

விருத்தம்.

வறுமைபுளோன் நிதிகண்ட தென மணந்த
மகளுடன் தன இப்புகக்கண்டவனை ஈனாரர்
பிறகு வந்த கௌரிசைவக் குறிப்பை நோக்கிப்
பிரித்துவெளி வைத்திகழ்ந்தோர் நாளிழ்பூட்டி

நிறைமணத்துக் கவர் ஆயலார் உறப்பி கைக்கு

கெடுநாம தாரிகள்வந திடுவ தல்லால்

கறைமலிகந் தரனடியார் வராதால் இன்றென்

கண்மாசு படுவதெனக் கவலுற்றானே.

சுந்தரேசர் திருத்தொண்டராக வருதல்.

இதுவுமது.

ஆண்டவன்தன திருவடியார் த தரிசனஞ் செய்

யாக்குறையால் துளந்தனிய இருந்திவ் வண்ணம்

வேணமுமன மயக்கமுறக் கவுரி மினனாள்

மெலிந்திருப்ப தனோடுநாக்கி மெளலி வேயநது

பாண்டியரா யிருந்துலகை யாண்ட கூடந்

பரமனவள குறைதீர்க்கும் பொருடடால் அனபு

பூண்டடியார் அடிவெதம் வடிவ மாகட.

பூண்டிடான விருத்தராகத் தோன்றிட்டானே.

மொகனம், ஆதி

பலலவி

திருத்தொண்டகைவந்தானே சோமசுந்தரன் திருத்தொண்ட கைவந்தானே

அதுபலலவி

திருக்கணடத தும்பரத்தும் சரத்தும் புயத்தும்மலர்க்

கரத்தும் உருத்திராசுடக் கண்டுகை யைத்தரித்துத் திரு

சரணங்கள்

வெகுநாளாத் தமையொத்த வேதமா புலதகத்தைத்

தகைமையுட ளகைமேலே தரித்துக்கொண்டன பினுலே திரு

தரித்தகோ வணவுடை தளர்த்தள ளாழிவடை

திரிந்துமேனிதிரைத்துச் சென்னியெங் கும்மரைத்து திரு

புயமீதுத்தரியத்தைய போட்டுக்கொண்டு தண்டத்தைக

கையிலான நிக்கையாலமெல்லக கவிகையும் தாங்கெல்ல திரு

பூணலமுத ளூல்வலத்தில பூண்டசைய வுரத்தில

காணும்விபு சிமினனக் களைத்துக் கவிழ்த்துதுன்ன திரு

விருத்தம்

விருத்தமறையவராயிவ் வாறு வந்தது

வெகுநாட்பட டுனிபோலே மயங்கி வாடி

நிருத்தரே கௌரியினனாள் இருக்கை தேடி

நெர்வாரப்பார்த் தெழுந்துபச ரித்துப் பீடத்

திருத்திவணக் கிச்சிவணை யிவரு காண

என்னதவம் செய்தேனோ எனக்கேட றெணடி

அருத்திவிடப் பசிப்பிணியால் வருந்தி வந்த

தாமென்றார் நின்பாலவர் தோமென்றாரே.

விருத்தம்.

கீழியடொன மலைவளைத்துப் புரமெ ரித்த
 நிமலனிந்த வாறுணாககக் கெளரி கேடடென்
 வீடடைத்துப் பாயினர்காண எமர்க ளென்று
 விளம்பிடத்தீந் துனதுகையால் தொழ்முன் னாகக்
 கூடியபூட் மீத்திறந்து டோம்வே கத்தில
 கூர்ந்தசனம் செயதளிப்பாய் எனீ ராடி
 ஆடையணிந் தலவனம்மூட்ட டகழ்வி யாவும்
 அமைத்திட்டாள கணப்பொழுதிற் சமைத்திட்டாளே
 கலயாணி, சாப்படி.

க	மாதவமு னிவர்க்குள் டுகளும்	மகிழ்ந்து	புகழம்
	தோதயகெள ரிசமையல பண்ணி	யெழுந்து	
உ	கையிலெசெம் பிழைத்தேந் டனபு	புரிந்தாள	சுரமின்
	ஐயன்யெ முந்தருளு மென்று	புரிந்தாள	
ந	ஆதரவு டனவெரியி லெவரு	வித்து	மலாப
	டாத்தம்விளக டியுளமெய வாக்கொரு	மித்து	
ப	யானியரீர் தனமுடியின ரீதில	கொண்டாள்	பினனும்
	டொளமாது நுளமைபிக் கொள்ளவே	உண்டாள்	.
(ரு)	நிகழ்ச்சிமுகிழந் துள்ளழைத்து டீடமேல	வைத்து	உறும்
	சுந்தன மபுஷ்டாஷ்டாபா தியாலஆருச	சித்து	
க	சாலமுள்ள வாழையிலே டோட்டம்	விரித்து	அதில்
	பாலபுசில வெள்ளரிமலை போலே	குவித்து	
எ	தங்கமலை போலவேய் ருப்பு	மினைவே	பகஷ
	ணககநிசுப டுள்ளமலை யாகத்	துள்ளவே	
அ	பெயருவி டோட்டலமாது பக்கமும்	ஒட	அதில்
	பெயத்தேனும் பாலமுத லானவம்	கூட	
உ	இனசொல்லமொ ழிகதுபச ரிக்கை	பாராட்டி	ஐயன்
	தளசெவிக்க முதமாய டிக்கடி	பூட்டடி	
ய	ஆயும்சவை ஆறும்கையா லுட்டயனாள்	மேலே	விருத்தர்
	ஆயிருந்த முதருந்து வாரே	இப்பாலே	
கக	தேநியவி ருத்தநபம் தனனே	விணடாரே	பதி
	னையதுக்குமர னாகக	கண்டாளே	

நந்திரோர் தழந்தாவடி வெடுந்கல்.

விருத்தம்.

அன்னமருத் தையிலபூதி கலவை யாக
 அக்ஷமா லைகளபொன்னு பரண மாக
 முன்னுளமுட பெவ்வனமா கபட யந் தோர்
 முலையில கௌரிநிறக வெளிக்க வாடம்
 சுன்னையுடைத் தயலூரிற் சென்றோர் வந்து

தாக்கிடுமுன இருந்தயெள வனத்தைமாற்றி
அகநிலைகாப் பணிந்துகுமுந தையைப்போல மாறி
யாடினார் ஓர்வடிவம் சூடி னாரே

புனனுகவரார், ரூபகம்

பலலவி

குமுநதை வடிவெடுக்கின றாரே

அதுபலலவி.

நிதமும்—விழைந்தரணிக் கன்பசெய்து விளங்கும்முனிடோடே குமுந
சரணங்கள்

- க சுருதிமணிச்சிலம் பொலித்துக கலிக்கத்
தெண்டருளள மெனும்மலரோ டைவினிலகி ளித்து
அரியசி வாநைத்தத்தேன உதித்துத் ததும்பும்
அம்புயத்தி ஓதும்சிறுபூட்டெ ருவிரல சுவைத்துக குமுந்தை
உ மையணிகண ணீர்பெருக்கக் கேளும் கதறி
வாயவிட்டமு தொருசீரிய பஞ்சுண்டமல நீளும்
வையகத் தைப்படைத்து நாளும் காக்கும்
வள்ளலன்னை யையபிரிந்து கலங்குதலபோல் வாழும் குமுந்தை
ங் மேலும்அடிக்கடி தாங்கிட்டுத் தேம்பி
வீறிட்டமு துவிறைக்க நோக்கிபரம்மம் தொட்டி
மாலயனாகனவாய் விட்டு அழமா
மறைகளழக் கெளரியனபின் வலையிலகப பட்டுக் குமுந்தை

விருத்தம்.

மகவுருப்பெற் நீசனவினை யாடக் கௌரி
மாமியெனனும் முழுமாயக் கள்ளி மிக்க
வெகுளியுட னிம்மகவே தென்னக் கேட்க
விமலனுக்கன் புடையவனோர் தேவ தத்தன்
மகளிருட னிக்குமுந்தை தன்னை யிங்கு
வைத்தெனைப் பார்த் துக்கொள்கென் தகன்றான என்னத்
நிகழுமவன் கண்கலங்க வேடடைநாய் போல
சிறிஞன் நேர்ந்தபடி கூறினானே.

விருத்தம்

காட்டுஞ்சாம்பற் பூசியெனபணிழக கண்ணுதற் கைபர்சே யினை
காத்ததாலெமக்கா காயெனவெளியே கடத்தினு ரிரக்கமற் றோர்கள்
ரட்டுமாதரவில் லாக்குமுந்தையைடபார்த் திரங்கிநின்றாலவாய்ப் பிரானை
எண்ணியேகௌரி மந்திரம்செபிக்கவேயுடும் குமுந்தைவிண ணிடையில்
காட்டிவெள்விடைமேல அரணுவாகக கௌரியேஉமைவடிவாகக்
கண்டவர்அதிச வித்திடத்தேவர் சுறபக மலர்மழை பொழியத்
தாட்டிகமரக நடந்தனரிதனைச் சாற்றுவோர் கேட்பவர்தமக்குச்
சகலஆர்த்தியுநீங் கிடுமலாலமுடிவில சக்கரன உலகில்வாழ்ருவாரே
ஆக விருத்தம் எ) கழிநெடில் (க) கீர்த்தனை (உ) தரு (உ) முற்றும்.

௨-

சிவமயம்.

இருபத்துநான்காவது,

மாறியாடினாடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

கூடலெம் பெருமான் மூப்பாய்க் காணையாய்க் குழவி யாயும்
வேடம தெடுத்துச் செய்த விசித்திர முரைத்தே னிப்பால்
தேடரும் வெள்ளிமன்றுள் தென்னனுக் காக மாறி
ஆடிய விளையாட்டத்தின் அருமையை இனிச்சொல் வேணே
இராசசேகரபாண்டிபன் அராசு ிரிதல்.

விருத்தம்.

நன்னிலத்தை விக்ரமபாண் டியனதா னீன்ற
ராசசே கரபாண்டியன திறமை நோக்கித்
தன்னுடைய முடியும்செவ கோலு மீந்து
சுதுமுகன்மா யவனுலகம் தனிலு மிக்க
உன்னதமா கியசிவலோ கத்தைச் சேர்ந்தான்
குமாபகிபொன னடிநிலுவீற் றிருந்தா னிப்பால்
இந்நிலத்தை மனுமுறைசெய் தாறினோர் பவ
கேற்கின்றான் குறைவறவே காக்கின்றனே.

சாரங்கம், சரப்பு

பல்லவி.

ராஜசேகரன மௌலி பூண்டனனே திருவாலையாய்
சசனடிதொழு துலகை யாண்டனனே

அதுபல்லவி.

சசனாடிய பரதநாலிலை பிசைந்ததனைக்கற்கொ ணுதெனவொழித்துப்
பேசுமறுபத்துமுன்றுகலையும் பிரியமுடனுவந்தொருமையாக்கற்று ரா
சரணங்கள்

க பொன்னிநாடதனில் மன்னும்ஆனைக்காவில் நானும் வாழு
புண்ணியனைத்தொழுதெந் கலைகளும்சுற்றுல காளும்
சென்னியெனும்கரி காலனிடத்தன்பு நீளும் கல்
தேர்ந்தொருபுலவன் தளதவையில்வந்து கேளும் எ
மனைவனுக்கெண்ணென் கலையும்பிர சங்கிக்க
வருகுமுனக்கொன்று வருகாத்து மிக்க
என்னவெனிலாடும் டாதம்நீ படிக்க
இலேயே என்முதன்னை இகழ்ந்தவனு னாக்க ரு

உ ஓதும்அறுபுல உலலனமொழியக் கண்டு மாற
ஓங்கவியாசுலம் தனைமன தினிலே கொண்டு

வேதமுடியுறும் சோதிதனைநம்பி அண்டும் தொண்டர்
விரும்பியபடியே அருள்புரியும்புகழ் மண்டும்
நாதனுடைய தானுமே தெரிந்து நடிக்கவேண்டுமென் றகத்திலேநின்றது
ஈதென்குலதெய்வமாகவே பொருந்தும் எம்பிரான்கருணையேஎன உணர்ந்து
ராச

நட பரதசாஸ்திர நெடிகளமுழுதும் ஆராய்ந்து அதில்
பகர்ந்தபடியும் நாடகமுறைமை தேர்ந்து
அருமைசோந்திதும் புலவர்களையனபு கூர்ந்து தனபாஸ
அழைப்பித்தவர்களுக காதரவுபுரிந் தேர்ந்து
வரிசையாகவே அவருடைய அடுத்து வஸ்திரமணிமுத லளவில்லா தெடுத்த
பரிவுடையமகிழ்ந் தடிக்கடி கொடுத்து படிக்கஆரம்பித்திப் படிமுறை தொ
ராச (டுத்து)

நாசன்ஒருகாற்றொண்டேதடித்ததற்கண்ணிராசசேகரன்வருந்துதல்.
விருத்தம்

ராசசேகரனவகை பாவம் தாளம்
ராகமிப்பூன நினமுறையாற் பரத மென்னும்
பேசரிய நூலாராய்ந் ததனிற் கூறும்
பிரகாரம் நடித்திருக்கால தன துடம்பா
யாசமிகப ஸுண்டிந் வருத்தம் வெள்ளி
அம்பலத்தில ன்ருகாற்கொண் டேந டிக்கும்
நாசனுக்கெவ் வருத்தமுறுண்டாகுமோ வென
தெண்ணினுன் பிகவருத்தம் நண்ணினுனே.

காம்போதி 3ஆதி

வருந்தியிருந்தாரேதென்னென ஸுயன்மேலன்பு பொருந்தியிருந்தானேமன்னென
அதுபலலவி.

வருந்திநானருகனும் மாயனும் தேடரிய
வள்ளலகாலொன்றேநோவு கொள்ளுமேயந்தோ என்று வருந்தி
சரணங்கள்

க உரியநடனூலாயதும்ஆடும்வருத்தம் தேர்ந்தும் உணராதுதருமம் ஆமா
அரியபோகமும்வீரம் கொடுக்கும்கடவுள் செய்யும் ஆடலதடுக்க லாமா
எடபடிநானசென — தடுப்பேன் அடைத் தடுப்பேன் துயர் விடுப்பேனஅன்பு
அருந்தவத்தோருள்ளத் தமருமகிமை விண்டு (தொடுப்பேனெனும்
வருந்துமேசரணமெனதுமனத்துட கொண்டு வருந்தி

உ உள்ளநடுங்கியித் திடுகிவேதுணிவென்றெண்ணியுடனேசென்றனபினுலே
வள்ள லுக்குந்நிசுவ ராத்திரியிறகதம்ப வனத்தனுக்கு மென்மேலே
வரைவிலலாமல்—மனையாகமமுறையா லொன்றுக்குறையாமலேநிறைவாகவே
மதிமகிழ்ந்தபிஷேகம்செய்துமலர் கொய்து
விதியிசைந்துசாமம் நாலும்அர்ச்சனை செய்து வருந்தி

ந அண்டர்பிரானடியிற் போற்றிப்புகழ்ந்துவெள்ளி அம்பலம்தனை நாடித்
தொண்டரகத்தில்மேவும் சோதியாடல்கணமுபைம் தோய்ந்துசந்தோஷம்கூடி
கண்புனல்சோர— குழந்தை வந்ததாழந்து மண்ணில வீழ்ந்து அன்பில் ஆழ்ந்து
துங்கமேவுதிரிகரணமொன்றாக் குவித்து
செவகைகரண்டுமினைத்துச் சென்னிமீதிலேவைத்து வருந்தி

விருத்தம்

பாண்டியர்கோன் சாமிதிரு நடம்பார்த்துனறும்
பதம் துக்கித் துக்கியகால நிலமீ தூனறி
ஈண்டினியான் காண்டிடவேமாறி யாடி
எனதுகுறை மாற்றிடுவாய் மாற்றையாகில
பூண்டவடி வானமேற்குப புறவீழந் தாவி
போக்கிடுவே நென்னுநடடான நடுமுன கூடல
ஆண்டவனப் படிவலக்கா லெடுத்து மாறி
ஆடினான கருணைமிகக் கூடினானே.

ராசசேகரபாண்டியன் து 5.

வலக்காலை வீசியிடக் காலை யூனறி
மதுரேசன மாறிநடித் திடவும் தென்னன்
விலக்கரிய கவலையுடும் பாசமும் போய்
மெய்யறிவா னநதவெள்ளத் தாழந்தெ ழுந்து
நலக்குரிய கரணமொரு மூனறும் கூடல
நாதனது வேயாகக் குவிய அனபு
பெலக்கவுமே யவ்வடிவத் துடனே கண்ணீர்
பெருகிவரத் தாழந்துதுதித் துருகி னானே.

காம்போதி, சாபபு

க இந்திரனமுதல அநதார்தொழும்சுநதராசரணம் நீல கந்தரா சரணம்
என்றனுக்காகமாறிநடித்து வந்தோய் சரணம் கிருபை தந்தோய் சரணம்
உ ஏகநாயகனே அழிவிலலர்த்தேகா சரணம் சிவ யோகா சரணம்
நாகபூஷணனே கயற்கண்ணி பாகா சரணம் விடை வாகா சரணம்
ந மாயனுக்காழி கொடுத்தருளியதூயா சரணம் தொண்டர் நேயா சரணம்
ஆபுமறையின் பொருள்சொலுமலர் வாயா சரணம் சம்பிர தாயா சரணம்
ச தண்ணுலவிய மதியணிபுமுகக் கண்ணு சரணம் அநதி வண்ணு சரணம்
புண்ணியம்புரி யாதவரிடம் நண்ணு சரணம் அருள பண்ணு சரணம்
டு பாலமார்க்கண்டன மேலுறும்காலகாலா சரணம் அரு கூலா சரணம்
ஆலமுனையர் வானவர்க்கருள சீலா சரணம் திரி சூலா சரணம்
சு வெய்யமழுவும் மானும்தரிக்கும் கையாசரணம் என தையா சரணம்
செய்யவீழ்ந்திரித்திலங்கியமெய்யா சரணம் என்றும் துய்யா சரணம்
எ விரித்தைததுகண்தொடுக்குமா ரனேளரித்தோய்சரணம் ஆனையுரித்தோய
புரத்தையோர்கணத் தெரிககவேமௌளாச் சிரித்தோய்சரணம்கவகை
அ அக்தமாதிபி கந்தபரமான்நா சரணம் சிதா நந்தா சரணம் (ரித்தோ)

சிந்தைதனில்நினைந்திடுமுன்வினைந்தோய்சரணம் வளர்த்தோய் சரணம்
சு ஓதருமறைமுடிவுறும்பாஞ் சோதியே சரணம் அனாதியே சரணம்
வேதனும்மாலும் தேடரும்கூடலநாதா சரணம் மலர்ப்பாதா சரணம்

விருத்தம்.

இத்தலத்தி லிக்கூத்தெக் காலுமி யாரு
மேபார்க்க நடித்துவர வேண்டு மென்றே
கைத்தலமேந் திடஐய னவ்வா நின்றும்
காணநின்றான் இராஜசே கரணறு னீன்ற
புத்திரனும் குலதுவக னுக்கு மெளலி
புனைந்திச னடிநிழலிற் கலந்தா னித்தைச்
சித்தமுவந் துரைப்பவர்கேட் பவர்போ கத்தைச்
சேருவார் சிவனுலகைச் சாருவாரே.
ஆக விருத்தம் சு கீர்த்தனை உ தரு க ஆக கூ. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

ஆலவாய்ப் பெருமான் தென்னன் அன்பினுக் கிரங்கி மாறிக்
காலெறித் தாடல்செய்த காதைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
பாலனம் செய்யும் தென்னன் பழியஞ்சும் நெறியா ராய்ந்தன்
பாலவன் உளத்தைத் தேற்றும் ஆடலை இனிச்சொல் வேனே.

அந்தணன்மனைவி இறந்தவரலாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

பார்த்திபரேத் தும்குலோத் துங்கன் கூடத்
பரமனை த்தாழ்ந் தரிவையர்பத் தாயிரம்பேர்
வாய்த்தவனம் மாதரிலோவ் வொருத்திக் காறு
மைந்தர்பிறந் தவரில் அநந் தருண னென்னும்
முத்தமகன் திறனோக்கி யுலகா னுங்கால்
மொயகுழல்பைங் குழலியுடன திருப்புத் தூர்விட்
டாத்திரத்தோ டொருமறையோ னுல வாய்வந்
தம்மானைப் பார்க்கவழி யடுக்கின றானே.

சாபபு.

பகவான் திருப்புகழைப் பரிந்துபரிந்துகேட்டீர்	மாதவோரே	முல்லை
ககையாளுடன்மறையோன் நாடிவரும்வழியில்	மாதவோரே	
தாகமிசூமனையாள் தன்னையத்தடத்திலே	மாதவோரே	விரி
வாகும்வடதருக்கீ முடித்தவரையிருத்தி	மாதவோரே	

- ந விரும்பியுண்ணீர்தேடி வேகத்துடனேசென்று மாதவோரே அவன
 திரும்பிமனை யாளிடம் தெண்ணீர்கொணடுவருமுன் மாதவோரே
 ச அப்பெருவடத்தின்மேல ஆரோமுதனொன்ப்தோர் மாதவோரே அம்பு
 தப்பியோர்கொம்பில்மாட்டித் தளர்ந்தாடியிருக்கையில் மாதவோரே (ன்
 று மரத்தின்கீழிருக்கின்ற மடநதைகண்ணுறங்கையில் மாதவோரே காற்றி
 உரத்தாலுலைந்தக்கணையுடனதபவிவிழந்தது மாதவோரே
 ஈ நித்திரைசெயுமந்த நேரிழைவயிற் றிளிவில மாதவோரே கணை
 தைத்துவயிறுருவத் தனதுயிரிழந்தாளே மாதவோரே
 எ அந்தவெளையிலவிலும் அம்பும்தொட்டொருவெடன் மாதவோரே ஓடி
 வந்துவெயிலுக்கஞ்சி வருந்தியோர் சிழலதேடி மாதவோரே
 அ அவ்வாலநிழலைவந்தடைத்தவனொப்பாநி மாதவோரே செங்
 கைவாளியுடனிறகும் காலத்தம்மறையவன மாதவோரே
 கூ தெண்ணிருடனவனதினஞ் செயிருக்கமனைவி மாதவோரே ஆரூப
 புண்ணீரொழுகவயிர் போய்க்கிடப்பதுகண்டு மாதவோரே
 ட கணையேறுண்டியிர்விடும் கரணமயிலைப்போலே மாதவோரே ஆவித்
 துணையோனானிருக்கநீ தொலைநநிதியேதென்று மாதவோரே
 கக கடையும்தயிர் போல்மனம் கலங்கிப்பறிவழிந்து மாதவோரே இத்தக்
 கொடியபழியாரேற்றுக் கொண்டொன்றரற்றையில மாதவோரே
 கஉ தைக்கும்நணையேறிட்ட சாபத்துடன்வெவடன் மாதவோரே தன்னைப
 பக்கம் துறிக்கண்டுபெண் பழிசெய்தீதானவனென்றே மாதவோரே
 கங வாயில்வந்தபடிக்குப் பேசுமடிபிடித்து மாதவோரே உள்ளம்
 காயவெகுண்டவ்வேடன் கன்னத்திலடிக்கின்றான் மாதவோரே

அத்தணன் அரசன்வாசலில்வந்துமுறையிடுதல்.

விருத்தம்

அத்தணனிவ் வாறுமுன்றவ் வேடன் தன்னை
 அரசனாணையிற்றைகந்து கொண்டு மாண்ட
 பைத்தொடியைத் தன்முதுகின் மேற்போட்டனை
 பயோதரப்பால் குறித்தழும்சே யினையும் கண்ணீர்
 சிந்திடவே மாப்பிலனைத் தால வாய்க்குச
 சென்றுதென்னன் அரண்மனைவா சலிலே வந்து
 முந்தியவின் தவனைச்சட்டகமேல் இடபி
 முறையிட்டான் அந்தோவென் றறையிட் டானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

- க பூண்டிடுங்கசீர்வேலனே முறையோ குலோந்துங்க
 பாண்டியமகிபாலனே முறையோ
 உ மாமதிருல தீபனே முறையோ செய்யதாமரைப
 பூமகள்வளர்மாப்பனே முறையோ
 ஈ நீதிமன்னவர்சிங்கமே முறையோ நீதுழை
 ஒதியுனருத்துங்கனே முறையோ

ச	சிஷ்டஜனத்தைரகழிப்பாய் துஷ்டஜனத்தைசுகழிப்பாய்	முறையோ முறையோ	திவினைசெய்யும்
ரு	ஏற்கும்தர்மத்தை யீட்டுவாய் ஆக்கினையா லுல காட்டுவாய்	முறையோ முறையோ	நித்திரையிலும்
க்	கீர்த்தியிருத்தி ருநதெனன மாய்த்திடாத வரையிலே	முறையோ முறையோ	இவ்வெடனையுயிர்

அரசன் ஸோடனை உறுதி விசாரித் தல்.

விருத்தம்

முறையிடுமவ் ஷோனா தராடுவ வேததன்
முழுவதும் கேட்டாரெனவா யிலினமுன வந்தே
மறவனையும் அழைக்குநதை தனையும் கண்டு
மாண்டமனை யுடனெதிரே அழுது நிற்கும்
மறையவனைப் பார்த்திரங்கி யுனக்கிச சொகம்
வந்ததே தெனநடந்த தவனும் சொல்லச்
சுறுசுறெனக் காய்ச்சியடுவ லத்தெனக் காழில
சொருகினும் டோனவருநத யுருகி னுனே

ரீதிகெவுளா, ஆதி.

க	வேதமுனிவராயவ் வேதியன் சொல்லநிற்கத் வேடனைப்பார்த்திதைவெ குணடு தோதெனறுகேடகப்பணிந டையாவெம்பி ானெயென் றொடுங்கியிருகைகூப்பி நின்று	உள்ள
உ	என்றன்மட்டிலேவில்லம் பேந்திவருங்கால்வெயில் ஏறிவருந்திஅத னாலே வந்துபுகுந்தேனபெரு வழியில் இருக்கும் ஆல மரத்தின் நிழலில் ஒரு பாலே	தேடி
ங	ஐயனையானும் கொன்ற தில்லைவெறொருவர் கொன் றதுவும்கண்டதில்லைகோ மானே தையல அம்பேறுண்டுயிர போன தால் எந்நிநினறோர் தனமேற் சொலும் உலகம் தானே	இந்தத்
எ	இந்தப்பழிவினைந்த வாரொன் றும் யான அறியென் எனறவ்வேடனுரைக்கக் கண்டே மந்திரிமார் பிறரும் இந்நக்கொ லைசெய்திடும் வன்கணன்மெய்யுரைப்ப துண்டோ	பின்னும்
ரு	மயிலேமயிலே ஒரு இறகு கொடென்றால் அந்த மயிலிநீகிந்துபெறல் ஆமோ சுயிலநிகர்ப்புயனே கரும்பேகரும்பேயென்றால் தந்திரசம்கையுறல் ஆமோ	உயர்
க்	வண்டனிவனையது போலேதன் டிக்காமல்மெய் வருமோவெனமன்னனிப் பாலே	கட்டித்

- தெண்டனைச் செய்யச் சொல்லி நெஞ்சில் துணிவுடைய
சேவகர்க்கு விளம்ப மேலே
- எ பின்னப்படத்தணடித்துக் கேட்கவுமுன சொன்ன சொல்
பிசகாமலே சொல்லுவ தலலாள் சாமி
- இன்னம்தீரத்தெளிவீ ரொன்றவ்வேடனுரைக்க
இராஜன்யோசிக்கின்றானி தெல்லாம்
- அ உள்ளபடிக்குச் சிகைக் செய்ய அஞ்சாமற் சொல்லின்
உறுதியும் ஒன்றதாகை யாலே கொன்ற
- களாளனாகில் வறத்தத் குறிப்புமுகம்தனிலே
காணவில்லையே இவன பாலே
- க சத்துருவோ மிருகமோ பகையோ கொன்றடவி
சாலவழி தனிலே சார்ந்து இந்தப்
- பொற்றொடியைக்கொன்றென்ன லாபந்தனையிவ்வேடன்
பூணபானென்று மனதி லோர்ந்து
- ய சதிசெய்தவனிவனே தானேபிறத்தியரே
தானேபின்னொருவேடன் ஆனே நின்னு
- கதியிலொருவிஸங்கை எய்தவம்புதப்பியிக்
காரிகைமாய்ந்ததோபின் ஏனே
- கக என்னுரினேத்தரசுனிதற்குத்தருமதூலில்
என்சொல்வதுமிக்கோரே என்னுள் அவர்
- நன்றிபுரியும் தூலால் அமைமயாதுதெய்வத்தால் இந்
நாயம்தெரியத்தக்க தென்றார்
- கஉ மன்னனநிறந்தம்மனையவனை யுளக்கவலை
மாற்றிடுவேனென்றன்பு பெய்தான் இப்போ
- துன்னரிவைகடனைக் கழித்துவாவென்றனுப்பி
உடன்அவ்வேடனைச்சிறை செய்தான்

விருத்தம்.

மன்னவனில் வாறுவிசா ரனைசெய்தொன்றும்
வகைபுரியாதுழந்துறும் மறையோனைப்பார்த்
துன்னுடைய மனைவிகடன முடித்துவாவென்
றுரைத்தனுப்ப அவ்வகைசெய்தவனும் வந்தான்
தன்னரண்மனையினவாயி லவனை வைத்துத்
தன்குடிக்கோர குலதெய்வமாகுமீசன்
பொன்னடியிற் பணிந்துவனைத் தேத்தி யன்பு
பொழிகின்றான் மனத்துளதை மொழிகின்றானே
அரசன் அசரீரிவாக்கால் உண்மையறிதல்.

விருத்தம்.

மறையவனில் லானையிவ்வேடன்கொன்றானே
மற்றொருவர் வேறென்றும் கொன்றதோ

தந்தாலா லும்புரியா துழன்றே னுன்றன்
அருளாலே தேற்றுகவென் நிரகக வின்னின
நிலைவா அந் தணனுட னிந் மகிட்டுமுந் சென
மேவணிகத் தெருவினிலே மணமோர் வீட்டில
உறுவதநிந் தாககுசெலலத் தெரியலா மென்
றொருவாக்குக் கேட்டரசன் உவா கிட டானே,
மோகனம், ஆதி

- க திருவாக்கநிந்தரசன அந் தணனுடன செட்டித்
தெருவிலிருட்டுவரக கண்டு தன்
துருமா நித்திருமண வீட்டிலொருபககத்தில
உற்றானகிசனருள கொண்டு
- உ கருமலைபோலேபாசக கையினராயிரண்டு
காலது தர்வநதருந் நின்ற நம்மை
தருமராசனிருந் த மாபபிளையா நுயிலாத
தாச்சொல்லிச்சொன்னான் னேரு என்று
- ங் காயத்திலேபிணிகள ஒன்றுமில்லாமலவேரு
காரணமுல்லலாமற கொன்றால அது
நியாயத்துக்கேலாதென்றே அதிலொருவனிதற்க்கார்
நியாயமிருக்கினறதெனன்னருல
- ச வடதருவிலேறுண்ட கணையெழுதுங்கவநத
மறையோனிலலானே எந்த வாறு வீழிப்
படரும்வாயுவினாலே தள்ளிககொன்றதுபோலப்
படியிதற்கும்சொலகிறென் தேறு
- ரு இக்கலியாணக்கொட்டு முழக்கத்தினாலெவருண
முசைக்கும் தும்பையறுத்துச் செலல அதோ
பக்கமுறும்பசுவை விடுத்திவனோக்கொலவது
பாயமென்றேருறித்துச் சொல்ல
- க் அம்மொழிகேட்டரசன் அந் தணனுக்குரைக்க
ஆனலிவ்வா நிகரு நடந்தால கேளும்
என்மனையா ன்ருமிந் ததுவுமப்படியேயென
நிலைவனுடனொருந் இருந்தான
- எ கொட்டுமுழக்கத்தாலே வெருண்தும்பையறுத்துக்
கொண்டவ் வணண்மலிரைந்து தாவி வந்து
முட்டியதாலேயநதத் திருக்கலயாணபிளனைக்கு
முடிந்துபோயிற்றங்ஙனன் ஆவி
- அ பாருமணக்கோலமே பிணக்கோலமாகமணப்
பறையேயிணப்பறைய தங்கக் கொட்டக்
கூறும்கருவியியார் வாழத்தொலிபோயமுதைக்
ஞாலாகவேமுடிந்து போக

- க ஓரின்கணத்திலிவரு பிறந்திழிந்திடுமிந்த
உடலாலவருபயனைக் கண்டோர் உளளில்
பேரறிவுடையவ ரல்லாமலறிவில்லாப
பேதையர் பெறுவது முண்டோ
ய பார்த்தவேதியனென்ன காரியம்செய்தோமென்றுதன்
பாரிபோனசந்தேகம் மாற்றி உண்மை
வாய்த்தவனுடன்அரண் மனைசென்றவ மச்சர்முதல
வருக்கும்அரசினிது சாற்றி
கக மறையவனை அழைத்தே இன்னம்உனக்கொருவி
வாகம்பணனிகொள னென்று முன்னே கையில்
நிறையஅரும்பொருளை வாரிவாரிக்கொடுத்து
நீடவென்றனுப்பிப் பின்னே
கஉ சிறையிலவைத்தவேடனைக் காலில்விலகுகற்றச
செய்தவனமேலுள் புரிந்து மூலம்
அறியாமல்நா முன்றனைத் தண்டித்திடவும்பொறுத்
தாயல்லவோவென்று பரிந்து
கங வேண்டிம்பொருளைக்கொடுத் தவனிடத்துக்கவனை
விடுத்துநிம்பமலர் அ ணிரதான தன
தாண்டவனதன்னருளை வேண்டித்திருவடியில்
அன்புசெய்துமனநது ணிரதான்

விருத்தம்.

அநதணனதன் னையும்வேட னையும் னுப்பி
ஐயனைத்தாழந் தென்றனுக்காப் பழிகண் டஞ்சம்
சுந்தரனா னவனேயென் றேத்திப் பூசை
தொல்சிறப்பு டனேநடத்தித் திங்கில் லாமல்
இநதஉல குக்குயிரா யிருந்து வேந்தன்
இறைமாக்கி புரிந்திருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
சிந்தையிலன் புடன்கேட்போர் மரணை பாதி
தீர்ந்துசிவ னுலகமதிற் செழிப்பா தாமே.
ஆக விருத்தம் எ தரு ச ஆக கக. முற்றும்.

உ

சிவமயம்

இருபத்தாறாவது

மாறாக கந்திர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

பந்தம்நீத் தருளுமீசன பழியஞ்சம் நாதனாகி
விறதையா யாடலசெய்த விசித்திரம்உரைத்தே னிடபாஸ்
தந்தையைக் கொலைசெய்திட்ட தனையனைத் தொடர்மாராத
கந்தனை விஸ்தச்செய்த கதையினி விளம்புவேனே,

மோகனம், ஆதி...

- க தவமுனிவரேகேளும் குலோத்துங்கன் குவலயம் தனையாளும் நாளினில்
புலியிலவத்தியென்னும் புரத்தில் இருக்கின்றவன்
கவனித்தறியும்தன்னைக் காரும்சினம் விட்டவன்
- உ ஒருமறையோன்மறவும் நாயகி அருமைரதியும்திறுவும் மண்ணுலசெய்த
உருவும் இச்சிக்கும்ருபம் உள்ளவளாக இந்தத்
தரையிற் சித்திரப்பாவை தனக்கினையாயி சைந்த
- க பூமிழைவயிற் பிறந்து மகனென்றோர் பாவியிற் துணிக் துகொலைமுதல்
தீவினையெலலாம்கொள்ளச் செய்தகப்பலைப்போலே
தாய்வருந்திவளர்க்கச் சதைக்கொழுப்பேறிமேலே (னும்)
- ச கோடிகோடிலில்லெடுத்து அதிற்களை கோடிகோடிதொடுத்து அதில்பின்
கோடிகோடிவிகாரம் கூட்டியாதனை செய்யக்
கோடிகோடிமன்மதன கூடிக்கெண்டுவந் தெய்ய
- டு பதினாறுவயது திகக் காமமும் விதியும் மதியைச்சதிக்க உள்ளத்தில்
பதியும் நெறிமுறையப் பாலேபோக கிரம்ப
அதிபாவிதன்னைப்பெற்ற அன்னை தன்னை விரும்ப
- சு அன்னை பென்பவள் பாலே பதிவிரதை என்னும் மொழிமுன்னாலே காப்பாக
மன்னும் மனத்தில் நானம் மடமுதல் நாலுமாகத்
தன்னை விட்டகன் றிடத் தானும் ஒத் தவளாக
- எ இன்பமோசிந்தாகும் அதில்வரும் துன்பமோபெரிதாகும் கரையில்லா
அம்புதிபோல்வருமென் றறிந்திடாமற் பொருந்தி
வம்பணுந்வுகெட்ட மாடுபோலே வருந்தி [லே]
- அ சந்ததம்மயக்கத்திலே தாயைப்பு ணர்ந்தொழுகுமச்செயலைக் குறிப்பா
தத்தை அறிந்தயலார் தமக்குரையாமல் மிக்க
அந்தவிசேஷத்தை யுள் அடக்கிப்பேசாதி ருக்க (மேல்)
- க வேற்றொருநாட்சுகிக்கும் சமயத்தில் பார்த்துரையர்மற்சகிக்கும் தகப்பன்
ஆத்திரத்தாலுன்னையிற் கடிப்பேனெனவெருண்டு
வாய்த்தமகன்கரத்தை மாநாபிடித்துக் கொண்டு (சொல்ல)
- யி தாய்கெடஇன்பமுறுவாய் தகப்பனைக் காய்கிலென்பவன்பெறுவாய் எனச்
தியகம் முகர்க்கனனை செனகனுண்டோவெலாதெள்ளித்
தோயுமன்னையைச்சீறித் தூரப்பிடித்துத் தள்ளி (கள்)
- கக மன்வெட்டிதனை எடுத்து தகப்பனென் தெண்ணிக்கைதனை விடுத்து காமக்
உண்டமயக்கத்தாலே ஒன்றும் தோனாமல் தாவி
துண்டமிரண்டாய் வெட்டித் துணித்துப்போட்டான் மாபாவி தவமுனி
- மாபாதகனைப் பிரமஹத்திபற்றிக்கொள்ளுதல்.

காதகந்தா தையைஇரவின் செருந்தெரித்துக்

கைக்கடங்கும் பொருளையும் தா யையும் கொண் டேகும்

பாதையிலே கள்ளர்மறித் துள்ளித் தெல்லாம்
 பறித்தன்னே யையும்பிடித்துக் கொள இம் மண்ணில்
 ஓதுவது தரடுனான்றை ஏண்ணத் தெய்வம்
 ஒன்றையெண்ணு வதுநிசமாச் சிறந்து போன
 தாதைபா தகத்துருவத் துடன்ம கன்பாற்
 சாடினான் சாடிவந்து கூடி னானே.

சௌராஷ்டிரம் ஆதி.

பல்லவி.

பாதகத்து ருவாய்வந்து பற்றினானே நேரவே
 அறுபல்லவி.

தாத்தையெவட் டினப்பழி தர்னேவந்து சாரவே
 சரணங்கள்.

பாத

க கோவெனக்கூ லிக்கரத்தைக் கொட்டிவந்த டாமலே
 பாவம்பாவம் ஐயோநிழல் பாவைபோல்வி டாமலே

பாத

உ மல்லசிவ கேஷத்திரத்தில்தாடவும்ஓட் டாமலே
 அல்லதுயர் தீர்த்தங்கள்கண் டாடவும்கிட் டாமலே

பாத

ந கீர்த்தியிலும் நாமங்களைக் கேட்கவுந்தோ னாமலே
 வாய்த்தபெரி யோரிடத்தில் மன்னிடப்படு னாமலே

பாத

ச பிணேனசென்ற வன்கொடுக்கைப் பிடித்துவந்திழுக்கவே
 வும்பகலும் தூங்கொணாமல் அடுக்கவே

பாத

மெத்தவடர்ந் திடும்பாத கத்தைக் கண்டு

வெருணமுனியென் செய்வோமென றுலக மெல்லாம்

சுற்றியலைந் தறிவிழந்து மனமு முன்று

சொல்லினைக் கொண்ணுப்பா தகன் தனாலே

முத்திபுரம் தனைக்குறுகிக் கொடிய பாவம்

முதுகிடவங் கயற்கணுடன் கடவுள்ன்பு

வைத்தொருவே டனும்வேடப் பெண்ணு மாக

மனங்கண்டார் அவன்வருகு முன்க்கொண் டாரே

காமந்திந்தெடுகுகுறல்.

இதுவுமது.

வேடனும்வே டப்பெண்ணு மாகத் தோன்றி

விளங்கியகோ புரத்வாரத் தருகோர் பொந்தில்

நாடியும்பும் விலலுமொரு பாற் கிடக்க

நாயொன்று கண்டகனாப் புறத்தே காட்ட

நீழியரு தாடல்புரிந் திடுங்கால் யார்க்கும்

நினைக்கரிய கொடியமகா டாபியிங்கே

கூடிவரு தலைப்பாரென் மனமையேநோக்கித்

கூறுவார் மாலவிடைமீ தேறு வாரே.

பந்தவரீளி, சாப்பு

பல்லவி.

காமமேபாவத்துக்குக் காரணமாமே

அதுபல்லவி

மாமன வியாதியை வளரச்செய் திடுவதும்

காமமே

சரணங்கள்

உருவிலி யாலே	தினம்	உயிரலைப் புண்டு	மனம்	
துருவிச்செல்லிட	மினம்	தோனறவொட் டாது	முனம்	காமமே
உருடியொழுக் கம்கா	வாது	கொலைசெய்வ தற்கோ	ராது	
உடலுக்கூ னம்பா	ராது	உயிர்போவ துத்தே	ராது	காமமே
கள்ளைக்கு டுத்தல்	லாது	கருத்தழிக் கவொண்	ணாது	
உள்ளக்கா ணவி	டாது	உருக்கும னமெப	போதும்	காமமே
ச கொள்ளைகன்னம் தி	ருட்டு	கொலைகள் றுத்தல்	தொட்டு	
நள்ளுமல் லாதி	ருட்டு	நரகிற் கிடத்தும்	முட்டும்	காமமே

மாபாதகனுக்குடிரமறைத்திநீங்கும்வழிகூறல்.

விருத்தம்.

தையலுக்கிவ் வாறுரைக்கும் போது மாபா
தகனெருங்கி வருகையில்வே மருவம் பூண்ட
ஐயனருட பார்வையினற் சிஸபாவம் தேய்ந்
தறிவுறத்தான் செய்ததெல்லாம் மொழிந்திப்பாடலும்
மெய்யுருவாத் தணப்பிடித்து முன்மறங்கும் போய்
விலகாமல் இங்குவந்தே னெனவு ரைக்க
வையகத்தி லிங்குவிட்டாற் றீரா தென்றல்
வன்பழிதீர்க் கக்கருதி வழுத்து வாணே.

அடாண ஆதி.

க	வாராயுன்றன் பேர்சொன்னவர் வருக்கத்துடன்	குழுக	என்றும்
	திராநர கினிலேவந்து சேர்ந்தாற்போலே	வீழுக	
உ	கருதிச்செய்த மாபாதகம் கழிப்போரெவர்	உண்டு	நம
	தருளா லுனக்கெளி திற்நீர அறைவோம்தேர்ந்துகொண்டு		
ங	விசவாசமா யருணேதய வேளைக்கெழுந்	தாய்ந்து	நிதம்
	பசுமைத்தளிர் அறுகுகொய்து பசுமாடுகட்	கீர்து	
ச	சிறப்பாயு ரிம்மாநகர் திருக்கோயிலே	நாடி	வெளிப்
	புறத்தேதொட்டித்தீர்த்ததில்முப்பொழுதும்மகிழ்ந்தாடி		
ரு	கங்கைச்சடை யோன்கார்ப்பக்ர கத்தைவலழ்	நண்ணி	உவர்
	தங்க்புரத கண்ணம் தூற்றியெட்ட னுதினமும்	பண்ணி	
ஈ	ஐயம்புகுந் தொருபோதன்னம் அருந்தல்செய்திப்பூமேல்		துய்ய
	மெய்யளித்திரு வடியாரிட்ட வேலைசெய்யிற்	போமே	

மாபாதகனுக்கு அநுகரணத்தகாரணம்கூறல்.

விருத்தம்

இந்நெறி நினையுலவேரோ டிப்பாவம் அறுமென் நய்யன்
சொன்னதற் கண்ணை யிந்தத் தூர்த்தனை யளவில காலம்
துன்னிட கரகிற் போட்டெம் தொலையாப் புலிக்கி ரங்கல்
என்னெனக் கேட்க அனபுற் றேயவட் கோது வாரே

மத்தியமாவதி, ரூபகம்.

க பழிசெய்யும்சே ராயினுமெண்ணிற் பயப்படும்பழிக் காளாய் இந்த
அழிமகன்செய்மா பாதகம்தொலை வதுமிலை இனிக் கேளாய்
உ வாய்ப்பவேறொரு வழியுமிலலாமல மாய்வனுக்கதை மாற்றி மண்ணில்
காப்பதல்லவோ காப்பதாமெனக் கருணையகடல் மூர்த்தி
ந அவனிட்தொன்றுசெய்த லுக்கும்செய்யாமைக்கும்பின்னும்வேறு நன்று
கவனிட்தொன்றுசெய் வதற்குமெதற்கும் காரணராகக் கூடும்
ச தேவரீர்நினைத் தாலெப்பாதகம் செய்தோராயினும் நல்லோர் அவர்
ஆவதுசெய்வ டுமதருள வினை யாட்டென்றுரைப்ப தல்லோ
ரு எனமுளமகிழ்ந் தங்கயறகண இயம்பிடஅனபு நினைந்து கெடும்
குளுறிடைவளர் வேட்டுரூபத்தைக் கொணமுருந்தவர்மறைந்து
சு மேகமறைந்த இடத்திலிண்ணும் விடாதுசெல்வது போலே நமும்
பாகுமொழியான் தொடரவெள்ளியம் பலத்திருந்தாரிப்பாலே
எ ஆததாயியும் பார்த்ததிகழித் தாலவாயையன் கேளும் தனக்
கோதியபடிக் கேதவம்செய்ய உறுதியைப்பெற்று நாளும்
அ பண்ணிவரையில மதியம்மூன் றிலபாதகமீங்கப் பார்த்தான இந்த
மண்ணியுரும் தெய்வப்பிராமண வடிவுள்ளபடி யேற்றான்

விருத்தம்.

பாதகமீங்க் கிடமறையோன் னுயன் தாளில்
பண்ணிதேத்தும் போதரசன் முதலோர் பார்த்திக்
காதகனுக் கேசனய னரிக்கும் கிட்டாக்
கருணைவைத்த தேதெனக்கண் ணீர்து னும்ப
ஓதியன்னை யைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொன் ருனுக்
குறுபாவம் நீக்கிவீ டளித்தாற் குட்டம்
ஆதிவியா தியைநீக்கல் அத்தீர்த் தத்துக்
கரிதாமோ என்றுரைத்தாந் ககன்றிட் டாரே.
அநதணன்மா பாதகமீங்க் கிடப்பார்த்துத் தென்
னவனுமமைச் சருமூரு ளார்மற் றேறும்
அந்தரரும் நோக்கியிப்பா தகனுக் கையன்
அருளியதுக் கேதுயா தெனவே கண்ணிர்
சுந்திடவே திருவால வாய்ப்பி ரான்றன
திருவடியிற் றொழுதேத்தி யுவந்தா ரித்தைச்
சுந்தையிலன் புடனுரைப்போர் கேட்போர் பாவம்
தீர்த்துஇக பரமிரண்டும் சேர்வார் தாமே.

ஆக விருத்தம் அஃகீர்த்தனை உ, தரு ந, ஆக கூட. முற்றும்

உ

சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டிநடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

மாதவ ரேதென்கூடல் வள்ளலோர் மறையோன செய்த
பாதகம் அகற்றிவிட்ட பான்மையை யுரைத்தே னிப்பால
கோதறும் கல்வியீந்த குருவின்பத் தினியை மேவக்
காதலகொண் டவனையங்கம் கண்டித்த தினிச்சொல் வேனே

சித்தனென்பவன் குருவுக்கு தயோகம்செய்தல்

விருத்தம்.

பூதலத்தைக் குலோத்துங்கன் ஆறும் ஈளிற
புறத்திருநது வயதினிலமுத் தொருவன கூடல்
மாதலத்தில வந்தரனைத் தினம்ப ணிந்து
வாள்வித்தை பழககிவைத்துக் கொண்டு வாழ்வோன்
சாதகமா யவனிததிற் கற்கும் பேர்கள்
தங்களுக்குட் கரையேற்ற முணராப் பாலி
காதகனும் சித்தனென்னு மொருவன் யாவும்
கற்கின்றான் குருவுடனெ திர்க்கின் றானே.

கல்யாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

குருத்தரோடுநூர் நடத்தைசெய்தது கேளும் கற்றுக்
கொண்டுண்டீட்டுக்கி ரண்டுநினைந்தான்என் னானும்

அறுபல்லவி.

(குருத்

வருத்திவைத்த குருவுக்கிடுக்கத்தை மனத்திலெப்போதும் நினைத்திருக்கின்ற

சாணங்கள்

க ஆயுதவித்தையி னாலேதன்னையாரும் மதிக்கத் தக்க
தானதனாகம் பெற்றேஆசானிலும் கதிக்கத் (த்தை
தீயவன்தானு மொருவித்தைக்கூடத்தைச் செய்துபலர்களும் கற்கவும்வாள்வி
ஆயுதகண்டு குருவினும்மேலாக ஐசுவரியம் தனக்குவந்துண்டாகக் குருத்

உ இருவராயுத விர்த்தியுமொன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ள
எண்ணிக்குருணரை விட்டோடிப்போம்வழி பார்த்துக்

குருபத்தினிஅன்னை பென்னுமுறைமாறிக் கூடிச்சுக்கிக்க கருதிமயலயீறிச் (னும்
செருவுறச்செய்து பெற்றதாயைமுன்னம் சேர்ந்துசுகித்தவ னுக்கனுசனென்

கூ எத்தனைதொந்தர வற்றாலும்பூயியைப் போலே பொறுக்
இன்றவனில்லா விடத்தவன்பத்தினி பாலை (திக்கப்

கத்திப்பரியாச வார்த்தைகள்போ திக்க னடைப்பாவ்போ லவன்மோனம்சா
பற்றியடுத்தித் தஞ்சாதேரீயெனறு பகர்ந்துபகர்ந்தகவுவானினம்உண்டு குரு

ச பித்தியொருபகல் வந்தவன் அங்கையைப் பிடித்தான் தன்னிப்
பெருங்கதவை மெடுத்தாளிழுத்தகம் அடைத்தான் [வே
சித்தியைதற்கம்புடை யான் தன்னெறியாலே சிறுத்தினுளக்காவல்பூண்டிருக்கமே
அத்தரிசையைவிட்டப்பால்அகன்றிட அனங்கத்திதன தங்கமெங்கும்சுட குருத்

குருஉருவம்கொண்டாசன் சித்தனைப்போர்க்குவிளித்தல்.

விறுத்தம்.

சித்தனிர்தப் படிசெய்ததன் பதிக்கும் சொல்லுள்
சிறுதையிலவைத் திசையே நினைத்து நொத்தான்
மெத்தவுமே புறம்பொருவர் செய்த பாவம்
விலக்கிவைக்கும் கூடல்கா தேவன் தானே
இத்தனாயி லுயிர்தோறும் சாக்கி யாக
இருப்பதனம் நெரிந்துசித் தனைத்தென் டிக்க
வெற்றிபெறும் சிறுக்குருப்போ லுருவம் பூண்டு
வெலலுவான் வந்தவன்பாற் சொல்லு வானே.

பாசு, ஆதி.

பல்லவி

சித்தனேவெற்றிவான் வித்தையைக்கற்றதைத் தோலாம்ஆமே

அதுபல்லவி

சித்தா மெத்தவில்வித்தை கற்று யெமக்கும்சிகர்

உற்று யெனும்புகழ்ப டைத்தா அல்லவோ அட

சித்த

சரணங்கள்

க காளைப்பருவம்கொண்டிற் நாளிற் புயவலியைச்

குழத் திறம்பெற்றது காளைத் தெரியும் அட

சித்த

உ தாடி கரைத்துமூப்பை நாடியிருக்குமெமைக்

கூடிக் களத்திசை ராடிச்செ யிப்பாய் அட

சித்த

உ என் தன் வலியும்பெற்ற துன தன் வலியும்காண

இந்த நகர்ப்புறத்தே வந்து சேராட அட

சித்த

குருஉருவம்கொண்டாசனுக்கும்சித் தனுக்கும்சண்டை.

கழிநெடில்விறுத்தம்.

பத்தருக்கெளியோ னிவைசொலநாலாம் பாதகன்சரியென் மொழிந்தான்
படிக்கவைத்தவருக் கிடாதுபுரிதோன் பாதகம்போலிருள் மூடிச்
சித்தனைச்சிதைக்கத் தீட்டியவான்போற் செங்கதிரு கிக்கநன் நிதனைத்
தின்னவன்சண்டி கையைப்பணிந்தேத்திச்சிறகதகசு கிடையிலவைத் தனின்து
வெற்றிவாள்கேட கம்தரித்துரைத்த வெங்கனம் குறுகுமூன் தாமும்
வீதிபெயலிடைக்கச் சணித்துவெண்ணீறும் விளங்கிடப்பரிசைவா னேத்தி
நெற்றிபிற்கண்ணம் பிறையும்காற்புயமும் சிலகண்டமுமறைத் தெழுந்து
நிகழ்த்தியருவன் பொற்றேளையறி நெற்றம்ராடில்செய் தனனே

நாகவெந்தபட்டலம்.

பத்தவரானி, சாப்பு.

பல்லவி

ஆசானுருக்கொண்ட ஐயனும்சித்தனும் அமர்புரிந்தாரே

அதுபல்லவி

வாசாமகோசர மாகச்சினத்துடன் வன்கையைமார்பிலுத் துங்கமுடன்தட்டி
சரணங்கள் (மொர் கையிற்

க எதிர்த்துப்பின்சென் றிருவரும்கோடை இடிபோட்டுள்ள றுக்கொன்றதட்
ஏந்தியகேடகத் துள்மறைந்தேயுதித் தேயொளிர்வானைச்சுழற்றுவார்
மிதித்திடம்வல்ல சாரிக்கையோய்விசி வெட்டிலில்லக்கித் திரும்பிப்பகம்பேசிக்
கொதித்துவீர நகைப்புரிந்தேவீரம் கூறியேமாறினே ரேறியிந்தப்படி ஆசா

உ ஓடிமுதுகிடுவார்போலேபோய்க்கண் ணுருட்டிலிழித் துவந்ததுப்பார்பெய்த்
தோங்கியவாளாலே மார்பைப்பொளியெய்தோ தும்ருறிதப்பிக் குதிப்பார்
நீடியிவ்வாறிரு பத்துவிதம்ஓதும் நெறியினிருவரும் போர்செய்திடும்போது
ஆடலேநாக்கும் அனைவோருக்கும்காண ஐயனேவெற்றியடையும்குறிதோண

நு தேசிகனில்லானே யெண்ணிய நெஞ்சத்தைத் தீதாயுரைத்திட்ட நாகக்கைப்
செவ்வையைப்பற்றி இழுத்தகரத்தினைச் சேரவேபார்க்கின்றநாகக்கை (பினும்
வீசியவாளாலேசொல்லிசொல்லிவைதுவெவ்வேறவைகளைச்சித்திரவதைசெய்து
நீசன்கிரக முடலுமிரண்டாக நிகரகம்செய்தியாருமெய்க்கஅவன்சாக ஆசா

விருத்தம்

கருணைவள்ளல் சித்தனைக்கொன் றகன்ற ரத்தைக்
கண்டமா ணுக்கர்பின்சென் றவனில்லாள் முன்
குருவெங்கே யெனக்கோயிற் புருந்தா ரென்றக்
குயில்மொழிகு றுன்காலா, சான்வ ரக்கண்
மரமுடைய சித்தனைச்சங் கரித்திரே ஆவ்
குமைக்காணு திருவந்தோம் என்ன என்போல்
உருவெடுத்தார் வந்தவனை மாய்த்த தேயோ
உணம்புகன் செயலோவென் றிரைத்திட்ட டாளே.

ப.ப. 100.

இதுவுமது.

நாயகன் துரைக்கிலலாள் சித்தன் தன்பால்
நவின்றதெலாம் சொலத்தெரிந்தற்கண்டன் தன்பாற்
போயிறைஞ்சக் கண்டுருளோத் துங்கள் கூடற்
புரத்தவரோ டசனரு னைக்கொண் டாழித்
சேயனனந்த குணனுக்கு முடிசூட டுத்தன்
தேவியுட னரனடிக்கீழ்ச சேர்ந்தா னிதை
நேயமுட னோதுவர்கேட பவர்கள் பாக்கியம்
நீடியிருத் தரணுலகை நாடு வாரே.

ஆக விருத்தம் சு, ரீர்த்தனை ந, ஆக கூ.

சுவமயம்

இருபத் தெட்டாவது.

நாகமெய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கம்கைபிஸ் அணிந்த ஈசன் களத்திறசே வகனா ஆட்கொண்
டக்கம்பெட் டிதலைச் செய்த ஆடலை உரைத்தே னிப்பால்,
நித்தள்வங் கிசமன் னன்மேற் செலலெனச் சமண ரேவும்,
செங்கண்வா ளரவை வெட்டும் திறமையை விவிச்சொல் வேனே.

அனந்தகுணபாண்டியன் அரசாட்சி.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

பல்லவி.

அனந்தகுணபாண்டியராசன்தானே

அறுபல்லவி.

என்றும் — கனந்தற்கும்செங்கோலைக் கைப்பிழக்கின்றானே

சரணங்கள்

க	ஆதிநாயகனுருவம்	போலே	விளங்கும்
	ஐந்தெழுத்துடனேஉருத்திராஷ்டமணி	மேலே	
	ஒதரும்வெண்ணீறு	முதலாலே	வேண்டும்
	உறுதியெப்பொருளென்றெண்ணிஉளத்திற்கொண்டன்பாலே	அனந்த	
உ	ஐரைந்தெழுத்தொலிக்கவும்	ஐங்கப்	
	ஒளியாலும்அகத்திருளும் புறத்திருளும் நீங்கப்		
	பாரும்தன்னாடெங்கும் நலம்	தேங்க	
	பகவன்திருவேடமாக உலகெங்கும்	காண்க	அனந்த
ங	சந்ததமும்சிவதரும்	கதிக்க	அன்பும்
	தாங்கியிகத்தேர்த்தொழுக லாலெவரும் துதிக்கத்		
	தந்தைமுதல்முன்னோரிலும்	மதிக்கத்	தேடும்
	தலையானேர்த்தியைக்கொண்டாடிநலம்	பதிக்க	அனந்த

சந்தவிருத்தம்

அவனியை யனந்தகுண வழுதிமுறை கொண்டியரும் அரசியல்புரிந்து வருகாள்
அகமிரு ளடைந்து அசுண மதனி லுமி ழிந்தகுண வமணர்கள் திரண்டு வெருவாக்
கவலையில் முந்தியொரு புலமதில்ம கஞ்செய்ப்பது கடினகையகல்பந்த விடையே
கணமதில கழந்தகுழி நடுவிறகி னங்களுடு கனலிடையெழுந்த புகைபோல்
புவனமிசையம்பரம் தனி லுடுவி னங்கன்பல டொறிகளெனவுஞ் சிதறவே
புகலரும் கஞ்செய்ததில் நடுவினிலெ முந்தளிர் பொருதிவளர்குண்ட மதிலே
குவடது எழந்ததென அசரணக னென்றுபெயர் கொடுபடம்விரிந்த ரவபோல்
குவலயம் நடுக்கவொரு நமனென வெழுநிவகை குறியுடனெழுந்த ததுவே.

சமணரேவிய அசுரன் மதுனான்ப விழுவதவருந்தல்

விருத்தம்

மதியைவகிர்ந் திணக்கினது போலே பல்லும்
வன்சினத்திப் பொறிபறக்க விழித்தெ முந்து
அதிபித்தி வடவையிலு மிகக்கொ திக்க
அடங்காத தாகமுமேற் கொளமுன் னின்று
சதிகாரர் தமைநோக்கி உங்கட் காகத்
தக்கபணி யாதெனத்தென் னனையடுத்து
மதுரையுடன் விழுங்கிவா வெனஅப் போதே
வந்திட்டான் அவ்வகைவ னைந்திட்டானே
சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆசுரனெருவன் அம ராடவந்தனளே
அதுபல்லவி

மாசடைந்திடும்உடல் அமணர்விடுக்க நாக
வடிவதனையெடுத்திப் படியில் ஆலவாய்மீதில்
சரணங்கள்

ஆசுரன்

க படியிலிருந் தண்டமட்டும் தோயுமுடல் தெரியவே
பல்லிடுக்கின் துணைவழியே விடம்பெருகிச் சொரியவே
வடவையனல் போலெழுந்து விழியிரண்டும் எரியவே
வல்லிருள் அடைந்தருகை யென்னவாயும் விரியவே
அடரும்உழையைத்தேடி ஆர்ந்துமேகங்கள்ண்டும்
இடம்பெருகியமலைக் கிணையாரிமிர்ந்துமண்டும்

ஆசுரன்

உ பாதலனோ கத்தில்பில த்வாரம்பெவளி காணவே
பாதிபுட லமுந்தரிலம் விள்ளுமென்றே நோணவே
மோதிவரும்விழியழல்பார்த்தெதிர்த்தவர்கள்நாணவே
முனைத்துயர்த ருக்கள்முதல் முகங்கருக்கல் பூணவே
பாதபங்களில் தந்நும்புகைக்கண்ங்க ளெழ்த்
திதிலகபபடயரு சிறகும்பொசுங்கிவிழ

ஆசுரன்

ஈ பாரதுநெக்கஆதி சேடனும் நடுங்கவே
பகலவன் நடுங்கராரு கேதுவும் நடுங்கவே
சீறயரும் அஷ்டதிக்கின் நாகமும் நடுங்கவே
தென்றிசைக்க திபதியும் பார்த்துளம் நடுங்கவே
ஆறும்வக் ரதந்தத்தை அதுக்கிநகையைக்கூடி
வீரமுடன் நகர்க்கு மேலைத்திசையநாழ

ஆசுரன்

விருத்தம்.

அசுரன்வரத் தெரிந்தால வாயிலுள் ளோர்
அரசன்முன்போய்ப் பெரியவிட நாக மேலைத்

திசைவினையாடல் பிண்டமுடன் விழுங்க வாயைத்
 திறந்துவரு வதைக்கொல்வா யெனவஞ் சாமல்
 இசையமுன்யா னேயைவிடுத்தோர் ஏவல்தா னென்
 றெண்ணிமதி குழிஇருக் கின்ற னென்று
 நிசமுடனே சன்னிதியிற் பணிந் தெழுந்து
 நிமின்றான் தன்குறையு ரைக்கின் றானே.

அனந்தகுணபாண்டியன் நாகத்தைச்சங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

நெடியநா ளாயமுமை செய்திப் போது
 நீசர்பாழ் பிங்கரமேல் விடுத்தா ரத்தைக்
 கடிவதரின் கருணையென்று கருது மென்னைக்
 காத்தருளிச் செய்வதரின் கடனென் றோதி
 அடிபணிந்த னுமதிபெற்று வெளியில் வந்தே
 அம்பும்வில்லும் ஏந்தினெடும் கொடரின் றுடும்
 குடதிசையைக் குறித்தரசன் வில்லில் அம்பைக்
 கோத்திட்டான் அரவையுயிர் மாய்த்திட் டானே
 பந்தவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

அனந்தகுணபாண்டியன் தானே வாள் அரவைக்கொன்றுசங்கரித் தானே
 அறுபல்லவி

மனந்தனில் அரனடி மறவாமலேநினைந்து
 தனந்தனியேநடந்து சாயியுபபலங்கொண் டனந்த
 சரணங்கள்

க படமநால்கதிரோனேமறைத்து திக்கம் பரமெங்கும் திணியிருள் நிறைந்து
 திடமுடன் விஷப்பையைப் பிதுக்கி வக்ர தந்தங்க னையுதட்டி லதுகி

நெடுமூச்செறிந்துபெரி தானவாயைப் பிளந்து
 நீபவனமெங்கெங்கும் ஒருங்காகவ லனைந்து
 தடையிலாமலேநினைந்து விழுங்கவந்தது போலே
 தானலனுருமாறி வாத்தெரிந்துமென் டெனந்த அனந்த

உ சிங்கமெனமுழக்கம் தொடுத்துத் தீயன திடுக்கென்றுநெடுங்குவி ள எடுத்து
 புங்குமடிருதலைவணக்கி நாணப் பூட்டி அக்கினிக்கிண இணக்கித்

துங்கமுடன் விடுக்கக் கனைகள்முழுதும் உண்டு
 துர்த்தன் அவன்வாயாலே கடித்துமிழந்திடக் கண்டு
 கல்யாணியும்சந்த ரோசர் அடி நினைந்து
 காத்திராணிபபதுத்தம் கடனென்றுளம் துணிந்து அனந்த

ஈ மின்னும்பிறைவாயம்பென்றோதும் அதை விடுத்தவனுடலதுண்டாம் போ
 துன்னுமிடிபோலொலிநீட அனல் சோரியோர் ஆறுக ஓடப் (த
 பின்னும்செடியுடல பூமிதினிலே தாழ்ப்

பிளந்துபாய்கூர்வாளால் நெளிந்துபுவியில் வீழ
முன்னுள்வறாகும்ஆல காலம்போலே நெருக்க
மூடிவறாகும்கறை யிருன்போலேவிஷம் கக்க அனந்த
விஷமயக்கம்நீக்கப் பாண்டியன்சுவாமியைவேண்டுதல்.
விறுத்தம்.

பருவாய்நா கம்மடிய விஷங்கி ளம்பிப்
பறந்திடஆ ருள்ளவர்கள் உறங்கினார் போல்
அகநிலைத லிந்துவெயர்த் துடல்தி மிர்ததே
ஐம்பொறியும் தடுமாறிக் கபமே லிட்டுச்
சகலரும்நா வறண்டுமூச் சொடுங்கிச் சீவன்
தத்தளிக்கப் பார்த்தரசன் உளம் டுங்கிப்
பகவானமுன சன்னிதியைத் தேடி வந்து
பணிந்திட்டான அபயமெனத் துணிந்திட டானே.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

க	முன்னவனே சரணம் ஆதி முதல்வானின்	சரணம்
	இந்நகர்க்கென றும்அரசா இருப்பவனே	சரணம்
உ	மூலவித்தில லாமல் வந்து முனைத்தவனே	சரணம்
	ஆலமுணரி தேவர்களுக் கபயஞ்செய்தோய்	சரணம்
ங	எளியவர்கள யாவருக்கும் இரங்கிடுவோய்	சரணம்
	வளரும்பெற்றிக் கண்ணுடைய வானவனே	சரணம்
ச	அடுத்தவந்த சலதிதெத் தாண்டவனே	சரணம்
	கடுத்துவந்த பெருமழைய கலவிடுத்தோய்	சரணம்
ரு	மதம்பொழியும் வாரணத்தை மாய்த்தவனே	சரணம்
	நிதம்பெருக இந்நகரை நிலைக்கவைத்தோய்	சரணம்
சு	நெடுகவந்த ஆபத்தெலாம் நீக்கிவைத்தோய்	சரணம்
	விடமயக்க மின்றகற்ற வேனுமையா	சரணம்

விறுத்தம்

தய்யவனே யேத்தமுடி மதியில் நின்று
சுதைத்துனிலீழ்த் திடப்பாலில் பிரைபோற் சேர
வெய்யவன்முன் இருட்போலே விஷம் கன்னூர்
மிக்கநலம் பெற்றிடலால் அனேவோ ருக்கும்
ஐயமகன் றறிவுவந்து களிக்கச் செங்கோல்
அனந்தகுணன் பெற்றிருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
வையகத்தில் கேட்பவர் மனோபீஷ டத்தை
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரோ

விறுத்தம் சு. சீர்த்தனை நூதரு கு. சதகம் சூ.

சிவமயம்

இருபத் தொன்பதாவது.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கடையராஞ் சமணரேவும் கட்செவி வதனைக் கூடல்
உடையவன் அருளால்தென்னன் ஒறுத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
மடையர்பார்த் ததற்குப்பின்னும் மாயமாப் பசுஒன் றேவ
விடையினு ளதனைவென்ற விசித்திரம் இனிச்சொல் வேனே.

சமணரேவலால்மாயப்பசுமதுனாமேல்வருதல்.

கழிநெடில்விருத்தம்.

சொலுமனந்தகுண பாண்டியன்பாம்பைத் துணித்தபின் பின்வரும்சமணத்
தூர்த்தர்மா ருதங்கண் டோடுமே கம்போல் தொகுப்படைந் தோடியேபோன
பலரும்வந்திருள்போலஒரிடம்சேர்ந்து படைத்துமுன்விடுத்தவா ரணம்போல்
பாம்பையும்இன்று செகுத்தனர் இனிமேல பண்ணுதல யாதென வேர்ந்து
நலமுறும்பசுவைக் கொன்றிடார் பழிக்கு காணுலார் ஆகையால் இதுவே
நனறென் இசைந்து சூழ்ந்துமுன் போலே நண்ணியே ஓர்மகம் தனைசெய்
திலகமக்கீனிகுண்ட தத்திலோர் அசுரன் எழுந்தொருகொடியவெம்பசுப போல
எநிரவரக்கண்டு பண்டுபோல் மதுரைக் கேகைவழிகெகவந் ததுவே

பந்தவராளி, சாப்பு.

பலலவி.

மாயப்பசுஎழுந் தாலவாயுள்ளோரைப் பாயபுறப் பட்டதே

அறுபலலவி

மாயத்தைநீளவும் செய்துமதி கெட்ட தீயச்சமணர்கள் சேர்ந்தவரவிட்ட ம.

சரணங்கள்

க	மேடையின்மேலேவி ளங்கும்கொடி	போலே	
	மேகத்தைக்குத்திக்கோத் துப்பெருங்கொம் பர்லே		
	சேடன்முடியும்பொ டியாகமண	மேலே	
	சேறிச்சினந்தடி இட்டேவலி	னாலே	மாட
உ	சாயும்மெருமூச் செறிந்து	பிறக்கவே	
	சுராசுரங்களும் ஈபோற்	பறக்கவே	
	காயும்கோபாக்கினிஉ லகம்	இறக்கவே	
	காலாக்கினிவந்த தென்ன	நிறக்கவே	மாட
ஈ	கூடிப்பறவை மிருகங்கள் வெருண்	டோடக்	
	கொம்பாலெடுத்தெறிந் தேவாயுப்போற்	சாடத்	
	தேடித்தொடர்நதுபல் லோருடல்துண்	டாடச்	
	செய்துயிர்வாங்கி இடிபோல்ஒலி	கீட்ட	மா

கடவுள்கட்டளையால் நந்தி விருஷபமாகவருதல்.

விருத்தம்.

பாருமொரு காலன் வரு வதுபோல் மாயப்
பசுவரத்தேர்ந் தனநதருண பாண்டியன் கூடல்
ஊருளதக் கோருடன லயம்பு ருந்தே
உளக்கவலை நீங்குமுறை வேண்டக் கொன்றைத்
தாருடையோன் அருட்கண்ணை நோக்கி நந்தி
தண்பழைத்துத் தீப்பசுவைச் செருத்து வந்து
சேருவாய் எனவுரைக்கக் கேட்டவ் வாறு
திக்கினான் விடையுருவெ சிக்கின் ருனே

சங்கராபரணம், ஆதி.

பல்லவி

நந்திபகவானவநதானே பசுவைவெல்ல நந்திபகவானவநதானே

அநுபல்லவி

சந்தம்வளரும்சோம சுந்தரமூர்த்தியுளால்

நந்தி

சரணங்கள்

- க ஏமனும்எதிர்கண்டஞ்சி யேநடுக்கம் கொள்ளவே
மாமலையும்வெஞ்சினத்தீயாலமுன்று பிள்ளவே
நாமுகம்துழாவக்கடை வாயிற்றுரை விள்ளவே
வியோமமட்டும்தலைநியிர்ந் தேதுழாவி நள்ளவே நந்தி
- உ நெற்றியில்நியிர்ந்துமெளி வுறறகொம்பைத்துன்னவே
தொத்தியநவமணிப்பூண் மெத்தவொளி மன்னவே
சுத்தவெண்பிறையநாகம் சுற்றியதோ வென்னவே
முத்துவெண்கதிர்போலசேணம் முதுகிலொளியின்னவே நந்தி
- ந. சிறுங்கமார்பிறையினகிர ணங்களபோற்று லங்கவே
வெண்கவரிக்கற்றைலலா டந்தனில்லு லங்கவே
துங்கமுகவட்டிநித்தி லங்களால்வி ளங்கவே
தொங்கியசதங்கைபிண்பக் கங்கவென்றி லங்கவே நந்தி
- ச கண்டத்திற்பாய் புநாவசைக் கின்றதெனத்தோணவே
கெண்டைநாவசைக்கமுத்துத்தணடையாரும்காணவே
மண்டியுகிண்திணிக்கோர்வை விண்டபொளி நீளவே
வண்டரளசசிலம்புகால அண்டநாதம் பூணவே நந்தி
- ரு தாளெழுத்திநிலம்பறித் தாசைதுளால மூடவே
நீளமுச்செறிந்துகொம்பி லேகொழுபோ லூடவே
கோளுறுமுதுகைக்குத்திக் கோர்த்துக்கொண்டுகூடவே
லாளிருகண்ணழல்கொட்ட வேபசுளவுச் சூடவே நந்தி

மாயப்பசுஇறந்தது

விருத்தம்.

நந்தியிவ்வா மெழுந்துவெள்ளி மலையோர் கொண்டு
 கடத்ததுபோல் சினந்தாவை நாற்றம் புற்றி
 லந்துகிழக் கதுமேற்கு வடக்குத் தெற்கு
 மாதிரந்தோ றும்மாறி முடுக்கிக் கொம்பால்
 கொந்திமுது கிணைக்கீழாத் தள்ளித் தூக்கிக்
 குன்றுபோ லெறித்துவினை யாடியே தன்
 சுந்தரத்தைக் காட்டமலர்க் கணைபட்டாவி
 சோர்ந்துவீ ரியம்விடுத்து மாய்ந்த தாமே.

ஆனந்தபரவி, சாப்பு.

- க. மாயப்பசுமாளக் கண்டார் ஒரு
 மலையாக்கண்டணைவோரும் சுந்தோஷம்கொண்டார்
 தீயச்சமணர் பயந்தேக நந்தி
 தேவன்பேருருவையி டவமலை யாக
- உ. நிறுத்தியிலிக்கதேசத் தோடே வந்து
 நீபவனேசனைப் பணிந்தான் அன் போடே
 கறுத்தகந்தரனாள் புரிந்தான் பண்டு
 காணமுருவம்பெற்றிக் கிருவென்று பரிந்தான்
- ங. அனைவருஞ்சன்னிதி யடைந்தார் பாண்டி
 அரசனும்நந்தியைத் தொழுதுபின் நடந்தான்
 மனதி லன்பருக்கருள சுரந்தார் நந்தி
 மகிமையைப்பார்த்துமை யுடன்களித் திருந்தார் மாயப்பசு

விருத்தம்.

இந்தவா மமைந்தமலை மேலி ராமன்
 இலங்கைநகர்க் கேகிடவா னரங்கள் குழ
 அந்தயிருந தம்பியனு மான்சுக் ரீவன
 அனைவருடன் வந்திருந்தா னதுகண டாக்கே
 விர்தமடக் கியமுனிவந் தாலவா யின்
 விசேஷமுரைத் திடத்தெரிந்தம் முனிவ னோடே
 சுந்தரமூர்த்தியைப்பணிந்து முறைபூ சித்துத்
 துதிக்கின்றான் மனத்திலன்பு கதிக்கின்றானே.

பேராசிரியம்

இந்தவகைகோதண்ட ராமன் துதித்துயான் எண்ணிவருகரும் நன்றாய்
 இசையும்வாறெவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமருள்புரித் திடுமெனப்பணிய ஈசன்
 இரவிசுலராமனே கேளெந்தமக்குநேர் இலகுதென்கீழ்த் திசையிலே
 ஏகிவாரிதிசேது பெந்தனஞ்செய்துபின் இராவணனை முடிசுள்பட்தும்
 சிந்திடச்செய்துனது மனைவியுடனே அயோத் திக்கேகிமுடிபு னைந்து
 செஞ்சோல்செலுத்திவெரு நாளினிதிருந்துமேல் சிறந்தவைகளுத்த மதிசே

செல்வாயினிக் கவலை கொள்ளவேண்டாமெனச் செப்புமசீரி கேட்டுத்
தென்மதுரைநாதனடி தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டு திருமனமகிழ்ந் தேகியே
சந்தவேற்பொரு ளுரைத்தவன்சொன்னபடி தான்செய்திலங்கையெய்தித்
தசமுகனைவென்றவன் செல்வமெல்லாம்வீழ்ந்நனுகுகளித்தெழுந்து
சந்தோஷமாயிராமேசுவரங்கண்டாங்கு சம்புவைப்பூணெடுத்து
தாழ்ந்துவிடைகொண்டீயின் டாலவாய்ஐயனைச் சரணம்பணித் தெழுந்து
அந்தமுடனெனதுசொந்தநகரெய்தினான் அனந்தஞானபாண்டியனென்போ
அருமைமகனானகுல பூஷணத்தென்னனாக் கரசுரிமையீந்து பகவான்
அடிபணிந்தரணு கடைந்திருந்தானிதனை அழைவர்கேட்பவர்கள் தமதிஷ்ட
டார்த்தங்கள்பெற்றுமேல் அரணுகிலெழுமில அடைவரென் தநிகுமீரே.
ஆக விருத்தம் ச கழிநெழில் க பேராசிரியம் க கீர்த்தனை உ தரு க ஆக உ

உ

சிவமயம்.

மூப்பதாவது,

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

பாவியாஞ் சமணரேவும் பசுவினைக் கடவுள் நந்தி
தேவனால் மாயச்செய்த செய்கைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
காவலன் தனக்காச்சேவ கம்பூண்டு மெய்க்காட் டிட்டு
மேவியோ ராடல்செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

ரீ திகெளனை, ஆதி.

- க மாதவரேகேனும்குல பூஷணபாண்டியன்இந்த
மண்டலத்தை யாண்டுவரும் போது
சேதிராய நென்றொருவில் வேடனகங் கொண்டுசுண்டை
செய்யவிடுத் தான்தனக்குத் துணு
- உ அந்தவகையறிந்துச் வந்தரசா மந்தசே
ரூபதிதன் னுடனே ஆ ராய்த்து
இந்தநிமி ஷம்நமது பொன்னைததி தந்துசெம்பொள
எடுத்தெவள வுவேண்டினும் ஈந்து
- ஈ இன்னமும்ப திதாச்சில சேனையைச்சே கரம்பண்ணி
எடுத்தெழுதித் கொள்ளச்சொல்ல அடுத்தது
மனனவன் சொன்னபடியே பொன்னைததிநந்துளத்த
வாவடங்க வேண்டும்பொரு ளெடுத்தது
- ச ஆண்டவன் ஆலயம்புகுந் தாடகத்தா மரைபடிந்
தாலவாய்ப்பீரானடியில் போற்றி
எண்டெனத ரசனெண்ணும் வாறுமுடிப் பாயென்றம்பொன்
யாவும்ஐய னுக்காச்சேவ வாற்றி

- இ வான்னக்குங் கோபுரமும் ஆயிரக்கால் மண்டபமும்
வஜ்ரகோள கையும்வினை யெய்தும்
ஆனகண்டி கையும்முத்துக் கலிகையும் கொடிநிரையும்
ஆதியாப்ப பலலவாச் செய்து
- க விண்ணவர்க்கா கச்சிலது வேள்வியும் சுவையாறுடன்
வேதியர்க்கன் னமும்பிரமத் தியானம்
பண்ணரும் துறந்தவருக் கையமும் வேறுவேறூக்ப்
பலதருமத் துடன்செய்தான் தானம்
சாமந்தன் அரசர்களுக்கு ஓலைஎழுதுதல்.

தருமநெறி யாற்றிமேசா மந்தன் சைவ
சாதனமுள் ளோரெவரா னாவும் கண்டால்
அரனெனவே நினைத்தசனம் அருத்திச் சேஷம்
அருத்தியின்றைக் காயிரம்நா ளைக்கிரண்டா
விரயிவ்வாறு கவரும் பொருள்க ளெல்லாம்
ஈவதுமன் னவனறிந்த தறித்து பன்னாட்
டரசருக்கும் வெவ்வேறுப் பரிசீற் தோலை
அனுப்புவான் போல்பவந்த மாற்று வானே.
சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

எழுதுசீக்கிரத்திலே எலலோர்களுக்கும் ஓலை
அறுபல்லவி.

முழுதம்காத் திராணிக்கும் முத்திபுரே சனைவேண்டி
சரணங்கள்

எழுது

எழுது

பல்லவர் கொக்கணர் வங்கர் பப்பரர் ஒட்டியர் அங்கர்
வில்கவர் தேக்கவர் கங்கர் மேதினிபுகழன் கொங்கர்க்
மச்சரணிக் கர்நாடர் மாண்டி காஞ்சி மராடர்
குச்சரர் சிந்து விராடர் கொங்கணர் தன்னோசினாடர்க்
மகதர் சிங்களர் கலிங்கர் மதுரைகௌடா குலிங்கர்
குருதர் ஆரியர் தெலுங்கர் குருநாடர் வருமா தங்கர்க்

கெழுது

கெழுது

கெழுது

மேவியசா மந்தனெங்கும் இவைபொய் யோலை
விடுத்திருக்கும் போதரசன்திங்க ளாராய்ச்
சேவகர்வா ராதிருக்கத் தெரிந்து நாளைத்
தினமுதிக்கு முன்சேனை யெல்லாம் கொண்டு
வாவெனவே அழைத்துரைக்க அதற்கி சைந்து
மாறிகட மாடிவினை யாடு மாதி
தேவனு லயம்புகுந்து சன்னிதிக்குள்
செல்லுவான் பணிந்தெழுந்து சொல்லு வானே.

விருத்தம்.

அண்ணலே யரசளித்த பொருளெல் லாமென்
னாற்பணி கொண் டிரேவன் சேனை யீட்டும்
வண்ணியா தெனக்கேட்க அடியார் துன்பம்
மாற்றுவதே விரதமர்ப் பூண்ட நெற்றிக்
கண்ணனரு ளாலேசேனைகளை நாளைக்
காணலாம் நீயுமா சுவைக்கெய் தென்று
விண்ணிலெழுந் தெய்வவாக் கறிந்தா நந்தம்
மீறினான் தனதுகுறை ஆறினானே.

ஆனந்தபரவி, சாப்பு.

- க சாமந்தனென்றசேனாபதிசசனைத் தாழ்ந்துதனதில்லத்துறைந்தான் இந்த
மாமண்டலத்தை விளக்கிடும்சூரியன் மைக்கட லுக்குள்ளே முறைந்தான்
- உ மெத்தஇருள்வரப்பார் த்தவனென்றுவிடியும்விடியமென்மெண்ணினுன்பரி
சுத்தமாதித்திரை இல்லாதடிக்கடி தோன்றித்தனதிருகண்ணினால் (வரும்
- ங விண்ணிலுடுக்களை அண்ணாந்துபார்த்து விடியுங்காலாச்சென்றுதளர்ந்தான்
கண்ணுதல்சேனை எழுச்சியைக்காணக் கருதிபிரவெலாமளந்தான் (ன்றை
- ச ஆரணத்தேடும்பரஞ்சுடர் தாமொருஅன்பன்பொருட்டருள்பொழிந்துகொ
தாரைமறைத்துத் திருவுருவம்கொண்டு தாமேபுரவிமேல் எழுந்து
- ரு தானையுடன்வரக் காணவந்தாற்போலே சாகரத் தாடிஅனபாலே இருள்
ஆனதுகளை அலம்பிவிளக்கம்செய்தாதித்தன் தோன்றிடும்காலே
- ச அட்டாளசுந்தரநாயகன்முன்பணிந்தன்புடன் வேண்டிக்கைஇரந்து சந்தர்
வட்டக்கவிகை நிறுத்திடவேந்தன்மனைக்குள் வரும்போது விரைந்து
- எ மண்டியசங்குகன்னன்முதலானபிர மதகணத்தோடனேகம் பெரும்
குண்டோதரனாதி பூதகணங்களும் கோளுடைக சூரனார்ஆக
- அ கூறுமவடிவுள்கோ டாலிலித்தோமரம் குந்தம்முதலாக ஏற்க மு
வாறுபடையுடன் வாயுவினும்கடி தாகப்பறம்பெய்கும் காக்க
- ங நந்திபிருத்திமுதலவர்புண்டாம் நன்னுதலில்அணிந திலங்கப் பெற்றுப்
பந்திபந்தியாவ டிவான்பிடித்தப் பரிச்சேசுவகராவந் திணக்க (இருந
- ய கொற்றவிடையைத்தா னேதுய்ய கொய்யுளைக் கோலப்பரியாக்கி மேலே
தொற்றைச்சேவகரா மாறிநடிக்கும்ஒருவர்வந்தாரேபின் னாலே
- கக பல்லியமள்ளர் புரவியொலிஆரபாரத்துடன்வர லாலே எழு
செல்லொலிமக்கமுன் னுள்ளகர்மேல்வந்து சீறியவாரிதி போலே
- சாமந்தன்அரசனுக்குச்சேனாவரும்நாட்டுவிவரம்கூறுதல்.

விருத்தம்.

சேனைவரக் கண்டுனசாமந்தன் வேந்தன்
திருவடியிற் பணிந்துரைக்க அவன்ம கிழந்தான்
கானதொரு மண்டபத்தி லேறிச செம்பொன்
அரியணைமீ திருந்துபகை வோரை வெலலும்

தானேவரும் சிறப்புறித்தெத் தேயுத் துள்ளார்
சாற்றெனப்பொற் பிரம்புகையிற் றரித்துநீட்டி
நானிலத்தி லவரிருக்கை யொவ்வொன் றாக
நாட்டுவான் அணியணியாக் காட்டு வானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

மன்னுசேனையின் தன்னுட்டிற்சில தென்னுலேசொல்லக் கேளாய்
அதுபல்லவி.

நன்னுவலர்கள் தந்நாவுக்கினி தெந்நாளும்பெற வாழும் மன்னு
சரணங்கள்

கொங்கணரிவர்ஐய சொல்லும் சிங்களரிவர் ஐய இவர்
அங்கரவர் கலிங்கரவர் தெலுங்கரிவர்கள் ஐய மன்னு
மச்சரரிவர் ஐய இவர் குச்சாரிவர் ஐய அவர்
இச்சகத்துளோர்மெச்சும்வீரர்கள்நிச்சயமாகும்ஐய மன்னு
பல்லவரிவர்ஐய இவர் வில்லவரிவர் ஐய இவர்
கொல்லரிவர்கள்மல்லமர்செய்து வெல்லவரிவர்ஐய மன்னு

இன்னவா றுரைக்கவெகு தேசத் தாரை
இங்கழைத்த ததிசயமென் றரசன் சொல்ல
உன்னதரும் பொருள்முழுதும் கணக்கில் லாமல்
உதவினதால் வந்தனரென் றுரைக்கப் பின்னும்
மன்னுமிப்ப டையிற்பரிமே லேஒற் றைச்சே
வகராக நிற்பவர்யா ரென்று கேட்கத்
துன்னியுச் சேனையிலயா ரென்ற றிந்து
சொல்வதெனச் சாமந்தன் சொல்லி னானே.

சூரி, ஆதி.

சாமந்தனின்விதம்புகன்றான் அவர் தம்மைஇங்கேஅழைப்பியென்றான்
காமந்தனைவென்றவனபாலே வரக் கண்டரசனுவந்தன்பாலே
ஆடைமுதலளிக்கக்கண்டு உள்ளத் தைபுவிடான்பொருடடால் கொண்டு
கூடிவந்ததமர்க்கும் அளித்தான் தாமும் கூடத்தரித்துமனம் களித்தான
ஆனவயப்பரியைஒட்டிக் கதி ஐந்தும்தனிநடத்திக்காட்டிச்
சேனையுடன்பொருதும்போது வேடச் சேதிராயன்புடவியீது
வேட்டையாடையிற்புலி யாலே மாண்ட விதத்தைத்தூதர் சொல்லமேலே
நாட்டுமுகமலர்ச்சிஅடுத்தான்சேனைக்கிறைவனுக்கும்வரிசைகொடுத்தான

பரிசுந்த வாறுகொடுத்திடவே சேனா

பதியுலந்தச் சேனையெமெய்க் காட்டுத் தர்து
விரைவினிலே தங்கள்தங்கள் இருக்கை செல்ல
விடைகொடுப்பான் போல்திந்க ஆங்கே நின்ற

வால வாய்ப்பிரான் மனித ரூபம்
சிறந்தசே வகருடனே மறைந்திடப் பார்த்
தரசன்ஐய முறநோக்கி விதுகம் கூடல்
ஐயன்வினை யாடலென்றே அறிந்திட டானே.

இதுவுமது.

கண்டுகண்ணீர் வரப்புளக முறத்தனக் கெக்
காலும்உயிர்த் துணையாம்சா மநத னைப்பார்த்
தண்டர்பிரா னேஉனக்கே எளிதில வந்தான
ஆனதினால் எமக்கவனே யாக நீயே
உண்டெனவே வரிசையளித் துளக்க ளிப்புற்
றுலகியலைச் செய்துதென்னன வாழ்ந்தா னித்தைக்
கொண்டுரைப்போர் கேடபவர்அ பீஷ்டம் பெறறுக்
கொளவர்பினபு சிவனுலகிற குழுகொள் வாரே.
விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தருங் ஆக கக. முறறும்.

சிவமயம்

முப்பத்தொன்றாவது,

உலவாங்கிழியளித்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

செழியன்முன் பரிமேறறுமோர் சேவக னுகிமுன்று
விழியுளோன் மெய்க்காட்டிட்ட விதஞ்சில துரைத்தே னிப்பால்
மழைமறுத் தயர்வுகொள்ளம் மனனனுக் குலவாச செம்பொற்
கிழிகொடுத் தாடல்செய்த கீர்த்தியை யினிச்சொல வேனே.

குலபூஷணபாண்டியன் அரக! ிரிதல்.

காம்போதி, ஆதி.

பலலவி.

குலபூஷணபாண்டியன் ராஜ்யபாரஞ்செய்த கொள்கைகளும்முனி வோரே
அதுபலலவி

பலபூவெடுத்திசை பாத்தனி

உணிக்து

பலபூசனை செய்திடும் நடத்தையிலே

துணிக்து

குல

சரணங்கள்

க நவிலும்வருதங்களுக்குட் சிரேஷ்டமென்

தன்பினுலே

மயத்துசோமவார வருதம்தொடுத்

தொருக்காலே

சிவவ்ருதமுள்ளதெல்லாம் தப்பாம

லேமெனமேலே

திரிகரணமுமொன்றூச் சேர்ந்துசெய்

தானிப்பாலே

குல

உ ஈன்றாள்பசித்திருக்க அன்னதானத்தில்

மனம்

இசைந்திடுவதுபோலே சதர்வேதப்பொரு

ளினம்

ஆன்மமறையவரை யிகழ்த்திட்டதாலே கனம்
 அகன்றுமழையில்லாமல் போச்சுத்தென்றே தினம் கு
 படிக்குட்பயிர் விளைப்போர் தமக்குமனம் வெறுக்கப்
 பசும்புல்துனிகர்ணம் பல்லுயிரும் மறுக்கக்
 குடிக்கத்தண்ணிரில்லாமல் வளங்களுள் லாம் சிறுக்கக்
 கூடல்நாடெங்கும்பஞ்சக் கோலம்மொகாண்டு வறுக்கக் கு
 மறையோர்க்குரியவேதம் முதல்மறந்து திருந்த
 வாணோர்முனியோர்முதல் வேள்விசெய்ய வருந்தப்
 புறநாடணந்திழிந்த தொழில்செய்தன்னம் அருந்தப்
 புகலும்குடியும்அவ்வாறகலும்எண்ணம் பொருந்தக் கு

விருத்தம்.

இந்நிலையா வரும்வருந்தத் தெரிந்து வேந்தன்
 இந்துவா ரத்திலம்பொற் கஞ்சத் தாடி
 அன்னையி னுக்கிசந்தரன்முன் பேசி
 அங்கைருவித் தனைத்துயிர்க்கும் உயிராய் நினரோய்
 மன்னுயிரெல் லாம்புடியால் நோதல் என்னை
 வறுத்துவதால் மிகக்கலங்கி யேவந் தேன்உன்
 தன்னருளால் என்ருறைநீக் கடுவா யென்று
 தனதிறுகை விரித்தெழுந்து சாற்றி னானே.

இதுவுமது

மன்னவனில் வரறிர்க்கத் தவறு கொஞ்சம்
 மனம்கொண்டு வாய்பேசா திருக்கப் பார்த்துத்
 தன்னிடம்சென் நீசனருள் பெற நினேந்து
 தரைமீதில் உறங்கஅவன் கனவின் கண்ணே
 பொன்னவிரிசங் கக்குழையும் திருவெண் ணிறும்
 புனைந்துசரி கோவணமும் தயக்கக் காட்டி
 அந்நிலையே சித்தவடி வம்புண் டாங்கே
 அடுக்கின்றார் சாயிசொல்லத் தொடுக்கின்ற ரே

மத்தியமாவதி, ஆதி.

வாழும் பாண்டியமகிபா மணி மாலைதொடு மார்பா கம்மை
 ரூழும் பலநாளா வேண்டித் துதிக்கும்ருல திபா
 அனகாபுலிக் கரசேஉல காண்டாய்வெரு நாளா யதி
 இனியோர்குறை உனக்குண்டதை இசைப்போம்கெஞ்சம்கேளாய்
 வீட்டுள்திறு விளக்கைவிட்டுவெளிக்குப் பந்தம் போலே விரதம்
 ஈட்டித்தினம் புரிந்தேமகம் இகழ்ந்துவிட்ட தாலே
 சுதாராமக் கிசையும்சுங்கா சனமாவது மறையே இன்
 அதுவன்றி மதுபாதுகையாய்க்கான்பதம் மறையே
 மேலும்மகம் கேறும்துய்ய விடையாவதம் மறையே இ
 காதுக்கும்பு புரமாயொலி கதிக்கின்றதும் மறையே

சு	அசையாமலே தரிக்கின்றகோ வண்மாவது	மறையே	அதி
	விசுவாசமா யநிநம்முடை விழியாவதும்	மறையே	
எ	மூலமுத லாகின்றாம் மொழியாவதும்	மறையே	நெடு
	மாலோடயன் தேடுமெந்தம் வடிவாவதும்	மறையே	
அ	மலைக்கா தேநம் ஆக்ஞாசத்தி வடிவாவதும்	மறையே	விதி
	விலக்காளுனம் பொருத்திச்சகம் விளக்குவதும்	மறையே	
க	குலவும்பல உயிர்க்கும்போகம் கொடுக்கின்றதும்	மறையே	பல
	பலபேதங்கள் போக்கும்விதி பகருவதும்	மறையே	
ய	தகைகொண்டமைப் பிரியாமுத்தி தருகின்றதும்	மறையே	வளர்
	அகிலாண்டமும் செலுத்தச் செனகோ லதுவானதும்	மறையே	

பாண்டியனை பாகாதிசுந் கர்மம்செய்ய ஆக்ஞாபித்தல்.

சித்தரிந்த வாறுரைத்துப் பின்னு மந்தச்
 செழுமறைகட் குறுதியா குவரச் சொலலுக்
 கொத்தபடி கலினோய்சிற திடவேள் வித்தி
 யோங்கவளர்த் தெம்மிடத்தி லன்பெக் காலும்
 வைத்துயர்வே தியராஸே செய்யும் வேள்வி
 மழைக்கேது வாகுமிவர் தம்மை மைநதா
 அத்தகைமை யோரைநற்றி டாதா லிவ்வா
 ருச்சென்றார் கெட்பாயோர் டேச்சென்றாரே

பரசு, சாப்பு.

பல்லவி

பாண்டியபூ பதியே வேண்டுவாய் சுருதியை

அதுபல்லவி

பாண்டியபூ பதியே யினம்தேடிப் பலதருமமும்நாடிப் பண்ணுவாய்நீடிப் பாண்
 ஞானங்கள்

க	பன்மகம்செய் மறையோர் தமைக்	காண	
	கனம்போல வரைப்பேணு ண்மையைப் பூணு	பாண்	
உ	தருமதூல் வழியே மனம்	சார்ந்து	
	தழைக்குஞ்செந் கோலேந்து சத்திடம் சேர்ந்து	பாண்	
க	வாசவனு தியருக் கவிந்	பாகம்	
	மறையோர்செ யும்பாகம் மழைக்கு	யோகம்	பாண்

விருத்தம்

திருவருட்கொண் டிலையுரைத்துத் தங்கப் பாளம்
 செறித்தவுல வாக்கிழியொன் றீந்திப் போதில்
 வரிபகிழி தனிலெவள வெடுத்திக் தாலும்
 அவ்வுளவுக் குக்குறையா திருக்க லாகும்

பொருளிதனைக் கொண்டுனது வறுமை யெல்லாம்
 போக்கெனவே யவன்கவலை நீங்கும் வண்ணம்
 கிருபனுக்குத் திருநீறிட் டகத்தி லன்பு
 நிறைந்திட்டா திருவுருவம் மறைத்திட் டாரே
 குலபூஷணன்பொற்கிழியைப்பூசைசெய்தல்
 விருத்தம்.

மறைந்திடுமுன் களவுமன வாகத் தானே
 வணங்கியெழுந் திசனடி போலே யம்பொன்
 நிறைந்தகிழி யைத்தலைமேல் வைத்துவந்து
 நின்றொருமு கூர்த்தமள வும்கூத் தாடி
 அறைந்தகழ லமைச்சர்ப்படைத் தலைவ ராதி
 யனைவருக்கும் காட்டியறி வித்து வேந்தன
 சிறந்துயர்சிங் காசனத்தி லேறறிச சிந்தை
 தேற்றுவான் கடவுளெனப் போற்று வாளே.

பரசு, ஆதி

பல்லவி.

பூசனைசெய் தானே குல பூஷணன் றானே
 அறுபல்லவி

ஈசனரு ளும்கிழியைவைத் தெவரும்புகழ்ந்திடச் சங்கமுழங்கிடப்
 சரணங்கள்

வாய்ந்தவேதங்கள் சொலிக்கவேடல வாத்தியங்களும் ஒலிக்கவே
 ஆய்ந்தபூமாலை யணிகது தூபதி பரரா தனையுப சாரா திகளுடன்

உ கங்கையணியும் சோமசுந்தரீக் கடவுளையெனத்திடமுடன்பணிந் (ஸமும்
 தெங்கணும்புகழ்தவகுமைந் தெழுத் தெண்ணிப்ரதக்ஷணம்பண்ணிந்நிகா
 பூசனை (கும்

ங அம்பொற்கிழியையவிழ்த்தந த்ணர்க்கும் ஆவலுடனசெய்வேள விகளுக்
 தென்புடன் கொடுத்தியா வர்களுக்கும்செல்லும்செலவுக்கீந்தெலலைவரை
 பூசனை (யாமற்

ச அடியவருக்குக் கொடுக்கக்கொடுக்க அளவுக்குக்குறை யாமலெடுக்க
 முடிவிலலாதி ரமானந்தம்போலே முத்திபுர துள்ளோர் திருப்தியடைந்திட
 பூசனை

விருத்தம்

இன்னவகை பூசைசெய்தக் கிழிப்பொன் னாலே
 ஈசனுக்குத் திருப்பணிகள் முதலாச் செய்து
 முன்னர்துறை யாதநிதிக்க டடலை மொண்டு
 மொண்டு குல பூஷணமே கந்தான் பெய்ய

மன்னியதெய் வத்தருமப் பியர்க னோங்க
வாரிதியைக் குடித்துமுகில் சொரித லாலே
கன்னிநா டளகைநகர் போலே யாரும்
கதித்திட்டார் தழைத்தோங்கி மதித்திட்டாரே

புமது

கதைவளர்கண் டன்புகழைத் துதிப்போர் வையா
கரணர்மகத் தீக்களைவாழ் விப்போர் துய
மறைவல்லோர் மறைமுடிச்சொல லாய்வோ ருண்மை
வழங்குமிரு திகளுணர்வோர் முதலா நீங்கா
துறைத்தலினுற் பாண்டியநா டளகை போலே
ஒங்கியே வளர்ந்ததிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
குறைவிலாநிறைந்திருக்கும் பொருளா கூறித்துவம்
கூடுவா ரின்பமிக நாசிவாரே.

ஆக விருத்தம் அ, கீர்த்தனை ச, தருக, ஆக கக. முற்றம்.

௨-

சிவமயம்.

மூப்பத்திரண்டாவது

வனையல்விற்ப்படலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

பூதநாயகன் தென்னற்காப் பொற்கிழி யதனை யீந்தே
ஆதரித்தாடல செய்த அதிசய முரைத்தே னிப்பால்
மாதிருவளிளங்குளின் வசியர்பெண் களுக்கா அந்த
வீதியில் வனையல்விற்த விதஞ்சில தினிசசொல வேனே.

ந-சன்காபாலியாகத்தாருகாவனத்திற்குவருதல்.

விருத்தம்

சீருயர்பா ண்டியருலபூ ஷணன்செங் கோலைச்
செலுத்திலும் நாணையிலே முன்னாட் டெய்வ
தாருகா வனத்துமுனி மடவார் கற்பின
தகைமைதனை யளவறிந்து பார்க்க வென்றே
மாறனைநெற் றிக்கண்ணற் பொடிசெய் திட்ட
மறவ னொரு காபாலி யாகத் தானே
பேருயரும் திருவால வாயை விட்டுப்
பேர்ந்திட்டான் அவ்வனத்தைச் சார்ந்திட டானே

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி

தேவதேவோத் தமன்தாரு காவனம்வந் தானேபாரும்

அதுபல்லவி

பூவயன்மாஸ் தேடரிய சேவடிநி லம்படியத்

சரணங்கள்

பாதபங்கயத்தின் பாஸே பாதுகைதொட் டொருக் காலே
 ஒதுமன்ம தனதன் னாலே உற்றதவம் பூண்டாற் போலே தேவ
 ஒண்மதிமு கம் விளங்க உடம்பெற்கும் நீரிலங்க
 உண்மகிழ்ந்து கொண்டுத்துங்க முடனேபார்த் தோர் மயங்கத் தேவ
 வேதகௌபீனம் தாங்க மென்கனிவாய் தீத மோங்க
 மாதவர்ரிணைப்பைக் காண்க மாரீசம்பூண் டையம் வாங்கத் தேவ

முனிமங்கையர்மயல்கொண்டுசுவாமியைப்பின்னொடருதல்.

விருத்தம்.

வள்ளலெனு மாலவாய்ப் பெருமான் தோடி

மன்மதா திருதியாக வறகும் போதே

உள்ளரிய காற்சிலம்பி னெலியும் தீத

ஒலியும்கைத் துடிபொலியும் செவிக்கே றக்கண்

மௌமதைப் பிளந்துரிதை களைகதி முக்க

ஒண்டொடியா ரனைவர்களும் பலிகைக் கொண்டு

ள்ளவிழ்கூந் தலும்வளையும் கலையும் சோரக்

காண்கினரூர் மையல்மிகப் பூணதின் றாரே

பரசு, ஆதி

பல்லவி

மங்கையர்பின்னொடர்ந்தார் தவமுனி மங்கையர்பின்னொடர்ந்தார்

அநுபல்லவி

மங்கையைப்பாகத்தி லெப்போதும்வைத் தவன்

மாமுடிமீதொரு பெண்ணைமறைத் தவன்

செங்கையிலேதுடி பெற்றுவணம் வந்து

சேர்ந்தழறிந்திடை தேய்ந்துதள் ளாடிய மங்கை

சரணங்கள்

க வாக்குமனத்துக்க கோசுரமூடிய

மாவழுவம்பெற்ற தேவனைத் கண்ணாப்

பார்க்கவென்றாசைமுன் பற்றியிழுத்திடப்

பாவோட்டமாத்தாரு காவனத்தி லுள்ள மங்கை

உ இல்லின்புறமுவந்த ருந்தவரேபிட்சை

இந்தாரும்இந்தாரும் என்ற தரவுடன்

நிலலும்நிலலும்என்று சொல்லித்தண்ணீர்மிக

நீடியஒடைகண் டோடிய மான்போல மங்கை

ந கையிலவளையும் நழுவஉடுக்கும்

கலையும்நழுவத் தலையில்முடித் தின்ற

செய்யமலரும் நழுவமல்லபூண்டு

தேனைக்கண்டோடும்வண் டானவைகள் போல மங்கை

ச புச்சிரிப்புற்ற முகம்கண்டவரைப்

புணரநினைத்தாபாணமுதல் ஏந்தி

பஞ்சசரணுலே நெஞ்சம் துளைப்படுப்
 பள்ளத்தைக்கண்டோடும் வெள்ளத்துக்கொப்பாக் — மங்கை
 வைத்தகண்வாங்காமல் பார்த்துமனம் திருப்பி
 வாராமலே நமஸ் காரம்புரிந்துசென்
 கைத்தலத்திற்சில வஸ்துக்களும்பெற்றுக்
 காற்றுள்ளபோதே நெல் தூற்றிக்கொள்வார்போல — மங்கை
 ஆண்டவன்தேகத்தைத் தீண்டினும்போதுமென்
 மன்கைவிறச்சர்க்கரையும் கொண்டுளத்தாசை
 பூண்டிருப்பக்கமும் பின்பக்கமும்சென்று
 புத்தமுத்தத்தை மொய்த்தது போற்சுற்றி — மங்கை
 சாயியைக்கட்டி அணைக்கச்சமீபத்தைச்
 சாருமுன்னேநெடுந் தூரம்செல்லத்தங்கள்
 மாமோகத்தால்வரும் காமம்வெளிப்பட்
 மன்னியஆனந்தம் தன்னை மனத்துற — மங்கை
 பாலும்நெய்யும்பயி ரும்தேனுமநல்ல
 பழங்கள்முதலா வழங்கஅவர்மெய்யில்
 சாலவும்பூமழை போலிவைத்துப்பூர்ண
 சந்திரனைக்கண்ட சகோரங்கள் போலவே — மங்கை

முனிமங்கையர் சுவாமியோடு சரசவழக்காடுதல்

விருத்தம்

துய்யமுனி மடந்தையரில் வாறு சோம
 சுந்தரனைத் தொடர்ந்தவர்க ளேத்தி வந்த
 ஐயமுடன் கையம்பொன் வளையும் பெய்வார்
 அகத்திலுறும் நானுமரை நானும் சோர்வார்
 செய்யுமத னம்புடனே மலர்க்கண் ணம்பும்
 திரண்டெழுந்த கொங்கைவின்மேற் சொரிய மிக்க
 மையலடன் காதுபர வசமாச் சித்தை
 வாடியே சரசவழக் காடு வாரே.

கல்யாணி, சாப்பு

க காமகோடிசுந்தரரோடுகருணைசெய்தெங்கள் கைவளைதாரும்பெரியோரே தவ
 மாமுனிமடவீரையுங்கள் கந்தரத்தல்லோ மற்றதுள்ளதென்றறிவீரே (யோரே
 உ உமெடுபுவண்டாம்கையைவிடுமென்றாலுபோற்றாருமுட்கும்கலையைப்பெரி
 மெத்த — இமெடுபுகள்பேசவீ ருங்கள் முகமதியில் இருக்குதஃதென்றறிவீரே
 உ இளைத்தவேளைதெரித் ததவுதல்போலெம திடைகண்டிணங்கீர்பெரியோரே
 அது பளிச்செனயின்போலாவீருங்களுக்கிடைகண்ணுல்பார்க்கக்கானுதறிவீரே
 ச இலவுகாத்தெனியோலானேம்பண்ணிருவளித் தினைவிடைகொடும்பெரியோ
 ரே வம்பு — ருலவாமலேபேசுமடவீர்கடலிலேசென் றுறங்குவதனையறிவீரே
 டு கவுலோர்போலிருக்கிறீ ரல்லாமல்எவளவும் அடிவும்க்கில்லைபெரி யோரே

சேரித் — தல்லமருஞ்ஞலீர் கடுவில்லாமைபுக்கட தடுத்தல்லவோ அறிவீரே
 சு காவில்விழுந்துமிரங்காதவுமதுமனம் கல்லுக்கிணையம்பெரியோரே மிக
 மாறுறும்மடவீரும் மாப்பின் முலைகளல்லோ வலியகல்லாமறிவீரே (கேளும்
 எ ருதகமீர்க்கும் திவ்பதற்கையினை விடாமல் சுமப்பதே துக்குப்பெரி யோரே
 மூதங்குளேநீங்குளிடும்பிணைகளை யெல்லாம் வாங்குதற்கென்றறிவீரே [எத்தி
 அ மெத்தப்படித்தவரீரும் துசெப்பெதுபோல விளங்கிற்றோ தும்பெரியோரே
 எத்திப்பேசும்மடவீ ருநகற் தனங்களைப்போல் இருக்கிறதென்றையறி வீரே
 சு கல்லாக்கலைகள்கற்றீர்குறுத்ததென்னிமித்தமுந் கந்தரமிகப்பெரியோரே
 கட்டிப் — புலவருமடவீர் பிதற்றுவிரதுமழை பொழிவதற்கென்றறி வீரே
 (மும்பெரியோரே கல்ல

ய) எமைப்போ லும்விழிக்குள்ளே இருக்கும்மடவாருடன் எமையும்சேர்த்தி
 துமதுவிழிக்குளெம்போ லேயிருப்பவரைக்கண் ணுற்றுநீர்பார்த்தறி வீரே
 சு துருதல்லன்சொல்லுக்கஞ்சான் போலேஉத்தரமெது செப்பினீர்காணும்பெ
 ரியோரே இது — சொல்லவேணுமோதெற்கி லிருந்துபார்த்தாற்றானே தோ

வேளையெரித் தவருடனில் வறு *வாது
 விளம்பியெமைத் தழுவாமல் விடுவீ ராகில்
 மீளவும்நீ ரவிழ்த்தகலை யுடுத்து மெங்கள்
 விரகநோ யறிந்தனபர் வெஞ்ஞா முன்னம்
 ஏளனமாக் கழற்றிவிடும் வளையெய் கையில்
 எடுத்திடுகென் றனைவர்களும் வேண்ட நோக்கி
 நானாவந்து வணையிடெவா மெனப்பு கன்று
 நடந்திட்டார் தருதிருக்கை யடைந்திட்டாரே

காம்போதி, சாப்பு (தம

சு பிள்ளைமிகையச் சடையில்முடிக்கும் பெருமான்மதுரையைச் சேர்ந்தான
 அள்ளமும்காணும்பிரான் கொண்டுபோகத் திருப்பவாண் ணும்லேசோர்த்தார்
 உ தத்தம் மருங்கி லுடுக்கும்கலைகளும் சுகதவன்களும் துள்ளத் துள்ள
 கந்தர்ப்பன்னவா னிது னைக்கப்பச்சுதைம் காய்மெங்கும்முடிக்க கொள்ள
 னு புத்தியமங்கி யிருந்தாரி ருப்பதைப் போதமுனிவர்கள சண்டார் கண்டு
 குத்திரமாகவே பொய்த்தவராய்வந்திக் கோலம்செய்தோரியாவன்னார
 ச தங்களமடந்தையர்கம்பையுணையும் சாங்கமாக்கைப்பற்றிப்போன திரு
 டன்கள்னிகர்க ரத்திலேவரமும் கடவுளையாமெனத் தோண
 னு ஒப்பிற்றவவலியாலே முக்காலமும் ஓர்ந்தவர்பார்த்தொருக் காலே நின்ற
 கற்புத்திரிந்தபின் னார்களைநோக்கிக் கருத்தழிகதீரத னாலே
 சு கன்னிபுரந்தனில் வாழும்வசியர்கள் கன்னியராகவே நீரே சென்று
 வன்னமுடனே யவதரிப்பீரெனறம் மாதவச்சாபமிட்டாரே
 எ சாபமடைந்தவ ரெங்கட்கெப்போதித்தச் சாபம்விவருமென்றேர்க்க னினி
 நீபவனேசன்கத் துங்கைதொடும்போது நீக்கிடுமென்றுரை தாக்க

அ சிந்தைதளர்ந்தம் மடந்தையர் கூடல் திருககாரந்தனில் வாழும் மிக
அந்தமிகுந்த வணிகர்குலத்தில் அவதரித்தார்பின்பு கேளும் (தார்வனர்
க கண்ணுக்குளும் அடிவழி ஐந்துமபர் நாட்டுள்ள பெண்கள் போல்வனர்
தெண்ணரும்பேதைப் பருவம்சென்றல்கு விருப்புலகன் திடத் தளர்த்தார்

சுந்தரேசர்வளைச்செட்டியாகவருதல்.

விருத்தம்.

பெருந்தவக்கன் னியர்கள்வந்து வசியர் வீட்டுப்,
பெண்களாய் மருங்கொகியத் ததும்பி யன்னுள்
தரும்புமுலை வளர்ந்தேறும் பருவ நோக்கி
ஆலவாய்ப் பிரான்புழைய கதைநினைந்து
கரும்புயல்மே னியனறியாத் திருத்தா னிந்தக்
காசினிப்பெண் முடிசூட வளைவிற் பார்போல்
சுரும்பிசையும் குழல்மடலீ ரொணக்கப் பிட்டுச்
சொல்லுவார் ஆவணத்திற் செல்லு வாரே.

கௌளிபந்து ஆதி.

பல்லவி

வளையோவ னையென்றால வாய்சன்வந்தான்

அதுபல்லவி

வளமாம்வே தார்த்தம் சொல்லும் மணிவாய் திறந்து

வளை

சரணங்கள்

க	கங்கைமறைத்துநீல கண்டம்	மறைத்து	உரக
	கண்ணமும்மழவும் மாலும்	மறைத்து	ஒருபால்
	மங்கைமறைத்து விடை வாகம்	மறைத்து	நெற்றிச்
	செங்கண்மறைத்துச்சடைத் திங்கள்மறைத்து		வளை
உ	சுத்தவெள்ளை வஸ்திரம் அரையில்	தரித்து	அதுபோல்
	உத்தரீயமுமேலொ முங்காய்	விரித்து	விளங்கும்
	மெத்தவெண்பட்டிடை யில் சுற்றி	வரித்துக்	கொஞ்சம்
	விருத்தவைசியர்போல வேஷம்	பரித்து	வளை
ங	சுத்தன்பூச் சங்கையில தாம்பூலம்	மின்ன	முடித்தில்
	சிந்தும்குறுவேர்வையைச் சிறுககம்	துன்ன	வழித்துப்
	பைந்தொடியார்கள்மேலே படவேணும்என்னத்		தெறித்து
	வந்துதிலதம்நெற்றி மத்தியில்	மின்ன	வளை
ச	கடகாங்குவிஞ்ஞடனா பரணம்.	அணிந்து	கரத்தில்
	குடையும்தாளிலேபாத குறமும்	புனைத்து	முனிவர்
	மடவாரிடமுன்பெற்ற வளையை	மடித்து	தோளில்
	அடியார் அணியும்மாலை யாகச்	சுமந்து	வளை

விருத்தம்.

சங்கைவே னியனீந்த வாறு வந்த
கணியரே வனகொடுமென் றுரைகரும் போது
புங்கமிகும் காரொலிகே ட்டெடும் பூரம்
போலெழுந்து மானிகையப் புறத்தே வந்து
செங்கைகளை விடவருவா ரெனவே தங்கள்
திருமணத்தைத் தாம்புரிய வருகின் றுரைக்
கொங்கைகளுங் கிடஇடைதள் ளரடச் சூழ்ந்து
கொண்டிட்டார் வசியப்பெண்கள் கண்டிட் டாரே.

வளையல் அணிந்துகொண்டமாதர்கள் செய்கைகூறுதல்.

இதுவும் து

கண்டவுடன் கட்டிமுத்த மிட்டுக் கொள்ளக்
காதல்கொண்டு நாணமுதல் நான்கும் நீங்க
வண்டிசையும் சூழல்சரிய மனம் உழன்று
மருவிலினை யாடலுக்கா அமையச் சூழ்ந்து
தண்டைசிலம் போகெண்டா பரணம் காஞ்சி
தரித்திடினும் வளைகைக்கில் லாதே போனால்
ஒண்டொடியார் தமக்கழகுண் டாகு மோவென்
றுன்னுவார் வசியரிடம் துன்னு வாரே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

ஆதிபகவன் தானே வளையோவளையென்றுரைத்
தாவனம் வரக்கண்டார் சிலமாதா
காதுடன்வந்தாரும் வேல்விழியார் சித்திரம்போல்
கண்ணிமைக் கர்மல்பார் ததார் சிலமாதர்
தயவுசெய்தெம்கைக்கேற்ற வளைபோடவேண்டு மென்றே
தளிர்க்கையை நீட்டிவந்தார் சிலமாதர்
கயல்விழிகைப்பிடிக்கும் கரத்தால்விரல்நொடிக்கக்
கருத்தில் ஆனந்தம் கொண்டார் சிலமாதர்
ஐயனிடும்வளையை உடைத்துப்பின்னே றுவளை
அடுக்குமென் றுவந்தார்கள் சிலமாதர்
கைபில்வளை பூட்டுதல் போலசைபூட்டமோகக்
கடலில்வி முந்தாடினார் சிலமாதர்
அனங்கன்கண்துணைக்க வுருந்தியெமக்குவளை
அடுக்குமென்றோடிவந்தார் சிலமாதர்
முன்ன்கொள்வளைநழுவல் வாங்கிவேறிடுமென்று
முடிமுத்துக்கை நீட்டிவந்தார் சிலமாதர்
வளையும்கலையும்சொரச் செய்வதிவ்வளைபோல்முன்
வரக்கண்ட திஸ்ஸையென்றார் சிலமாதர்

இனாயகன்னியரேநல் வளை இத்தாவென்னவெமக்

கெமகென்னுடிவந்தார் கள்

சிலமாதர்

ஏதையாதேகம்மயிர்க் கூச்சிடுவதிவ்வளை

எவ்விடத் துள்ளதென்றார்

சிலமாதர்

போதைநிகரும்தங்கள் தங்கள் கையைநீட்டுவார்

போலாசைநீட்டிவந்தார்

சிலமாதர்

செக்கைதெட்டையன்வளை யிடுகிறுற்போலாதே

தியானமா கவிருத்தார்

சிலமாதர்

தக்களாசையைத்தாய்க்கும் தெரியாமலேஅகத்தில்

தானேம ஹத்திருத்தார்

சிலமாதர்

தினமும்வரவேண்டுமென் றுரைக்கல்லதென்றையன்

செப்பக்கண் டென்மகிழ்ந்தார்

சிலமாதர்

புனையும்வளைக்குவிலை பெறுமெனநானைவாங்கிப்

போவோமென் னமகிழ்ந்தார்

சிலமாதர்

கீடுதோறும்வளைபோ வளைபென்றுரைக்கக்கேட்டு

விரகத்துடன் பின்செல்வார்

சிலமாதர்

கூடிவரத்தொடங்கார் உடலும்நிழலும்போலக்

கோயில்மட் டென்பின்செல்வார்

சிலமாதர்

விருத்தம்

ஒருவணிகரானவள்ளல் போய்வி மாளத்

துள்ஒளிகேர் திருவுருக்கான் பித்தார் பின்னே

வருமடந்தை யரும்பலரும் கண்டு முன்னம்

லளையலிட்ட வணிகர்மங்கை பாகராமென்

நிருதபத்தில் வியத்துவகை வெள்ள மூற்றுத்

மெழந்தருமி ழியைப்போலத் ததும்பிக் கண்ணீர்

பெருகவதி லாழ்நதகளிப் படைந்தார் அந்தப்

பெரும்பதியுள ளவரும்அவ்வா தடைந்திட டாரே.

வணிகர்பெண்கள் ஐயன்மலர்க் கையால் தொட்டு

வளைபோய்ப் பூலமவர் கருப்பங்கொண்டே

அணியணியாப் புத்திரரைப் பெற்று வாழ்ந்தே

அந்தத்திற் சிவபரம்சேய்ந் திருந்தா ரிப்பால்

குணமுடையம் னைத்தர்கன்பே தனைத்தும் பெற்றுக்

கொண்டிருந்தா ரிதையுவுத்து படிப்போர் கேட்போர்

மணமுறவாழ்ந தவர்முடிவற் சிவலோ கத்தில்

மகநுடேவர் அருநிழலில் ஓடிப்பூர் சாமே

ஆக விருத்தம் இரத்தனைந் தருவார் ஆககக

பட்டு பிழைநு துன்புநு கண் டிழை

செவம்பம்

முப்பத்தமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபகேசித்தபடிமம்

அவதாரிகை - விருத்தம்.

முத்தியை விளக்கும் கூடல் முக்கணன் வசியர் வீதி
மத்தியில் வளைபகர்ந்த வளம்சில வுரைத்தே னிப்பார்
பத்தியூண் டிறைஞ்சும் யகூப் பைந்தொடியாருக் கிஷ்ட
சித்தியை யுபதேசித்த திறமையை யினிச்சொல் வேணே.

சுந்தரேசர்தெட்சிணமூர்த்தியாகஇருத்தல்.

விருத்தம்.

திங்கள்வங் கிசக்ருலபூ ஷணன்செங் கோலைச்
செலுத்திவரும் நாளைபிலே முன்ன னுண்மை
தங்குமறை துதிக்கஇசைந் தால வாயில்
சத்தபா தலம்பிளந்து முளைக்கும் முல
லிங்கமே பராபரனா கவும்பின் னுண்டாம்
லிங்கமெலாம் பரனா விளங்கு மீசன்
ஒண்கயிலை தனில்வடவா லின்பாற் றான
உருக்கொண்டான் தென்முகமா பிறுக்கின்றனே.

பந்தவராளி, சாப்பு.

பவ்வலி

தெகிணமூர்த் தியாத் தேவ தேவனிருந்தானே

அதுபவ்வலி

பகைமாவென் னிலைச்சுருள் பார்வதிக்கொ டுத்தல்கீக்கித் தெகி
சுரணங்கள்

பிறுக்கித்திமுதலாகப்	பெருங்கணத்தோ	நுமன்பாக	
வருஞ்சனகா தியோக	மாதவத்தோறும்	முன்பாக	தெகி
தவமிகுத்தவருய்யத்	தாளிறைஞ்சிக்கண்ணீர்	பெய்ய	
செவகதையாகும் ஆய்ய	செங்கரும்பருத்தச்	செய்ய	தெகி
தருமாகமமும்புல்ல	தத்துவஞானமும்	புல்ல	
அருமையாமுன லுள்வல்ல	அரியபெருநனைச்	சொல்ல	தெகி

விருத்தம்

தெகிண மூர்த்தியில் வாரிறுக்கும் போதி
தெக்கெங்கும் திருவெண்ணை தணிந்துள்ளத்தில
பகைமுடன் செவபூசா நியமம் பூண்டு
படர்ந்தசடை முடித்தவய வாதி தோறும்
அகைமா வையும்தரித்தெ முந்து முன்னுள்
ஆதிரண்டு கையறுக்கு முலையிந் திட்ட.

யகூமடந் தையராறு பேரு-முன்வந்

திணங்கினூர் திருவடியில் வணங்கி னோ.

அட்டமாசித்தியடையப்பார்வையைப்பூசிக்கச்சொல்லுதல்

இதுவுமது.

வணங்கியெழுந் திருகைவிரித் தடியேஞ் சென்ம

வாரிநீரீக் கிடுக்கருணா நிதியே ஸைவக்

கணங்குலவும் ஸ்வாமியஷ்ட சித்தி போதிக்,

காத்தருளு மெனவிரக்க மடியில் மேவும்

மணங்கமழும் சூழலிமலை மகளை நீங்கள்

வந்தனஞ்செய் தனுதினமும் துதித்துப் பூசித்

திணங்குமெனத் திருக்கரத்தை நீட்டியே யன்

பீட்டுவார் மொழித்தவர்க்குக் காட்டுவாரே

சுருட்டி, ரூபகம்

பல்லவி.

இவனைப்பூசைசெய்கு வீரே அஷ்டசித்தியும் எளிதிலடைகு வீரே

அதுபல்லவி

நவநாத ஸ்வரூபியாம்

நாமேயவளையாக

அவனைச்சித் திகள்வாழும் அஷ்டசித் தியாச்சூழும்

இவனை

சரணங்கள்.

க சித்திமுத் தியைப்பரிந்து கொடுக்கும்பரஃ சத்தியென்பதுதெரிநது

புத்திவாக் குமெய்பொன்றும் போதமுடனே நின்று

அத்வைதை விலனென்று ஆரியமலர்கைக் கொண்டு

இவனை

உ அகிலபுலனாதாரி நித்யகல்யாணி யுகும்நாதவோங்காரி

சகலதுக் கழம்போக்கும் சந்தோஷத் தைஉண்டாக்கும்

பகருமாடித்தந்தைக்கும் பரிபூரணியாய் வாய்க்கும்

இவனை

ங ஆதிசத் திரிரத்தரி வேண்டுகித்தி அருளுத் திரிபுரசந்தரி

ஞானஞ்ஞானஞ்ஞானமாய் நினைப்பவர்க்கு நினைப்பவர்க்கு

வேதன்மாறுதலியா விமலையென் னுறுதியா

இவனை

இயக்கமாதர்களைப்பாறையாகச் சபித்தல்

விருத்தம்.

குருபரஞ்சோ தியுயிவ்வா நஷ்ட சித்தி

கொள்ளுவதற் குபாயமுரைத் தவர்மே லன்பு

பெருகுமனம் கொண்டேபதே சித்தா ரந்தப்

பேதையரவ் வாதறுஷ்டிக் காமற் றங்கள்

கருமவசத் தால்மறந்தார் பின்பக் குற்றம்

காரணமா யவர்தம்மை நோக்கி மண்மேல்

கருநிறக்கொள் கள்ளாகப் போவீ ரென்று

காய்த்திட்டார் சாபகப்போ தீர்த்திட டாரே

அடாணு ஆதி

பல்லவி.

பாறையாகப்போகக் கடவீரே ஆறுபேரும் வேறேவேறேயாகமடவீரே

அதுபல்லவி

தேறும்பாண்டியராஜ்யம்அதிலே ஸ்ரீபட்டமங்கைகிராமத்தனிலே பாறை
சரணங்கள்

- க மேகமண்டலம் வரைக்கும்உயர்ந்து விரிந்தஇலைகளாலேநிறைந்த
சாகையோசனை தூரம்பார்த்து தழைத்திடும்வட தருக்கீழ்இரந்த பாறை
- உ காயும்சூறும் பழப்பும்நிறையக் கனிகளுநீர்ந்து உடலம்மறையச்
சாயும்புகைகள்சூடியறையத் தருக்கள்செடிகள்முளைத்தக்குறையப் பாறை
- ஈ கொள்ளுமுல்லைக் கொடியுஞ்செறுத்துக் குமுதக்கார்தம்மேலே துறுத்து
உள்ளும்புறம்புத் தமத்தைப்பொறுத்து உங்களுருவம் மறுத்துக்கறுத்துப்

சுந்தரேசர்ஸ்ரீபட்டமங்கைக்குவருதல்

விருத்தம்

பாறையாச் சபித்திடவும் இயக்க மரதர்
பயந்திதுநீன் கிடுவதெப்போ தெனவும் பத்து
துறுவரு டமும்நீன்கு காலெம் கண்ணல்
நோக்கிவிச்சா பந்திர்த்துச் சித்தி யெட்டும்
சூறுவோ மெனப்பட்ட மங்க ஸத்தில்
குன்றாக ஆலடியிற் கிடந்தார் சொன்ன
வாறுநாட் கழிந்து பின்னாற் கயன்மாஸ் தேயும்
மதுரேசன் குருவடிவாய் வந்திட டானே

மாளவி, ஆதி

பல்லவி.

அந்தஸ்ரீபட்ட மங்கையிலேசோம சுந்தரர்வுத்தனரே

அந்தபுறம்பு அதுபல்லவி

சிந்தைவினைப்பெருத்திடுவாணவாயுதனா

அந்தமுடனேதணி அதுமுந்தியாக

அந்த

சரணங்கள்

- க மூவிண் டெசூழமடவார் மூளுஞ்சாபந் திர்க்க
ஆவலுடன்கடைக்கண் ணுள்கொண்டு நோக்க அந்த
- உ கொங்கவிழ் கார்தளமெய்தல கொடிமுல்லைகள் நீழப்
பங்கபழுத்தம்மூத்த பாறையை காடி அந்த
- ஈ கரும்பா றையும்புகம்பொன் கதிர்போலொளியோங்க
வரும்பானுமுன்னிருட்போல் வசையது நீங்க அந்த
- ச மாலயன் தேடவரிய மலர்த்தாளநிலம் படிய
ஆலமரத்தடியில் அருள்மழை பொழிய அந்த
- ரு சிஷ்டர் கள்புகழ்ந்தோ துதிருவினையாடல் நண்ண
அஷ்டசித்தியும்பரித் தனுக்கிரகம் பண்ண அந்த

யட்சகன்னிகைகளுக்கு அஷ்டமாசித்தியுபதேசித்தல்.

விருத்தம்.

வாமுயிறை யோன்வரச்சா பந்தீர்ந் தெட்ச
மாதர்தவக் கொழுந்தெனப்பன் றிருவாய்த் தாளில
தாமுவர் குகற்குமுலை யூட்டி னத்தால்
தமதுமைபோல் சென்னியில்தன் கையால் ரீலிக்
கேளும்அணி மாமகிமா லகிமா வோற்கும்
கிரிமாப்ராத் திப்ராகா மியமீ சத்வம்
சூழும்வசித் துவமிவையெட் டாகு மென்று
சூட்டுவார் அருளபுரிந்து காட்டுவாரே.

காம்போதி, சாப்பு.

- க ஏகமனதாயிருத்தறிவீருமக் கின்னமும்சொல்வோமின்னுரே மகா
யோகியர்க்காகினற அஷ்டமாசித்தியின உண்மையைக்கேளுமின்னுரே
- உ ஆனாலும்கின்ன வுயிர்தோறும்தாம்பரமாணுவாகி மின்னாரே சென்று
தானாயிருக்கும்சிறுமையணுமாவாத் தாமறிவீர்களமின்னுரே (ஒன்றி
- ௩ பொறைகொண்டாறாறு தத்துவத்துள்ளும் புறம்பும்விடாமல் மின்னாரே
நிறையும்மகிமை யைமகிமாவென்று நிசசயிப்பீர்கள் மின்னாரே
- ச சலமிலாமலை போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தாலமின்னுரே மெத்த
இலகுவானது லம்போலேதோணுவ நிலகிமாவா மின்னாரே
- ரு சாரும்பரமாணுப் போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தாலமின்னுரே மிக
பாரம்பேர்சொத்தது வேகிரிமாவென்று பார்த்தறிவீர்களமின்னுரே
- ௭ விரும்பியுமும் பிலத்தினிலேநின்று வேதனுலகில் மின்னாரே சென்று
திரும்பியும்பிலத் துக்குவருகின்ற தீரமேவிராத் திமின்னுரே
- எ வானமீதேறப் பரகாயத்திற்செல்ல வாஞ்சித்தபோக மின்னாரே யாவும்
தானிருக்குந்தலத் தெண்ணியவாறு தருதல்பிரகாயிய மின்னாரே
- அ ஈசனைப்போல்வேமுத்தொழிலுந்தன நிசசைபோற்செய்துமின்னுரே எழு
வாசியுடையோவ முதற்கோள்பணிசெய்ய வாழவதீசத்வ மின்னாரே
- ௯ புட்களவிலங்கவு ணர்மனிதர்பல சூதங்களோடு மின்னாரே எட்டுத்
திக்கினருநதன் வசமாகக்கொள்கைவ சித்துவமாகு மின்னாரே

ரித்தனிந்த வாறுரைத்தெததமைவி டாமல்
கினைத்திடும்யோ கியரிவற்றை விரும்பா ரேனும்
இத்தரையில் அவரைநிழம் போல்வி டாமல்
எப்போதுடி அவர்மகிமை லிநித்துக் காட்டும்
சித்தியெட்டும் தெளிந்தறியும் வாரி யக்கத்
தெரிவையருக் குபதேசம் செய்தப் பேர்தே
முத்திபுரந் தனைநாடி யெப்போ தும்போல்
முறைகொண்டார் முலலிங்கத் துறைகின்றாரே.

இதுவுமது.

தேவதே வேசனுப தேசும் செய்த

சித்தியைமுன் னுரைத்தபடி, தேவி தன்னைப்

பாவனைசெய் தும்மெனம் யாலா காசப்

பாதெசென்றும் மடவார்கள் ஆறு பேரும்

மேவரிய கயிலையிலக தெப்போ தும்போல்

வீற்றிருந்தா ரிக்கதையை மொழிவோர் கேட்போர்

பூவுலகில் புலபலசித் திகளும் பெற்றுப்

பொருந்துவார் புகழ்பெருகத் திருந்து வாரே.

ஆக விருத்தம் கூர்ந்தனை சூ தருக ஆக கச. முற்றும்.

-----0-----

செவமயம்

முப்பத்திராலாவது,

விடையிலுச்சினையிட்டபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அஷ்டசித் தியைஇயக்கர் அரிவையர்க் குபதேசித்த
திட்டம துரைத்தே னிப்பால் சென்னிக்கா வுட்கு லாயிற்
சட்டமாத் திறந்தடைத்துத் தம்விடைக் குறியிட் டசன்.
இஷ்டமா யாடல்செய்தற் கிசைந்ததை யினிச்சொல வேனே.

காடுவெட்டிச் சோழன் அராசாட்சிகுறுதல்.

விருத்தம்.

சோமருல பூஷணன் கா னையிலே முன்னுள்

தோன்றுமுகா தியிலேகாம் பரணச் சூழும்

தேமருவும் வனமழித்தா லபமுன் போலே

திருப்புணிசெய் தரனடியார்க் கடிமை யாகச்

சோமவா ராகினோன் பிழைத்துக் காஞ்சித்

தொன்னகரில் வாழுமக்கா ரணத்தி னாலே

பூமருவுங் காடுவெட்டிச் சோழ னென்றே

போற்றுவார் யாவர்களும் சாற்று வாரே.

மணிரங்கு சாப்பு.

பல்லவி

காடுவெட்டிய சோழன் அரவியல் கைக்கொண்டிருந்தானே

பல்லவி

பாடுமவன் டொலிகெசைந்தாமயிலு லாவும்

பக்கைப்பொழில்களசூழும் கச்செக்கரில்வாமும்

காடு

சரணங்கள்

சித்தனடியவர்களுந் தமனெனும்பத்தி நிறைந்துமகிமைசிறந்து மெத்த
மெத்தமணக்குஞ்சந்த னாதிருசழுவகை மீதிலாசைபைத் துறந்து துய

புத்திதெளிந்துவரத் துபரணமுதற் பூணவதனை மறந்து பரி
சுத்தவிபூதிருத்தாட்சத்தைமெய்க்கணியாகத்
துணிந்தவயவத்தோறும் அணிந்தறிவு பிறந்து காடு
சிவனடியார்களுக்கறுசுவையோடன்னம் தினமும்பரிந்துகொடுத்துமுன்று
புவனம்புகழும்ஏகாம்பரநாதர்திருப்பணி புதிதுபுதிதாத்தொடுத்து அருக்
தவமானதுசிவ விரதமல்லாமல்மற்றோர் தவத்திலிமயக்கம்விடுத்து எழு
பவநாசர்திருத்தாளே தனக்குத்துணையென்றவர்
பாலன்புடனேபூசா காலத்தோறுமடுத்துக் காடு (பண்ணி பா
வேதாகமந்தோறும் விளங்கும்பொருளிடென்றுவிரும்பிச்சோதனைபைப்
காதனேபரத்தவமாகுமெய்ப்பொருளாக நாடிமனதிலெண்ணிக் கேளும்
ஆதிசிவபூசையும் ஐத்தெழுத்தையும்ரிய மாதியாகவே நண்ணி இரு
காடுதன்னுமவாயாலே ஈசன் கதையமுதைத்
கருத்துக்கினிமையென்றே திருத்தியாவுண்டிமண்ணில் காடு

விருத்தம்

காஞ்சியிலே சோழனிவ்வா நிருக்கும் நாளித்
கம்பநதி யாடவரு முனிலோ ராலே
திஞ்சுவைத்தே னும்பாலும் கலந்துன் டாற்போல்
திருவால வாய்மகிமை யறிந்தப் போதே
வாஞ்சைகொண்டெப் போதுசுந்த ரேசன் தாளில்
வணங்கிடுவோ மென்றுளத்தில் அன்பு பூண்டு
தான்சயனித் தன்னினைப்பே நினைப்பாச் சர்க்கம்
தள்ளுவான் கிடந்துதுயில் கொள்ளு வானே
சுந்தரேசர்உத்தரவால் சோழன் மதுரைக்குச்செல்லுதல்

செம்பியனில் வாறுதுயி லும்போ தாங்கே
சித்தராய்க் கதம்பவன் காதர் தாம்வந்
தெம்பதிக்கு வரக்கருதும் அரசே ரீவே
நிலக்கணம்பூண் டொருத்தனாத் தனித்து வெள்ளி
அம்பலத்தில் வந்தெமைரீ யிறைஞ்சு வாயுன்
அகத்திலொன்றி னுக்கும்அஞ்ச வேண்டா மென்று
தம்பதிக்கே கினர்விழித்தல் வாறு செய்யத்
தலைப்பட்டான் சிவனடிக்கு விலைப்பட டானே

கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி.

நான்

காஞ்சிபுரத்தைவிட்டுப் புரம்வந்தான் சோழன் கன்னிபுரத்துக்கரு கினில்வந்
அறுபல்லவி.

காஞ்சிபுரம்விட்டுக் கரணமொருமைப்பட்டு
வாஞ்சைபுடனிருட்டு வரக்கண்டுள்மகிழ்ந்திட்டுக்

காஞ்சி

சரணங்கள்

அன்றிருநாமமே வாளாக அய்யன் அருளேவழித் துணைக் கோளாக
வருக அன்பெனும்பரி மாமேலிசைத் திலகம்
பெருஞ்சுவனானமே பிரகாசமாய் விளங்கக் காஞ்சி
வாணத்தொடவளரும் கன்னலும் கூடத் தாடுதெழுத்துயரும் செக்
ஆனபூமியினிடை ஆழிசேரும் அனேக (நெலும்
மாநதிகளும் தாண்டி வழிக்கொண்டொருத் தனாகக் காஞ்சி
உணங்கும் செடிநெருங்கும் பாலைபூம் கல்லும் இணங்கும் மலையும் கடுஞ்
கணம்பெற்றமைச்சர் சேனை காலாடையும் விண்டு (சோலையும்
மணங்குலையும் கதம்ப வனத்தன் சொற்படி யண்டும் காஞ்சி

வையைநதிபெருகியதுகண்டுசோழன்வருந்துதல்

விருத்தம்

சோழனிந்த வாறுவையை நதிவ டக்குத்
துறைக்குவரும் போதுகொதித் தெழுந்து பொங்கிக்
கேழிலகுந் தருக்களனே கம்பே ரோடே
கீண்டெடுத்திப் பெருகிவெள்ளம் வரப்பார்த் தேங்கிச்
குழுவரு முடிவொருக்கா லத்து மில்லாச்
சோமசுந்த ரேசர் திரு வடியிற் சென்று
தாமுவதற் கிடையூறி தாச்சென மெண்ணித்
தயங்கினுன மிகவருந்தி மயங்கி னனே.

புன்னகவராளி, சாப்பு.

க. மாதவரேபொற்க லத்திலுறையவை வைத்துண்ணும்போ திரு கண்ணீர் வர
உ. ஓதிநிலக்குவர் போலிந்ததித்தண்ணீர் உற்றுத்தடுத்தென் மெண்ணி
க. ஓடியபாம்பைத்தடைக்கடடினாற்போல் ஒடுங்கிக்குறுகுறுத்திருநதா நிவ
க. நாடிவந்தித்தைவி லக்குவதா ரென்று கைந்துமனம்வெறுத்திருநதான் (கு
க. பாண்டியனல்லாமல் வையைபுகூடப் பகைபாப்பெருகின தாலே விடிந்
ச. தாண்டவனைத்தொழ லாகுமென்றா லதற் கட்டிவருகுமென் மேலே
ச. கோலையிழந்தரு ருடனைப்போற்றனித் கொண்பிரதவித்தானே இது
ரு. ஆலத்தையுண்டவன் சோதனைதானாவென் மயங்கினைக்கருவித்தானே
ரு. எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்குநிறைஐக தீசன் திருவுளத்திறிந்தான்
ச. வெள்ளத்தைநோக்கிநடுங்கியபத்தன்மெலிவையகற்றிடநினைந்தான்(வையை
ச. கனறுக்கிரங்கி வரும்பசுப்போல்முன் கனவினில்வந்ததுடோலே வெள்ளி
ச. மன்றுள்மடிக்கும் ஐகதீசனசித்த வடிவத்தைப்பூண்டாரிப் பாலை
ச. உள்ளக்கருத்தினைவள்ளு நியுமென் னுண்மைவெளிப்படவாய்த்தார் வந்த
ச. பள்ளத்தைமோக்கிவரும்வையைவற்றும் படிக்கருட்கண்ணை லபார்த்தார்
ச. தம்மெரினைந்துருகும்சோழன்பக்கத்தில்சாரிமுன்போலவந்துதித்தார் கண்டு
ச. சென்மக்குருடனுக் குத்தெய்வம்கணத்த தெய்வகைபோலேமனம் களித்தான்
ச. வற்றியவையைக் கரையிருக்கும்சோழ மன்னவனைக்கூட்டிக் கொண்டான
ச. பித்தரவாசல் திறந்துகரத்துக் குள்ளேயிருவரும் சென்றார் (கொண

காடுவெட்டிச்சோழன் துதி.

விருத்தம்.

வருத்தமுதும் சோழனியில் வகையாக் கூட்டி
வந்துபொற்று மரைநன்னீ ராடச் செய்து
பருத்தொளிரும் சொர்ணவிமா னத்துள் வாழும்.
பராபரா குபதமையும் பணிவித் திப்பாற்
சரத்தொடச ரத்தையுமீன் நனைத்துக் காக்கும்
சபராக்கி யையுந்தொழிச்செய் திடவும் நோக்கித்
திருத்தமுடன் சித்தரைத்தாழ்ந்தெழுந்து சிந்தை
தேறுவான் மகிழ்ந்துதுதி கூறு வானே.

எதுகுலகாம்போதி ஆதி.

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரப்போ கூடல்வாரும் சாமிசோம சுந்தரப்போ

சாமியடியேன் நேமகப்படியே

முடித்திட்டிப்பர்

தாமனேசெய்யும் வாமனே சரணம்

சரணங்கள்

க நீளுமறையெந் நாளும்கண்டறியா

அங்கயற்கண்

ணுளிணங்கும ணுளனே சரணம்

உ சாத்திரமறை வாய்த்திடுமுனிவோர்

தங்களுக்குவே

தார்த்தமொழிந்த மூர்த்தியே சரணம்

ங பாவஉடலம் ஒய்வில்லாதெடுத்தேன

இனிமேலப்படி

மேவிடாதருள் தாவய்யா சரணம்

ச மண்ணிலிருந்து விண்ணளவுயரும்

இவ்விமானத்துள்

நண்ணிவருமுக் கண்ணனே சரணம்

டு உந்தனடியில் வந்துதாழ்த்தாள்

இவ்வுடலொன்றே

செந்தாமாமெனக் கெந்தையே சரணம்

விடைக்குறியைத்திருத்தல்கண்டுபாண்டியன்சந்தேகநித்தல்

இந்தவிதம் துதித்துப்பல் வரங்கள் வேண்டும்

இராசனைப்பார்த் தெமைத்தெரிசித் திடரீ யிங்கு

வந்தவகை பாண்டியன்கண்டாற்பொல் னாங்கு

வருகுமென்றக் கணம்வந்த வழிக்கொண் டேகிச்

சுந்தராஞ்சேர் சித்தர்வையை வடபால் மட்டும் -

துணையாவந் தவனுதலிற் நிறுநீ ரிட்டிச்

சிந்தைமகிழ்க் துனதிறுக்கை யடைவா பென்று

செப்பிடத்தேர்ந் தவனுமதற் கொப்பி னானே.

ரீதி கவுளை, காப்பு.

க	சித்தர்வளவனைச் செல்லென் தவன்மனம்	தேற்றினார்	மீன்
	மேதாவாசம் கதவைமுன்போலவே	சாத்தினார்	
உ	சாத்தியபின்விடை முத்திரைவைத்துடன்	கட்கீதார்	ஒளி
	வாய்த்தபொன்மேருவி லோங்கும்விமானத்துள்	அடைந்தார்	
ங	கங்குலின்கையைக் குறைப்பானெனும்	வலியாலே	பல
	செங்கரம்மீட்டித் தினகரன் தோன்றிப்	பாலே	
ச	ஈசன்விடைக்குறி வைத்திருக்கின்றதைக்	கண்டார்	கண்டு
	வாசம்நிறப்போரி தேதென்றுசுத்தேகம்	கொண்டார்	
ஞ	பின்னுள்ளவாசல்கள் மூன்றிலும்போய்க்குறி	நாடினார்	நாடி
	மூன்றுள்ளவாறிருக் கக்கண்டரசன்மூன்	ஒடினார்	
க	வேந்தேவடவாசல் மீனக்குறியாரோ	மாற்றினார்	மாற்றி
	வாய்ந்தவிடைக்குறி வைத்தனர்களுந்	சாற்றினார்	
எ	அக்கணம்மன்னனும் வந்தல்விடைக்குறி	கோக்கினான்	துணிர்
	திக்குறிவைப்போர் எவரென்றுளத்தையக்	தாக்கினான்	

சுவாமி விடைக்குறிமாற்றியவிபரம் பாண்டியற்குத்தொரிவித்தல்.
விருத்தம்.

இந்தவிதம் அரசனுள் முழக்கையக் கொண்
டெழுந்தரண்மனைக்குள்வந்து விசாரிக் குங்கால்
வந்ததுபோனதுவொன்றும் வெளியா காமல்
மனமருண்டே யூணுமலர்ப் பாயும் நீக்கி
அந்தரணி மேற்சயனித் திருக்கும் போதே
ஆலவாய்க் கடவுள்அவன் கனவிற் றுமே
வந்துசுத்த ருபமுடன் இருந்தையத்தை
மாற்றுவார் உண்மைசொல்லித் தேற்று வாரே.

மாஞ்சி, ஆதி

பல்லவி.

சோழனுக்காகநாம்செய்த சூழ்ச்சியறிவாய்க்கொண்டு சோழ
அறுபல்லவி

வாழ்க்குலபூஷணனே மாமதுரபாஷணனே சோழ
சரணங்கள்

க	ஆத்திமலர்த்தொடையான் அன்பகத்திலுடையான்	
	அடியவர்க்கதுதினமும் அளித்துவருங்கொடையான்	சோழ
உ	கச்சியிலமுன்னாலே	காடழித்தெம்பாலே
	பட்சமாத்தொழுதெக்கா லும்பத்திபூண்டானதனாலே	சோழ
ங	எந்தமடிநினைத்து	இரவில்வந்தான் தனித்து
	இந்தவடவாசல்திறந் தெமைத்தரிசனஞ்செய்வித்து	சோழ
ச	மீளவுமேவிடுத்தோம்தானமுன்போல்தொடுத்தோம்	
	காணமுத்திரைவைத்திட்ட தாணஞ்சொல்லிஅடுத்தோம்	சோழ

விருத்தம் :

சாமிசித்த ராகியிவ்வ ரகத்தி லுள்ள
சாதேகம் தனைத்தெளிவித் தகன்ற பின்னே
மாமனத்தி லையமகன் மெழுகத ருண்டு
வணங்கியெழுந் துடன்குலபூ ஷணனாக் தென்னன்.
கோமணவிட் டகன்மெளியோர் தமக்கா ஈசன்
கொண்டுசெய்த திருவினையா டலையா வர்க்கும்
வாய்மலர்ந்து வெளிப்படுத்தித் தெளிவித் துன்னம்
மகிழ்ந்திட்டான் உரைத்துரைத்துப் புகழ்த்திட டானே.

இதுவுமது

சித்தமகிழ்ந் துடன்குலபூ ஷணன்தா னேந்தும்
செங்கோலு மணிமுடியுந் கொடையு மீன்ற
புத்திரனா பிராஜேந்திரன் தனக்கீக் தீசன
பொன்னடியிற் பணிந்துவிணனு டேறி வாழ்கதான்
மெய்த்தவத்தோ ரேயிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
விளங்கும்வனத் தாலுண்டாம் பயம கன்று
சித்தியமல் களகரமா யுபாதி யற்றே
நிழப்பின் சிவனடியை நாடு வாரே.

ஆக விருத்தம் ய, கீர்த்தனை ச, தரு உ, ஆக கசு. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வெத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

சுத்தரன் தனியேவந்த சோழனை விடுத்தல்வாயிஷ்
வந்துதா ளிறுக்கிமுத்தரை மாற்றிய துரைத்தே னிப்பால்
சுத்தம் போற்றும் தென்னன் தன்படைக் காகத் தண்ணீர்ப்
பந்தல்வெத் தருளிக் காத் த பான்மையை யினிச்சொல் வேனே.

காடுவெட்டிச்சோழன்செய்தவஞ்சனைபைக்கூறுதல்
பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

காடெறிந்த சோழனுலெவந்த காரணக்கேளுமுனியோரே

அனுபல்லவி

நாடுக்குலபூஷண பான்டியராசகுமாரன்
ராஜேந்திரபாண்டிய ராஜனனுக்கம்பீரன்.

நீடுமுகமுடையோன், சத்தாமூர்த்திதாளில்
நிதமும்வணங்கியா சிவலகடத்துநாளில்

காடெ

சரணுகள்

- க வரவாவெளிப்படை யாய்த் தானே கதம்ப
வனத்திலவருகமென்னத் தொடெத் தானே இப்பால்
உருசைகண்டபூனை உறியைஉறியைத் தரவும்
உவமைபோலமுக்கடி அடுத் தானே ஈசன்
சரணம்பணிததுவரும் போதுபாண்டிய னுக்குத்
தரும்வரிசையனுப்பிக் கொடுத்த தானே அந்த
வரிசைகளுங்கைக்கொண்டவழுதிதனக்கனுப்பும்
வரிசையும்பெற்றுத்தனது வரப்போகவிடுத் தானே காடெ
- உ பின்னுஞ்சோழன்நயந்தத் தென்னனுக் குத் தனது
பெண்ணைக்கொடுக்கத்தனது புரித் தானே தான
சொன்னபடிக்கவனும் சம்மதிக்கின்ற னென்று
தனதுவரவந்துசொல்லத் தெரித் தானே பாண்டி
மன்னவனுக்கினைய ராஜகேசரி யந்த
வகைகண்டாலவாய்விட்டுப் பிரித் தானே அண்ணன்
தன்னையறியாமலே தானந்தப்பெண்ணைக்கொள்ளச
சதுரககத் துடனகாஞ்சிப் பதிவரப்பரிந் தானே காடெ
- ங நாற்றிசையம்படையோ டடுக்கும்ராச சிங்கனை
நாடியெதிர்சென்றழைத் திட் டானே உடன்
வாய்த்தஅரண்மனைக்குள் ளையாசனத் திருத்தி
வரிசைசெய்துபசரித் திட் டானே பண்டு
மூத்தவனுக்கிசைத்த பெண்ணைப்பின் னவனுக்கு
முயன்றுமணம்நடப்பித் திட் டானே தனக்
கேற்றமருகனுக்கல் வரசுரிமை யளித்து
ராசேத்திரனைப்பிடிக்கத் தான்சம்மதித்திட்டானே காடெ

சோழன் போர்க்குவந்ததுகண்டு பாண்டியன் சுவாமிமுன்

சென்றுமுறையிடுதல்.

விருத்தம்.

மருமகனு மிராசசெங்க னுடனீவ்வாறு
வனமெறிந்த சோழனைசைத் தமரை நாடி
முரசுறையத் திரண்டுக்கரி பரிதேர் காலாள்
மொய்த்திடவே பெழுந்தமது ராபு ரத்தின்
அருகினிலோ ரிரண்டுபோ சனைக்கிப் பால்வர்
தடைத்திடும்போ தெதர்நரினூல் அறிந்து தென்னன்
திருவால வாய்பயன் கொவி லுக்குள்
செல்லுவாள் பணிந்துமுறை சொல்லு வானே

ஆனந்தபாவி, ஆதி.

பல்லவி

சாமிகாடெ றிந்தசோழன் றுனேயிந்த மாநகர்மேற்
சண்டைக்காரம் பஞ்செய் தானே

அதுபல்லவி

சாமிசோம சந்தராவன் தன்னடிய னுமென் மேலே
மாடிகழைக்கோ துங்கவந்து மனைக்குவழக் காடல்போலே சாமி
சரணங்கள்.

முன்னேநிதி வேளைபில்வந் துன்னடியைச் சார்ந்தானே தன்னகர் சேர்த்
பின்னுமுன் நிருவடியைப் பேணியடிச் கடிவந்து (தானே
அந்நிலையெ னக்குதி மாணவஸ்துக் களுந்தந்து சாமி
உறவுபோலவேயிருந்து குளவிபோலேகொட்டினுனே உண்மைபோற்பகட்
உறையிலடங் குங்கத்திபோல உள்ளத்தில்வஞ்சகம்வைத்து [தினே
முறைபிசுதிக்கடைசியில் மோசத்தொழி லைநினைத்து சாமி
அளந்தறத்துக் குள்ளுமாகப் பாவத்துக்குப் புறம்பாயே அன்றுநின்றியே
களவனுக்குட் கைகொடுத்த காரணம்போற்செய்தாய் முந்த
உளவனிலலா மலெங்காவ னுரழிவதுண்டோ யென்தன் சாமி

விருத்தம்.

ராசபுரந் தரனில்வா றுரைக்கக் கூடல்
நாதனரு ளாலுனது சேனை யோடே
பூசலிட வருமவரோ டெதிர்த்து நின்று
போர்புரிவாய் வெற்றியுன்பா லுண்டா மென்னும்
வாசகமொன் றரசேகே னென்றா காச
வாணியுரைத் திடச்செவிக்கொண டன்பு பூண்டு
தேசுலவும் தன்திருக்கை படைந்தா னந்தம்
தேக்கினுன் விடியுங்கால் நோக்கி னுனே

சோழனுக்கும்பாண்டியனுக்கும்உயுத்தம்.

இதுவுமது

கங்குலிந்த வாறகலும் போதா சாசம்
கண்விழிக்கு முனனாக விழித் தெழுந்து
புக்கமுடன நியகனம் செய்து ராச
புரந்தரபா ண்டியனவிமா னத்துள் வாழும்
கங்கைவே ணியற்பூசை செய்தெ முந்து
கடுகிவரும் சேனையுடன சோழ ராசன்
அங்கமுடன் பொரநிறகும் அமர்க்க ளஞ்சென்
நடுத்திட்டான் சண்டைசெய்யத் தொடுத்தித் தானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

சோழராசனும் பாண்டியராசனும் தொடுத்தா ரேசண்டை

MAHARAJU
DR. U. V. S. IYER L.
BESANT NAGAR, MADRAS-5.

அநுபல்லவி.

(காசே

சோழராசன்படை மேலூர்த்தாலே துலங்கும்பாண்டியன்சேனை கலந்தொருங்
குழமுலைபரவும் ஆழியின்மேலே தொடர்ந்துவந்தொருநதி அடர்ந்ததுபோலே
சரணங்கள்

பேரிதடாரிமல் லாரிகள் இருவரும் அடிக்க செயலிருந்த
வீரியம்பேசியே பட்டுக்கள் கட்டியம் படிக்க விண்ணிலிருந்து
பாரிலிறங்கிடும் விழுதுகள் போற்கொடி பிடிக்க மனந்துணிந்து
போரிடுவோர்புய யீதினிலே தும்பை முடிக்க நீருண்டகாள
மேகத்தைப்போலேயொலித் தேகத்திலார்ப்பரித்திடுவார் தியிலும்கூர்
மாகக்கடுத்திடுபோல் வீரத்துடனே சிரித்திடுவார் அமரிற்றங்கள்
தேகத்தினுக்குமான் மேயணியாகத் தரித்திடுவார் சினங்கொண்டதி
வேகத்துடனாத்திடில்மேற்பல்லுத்திப் பொருத்திடுவார் இருதிற்றதோர்
நின்னன்படைகெருங்கி வந்தொன்றுக்கொன்றுகைக ஸந்தார் பொல்லாநிராச
சிக்கனத்தட்டக்கண்டு தென்னன்படைகொஞ்சும்ப யந்தார் பயந்ததுகண்
டங்கையறைந்துகைத் தடுத்துச்செனையிடையி குந்தா ரப்போதுதென்னன்
கங்கையெணியைத்திரி சுரணமும்பொருந்தநி னைந்தான் நினைக்குமுன்னே
கண்ணிராடன்படைதான் கொஞ்சமாகக்கருதுஞ்சோழன்படைதன் குமுன்பாக
பன்னகாபரணன் அருளில்நன்றாகப் பார்க்கும்போதொன்றுனந்த மாயெதிராக

சோழ

உ பேரியொலியுமத மழையைச்சொரியும்கெசத்தொலியும் மலைபோல்வரு
தேரினொலியும்பரி சேர்ந்துகளைத்துவரு மொலியும் மறவர்தங்கள்
போரினொலியுந்தோளிற் புடைத்துவரும்வீரர்களொலியும் இவைகளுடன்
ஓரொலியாகவே விளங்கிடும்வாரிதி யொலியும் அடங்கிநிறகச்
செய்யெடுப்பவருடன் செய்யெடுப்பவர் திரண்டெதிர்த்தார் மல்லயுத்தத்தில
மலைபயில்பவருடன் மலைபயில்பவர்கள்வந் துதித்தார் சஸ்தர்மெடுக்கும்
கலைதெரிந்தவருடன் கலைதெரிந்தவர்வந்து குதித்தார் வேலையெறிந்த
கொலைபுரிபவருடன் கொலைபுரிபவர்மிகக் கொதித்தார் மும்மதம்சீர்தும்
கரிநடத்துவருடன் கரிநடத்துவருமே கூட கத்பயினை
பரிநடத்துவருடன் பரிநடத்துவார்சென்று சாட தேர்களாகிய
கிரிநடத்துவருடன் கிரிநடத்துவரெதி ராட மிகச்சொலிக்கும்
எரியின்மேல்வரும்வாயுவெனக்கைகலந்துபோராடப் பாசத்துடனே
கூற்றெழுந்துமேல் வருகினும்சென்று கூடியொருகைபார்ப் போமெனநின்று
ஆற்றலுடையகாலாள்கள் திரண்டு ஆலமும்வடவையும்போலொன்றுக்கொன்று

சோழ

௩ தென்னன்படைவிடுக்கும் வாளிக்கெதிரேதப்பித் துய்வார் உய்தவாதின
பின்னும்விடுக்கும்அம்பும் விலலும்அதுக்கவேறம் பெய்வார் எய்கையிலுறம்
தன்னினுழையுமம்பப்பிடுங்கிக்கொண்டுகர்ஜனை செய்வார் அந்தவாளிகொண்
டொன்னலர்தலைகளை யரைக்கீரைபோலவே கொய்வார் சோழன்படைமேல்
சோனைமழைபோல்வாளி தொடுத்துச்சொரிந்துநின்று தள்ள அலர்விலிக்கும்
ஆனவம்புக்கெதிரே தப்பித்தொதுங்கிநின்று கொள்ள கெருப்புக்கக்கும்

கூனலம்பைத்தலுவிற் கூட்டியுடுத்தெரிந்து விள்ள இப்படிமுதலன்
சேனைத்தலைவர்கென்னி சேனையைத்தவிடெனத் தெள்ள ரணகளத்திற்
தாளமுந்தவர்தலை தகர்ந்துமுண்டமாயுருள் வாரும் கிரிநிகர்த்த
தோளமுந்துரமெங்கும் துளைபட்டுவிரகலு வோரும் துதிக்கையற்று
மாணந்தரிலில்வரும் சோரியோராராகவே சேரும் அதனைக்கண்டு
கூளிகழுக்கலைக கூடிக்கொண்டிரைக்காக நேரும் இந்தவகையா [ரிட்டு
இடைவிடாமறசேனைகள் தலைப்பட்டு இணைந்தொருவர்க்கொருவர்கெனத்தெதி
அடல்புரிந்துகுரி யோதயந்தொட்டு ஆக்கைநிழலடிக்குள் அடங்குமம்மட்டும்
சோழ

வேனிலின்வெப்பத்தால்சேனைகள்வருந்தியதுகூறல்.

விருத்தம்.

தென்னவன் சோழனூட்டே செருக்களத் தமர்செய் யுங்கால்
தன்னடித்தான்மிதிக்கும் ததியிலெவ் கெங்கும்வெப்பம்
துன்னவே முதிர்வே நிற்கால் சூழநீர் விரும்பிச் சேனை
சின்னபின் னவகளாகத் தெறிபட்டார் முறிபட் டாரே.

தோடி ஆதி.

பல்லவி.

சுற்றிக்கொண்டது கிரீஷ்ம காலத்துவெய்யில் பற்றிக்கொண்டதுளங்குமே
அறுபல்லவி

சுற்றிக்கொண்டலெகெங்கும் தோய்த்துகொள்ளவேயீசன்
நெற்றிக்கண்ணிலுண்டாகும் நெருப்புக்கிணையா வீச சுற்றி
சரணங்கள்

க எந்தநதியுமீர் மாறவே வானும் இந்தவுலகுஞ்சு டேறவே மிகும்
அந்தரத்தோரும்வெப்ப லீறவே உயர் மந்தாகினியும்காய்ந்து வீறவே
ஞாலமழன்றுபிளக்க பிலத்துடனே கோலுமலைகள்பிளக்க செழித்தமலர்ச்
சோலைமரங்கள்பிளக்க இதல்லாமலும் மேலும்விண்டலம்பிளக்க உக்கிரங்
பாலுவெங்கதிர்மிசழுடவே தாக மானதெவர்க்கும்வந்துரீடவே பனர் (கான்றி
கானலைரீரென்றெண்ணியோடவே சுடும் வேனிலிஞ்சுடுடனேகூடவே
தியரைச்சேர்நல்லோரும் தியவராவர்போலே
துயரிலவுங்காற்றும் சுடும்படிக்கொருக்காலே சுற்றி

உ குஞ்சரத்தின்மதக்களீங்கவே செருக் குஞ்சினமுமகலவாங்கவே அமர்
அஞ்சிடுங்கிமன மேங்கவே தலை துஞ்சிடுக்கும்நடை துங்கவே
காற்றிலுமிருந்தோட்டம் புரிந்துகதி வாய்த்தகுதிரைக்கூட்டம்நாக்ருவரணு
ஏற்றநடைவினீட்டம் குறுதென்றல் போற்றளர்வொடுவாட்டம் பெற்றநடைக்க
காய்த்தவலகைத்தேரி லாரவே சூறை தோய்த்தகாலெனும்பாக ஞாரவே வேனி
வேந்தனெழுந்தெழுந்து சேரவே கன லார்த்தகணைதொடுக்கச் சீசாரவே (ல்
ஆனவிரும்மன்னரும் அமரைவிட்டுத்தறக்கத்
தானைகலந்துதண்ணீர் தண்ணீரென்று பறக்கச் சுற்றி

க. இரக்கமேயின்றிவாழுவார் இடத் திரக்கவேசென்று குழுவார் என
வீருத்தக்கொண்டுழன் றுவீழுவார் ஈன்னி மரத்தடிபுகுத்துதாமுவார் (லவேளரி
தம்மிலுமெலிந்திருப்பார் பக்கத்திற்சென்று செம்மையடையகினைப்பார் போ
வெம்மையானெரிமுதற்போய் உக்டியிருக்கும் பொய்ம்மரத் தருகுமப்போய்.
ஒன்றுவரல்லார்— கரியின் நிழலுறத்தொ டங்குவார் தேர் பரியின்நிழலிலேம
டங்குவார் குடை— விரியும்நிழலுக்குள்மு டங்குவார் வட்டப் பரிசைநிழலுக்
குள்ளடங்குவார்— செல்லிடம்வேறில்லாமல் செருக்களத்திலேநட்ட

கல்லுமுதலாநிழற் கருதியோடவு முட்டச் சுற்றி

சுந்தரோசர்பாண்டியன்சேனைக்கருகுதண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தல்.

ஓதரிய வேனிலிவ்வா நழற்றும் காலை
உயிரனைத்தும் ஈனறளிக்கும் தாய்மீ னாடகி
நாதனெவர்க் குஞ்சுமனாய் நின்றோன் தன்னை
நம்பியதென் னன்படையைக் காக்க வேண்டி
வேதமது நாற்காலா அங்க மாறும்
விட்டசட்ட மாப்பீடம் எழுத்தைந் தாமேந்
தேளவெண் மதிவிரித்து நடுவே வந்து
திக்கின்றான் நீர்ப்பந்தல் வைக்கின் றானே
கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி

பாண்டியராசன் படைக்கருகே நாடினாரே தண்ணீர்ப்
பந்தலைவத்தருள் செய்துவிளையாடி னாரே
அறுபல்லவி

நீண்டவனும்அய னும்தேடிக்காணாத நிர்த்தம்வளர்வேன் முத்திபுரநாதர் பாண்
சரணங்கள்

க புண்டரம்தங்கிய நெற்றியும்குண்டலம் பூண்டசெவியின் மலரும்தரித்தடி
முண்டகமேசொற்றைந் கிண்கிணிராத முழங்கப்பலித்தோ லுடையும்விளங்க
பாண்டி. (எள்ளம்)

உ பார்த்தவர்கண்ணுமனமும் திருப்பப் படாமலுட் கொள்ளும்சிறுகையமு
வாய்த்தகருணைப் பெருக்கமுந்தோன்ற மறைக்குள்மறைந்தோர் அருந்தவராக
பாண்டி. (ண்டையொருவருக)

க. கொன்றைச்சடைக்கங்கை நீராலேபூரித்த கும்பத்தைச்செங்கையிற் கொ
கொன்றாய்ப்பலர்க்குப் பலவாய்த்தமர் கொண் டொழுகவிட்டுத்தண்ணீர் த்தா
பாண்டி. கம்தவிர்த்திடப்

சோழன்சேனைதொற்றோடுதல்.

விருத்தம்

பன்னகா பரணனங்கே வைத்த தண்ணீர்ப்

பந்துலுக்குள் வந்தடைந்து வாசந் தோய்த்த

கன்னீருண் டினைப்பகன்று வலிமை பெற்று
 ராசேந்திர பாண்டியன்றன் படைகெஞ்ச் சித்துப்
 பொன்னிகா டன்படைமே லேறிச் சீறிப்
 போர்முன்போற் செயதிடவா ரிதியு டைந்த
 தென்னவே வருந்திநின்ற படைக னோட்டம்
 எடுக்கின்றார் தமைத்தொடர்ந்து முடுக்கின்றாரே.

மோகனம், சாப்பு. (தார்

க தென்னன்படைமுதிர்ந்தடித்தார் சென்னி சேனை முறிந்தோட்டம் பிடித்
 பின்னேதொடர்ந்துபற் கடித்தார் பல பேரைக்கைகால்முத லொடித்தார்
 உ செப்பியசோழனைத் தகைந்தார் ராஜ சிங்கனையுங்கூட வளைந்தார்
 கைப்பிடியாப்பிடித் துவந்தார் பாண்டி காவலன்முன்புகொண் டிவந்தார்
 கூ பாண்டியன்சோழனைக் கண்டான் மோசம் பண்ணும்தம்பியுடன் நின்றான்
 மீண்டிருவோருடன் சென்றான் சங்கை வேணியளமுனபுரைக் கின்றான்
 ச உந்தன்சுருத்தினுக் கேட்கச் செய்வ தோதவேணுமென்று கேட்க
 சிந்தைக்கொத்தபடி யாக்கச் சிட்சை செய்யென டனைவர்க்கும் தாக்க
 ட ஆகாயத்திற்சொன்ன தறிந்து மகிழ்ந் தய்யன்றிருவடி பணிந்து
 வாகாஅரண்மனை புகுந்தான் ஜய மககளம்பாடவே உவந்தான்

விருத்தம்.

சோழனை இவ் வாறுவென்ற வனையழைத்துத்
 துய்யபுரி யானை முதல் அளித்துன் னூரில்
 வாழெனவிட் டிராசசிங் கனையழைத்து
 வரும்பொருளிற் சிலநீகது வேறு வைத்துக்
 கேழிலகும் இராசேந்திரன் வீற்றி ருந்தான்
 கேட்பரிதோ துவர்ப்படுதா கத்தி னாலே
 குமுதலற் றிசைவிசய முதலாப் டுண்டு
 தொல்வினையற் றரனுலகிற் றுலங்கு வாரே.

ஆக விருத்தம், அடிகீர்த்தனை நூதருச, ஆக கச முறறம்.

-----0-----

சிவமயம்

முப்பத்தாறாவது,

நிரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அத்தன்பான் டியர்கோன்சேனை யதனிடைத் தண்ணீர்ப் பந்தல்
 வைத்தவன் றன்னேக் காத்த மகிமைய யுரைத்தே னிப்பாற்
 பத்திபூண் டாமுநாட்டியப் பாலையா னொருத்தி தன்பாற்
 சித்தம்வைத் திரதவாதம் செய்தவா நினிச்சொல் வேனே.

பொன்னையாளென்னும்ருக்ரகன்னிகையின்தன்மைகூறல்.

விருத்தம்

கன்னிலத்தை யிராசேந்திரன் ஆளுங்காஸத்
நாட்டிலவையை மருங்கிற் று வணமென ரேனும்
அந்நகரி லுற்றசரா சரமி லிங்கம்
ஆகநினைத் துடுக்கநுங்கோள களும்வி லங்க
மன்னிவளர் கடவுளைச் சூ ரியனித்திராதி
வானவர்பூ சித்துவர மடைந்தா ரநத
முன்னவன்கோ யிற்கடிமை பூண்டொ ருத்தி
முறைகொண்டாள உளத்திலன்பு நிறைகின் றாளே

ஆனந்தபரவி, ஆதி

பல்லவி

கன்னியொருத்தியவள தன்னொழக்கமுமுள்ளக் கருத்தையும்சொலக்கேளும்

பொன்னையாளென்றுபேர் பூண்டத்தலத்திலீசன்

சன்னிதி யிலெப்போதும் தளியெடுக்கின்ற ருத்ர கன்னி

சரணங்கள்

க	வண்டிசையுஞ்ஞாலாள் அண்டருக்குமன்	பாலே
	மயக்குறவா தரிப்பாள் கடலமுதினைப்	போலே
	கண்டுமொழியாள்வினை கொண்டிசைந்தொருக் காலே	
	கானம்பண்ணுவாளின்னம் கேளும்மென	மேலே ருத்ரகன்னி
உ	பரதநூலிற்சொல்லும் படிக்கிசைந்	நாடுவாள்
	பைந்தொடியார்நலமும் பெருமையுஞ்	சூடுவாள்
	அருமையாம்பையரில் பிசுத்தெழில்	கூடுவாள்
	அல்லாமலொழுக்கத்தால் அவருக்கும்	நீடுவாள் ருத்ரகன்னி
ந	மன்னிவரும்நாள்தோறும் விடியுமுன்	எழுகுவாள்
	மாதேவனை நனைத்து நன்னீரில்	முழுகுவாள்
	அன்னபூரணிக்கன்பன் அடியினை	தொழுகுவாள்
	ஆதரவுடன்விர தமா	யொழுகுவாள் ருத்ரகன்னி
ச	ஆண்டவனுக்குமுன்னே நாட்டியம்	பொருந்துவாள்
	அடியாரேபொருளாக அர்ச்சித்து	வருந்துவாள்
	வேண்மெறுசுவையுண் அருத்தியே	திருந்துவாள்
	மிஞ்சியதையி யம்கொண்	டருந்துவாள் ருத்ரகன்னி

சுந்தரேசர்பூவணநகரில்கித்தராகவருதல்.

விருத்தம்.

ஏமையன்பை புலகறியப் பூவ ணேசன்

இரணியத்தா ல் தமதுருச்செய் யென்று வட்டுத்

தீர்மானம் தெரிந்தவகை கீழ்வாற் செய்து
தனக்குள்ளே தோறும்வரும் பொருள்களைத் தம்
மேம்பாட்டை யடியார்க்கு லால்மிஞ் சாதல்
நினைத்துமுன்னம் பொற்கிழிதென் னனுக்கீர் நி
மாமதுரே சனவேண்ட அவ்வா நேயு
வணங்கிற் சித்தராய் வருகின ருரே.

மத்தியமாவதி, ஆதி

பல்லவி.

சுந்தரர்வந்தனரே சாமிசோம சுந்தரர்வந்தனரே
அதுபல்லவி.

சுந்தரர்வந்தனரே சாமிசோம சுந்தரர்வந்தனரே
அதுபல்லவி.

க	துய்யபூதியணித் தெழில்பரவிய	மெய்யும்	
	கையிலிவியுதிப்பையும் காட்டிக்கொண்டாள் செய்யும்	சுந்தரர்	
உ	கட்டுவாங்கமலர்க் கையிற் றரித்து	யோகப்	
	பட்டமிடைவிற்பகப் பரிந்தேமையாள	முன்பாக	சுந்தரர்
ங	உடையுங்கோவணமும் ஒழுங்காயசைந்	திலகப்	
	படிமமாய்ப்பூண்டு பதுமமுகந்	துலங்கச	சுந்தரர்

பொன்னையாள் சித்தருக்குத் தன்மனக் குறைபாடுகூறுதல்
விருத்தம்

சுந்தரரில் வாறுபூ வணத்தில் நோன்பு
தொடுத்திருக்கும் பொன்னையாள் மனையை நாடி
வந்தளவில் லாமலங்கே யமுத ருந்த
வருமடியா ரோடொருவ ராகக்கூடிச்
சிந்தையிலேவெ றெண்ணமடைந் தக்கூட் டத்தில்
சேர்ந்திருந்து துய்யவமு
புந்திமகிழ்ந் திளங்கைமேற் கொண்டே யன்பு
பொருந்திட்டார் தனித்தொருபா லிருந்திட்டாரே.

வசந்தபாவி

சுந்தரரில் வாறுவந்தொ ருபால்	இருந்தார்	அங்கே
வந்தமுத ருந்தினரெல் லோரும்	நடந்தார்	
சித்தரைய டிச்சியர்கண் டுதொழு	கின்றார்	அமுது
பெற்றிடவெ ழுத்தருளும் அய்யனே	யென்றார்	
உங்களைச் சாமியெங்கே யென்று	தொடுத்தார்	அவனை
இங்கழையு மென்றாள்ச் செய்து	விடுத்தார்	
அக்கணஞ்சே டியரேமை யாளிடஞ்	சென்றார்	ஒரு
தக்கவர்வந் திருக்கின்றார் என்று	புகன்றார்	

டு	அந்தமொழியேமையறித் தக்கணம்	வத்தாள்	பவ
	பத்தமகத் திமீம்சித்தர் பாதம்	பணிந்தாள்	
சு	சித்தனடி யாரென்றெண்ணியுள்ளம்	களித்தாள்	உவமை
	அற்றவருக் கர்க்கியபாத்தியா சன	முனித்தாள்	
எ	எத்தவஞ்செய் தேனிற்குற வென்று	கூர்க்கினால்	மொழிந்து
	சித்தர்மேனி யும்அழகும் சேர	நோக்கினுள்	
அ	புன்னகைய ரும்பகின்றஞ் சலிசெய்	திட்டான்	சித்தர்
	தன்னகம கிழந்தருளும் கண்வலைப்	பட்டான்	
க	அய்யாவுள் ளே வரலாமென் றன்பு	பொழிந்தாள்	அடியேன்
	உய்யவுமக் கேற்கச்செய்வே னென்று	பரிந்தாள்	
ய	ஏமையிந்த வாறுபச ரிக்கத்	தெரிந்தார்	சித்த
	சாமியவள் மேலேயருள் ளோக்கம்	புரிந்தார்	
கக	உன்னிடையைப் போலுன்போ முகினில்	நல்லாய்	கொஞ்சம்
	என்னகார ணத்தினால்இ ளோத்தது	சொல்லாய்	
கஉ	கூறெனச்சித் தவுருவம் கொண்ட	மெய்யனே	கேளும்
	வேறொருருகையுமெனக் கில்லை	அய்யனே	
கங	எங்கனையன் திருவுருத்	தங்கத்தினாலே	செய்யத்
	தங்குமாசை யாற்கருவு ருச்செய்	தேன்மேலே	
கச	என்கையிலே நாள்தோ றும்வ ரும்பொரு	தன்னால்	தொண்டர்
	தங்கள்பூசைக் கேசரிக்கட் டுதென்று	சொன்னான்	
கடு	எண்ணியப டிமுடிக்கக் கங்கை	யணிந்தார்	என்ன
	பண்ணுவாரோ வென்றுமலர்ப் பாதம்	பணிந்தாள்	

விருத்தம்.

சித்ததைத்தாழ்ந் தேமைவிவ்வா றுரைக்கு மின்சொற்
 திருந்தியதே னெனச்செலிக்கே றிடவ ருந்தும்
 புத்தமுதைப் போலவனன் பதுதித் திக்கப்
 பூரண னந்தமுடன் கருணை கூர்ந்து
 முத்தநகை யேயிளமை யாக்கை செல்வம்
 மூன்றுகீர் மேலுதிக்குஞ் சூழிழி போலே
 மித்தையெனக் கண்டறிந்து சிவதர் மத்தை
 விரும்பியிழைத் தாயெனப்பின் விளம்பு வாரே

சித்தந்தவலோகங்களைக்கனகமாங்கு அளித்தல்.

அதிகமாம் சிவதாமரன் சிவார்ச்சனைநற் சிவபூசை அடியார் பூசை
 இதனிலொன்றுக் கொண்டு கும் ஜனதரித் தடியார்க்கே யீந்தாய் பின்னும்
 மதியணியோன் திருவுருவம் காண்கினைத் தனையதற்குள் மனையி லுள்ள
 உதவியில்லா நவலோகம் யாவுமிக் கே கொடுவாவென் றுரைத்திட் டாரே.

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

க	சாமியிந்த வாறுரைக்க ஏமை	மகிழ்ந்தாள்	திரு
	மாமனைக்குள் ளதிவேக மாகப்	புகுந்தாள்	
உ	வங்கஞ்செம்பிரும்புவெள்ளி	பித்தனை தரா	உள்ள
	வெண்கலை தம்பலவும்	குதிர்குதிரா	
ங	தேயுமிடை பாள்பரப ரென்றெ	டுத்தாளே	கொண்டு
	போயிருக்கும் சித்தர்முன்கல் லென்று	வைத்தாளே	
ச	வைத்தபல்லோ கத்தையும்வெவ் வேறு	குறித்தார்	கேளும்
	சுத்தநீரெடுத்ததின்மேற் சித்தர்	தெறித்தார்	
ரு	இத்தைநீவி ராவெரிவி லிட்டெடு	பெர்னனும்	எடுத்த
	தத்தையேகொண் டசனாருச் செய்யெவ் று சொன்னார்		
சு	இன்றிரவுக் கிங்கிருந்த முத	ருந்துவீர்	நான்
	வின்றபடி செய்திடம னம்பொ	ருதுவீர்	
எ	மண்டிருள்பு னருமுன்போ மென்று	புகன்றாள்	நீல
	கண்டரம்மொழிக்கிசைந்தி டாம	லகன்றார்	
அ	மானேகூடற் சித்தர்யாமென் றோதி	மறைத்தார்	மறைந்து
	போனபின் மதுரைஎம்பி ரானென	றறிந்தாள்	
க	வாய்த்தவரே கச்சிறித யர்ச்சியைப்	பூண்டாள்	கவலை
	மாற்றினாரென தேபெரும கிழ்ச்சியும்	நீண்டாள்	
ய	சித்தர்சொல்லைப் புத்திபூர்வ மாக	நினைத்து	வன்னி
	மத்தியிலே வைத்தனள்பல் லோக	மனைத்தும்	
கக	ஈசனடி யையடைந்தோர் காட்சி	யைப்போலே	எல்லாம்
	மாசகன்ற சொர்ணமய மாச்சொ	ருக்காளே	

விருத்தம்.

சித்தர்சொன்ன வாறுலோ கங்க ளெல்லாம்
செம்பொன்னு வினைத்திடலால் ஏமை நோக்கிச்
சித்தமகிழ்ந் துருவிலை னுருவஞ் செய்து
திருவழிகைப் பார்த்துச்சுத் தானே வென்று
பத்தியிருக் தள்ளிமுத்தம் கொண்டுள் ளன்பிற்
பழகியபி ரானாகப் பிரதிஷ்டை செய்து
நித்தமுதல் நடத்திச்சின் னுளவாழ்ந் தின்பம்
நிறைநதிட்டாள் சிவபத்தி னுறைந்திட டாளே.

இதுவுமது

அய்யனைச்செய் தேமையந்நா யகன் கபோதைத்
தள்ளிமுத்த மிட்டநகக் குறியுஞ் சொன்ன
செய்யகா ரணக்குறியும் கொண்டு செம்பொன்
திருமேனி வேறுகி விளங்கி நாலாம்
பொய்யுகத்தோர் தமக்கேர்க்கத் தக்க தாகப்
பொருத்திரின்றார் இக்கதையைப் படிப்போர் கேட்போர்
வையகத்தி லேதுயர மகன்நின் பத்தை
மன்னியிருந் தரணலகிற் றுன்னு வாரே.

ஆக, விருத்தம் அ கீர்த்தனை உ, தரு உ, ஆக உ. முற்றும்.

சிவமயம்.

மூப்பத்தேழ்ந்து.

சோழனைமலிவிலீட்டியப்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பொன்னையாளுக் காகப் புராந்தகன். இரத வாதம்
தன்னையுன் செய்து வந்த சரித்திர மூரைத்தே னிப்பாற்
சென்னியை மடுவி லாழ்த்தித் திருவடி தம்பும் பாண்டி
மன்னையு மரிந் காத்த மஹையை யினிச்சொல வேனே

ஆனந்தபரவி, சாப்பு.

க அருந்தவர்களே பாண்டிகாடா சாட்சியைச்செய்து வரமும் ராஜ
புரந்தரபாண்டியன் சிவனுலகத்திற் புருந்திட்டான் பின்பு கேளும்
உ அவன்மகனிரா ஜேசபாண்டியன் அனுதினமும்அன் பாஸே கதம்
பவனநாதனைப் பணிந்தவனியைப் பாலித்தானே இப் பாஸே
உ ராஜகம்பீர னென்றவன்மகன் ராஜ்யம்வகிக்கின் றானே இராம
தேசமென்கிலும் ஈசனைத்தொழிச் சிவபரதிஷ்டைசெய் தானே
ச பாண்டியவம்சப்ர தீபனென்றவன் பாலகனெருக் காலே கூ புலி
ஆண்டகேகாள் இருந்தரனுல கடைந்திட்டான்அதின் மேலே
ரு புரந்தரசித்தன் அவன்மகனிந்தப் புலிவகித்திசை பூண்டான் நலம்
பொருந்திடும்அகந் மாலையாவரும் பூண்செய்துல காண்டான்
க பத்தியிருந்த பாண்டியவம்சப தாகனென்றவன் பாணன் சொல்லும்
இத்தரணியில் யாரையும்சிவ பத்தராத்திய சேலன்
எ கருத்துறுஞ்சுந்த ரேசபாதசே கரனென்றவன்கு மாரன் வெரு
திருத்தமாகவே பலர்புகழ்த்திடச் சிவபத்தியிருத் தீரன்

விருத்தம்.

பத்தபரி பாணனஞ்செய் சுந்த ரேச
பாதசே கரபாண்டிய ராச நென்போன்
பத்திரதம் னுருளை ஈரைக் னுறு
பரிபதின விரங்காலாள் இவர்கட் காச
எத்தனைபொன் சிலவாமோ அதுபோய் மிச்சம்
இருந்தபொருள் அனைத்தும்விமா னத்துள் நாடிச்
சென்றுவாய் விளங்குகின்ற சிவனுக் கேற்பச்
செலுத்துவான் புண்ணியத்தை வலுத்து வானே.

காம்போதி, சாப்பு.

க இந்நிலத்தைப்பாண்டி மன்னவர்கோள்வகித்தாண்டான் கூடற்
பன்னகபூஷணன் தன்பணிக்கேயன்பு பூண்டான்
உ கண்டுகைவச்சிரமு முமுதலாபா ணங்கனும் சந்தர்
மண்டமடமீம் வளர்ந்துயரும்கோபு ரங்கனும்

ந.	அல்லாமலின்னம் அநேகவிதஞ்செய்து	தோக்கினுள்	கணக்
	கில்லாமலேபணி பெல்லாம்புதிதாயுன்	டாக்கினுள்	
ச.	யத்தசிரோமணி பென் நிவ்வுகத்தின்	மீது	புதழ்
	பெற்றுத்தருமப் பயிரைவளர்த்திடும்	போது	
தி.	தென்னவன்சேனைச் சிறுமையைச்சோழன்	றித்தான்	அவன்
	தன்னுடனேயம ராடமனத்திலநி	னைநாளை	
சு.	ஆவலுடனேபோ ராயிரம்வரம்பரிக்	ருநதான்	ஒரு
	சேவகனாக விருதணிந்துகொண்டே	முநதான்	
ள.	கூறியநால்வகைச் சேனைப்படையுடன்	கூழினுள்	கடல
	சீறிவருவது போலேமதுரைமேல	காழினுள்	
அ.	நாடிவருவத நிந்துதென்னப்பயந்	தோழினுள்	கங்கை
	சூழமுனனகுறை சொல்லிப்பணிநதுமன்	சூழினுள்	
க.	உன்பலத்தாலுல காள்வதறியாமல்	மண்ணினுள்	அவன்
	தன்பலத்தா லென்தன்சேனையைலேசாகவெண்ணினுள்		
ய.	காவிரிநாடன் பெருஞ்சேனையோடென்தன்	பாலே	வட
	வாவனல்போலே வளைநதநென்றோதவினை	மேலே	
கக.	புத்தமதிலநாம்வ ருவோஞ்சயமுனக்	குண்டாம்	என்றோ
	உத்தரவீசன ருளாலஎழுத்திடக்	கண்டான்	

விருத்தம்

வானிலெழு மொழிகேட்டு நாதன் றுளில
வணங்கிமுக மலர்க்துவகது முரகியகைச்
சேனைகள்சூழந் திடநடுவே பரிமேற் கொண்டு
செப்பரிய சோழமன்ன னுடனே மேவும்
தானையெனும் கடலுடனோ ராறெ திர்க்கும்
தன்மையைப்போ லெதிர்க்கஅவர் தங்கட் கெல்லாம்
மீள்வர்கோன படைகூடற்போல் தோன்றிற் றுககே
மேலேதான் ஈசனருளாடே தானே.

சுந்தரேசர்வேடுருவம்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்

தென்னவர்கோன் சேனையைப்பார்த் தித்த வண்ணம்
செம்பியர்கோன் சேனையதிர்க் திருக்கும் போது
வண்ணமிகு மேருமலை விலல தாக
வாசுகிந னுகநெடு மாலம் பாகப்
புன்னகைவென கனலாகப் பூண்டு பூண்ணுள்
புரமெரித்த ஆலவாய்ப் பெருமான ருனே
புன்னலரைசெய்திடவே டுருவம் பெற்றும்
குதித்திட்டான் அமர்க்கனத்திற் குதித்திட டானே.

க. 108

மத்தியமாவதி; ஆதி.

பல்லவி.

வேடுருக்கொண்டுவந்தானே தென்னனுக்காக வேடுருக்கொண்டுவந்தானே
அறுபல்லவி

நீடிய அரிபிரமர் கூடியதேவர் முனிவர்

தேடியவெள்ளியம்பலத் தாடியதேவாதிதேவன்

வேடுரு

சரணங்கள்

க. வேதமேபரியாவிலங்க ஏறியேமுடி மீதுமயிற் றேகைதுலங்கக்

கா திலணி தந்தத்தோடின காந்திமதிபோலே மின்ன

ஒதரும்வெண்முத்துமாலே யுரத்திலுடுக்களோவென்ன

வேடுரு

உ. அங்கிதலைப்பாருஞ்ஞாடி தங்கக்கடகம் முன்கையில்லு லங்கமாட்டித்

தில்கள்வங்கிசுத்தரசன் சேனைக்கனு கூலனாகச்

செங்கதிர்க்குலத்துதிக்கும் சென்னிக்கொருகாலனாக

வேடுரு

ங. ஆலமுண்டதுமுன்னுலே கழுத்தில்தங்கி மேலெங்குங்க லந்தாற்போலே

நீலமேனியுஞ்சிவந்த கேத்திரமுட னடுத்திக்

காலவன்னிபோற்கர்ச்சித்துக் கையிலொருவேலெடுத்து

வேடுரு

விருத்தம்

தேவதே வோத்தமனிவ் வாறு வேடத்

திருவுருவம் பூண்டுபொன்னி நாடன் முன்சென்

றவலுடன் சார்த்துலம் போலே கர்ச்சித்

தார்ப்பரித்தா யிரம்பரிக்கு மட்டும் நீயோர்

சேவகனென் றேநினைத்து வந்தா யல்லோ

செப்பவொண்ணுப் பரிக்கொருசே வகன்பா மென்று

கோவயிருந் துரைத்ததிடி போற்கா துக்குள்

கொண்டிட்டான திடுக்கெனவே நின்றிட்டானே

மத்தியமாவதி; சாப்பு.

க. மாதவரேகூடல்வாழும் லோக நாதன்மகிமையைக்கேளும்

ஒதரும்வெண்பரிமேலே வேடுருவுடன்சோழன்முன்னுலே

உ. பின்னலிலங்கிடக்கூடிச் செல்லும் மேகத்தைப்போலவேநாடி கையிற்

சொர்ணமயவேலைபெடுத்தான் வலம் சுற்றியேயுங்காரித்தடுத்தான்

ங. ஆயிரம்வர்க்குத்தானே வீர னுமென்றெண்ணியிருந்தானே நோக்கிக்

காயம்நெய்க்கென்மேலே பயங் கைக்கொண்டினிவ்வேலாலே

ச. மாளவதிற்குமெய்யாமே நம் வல்லப்பெல்லாம்பொய்யாமே கொல்லும்

ஊழிதேயென்றொருக்காலே வெருண் டோட்டம்பிடித்தானிப்பாலே

ரு. காமனைவென்றயின்மன்றந்தர் னது கண்டவழுதிபின்றொடர்க்தான் சோழ

மாமன்னனோட்டத்திலமாற்றான் பின் வருகிறானேவென்றுபார்த்தான் (ய)

சு. வேடன்மறைந்த துங்கண்டான் பயம் விண்டான்வழுதியைக்கண்டான்சுன்

கூடன்னவும்தூரத்தினுன் பயம் கூர்ந்தமதூராபுரத்தினுன்

எ காற்றென்றுமுடுக்கலாலே அதைக் கண்டெரிசாடினாற்போலே
ஆத்திமலர்த்தொடைகுடினான் பிற காலேதூர்த்தமுன்னேடினான்
அ மாறதர்க்குள்வினாந்தெழுந்தான் பச்சி மத்திசையகழில்விழுகதான்
தானதுதேர்ந்தகஞ்சூழ்ந்தான் பரி தன்னுடன்கோழனும்வீழுகதான்
க தினதயாபரண்கதிக்கும் அருள் செய்வதினாற்கடவுதிக்கும்
ஆனபோலெழுந்தான்தென்னன் அதில் ஆழ்கதுபோனான் கோழமன்

விருத்தம்.

சென்னியிந்த வாறுபிலத் தளவு மாழ்ந்த
செழுந்திடங்கில் ஆழ்ந்தவிந்து போனா னிப்பாற்
பின்னவன்தேர் கரிபரிபூண் கெலநி றைக்கும்
பேழைமுத லானதெலலாம் கவர்ந்து கூடல்
முன்னவனுக் கேற்றவணி யெல்லாம் நலகி
முத்திபுர நாடரசாண டிருநதா னித்தைச்
சொன்னவரும் கேட்டவரும் பகையை நீகிச
சுகமனுபித் தரனுலகில் துலங்கு வாரே
விருத்தம் ஈ கீர்த்தனை க, தரு ட, ஆக யி முற்றம்

— — — 0 — — —

சிவமயம்

முப்பத்தெட்டாவது.

உலவாக்கோட்டையளித்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

சம்புவே லேந்திச் சோழன் றனையகழ் மடுவிற் றள்
நம்புமி னவனைக் காத்த நலஞ்சில துரைத்தே னிப்பா ள்
பின்புழ வோர்க்குள் மிக்க பெருமையும் அறனும் டுண் ட
அன்பனுக் ளுலவாக் கோட்டை யளித்தவா றினிசசொல் வேனே.

நல்லான்வரலாறுகூறல்.

விருத்தம்.

படிபுகழும் படிசோம சுந்த ரோச
பாதசே கடினாண்டு வருநன் லென்னைப்
பொடியனியும் பரமனுக்கா ரணத்தி னுச்சி
போல்விளங்கும் ஆலகா யுறையு மேழிக்
கொடியுடைய வேளாளர்க் குள்ளே கீர்த்தி
கொண்டறத்தி னெறிதவறா தியற்றி னானும்
அடியாரர்க்கு நல்லானென் றெங்கும் பேருள்
ளவனெ ன்பான் பத்தியிசுத் தவனென் பானே

தோழர் சாப்பு.

பல்லவி.

கல்லானடியார் க்கு நல்லான் அவன்குணம் எவனாம்பெருவுக்கெனும்.

அறுபல்லவி

நல்லா நுழுவர்க்குள் நல்லான்

அறத்திற்கும்

நல்லானகீர்த்திக்கும் நல்லா

னெயருக்கும்

நல்லான்

சாணவகள்.

- க இலலறத்திற்குநபு ருவாயிசைக் தொத்த
ஏகதிழைமார்கள துதிக்கும்படி மெத்த
நல்லதருமகீ லெயெனும்பே குறற
நாயகியைத்தனக் கா தரவாப பெற்ற நல்லான்
- 2 பலலேருமுதுவ ரும்பலததின முகதப்
பார்த்திபனுக்கிதை ஈநதுபினவி குகத
தெலஸாப்பொருளகனும் சேகரித் து வகத
ஈசனடியாரைப் பூசைசெய்து வகத நல்லான்
- 3 சாமியடியார் வெருபேர்களுக கணனம்
தன்னையறுசுவை தன்னுடனே முனனம்
நேமமுடனே யருகதசசெய்து பின்னம்
நேரிழையாளுட னேபுசிப்பா னின்னம் நல்லான்
- 4 துய்யவிபூதிருத் திராட்சத்தையெய்க் கொண்டு
சூலதானபூசைசெய்துபொருள மொண்டு
செய்யவடியாருக் கீயும்நலன கண்டு
தெண்ணீர்மணற்கேணி போலேதிதி மண்டும் நல்லான்

நல்லான் இல்லாமைபால் வருந்தியது.

விருத்தம்.

பத்தருக்கு கல்லானிவ வாறெக காலும்
பரிந்துதவும் நான்வளங்கள் குன்றி னுதும்
சித்தமது மாறுபடா னென்னுந் தன்மை
தினபுவியில் ஞாவருக்கும் தாட்ட வேண்டி
மெத்தஅவன தன்வயலில் விளைவு குன்றி
மெலிவுகொள்ளும் படிக்கால வாயில் வாழும்
வித்தகனும் எம்பெருமான கருணை கொஞ்சம்
விலக்கினான் அவன்மனச்சக் கலக்கி னானே

நீலரம்புரி, சம்பை.

பல்லவி.

இலலாமையடியார் க்கு நல்லான்கொண்டானே

அறுபல்லவி

இல்வாழ்க்கைத் துணைநலம்பூண் டுசைத்தடியார் தமக்குதவப்
பல்வாழ்க்கைதருமீசன் புரிசோதனை யாலே இல்லா

சாணங்கள்

தினமுனிமுத்திரமாயுமுன்று கடன்வாங்கிவாங்கித் தொண்டர்
 தம்புனைகுன்றயாழ் அன்புமேன் செய்து
 தினமுன்கடன்கிடைக்காமல ளுத்தவிரதத்துக் குறுதி
 செய்யவகையிலுலாடல் மெய்யையொழுத தானே இல்ல
 கொடுப்பவசேவினைவுக்கடன் கொடுப்பவகார்ப்புத் தடுக்கில்
 குவலயத்திலதைலிக்க எவருண்டென் மெண்ணி
 அடுத்தவர்கள் துன்பங்களைத் தடியார்க்கசன மருத்தும்
 அந்நியமந்தடைப்பட்ட தென்னசெய்யோ மென்றே இல்லா
 அடியார்க்கசனமூட்டியல்லாமலுண் னாத
 அருந்தவத்துக்குயிர்த்துணையாம் தருமசீலை யுடனே
 முடியா தபட்டினியாக் கிடந்துமெருகம்புண் னாக
 முண்டபசித்திமிசுவம் ஈண்டியுடல புருக இல்லா
 உழவார்க்கழுதுவிருந் தொண்டலென்பது குறைய
 உலையிலிட்டமெருகுபோலே உருகிப்பர தவித்து
 அழுதுதீராப்பொறிக்குத் தெய்வமேதுணை யாமென்
 மரியடியிற்றைபபசியா லெரியக்கட்டிக் கொண்டு இல்லா
 ணுறுமணற்கேணிபோலே தருமமேசெயந் தருமென்
 மலகிதுள்ளபெரியவர்கள் உரைத்தமொழி பொய்யோ
 கூறுபீசன்பண்ணந்திருக்கூத்துக்குறாமென்ன செய்யுக்
 கூடுமென்மறிந்துமுகம் வாடியினம் வருத்தி இல்லா

நல்லான் சுந்தரேசரைத்தன்வறுமைநீக்கவேண்டிதல்

விருத்தம்.

இல்லான் தன் னுடனடியர் ருக்கு நல்லான்
 இந்தவிதம் வருந்திமொந்தே நிலைமை சற்றும்
 இல்லாத் பெரிய்யுடம்போ டிருத்தும் மண்ணில்
 இனிப்பிடுபதுபே நேதுளதென் நேகிப் பட்ட
 தெல்லாந்நம் மய்யனுக்குச் சொல்லிப் பின்னே
 இவ்வுயிரை யொழிப்பதுவே கரும மென்றன்
 கல்லாருங் கத்தான்முன் னடைந்துக் கத்தை
 அடுக்கின்றான் பணிந்துசொல்லத் தொடுக்கின் றானே.

ஆரபி, திரிபுடை

பல்லவி.

வந்துசொல்வாய்

அறுபல்லவி.

அந்தரத்தவருய்யநஞ்சமு தாகவருந்தியமெய்யனே
 உன்தனடியவர் பூசக்கிடையூறு யென்தன்வயல்வினை வய்யனே கு
 னைத்தவிதமென்ன தய்யனே வந்து

க உய்யும்புகைகடன் கொடுக்கத்தகவல் ஒருவருயில்லாமல் னனாத்தினென்
வைபுகத்திலே கடன்கொடுக்கின்ற வல்லவரிருக்கும் னனையும் புகழ்
செல்லும் அவர்குடிப் பேரையும் வந்து

உ ஈட்டும்மதிநதி சூட்டுமெய்யனே எனக்குக்கடன்கொடுப்பீர்களைக்
காட்டிடாவிடில் மனைவியோடுயிர் கழித்திவ்வுடற்சுமைமாற்றுவேன் தருமங்
களைச் செய்பா தருறை யாற்றுவேன் வந்து

உ ஈவில்லாமலே புவிக்குப்பாரமா இருக்குந்தேகியைப் போலவே
பூவிலென்னையும் ஈகையில்லாமல் புல்லனுக்குவது ஞாயமோ சாமி
அல்லதிதென்ன ஞாயமோ வந்து

விருத்தம்.

தொண்டருக்கு நல்லானிவ் வாறு வேண்டச்
சோமசுந் தரக்கடவுள் அருளி னாலே
அண்டமதில் ஒருமொழியே ளாளர் மன்னு
அரிசிப்பை யொன்றுனகத் தமைத்தோ மத்தைக்
கொண்டிபூ சித்ததில்நான் தோறு மொள்ளக்
குறையாதன் பருக்கீந்தே யறத்தைச் செய்திம்
மண்டலத்தில் வீற்றிருந்தென் மலர டிக்கீழ்
மன்னுவா யெனக்கேட்டு மகிழ்த்திட டானே.

நல்லான் அரிசிக்கோட்டையைப்பெற்று தருமங்கள் செய்தல்.

இதுவுமது.

இப்படியே யந்தரத்தில் உரைத்தி டத்தேர்க்
தின்பமடைந் தடிபார்க்கு நல்லான்வேதச்
சொற்பொருளைப் பணித்தில்ல மடைந்து முன்னுள்
தொகுத்ததலப் பயன்றிரண்டு தோன்றிற் றென்ன
ஒப்பிலனபர்க் கானருளும் கதியைப் போலே
உலகறியக் கோட்டையப்பார்த் தரிவை யோடும்
அப்பொழுதே பூசனைசெய் தரிசி கைக்கொண்
டடுக்கின்றான் யாவருக்கும் கொடுக்கின் றானே

பரசு, ஆதி.

பல்லவி

அடியவர்க்குநல் லான்சிவனருள் அரிசிக்கோட்டையைத் தனக்குலவாத
ஆஸ்தியாக்கொண் டறஞ்செய்து மகிழ்ந்தானே

அறுபல்லவி

படிபுகழும் தருமசீலயெனும் பத்தினிதன்னுடன் நித்தமூர்தப்பாமல் அடி
சரணங்கள்

மாமதிசூழ்சோமசுந்தரர் தாமளிக்கின்ற கோட்டையை நன்
முனமிருந்தசத் தனம்புகைகட்டிப் புனிமலருடன் தினமுமருச்சித் தடி

- உ. வழக்கப்படிக்குவிளக்கமாமடி. சிலுக்குமதற்குவெண்டும் பல (ழத்—தடி
வகைப்படுங்கரு. விகட்டுமேயது விலைப்படுத்திக்கொண்டகத்தினில்மகி
கூ. கொண்டலைப்போலே தொண்டர்களுக்கும் பண்டிதர்மறையவர்க்கு மன்பு
கூர்ந்தைம்புலத்திலார்த்தவர்க்குளம் வாய்ந்தெவர்க்குமீந்தறுதின மடி

விருத்தம்.

அன்பனடி யார்க்கினியா னிந்த வண்ணம்
அனைவருக்கும் வேண்டியதிக தளகே சன்போல
தன்பிரிய மனைவியொடும் புத்திர பெளத்திரர்
தங்களொடும் சுற்றத்தார் தமர்க ளொடும்
அம்புவியில இன்பமுடன் வாழ்ந்தந் தத்தில்
அரணுருப்பெற் றுனிதனை யறைவோர் கேட்போர்
இன்பமடைந் தல்லலகன் றிசையைப் பூண்டே
இருநிலத்தி லுபாநியந்த்ரே யிருப்பர் தாமே.
விருத்தம் ளு கீர்த்தனை ச, ஆக கக முற்றம்.

— — — 0 — — —

உ.

செவமயம்.

மூப்பத்தொன்பதாவது,

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

காமனை யெரிந்தோன் றெண்டர் களுக்கினி யான்றுண் பத்தைத்
தாமறிந் துலவாக் கோட்டை தந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
தேமலர் முல்லைத் தாரார் சிறுதகை வணிகற் காக
மாமனா வழக்கு ரைத்த மகிமையை யினிசெர லவேனே.

தனபதியின்செய்திகுறுதல்.

விருத்தம்.

தென்னவர்கோ னுனசுந்த ரேச பாத
சேகரனில் வுலகாளும் நாளிற் கூடல்
தனனிலுறை வணிகருக்குட் குபேர னெப்பாம்
தனபதியென னும்பெயரோன் னுனைவி யாகும்
அன்னநடை சுசீலையென்பாள அவளோ டில்லத்
தகமகிழ்நது வாழ்ந்திடுநாள மைந்த ரில்லா
தின்ன லுடன் இருவருமக் குறையே மேற்கொண்
டெண்ணினுர் மனவருத்தம் னண்ணி னுரே

பெலகரி; ஆதி.

பல்லவி.

தனபதிசெய்திகேளும் தவமுனியோரே

அதுபல்லவி

தனபதிபோற்செழிக்கும் சம்பன்னனாக்களிக்கும் தனபதி
சரணங்கள்

க பிள்ளைப்பேறில்லாமையாலே பெருமைகுன்றிமென் மேலே
உள்ளத்தில்தொந்தொருக்காலே ஒண்டொழுந்தன்னோடென் பாலே தனபதி
உ தங்கைகளைத் தாம்பெற்ற நனையனாகக்கொண் டெற்ற
மங்கைகைக்கொடுத்தான்சுத்த மனையாளவாங்கி மிகுத்த தனபதி
க கண்டுகைசுட்டியும்பூட்டிக் கைவளைகுண்டலம் மாட்டித்
தனையையாரோணும்சூட்டித் தழைக்கசெய்தான்சீ ராட்டித் தனபதி
விருத்தம்

தனபதிசந ததியில்லா தவனா னாலும்
தன்மனையா ளிடத்திலஉற்ற வாஞ்சை யாலே
அனுசையிடத் தனுதினமும் பூசல் செய்ய
அவனொரு நாள்கோபித் தனனா லிந்த
மனமழிச்சி யேனவிளங்கும் பிள்ளை யிலலா
மாபாவி யுனக்கிருமை வரும்பே ரெலலாம்
எனநருமை நனமகனா ளன்றே வென்றே
யேசினுள் நோந்தபடி பேசி னாளே.

தாயத்தார்தனபதியின்பொருளெல்லாம்அபகரித்தது.

இதுவுமதி.

தங்கையிந்த வாறரைக்க வெட்கம் பூண்டு
தனபதியின் நெருசென்மத் துக்கா னாலும்
அஞ்சுழத்தைப் பேறடையத் தவஞ்செய் வோமென்
றப்பொருளெல் லாமருகன் தனக்கே யாக்கி
மங்கையுடன் சென்றான்பின வராது கண்டு
வலிமையினல் இலவாத வழக்குப பேசிப்
பங்குடைய தாயத்தார் அநீத மாக்கைப்
பற்றினார் பொருள்முழுதும் சுற்றி னாரே.

சாயேரி; ஆதி.

பல்லவி

பாரும்பாரும்தாயத் தார்கள்மிகுந்து தன பதிமுதலைக்கொண்டாரே
அதுபல்லவி

பாரும்வினையிலம் அடிமையா பாரணம்
பசுக்கள்நவமணிகள் கணக்கிலலாத தனம்
சேரும்பெட்டிகன்புறவும் இழந்துகண்ணீர் வடிக்கச்
சிறக்கித்தபுட்டோலே சேயும்தாயும் துடிக்கப் பாரும்

சரணங்கள்

(ராசே

க அகதிக்குத்தெய்வந்துணையலலாலவெறுண்டோவென் தனையும்கனும்துய
அகமெலிந்தேழைசொல் லம்பலமேறுமோவென்றாலவாயர்ன்முன் னாலே
புகழ்மடியவர்க்கோர் ஆதாரமாவிகளும் புண்ணியாவெனப்பணிந் தன்
சுகமதற்குத்தந்தைதா யாவீர்தெகட் கண்ணையும் (பாசே
தகப்பனும்அன்றோவென்றே முறைகூறவொருக்காலே பாரும்

உ என்மகளைபெனக்கு முன்னோனமகனிலலாமல்எவரும்காணத்தகுதியாகவே
தன்மகனாகப்பெற்றிப் பாசேகாணிபொன்மனைசுகலமும்எங்கள்வச மாகவே
நன்மனவகொண்டளித்து மனைவியுடன்வந்தை நாடிச்செயவேனுமென் றே
வனமையினுலேதாயத் தார்களவைக னெல்லாம் (கவே
வவ்வினொளையுசொன்னான் பின்னுக்கூர்மையாகவே பாரும்

ஊ ஒருத்திரானெனக்கய்யா ஒருமகனிலவென்றுமஓதறியாளேழையுல்லாமலே
கருத்தறியாதசிறி யோனென்கருக்குவேறு களைகணத்தாங்குவாரில் லாமலே
வருத்தமுற்றோமேயுயிர்க் குயிராய்நிறைந்தோயெந்த வரலாறுங்கா ணுவாய்
அருடகடலேநீயன்றி யாரிருக்கின்ற ரெனறே (சொல்லாமலே
அடிபணிந்தோதிவீழநாள அகமவேறுசெல்லாமலே பாரும்

தன்பொருளைத்தரும்படிவணிகமகள்ஞாநிகளைத்தடுத்தல்.

விருத்தம்.

அடிபிடிவழக்காச் செய்துதா யத்தார் அறம்பொருள் கவர்த்திட வருத்தி
அன்னையும்மகனும் சாமிமுன் னுரைக்க அவரரு ளாலுறத் திடுக்கால்
விடிவரைஞாதி களைமறித் தவையில் வேத்தன்மே லாணியிட் டிருத்தவ்
வேளைவந்துனது வழக்கைநாம் தீர்த்து விடுகிறோ மெனக்கரு வதனில்
வடிவுறுமறையோன்போலுரைத்தகன்றார் மகிழ்ந்தெழுந்தெளியருத் குத்தெய்
வந்துணையெனப தறிந்தன னெனன வணங்கிவந தகம்புநுந் துரைத்த
படியெழுந் திசன் கோயிலமுன் பணிந்து பலர்களும டுக்கப்பூா திகனின்
பக்கம்வந்தெனதுபொருள்களைக் கொடுத்தப்பாசேபோமெனத்தடுத்தனனே.

கௌனிபந்து, ஆதி.

உல்லலி

அன்னியாயம்செய்து கொளுந்ஞாதி களையெம்பொருளைத்தாரீர்

அறுபல்லலி.

மன்னவனுனை தன்னையையிட்டேன பின்னொருபக்கமும் செலலவுமொட்டேன்
அன்னமு தலாப்புசிக்கொட்டேன் அன்னி

சரணங்கள்

க அடியெடுத்தொருபால்நாட்டக்கூடாது அடுப்பிலேநெருப்புமுட்டக்கூடாது
படிவாச லும்தாண்டக்கூடாது அன்னி (சார்வீர்

உ அழுக்காறுடையவர் ஆகவேசேர்வீர் ஒழுக்கமிருந்தார்மச் சபைக்குள்ளே
உழக்குத்தீர்ந தபின் அப்பாற்போவீர் அன்னி

சுந்தரேசர்வழக்குத்தீர்க்கமாமனாகவருதல்

விருத்தம்

இத்தவிதந் தடுக்கையில்லா திகள்வலுக் கொண்
முழுக்குரையால் வைதுதள்ளி யடித்தோட் டெங்கால்
வந்துதர்மச் சபைமுன்னே முறையோ வென்னு
மாதாக்கத் தெரிந்தறத்தார் அவள்பின் னோடே
தத்திடுஞ்சே வகருடனே சென்று மாற்றார்
தகையழைத்துக் கொண்டுவந்தான் வரும்போ தாங்கே
புந்திதனி லாவையப் பெருமா னன்பு
பூண்டிட்டான் தனபதிபோல் தோன்றிட டானே.

மோகனம், ஆதி.

பல்லவி.

மாமனாகவந்திட்டானே வழக்குத்தீர்க்க மாமனாகவந்திட்டானே
அறுபல்லவி.

நெமிதரனுமல ரயனுத்தேடரிய மாமதுரையில்வளர் சோமசுந்தரமூர்த்தி மா
பரசு, ஆதி.

க	துக்கமாங்கா திருகுண்டல	மின்ன	வரைநிகர்த்த
	தோளிலங்கதம் பளப	என்ன	இருளகற்றும்
	கங்கணமுன் கைவிடொளி	துன்ன	உருத்திராட்சக்
	கண்டுகை திருக்கழுத்தில்	மின்ன	மதுவைபுண்டு
	பங்கயத்திதழிவ நங்கும்வண்டுகள்		போலே
	தங்குமணிமோ திரச் செங்கைவிடென்		மேலே
	தங்கையையும்சேயையும் தள்ளிவிட்டோர்முன்		இலே
	சிக்கவேறுபோல்வீறி லங்கநடந்தன்		பாலே மாம
உ	திருமுகமாகுத்தாமரை	வாழிப்	பிள்ளைக்குச்சதி
	செய்ததாபாதிகள்மேலே	கூடி	உடனேதமக்
	குறிமதிரும்கன்மேலே	நாடித்	தண்ணீர்வந்
	துளமகிழ்ச்சிதனைமிகக்	கூடி	நீதிதெரிந்த
	அரசனில்லையோபெரி யோரில்லையோ		சிறந்த
	அரசனசெங்கோலுங்கொடி தாச்சோநூல்கள் மொழிந்த		
	உரியதெய்வமுங்குடி யோடிப்போச்சோ		உயர்ந்த
	தருமமும்போச்சோவென்று தருமச்சடையில்		முந்த மாம
க	பாதகத்தாயா திமார்கள்	கண்டு	விம்மிதமுடன்
	பகட்டுமனவலியிழந்து	பண்டு	தீர்த்தவழக்க
	நீதமாச்செய்தோமென்றுள்ளம்	பிண்டு	அச்சமுநாணம்
	நெருங்கியேதமைவிழுங்கக்	கொண்டு	நட்டுவிழிக்க
	ஆதாவுடனேதம் மருமகனை		நெரிட்டுச்
	சோதரிபுடனாரைத் தேதழுவிக்கை		தொட்டு

வேதிவர்சாமகானம் ஒதுதல்போல்வாய் 5௮௪

ஆதுலாரைந்தோ அந்தோவென்றேகூப் 9௮௫

மருமகனைத்தழுவி அழுதுவருந்
விருத்தம்.

மாதுலன்போல் வந்தசுந்த ரேசன றுளில
மைந்தனும் தா யுங்கண்ணீர் சொரிய கீழ்த்தெம்
தாதையே பென்றலறி யமுகு மையன்
தடக்கையா செழித்தனைத்துக் கட்டிக் கொண்டு
ஆதரவோ டவர்தமைத்தம் கண்ணீர் வெள்ளத்
தாழ்த்திமகன் தனைப்பார்த்தென் னப்பா வுன்றன்
ஒதரிய பணியெல்லா மியாவச் சைக்கொண்
டுய்கின்றார் என்றுரைத்து நைகின் றுரோ
ஆகிரி; ஆதி.

க	பாலனையுன்மார்பிற்சரப் பணியெங்கே	காணேன்	
	காலணிச்சிலம்புஞ்சுதல் கைகளுந்	காணேன்	
உ	பட்டையரைநூணிடைபில கட்டவுந்	காணேன்	சொர்ணக்
	கட்டியமுகத்தசையும் சுட்டியுந்	காணேன்	
கூ	மின்படுக்குண்டலஞ்செவி தன்னிலே	காணேன்	பிள்ளை
	தன்பணிகளைக்கவர்த்தென் பெறுவரோ	காணேன்	
ச	அஞ்சாதேவேறென்றுக்கும் னஞ்சலிக்	காதே	கொடியம்
	வஞ்சகர்வழக்கிழந்து மறைவாரிப்	போதே	
ஞ	மித்திரரிடத்திலவஞ்ச கத்தைச்செய்	தேனோ	கமபு
	வைத்தவர்பொருட்குமாறட் டத்தைச்செய்	தேனோ	
சு	நாடியேற்றோர்க்கில்லையென்றே யூழிவிட்	தேனோ	கடவு
	கூழிவாங்கியுஞ்சிலர்போல் தேடிவிட்	தேனோ	
எ	ஏலேசனென்கம்பொருளைப் போலேமென்	மேலே	தருமந
	தாலேயீட்டிம்பொருள்வரும் தன்னுன்மென்	மேலே	

விருத்தம்.

மைத்தன்மனந் தேற்றியீ சனைக்கும்பிட்டு
மாணிக்கத் தேற்றிவிற்கும் வணிக ரேறே
அந்தரணி பன்செங்கோல் துண்ணுந் கட்டும்
அறத்தட்டில் னாவென்னும் துலைநாவிட்டு
இந்தஅற வோராலெம் வழக்கு மாற்றா
ரியறமும்பழக் குந்துக்கித் தெரிவா யென்று
சுந்தரனாந் தனபதிலேன் டிடவே மாற்றார்
சொடுக்கினார் சபையிலுள்ளோர் நடுக்கி னாரே.

வணிகர்தாம் தனபதிபென்றுமுறைபோடடையாளம்சொல்லல்.

ஒருவியாக் கிரமன்னுன் கூறக கெட்டே
யுளங்கடுக்கித் தருமசபை யுற்ற சான்றோர்

இருவர்வழக் கையுமேற்கொண் டனுவா தித்தாய்க்
 திவற்றில்லா திகள்வழக்கே இழுக்கென றேத
 வெருலியவ ராடுடுத்த கள்ளன போலே
 விழித்தவநிற் சிலர்கள் தன பதியல் லென்று
 திருமுறுகாயப் பேசியடை யாளங்கேட்கச்
 சேறுவார் மந்தனைக் கூறு வாரே
 மோகனம், சாப்பு

பல்லவி.

முறையோடே அடையாளம் மெழிந்தார்

அறுபல்லவி.

மறையின்பொருளுரைக்கும் மதுரைநாயகன்ருளி முறை
 சரணங்கள்.

க தந்தையன்னை மாமனறும் மாமி தாயாதிதமக்குமுன் னுண்டானோர் கீறும்
 மைந்தர்களுடன் பிறந்தோரும், பந்து

மனைவியைமுதலான அனைவர்கள் பெறும் முறை

உ குலமுறைநடத்தைசொரூபம் நிறக் குடிப்பிறப் பளவோசை வரும்லாப
 தலைமுறையோர்கள் பிரதாபம் சுத்தியம் (லோபம்)

தயவுதாட்சண்ணியம் பயம்பச்சாத்தாபம் முறை

ங செல்வம்வயதளவுதாரம்தொழும்பெய்வபத்தியொழுக்கம் தருமம்விஸ்தாரம்
 கல்விநினைமைதீரம்பட்டங்

காணிநலமைபெலம் முதலாக்கெம்பீரம் முறை

அடையாளம் இந்தவண்ணம் உரைத்திடக் கேட்
 டரியதன பதிவணிகர் இவர்தா மேயென்
 றுடையதுரைத் திடத்தாயத் தார்வ முக்கில்
 ஓரமடைந் தரசனொறுப் பானென் றெண்ணி
 கடைமிகுந்தில் லுக்குப்போய் வருவே னென்றும்
 நான்குளத்துக் கேகியிதோ வந்தே னென்றும்
 இடையிலிவை மாருதன்கண் டெழுமே கம்போல்
 ஏகினர் சிதைந்தொளித்துப் போகி னாரே

இதுவுமது.

ஞாதிகள்நீம் கிடச்சபையோர் தனப திக்கே
 நற்பொருள்முற் றும்சேர்த்தா வணம்வ னைந்தாங்
 கோதிடப்பின் னதைவாங்கி மைந்த னுக்கீந்
 துலகேசன் மறைந்திட்டான் சுந்த ரேச
 பாதசே கரன்மெழுந்தி சனைப்போற் றித்தன்
 பாலகனும் வரகுணற்கு மகுடஞ் சூட்டி
 நாதனடி சேர்ந்தனனீ துரைப்போர் கேட்போர்
 கலம்பொருந்திச் சிவனுலகில் நண்ணு வாரே

ஆக விருத்தம் 10, கழிநெயில் 8, கீர்த்தனை 10, தரு 8, ஆக 36. முற்றம்.

சிவமயம்.

நாற்பதாவது

வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

முதலிடை யீழில் லாத முக்கணை வணிக னாதி
எதிர்வழக் காடி வெற்றி யிசைத்தவா றுரைத்தே னிப்பால
பசிவர குணனைச சூழும் பழிதொலைத் தால வாயில
கதிதரும் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய திணிசொல வேவே

வாகுணபாண்டியன் அரசாட்சி.

விருத்தம்

நிஷ்டையிலே முக்கணைபால அன்பு பூண்டு
மெறியறிந்து தவஞ்செய்முனி வோரே கேட்பீர்
இஷ்டமிகு மிசமான னிரவி யிந்தோ
டெரிவானம் நிலஞ்சலிவக் காலென் றோதும்
அஷ்டமூர்த் தியின்வடிவும் தானா யோங்கும்
ஆவாய்ப் பிராணமன மெய்வாக் கொத்துச
சிஷ்டர்புகழ் வாகுணபாண் டியன்முக் காலும்
சிந்திப்பான துதித்தடியில வந்திப் பானே
முகாரி ஆதி.

பல்லவி

வாகுண பாண்டியன்புவி யாண்டா ன் மகுடஞ்சூடி வாகுண

அதுடலலவி

வரமிகவருளும்சந் தரபாதசேகரபாண

டியனுத வியபுத லவனெனுந் திருவுள வாகுண

சரணங்கள்

வேதமு தற்கொ ண்டொருக் காலே உளளகலைகள்

ஒதியு ணர்கதறிவி னாலே பலகாரிப்புழு

நீதிதவிராமலமென மேலே செய்கையாலமலர்

மீதிஸ்வ ளரயனைப் போலே விளங்கிப்பின னும்

பூதலமன்னவர்தன் பாதமதொழவிசயம்

சேர்தலினாலேபுரு கூதனிலுந் துலங்கும் வாகுண

புகலுங்கற் புடைமையைச சூடிப் பங்கயமலர்

மகளிரைப் போலகெறியில் நீடி வருமிலலாளோ

புகபோக முறைமையைக் கூடி வாழ்கையினாலே

முதிலவண்ண னுமென்றிசை மீட்டிச் சசித்துப்பின னும்

மிகவெழி ல்பரவிய மகிமையி னாலிரதி

மகிழா ளும்இவனுக்குநிகரோவென லிலங்கும் வாகுண

உ முறைமாரிக் கொண்டெப்போதும் தோற்றி இகல்புரியும்
 பொறிகர னுதிபகை மாற்றி மொழிதப்பாமல்
 அறிவாஸ்தும் அமுணரும் கீர்த்தி கொண்டதாலெங்கும்
 நிறையுமீ சனென்றியாரும் ஏத்திச் சொல்வதலலாமல்
 நிறைவுதருமெய்யொளி பெறுவதினாலுலகில்
 கறையிருக்கடிபகல இறைபவன்போலவிளங்கும் வரகுண

ச ஈதகெச தூரகப தாதி பெலம்பெற்றோங்கும்
 நிதியிலகு பேரனிலும் கியாதி பூண்டுதெனிகத
 மதிமான னுதினமும் பாதி மதியணிந்தே
 மதூராபு ரேசன் அடி மீதில் பத்தியுடனே

நிதமுந்தொழுதுபல துதிகள்மொழிந்தறிவு
 முதிர்வுவந்துகூடப் பதியில்நிதம்விளங்கும் வரகுண

விருத்தம்

மேதினியிவ் வாறாண்டி வரும்காலோர் நான்
 வேட்டையின்மேற் காத்தலகொண்டா ரணியஞ் சென்று
 போதகம்பெய் புலியேன முதலா யாங்கே
 புக்குவிலங் குகனோடத் தூத்தி மாலைப்
 போதளவும் வார்சிலையில் கொடுங்கு ரம்பைப்
 பூட்டியனே கம்பேட்டை யாடி வேந்தன்
 வாதனிலங் கடும்பரிமேல் ஆல வாய்ககு
 வருகின்றான் மனத்துவகை பெருகின் றானே.

ஆனந்தபைரவி, ருபகம்.

மதிஞ்சுகிகா மணியெனத்திகழ் வரகுணன்வேட்டை யாழிக்
 வனவாம்பரி தனிசேமன மகிழ்கதேகூடல் காடி
 கதியுடன்வரும் வழியிலேதாகம் கடும்பகிநடை யாலே
 கையாயொரு மறையோனுறங் கையிலேயவன் மேலே
 அபமடிசுடு வுரத்தில்கவக்கவே யாருயிர்இறங் தானே
 அறியாமலே தனதாந்திரு அரண்மனைபுகுந் தானே
 உயிரகலுமல் வுடலைக்கண்டுரி யோர்விழியுமுன் னெடுத்தார்
 உலகாள்பவன் தலைவாயிலந் தோவென்றிடத் தொடுத்தார்
 அதையறிந்துதென் னவன்நன துளத் தருண்டமைச்சரோ டிடுத்து
 அறவோர்கையில் பொருளீந்துகர் மாதிசெய்ய விடுத்து
 சதிதரும்பழி தனைநினைந்தகம் தனில்வெகுதய ரடைந்தான்
 சாரும்மந்திரி மாநம்பர தவிக்கவுள்ளு டைந்தான்

வரகுணபாண்டியன்பாபசாந்திசெய்தல்.

விருத்தம்

வரகுணனில் வாறுவலைப் படுமான் போலும்
 வன்னிதனி லேவிழுகத வெண்ணெய் போலும்
 உருதல்கண் டுமைசசாபுரேய இதர்கள் சூழ்ந்தே

ஓகோதுப் பழியறியா மையினால் வந்துன்
அருகுமலா விதுநீங்கும் வண்ணஞ் சாந்தி
அதிவிரைவிற் செய்யவேண் டுமென வையைக்
கரைதனிலோர் சாலையெடுத் துடனே செய்யக்
கருதினன் யாவருடன் பொருதி னானே.

துசாவந்தி,

பல்லவி.

பாவசாந்திபண்ணினானே பிரமகத்தியாதி பாவசாந்திபண்ணினானே
அதுபல்லவி.

தேவதேவநீலகண்டன் சேவடிபணியும்தொண்டன்
காவலர்தமக்குமிண்டன மாவாகுணவுத் தண்டன்
சரணங்கள்

பாவ

வேதியர்க்கன்னமாராய்ந்து அறுசுவையோ டேதினத்தின முயீந்து
பூதனம்பசுத்தொடுத்து ஓதுமுறைமையடுத்து
ஆதரவுடனெடுத்து ஹேதுநினைந்துகொடுத்துப்

பாவ

அகமருஷணத்தினாலே திலம்செய்யோமம் சகலமுஞ்செய்துமென்மேலே
புகழ்மைக்கல் வியமுண்டு வகைபலதானமும் கண்டு
நிகரில்லாப்புகழைக்கொண்டு தொகைவிலாப்பொருளை விண்டு

பாவ

மூவருருவாகவாமும் அரசைநிதம் ஆவலாய்வனைந்துகேளும்
கோவிருகொம் பில்நீர்பெய்து ஆவலோடன்னீருண்டுய்து
பூவறுகுதேடிக்கொய்து ஆவினுக்கருந்தச் செய்து

பாவ

வாகுணபாண்டியபிணைபிரமகத்திபிடித்துக்கொள்ளுதல்
விருத்தம்.

சாந்தியிந்தவாறுமுறை யோடே தக்கோர்
சாற்றுதலுக் கிரண்டுபங்காத் தனத்தை யீந்து
வாய்ந்துசெய்தும் அம்மகா பாவத் துக்கு
வலிரீங்கா மையினாலே மேலிட் டேடிக்
காய்ந்தெய்யிற் பற்றியிதி னாமந் தன்னைக்
காட்டியமு லெழுந்தவகை ட்டாலே தோன்றி
வேந்தனரு கேயுருவத் துடனே வந்து
விடக்கண்டான தன்னைவனைந் திடக்கண் டானே.

கல்யாணி, ஆதி

பல்லவி.

தத்திக்கொண்டுபிரம கத்திவாகுணனைச் சுற்றிவந்துகேளும்நற்றியே

சுற்றித்தலைமயிர்வி ரித்துப்பு கையெழுமு
கத்தைக்கொடுவக்கிரதந் தத்தையளித்துத்தத்தித்

தத்தி

சரணங்கள்

- க முன்னே சென்றும் பின்னே முடிக்கும் இருபக்கமும்
மோதிரிழல் போலேகூடக் கூட அடுக்கும்
முறுக்கும் வீசையைத் தொட்டே யுறுக்கும் குகைபோலவாயைத்
திறக்கும் கெக்கலிகொட்டிக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக
முதிர்ந்தமலைநெருகுவந்தந்திடி அதிர்ந்ததெனவா றெலியும்செய்திவை தத்தி
உ வாரும்பின்னா யென்று சொல்லும் சீக்கிரத்திலே
வன்பழிதா வென்றுவாயை வாயை மெல்லும்
வாங்கும் பெருமூச்செறிந் தோங்கும் வெகுதூரத்தில்
காண்கும் பக்கத்திலேவந் தோங்கும் கையையெறிந்து (ம் தத்தி
சிறந்தவொருவன் முசலங்கொண்டுகை அறைந்தழுதுபின் நகையுஞ்செய்தின
கூ கிட்டிவந்து கையைப் பிடிக்கும் இழுக்கும்விடும்
கெம்பிக்கெம்பி வந்ததம்பிப் பல்லை கடிக்கும்
கேளுந் திசைகளதோறும் சூழும் உருப்பிசகித்
தாழும் நெருப்புப்பொறி வீழும் கண்ணையுருட்டிக் (தத்தி
கிளம்பியெழுமுன் படரும்பிங்குதி கொளும்பெரியமை யுடலோடிவ்வகை
பிரமகத்திநீங்க வரகுணபாண்டியன்சாபியைவேண்டுதல்

வலியபழி சூழ்த்திடத்தென னவன்மா சுண்ட
மணிபோலும் பாம்பினவாய் மதியைப் போலும்
மலமுறத்தேர்ந் தந்தணர்பார்த் தரசே யுன்றன்
மஸ்தகத்தில் விதித்ததற்கா லவாய்ப்பி ராணை
வலமுறநா ளொன்றினுக்கா யிரத்தெட் டெண்ணி
வருகிலிது நீங்குமென்ற ரந்த வாரே
விவகுமென்றே ரந்தணனீ ரைந்து நாளில்
விதித்திடக்கேட டய்யன்முன்போய் விளம்பி னானே.

எழுனாகல்யாணி, ஆதி.

பல்லவி.

போலேயென பாதகமும் போக்கடிப்பாயே

அதுபல்லவி.

(அதுபோலே

மா லயனோ டோலமிடும் கோலத்தைக்கண்டு நஞ்சையுண்டு காத்திர்பண்டு அ
சரணங்கள்.

- க ஆதியிலே வேதியன்மா பாதகம் திர்த்தாய்
பின்னுகாத்தாய் கதி சேர்த்தாய் அதுபோல
உ இத்திரனைத் தொடர்ந்தபழி சிந்திட வியே
எதிர்த்தாயே தொலைத் தாயே அதுபோலே
கூ அண்டியமார்க் கண்டனுகாச் சுண்டன்முன்றினாய்
உதைக்கின்றாய் ட்சணம் வென்றாய் அதுபோலே

விருத்தம்.

வருந்திமன்ன னிவ்வாறீ ரைந்து வைகல்
வனைந்திடப்பார்த் தய்யன்விண்ணின் ராசே பெய்மைப்
பரிந்துரிதம் வளைவதற்கோர் அசுவ மேத
பலனிலுமேம் கொண்டோம்பிப் பழியோ வென்றால்
விரிந்தபடைச் சோழன்அமர்க் கடுப்பான் நீயும்
வெகுண்டெழுந்த வளைத்தூர்த்திப் பிடிப்பாய் போற்சென்
றிருந்தெமையாம் அருச்சிக்கும் தலஞ்சென் றுற்போம்
என்றுதான் சொன்னதுவாக் கொன்று தானே.

காம்போதி, சாப்பு.

- க தேவதேவனருட்பெற் மேவரகுணத்தென்னன் பணிந்தான் பணிந்
தாவலுடனிருக்கை மேலியிருந்துமன துவந்தான்
உ சிலநாட்சென்றபின்சோழன் சலதிபோற்படையுட னெழுந்தான் கூடல்
தலமீதுபாண்டுகா வலன்மேலமர் புரிய வளைந்தான்
ங அந்தவகைதென்னன் நிந்தமர்புரிந்துவி லக்கினான் பெருஞ்
சிந்துவினுக்குளொரு மந்தரமெனவேக லக்கினான்
ச கலக்கச்சேனையுடனே மலைத்துச்சோழன்முதுகிட டோடினன்தென்னன்
வலுத்துக்குதிரமேற்சென் றுரத்துப்பிறகேபற்றிச் சாடினான்
ரு நிறையும்மலர்களிநு புறமும்துலங்கும்பொன்னி கூடினான் புகழ்
நிறையுந்தைமதிப்புகத் துறைகண்ணிளமகிழ்ச்சி குடினான்
சு புண்யதேசமும்மேலும் புண்யதினமுநேரக கண்டான் கூடப்
புண்யஸ்தலமுந்தய்ய புண்ய காலமுந்தெரி இன்றான்
எ சங்கற்பவிதிமுறை யங்கத்துடனேமொழிந் தாடினான் மனச்
சங்கையறவேலகு அங்கத்துடனய்யனைத் தேடினான்

வரகுணபாண்டியன் துதி

விருத்தம்.

மாநதிதோய்ந ததன்தெற்கா லயத்தின் கீழ்
வாசல்கடத் துட்புகத்தன பழிபா வங்கன்
ஆனதுடன் புறங்கிடக்கச் சுருதியாம் வண்
டதுபுறஞ்சூழ்ந் தரற்றமரு திடையில் வாழும்
தேனைவிழி வாயங்கார் தருந்தித் தாழ்ந்து
தியடுத்த நவநீதப் பாவை போலே
நானுருகிச் செயலுரையற் றுணர்வாய் நின்று
சாற்றுவான் வரகுணன்மேர்ந் தேத்து வானே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி

திருபாநிதியேசரணம் என்குத்தொடர்பு ழிபாவந்திந்தோய்சரணம்

அதுபல்லவி வளர் கிருபா
கிருபாரிதோஜத சபாபதியே தொண்டர் உபா திரீக்கிமெஸ்வ ரு பாமரு தில்
சரணங்கள்

பராபர புராதன ஹரா சூல பாணி கொன்றை வேணி நாக
தராசோமசே கரா திரிபுர ஹரா சங்கரா சுந்தரா மருதில்வளா கிருபா
வேதாவுந்தாமோதரன்விண்ணுதாதியென் னும்விண்ணவர்கள் நன்னரிய
பாநாஉமைமாதா லீலாலிமோதா சுபோதா நன்னீதா மருதில்வளர் கிருபா
மாலாப் பலநூலாய்ந்திடு மேலார்புகழ் மாமிருந்தசாமகான
லோலாபத்த பாலா கால காலா னுகூலா திமூலா மருதில்வளர் குபா

இப்படிக்குத் துதிக்கநெடு இலுமென் பத்த
ரேறேரீன் வாயலிலே பிரமச் சாயை
நிற்பதநிற் செலவேண்டாம் மேனவாயால்
நீங்கிங்கூ டலுக்கேகென் றுகா சத்தோர்
சொற்பிறக்கத் தெரிந்துமரு தினேவ னைந்து
சூழ்ந்தவாய் தோறுமடிக் கழுவீழ்ந் தேத்திப்
பொற்புறுமேல வாயல்செல்வான் தன்பே ராலே
புதிதாக்கோ புரந் தென்னன்புனை வித் தானே.

திருமணிக்கோ புரமுதலாத் திருப்பணிமென் மேலே
தென்னவர்கோன் தனபெயராற் செய்தெழுந்திப் பாலே
பரவியதென் றிசைசூறித்துப் பயணம்செய்தன் பாலே
பரன்கோவில் வழிதோறும் பணிந்தேயொருக் காலே
புகழ்பெருகும் மதுரையென்னும் பொன்னகர டைந்தான்
போக்கரிய பழிதொலைத்த புண்ணியனைப் பணிந்தான்
வகைவகையா மேறகட்டிசா மரைதுவசக் கவிகை
மாமுடிகோ ளகையணிகள் வஸ்திரங்கள் சிலிகை
பத்தியுடன் இதுமுதலாப் பரிந்துபரிந் தீந்தான்
பார்புரநதே யாறினொரு பங்கெடுத்த வாழ்ந்தான்
அத்தனடி யாரறவோ ரனைவருடன் அடுத்தான்
அரணபுகழைச் செவிக்கமுதா யனுதினமு மடுத்தான்
விருத்தம்

வழுதிவிவ்வா நிருக்கையில்வே தாக மாதி
வழுத்துவதிற் பெரிதுருத்ர லோக மென்றே
மொழிவதுகேட் டப்பதியைக் காண வேண்டும்
மோகமுடன் சேஸ்விழிநா யகன்முன் சென்றே
எழுபவரீங் கியவடியார் சூழ ரீவீற்
நிருந்திலகும் சிவபுரத்தைக் கண்டுன் பாதம்
தொழுவதற்கோர் கருத்தெனக்குண் டென்று சொல்லத்
துணிகின்றான் அன்புடனே பணிகின் றுள்ளே.

வரகுணனுக்குச்சிவலோக

இதுவுமது

வரகுணன்வேண் டியபடிநஞ் சிவலோ கத்தை
மதுரையிலே காட்டிவைப்போ மென்றே அய்யன்
திருவுளத்தி லோர்ந்திடுங்கால் கோடி திங்கள்
திரண்டுதித்தாற் போலுதிக்கச் செய்து நா தன்
பரிவுடனந் தியையழைத்தெம் பாலன் புற்ற
பாண்டியற்கு நமதுலகைப் பண்பாக் காட்டென்
மருளினா ளந்தவண்ணம் நந்தி தேவர்
ஆங்குவற்கு விதிப்படியே யறிவித் தாரே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு

- க சுருதிமாலயன் தேடியுங்காணாத சோதிர்மயானந்த மாகவிளங்கிய
பருதியாளுஞ் சிவபுரத்தைபுற்றுப்
பாண்டியனே நேராய் மனத்தன்பு பூண்டிதனைப் பாராய்
- உ பத்தைந்நிருபது யோசனைவாசிக்கும் பங்கயப்பூவிதழ்நூ ருயிரத்துடன்
ரித்தஞ்செழித்திருக் கும்மலரோடைகள்
ரிடுவதும் நேராய் பலநதி யோடுவதும்பாராய்
- உ சுரும்பிசைக்கிணை யாகவேநாரத தும்புருவேழிசை கூடியவீணைகொண்
டிரும்பும்நீரா யுருகவிசைக்கின்ம
இன்னிசையும்நேராய் மொழிதின்ற நன்னிசையும் பாராய்
- ச பொன்னரவிந்தத் தடமும்மரதகப் பூஞ்சோலையும்அமு தவாலியும் ஒளி
தன்னிலிமிகுந்திருள் ஓட்டிடவானவர்
தங்கும்பதம்நேராய் சிறந்துவி ளங்குமிதைப்பாராய் (யும்)
- ரு இலங்கும்பாற்கடல் போல்நீரகழு மெயிலும்பொற்கோபுர மும்மணிவீதி
துலங்கும்கொத்தள மும்நிரையாகிய
சூழிகையும்நேராய் உயர்ந்திடும் மாளிகையும்பாராய் (ள்தொடும்)
- ஈ வெம்பியநால்வகை யுண்டியுமாடலும் வீணையும்சாந்தும்பொன் னாரமும்நா
ஐம்புலத்துக்கும் விருந்தாகவேகொண்
டருந்துவதைப்பாராய் சித்திரம்போற பொருந்தியதைப்பாராய் (யும்)
- ர தங்குமுருத்திர மின்னாருடன்குத்திரர் சார்ந்திருக்குமுயர் மாளிகைப்பந்தி
புங்கமிஞ்செல்வ முங்கவலையில்லாப்
போகத்தையும்நேராய் அவர்பெற்ற யோகத்தையும்பாராய்
- அ புண்டரீகாட்சன் பதமிதுவேதன் புரமிதுருத்தரத் தலைவர்பதியிது
ஏண்டிசையிலுள்ள காவலர்தங்கி
இருப்பதிதுநேராய் மனதில் விருப்பமுடன்பாராய்
- க அமித்துநீராடி வெண்ணிறணிந்தர னுலயம்ஒன்று விளக்கிமலர்கொய்து
தொடுத்தானபுகழ்க்கட்டுவந்திக்கு
சுமிக்கின்றனாநேராய் ஸாலோகத்தி ருக்கின்றதைப்பாராய் (டிய்யனை)
- டி சித்திபூண்டிள் ளும் புறம்புமொன்றுகவே நோடசோபுசாரத்தோடேறும்

பத்தியுடன்கரணங்குவித்தர்ச்சனை
 பண்ணினவர்கேராய்ச் சாயீபத்தை நண்ணியதைப்பாய் (க
 கக காற்றினால்வன்னியை மூட்டியிடையில் கலைநடுப்பாளை யெழுமதியி
 ண்றமுதுண்டு நம் மீசன்வழிவை
 உளங்கொண்டவர்கேராய் சாயீப வளங்கொண்டதைப்பாராய் (க
 கட பகவன்மூலம் மகம்செய்தவேதியர் பாரிவரீரீர்ப்பந்த லாதியாம் தர்
 புகழ்மறந்து நிராசையினுலே
 புரிசின்றவர்பாராய் வினையைப் பிரிசின்றதைப்பாராய் (க
 கட உறுதியேணி மெய்யினரைந்தெழுத் தோதியநாவினர் ஈசன் புகழ்மே
 முறைமையுள்ளவர் வினைவலியை
 மூடுக்கவந்தோர்பாராய் இங்குவந் தடுப்பதனைப்பாராய்
 கட தவளநீறட்ச மாலைபணிந்தவர் தங்குறியும்குல மும்குறிக்காமலே
 சிவனென்றெண்ணும்அன் பாலைபிறவிநோய்
 தீர்த்தவர்க்கேராய் இவிடத்தில் சார்ந்ததனைப்பாராய் (தின்னமுண்டி
 கட தொண்டரூக்காவன செய்தோரரனைத் தொண்டரைப்பூசை
 தொண்டர்பணியே தவமாயுயர்ச்சியைச்
 சூட்டினவர்கேராய் எழுந்திங்கு நாட்டினதைப்பாராய் (ய்வித்
 கட ஆலவாயீசனுக்காலயஞ்செய்வித் தணியவும்செம்பொற் பணிகளும்
 ஞாலத்தையாண்டிங் கடைந்தவுன்வங்கிஷ
 ராசர்களும்கேராய் நமதய்யன் நேசமுற்றார்பாராய்
 வாகுணன்சிவலோகநாநரைத்தரிசனம்செய்தல்
 விருத்தம்.

நந்திலேத் திரங்கொண் டிவ்வண் ணஞ்சிவ லோகங் காட்டிச்
 சிந்தையில் அன்பு பூண்ட திருத்தொண்ட ரெதிர்வந் தேத்த
 அந்தமா தியிலான் முன்சென் றறியென விடுக்கத் தென்னன்
 வந்துமா முடிமேற் செங்கை வைத்தவ னெதிர்கண் டானே,

தோடி, ஆதி

பல்லவி

தேவதேவேசனைக் ககண்டானே கண்டுமகிழ்ந்து
 தென்னர்கோணைந்தங் கொண்டானே

அறுபல்லவி.

கூவுமறைசைவாக மா திவடிவம் நீடக்
 கொண்டிருபக்கத்திலும் நின்றவந்தேத்திக்கூட
 ஆவலுடன் தம்புரு காரதரிசை பாட
 அரம்பையராடத்தேவர் பதங்கிடையாமல் நாட
 சரணங்கள்

தந்திமுகமைந்தனும் தாருகனைப் பொடித்த
 கந்தனுத்தக்கன்வேள்வி கலைத்தவீரபத் திரனும்
 தந்தம்முடிமாலைத்தேன் றுளிற்சித்தத் தொழுது
 புந்தியாகுநின்றெவற் புணிழிடைசெய்து நித்தித்

- உ தொங்குந்தானையொதுக்கித் துணைக்கைகொண்டுவாய்பொத்திப்
பங்கயன்மால்தங்குறை பகர்த்தையொதுங்கிநிற்க
அங்கமுடனிந்திராதி யஷ்டதிக்குப்பாலரும்
கங்கிலின்றுதாஞ்செய்யும் காரியக்குறைசொல்லத் தேவ
- ங தண்டும்வளைதடியும் தரித்துப்பல்லையதுக்கி
மண்டும்பைசாசத்தலை வறமல்லாதொருகோடி
சண்டனஞ்சுவேசுலம் தாங்கிப்பூதருங்குடி
கொண்டதலைவாசலிற் குவிந்துகாவலாய்நிற்கத் தேவ
- ச சித்தசாரணர்கந் திருவர்குடர்தோளில்
வைத்தயாழினர்வான வர்தானவரியக்கர்
உற்றமாதவர்நாக லோகர்கிங்கரின்னம்
சுற்றயோகியர்முதல் சூழ்ந்தெல்லோரும்பரவத் தேவ
- டு இருவினையறுத்தெம்மை விரட்சியெனத்தமனபிற்
பெருகிவருங்கருணைப் பேரமுதையானந்த
அருவிலரும்விழிவா யாதுண்டெல்குளிரத்
திருமுனிவர்சங்கர சிவனென்றேதிமுழங்கத் தேவ
- சு தூயவரத்தப்பாமற் றொழுதுவேண்டுமியாவர்க்கும்
ஈயும்வரன்முறையால் ஈந்திடத்திலெப்போதும்
தாயுமையாள்முகத்திற் மவளநகையறம்ப
ஆயிரங்கதிர்வீசம் அரியாசனத்தின்மேலே தேவ

விருத்தம்.

வாகுணனில் வாறுசிவ லோக நாதன்
மலரடிகண் டிறைஞ்சியுரோ மம்சிலிர்ப்ப
உரைகள்தடு மாறிடவே கருணை யாகும்
உததியிலன் பாறிழுக்க மிதந்து போகிக்
கரைபிறந்த வானந்த வழுதை யுண்டு
கரணமுமைம் புலன்களுத்தன் வசமாக் கிக்கொண்
டரியபே ரன்புடம்பு பூண்டு தன்னே
ராக்கணடான் பின்புபண்டு டோற்கண் டானே.

இதுவுமது

பின்புமது ராபுரமாக் கணணிற்கண் டெம்
பிராட்டியுடன் பிரானும்பண் டிருந்த வண்ணம்
பண்புயர்சந் தரமூர்த்தி யாக்கோ யிற்குட்
பதிந்திருக்கப் பார்த்திசன் அருளால் வந்த
தன்பெருமை யாய்ந்துவகை மனங்கொள் ளாமற்
மனதன்போ டிசைந்துவெளிப் பட்டாற் போலே
கண்புனல்த தும்பிடநாக் குழறத் தாழ்ந்து
கதிக்கின்றன் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின் றானே

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அரகாசிவனே யாண்டவாசரணம்
புரகரவுரகம் பூண்டவாசரணம்
ஆலவாய்விளங்கும் அண்ணலேசரணம்
மாலயன் அறியா வள்ளலேசரணம்
என்னைவந்தருட்டும் இடுபழிமாற்றி
அன்னைபோற்கருணை அளித்தவாசரணம்
கண்டிடாச்சிவலோ கந்தனைக்காட்டி
பண்டுபோலருளும்கிரு பாநிதேசரணம்
முடிவிலாநாகில் மூழ்கவைக்காமல்
அடியனுக்காரன் பளித்தவாசரணம்
தொல்பிறப்பேழும் தோற்றம்நாலாகும்
பல்பிறப்பகற்றும் பரமனேசரணம்
உலைவிலாவினவே றெதுக்கியேசந்திர
குலமதைவிளக்கும் கோவேசரணம்
அங்கமாயடியார்க் கருள்சிவபுரத்தை
எங்களுக்கறிவித் திசைத்தவாசரணம்

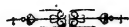
விருத்தம்

ஏத்திநின்ற வரகுணன்ய யனுக்குப் பொன்பூண்
இசைத்திருந்தா னெனக்கேட்டம் முனிவோ ராங்கே
வாய்த்தகும்ப முனிவனைப்பார்த் தன்னுள் இந்திரன்
வன்பழியன னையைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொல் பாவம்
தீர்த்ததென் மதுரையிலே நடந் திருக்கத்
தென்னவன்றன் பழியையிடை மருதூர் தன்னில்
போய்த்தணித்த காரணமியா தென்று கேட்கப்
புந்திமகிழ்ந் ததின்விபரம் புகலு வாரே

இதுவுமது

குன்றைவில்லி தனதடியார் பாத கத்தைத்
கூடலிற்செய் யாதொழுகும் படி நினைந்து
வென்றிவர குணப்பழியை மருதூர் தன்னில்
விலக்கிவைத்தா ரென்றிடக்கேட் டகந் களித்தார்
அன்றுதொட்டு மதுரைசிவ புரமெனப் பேர்
ஆனதிந்த லீலைநைப படிப்போர் கேட்போர்
கொனறபழி பாவமகன் றமரில் வெற்றி
கூடியிருந் தரனுலகில் நாடு வாரே

விருத்தம் யசு, அகவல் சு, கீர்த்தனை சு, தரு ச, ஆக உள், முற்றும்

நாற்பத்தோராவது;

விறகுவிற்றப்படல

அவதாரிகை—விருத்தம்

மறுவளா கண்டன் பாண்டி மன்னனுக் காஷ்வாயில
முறையினால் சிவலோ கத்தைக் காட்டலை மொழிந்தே னிப்பால்
பொறையிலும் பத்திர னுக்காப் பூமிசை கடந்தா னாகி
விறகுவிற் றுடல் செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

ஏமநாதன்மதுரைக்குவருதல்

விருத்தம்.

இத்தாணி முழுதும்வர குணத்தென் னன்கோல்
ஏந்திமக வான்போலே விளங்கும் நாளில்
உத்தரத்தி லிருந்தேம நாத னென்னும்
ஒருவீணை கானவல்லோ னென்றெங் கெங்கும்
மெத்தவெற்றி கொளும்விருது பட்டுக் கூற
மிகவீறு டனேசோழ னிடத் திருந்து
சித்தனாள் பெற்றமன்னன் சடையிற் செலல
நேர்ந்திட்டான் மதுரைநகர் சேர்ந்திட டானே.

மத்தியமாவதி, ஆதி.

பல்லவி

ஏமநாதன் வந்திட்டானே பாண்டியராசன் கோமனை புருந்திட்டானே
அநுபல்லவி.

பூமியிலுள்ளமன்னவர் மாமிசஞ்சபையிற் சென்று

மேன்மையாப்பெற்றபரிசை யேமிகப்புகழ்ந்துவந்து

ஏம

சரணங்கள்

க	எழிலுடன்வீணையெடுத்துத் தழுவினே	ருதிசுட்டி	ஏம
	வழுதிகாதி லேயின்னசை பொழிபும்அ முதம்போகுட்டி		ஏம
உ	தென்னவன் மகிழ்ந்துமுடி தன்னையசைத்	துப்புக்குழப	
	பொன்னிழை மணிப்பூணும் உன்னதமா	கப்பெற்றிட	ஏம
ஈ	ஆணைகுதி ரைகள்முதல் ஆனபரி	சுகள்பெறு	
	மானமேற்கொண நிகரளத்தில் வல்லவாப	லர்கள்முது	ஏம

விருத்தம்.

ஏமநா தன்வந்தேவமு தியின்பால் இசைந்திணை புரிந்துசம்மானம் (வில்
ஏற்றொரு விடஞ்சென் றிசைவலார் தம்போல் இல்லெனச் செருக்குறு மள
கோமகன் தனது பத்திரனை யழைத்துக் கூர்ந்தேம நாதனுக் கிணையாக்
கொண்டீர் பாட வல்லனோ வெனனக் கூடல்கா யகன்றிரு வருளால்
பாமிசை பாடி யவன்விரு துடன்வீ ரிழந்திடச் செய்குவே மெனவே
இனியிசைநாளைப் பாடலா மெனத்தேர்ந் தில்லில்வத் திருந்திடும் போது

மாமணிவீதி வீதியா வந்த வாணர்கோன் தமரிசை கேட்டு
வரும்பெய ருரைக்கும் வன்மைபா லுளத்திங் கலைத்ததி சயித்திருந் தன்னே.

சுந்தரோசர்விறகுவிற்கவருதல்.

விறுத்தம்

பாணர்கோன் பத்ரனில்வா றறிந்து காண்ப்
பாடிவெல்வ தெவ்வகையென் றெண்ணி யன்பு
பூணுமது ரேசனைத்தாழந் தடியேற் கின்று
பூக்கருணை செய்வாயென் றிரந்தில் வந்தான்
நீணும்வருத் தத்துடன்வந் திரந்தோன நெஞ்சில்
நினைந்தவண்ண மேமநா தனைச்செ யிக்கத்
தோணியெரு விறுத்தவடி வம்பூண் டன்பு
தொடுக்கின்றான் விறகுசுமை யெடுக்கின் றானே

பரசு, ஆதி

பல்லவி.

விறகோலிற் கெனச்சொல்லிக்கொண்டு வீதியில்வந்தான் தொண்டர்
வேண்டும்படிக்கே யருளும்திருவால வாயில மர்தான்

பிறையணிமுடி வருந்திடச் சுமை
பெரியதென்றும் உலர்ந்ததென்றும் பின்னும்
திறமானன்றே பெரியுமென்றே சொல்லித்
திண்ணமுடன்நாலாம் வர்ணவருப் பெற்று

விறகோ

சரணங்கள்

க தலையிலணியும் வெண்பிறையிது தானே வென்ன இடை
தனில்வலப்பக்கத் தொருகொயிவானைச் சொருகியின்ன
கலையழுக்கடைந் தரையில்விளங்கக் கஞ்சன்திருமாஸ்பே தாகமம் தேடிய
புலாடிக்குப் பழஞ்செருப்புத்தொட்டு வன்னமபிற்றோகையின்னே செருகியே

விறகோ

உ கிழிசலர்யொரு பழயகொள்கினை போர்த்தி ஸங்கத் தோளிற்
கேளும்புராதன மாயொருவீணையை மாட்டித்தொங்குத்
சூழையணிந்திடும் இருசெவியிலும் குண்டலம்போற்றிக் கிள்தபசுந் காயும்
தழையுங்கேசம் சரியச்சுமையடைதன்னைக்கொடியாலே பின்னி வைத்தணிந்து

விறகோ

ஈ செறிந்தவிர்தனம் எடுப்பவன்பேரல்லுன் சென்னியதுங்க பின்
சென்னியினேகெழு தாயிப்பங்கி பறிந்து பிதுங்கி
சிறந்தசோகி மாலைபைத்தமது திருவரத்திரு பாலுமணிந்துகொண் ணைத்து
டறைந்தகங்கைக்கும் மெய்யுறமன்கைக்கும் அழிந்திடாமல் திருமுடிமேல்
விறகோ

ச ஆக்கையினத்தா காரயில்லாமல் என்புதோணக் கண்டோர்
அக்கணின்தனபு தோன்றியேவந்தி ரங்கிக்காண
ஏர்க்கும்திருவ தனத்திலேவெயர் வெழும்பமலர்வாய் குவித்தொலியிட்டு
வாக்குமனத்துக்கெட் டாததிருத்தானை மாநிலப்பெண் தவத் தாலேமுடி சூட
விறகோ

நு எடுக்கவரிய சுமைக்கனங்கொண்டி னைப்பினுலே மெள்ள
இறக்கிறெழும்புச் செறிந்துகற்சுமை தாங்கிமேலே
அடுக்கமடுநீர் குடித்தலைச்சூ டாற்றியிருகரத் தாலுமடிக்கடி (விறகோ
எடுத்தெடுத்தெடுத்தேந்தி யேந்தியித ஈயாமணியாக வேவிலையைச் சொல்லி
விருத்தம்.

இந்தனயிவ் வாறுசுமத் தடுத்துக் கேட்போர்க்
இசையாத விலைபகர்ந்தே ராச வீதி
சந்துமுடுக் குகள்தோறும் சென்று சென்று
சதுமுகன்மால் தேடரிய முக்கண் மூர்த்தி
புநதிமகிழ்ந திசையில்வெலுதும் ஏம நாதன
புக்கமனைத் தலைக்கடைவா சலையே நாடிச்
சுந்தையுவந் திந்தனமூட் டையுடன் வந்து
சேர்ந்திட்டான் மாலேவரத் தேர்ந்திட் டானே.
கெண்டை, சாப்பு.

க	நீலக்கழுத்தன் விறகுசுமையை	நக்கினான்	அப்போ
	மாலேப்பொழுதென்னும் மங்கையுருவம்	ரக்கினுள்	
உ	தங்கணவன்பிரி வாற்றாமையா ந்கண்ணீர்	வடிய	செய்ய
	பங்கயங்கூம்பப் பருதிமேலுக்கடல்	படிய	
ங	மங்கைமணுள்ள வருமுன்னழைப்பது	போலே	வாயைச்
	செங்குமுதங்கள் திறக்கமதிவர	மேலே	
ச	வணமுனர்தம்பேடை வாய்த்தேனருந்தியே	யடுக்க	வத்து
	தண்டாமரைப்பள்ளி யிற்சயனித்துக்கண்	படுக்க	
ரு	வானரக்கூட்டம் மரத்தின்முழைக்குள்ளே	யொருங்க	பல
	ஆனினங்கன்றுக்கி ரங்கிமனேதோறும்	நெருங்க	
க	ஒதியவோலைக் கணக்கொலிக்கின்றது	மோயச்	சேரும்
	காதலர்நெஞ்சத்திற் காமனெரிகளை	பாய	
எ	புட்டிகள்வாய்ப்புதைத் துப்பேடைதன்னுடன்	விளங்க	இரு
	புட்சமதாலே யணைத்ததினகூட்டிலவந	திணங்க	
அ	கூலியவாரிதி யாகும்புரும்படம்	முடம்	பூமி
	தேவிதுழில்வது போலேயிருள்மெள்ள	நாட	

விருத்தம்

மாலேவரத் தெரிந்தொருபால் விறகைச் சார்ந்தி
வைத்தடுத்த திணையிற்சார்ந் தினைப்பரம் நிக்கொண்
டேலும்வீ னையையெடுத்தப பாடினான் கேட்
டெடெடா, தனும்இசைபா, நிவரியா சென்றோ

ஆலமுண்டோன முன்னேயந்து நீயா 'ரொன்றன்'
அரிபிரமன் மூத்தநனக்க கிமையாட் கொள்வோன்
ஆலவாய்ப் பத்திரனாக் கிமை யானென்
தொண்டருளத் துறைகின் றுனே.

சுந்தரேசர்வினா கானம்பண்ணுதல்

பத்திரன்கீழ்க் கற்பவர் அனேகம் பேரால
பாட்கேட் டியானும்சில பாட லானென்
புத்தியிலலா வெனேநோக்கி வயது மூத்தாய்
புரியுமிசைக் காகாயென் றவனி கழ்ந்தான்
இத்தொழில்பூண் டெனதுதரம் வளர்க்க லானென்
என்ன இசை வளநதெரிந்த வேம நாதன்
சித்தமுமுந் தினியொருகாற் பாடென் றேறாத்
திரும்பியும்அவ் வாறய்யன் செப்பு வானே.
ஆனந்தபரைவி, திரிபுடை

பலலை

வினா கானம்பண்ணி னானே ஐகதிசன் வினா கானம்பண்ணி னானே

அநுபலலவி

கோணுமலே தந்திரியோடிகை கூடையிற்றுளிர் கொண்டதிலவண்டுகள் (வினா
பாணர்ந்திமெ நா தமுந்தனித்தனிப் பகுத்தறிவோரும் அறியாமல் மயங்கிட

க¹ உதரங்குழியல் அமுமுகக்காட்டல் ஒங்கும்புருவம் கோணலத்தையாட்டல்
பகியுமிடறு தடித்தலகண்ணாட்டல பற்கள்தெரியும் படிக்குப்பாரா ட்டல (ரும்
இதுவன்றிவாயக் காத்தலெனச்சொல்லுமில் வெட்டுமவ யவத்தொழிலாலவ
அதுசெயிரப்பாடககணடியாவரும் அமரர்களைப்போலேயிமைக்காமற்கேட்க

கானம்

உ வெள்ளைமந்த மாயமுமோசை வெடிருரல்முகக் கடைத்தல்கீழே மோசை
உள்ளம்மெரிந் திரட்டிக்குமோசை உரைக்கும்மெறியைக் கடைத்தபேரோசை
வினாநம்பெருமூச்சோடலினைத்தலிசைவிதமாகும்துள்ளவென்றிவையாமெட்டு
ஆளினியபாடல் தொழிற்கும்தம்நீக்கியேஉசுதமுசுத மாகமதுவொழுக

வினாகானம்

மந்திரமத் திந்தாரமினைந்து வாகுடன் தளளல் துக்கலகண்டறிந்து
சிந்தைதிருநதி மேலிவதுதெரிந்து சிறப்புடனா ராயந்துளம் கிழ்கது ஆ
உத்தியிலிருந் தெழுமிசையோடமு தொழுகவேபாட லோசையும் வழுவுமல
அந்தமுடனே விருந்தெனக்கா துகொண்டி பாருமருந்தித் துதிக்கவருள்புரிந்த

சு பாதபந் கருஞ்சலிக்காமல் பருப்பதத்தரு விபஞ்சலிக்காமல்
ஓதமிருக்க டுஞ்சலிக்காமல் ஓய்கிறந் தியுஞ் சலிக்காமல் ஆ
வேதனுமா லும்பரமானாத வேலைபடிய விண்ணவர்கோனுடல் (வினா
லலிழி போலவே காதுகள் விளங்கப்பெற்றே மிழையே பென்று வறந்த

விருத்தம்

சந்தமுட் னிந்தவண்ணம் காணம் பண்ணிக்

சாராசுமூம் திசைபுநதன் மயமா யாக்கிச்

சின்னையும் கழுமுருக வேம நாதன்

செவிவழியா லைம்பொறியும் புருத்திடச் செய்

தந்திரி ஷந்தனிலே பத்ர னேவல்

ஆளாகத்தவரெப் போதும் பேலே

இந்தனபா ரத்துடனவ் விடம்விட மும்மென

மேகினார் பழயவடி வாசி னாரே

ஏமநாதன்பாயந்துஒட்டம்விடித்தல்

இதுவுமது

செழித்தவள்ளல் மறைந்திடப்பார்த் தேம நாதன்

சின்னத்தனார் தெழுந்தருணடித் தேவ காணம்

வழுத்தியது முக்கணனே யல்லால் வேறோர்

மானிடரா லாமோவென றதிச யித்துப்

பழுத்தமிழ மகனபாட்டிப் படியா னுலப்

பத்திரனபாட டெப்படியோ வென்றே குழந்த

குழுக்களுக்குவ குலைகுலை திடவச சந்தைக்

கூடினான் இருளவழிக்கொண் டோடி னானே

நாதநாமககிரியை ஆதி.

பல்லவி.

எடுத்தானேயோட்டம் ஏமநாதன் விடுத்தானேகூட்டம்

அதுபலலவி.

மடக்கியபலகலை அடக்கிய பேழையும்

தொடுத்தபணிப்பேழையும் எடுத்தவன்மனியே எடுத்தானே

சரணுகள.

க நற்றியனைய விழந்துவெடுத்தது சுற்றிலும்வைத்தவி டத்திலெகிடக்க
முறறியமானமும் உற்றிடம்அச்சமும் பறறியிழுத்திட உத்தரம்நோக்கி
எடுத்தானே (கயராக

2 கவிகையொருவழியும் சிலிகையொருவழியும்கவரியோர்வழியுமாக் குவிகை
சவரியோர்வழியும் அபிமபரோர்வழியும்உவகையிழந்துபா தவித வித்
எடுத்தானே (தலைய

பாணபத்திரன் துகி

விரைந்தேம நாதனில்வா நகனான கூடல்

விமலனன்றே பத்திரன்சொற்பனத்தில வந்து

பரிந்துவிட கெடுத்தான் அடிமை யென்றே

பாடினேன் தேவனென்று ஒன்றை கூறத்

தெரிந்துகொள்க கரியசொற்கேட்டு மெனெழுந்து
 செங்குதிரோணத்திக்குமுன்னு லவஞ்சொற்குதன்பு
 சாரத்தமகம்பெருஞ்ஞாயபுனைவக் கண்ணுந் காணத்
 துணிந்தெழுந்து பணிந்திரங்கிச் சொல்லு வானே.

ஆனந்தகம்புரவிச் சாப்பு

பல்லவி

இந்தகோவந்தேன்சாமி அடியேனஞ்ஞை யிரக்கவந்தேன்சா
 அனுபலலவ

மதிக்கொழந்தையணியும் மதுராபுரநாதனே
 கதிக்குமெதற்குமூல காரணவுனே நாடி
 சரணங்கள்

- க காரிருளெருங்கிய கானகத் தழிக்கவோ
 காஷ்டம்பிளந்துகைக்கொப்பளித்துநோவெடுக்கவோ
 ஆரணத்தரும்பொருள் மொழிந்தசெவகனி வாயால்
 அடியேன்மூலமாயிழி வானசொல் விடுக்கவோ
- உ நீண்டவன்முதலான சகலதேவருந் தேடி
 நிகமமாகியகிரிச் சிகரங்களுந் கூடி
 காண்டறியவொண்ணாநின் கமலத்தாள்தடந் துள்ளம்
 காலவெனவென உம்பாத்தேய வோவிரைந்துனைத்தேடி
- ங இசைகொளும்விதிக்கும் எட்டாதமுடி மேலே
 ஓச்சமாகவிறகு சுமைசுமத்தொருக் காலே
 தச்சனடித்ததலை வாசல்தோறும் திரிந்து
 உச்சிசுழியவோமான் நச்சிவந்ததுன் பாலே
- ச ஆதிமேழுமடிபும் கடந்துநின்றமெய்ஞ் ஞான
 ஆனந்தபோத்தித்தியானந்தமய மாண
 சொதியதனைமறைத் தொருமனிதனைப் போலே
 சுமைசுமந்துடல்வருந் திடவோவுரைக்க

கன்னிபுரே சனைத்துதித்து வந்து பத்திரன்
 காவுலனைப் பணிந்திடப்பார்த் தேம நாதன்
 தன்னைபழையையெனத்தந்தர் போய்க்காணும்
 சாரந்துவிசா ரித்திடநேற் பிங்கி ருத்தான
 பின்னையொரு கிழவனிக் தனஞ்சு மந்து

பெயர் பெருகும் பத்திரனுக் கடிமை யென்றே
 பண்ணிசைவீணையெடுத்துச் சுருதி கூட்டிப்
 பாடினான் எனச்சிலர்சொல லாடினாரே

இதுவுமது.

பாடியபின் னடந்ததறி யோம்இன் னைக்குப்
 படிந்தோட்ட மெடுத்தானென் றிடக்கேட் டொற்றர்

ஓடியர சனுக்குரைக்க அனுமான்னித்தாம்
 குற்றிருக்கும் பத்திரனை கோக்கி என்ன
 பேழ்பிழைத் தேமநா தன்போம் வண்ணம்
 பிரயத்தினம்மீ யாதுசெய்தா யெனவுங் கொன்றை
 குடியருளாலேகடந் ததெனாம் சொல்லத்
 தொடுக்கின்றான் மன்னனைத்தாழ்க் தடுக்கின்றனே.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பு

மன்னவாநெம் றுன் மலரடிவணங்கிப்
 பன்னகாபுரன்ன பதம்பணிந்தெனது
 குறையிரத்திருக்கை கூடிநா னிருக்கக்
 கறையிருளினிலென் கனவில்வந்தீசன்
 சாடியுன்பொருட்டிந் தனச்சுமையெடுத்து
 வாடியுன்மாற்றான் மனைப்புமடைந்து
 வீணையெடுத்து மீட்டியாம்பாட
 நாணமுற்றேம நாதனேடினென்
 நின்னவாறுரைத்தே யேகினன்விழித்தென்
 மன்னவாநடந்த வகையிதென்றுரைக்க
 ஒற்றர்கள்போய்வந் துரைத்ததும்பாண்
 பத்திரன்கண்டசொப் பனமுமொத்திடத்தோர்ந்
 திதுநங்கூடல் எம்பிரான்செய்த
 குதெனத்தெளிந்து தொல்புவியாள்நோன்
 பத்திரன் அன்பையும் பகவான் அருளையும்
 உத்தியாலியோசித் துவனுடனெழுந்து
 மதுரைநாயகனை வணங்குகின்றேத்திச்
 சதிருடன்பாடும் தனதுபத்திரனை
 மத்தமாமீதில் வாத்தியமொலிக்க
 வைத்துமாநகரம் வலம்வரச்செய்து
 மனமுவந்தித்தல் வரிசையும்செய்து
 தனதுளமதிழத் தரணிப்பின்னும்
 அழியுண்டமுதலா ஆட்கொளும்தேவன்
 உரியநும்மாள் வுருடுவெடுத்தவந்தே
 உருகுறைமுடிக்க வுற்றனனதனால்

வோரும் ஏவலாளுமக்கே

லன் ஆண்டவரீரே

இதியவடியேன் உமக்குநா னினிமேற்
 றென்முறைவழக்குச் சொல்லலாவதுவோ
 எனமனக்குறையொன் றிருக்குதின்றுமுதல்
 வேதநாபகன்பால் விரும்பிரீபாடல்
 ஓதுதல்கடனென் றுரைத்தனுப்பினனே.

விருத்தம்.

காவலனாற் பெற்றழகு னுடையாஅம்
கற்றறித்த நாவலர்மா னவர்பா வர்க்கும்.
ஆவலுடைபெற்றித்து வரிசை வர்க
அழிந்துவரும் சுற்றித்தா ருடனும் சென்றது
மாவரிசை பெற்றிசைவல் லார்கள் சூழ
மனமகிழ்ந்து பத்திரனிற் புருந்தா னித்தைக்
கூவுவர்கேட் பவர்அயில்ட மியா ஆன்கைக்
கொள்ளுவார் அரனுலகில் நள்ளு வாரே
ஆக விருத்தம் கட கழிநெடில் க அகவல் கீர்த்தனை நு தருக ஆக உயி

—

நாற்பத்திரண்டாவது.

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

மானனிமதுராநாதன் வருமேமநாதன் மண்ணைக்
கானமார்ந்திசையால்வென்ற கதைசிலதுரைத்தே னிப்பாற்
சேனை சூழ்சேரனுக்குத் திருமுகங்கொடுத்துப் பாணர்
கோனவன்மனக்குச்செம்பொன் கொடுப்பித்ததினிச்செல்வேனே

பத்திரன்பலருக்கும்பொருள்வழங்கல்.

விருத்தம்

வரகுணபாண் டியன்நாளி லேம நாதன்
மதமடக்கும் பத்திரனந் நாட்கொண்டேதன்
அரசனுடை திருமணியிற் சென்று பாடு
வதனைவிட்டிந் திரவிமா னத்துள் வாழும்
பரமன்கோ பிலைத்தேடி நிதமுஞ் சென்று
பணிந்தேத்தி முக்கூலும் பாடிக்கொண்டு
வருகையிலே யாவருக்கும்கொடுக்கி விரும்புச்
வைக்கின்றான் தினம்பிரதிகொ டுக்கின்றனே.

மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி

பத்ரன்கொடுக்கத்தொடுத்தான்கேளும் பாடும் பாணர்முதலனை வர்க்குநாளும்
அதுபல்லவி

இத்தொழிலையல்லாமல் மற்றோர்தொழிலும்தனக்

கேதுவில்லாமலீசன் பாதம்தனிற்

பணிந்து

பத்ரன்

கசரணன்

தனபால்வறுமைபின்புண் டாகக்கண்டான் கூடற்

சாம்பமூர்த்தியுடனே சொலிக்கொண்டான்

திருமுருகங்கொடுத்தபடலம்.

அன்புக்குரியவன தத்திசைந்து பாண்டி அரசன்மன் அரண்மனைக் குட்புகுத்து
 செம்பொன் அறையிற்பொருள் திருடிப்பாடும்போதெல்லாம்
 முன்புகாணிக்கைவைக்க முடிப்புமுடிப்பாவாங்கி பத்ரன் (கான்
 ௨ மெய்யாபரணங்கள் தனைச்சிலகான் துய்ய வெண்சாமரைப்பிடி கனைச்சில
 செய்யபொற்கலைவனை கனைச்சிலநான் சொர்ண சிம்மாசனத்தகட்டினைச்
 பையப்பையவே இர்தப் படியெடுத்தெடுத்தய்யன் (சிலநான்
 மையநிசிலேனையில் வழங்கவழங்கவாங்கி பத்ரன் (சொல்லாமல்
 ௩ வாய்நதபொருள்தருவோ ரலனாமல் வேறே மனிதரொருவருக்கும்
 காய்த்தொருப்பினிலிட் டேயுருக்கிப் பல கண்டதுண்டமா ககறுக்கிச்
 சார்ந்தவர் இரந்தவர் தனகைபார்த்துண்பவர்க்
 கீந்துபிறர்க்குமாறு தீந்துட்கவலை தள்ள பத்ரன்
 விருத்தம்

பத்திரனிப் படிக்கொடுப்பக் கொடுப்போன் பின்னப்
 பரிசுமறுத் திடலாலே போய்ப்போய்த் தாழ்த்து
 சித்தமுழந் தொக்கலுட னெக்க வாடிச
 சிறுமையடைந் திருக்கஅவன் கனலின் கண்ணே
 சித்தராய் வந்தரசன் கோசந் தன்னில்
 திருடியளித் தனமுன்போல எம்பா லன்பு
 வைத்தவனீ தநிகதிடில்காப் போர்க்குத்தண்டம்
 வறுமெனவே மொழிந்துபின்னும் வருத்து வாரே

பந்நிரன் திருமுருகங்கொண்டுசேரன் நகர்க்குச்செல்லுதல்.

இதுவும்து
 காவலுமுத் திரையும்பு ணரணம் நிற்பக்
 கவர்து கவர்க் தீந்தகள்வன் சேர னென்னும்
 காவலன்பே ராலேயொரு திருமு கத்தைக்
 கவியாக வரைந்தளிப்போ மெனஅவ் வாரே
 மேவுமறைப பொருளுரைத்த வாக்கினாலே
 விளம்பியவா நெழுநிசந துடன்ம றைந்தார்
 ஆவலுடன பத்ரன்விழித் தெழுந்தா னத்தம்
 அடைகதிட்டான் அப்படியே நடந்திட டானே.
 சாவேரி, சாப்பு

பல்லவி.

சேரன்மாநகர்க்குறித் தெழுந்தான்பத்திரன் திருவாலையோனைப் பணிந்தான்
 அதுபலலவி.

பாரும் திருமுகத்தைப் பட்டாடைமேல்வைத்து
 நாரிபாகனகோயில் வலம்வந்ததிவேகமாச்
 சரணங்கள்

அலைகடலேயுடை பேர்செழுந்நும்சிலமகள் தனக்குமென் மேலே
 மலையேழுமைகளாக மாமுத்திசெழுதும்
 திலைமாதவேயிர்தச் செகத்திற்புகழ்சிறந்த
 சேரன்

உ. என்மைசேர்திருமகனாக்கழும்பீதிமழுவாதபோர்மகனாக்கழும்
தென்மொழிவடமொழிச் செஞ்சொல்மகனாக்கழும்
தர்மமகனாக்கழும் தப்பாமலே சிறந்த சேரன்
படர்ந்திடுமருதமும் முல்லைபுயம்பெய்தல் அடர்ந்தெழுந்திருநிஞ்சியும் கொல்
கடந்துபலவினசனைக் கனிகாலில் இடறிட (சையும்
கடந்துகடந்துமலை நாடிடையிற் சிறந்த சேரன்

விருத்தம்.

திருமுகம்பெற் றெழுந்துசே ரன்பு ரத்தைச்
சேர்த்தொருநீர்ப் பந்தலில்வந் திருந்தா னன்றே
இரவினில்வந் தவ்வரசன் கணவிற் கூடல்
எம்பிரான் தனதுசித்த வடிவங் காட்டி
ஒருமையுடன் நமதுதிரு முகம்வாங்கிக் கொண்
டுன திடத்தில் இருநிதியம் பெறவெம் பால்நின்
றருமையுடன் பாடிவரும் நமது பத்திரன்
அடுக்கின்றான் எனறுபின்னும் தொடுக்கின் றானே.

பத்திரனுக் கரும்பொருளிக் ததிவே கத்தில்
பயணஞ்செய் தனுப்பியென மறைந்தார் சித்தர்
கொற்றவன்மன் னுறக்கமகன் றமைச்ச ரோடே
கூர்ந்திரவில் கண்டகன வுரைத்த போதே
முத்திபுர நாதர்திரு முகங்கொண் டிங்கு
முயன்றுவந்த தாரெனவே துந் ராலே
வித்துவா னிருகருமிடந் தெரிகதை யத்தை
விண்டிட்டான் கண்ணுரக் கண்டிட டானே
கல்லியாணி, ஆதி.

பல்லவி.

கண்டானே திரன் சுவாயிழீ முகம் கொண்டானேசேரன்
அதுபல்லவி.

தண்டளித் திலங்கிய தண்ணீர்ப்பத்தலிலே
தத்திரிக்கிழவன்மன் செந்திருக்கரத்திலே கண்டான
சரணங்கள்.

க. தேடித்தேடித்தனது சேனை காவலருடன் சென்றெதிர்கொண்டுவந்து நாடி
(சீருடிப்
திரிகரணமுமொன்றாக் குவித்துச்செங்கைக்கமலம் சென்னிவிலமேல்விளங்க
பாடிப்பாடித்திருக்கத் தாடியாடித்தடிபோலப் பணிந்துபணிந்துமுன்னே நீடி
பண்ணுத்தவப்படிவென் றெண்ணித்தேனையருந்திப்
பான்மியிழந்துமவன்புபோல் தானுவந்துகொண்டாடித் கண்டான
(கொண்டு வந்து

உ. செங்கையிரண்டும்விளித் தேங்குவரங்கித்தனது திருக்கணனிலொத்திக்
தேனொழியெதும் பூமாலையைப்போலவே திருமுடியிதிலே பணித்து

கண்டளிர்ண்டினும் இருந்துபேரானந்தக்கண்ணீர் துளித்திடப்பரிந்து

காயமுழுதுத்தடித் தோங்கியிர்க்குச்செழக்

கதம்பவனேசரிருக்கையெழுத்துத்தெரிந்து கண்டான்

கூ முத்திபுரேசனியா மெழுதியனுப்புத்திருமுகஞ்சேரநாபாலன் காண்க

முகில்போற்புலவருக் குதவும்நின்புலேயெம்பால் முதிரும்பேரன்பன்கலி நீ

பத்திரன்மயிடத்திசை பாடிவருபவனுன்பால்வருகிருன்புகழோங்க (ங்க

பரித்தேயிருநிதியம் கொடுத்தனுப்பென்றெழுதும்

பாடலைக்கண்டானந்தம் கூடிமகிழ்ச்சிதேங்க கண்டான்

விருத்தம்.

சேரனிந்த வாறுதிரு முகத்தைப் பெற்றான்

செம்பொன்னின் தளிகையில்வைத் தானே யேற்றித்

தாருலவும் பத்திரனை முன்வைத் துப்பின்

தானிருந்து சகலவிரு துகளும் குழ

நாரியரெண் மங்கலங்கொண் டெதிரே தோன்ற

மன்னகரை வலஞ்செய்வித் தானு வெண்ணிச்

சேருய்நன் னீராட்டித் தவிசின் மேலே

சேர்க்கின்றான் பூசனைசெய் தேற்கின் றானே

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு

க அம்பொன்னுசன மீதி விருத்தினன் பூசைபண்ணி

அறுசுவையுடன் அன்ன மருத்தினன்

உ செம்பொன்னிறச்சந்தனத்தைப் பூசினான் கறுப்புக்கமுதல்

திருமுகத்துக்கு வாசம் வீசினான்

கூ வெற்றிலையடைக் காய்தக் கோலமும் பொற்றளிகையில்

விதிமுறைப்படி யீந்தெக் காலமும்

ச சித்தனெழுதும் திருமு கத்திலே பூசைசெய்து

நெஞ்சத்தனிலு வந்தட்ச ணத்திலே

ரு பொன்னறைதனைத் திறந்து காட்டினான் காட்டியுள்ள

பொருளெல்லாமும் தென்று சாட்டினான்

க முன்னவனடி யாரே யாகுவீர் ஆதலாலிப்பொன்

முழுதும்நீரே கைக்கொண் டேகுவீர்

விருத்தம்

சேரனிந்த வாறுரைக்க நீரு வந்து

செய்ததுவே போதுமெனப் பொற்பு னுடை

வாரணமா முதலளித்தே முடிபின் சென்று

மகிழ்ந்தனுப்ப வும்திரும்பி மதுரை வந்து

காரிபா களைப்பணிந்து கொணர்ந்த பொன்னை

நாவலர்தொட் டியாவருக்கும் அளித்தான் பத்திரன்

யாரிதையோ துவர்கேட்போர் அவர்கள் சம்பத்

தடைந்தீறில் சிவனுலகை யடைவர் தாமே

ஆக விருத்தம்அகீர்த்தனை கூதரு க, ஆக கஉமுதும்.

காற்பத்துமன்றாவது.

பலகையிட்டபடலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்

கூடலெம் பெருமான் பத்திரன் குறையின யகற்றச்சேரன்
மடொரு திருமுகத்தை வரைந்தீர்த தரைத்தேனிப்பால்
கூடலோ ரிரலின்பு கூர்ந்தவன் நனைபிருந்து
பாடுடனப் பலகையிட்ட பான்மையை யினிச்சொல் கேளே

பத்கிரனுக்கிடையூருகமழைபொழிதல்.

விருத்தம்.

வரகுணன்நா னையிலேபத் திரன்சே ரன்பால்
மாநிதியம் பெற்றுமது ரேசன் றுளில்
திரிகாலும் பணிந்தர்த்த சாமத் தும்போய்த்
தினம்விடையின் பின்னின்றே படிப்பா னோர்நான்
இரவினிலம் பிகைதிருப்பன் றியதைக் கையன்
எழுத்தருளும் போதிடையூ நேதற் றுதும்
வருவதுல கறியவின யாட்டால் மாரி
வரக்கண்டான் எங்குமிருள் தரக்கண் டானே.

பந்தவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

மழைசொரியையில் அய்யனைவந்திக்க வநதானேப்தான்

அனுபல்லவி

தழைப்புமாலயந்தேடியகொன்றையந் தாமனுக்கன்புசெய்மாமுனிவோர்களே

மழை

சரணங்கள்

க தடித்தினுலிநு கண்கள் பிதுங்கச் சாருத்திசைதெரி யாமல் மயங்கத்
தடித்துக்கொண்டு விடவாய்ப்புயங்கம் சொர்ந்துசுருண்டு நடுநடுபுதுங்க

மழை

உ வரையிறகரித் தோனேவலானே வருணன்முன்னுள் முடிக்கமென்மேலே
வாவிடுத்த முகிலேழும்போலே உளைந்துகொண்டதெ னவொருக்காலே

மழை

ஈ ஆழியைத் தாக்கியெடுத்தொருயிக்க ஆகாயத்தன்னிற்கவிழ்த்ததையொக்க
வீழும்பெடுத்தாரை பெங்குங்கதிக்க மிக்கவிருப்புத்துண் டோலேதடிக்க

மழை

ச கல்லார்மனம்போல் அகம்புறம்மூட காணுமுன்பின்னும் இருபாலுமூட
அல்லாமத்தேழ்மேலும் தோனாமல்மூட அங்கத்தெரியாம லேயிருள்மூட மழை

விருத்தம்

மழையினல் நனைந்ததுபூ மாரி யாக

மகிழ்ந்துதிருக் கோயில்வந்தி சனைப் பணித்தே

அழகுடைய வீணையிழ்த் திடவத் தின்பின்
அம்புயத்திற் சாத்தின்று சதிகுட் தேங்காற்
பழுதகலும் தத்தியொலி மழுக்கச் சேற்றிற்
பதமழுந்தக் குறுக்குவலி வாங்க மீன
விழிமயிலோ டப்பனத்தப் புரத்துள் வந்து
மேனவயிற்பத் திரன்பாடி விளங்கி னானே.

இதுவுமது

இத்தகையாப் பாடுமிசை செவிக்கே றுங்கால்
எம்பிரான் கருணைகொண்டம் பரத்தில் நின்று
பத்திரா வெணக்கூப்பிட் தன்மேற் றங்கிப்
பாடுகென்று மணிப்பலகை யிடப்பார்த் தாங்கே
பத்தியுடன் சாமிசொலுக் கஞ்சி யப்பொற்
பலகையின்மேல ஏறியிசை பாடிப் பின்பு
சித்தமுடன் தவிடம்விட்டப் பலகை தன்னைச்
செங்ககதனில ஏறதியில்லிற் சேர்த்திட டானே

பூரி, சாப்பு

சாமிதிருவடி பணிந்தான் பத்திரன் தன்னிருக்கைநாடி நடந்தான்
மாமேகம்மின்னுடன் நீங்கஅகல் வானம்பிரகாசம்பெற் றோங்க
முன்புமுனியாலேவறந்த போது முத்துமணிகளும் நிறைந்த
அம்புதிபோலவே புடுக்கள் உதித் தம்பரத்திலொளி விடுக்க
தியவிருள்வலி யிழந்து ஓடச் செங்கதிரோன் விழித்தெழுந்து
ஆயிரம்மைவிரித் தோதும் திரையாழிநீகதிவரும் போது
இத்தரையாளும்சம் பன்னன் இசை ஏற்கும்வாருணத் தென்னன்
பத்திரன்அய்வனைப் புகழ்நது மணிப் பலகைபெற்றது நெரிந்து
புண்ணம்பத்திரனை வாழ்த்தி சாமி தந்தபலகைமே லேற்றி
பட்சமுடன்அன்பை நன்னி கூடல் பரனிகளெயென் றெண்ணி
ஆனநகைமணிப் பூனும் பொன் னுடைநிலந்தெரலை நீனும்
மாநிதியத்துடன் தந்தான் நல் வரிசையானடத் திவந்தான்

விருத்தம்.

பகவனாற் பலகைபெற்ற பத்திரனுக்கிப்
படிவழுதி வரிசைசெய்யப் பெற்றுக் கோயில்
அகமடைந்து நாற்காலும் வணங்கி யில்வர்
தருமநதிருந்தான் இப்பால்ராச ராசனுக்கே
மகிபுரப்ப திகதுவர குணன்சா ருபம்
மன்னிடவே சிவபுராஞ்சேர்ந் திருந்தானித்தை
புகலுவர்கேட் பவர்செல்வம் செளக்கியம் வாழ்நான்
பொருந்துவர்பின் அரனுலகித்திருந்துவாரே
ஆக விருத்தம் ௬, கிர்த்தனை ௧, தரு ௧, முற்றும்.

—❦—

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவா துவென்றபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்

இதையவன் பாணபத்திரன் இசையைக்கேட்டவர்க்குத்தாமே.
நிறைமணிப் பலக்கயீந்த நிலைமையை யுரைத்தேனிப்பால்
மறுபடி யவன் நன்கறின மகிமைசேர் இல்லாள்தானோர்
விறலியை 'விசைவா'தாடி வென்றவா நினைச்சொல்வேனே.

விருத்தம்.

ராசரா சத்தென்னன் செங்கோ லேந்தும்

நாளிலவன் மேவியஞ்ச னாட்சி யென்பான்

நசனுக்கன் புடையபத்ரன் மனையா னுக்கும்

இதையவனுக்கன் புடையவொரு இசைவல் லாட்கும்

பூசலிசையா ஹுவே நிசைவல் லானைப்

புறத்திலிருந் தழைக்கவவள் புரிந்த வண்ணம்

மாசகலும் பத்திரையைச் செவிக்க வேண்டி

மன்னனொரு விறலினை வருவித் தானே

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

க	இராசராசபாண்டியன் ஈழ நாட்டி மின்னை	வருத்தினான்
	ஆசையோடவன்மேலென்புற் றுதரவோ	மிருத்தினான்
உ	வந்தவளரசனிரு மலரடி	வணங்கினான்
	பந்தமாயெக்கவிப்புடன் பாடுதற்	கிணங்கினான்
க	வல்லகிமீட்டிச்சுருதி வகைதெரிந்து	கூடினான்
	சொல்லுமேழிசையுடனே சேர்பிதமாப்	பாடினான்
ச	பாடினிகான் த்தில்மனம் பதிந்தரசன	தோககினான்
	கூடியவன்மேலேமையல் கூர்ந்துமதி	போக்தினான்
ரு	பத்திரையைநீதம்முடன்பாடாய் பகர்ந்திடென்று	கூறினான்
	உத்தரங்கேட்டதுக்கவ னுரைத்துனக்கு	மீறினான்
க	நாமவனுக்குச்சார்பாக நவிலினும்வி	டாமலே
	நீமடிபிடிவழங்கா நிறுத்தடியெ	டாமலே
எ	நாறுபேர் முன்றலெனினித்து நாணமதுன்	டாகவே
	மேலும்வாயில்வந்தபடி விளம்புநீமின்	டாகவே
அ	என்றுமில்லித்தவனை யிருக்கைசெல்லென்	தனுப்பினான்
	நன்றுநாளைவந்திடென்று ராசராசன்	விருப்பினால்
க	கற்புளபத்திரையையழைத்தக் கணம்அவட்குச்	குதினான்
	இப்போதொருத்திபாடவந் திருக்கிறுள்ளன்	ரோதினான்
ய	இக்கவளுடன்பாடுதற் கேற்குமோவென	ஹரைக்கவே
	கக்கைவேணியருளுமென் கற்பும்நிறைந்	திருக்கவே
கக	பாடிவெல்வேனென்று சொல்லி பந்தையிற்சென்றிருத்தனன்	
	காடியவனை விடுத்து ராசராசன்	இருந்தனன்

விருத்தம்.

மற்றநாள் விதலிபிரு வரையும் பாண்டி
மன்னனழைத் திசைகேட்டு முன்னீழ்த்தில்
உற்றவன்பத் திரையைப்பார்த் திகழ்ந்த வினைக்
கோதியதால் முறைப்படியுத் தரங்கள் சொல்லி
மற்றெனுடன் பாடுகிலலை பாடுகில மெத்த
வழுவுணக்கா மென்றுரைக்கக் கேட்டுக் கற்புப்
பெற்றாயரும் பாடினியாக் கவனைப் பார்த்துப்
பேசுவாள சபையதிய ஏசு வாளே

இதுவுமது.

பெருக்கமுதும் கலவியும்வா தின்மே லூக்கப்
பெருமையும்பல லோர்விரும்பும் அழகும் பூண்ட
செருக்குடைய நின்னெடுமன னன்முன் வாது
செய்யும்பூ சலுக்கெதிரா னலகேன் கண்டாய்
தருக்கமிடு முன்போலமா னம்விற் றுண்ணும்
தாடியரே யுனக்கெதிரா மெனக்கேட் டாககே
வினாக்குமுலா ளிருவருக்கும் ஞாயஞ் சொல்லி
வினக்குவான் போலரசன துலக்கு வாளே
பஞ்சவராளி, ஆதி

க ஈசன்மகிமையை யுன்களிதயமுவந்து கேட்டீர் மெய்த்தவோரே ஈச
ராசனிருபாடி னிககுமிராசிபோல வினக்கியபின்மெய்த்தவோரே
உ பாடினியிருவரையும் பாடுங்க ளென்றுமொழிந்தான் மெய்த்த...வெற்றி
ருடினவருக்கினைத்தோர் தொண்டுவேலை செய்வதென்றான் மெய்த்தவோ
ங் மன்னவன்சபதமிரத் தவண்ணமுரைத் திடக்கண்டி மெய்த்தவோரே ஈசந
தன்னிலிருந்து வந்தவந்தலைபுப் போடுடனேமெய்த்தவோரே
ச வினைஎடுத்தேழினசயில மீட்குப்பா டத்தொடுத்துமெய்த்தவோரே முடி
பூணுமன்னவன்செவியில புத்தமுதெனச்சொரிந்தான் மெய்த்த வோரே
ரு பத்திரையெனுப்பாடினி பாடத்தொ டுத்துவந்து மெய்த்தவோரே சபை
யுற்றிடும்பலர்கள் கா தி லும்மமுதம் போற்சொரிந்தாள் மெய்த்தவோரே
சு தென்னவன்மனக்குறிப்பி தெனறறியாம லவகுள்ளோர் மெய்த்... பந்தர
தன்னுடைகா னத்ததைத்தானே சகலபேரும்புகழ்ந்தார் மெய்த்தவோரே
ள பின்னுமரசன் விநலிபிரசங்கத்தை மெய்த்தக்கக்கணடு மெய்த்த... மண்ணிற்
கொற்றவன்சொல்லும்படிக்கே கூறுவதியளபல்லவோ மெய்த்தவோரே
டி ராகமதுவுண்டமன்ன னன் றுதிதறியாமலே மெய்த்தவோரே இன்றைக்
கேகிளைக்குவருவீர் என் றவர்க்குத்தரவீன்றான்மெய்த்தவோரே
க பாண்டியன் றன திசையைப் பரிசுத்தேபரிந்ததாம் மெய்த்தவோ...எண்ணி
மீண்டவிதலிபஞ்சனை மீதிலாகக்கொண்குருந்தாள் மெய்த்தவோரே

விருத்தம்.

பத்திரைவர் தாடிபஞ்சென் றய்யன் பாடம்

பணித்துகண்ணீர் சொரியத்தென் னவனாக் கோல்கொண்
 டுத்தலத்தை பாளும்பாண் டிவனென் தன்பால்
 இவைகேட்டக் கிரமஞ்சொலப்பின் யாருஞ் சொன்னார்
 சத்தியமா யுரைப்பவரா ரென் திரக்கத்
 தையலே நாளைவெவ்வா யெனவிண் னின்றோர்
 சத்தமெழுந் திடத்தெரிந்தி சனை வணங்கித்
 தனதுமன மகிழ்ச்சிருக்கை தனிலவந் தாளே

இதுவுமது

இருக்கையிலே மறுநாள்முன் னூடபோல மினனார்
 இருவரையும் அழைத்தரசன் பாடக் கேட்டுப்
 பெருக்கமுடன் முதனாள்ற் சொன்ன வாதே
 பேசிடத்தேர்ந் தவைஞ்ஞும்அவ் வாதே சொன்னார்
 மருக்கமமும் குழலாள்கற் புடையாள பாண்டி
 மன்னவனை கோக்கிநடு நிலைமை நூலைத்
 திருத்தமுட னூர்க்குணர்ந்தோய் கேளா யென்று
 செப்பிடவாக் கறிவுடையோர் ஒப்பி னாரே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி

பலலவி.

மகராசராசபாண்டிய மன்னனேரிசம்சொல்லாய்

அதுபலலவி.

செகமெங்கும்மனுவழியே செனகோலசெ லுத்திவரும் மகராச

சரணங்கள்

க ஈசன்முன்போய்பாடுவோம் இருவர் பாடலுந் துக்கி மகராச
 உ இன்னவன் வென்றானென்றும் இவள்தோற்றுப்போனாளென்றும் மகராச
 கூ அனியாயம்நீயேசொன்னால அவையோர் சொல்லக்கேட்பானேன் மகராச

விருத்தம்

கற்புமிகும் பாடினியிவ் வாறுணைக்கக்
 காவலனப் படியேசெய் வோமெனக் கேட்
 டுற்புகுத்தி நுந்தனர்பின் னானவேந் தன்கோ
 யிற்புகுந்த மைசசரிசை வலலார் தம்மோ
 டற்புதமண டபத்திலிருந் தவரைத் தூதர்
 அழைத்திடவே பத்திரையை யாமே வின்றைக்
 கெப்படியும் வென்றிடலா மெனலங் கைப்பா
 டினிவநதாள் பேரவையந் தனிலவந் தாளே

ஐயு-அ

ஆய்த்தரிய கற்புளபா டினியின் னேபேர்

அவையிலவத்தாள் ஆங்கொருநா வலர்போற் கூடல்
 வாய்கதபிரா னுஞ்சபையில் லந்துந் துன்முன்
 வந்தபா டினியிசைபா டக்கேட் டாங்கே

சார்ந்தவர்கள் ஒன்றுமுரைக் காதிருந்தார்
தவமிரும்பா டினிவீணை தன்னைத் தோளில்
ஏந்தியிசை போர்த்தால வாய்ப்பிராணை
யேத்தினான் பலர்புகழ வாய்த்தி னாளே
ஆனந்தபாஸி, ஆதி
பல்லவி.

சாமிபுன்தன்மகிமைகண்டெந்தவிதம் சாற்றிமுடியுமய்யா
அதுபல்லவி.

சாமியகிசுரா சரத்தும்பொதுவாய் நியே
சாட்சியாயிருந்தரசாட்சிசெய்துவிளங்கும்

சாமி

சரணங்கள்

க அங்கைநீரும்பத்திரமும் ஏந்தியுணையர்ச்சித்தோர்க்
கரியயனிந்திரபத மருள்செய் தளிப்பாயுண்ணச்
செங்கையிலேகபாலம் தரித்துபவநீபிட்சார்
தேகியெனநிரந்தாபென் நேசவாக்கென்னசொல்வேன்

சாமி

உ மாதரைக்கண்மையக் காதவர்க்கேவீடென்று
வாய்ந்தமறைப்பொருளை ஆய்ந்துமொழிந்தாய்நியே
பாதிபுடற்பெண்ணுரு வாசினுயென்றுபிறர்
பழித்தாலவர்க்குவதல் எடுத்துநானென்னசொல்வேன்

சாமி

ங. மாயையிடமாச்செல்லும் விருத்திவலியடக்கி
மன்னுயிர்க்குமுத்தியை யருள்வாய்தனிவள்ளலே
நியேமுத்திபெறுவார் போலேவிரதயோக
நெறியடைந்தாயென்பாருக் குறுதிநானென்னசொல்வேன்

சாமி

ம்

இடவவா கன்னமதுரைப் பிராணை

இசைதூலி லோதும்வண்ணம் பொருந்த வாய்ந்து
பிடிபுலிவ் காள்விழியி மைக்காள தந்தும்
வெளிப்படாள் புருவமேல் நிமிராள் கன்னம்
துடிக்கொளார் பத்திரைமா னிடர்கா துக்கோ
சுரர்செலிக்கும் நாவில்வினை யமுத மாக
அடைவுடன்பா டிடக்கேட்டுக் குறுக லத்தை
யார்கதிடடார் மண்டபத்திற் சார்ந்திட டாரே

இதுவுமது

தென்னவன்கை தவனெனும்நா மத்துக் கேது
தெரிவிப்பா னகவிசை பாடக் கேட்டும்
முன்னுரைத்த படிமொழிய நினைத்தி ருந்தான்
முக்கணம்மன் னருளால்அவ் வெண்ணம் நீங்கத்

தன்னிதய மகிழ்ந்துபொது வாக நோக்கித்
தவயிரும்பா டுனிதானே வென்று னென்று
சொன்னதுகேட் டந்தவண்ணமேச பைக்குள்
தோற்றினார் யாவர்களும் சாற்றி னாரே.

பூரூ

க பாண்டியன்சாட்சிசொல்லியிப்பாலே ஈழப் பாடினிதிருக்கழுத்தின்மேலே
ஈண்டியதவப்பாடினி மாது தன்னை இருத்தெனவே இருத்தும் போது

உ ஆண்டவனாகும்நா வலன்கண்டான் ஈண்டிதற்புதமற்புதமென்றீ தென்றான்
(பயந்தான்)

பூண்டவைகாணமின்போலேமறைந்தான் யாரும் புகழ்ந்தனர் தென்னன்கண்டு
ந அய்யன் திருவிளையாட்டி தென்றார் மிக ஆச்சரியங்கொ ண் டெவந்து நின்றார்
துய்யவடிபா ஈன்பையும் நோக்கிச் சோம சுந்தரனாருள் திரழும் னுக்கி

சு தங்கள் கண்ணினுலேநீர் துளித்தார் ஆனந்தம்பெருகும்வாரிதி குளித்தார்
இலங்கைப்பாடினிமேலிருந் தானே மன்னன் இறக்கிவித்தவளுக்குமுன் னுலே
ஆனிமுத்தாரங்கள்முதற் றெடுத்தான் செம்பட் டாடைவரிசைகள் மிகக்கொ
நானியேயின்றபாடினிக்குத்தான் உவகை நண்ணிட்சிலவரிசைதந்தான் (முத்த
சு நாவலர்போலேவந்துரையாடிப்பின்னே மறைநதுவிமானத்துக்குள்ளேகூடி
தேவியோடிருப்பவரைப் பணிந்தான் துய்ய செம்பொ னுமுதற்கொடுத்தவ

விருத்தம்

(தான்)

மைப்புகண் டனுக்கிவ்வா நீந்து வேந்தர்

வலியெல்லாந் தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா

தப்படித்தெய் வஞ்செய்யும் வலியெஸ் லாமுன்

னவன்வலிமுன் னில்லாதென் னுரைப்ப தெல்லாம்

கற்புளபா டுனியிடத்தி ட கண்டோ மென்று

காவலன்வீற் றிருந்தான் துரைப்போர் கேட்போர்

இப்புவியில் ஆபத்துநீக்கி வெற்றி

எய்தியிருந் தரனுதில் உய்கு வாரே

ஆக விருத்தம் ௧௧; கீர்த்தனை ௨; தருநா ஆக ௧௩. முற்றும்.

—*—

உ

நாற்பத்தைந்தாவது,

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப்பாஸ்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

முன்னவ னருளால்கற்பின் மொய்குழல் தனக்குமாரும்
மினனையின் னிசைவாதாடி வென்றவா னுரைத்தேனிப்பாள்
பின்னக மிரங்கிக்காட்டிற் பிறங்கிய பன்றிக்குட்டிக்
கன்னையா முலையீந்தாவி யளித்தவா நினைச்சொல்வேனே

விருத்தம்.

மகராச ராசனுல காணும் ாளில்
வைபபநதித் தென்கரையில் குருதீர்த் தத்தில்
மகவான்விண் ணவரேத்த வால முண்டு
மணியிடற்றில் சாட்சிபா வைத்தோன் வியாழ
'பகவான்மெய்த் தவஞ்செய்ய வேவ ரங்கள்
பரிந்தீந்து குருநாத னெனப்பேர் பூண்டு
ககவாகன் அயன்பரவ விளக்கும் ாளிற்
காணுவீர் மனத்திலன்பு பூணு வீரே
ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

க	முக்கணனுக் கன்புடைய முனிவர்களே	கேளும்
	மொழிந்தகுரு தீர்த்தமென்னும் முதுநகரில	வாழும்
உ	தக்கவனோர் வேளாளன் தன்பெயர்சு	கலனே
	தனதுமனை யாள் சுகலை தன்னொடுவாழ்	பவனே
ங	அவர்களுக்கே ராறுமைநதர் அழகழகாப்	பிறந்தார்
	அருமையுடன் வளர்க்கையிலதாய் அப்பனுமி	றந்தார்
ச	அவியவேபின் வேடரைசசேர்ந் தரியவனம்	புகுந்தார்
	அக்நிரமஞ்செய் தொழுகியிரண் டறுவருமி	குந்தார்
ரு	இத்திறமுகொண டொருபுதர்க்குள் ளேயவர்கள்	சென்றார்
	இந்த்ரனுக்கா சான்றவமக் இருந்தியற்றக்	கண்டார்
சு	கைத்தலங்கொட் டிச்சிரித்துக் கலவைவீரேம்	பெய்தார்
	காயமதி லேயமுத்தக் கருதித்தவஞ்	செய்தார்
எ	தவமகிமைக் கிடராகச்செய் சல்லியம்தெ	ரித்தார்
	சாதித்தொழில் மறந்துழலவோர் தகைகள்மேற்சி	னதார்
அ	அவனியுழு வோரேபன்றி யாவீரென்று	சலித்தார்
	அப்பனுமன் னையுமிறத்தே பலைவீரென்றைந்	தலித்தார்
ஈ	இப்படியாச சலித்திடப்பன் னிருவரும்ப	யந்தார்
	எங்களுக்கிச சாபந்தீர்வ தெப்போதென்று	பணிந்தார்
ய	மைப்படியுங் கண்டனிரு மலரடியை	கினைந்து
	மாகோபம் தணிந்தவர்மேல் மனதிரக்கம்	புகேந்து
கக	உமக்குமது ரையிலவளரும் ஒருவன்வகதே	யன்னை
	புருவெடுத்தா னுலைப்பாலீக ஆயிரளித்துப்	பின்னே
கஉ	அமைச்சர்களாச செய்வனதென்னன் அருகினிலே பன்னுள்	பன்னுள்
	அமைந்த தற்பின் சிவனுலகை யடைவீரென்று	சொன்னார்

பாண்டியராசன் வேட்டையாடுதல்.

விருத்தம்.

குருமொழிகேட் டவிடம்விட்டப் பன்னிரண்டு
குமரர்களும் குருதீர்த்த மெனுய் னருக்

கருகில்வனத் துள்ளபன்றிக் கெல்லாம் வேகதன்
ஆக்குறுங்கோ ஸப்பேடை வயிற்றிற் சென்று
குருளையாப் பிறத்திருக்கும் நாளிற் றென்னர்
கோனொருநாட் படையுடன்வேட் டைணாக்குறித்துத்
திறுவால் வாயைவிட்டவ் வனத்தில் வந்து
தேடினான் மிருகவேட்டை யாடி னானே.

பந்தவராளி, சாப்ப.

பல்லவி

வேட்டையாடினதைக்கேளும் பாண்டியராசன் வேட்டையாடி
அதுபல்லவி.

வேட்டையாடினதைக்கேளும் காட்டகத்தன்னிலேவாழும்
வெம்பலிகலைமானேனம் சும்பலாத்தற்கும்நிதானம்
வேடர்கள்தெரிந்துகொண்டு ஒடிவந்துரைக்கக்கண்டு
வேட்டைக்காரரெல்லாம்சூழக் கூட்டமாகவிரந்தோடி
விஸங்கினத்தையொதுக்கி மலந்தநிலைகலக்கி
வெருட்கொண்டுவிரட்டி யுருக்குவலைமைக்கடி
வெற்றிமாலைதனைச்சூடச் சுற்றிலும்படைநாடாட
வீரமுடனே துணிந்து வாரணத்தின்மேலிருந்து

சரணுகள்.

சுற்றிலுமுழக்கம்வாய்த்து மெத்தலொலித்திடப்பார்த்துச்
சொலிக்கக்காய்ச்சியவேலை வலுக்கப்பாய்ச்சினுற்போலே
துளைக்கச்செவிக்குட்பட்டுக் களைத்தசளம்போல்நட்டுத்
தோல்விவந்ததெனப்போட்டிப் பார்வையனெகமாக்காட்டிச்
சூரமிகும்புலிக்கூட்டம் திரமிரும்பன்றிக்கூட்டம்
சொக்கிவிழுமாண்கூட்டம் மிக்கலேபயத்திஸ்நாட்டம்
சூழநிற்பவாழ்முன்னுலே கேளுமவைகளின்மேலே
தொனாக்கும்விவமணியாட்டிக் குனித்துக்கவிற்றைமாட்டிச்
சுடுகணைதாக்கிவிட்டார் நெருங்குமாண்கள்
உடலைப்பண்ணக்கிவிட்டார் காலதலைமூளை
தொண்டையிலும்வரும்ரத்தம் மண்டியோடுவதல்லாமல்
தும்பிருகத்தின்சொரி அஷ்டகெசங்கள்
பட்டதுபோலேவாரிக் கொண்டுபெருகத்
தொப்பெனவேவிழுத்துவா யைப்பினந்தா லியொடுங்கத்
துடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் கண்ணியைப்பலலால்
கடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் பொறிகலங்கிச்
சொக்கிவிழுத்துபயம் தேககிபோட்டமெடுக்கத்
தொடுக்கும்சிலதுமிருகங்கள் பக்கத்திலேவந்
தடுக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் வலையைத்தாண்டித்
துள்ளிவிழுகையில்நாட்கள் வெள்ளென்றுகடித்துப்பினனே

தொடரச்சிலதுமிருகங்கள் ஓடவும்பின்னே
 அடரச்சிலதுமிருகங்கள் இப்படியாகத்
 துணித்தவீரர்களவேலாற் றுணிந்திறத்ததுபோகச்
 சொச்சமுள்ளசிலமிருகங்கள் வலைக்குட்டலை
 வைச்சதங்கேசிலமிருகங்கள் ஞழ்ந்துவலையைத்
 தொட்டிருந் தேபரைவிட்டு எட்டியிருக்கின்றவாடேமல்
 தொத்திவிழுஞ்சிலமிருகங்கள் சிலிராடேயே
 திர்த்துவிழுஞ்சிலமிருகங்கள் முட்டிவலையைத்
 துளைத்தகலும்புலிகள் துளைத்தகலும்வராகம்
 துளைத்தமிருகமனேகம் அதனைசுற்றி
 வளைத்தவீரனேகம் பின்னேதொடர்ந்து
 சொல்லினுவகடித்துச்சாடிக்கொல்கையில்விழுந்தமிருகம்
 தொலகசொல்லிமுடியாது தப்பிப்போனதின்
 வகைசொல்லிமுடியாது மதியையிரு
 துண்டமாப்பிளந்துகொளவிக் கொண்டதுபோற்கொம்புடைய
 துங்கலினகாதுகளிலே வேலாற்சூத்தி
 வாகுதிடேயைத்தனிலே இருநதுநீர்ம்
 சுரந்துகொம்புமலையில் பரந்தவெரிபைப்போடல்
 தொணுமகலடவியெகரும் அகதப்படிபே
 காணும்நெடும்புடவியெங்கும் வீரரொலியும்
 துடியினொலியும்வாளால் மடியுமிருகவொலியும்
 சொழிசொடாய்மாநொலியும் அதனைத்தொடர்ந்
 த்தாடுகின்றநாயொலியும் ஆகாசத்திலு
 தொனிகருக்கருமேகத்துக்கிணைத்துவிளங்கும்போது
 தொற்றிமேலத்திசையிலே பாணடியுள்ளிப்
 பாற்றவாந் திருக்கையிலே அந்தவளத்திலு
 சூகரங்களுக்கிறைவன ஆகவேபுதருக்குள்ளே
 தொய்ந்தபனறியைநாடி புலபாறியம்
 சேர்ந்தொருமிக்கக்கூடி எவகளரசே
 சுவஸ்தமாயிகதவளத்திலு இத்தனைநாளிஹுமொரு
 தொந்தரவுங்கண்டறியோம் உன்னதிராலே
 சித்தனையுங்கொண்டறியோம் இடப்போதொவென்றாலு
 துப்யமதிசூலமன்னன் அய்யனேசேனையுடனே
 தொணியிருகவேட்டையாடுனான் விலலைவளைத்து
 காணித்துக்கிணைசாடினான் பலமிருகங்கள்
 தொலைந்துபோனதுலாமல வளைந்தெங்கள்மெய்யெங்கும்
 துளைத்ததென்னென்றுசொல்வோம் நமதுகூட்டம்
 இளைத்ததென்னென்றுசொல்வோம் என்றுபணிந்து
 சொல்லவங்களித்துப்போரில சொல்லவும்தென்னன்புலையாக்
 கொல்லவும்ஆமர்க்களத்திலு வெல்லவும்நினைத்துவர

உ வராகமெல்லாங்கூடிவந்து
வந்துரைப்பதனைநோக்கிச்
மக்கையாம்பன்றியைப்பார்த்து
வைத்துநீயின்கேட்பொருந்து
வங்கிஷத்தாசனேரில
வாகுபெலமுடனவெல்லப்
மரநிழலமரம்விண்டு
வாகுயிரைவிட்டகன்று

வருத்திநின்றைத்தழுது
கரைந்திடும்படிதொழுது
மைத்தரைப்பிரித்தப்பாலை
மகிழ்ந்திருவருமேற
புதழ்த்தெச்சசரிக்கைகூறப்
வற்கவராகம்திரண்டு
வழுதிபடைமேற்சிற
விதிகளின்பொறிதூற
வரிவிலவனைத் துமள்ளர்
மாணடதங்கேசிலதேனம்
பூண்டதங்கேசிலதேனம்
வாரிவாரியாப்பொருகும்
மறிந்ததுசிலதேனம்
சரித்ததுசிலதேனம்
வழம்புமுளைபறிந்து
மடிந்ததுசிலதேனம்
ஒடிந்ததுசிலதேனம்
மன்னவெகொன்றிடக்கண்டு
மண்டியேபடையிற்பாய்ந்து துணிந்துசெய்த
சண்டைமொன்னசொல்வேன்காய்ந்து பனறிகளெலலாம்
வனசமர்வெறிபிடித்து
மள்ளரிற்சிலரைமுடித்து
துள்ளவேசிலரைமுடித்துக்
வளையுகொம்பினுலெற்றித்
வாயினுலெஇரத்தங்கக்க
சாயவேயுதைத்துநோக்கச்
மரணவலிப்பெடுத்துக்
மாய்த்தாரேசிலபேர்கள
காய்த்தாரேசிலபேர்கள்
மஸ்தகம்பிளந்தபேரும்
வலக்கைகளாற்றடேரும்
சிலைக்கைகள்அற்றபேரும்

வராகராசனைப்பணித்த
சின்னையெக்களிப்போக்கி
நங்குழந்தைகளைக்காத்து
இத்தொலைபில்வரும்இந்து
இங்குவிட்டெழுந்துபோரில
போருவேனென்னுசொல்ல
பிரிவதுமுண்டோவென்று
தேகமிருக்குமோவென்று

கணவனுள்ளங்
மனைவிவேண்ட
அந்தமுள்ளபரிமேலே
வராகவீரனைப்
பலவகைச்சாதி
நுற்படையாகவேசென்று
மன்னவர்கண்டு
வருகுமுன்னே
சொரிபு, கனைகள்பட்டு
உரத்திலம்பு
தேகத்திலரின்று
சொரியோராறுகவோட
மணிக்கூடல்கள்
எனபுதகர்ந்து

எழும்பவொண்ணாமல்மண்ணில
சூதுகள்முதல்
இப்படியாக
பின்னுள்ளபன்றிவெருண்டு
நெஞ்சிலெடபடத்து
முண்டமாயுடல
கெதசனையுடன்
துளையமார்பிலெருத்தி

சரீரமெங்கும்
கரணம்பொட்டுவிழுந்து
நெஞ்சுபிளந்து
இதுவல்லாமல
கைத்தலம்பிளந்தபேரும்
தனித்திலவரும்
துடைகளற்று

வாழ்காள் சிதைத்தபேரும்	ஊழ்காள் மைத்தபேரும்
வாள்களொழிந்தபேரும்	மலைகள்போலே
தோள்களொழிந்தபேரும்	காலொழிந்தோரும்
மன்னியில்மரங்கள் பட்டு	தன்னுயிரகலுமுன்னே
வைப்பினிலேவிழுவோரும்	சிலசிலர்கள்
சூப்புறவேவிழுவோரும்	பலவிதமாய்
வாதைகொண்டிப்படிச்சேனை	சேதம்வரக்கண்டரசன்
மத்திரியில்சிலபேர்கள்	மனக்குறிப்ப
றிந்தெழுந்தார் சிலபேர்கள்	வெகுண்டெமன் போல்
வல்லிருப்புலக்கையிசிக்	கொல்லுகவிருதுபேசி
வரக்கண்டேனவீரன்	கர்ச்சனைகொண்டு
சரக்கென்றெழுந்துதீரன்	கூடலெறிதரும்
மானியிருந்தபெண்டன்:றி	சேனை யெல்லாம்போச்சு தீனி
மாள்வதுபெருமையென்று	தப்பிப்பிழைத்துப்
போவதெகருமென்று	மொழியப்பார்த்து
வல்லகலைகள் தெரிந்தும்	நல்லறிவுபெற்றிருந்தும்
மாதரபிவென்பதெல்லாம்	பேதைமையாகும்
ஆதலாலநீ சொன்னதெல்லாம்	உணரதுக்கேற்ற
வண்ணமுரைத்ததல்லாம்	எண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாம்
மண்ணிலிழக்காவந்து	நண்ணிடுமென்றேயுரைக்க வேட
ஏனராசனுக்குச்சொந்த	மானபெண்ணென மொழிந்த
தெண்ணியிருசிக்கங்கூடித்	தண்ணிருண்கையில்காடி
இடையிற்சென்றொருஏனம்	தடையினறிச்சலபானம்
இனித்துண்பதுசராகம்	தனித்திரண்டுவராகம்
ஏரிநிருண்கையிற்சிக்கம்	சாருமோநமதுத்துக்கம்
இப்படியிருக்கவுன்தன்	சொற்படிக்கெவ்வெந்தன்
இருதயந்தணிபுமோ	பெருவீரந்தணிபுமோ
என்பலங்கண்டறியாமல்	முன்பின்னை யுங்குறியாமல்
ஏராதவார்த்தைசொன்னால்	வகைபோடொக்கல்
பாராமல்மொழிந்தாலென்றும்	ஆகிலுங்கேளும்
இந்துகுலமன்னன்வீரன்	சிலத்திடவெனக்குத்திரம்
இல்லாமற்புவிபீது	அவனையேறாம்
வெல்லாதிமந்தபோதும்	கடல்வனைந்த
இத்தரையுள்ளவரைக்கும்	பொய்த்திடுமுடம்பொழிந்தும்
இசையுடம்பழிவதுண்டோ	சித்திலம்போலே
திசையெங்கும்பரவுமன்றோ	ஆனதாலேவீ
இங்கிரென்முரைத்தகற்றி	நங்கையெனத்தையிறுத்தி
எரிபறக்கவேகொதித்துப்	பாண்டியனுக்குச்
சரிபாகவேகுதித்து	வராகவீரன்
இந்நிலைநுனைத்துப்பிலை	தன்னைவெளியாக்குகியிந்

தெழும்புந்துகளினாலே	விண்ணைமறைக்கக்
கொம்பிவந்தெதிராலே	வரவும்வில்லை
எடுத்துவளைத்துக்களை	தொடுத்துப்பெருமனழபோல்
இலக்காகவெய்துகொரிந்து	விடக்கண்டுள்ளம்
மலைக்காமல்முறித்தெழுந்து	சிலகணையை
எம்பிவாயினாலேப	சும்புல்லெனவேகடித்
தெறிந்ததுசிலகணையை	காலாற்றேறப்த்து
முறித்திடச்சிலகணையை	வாவினாலே
இன்னமுள்ளகணையையும்	சின்னபின்னமாநொறுத்து
எதிர்கொண்டு வரக்காய்ந்து	மனம்பொருமல்
மதிசுலத்தவனேர்ந்து	ஆனையின்கையில்
இருப்புலக்கைகொடுத்து	வரக்கண்டுபன்றிவீரன்
இடிபோல்முழங்கியொலித்து	துதிக்கைபிளந்
திடவேகொம்பினுற்கிழித்து	விடக்கண்டுதேர்
ஏறினேமியைச்சுழற்றிச்	சீறிவிடவுமகற்றி
இரதக்காலிலேபாய்ந்து	தகர்த்துடைக்க
பரியினமீதிடிலவாய்ந்து	தென்னவனவேலை
எடுத்தெறிந்துமுன்னே	யடுத்தப்பரியில்விசைந்
தெதிக்கொம்பினுற்குத்தவே	குடலசரிந்து
போகப்பரியைமொத்தவே	தென்னவன்பொறுத்
திப்புவிடிலேகுதித்து	கைப்படுமிருப்புத்தண்டால்
இரத்தநீரொருக்காலே	பெருகநடுச
சிரத்திலடிக்கமேலே	மணியிழைத்த
இந்திரவிமானத்திலேற	அந்தரர்பூமாரிநூற
இருந்திருசெவிசுளிர	தேவகானம்
புரிந்திடமனமிளரப்	புத்தமுதுண்டு
இங்கிதம்பெருகும்தெய்வ	மங்கையர்களைத்தடவி
இணங்கியுவகைசூழ்ந்து	விண்ணுலகுள்ள
கணங்களுடனேவாழ்ந்து	இருக்கும்போது
என்கணவன்மாளவிங்கே	தங்கிவிருப்பதுகற்போ
என்றுவராகப்பெண்கதிர்க	அமர்புரியக்
கண்டுதென்னன்னுளம்பிரமிக்க	பெண்ணினத்துடன்
இறைவர்க்கமர்புரிதல்	அமுனல்லவென்றுசேனைக்
கெசமானெனவேசிறந்தான்	சற்சரனென்போன்
விசைகொண்டதனைவனைந்தான்	அவனுடனே
எண்ணமில்லாமேசுணடை	பண்ணியவன்றன்னைமண்ணில்
இறந்திடச்செய்யும்காலே	அவன்கையிலே
சிறந்ததொண்டத்தினாலே	இம்மெனவொருங்கி
ஏறடுத்தலையிலடித்	தகனதுவுமாண்டவி
மானமேறிக்கணவன்பால்	வானுலகிற்சென்றிருக்க
	வேட்டை

விரூத்தம்

வழுதியிந்த வகைவேட்டை யாடிச் சென்றான்
வராகம்பிழந் ததமலையா நின்ற தப்பேர்
மொழியலாச் சன்றுதொழித் ததிறந் வத்தை
முயன்றுபலர் வீடடைந்தா ரென்று ரவ்வா
நிழிவான ருகாரநு பக்குன் நினமேல்
இருந்தவனஞ் செய்தகா ரணமியச் தென்னப்
பழயகதை யெடுத்தம்மா தவர்கட் ருக்கும்
புத்திவநித் தெழுத்தமுனி பகரு வாரோ.

அடாணு, ருபகம்.

1. மாதவரோலித் தியாதாரெரு வன்கையில்வினை கொண்டே யவன்
ஒதியபுலஸ் தியன்தவத்தினுக் கூறுகப்பாடக் கண்டே
2. பன்றியாகவே சபித்திடக்கண்டப் படியேசாபத்தைப் பெற்றான் பெற்
றென்றெனக்கிந்தச் சாபம்மீக்குவ தென்றவன்பின்பு ரைத்தான்
3. தென்னவன்வந்து நின்வனத்திலே செநிலிலைக்கெல்லா மழியச் செய்து
உன்னையாய்த்திடப் பின்னிவ்வுருவம் உறுமென்றம்முனி மொழிய
4. அந்தவாரெவத் திறந்தபண்ணுரு வடைந்தானபுண்ணியத்தாலே பண்ட
ருத்தவிஞ்சயன் நாகமாகவந் திசையவம்மலை மேலே
5. வாகாமாகவே துறந்தவர்கள் தவம்புரிவரெக் னாரும் மது
ரோசரும்அத்த மலையிலேயுபவ தினங்குவாரின்னம் கேளும்
6. ஏனவீரனும் பெடையோடவ்வனத் தேயிதந்திட்ட போது தனி
யானபன்னிறு குருணையுத்தவித் ததுச்சொல்லிமுடி யாது
7. காடுத்தாய்முலைப் பாலைவேட்டுளம் னைந்துரிழை விரும்ப மெய்
வாடிவெம்பசி மிதுவருத்திட வ்ருந்திவெயிலால் லெழுதுப்ப
8. தேவதேவன்வி மானத்திலேறிச் செலவிழியுடன் வந்தான் அந்த
மாவனத்தனிற் தனதிச்சையாலே மகிழ்ந்தாடல்செய்தி ருந்தான்

விரூத்தம்.

கூடியிவ்வா ருடியையர் ஆறி ரண்டு
குருள்களும் உருத்திடஞ்சென் றின்றான் கோலம்
குடினாற் கண்டவைதம் அன்னையென்றே
சுற்றுதலும் உத்ததலும் பசியால் மிக்க
வாடுதலும் பார்த்திரக்கி முலையித் தேன
வடிவ்முக மட்டாகச் செய்த கன்றர்
காடியிதோ துவர்கேட்போர் சாப தாபம்
செப்பதனறி யரணுகிற் சுகிப்பிற் தாமே

ஆகவிரூத்தம் 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிக்களைமுந்திரிகளாக்கியபட்டம்.

அவதாரிதை—விருத்தம்

பன்னகா பரண்பன்ஹிப பாலர்பன் னிருவர்க்காக
அன்னையா முலையீந்தாவி யளித்தவா றுரைத்தேனிப்பால்
பின்னவர் கனையமைச்சாப் பிறங்கிடச் செய்தந்தத்தில
உன்னருந் சிவலோகத்தி லுறச்செயத தினிச்சொலவேனே.

அங்குபற்கண்ணி சுவாபிரை ஓர்சந்தேகம் கேட்டல்.

விருத்தம்

திருமுலைப்பா லீந்தபிரான்மறையப் பன்றிச்
சேயர்கள்பன் னிருகதிரோ னுதித்தாற் போலே
பருவதத்திற் றேனறிப்பல கலைக ளாய்ந்து
பாங்குறவீற் திருக்குண்கால் கூடல வாரும்
ஒருவனருள் மகிமையைநாள் வகையாத் தோற்றும்
உயிரனைத்துக் கும்பொதுவா விருக்கு முன்மை
இருநிலத்தி லியாவருக்கும் தெரிய வேண்டி
ஏர்க்கின்றான் அங்கயறகண் கேட்டின் றுளே.

மோகனம், ஆதி

சாமியொரு சந்தேகம்தீர்க்கவேணும் சாமீ

அதுபல்லவி.

மேமிதரலும்பரமேஷ்டியுங்காணரிய நித்தியானந்தபரி பூரணாகுமென்தீன்சாமீ

சரணங்கள்

சுகலோகநாதனு விளங்குந்தேவரீர்தாமே

சரிக்குமிருகக்களையும் சிருஷ்டத்திரிதப்பூமேல்
அகலமததிற்புகம் அதில் அஷ்ட அதமமிருகத்தின்போகம் போலே வேஷம்
பகவானேநிபெற்றத்தப் பன்றிக்குட்டியின்மேலே

பக்ஷமதாகவே வந்தது

ரக்ஷண செய்துருள் சட்சுவளித்ததென்ன

சாமீ

உஷ்டமிருகாதியாலே யுண்டாகுந்துன்பக்களைத்

தொலைக்கும் பொருட்டா வேட்டையாடுமெனநீதினை

இஷ்டமாயும்மாலே யேர்ப்பாடா இருக்கக்காண்பதாலே உலகத்தில்

திட்டமாய் அவர் ராஜதர்மன்றோரீர் செப்பியதீதும் ஒப்புமையாவிருந்

திப்படிச்செய்வாம்பு மப்பட்டமூலமென்ன

சாமீ

ந வேட்டையினாலேதுஷ்ட மாயிருகக்களைக்கொன்று

விஜாம்பெற்றோர்க்கதலா பாபமேஇல்லையென

நாட்டுவழக்கறிருக்க உமதுகையில்நண்ணி யுகமும்இருக்கத் தருணைபால்

ஊட்டியலைகளுக்கல் விலக்கறிவகற்றி உத்தமனேபரதத் துமமாயி

கர்த்தனேபோருள் வைத்ததுசொ லுமென்தீன்

சாமீ

சுவாமி அம்மையை நோக்கிச் சொல்லுதல்.

விருத்தம்

ஏத்தியிவ்வா மெக்கயற்கண் கேட்கும் போதே
இவ்வுலகிற் பலபலவே தாக மாதி
சாத்திரமெல் ளாம்நம்மைச் சுகல சீவ
தயாபரனென் றுரைத்துமுறை யிடுகை யானே
பூத்திருஞ்சே தனமசே தனமி ரண்டும்
பொருந்தவிசா ரிகளுங்கூல் அபேத மாக
வாய்த்திருப்ப தானைத்தும் சரியென் றேற்றில்
மல்லுவார் கருணைசெய்து சொல்லு வாரே

பலகரி, ஆதி.

பல்லவி

அங்கயற்கண்ணிளையே அறிந்திருவாயே

அறுபல்லவி.

சங்கைநிகர்க்கத்தரி சாம்பலிநிரந்தரி அங்கயற்

சரணங்கள்.

அன்னை போய் விட்டதினாலே அழிபடுகொல்லமேலே
கன்றும்வெய்யிலா லமுன்று காட்டிற் றனியேயமுன்று
காயுமேனக்குட்டிகளுக் காயுமாய்முலைகொடுத்துச்
சேயிலுமதிசுமாக வேயருள்சுரந்தளித் தோம்

அங்கயற்

எல்லையில்லா தபலமும் எண்ணெழுத்தறிநலமும்
வல்லமையம்மெஞ்ஞானமும் வழுதிக்கபிமானமும்
வந்தமைச்சராகவேயி ருந்துபல்வளம்பெருக்கி
அந்தமில்லந்கணத்தி னைத்திருக்கவேயளித்தோம்

அங்கயற்

யாவருக்குந்தேகம்சொந்தம் எப்படியப்படிக்கெந்தம்
பூவயன்முதலனேகம் பொருந்துஞ்சீவன்கள்தேகம்
புங்கமிகுந்தஅவய வங்களைப்போலேஸ்தகவர
ஜங்கமவடிவாமுல கென்கணும்பிரியமென

அங்கயற்

குருவுக்கபசாரித்து கோலமாச்சாபத்தைப்பெற்றுத்
திரிவததுமறுத்துத் திரும்பொருட்டியாமடுத்து
செப்பினைமுலைப்பாஸ்கொடுத் தெப்போவந்தராகிப்பாரோ
அப்போதிருமென்றவர னுக்கிரகப்படிநகித்தோம்

அங்கயற்

சுவாமியின்தட்டளைப்படி பாண்டியன்செய்தல்

இதுவுமது

பராபரன் பராபரைக்கிவ் வாறு தேற்றிப்

பாண்டியன்சொற் பணத்திலவந்து வேந்தே கேளாய்

ஹராகமலை தனிலாறி ரண்டு பேர்கள்

ஹராதமுத மாயுநிலுந் திருப்போர் தம்மைச்

சராகமா புன்னிடத்துக் கழைத் தமைச்சர்
தங்களாச் செய்குகவென் றுநீர்ப்பத் தேர்ந்து
காதிபன்கண் விழித்தெழுந்தவ் வாறு செய்ய
காடினான் மனத்திலன்பு ருடி னுனே
சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

பத்தபராதின் சோற்றவிராமலே பாண்டியன்செய்தானே

அதுபலலவி.

சுற்றிவிளங்கும் அமைச்ச ருடனேதன்
சொற்பனத்திற்கண்ட அற்புதத்தைச்சொல்லி

பத்த

சுரணங்கள்.

அத்தமலைக்கே யமைச்சரைவிட்டுடன் காண்டு கோல
மைத்தரைக்கூட்டிவரக்கண்டுசந்தோஷம் பூண்டு
சித்தைமகிழ்த்தவர் தாழ்ந்திடுதல்பார்த்தன் பீன்று உள்ளு
வத்தேயவர்களை மந்திரியாச்செய்தினனம் வேண்டும்
விந்தையாகப் பலநல்வரிசையும் மென்மேலும்செய்து த னக்குப்புகிய
மந்திரிப்பெண்களைக் கல்யாணம்செய்வித்து வைத்துலகைக்கும் பிரசித்தமாக
பத்த (விண்ணம்)

சாராறுடற்கு முயிரொன்றதாமெனச் செரிந்து துன்பம்
கோவரினும் மதிபோலொளியுடன் கூர்ந்து
பூராமனத்துடம் பாடுடனுள்வினை சார்த்து என்று
பேராதகல்விப் பயன்போல்மகிழ்ச்சிதந் தோர்ந்து
காராவின்பாலுஞ் செந்தேனுக்கலந்தன்ன கற்றோருமாடும்மதிதுட் பருமர் கிசு
சீராருஞ்சொல்லால் அயலார்களுக்கேட்கச் செப்பிப்பிறர்சொற்பயனைக்கவர்
பத்த (த்திடப்)

செரிந்ததிகாரம் படைத்தோமென்றேயகம் படைபார் வவல்
வாய்க்கிடுமக்களைப் போலொதுங்கிப்பணி சடையார்
வேத்தன்பொருளை விஷம்போலநினைத்ததை யுடையார் தியைச்
சார்த்தவர்போலக லாதணுகாநெறி யுடையர்
காய்த்தபராதப்பொருளுடன்சத்தருக் கணவென்றுறுபொருளைபுஞ்சேராமலே
ஆய்த்தருகுக ளிதாக்கும்பொருளே அரசனுக்கேட்பும் பொருளாகச்செய்திடப்
பத்த

தம்மனக்கொள்கை தனைத்தம்முளங்கொண்டு பரிந்து தய்ப
நிர்மலமானகண்ணாடி நிழற்போலே தெரிந்து
தன்மமுடனிருந் தாலநிலாள்வினை புரிந்து
தர்மமாதலிருந் தாலந்தக்காரியத்தில் பிரிந்து
விழிமுறைபுரே தழக்குள்ளவாக்கமுடி ஆவியுரிக்கும் படிக்குவருகினும்
இன்னிதழ் அழி நினைத்தார்களைத்தனைக் குற்றமுத்திரிகளாபு பெற்ற மகிழ்
புத்த (திடப்)

விருத்தம்

மக்திரியாப் பீன்னிறுபேர் கருமில்வாறு
மாதருமம் புகழீகை விசயம் நான்கும்
அந்தமுடன் மன்னனுக்குப் பெருகச் செய்தே
அத்திகத்தில் சிவனுலக டைத்தர் தென்னன்
இத்திரலோ கம்புகுந்து வீற்றி ருந்தான்
இக்கதையைப் படிப்பவர்கேட் பவர்கள் உல்ல
மைந்தர்மனை வியைப்பெற்று வாழ்ந் திருக்கண்
மாற்றியத்தீ தானுலகில் மன்னுவாரோ
ஆகவிருத்தம் று கீர்த்தனை ஈ ஆக அடி முற்றிற்ற

உ

நாற்பத்தேழாவது:

கரிக்குருவிக்குப்பதேசஞ்செய்தபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

ஆண்டவன் வராகச்சேய ராணபன் நிரூபித்தம்மைப்
பாண்டியற் கமைச்சராகப் பண்ணிய துரைத்தேனிடபால்
வேண்டிய பாரத்துவாச லிகைகத்துக் கருடகண்ணோக்கம்
பூண்டுமந் திரோபதேசம் புரித்தவா நினைச்சொல்வெனே

கரிக்குருவியின்வறலாறுகூறல்

விருத்தம்

மகராச ராசபான் டியன்வின் னுட்டில்
வாழ்த்திருத்தான் அனீன்ற மைந்த னானோன்
தருமான வனபெலத்திற் சிக்கம் போல்வான்
சத்தருவே டமார்க்களஞ்சென் றடுபேர் செயலான்
சுருணபான் டியனெனப்பேர் பூண்டோ னிசுத்த
தொல்லுலகை யாண்டுவரு னின்ற காவில்
பகவனடி யாரேகேட் பீரென் தன்பு
பரிக்கினுரர் ஓர்கதைபுச் சரிக்கின் றுரே
செஞ்சருட்டி ஆதி

பல்லவி

மாதவத்தைச்செய்ய மாமுனியோரே கேளும்

அறுபத்து.

பூதலத்தொருவன்வெரு புண்ணியமேசெய்தான்முன்னே மா

சரணுகள்

க கணமாக்கிலதுபாலும் இயற்றியதம் மறந்தான்
ஆனதாற்கரிக்குறிலி யாகவந்து பிறந்தான்
உ காகமுதலெனப்போற் கண்டபடி யுழித்த
பேதமெங்கும்இரத்தமாகச் சென்னியானே ழுழித்த மா

புட்களுக்கள்ளெளிதாய்ப் புரத்தன்வர நிற்கி
 புட்குவனத்துட்குட்டானே புறநய்த்தேக மொருங்க மாந
 பாதையிலேயிருக்கும் பாதபத்தின் மேனே
 ஏதுசெய்வோமெனவேங்கி இருத்ததுஅன் பாசே மாந

மதுரைக்கலக் கின்மான்மியம்குறல்

கிருத்தம்

கரிக்குறுவி லாப்பிறத்தில் வகை வறத்தில்
 கார்த்தொரு மாத்திருக்கத் திருவெண் ணீரும்
 திருத்தமுடன் கண்டுகையும் தரித்துக் கொண்டு
 தீர்த்தயாத் திராகுறித்தம் மாத்தின் டீழே
 வகுத்தமுடன் ஒருமுனிவன் கடை தளர்த்து
 வத்திருக்கும் போதுவழிச் செல்வோர் பார்த்தெப்
 புரத்தைநீர் குறித்தெழுந்தி ரெனக்கேட் டாங்கே
 புக்கின்றார் தமக்கவரு கைக்கின்றாரே

காம்போதி செம்பை.

பல்லவி

நவந்தனைச் சொல்லென் காணும் நீங்கள் நால்வரும் இங்கிருந்து கேட்கவே
 அதுபல்லவி

கான்வருதகா ரியயிரநாநிலமெங்குஞ்சுற்றி கான்
 சரணுகள்

க கன்மைதரும் தலம்தீர்த்தம் மூர்த்தியுயிப்புவி மேனே
 தொன்மதுரைபொ ந்கமலஞ் சுந்தரோசன் போலே
 மும்மகிமையுஞ்சேர்ந்த முனைப்பதரித னாலே
 என்மன்களிர்த்ததன்மேல இச்சைகொண்டொருக் காலை கான்
 ட ஓரிடத்தீர்மூன்று முள்ளதுவாகநோக்கச் சென்று
 பாரிடத்தீர்க்கவிலைமுதல பார்த்ததுமில்லை பென்று
 சீறலவுமதுரையிம்மூன்று மொருமையுடன் சின்று
 பேருலவமதுபோலே பிறிததலயியா தென்று கான்
 க அக்கதம்பவனநா தன் அப்படையோர்க்கை மாடுக்
 கைக்கனிபோலேமன திற் கருதும்பொருள் தயாதி
 முக்கியமாச்சேவனுடன் முத்திகொடுக்குமி யோதி
 பக்கமுள்ளவை மறுமைப் பயன்றருவதா லேகி கான்

கரிக்குறுவி ஆலவாய்க்குவருதல்

கிருத்தம்

முதுரைமா மகிமையையோர் முனிய் னின்ற
 வகையுரைக்கும் போதினத்த மரத்தேநர் கொம்பிற்
 புதிவிறுக்கும் கரிக்குறுவிக்கிறிவு வந்து
 பட்டியாத் தான்சனித்த வகையும் பின்னுமி

உதயநா லுதயையுமோர்ந் திச்சென் றுத்தை
 ஒழிப்பதற்கே விதுபோல்வே நில்லை பென்ற
 மதியிலுணர்ந் தோருமதி யாற்றனை பத்தை
 மறந்தெழுந்த அடனா வாட்டுக்குத் தானே
 யமுனாகையாணி சாபு.

புல்லவி

கரிக்குருவிபறந்துவந்த காரணத்தைக்கேளும்
 அதுபல்லவி
 கருக்குன்மறைந்திருக்கவிட்டுக் கருக்குஞ் சென்மமெழிக்க
 சாணங்கள்

க நீடுமலர்க் காடுத்தள்ளிக் கூடல்தகர் தேடித்
 உ கணகக்கஞ்சப் புன்லிற்றுய்ய மனமுற்றுடல் கணக்கக்
 டு அங்கயற்கண் பங்களைவ லங்கொண்டு துதிக்கத்

விருத்தம்

பறந்துவந்திப் படிமுன்று நாட்ச வர்ண
 பதுமினிதோய்க் தண்ணலைச்சூழ்க் திருக்கும் போதே
 அறம்பெருகும் அங்கயற்கண் பணிந்து கோக்கி
 அயயனேயிக் கரிக்குருவி செய்யும் செய்கை
 திறந்தெனக்குத் தெரிபவுரைப் பாயென றேறாத்
 திருத்தமதின் செய்திபெயலாம் முறைபாற் கூறிச்
 சிறந்தபத்தி பூண்டதைக்கண் டதின்மே லன்பு
 தேக்கினார் கடைக்கணனா லகோக்கி னாரே

இதுவும்து

நாட்டயினற்க் காமல்வைத்துப் பார்த்து முக்கண்
 தூதன்முன்னு ளொருமார்க்கண் டனுக்கா யன்பு
 நாட்டியழி யாமையளித் தெமனைக் காய்கத
 னுனமித்திஞ் சயமத்தர் முபதே சிக்கக்
 கேட்டவுடன் புல்லநிவு நீங்கிப் பின்னும்
 கேளாமந்தக் குருவியிரு வினைய நீக்க
 ஓட்டரிய கவையொழித் துளத்தி லேயன்
 புதித்தெழுந்து துதித்ததறி வுயர்ந்து தானே
 மத்தியமலையி சாப்பு.

க	தேவாதிதேவா சரணம்சரணம் ஐக்கிசனே	சரணம் மண்ணி
	தாவா ஐக்கம்ம தோறும்விளங்கிய தற்பரனே	சரணம்
உ	எண்ணிதாருஞ் சகலவுயிர்க்கும் இறைபவனே	சரணம்
	வெண்பிறிகொன்றத் தறுமலர்சூழிய வேணியனே	சரணம்
உ	ஒத்தென்புண்ணிய பவனாகவேய்க் துதித்தவனே	சரணம்
	மொதுநிரோமணி யங்குடற்கண்ணி மணவானனே	சரணம்

சு பூமிவிலேழை பெளியோர்க்கீர்க்கத்தைப் பூண்டவனே சரணம் மிகத்
 திமையெய்தெய்தின் னுமென்னையுயிரட்கைச் செய்திருக்காய்சரணம்
 டு இம்மைநிலிமீத்தி ரமுபதேசீத்த மென்குருவே சரணம் மேலும்
 மும்மையுந்மை யடியைப் பெறச்செய்த முக்கண்ணனே சரணம்
 க ஆயிழைமெய்தனுக் கையாவொருகுறையானதுண்டே சரணம் ஆதி
 தியபறவைபெல லாமென்னைத்தன்முத்தல் தீரவேணும் சரணம்
 எ மாலயனுத்தேடித் கால்தலைகாணாத வலவனே சரணம் என்னை
 னாலுபெருமேசு மாமெளியைமகொண்டு நம்பிவந்தேனே சரணம்

கழிகெழுல

1 கரிசூரி இது திகேட் டெம்பிரான் பட்டு கருக்கெலாம் வலியுருதெனப்பின்
 கழலபனித்தடியென் மரபினுக்கெல்லாங்கதித்திரும் வலியெனப்பதெனத்
 2 தரித்தமெப்போ தும் றீசொன்னமகநீரம் தனைசொல்லிச சொல்லியான் கலி
 தள்ளவுக்கருணை செய்தடியேற்குத்தாவென விரந்திடக்கண்டு (யைத்
 திரியெழுத்தாடி முடித்தவம்மனுவைத்தெய்வத் திருமுசுத்தமுடன்
 சிறகதிரோத மூன்றுடன் நிரடடிசசெப்பிய குருமொழிகேட்டுக்
 குருவிதனகுலமும் தனக்குளபெருமைகூர்வலியானெனும்பெயரைக்
 குவலயம்புகழ நிற்றத்திபெருணைக்குன்றடி கிழலடைந்ததுவே

விருத்தம்

இக்குருவி தானடைந்த வரத்தை யொக்கல்
 லலவரும் எளிதிலுறப் பெறலால் மண்ணிற்
 தக்கதொரு வன்வாழ்க இனையும் வாழ்த்து
 தழைக்குமெனும் பழமொழியை விளக்கிற் றிப்பால்
 முக்கண்ணுக் கனபிலர்போல் எளியோ ரில்லை
 முதிர்ந்தன்பு பூண்டவர்போல வலியோ ரில்லை
 இக்கதைகேட் பவர்படிப்போர் இகபோ கத்தை
 எய்தியிருத் தரணுகில் இருப்பர் தாமே

விருத்தம் எ கழிநெடில் க கீர்த்தனை உ தருக ஆககஉ முற்றிற்று.

— — —

உ

செவமயம்

ஶர்பத்தெட்டாவது

நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம்.

அவநாரிகை—விருத்தம்.

பத்திசெய் திரும்பக்கொப் பனன்கா பரணன்மந்திர
 சித்தியித் தருளிக்காதத செயலினை புரைத்தேனிய்ப்பாற்
 புத்திசொர் திறைஞ்சிக்கும்பு போற்றமுமோர் காணாதத
 முத்தியித் தருளிக்காத முறைமையை யிணைசொல்வெழினை

விருத்தம்.

அம்புலிபைச் சுருசுரண முயன்னைக் கேள்வி
யாண்டவரும் காணியின் வையை உட்புண
தெயுலத்தொர் புரத்திலெவர்க் கும்நீ ராடச்
சிறந்தாழ்ந்து நீர்க்கைகதே உகனது தய்ய
அம்புயஞ்சர் வாலிபொனமுள் ளதிலவாழ மீன்கள்
அண்தையய்காள் நொறுமுண்டி ருந்தார் காண
பின்பொருத டாகம்மத்தி யவிடம் விடந்ப்
கேள்வொருவ னத்திலையி ன்செந்தத் தாமே.

காபி, சாப்பு.

பலவலி.

ஒருகாரையிருத்த தடம்விட்டெழுத்ததர்பின்
உற்றுக்கேளுமுனிவோரே மனத்திலன்பு வைத்துக்கொருமுனிவோரே
அனுபலவலி
ஒருகால்மழைபற்றவ் வொடைநீருமற்றுத்தன்
நீருமையுமவதப்பதாலே வரக்க மேலே ஒருகாரை
சரணங்கள்

க சித்தமுழந்திரையை விரும்பிநிறுத்தாண்வி தீர்த்திலெழுப்பின
மெத்தப்பெயுடனே உறந்துவருவழியை மீதாருவனவகாணச்
சுத்தானந்தக்கடலிற் றொய்யுனவராகெழுத்தகவலை காண
சத்தியவெறியுடைபயார் இரக்குமோராசசிரமம்

தனதுகண்ணுக்குத்தான அவிவுஞ்

ஒருகாரை

உ அத்தவலத்திக் ஒருகூப்பிநிறுத்தாண் அளவுசுதர மாகச்
சுத்தாமிருஞ்சுத்தியா மடமுற்புத்தையபு னுலங்கொள் புன்னக
சுத்தனமகிலவேங்கை மருதம்பாதிநிவாசச் சனபகமும்அச்சாகப்
பைத்தருக்கஞ்ஞமு நநிலிலொருவா னியைப்

டாத்தகருவாடொருகத் தன்டசீரீக்க

ஒருகாரை

ங பிணைத்துவலாலியின் பெயர்புணையோதயமென்று பிரகரும சனைக்கேக்க
தா னிலவருகும்பெட் டிலையிலொமவருதும் வசாரவையதான் திரிக்க
மனனும்மகமலர்கள் செரியுத்ததடாகத்தினவரம்பிவிருதுகாக்க
பின்னாமாதவராரும் போதத்தினுளமீன்கள்

விவக்கவகொளவதைப்பார்க்க தாமதங்கீக்க

ஒருகாரை

விருத்தம்

நாரையிருத வாறுவிளக கிம்மவ் வாவி

நந்தகரவில பெயுடனவந் திருக்கும் போதம்

நீரதனிம் நெய்தத்ததொய்த் தாமி மேலோர்

கெஞ்சுடைத்தோட புறம்புரள் வந்தன்மேல் நீன்கள்

பகரும்வினை யாடல்குண்டித் தவத்தோர் மெய்யிநீ

ப்ரிசீரீக்க எத்தவஞ்செய் ததுவொ வெண்பேற

ஆருமிரைக் கம்பீன்க ளாகா தென்றே
அகமதிவே மிகவறிவுற் றமைத்த நானே

நாரைதிருவாலவாய்க்குவருதல்.

இதுவகுது.

மனம்பெறுத்தான் கிருக்கையில்அத் தவத்தோ ரத்த
வா லிபடிச் சேறிநீத்தய கருமம் செய்தே
வினமுடனே பச்சிமத்தோச் மண்ட பத்தில்
இருந்தீசன் மகிசமயையாட்க் திருக்கும் போது
புணலருசில சுற்றிலகைவ் விடத்திர கூடற்
புராணமுடரத திருப்பதுகேட் டறிவு வந்து
தனிலாளும் திருவாக வாயைத் தேடித்
தன்னுணம்அக டாரைவந்த தனைச்சொல வேனே
பெலகரி, சாபு.

பல்லவி

பறத்தெழுந் தொருளாரை டத்திசூண் டதுகேளும்

அதுபல்லவி

சிறத்தமுச் சிறப்புடன் செழிக்குங்கூ டலோடிப்

சரணங்கள்

க சிற்றறி வுபின்வாங்கத் திவினைப் பாசம் நீக்கப்
புத்தெ ளிவற் றோங்கப் போதற்கொண்டிணந்தேவகப்
உ கனகத்தா மரையாடக் கரணமொன் றுகக் கூட
மனசிறு யர்விட்டோட மதுரேசன் பக்கம் ராட
ங அன்புலா வென்றிழுக்க அறிவுகூர் () கதிக்கத்
தன்பிற விருகிக்கத் தனியிருத் து தியா டக்க

நாரைசுவாமியைத்துதித்துவர்புகேட்டுக் காள்ளல்.

விருத்தம்

பறத்துமது ரைவில்காரை வந்தோர் பட்சம்

பகயானைப் பூசைபுரித் தந்த நாளிற்

செந்தொறறு மரைபடியும் போதற் நீரிற்

செழித்திடுந் தையருரத நினைத்தல் வெண்ணம்

மறந்தீசன் அருள்கருதி பிறக்க வாக்கே

மதுரேசன் வந்துனக்கு வெண்புற் கன்மம்

அறைந்திலா யெனக்கேட்கத் தாழ்த்தெ ழூரே

அதுதுதிகரும் வண்ணமினி யறிநு வீரே

புன்னுகவராளி, ஆதி.

பல்லவி.

வரத்தாக்க டாசும்செய்யப் பூணம்

அதுபல்லவி.

சரகதரமும்உன்னடியென நெஞ்சிதுறநெண்ணம்

சரணங்கள்.

க	உன்தன்பிற வித்துயரம்	மாற	அடியேன்	
	உன்தன்செவ லோகத்தில் கந்துய்த்துகடைத்	தேற		வரம்
உ	இன்னமென்ன வேண்டுமென்று	கேட்டாய்	அடியேன்	
	தன்னையுமோர் பொருளாகத் தயவுசெய்துகாப்பாய்			வரம்
ங	படைத்த பலபுகியுமென்	னாமல்	இத்தத்	
	தடத்திலுள்ள மீனினத் தைத்தானெடுத்துண்ணாமல்			வரம்
ச	எப்படியீ னித்தடத்தில்	லாமல்	அடியேன்	
	செப்பியதற்குப்பழுது தேவரீர்சொல் லாமல்			வரம்

வரமிரக்கும் வண்ணமளித் தீசன் சென்றுன்
மனமெழ்ததே மாரைசா ழும் டெற்றுச்
சராகளையு மழைமொழிப விமான மேறித்
துசதுபியாக கிடந்தி கணத்தோ டொன்று
அரணுகிவ புக்கிடரீர் வாழ்ரு சீவன்
ஆடகத்தா மரையின்று முத்தகொண் மகலை
உரைசெய்வர்கேட பவ சருவா பீஷ்டமும் பெற்
றோநருவார் அரணுகைக் காரணுவாரர்.
ஆக விருத்தம் ஈகோத்தனை கூடக கூ. முத்தம்.
கூடற்காண்டம்முத்தம்.

—(0)—

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது.

திருவாலவாயானபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

சேலருக தியகாராக்குச் செவனுல கதனைக்கூடத்
பாலலோ சனனிகதிட்ட பான்மையை யுரைத்தேனிப்பால
ருலாய் துயருங்கீர்த்தி நான்மாடக் கூடலதன்னை
ஆலவா யாகசெய்த ஆடலையினிசொக வேனே.

சகராஷ்டரம், சாப்பு

வாருஞ்சித்தைமெய் வாக்கொருகிகக மாமதுரையில்	வாரும்
பாருருகருண பாணயனுக்குப்பிண பாணயனபெயர்	கேளும்
சித்திரரதன் சித்திரகூஷணன் சித்திரத்தவச	னெனதும்
சித்திரவர்மன் சித்திரசேனன் சித்திரவிக்கிரமன்	பினதும்

- க ராஜமர்த்தாண்டன் ராஜகுடாரணி ராஜசுர்த்துலத் தென்னன்
 ராஜகுலோத்தமர் ராஜகுஞ்சர் ராஜயங்கர மன்னன்
 ச உத்தரவேனன் மகாசேனன் சத் துநஜயரபீ மர்தன்
 தக்கபிம்ப ரோகாமாபிர தாபமாயந்தாண்ட நிரதன்
 கு வித்திரைகஞ்சகர யுத்தரேகாநாகா மேலதுலவிக் கொமன்
 இக்கணகருடன உத்தரத்தித்யா யநுபத்திரணர்பேம் வரும்ன்
 ச சிறுடனில ரொருவர்ச்சொருவர் சசையராக்வ தெந்தார்
 அதுலகித்திக்குக் கித்திநுண்ணன்மொரேரூர்தென்னன் பிரதமன்

விருத்தம்

கித்திநு லுண்ணிப்பாரை - கெடுசெலுத் திலும்மாளில்
 காப்தெழு கடலுள்பாங்கிக் ககாகடக லுக்கெதன்னில்
 வாய்தொழில் பொதுக்கடும் மாதவத் தோடையொகும்
 பூர்த்தியாச சலத்தால ருமுடெ டோனவா றறித்திடம்தோ.

ராசனாமகிரியய ஆதி

பல்லவன்.

பிரளயகாலம் வந்ததே பரமநிர்ம பிரளயகாலம்வந்ததே

அநுபல்லவி.

திரிகரணமுங்குலித் தொருநையுடனேகேளும்

அரியநவம்புரியும் வரமுன்கொள்ள

பிரளய

நீரணந்தள

க இச்சவலயமாடன் தக்கவபாணலுசமும்

தக்கமுமலிசொபட் சசலசசமும்

சகலவராளிசில டசுமலுமுதலா

உகரும் பூருசுவர்த்தால டககோலவிநூக

பிரளய

உ கேரோதுளநிலையமல ரீனும்வனமுமகடர்க்

பெருதிமுமசில் டரமுமபலவனமும்

சூமுடலுவிமதி கோளும்டலகலையம்

தாபுமடபுலிநகண டுழுவந்தகக

பிரளய

க துருமுடபுலிநகண டுழுவந்தகக

னகபரகணணித்காலி தநுயதநுபட

தருகுமடபுலிநகண டுழுவந்தகக

டவகபிலலாமலமற நெங்கணயழிய

பிரளய

கழிமெழுவ

வரும்பிரளயநிர் வந்ததே பின்னாமலயயன ஞானமனபேசே

வகுத்துண்ணன்வம்ம ணிசாரயம்வகுத்துவாய்சதபுள மிருககனை வகுத்து

இசியவந்தமசுக் கட்டின ருத்திஇவசத்தமிழ் கெருதர்வூவகரையும்

சுருதத்திநகா வசெச்சகடம டீமரணணிமுதலகலையுடன

வருடதபுள லவமச சகரனும் வழுந்தவ துத்ததமன் காலில்

உமபிணி டசுளறு முடியுடனமசயகால மலமுமத செய்திருக்ககயிலை

அருமமபுமகக டீமமநருக்குகோக ஆலவாய்ப் பரானமுடணநுள்

அருளவியலிம் மானிலம்புரப்பனஅயயனெ யெனவுவரத்தன்னே

முத்திபுரேசர்சித்தராய்வருதல்

விருத்தம்.

கைத்தலத்தைக் கூபியிலித்தப் பதிக்கு மூல
காரணனெ பஸ்சனாமிந் சிருக்க முன்ன
வைத்துநக ரமைச்சிருநத வரம்பு காணென்
மந்தநனை யெனக்கறிக் காட்டென் றோதப்
பத்தபரா தினர்விமா னத்துள், நின்ற
பாண்டியனன் புக்கெளிய னுகத் தோன்றிச்
சித்தரா மகாமண்ட பத்தின பக்கஞ்
சேர்ந்திட்டார் கருணையிகக் கூர்ந்திட்டு டாரே.

தேரம் 1சுபு.

பலகவி

முத்திபுரேசர்வந்தார் சித்தரேவதம் பெற்றருளிப்புரிந்தார்

அநபலகவி

பத்தியடன்மாலும் டக்கானும் தேரம்

சுத்தசசித்தரானந்தத் தன்மயமா தேரம்

சுரணங்கள்.

க	கீளும்அடியே கடிஞத்திரமாத்	துணைக்	
	தொளர்ப்புடைக தெவணமா	மினை	முத்தி
உ	ஒரகும்புணல உரகத்தினூற	தக்கக்	
	காதிந்ருண்டகமும் கடசெவியாற்	ஞாகக	முத்தி
க	பக்கயதநாள்கிண கிணியும் டாம்	பட்டே	
	அவ்வகத்தொழுகாத் தாலும்புணடன்	டட்டே	முத்தி

விருத்தம்.

சித்தர்மகா மண்டபத்தில வகுது நின்று
செவகையணி பாஸவா யரவைப் பார்த்தே
இத்தலததுக் கெலிலேழு திக்கு நீதாட
டென்றிடவப் ஈம்பு ணிர் தடியன டேர்கோண்
தேதமமா விசுகசம் விளகரும் வணனம்
உயதருளசெய் யெனவந்தர்வ வரதவைப பெறலுக்
சித்தமநிழற் தங்குக்குக் கெலிலே காட்டச
சென்றதநின் வபரமினிச செபபு டுவனே.
பண்டுபிபாஸ்பட்டணமசமையுத்தல்.

இதுவுமது

கிடழசையிற டிலையவைவது வகம்ச குற்றது
கிடந்துகெட வாலேவா யினசை வைததுக
காட்டியகாக கெலிலேயறி வித்து முண்படாற்
கவகணமா கிடசசித்தர் மலநகதா ரிபபாஸ

தாஷ்டிகங்கொண்டத்தனமே நகருண் டாக்கச்
சக்கரவா ளுக்கையகழை தெடுத்த வந்து
கோட்டையாக் கினதுபாஸ் செய்ய வெல்லு
கோலினன் வழுதிவழி வேலி னுனே.

கலயாணி, ஆதி
பல்லவி.

பட்டணம்பண்டுபோ லேவங்கிசசேகர பாண்டியனமைத்தனனே
அதுபலலவி.

அஷ்டமூர்த்தியருளும் அடையாளத்தில்கரைந்து
சிஷ்டர்புகழ்துரைக்கும் திருவாலவாயென்னும் பட்டணம்
சரணங்கள். [மேற் 4

க தென்பிலிலங்குந்திருப் பாக்ருள மும்படக்குத் திசையிலிடவுக்குன்றழ
திக்கிடலடக்க ரமுகிழக்குத்திசையிற்செழிக்கும்பூவணமக ரும் பார்
மிக்கிளங்குவி வகையிரணமுருங்கியவாய்க்குஞ்சக்கலையாகவே (குள
சக்கரவா ளு கிரிகிணைபாக்கல னைத்துவெழுந மந்தகளைவளங்கிடப்
பட்டணம் (டபாதிக்கும்

உ மெத்தவுபர்க்கிடும்கொத் தளம்களும்மேவுங்கொடிமேடைகளும்பலமண்
தெற்றியுப்படல கோபுரங்களும், வ சிவநரசாலையுப் புறந்தாலையும்
உரதமசா தி புசிக்கலமைத்திசைநிரசாலைய முந்தையிலமுத்தொள்ளி
பித்தியுமெததவிசைநிரலோடைகள் புத்தியுமாளிககடெற்றுள்ளகிடப்
பட்டணம்

ங அத்தணர்வீதியும் சூத்திரியவீதியும் அந்தத்தணவியர் வீதியும்
பந்தயவளாளர் குடியிருக்கும்வீதியும் பெருகியினமடபந்தய வீதியும்
சந்தரமாக வளராதரவேடல கந்தகரியனை மமந்திரசாலையும்
அகதரோம் புரந்தரன்வாமுல கந்தனைநெருழில தந்துள்ளகிடப்

பட்டணம்

விருத்தம்

பட்டணயில் வாறமைத்துக் குடிய நேகம்
பணம்பால நிகைத்தால வாயெனப் பேர்
அஷ்டதிக்கும் சொல்லவிகைத் தய்யன் மெய்க்கா
பாணயிகைத் தாதிருல சேகரன் போல
சிஷ்டர்புகழ் வங்கிஷ்சே கரனைப் பெற்றுத்
திருமுடிசூட் டிக்கீர்த்தி ஸ்ஷணன் றுன்
கிட்டரிய சிவனுலகையடைந்தான் சொலவோர்
கேட்பவர்க்குப் புத்தியுத்தி கிடைக்குக தானே

ஆகவிருத்தம், கழிவெழுது, கீர்த்தனை, தருக, ஆக, கக. முற்றம்.

சுவமயம்.

ஐம்பதாவது.

சுந்தரப்போம்பெய்கபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

சுந்தரம் போற்றுகதென்னன் தனபொழுட் டாகநிலை
கந்தரான மதுரைக்கெல்லை காட்டிய துரைத்தேனிட்டால்
வாதமர் புரித்தொழ மன்னவன் பகைகாடி வெலவச்
சுந்தரப் போம்பெய்த சூழ்ச்சியை யின்செய்வேனே.

சோழன்பாண்டியனோடு சண்டைக்குவருதல்.

விருத்தம்.

வந்தெழுச்சு கரபாண்டியன் னுடைக்குள் ளேகா
மகளும்பு மகளும்பாசீ மகளும் கூடித்
தந்தெகம் பெறவாழ்வார் நிறுத்தும் காளிற்
றாணையுடன் வந்தெதித்தோர் கருக மாந்நி
மக்கலவா கையைப்பினைவிக கிரமச் சோழன்
மதரையின்மேல அமர்புரியப் பொன்னி யாற்றின்
கங்கிலநி கங்கடலபோற் குழ றெஞ்சிற்
கருதினான் எழுந்தவர்து பொருகி னானே.

பூரி ஆதி.

பலலலி.

சோழன்படையுடன்வந் தடுத்தானே மென்எத்
தாண்டத்தைகள் செய்யத் தொடுத்தானே
அநுபலலி.

சூழம் பாழிலும்வாசம் தோயுமுநுடனே
வாழ்ந்திருக்காவிரி மாநதியின்பக்கத்தில்
சரணங்கள்.

சோழன்

க செல்லுஞ்சுதரங்கத்தைக்கூடி உத்தரத்திசையிலிருந்துவந்துகூடி
மலையுஞ்சேனையுடனே மகிழ்ச்சியுபோனேமீறிப்
பலலியங்கனொலிக்கப் பரிசூலிதத்தி லேறிச்

சோழன்

உ துண்டுதுண்டிட்டடைகண்டருந்து சினம்தோள் நிப்டாண்டியலாட்டிப்பு
சுடைக்கெம்பிடிமா ருப்பிடுபெனடது போலுமது [ரூஉ
மணமுதலும்பல்பு மாட்டைக்கொணடுமென்மேலும் சோழன்

ஈ மலர்மலியேரிப்பாடையுடைத்துக் கூடல்மாட்க்குருவதடுத்த
பலபண்டத்தைபுக்கிடுப பாதைகடடிப்பறித்துக்
கலகம்பினைத்துப்பயம் காட்டியமர் குறித்துச்

சோழன்

விருத்தம்.

இன்னவா மமர்த்தகயிட்டதுதென் னனகேட்
முனைத்தாழ்க் தெழுந்துசென்னி பவடயோ டுந்தித்

தொன்னகர்மேல அமர்க்கெழுந்தா னவன்போற் சேனை
 குழவெனக் கிலையென றிரக்க விண்ணின்
 முன்னதுசே னையடனம் புரிவாய் நாம்நர்
 தனக்கதவி செய்துவெற்றி யளிப்போ மென்றே
 முன்னவனசொன் னதுகெட்டல் உண்டாக் செய்ய
 முகநகொண்டான அரண்மனைவந தவதங்கன் ருனே.

சோழனுக்கும்பாண்டிாணுக்கும்சண்டை.

இவ்வமது.

சிறச்செங்கை வந்திதனைன் இறக்கச் சோழன்
 சேனையடன் இடமென தாண்டிக் கூடற்
 புறத்தனிலே போகழி போலே குழ்த்து
 போர்பரிய வத்திடத் திரர்க் ததிலே கத்தோ
 டவரத்தின்பல் வியமுழங்கத் தேரினமேற்கொண்
 டங்கழட னெழுந்தரச் சினத்த சீற்றம்
 கிறைச்சிறுவர் படைஞர்களும் ஒன்றுக் கொன்று
 கேரிடார் கைகலந்து டோரிட் டாரே.

தோழ—ஆதி.

பல்லவி.

பொன்னிகாடவனும் கன்னிகாடவனும் போர்செய்யத்தொடுத்தாரே

கடவல்லவி.

என்னசொல்வேன்வலம் புரிச்சங்க	முழங்க	
ரதகேசுராகப தாதிசன்	இணகை	
வன்னமேவம்பரி புண்டதேநின்	மேலே	
வரைக்கரும்புயததிசு மையுணடொருக்காலே		பொன்னி

சரணககள்.

க. சையமொத்ததோரும் தோருககரிபரித்தலைவரும்தலைவரும் துன்னவே
 வையகைத்தபடைபை விடுத்தயினனும்கமும்மகமும்மேகதுவினமதென்ன
 வைபுகலியவடி வேவரும்வேவரும்வரிவிலுலரும்விலுலரும் முன்னவே [வ
 செய்யமுனைவாரும் காரனும்சிக்கத்தடன்கிக்கமெதூத்ததுபோல் மன்ன

எய்யமயுதத்தோடா யீதங்கதாக்க மொலியம் [வ
 இரதம்துணர்க்குசுரயோலியியினை மொலியம்
 பையகைத்திகழந்து வரக்கூம்வீர ரோலியம்
 பலவியத்திடுவியம் வீரமணி யோலியம்
 பலகொலிகளும்பேறு பாடகன்றுகலிக்க
 மலசுருயிலியம் மதியும்போகசொலிக்க பொன்னி

2. தழிக்குஞ்சுறபத்துக்கிணை யாகநெளிந்துகொண்டு

தொங்கும்செங்கதுதிக்கை யாடவே
 தழித்தநீருண்டளான மேகத்துடனேமேகம்
 தாக்கிப்போடுவானதுக்கெதன் யாடவே

இழக்கினையாகவீட்டி முறுப்புலக்கைகொண்டெறித்
நிகழிமூக்காப்போக்சோரி யோடவே
அடுத்தவிழும்வெஞ்சினம் புண்டமதயானைகள்
ஆவிமணலாகம் கடவே

எடுத்தெய்தவெங்கணையை விலக்கிவார்திரும்ப
எய்யும்வாளிதம் மார்பும் தொனும் தனை நிரம்ப
விடுத்தவராண்மைகொக்கி வந்தகை யெழும்ப
வேலெறித்திடவரும் விசைகண்டதனை முன்ப
வெற்றியடிவானெயெடுத்தெறிந்துகுறைத்து
மத்தியிலேதுண்டுபடுத்திடவே கறுத்து

பொன்னி

பித்திராமலிடு வோருடனும்வருகும்
பெரும்படையுமொத்தம் கொள்ளலே
அந்தவேளையிலசென்னிக் குத்தாதேசத்துள்ள
அரசர்துணையாகத்து என்னவே
இகதவுலகழிக்கும் காண்பிலேகுறைக்காற்
மெழுத்தநியைகத்துடன் தன்னவே
சிந்துவன்னிவந்தது போலேகெருண்டெதிரத்
தென்னன்படைமுறிந்து விள்ளவே
பத்திபத்தியாவீரர் வானும்விலு மிழக்கட்
பருககிராதகெஜ தூகழும்போய்த் தவிக்க
இத்தவிதமாகவே வழுதிவலிக னொக்க
இழக்கத்தெரிந்ததோழன் இதயந்தனிலே மிக்க
இன்பமடைந்துவாகை பும்புனைந்துகவங்கொண்
டெயித்துச்சங்கமுழக்கத் தொடுத்தசையிடுக்கப் பொன்னி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் வேந்தரிடு வோரும் போர்தெய்
திருக்கைவிலே தமதருட்போல் குளிக்கத் தண்ணீர்ப்
பாதரைவெத் தன்னிழ விருந்து மோடை,
பசித்தியுமுன் பகைவிலக்க வந்தாப் போலே
அதவண்ண மெயொருவே டரண் போல்வந்
தாருலத்தில் மூழ்கியதென் னன்பாற் சொம
சுந்தரரா பகன்செனைத் தலைவ னாகத்
தோற்றினுன் அவன்குறையை மாற்றி னானே.

காம்போதி, சாபு.

க. மெருமலையைவிலகாவனைத்திட்ட வேட்வனைத்தவிவளடுத்தான் அதில
செருபர்சுந்தா னென்னுகதன்குமத்தத்திப்பியவாளிகள் தொழித்தான்
உ. வெற்றியடைந்தோமென் மென்னம்பெய்துகொழுவே கதென்கொடுக்க
ழிதே குறிவவத்தனெகவனை துணுகியத்திது மாப்புபுதுணு னுட்போதே

உ அக்கணவொவ்வொன்று நூறு நூறுவீராருபிரையுண்க்கண்டு மலைத்
 திக்கணவொன்றினுக் கிவ்வலியாதென எண்ணியனுமான கொண்டு (அதில
 ச அந்தமுனைவாளி தன்னைக்கொணர்கென்றதைவாங்கிவாசித்திப்பார்த்தான்
 சுந்தரனென்ன வரைந்திருக்கக்கண்டுசோழன்மனத்தையம் தீத்தான் (சோழ
 று தென்னனுக்காலவாயப்பன்றுணைசெய்தசெய்கையென்றேயச்சத்தாழ்ந்து
 மன்னனுமிண்டு உத்தாண்டக்கையில்மாதவரோகேளு மாங்குது
 உ உத்தரதேசத்தி லுள்ளதுருக்கரும் ஒட்டியரும்அடுத்தடுத்து அமர்க்
 குற்றதுணையாக நாங்குளிருக்கையில் ஓடுவானென்னென்று தடுத்து (இந்தப்
 ன போருக்குவந்துபின் போரினுடைந்தோடிப்போகுலுந்தனமான மெனனும்
 பாருக்குளான்மை நிலைக்கும்படிச்சண்டைபண்ணத்திரும்பென்று சொன்னார்
 சொல்லவுஞ்சோழன்பெரும்படைதென்னனைச்சூழ்படைமேல்மம்புரிநார் தா
 வெல்லலாமென்றுவெவ்வேறுகச்சொல்லினும்வேகமாகக்கணைசொரித்தார் (ம்
 கூ ஞன்மைமுன்னுளில் வளைத்ததுபோலவிலைக்கூர்ந்துவளைத்ததில மினனும்
 வாளி ஒன்றுதொடுத்தவரெய்தசமீபம்சரம் ஒட்டுக்குளீக்கினுள் பினனும் (த்து
 வி பத்தம்பினுலாயி ரஞ்சுதூரங்கத்தைப்பாருகொடிக்குள் ளை சிதைத்தான் ப
 பத்தம்பினுற்பதி னுபிரமங்கத்தைப் பாரிதகணத்துக்குள் வதைத்தான் (வே
 கக ஆபிரமம்பாலநா ருபிரமங்கத்தை அர்ச்சதரிமிஷத்திறகெடுத்தான் வெவ்
 ருபித்தவண்ணங் கணக்காகவேசுதூரங்கப்படைகளை மடுத்தான்

சுந்தரப்பேரம்பினுல்சோழன் ிலைமடிந்துபோகுதல்.

வீருத்தம்.

சுந்தரப்பேரம்பினுவே றுமம் பூண்ட
 சுவாமியிவ்வா நெய்திடலாற் சோழன் செனை
 சிந்துசித்தாப் புயங்களும்தாள களும் சிதைந்து
 சிரஞ்சிதைத்து தும்பைமா லையுஞ் சிதைந்து
 வத்திராத கெசுதூரகம் களும் சிதைத்து
 வலலவர்கள் மாண்டபடு களத்தை காடிப்
 பந்திபந்தி யாகவரும் அலகை பூதம்
 பருந்துகள்மொய்க் கின்றதிணிப் பகரு வேனே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு.

பல்லவி.

சுந்தரப்பேரம்பி னுலமடிந்திட்ட விற்தையை யென்னசொலவேன்
 அதுபல்லவி.

சித்தையிலன்புறம் தென்னவன்மன்னுடன்

வந்தெதிர்த்தசோழ மன்னன்படைமுற்றும்

சுந்தர

சரணங்கள்.

(முட்டை

ஆயிமுன்செல்லத் தாமும்மிமண்டலத் தாறுகச்செல்வது போலம்ப
 க்விபெரும்பிவீருந்தையுடக்கைகொட்டிக்கவநதற்குக் கூடித்தானகொட்ட
 மேலிபெத்ததழிவட்டினுர்மெய்விந்கையேலாறகுறையுடனகுத்திக்கொட
 வெட

கோவமுடனே விழுந்தலைபற்கடி கொண்டுதறுவிச் சுவத்தங்கைமார் தட்டப்
பூவிலிருதலைசேர்ந்துவிழுத்திடப் புணர்ந்தொன்றுக்கொன்றுவாய்குதப்பிகை
கீவரகாணும்வத்தேனென்றழித்திட கோடுத்தெழும்பிப் பாடிசடித்திட (கத்திட

சுந்தர

வரிணையாகப்பருந்துகழுகாதி மாய்ந்தோரைக்கண்டுகரை வாய்த்ததென்றுவக்க
இருசெறகாலுமோதியடிப்ப திருபாலும்ஆலவட்டம்வீசுவதொக்கக் (விழ்க்வ
குருதியாற்றில் பிதக்கும்தேரைப்பேயின்குட்டிகளும்முழுகியொவ்வொன்றாகக்
தருமுதலியிலோடுங்கப்பல்களைச் சாய்கருமகரம்போல்ஆச்சுதென்றுரைக்க
ஒருபக்கக்காகம் கத்திவிழுக்கவே ஒருபக்கம்பருந்து கொத்திவிழுக்கவே
ஒருபக்கம்பூதங்கள் பற்றியிழுக்கவே ஒருபக்கங்குளிகள் பொத்தியிழுக்கவே

சுந்தர

உ தொங்கியகாதேமுதமாகவாலே துடைப்பமதாகப் பதமேபுரலாகச்
செருக்கமேபுலக் கையாகவதனிற் செனிக்கின்றித்திலங் கள்தன்னிலை மாகத்
துங்கமுறுமத்த கமேயடுப்பாச்செஞ் சேரரிநெருப்பாக்கன் னங்கலக்களாக
பங்கியில்லாத செயலட்சுமிக்காண்ப படுகளம்மடைப் பள்ளிக்கிணையாகச்

செங்குருதியாற்றைப் பிணத்தினு லடைத்துச்

செறித்துண்ணும்பேயைக்கண் டுதைத்தகங்குடைத்து

பொங்குஞ்சோரிபையோர் பூதம்வாய் மடுத்தப்

புசிக்குவையுண்ட பூதம்போ லடுத்தச்

சுந்தர

விருத்தம்.

சுந்தரநா மக்கணையாற் சோழ னுக்குத்

துணையாகத் தவருள்ளட்டி மரத்தைச் சார்ந்த

சுந்தனமும் தீப்பட்டாப் போலே நாய்த்தார்

தங்களைக் கங்கழுகோ டலகை சேர்ந்து

வந்துவெவ்வே நிரூத்திதெல் கண்ட ராசன்

மதிமயங்கித் தப்பிநின்ற படைக ளோடே

கத்தவா கணக்கண்ட மேகம் போலே

கடுகெதல் தவனிருக்கை கண்டிட டாளே.

கலியாணி, சாப்பு.

க பொன்னிலளநாடன் ஓடிப் போய்த்தன்னிடம் புருத்தான்

ஞனி

மன்னியவிற்கொண்ட வேடர் மன்னன்கண்டு கருந்தான்

உ முத்திரிற்கும்தென்னன் மலர் முகம்பார்ந்தருள் புரிந்தான்

கொஞ்சங்

மத்தவாசஞ்செய்து வேட வடிவத்துடன் மறைந்தான்

ஈ வழுதிவெற்றிமாலை பூண்டு மதயாணமே லேறி

வரி

விழியார்வன்மங்கலமேற் திட வியத்தூர்வத்து தேறி

ச விற்சேவகவேடம் பூண்டு விசயந்தந்த முர்த்தி

தமக்

கண்ணமேசிறப்புப் பூசையாதிநிறை வேற்றி

டு மாமேருவிற்றுகுே வென்ன வரிவிலுட னுத்தான்

நிரு

காமமெழுதியுட ரம்பும் கையெஞ்சாத்தி

பிழுவாக்

விருத்தம்.

ஐக்கையகனைப்போற்றி யேய்நம் பெருக்கும் வம்ச
சேகரத் தென்னன்செங்கோல செலுத்திவாழ்ந்திருத்தாணீந்த
மாகதை படிப்போர்கேட்போர் முனத்திலவேன் டெதுதித்தி
யாருமல் லாமலத்தத் தரணல் கடைகுவாரே

ஐக விருத்தம் அகீர்த்தனைக தருஉ ஐககக முற்றம்.

—(0)—

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தோராவது,

சங்குப்பலகைதந்தடடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

செய்யுளே ருவையனைத்தோன் சுந்தரப் பெயரம்பெய்த
தென்னன் பங்கமா தறிட்ட செய்கைமூன் னுரைத்தேனிப்பாற்
பின்னன் சங்கததார்க்குப் பீடமீத் தவரோடொப்பப்
டன்னுமுத் தமிழ்விளக்கும் பண்பினிப் பகருவேனே.

கலியாணி, ரூபகம்.

கங்கையேனியன் தனக்கன்புசெய்யக் கருதுவீரவன் றாளில் தொழும்
வங்கிசேகர பாண்டியனின் தவையம்புரக்கும் காளில்

விதாதாகாசித் துண்திறுந்நன்னுடை மெல்லியருடன் வந்தான் வந்து

பிதாமகனன் தொஞ்சியலிகப் பிரதிகைடையச்செய்து னத்தான்

அத்தலிகத்தின் சத்திதிபிலே யாகவமேதிக மென்று காமம்

தத்தொருதீர்த்த முண்டுசெய்ததின் சார்பிலேவளம் கொண்டு

ஆனந்தவனத் தன்னிலைபிரண்டுவமேதஞ்செய் திசைந்து

தானத்தாகவமேதீர்த்தத்திடுவென்றான் துக்காவெழுந்து

சரஸ்வதிகாயத் திரிசாலித்திரி தம்முடையனும் போது மிக

வரப்பிரசாதத்தை யுடையமுவர்க்குள் வாணியென்னுஞ்சொல் மாது

ஒருவிஞ்சைமட மா தின்காணத்தை புற்றுக்கேட்டற்கு நின்றான் மற்

றிருவருடன் தீர்த்தக்கரையில் ஈரிருமுனை சென்றான்

லாமகள்வரு காமையாலிரு மக்கையருடன் கூடித் கொண்டு

மாரிசுந்தன பிரதங்கானஞ்செய்து வந்திருக்கையில் நாடி

பாரதிவந்தென் தனையன் நிஸ்ரானம் பண்ணலெதென வெருண்டு சொல்ல

ரோமுன்தன்மே லிருக்கையிளமை நீவெருண்டதே தென்று

மட்டமீதிகீ வெருண்டதற்காக மன்னுலகத்தின் மேலே காற்பத்

தெட்டவதாரமனிதராய்ப் பிறத் திருவாயென்றானிப் பாலே

கலைமகள் படித்தயனைப்பணிந்துன் காதலியாகா னிருக்க இத்த

நிலமிசையோனிய வாய்ப்படுசெய்தல் நீதிதாடுவென்றுணர்க்க

கக ஆளுவனானு வாழுதலெழுத் தைம்பத்தொன்றி வெண்ணுறு எழுத்
தானதித்திலத் தன்னி னுள்ளவர் பாருமுயர்த்திக் கூறும்
கஉ புலவராகவே யவதரித்திசை பூண்டுருகிறையில் ஸாமல் என்றும்
கங கலையுடனே பிறுத்தபின்னம்மொடுவாய்தல ஸாமல்
கஉ அகூர்த்தோறும் கலத்தகூர்த்தி இலேதானாக விளங்கும் முதல்
அகூர்த்தித்ரு மாதியாவே ஆலவாய்தனி லிலங்கும்
கச எம்பிரானொரு புலவராச்சங்கத் திசைப்பலகையிற் பன்னூள் கார்ப்பத்
தொன்பதாம்பெய ராயிருந்தவி ஆதலவாரென்று சொன்னார்

விருத்தம்.

வேதனாரைக் கின்றவண்ணம் எழுததென் னுறும்
வெவ்வேறு மானிடரா யவத ரித்தே
ஒதரிய வெடமொழிதென் மொழிதொட் டாராய்த்
துடையவனைப் பூசைபுரிக் தன்பு பூண்டும்
மாதலத்தில் அங்கங்கே போய்ப்போய் வென்று
மதுரைவந்து சேர்த்திருக்கும் போது ஸோக
காதனொரு புலவனென வேளும் பூண்டு
காடியவ ரிருக்கைவந்து கூடி னாரே.

சங்கப்' [வவர்களுக்கங்கமண்டபத்திலுலந்திருத்தல்.

இதுவுமது.

வந்தவரென் னுறுபுல வரையும் பார்த்திம்
மாதலத்துக் கெங்கிருத்து வந்தி ரென்னச்
சித்தைமகிழ்த் திவரங்கன்விஞ் சையரின் னாட்டித்
சிறப்புறவக் தோமெனக்கேட் டசன் றாளிச
வந்தனைசெய் திடவேண்டும் வருவி ரென்று
வழுத்திடரீ ரெங்கன்வினை திர்க்குஞ் சோம
கத்தாரா யகனேயா'மென்று காரத்துச்
கும்த்திட்டார் சாமிமூன்போய்த் தாழ்த்திட் டாரே.

பத்தவராளி, சாப்பு.

பன்னவி.

நீர்வரைமெட்டுப் பேரும்ஒருகைப்புத் தேவந்திருத் தனரே

அதுபல்வவி.

முவர்த்துமுலப் பொருண்ப்பணித்தபிந்தேவப்புலவரைத் தேடிக்கர் னும்க்கன்
சாண்ககள். (பாடி

க் விண்ணபளக்கும் விமானத் துண்டாடிவினங்கும்பொருளைத் தனித்தனி யே
எண்ணரிதாரும்பிரமா னந்தம்பூண்டு ஏத்திவனைதுபணிநதெழுத்துயிண்டு ா
பைந்தமிழாரும்கட த்காரதனைப் பார்த்தவன்வந்திசெககன் முன்னே (ண்டு
வித்தையுடனேபிரசங்கம்பண்ணிப்பண்டு மிக்கஅவன்வெழுமானஞ்செயக்கொ
ந ஆண்டவன்கேயிதுக்குவடமேந்தி னக்கொருகைக்கென் டபமுண்டாக்கிப்
பாண்டியனீர்த்தி லேயிருப்பீரெண்ணபகத்திட்டப்பெற்றதத் தப்புடியெமன்ன காவ

சுந்தரேசர்சங்கப்பலகையோடுவருதல்.

விருத்தம்.

காவலரீவ் வாறுசங்க மண்ட பத்தில்
கண்ணிடப்பீர்த் தகம்புழுங்கிப் பண்டாங் குள்ள
பாவலர்வந் கூடக்கடிவா தஞ்செய் தாற்றப்
படாமல்முடிபு னதுமிழ்த்து சூன்றிப் போகத்
தேவதே வனைப்பணித்தெந் களுடன் வாது
செய்யஅடிக் கடிவருவார புலமை துக்க
மாவலஞ்சே ரொருபலகை யருள்வா யென்று
வாழ்த்தவொரு புலகரைப்போற் றேற்றி னாரே.
சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆலவாய்ப்பெருமான்சங்கத் தார்முன்வந்தானே

அறுபல்லவி.

மாறுடன்மால்தேடரிய மாவடியைப்பூவிலேவைத் தாலவாய்ப்
சரணங்கள்.

க	பாடும்பத்திரனுக்குத்தானே உலகையுத்தத்தோன தம்மை	
	காடுத்தொண்டர்க்கியாவிட்டால் நியாயமல்லவென்றுநினைத்	தால
உ	சுத்தமாங்கத்திற்றலைப்பா கொழுங்குடன்கட்டிக் கொண்டு	
	அஸ்தகடகமுதற்கொண்டாபரணம் பூண்டெழில்பெற்	ரால
ங	காறுமுலையா யளவி ரண்டுசா	ணதா இரு
	பாறுமொத்திந்துவினிலும் பண்புசேர்	பலகையுடன் ஆல

விருத்தம்.

சாமிவித்த வாறுவந்துன் களைபொத் தோர்குச்
சாணிநாடு வளர்ந்திருக்கை கொடுக்கு மித்த
மாமணிப்ப லகையுங்கட் களவு கோலா
மன்னுமிது கலைலாணி யமளி யென்று
காமகனா யுருக்கொளும்நா வலருக் கீந்தான்
கற்றே னுதியனை வோருங் கைக்கொண்
டேமணிவி மாணமதை வளைத்து சங்கத்
திருக்கின்றார் மனமகிழ்ச்சி பெருக்கின் றாரே.

புலவர்கள் நாற்பத்தெண்மரும்சங்கப்பலகைமீதேறுதல்.

இதுவும்.

கறைவனர்க்க் தரிசுநத விதத்த ருஞ்சங்
கப்பலகை வாங்கிமுண்ட பத்தில் வந்து
கறையொழுமும் வாசலிருந் திடும்பூ மாலை
கற்கத்தங் காத்தியிருந் பொன்பட் டடை
முறைபுடனே சாத்திரமும் அப திப

முதலீரோட்டுபசாரத் துடனே ஸ்ரீத்
தினையவன்சொற் படியதினமேல் கந்தே ரன்முன்
னேறிடப்பார்த் தியாவரும்பின் னேறினாரே.

அடாண ஆதி.

பல்லவி.

பலகைமேலேறினாரே ளுளருஞ்சங்கப் பலகைமேலேறினாரே

அறுபல்லவி.

கலைமதியையணிபும் உதம்பலனேச நொரு

*புலவன்போலேவழகம் ஸ்ரீநந்தவதிகொடுத்த

பலகை

சரணங்கள்.

பலகையுமுணகத பாவலரனை

வர்க்கும்

இலகுமுடியையேயறி யிருக்கவிடந்

கொடுக்கும்

பலகை

பொருதுஞ்சொல்லிற்சுருந்திப் புலவொர்க்கெலலாயிலங்கும்

கருதும்பொருள்விரித்துக் காட்டும்நூலபோல் விளங்கும் பலகை

ஓதும்பைந்தமிழைக்கற் றேரில்லமதம் வினைக் கும்

வாதுசெய்த்வொர்க்கவந்தால் வந்தோர்சமையளக்கும்

பலகை

கூடியசொற்பொருளின ரூற்றமிலலாமல்

நல்ல

பாடலதனித்தனியே பரிந்தனைவோருஞ்

சொல்ல

பலகை

சுந்தரேசர்சங்கப்ப ஸுவர்புன்வருகல்.

விருத்தம்.

பலகையின்மே லிருகதுசங்கத் தார்வெவ் வேறு

பாடலசெய்தொன் றுக்கலந்து டிடகரும் பொது

பரைமொழிய மாண்பொருளும் வேறு வேறு

பாடுதெரி யாமலவ ரொன்றுக் கொன்று

தலைமயனி என்பாட லீனை பாடல

தானெனவே மாறுபா றிறும்பே தங்கே

கலமருளு மீசன்முன்போற் புலவ னாக

நாடினார் சங்கம்வதது கூடி னாரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாயிவந்தானே சங்கத்திற்றானே

சாயி

அறுபல்லவி.

சாயியோர் புலவன்போ லேமண்ட பந்தனிலே

மாமொழியும்பொருளும் தாமா குறகூடல்வளர்

சாயி

சரணங்கள்.

காவலர்கள் மொழிந்த ாவினங்களைக்கொண்டே

ஆவலுடன்முன்னிடஞ் சேவடிதொழக்கணி

சாயி

துபதமிழினிசை தேயம்பாடலினவகை

யேயறிந்தவரவர்த் தேயெழுத் துக்கொடுக்கடி

சாயி

க. சங்கப்புலவர்களித் தெக்களுடனேரீரும்
தங்கியிருப்பீரென்றி கங்குத்தவிசிறுத்த சாமி
ச. மன்னும்பாவலரென்னும் தன்னுமணிகேடுவே
மின்னும்பாயகமணி யென்னம்வீற்றிருக்க சாமி,
கழிகெடில்.

மதுரைபாபகஜேர் பாவலன்போலேவருகவேண னுதுகாவுளும்
வணங்கிடவுமது பாட்டுக் கிள்ளுமுவைத்திட வவரவர்கவியின்
விதமறிந்தெடுத்தே திடககளித்திககோர் வித தவா னாகவெனகளுடன
விளங்குவீரென்று சனத்திருத்திடஅவ்விஞ்சையர் குழமுணியாகக்
கதிர்விமேல்பேராயகமணிடாச்சங்கத்திலவீற நிருக்கவங்கியசே
கரன்றவங்கிசுருடாமணிதனைபிக்காசினிக் கரசனாசெய்து
சதிராடன்கிவலோ கத்திலுற்றனனிதனைப்படிப் பவர்களகேட்பவர்கள்
சகலபாக்கியபோக்கியம்பெறுவரலாற் சுககராலுலகிலவாழ்குவரோ
ஆகவிருத்தம் எ,கழிகெடில் க,கோத்தனை ச,தரு க,ஆக முற்றும்.

ஆம்பத்திரண்டாவது.
தருமிக்குப்பொற்கிழியாளித்தபடலம்.
அவதாரினக—விருத்தம்.

அக்கர வணிர்தொன் சங்கத் தார்களீர் நிருக்ககீளத்
தக்கதோர் பலகையீகத சரித்திர முரைத்தே னிப்பால்
மிக்கவும் வறுமையாலே வேண்டிய தருமிக்குச்செம்
பொற்கிழி யளித்துக்காத்த புதுமைபை வினிச்சொலவேனே.

விருத்தம்.

வங்கிஷ்குடாமணிபாண டியன்செக் கோன்மை
வகித்துவரும் காணையிலே மதுரா காதன்
பங்கயன்களை டறிவாத முடிக்கேற் பச்சென
பகமகதா ரககரீக்த மூக்லை கொன்றை
பங்கயமல் லிகைபுன்னு கங்கு ருந்தை
பாதிரிகு விளமுதலாச் செழித்தசெ செய்து
மங்களஞ்சேர் சணபகூர் தனமென் றும்பேர்
வைத்திடப்பார்க் தியாவர்களு மொய்த்திட டாரே.

சுவராஷ்டரம் சாபு.

க. பாருமுனிவர்களே வங்கிசுருடாமணி பாண்டியனா லானும் வாசம்
சேரும்பல்மலருட னொருகத்தனஞ்செழிக்கச செய்திருக்கையிற் றிகளும் (பல
உ. மணியுளரும்புதகத்தன் கொணடொழுதியமலர் மனமெங்கும்பாத்தோர்க
வண்டிளவகளம்மலர்மதுவைக்குடித்திசையவழுத்திவழுத்தித் தனக்க(தெயவ
க. மங்கலப்பெண்ணிப்போடுது சணபகூர்புண்புலிஸ் ஷாசனமேழப்பட வோதுழ்

புங்கவருந்தவருங் கண்ணீளமுடைத்திடப் பூத்துவிளங்கும் போது (என்
 சி சித்திரமாச்சுமீச்சித்ராபெளர்ணியியும் செருத்தினத்தினத்தெத் தென்
 ரத்தீபிராநன் திருமேனிக்கபிஷேகம் முயன்றுசெய்திடத் திதாதித்து
 இ பத்தியுடனேகொம்புத்தேனும்தயிலும்செய்யும் பாதுகவ்வியமும் பரிந்து
 கந்தம் மெத்தவுளசுந்தனம்புனிசீர்மூதவைவயன்மெய்குளிர்த்திடச்சொரிந்து
 க நிவ்வியவஸ்திரமுடன்திவ்வியாபரணமும் நிவ்வியமறையும்சாத்தி இன்னம்
 கவ்விரிசெய்யுடனே பதினாறுபசாரமும் கடத்திமுறைசெய்யு தேத்தி (ர்த்த
 எ சண்பகமலரெமித் தாய்த்துமாலைதொடுத்துச் சுகதிசன்முடிக்கணித்து பா
 சண்பகசுந்தர நென்றொருதிருகாமம் தன்னையொழித்து பணிந்து (தா நன்பு
 அ தன்னையுறமுள்ளுள்ளார் சண்பகபாண்டியனென்றுச்சரித்துப்புகழ வாய்த்
 தன்னுடன்விளங்கிப் படித்தினத்தினஞ்செய்த சந்தோஷத்தட லாழந்தான்

விருத்தம்.

சண்பகபாண் டியனெனும்பெர் கொண்டிவ் வாறு

சண்பகச்சுந் தானடியை வழுத்தும் காளில்

வெம்புமனி தருக்குதவி செய்யுந் தென்றல்

மென்காற்றும் வேறெரிளங் காற்றை வேண்டப்

பம்பொழிதும் பின்னொரிளஞ் சோலை வேண்டப்

பங்கவாவியுமற்றோர் தடத்தை வேண்ட

அம்புலியும் பின்னொருதண் மதியை வேண்ட

அசித்தமுதிர் வேனிவ்வர வறித்திட டானே.

கழிநெடி.

பங்கவங்கனாசி யேந்தவண்டினங்கள் பாடமாக் குயில்குழுவோங்கப்
 பைம்பினிமெழ்த்து மங்கலம்வழுத்தப் பார்த்தாய் தானழவானேத்தந்
 துங்கமாவசத்த ராசனக்குளிர்பூஞ் சோலையில் முடிபுனைத்திருப்பத்
 துபவாஞ்சுத்திர கார்த்தமண்டபத்தஞ் சோலையி னிடத்துமங்கையர்கள்
 கொங்கையினிடத்துங் கூபரீரிடத்தும் கோகமா டத்துடிஞ்ஞாமல்
 கோடையால்வருத்தி முடிவிடங்காணுக் கூடல்வாழ் னைத்தர்கன்போது
 மங்கையருடனே விண்ணுலகினிலும் வளகதரு மப்பொழில்நாடி
 வந்தகமெழ்த்து சுகத்திடமத்த மாமுத லேவிவந்தனே.

சுவுராஷ்டரம், ரூபகம். — எச்சரிக்கைமாதிரி.

க	மதயானை யின்மேற்கண்டா வம்போற்	செல்லுவாரும்	தமிழ்
	திதமம்பரிமேலேமத யானைபோற்	செல்வாரும்	
உ	செல்லுமிரவியைப்போற்பரித் தேர்மேற்	செல்லுவாரும்	காளித்
	கல்லென்றுசுழம்பொலிக்கக் கால்விசிச்	செல்வாரும்	
ங	வெய்யமதன் துணைபோற்பரி மேலே	செல்லுவாரும்	மலர்க்
	கைபோடுகைகோத்துராய கனுடன்	செல்லுவாரும்	
ச	பிடியானை யின்மேலேயொரு பிடிபோற்	செல்லுவாரும்	மிகக்
	கடிக்கொள்மலரான்போற்சிவி கையின்மேற்	செல்லுவாரும்	
டு	அன்னம்போலேகடந்துபுன்னை யரும்பீழல்	செல்வாரும்	ந்தகன்
	வன்னமுலைகுலங்கிடத்தே மாரீழல்	செல்வாரும்	

செரிபிடிக்குது டெனேபூமா தவிர்மல்

சேர்வாரும்

கூடவேல்விழியாடத்தாழை மலர்நீழல்

சேர்வாரும்

விருத்தம்.

கைத்தருமா தருமாநர் தனவ னத்துள்

வந்துமலர் கொய்துவினை யாடத் தோகை

பைத்தொடியார் கத்தலைக்கா ரென்று காடிப்

பார்த்தவர்கண் களைக்கணையென் றஞ்சி யோட.

அத்தமிகும் அவருருமாந் தளிரென் றெண்ணி

அடுத்தருயின் அவர்மொழிகேட் டொதுங்கி னானக

கத்தமலர் கொயும்போதாங் கரசன் வந்து

கண்டிட்டான் ஆச்சரியம் கொண்டி டானே.

புன்னகவராளி ஆதி. — கொண்டிச்சிக்குமாதிரி.

கேளுமுபவனத்தில் பாண்டியன் இட்டிமனை வியுடன் இஷ்டம்பெற வாழுமுப்பிரிகையின்மேல் ஏறியு வந்தவ்வனத்திலுள்ள விளையைக்கண் டிருதவயமிழுத்திருக்கும் காற்செக தீசனிடத்தினுக்குல் லாசமுடன் வருகுகயல்விழியாள் பரிமள வாசனைகூடிக்கொளுங் கேசமுதல் அலங்கரித்திருக்கையிலே காஞ்சன அம்புயநீருடன் சம்பந்தித்து இளங்காற்மல்கயற்கண் கேசத்தி லெயுள்ளவாசமுஞ் சேரவெழுந் தரசன்தனக்கெதிரே வருகும்போ தஞ்சேராணஞ்செய்துற்றுப் பார்த்திம்மணப் வருயிளங்காற்றுக்குண்டோ சேர்க்கையால வந்ததிதென்றம னத்தனிலே நினையிலெவ்வாசனையா என்றெண்ணி நிர்ணயிக்கும்படிக் கருதினேதன் மனையாள் கருங்குழலில் பொருதிய வாசனையைக்கண்டு யோசனைகூடிய தாரதினுமெனது மனத்துள்ள அய்யமறிந்துபாடல் செய்யவலகொஞ் டேசேராரிசம்புகம்பொன் தொகைசரி யொத்தவேகடடிய பொற்றிழியை. (த ஈவோமொழித்து கைவிற்கொண் டேகிசசங்கத்துள்ளேசர்முன் னாகவ ஓய்வமண்ட பத்தில் தம்மனத் துக்கமுடனேகடடித் தாங்கினனே கேளுப்

தருமிசுத்தரோசர்முன்தன்குறையைச்சொல்லிவேண்டேல்.

விருத்தம்.

கொந்திழியைத் துட்டெச்சுந கத்தார்லெவ்வே

றுயர்தரசன் கழுத்தி னுக்கொவ் வாமற் பாடி

இருந்திடும்போ தாதிசை வரிவடித் தோன்

சுன்றதத்தை தாயுமில்லான் தருமி யென்போன்

பொருத்துமணஞ் செய்யமனத் தாசை கொண்டோன்.

பூவயன்மால் தேடுமது ரோசன் முன்போய்

வருந்தியும்தன கலியோடப் பணிந்து சொங்க

வந்திட்டின் னன்குறையெழிந்தித் டானே.

ஆனத்தபயிரவி சாபு.

பல்லவி.

சுரவரனே திரி புரகரனே சகல சுரவரனே

அறுபல்லி.

வரமருளுந் கயற்கண்ணிபாகனே மதுரைமாக கரிவளர்யோகனே (சேன)
அருவுருவாய் விளங்கும்வைபோகனே அண்டின்பேர்க்கரு னும்விடைவாக

சரணங்கள்.

(சேன)

1 தந்தையுதையு மெனக்கிலையெய்யனே தக்கமணஞ்செய்ய வேண்டுமெய்ய
2 சிதைவிலேதயர் கொண்டெமென்றெலலை தீர்க்கவுணைபல்லால் வேறு
சரவர [செயலில்லை]

உ வேதாகமங்கள் முடியப்படிக்கினும் விளம்புமக்கெறி தப்பாமல்கிற்கினும்
ஒதுமில்வாழ்க்கை நெறிநிச லாமலவெல்லும் உந்தனடிக்கரு களுவேனோ
சரவர [சொல்லும்]

௩ புலியில்யா துத்தெரிநதவனே திருபூழியனுள்ளத்திலெண்ணத்தெரிந்தொ
ரு கலியரைத்துளனகருத்தரவேணும் கருணைவாரிதியெமலிசைபூணும்
சரவர

விருத்தம்

தருமிவித்த வாரிரதே கேட்க வய்யர்

தன்னருள்செய் தொருபுலவ னாக முன்வந

தரியதமிழ்ச் சொற்பொருள்சேர்க் தொருபா டற்செய்

தருளின ரதைப்பண்ணிதே வாகங்கி கொண்டி

பெருகிதிபெற் தவன்போதசங் கத்தார் முன்போய்ப்

பெருமைபுடன் நீட்குடயா வர்களும் பார்த்துப்

பொருளுஞ்சொல வளமுமல்லல நல்ல வென்று

பூஷித்தார் மிக்கவுஞ்சந் தோஷித் தாரே.

இதுவுமது.

நற்கலியை யரசன்முன்கு வலர்சொல் லத்தன்

கற்கருத்துக் கொத்தலினுற் தலைய சைத்தே

அக்கணமா பிரம்பொணுமித் தமிழ்கொ ணர்ந்த

அத்தனங்கே திடுமெனச்சங் கத்திற் றோன்றும்

பொற்கிதியை யறுக்கநில்கில் லெனகற் கீரன்

பொருட்குற்றம் இக்கவிக்குண் டென வினக்க

முக்கணன்பாற் தருமிபென்போன் திரும்பி வந்து

முறைபிட்டான் நெஞ்சமுரைத் ததைவிட் டானே

சவுராஷ்டரம், ஆதி.

௧ ஆதியகையற்கண்ணி பாகா பிரக் கியாதிகொள்ளுமிடவ வாகா (சேன)

௨ உந்தனிசெய்யுணைக்கொண்டு போனேன சங்கத் தெந்தையேதான்புகுதலா

௩ காவலரனைவரும் பார்த்தார் கலல பா லினமென்றுபுகழ்த் தேர்த்தார்

௪ என்றுடன்அனைவோருமெழுந்தார் பாணடி மண்ணிடத்தினைமொழிந்தார்

௫ பொற்கிதிநையெனக்கேதான அதைக் கைக்கொளளும்போதுதேனேந்தான்

௬ நிலவநிலைசொலித்தயுத்தானதேவர்சொ லுங்கலிக்குக்குற்றத்தொடுத்

௭ மெத்தப்படுவா லுண்ணுங்கலை கையைப் பற்றிவிழுத்துவிட்டாப்போனோதான்

அ செப்பும்படிக்குக்கவி நீயே பாடி அய்யாவெனக்குக்கொடுத்தாயே
 க குற்றமுள்ளகலியைச் சொன்னால் கதி யற்றவெனக்குப்பல நென்கும்
 டி வறுமையினாலுழந்தேன் மெய்யா உனனால் பெறுபொருளியிழந்தே னய்யா
 கக எவர்க்குமேலானவனேனேனேனும் உன்னை கவிக்குக்குற்றம்சிலதான்வாமும்
 கஉ பாரிலுள்ளசிறந்தி டுள்ளார் சொன்னால் ஆளுகவிமதிக்க வல்லார்
 கக. இதைஇகழ்ச்சியுள்ள தாமேயல்லால் எந்தனுக்கில்லைபிற்ப் பூமேல்

சுந்தரேசர்சங்கத்தைநாடிவருதல்.

விருத்தம்

தருமியிவ் வாறுசிறதை தன்னிலோ யுழந்திரக்கச்
 சுருதியும் பொருளுமான சுந்தர மூர்த்திசங்கத்
 திருமணி மண்டபத்திற் சென்றிட வெழுந்தப்போதே
 ஒருபுல வரைப்போலேவந் துரைக்கும்வா றுதிக்கின்றனே.

மத்தியமாவதி சாபு.

பல்லவி

வந்தான்வந்தான்பகவான் சங்கத்தைநாடி வந்தான்வந்தான்பகவான்

அதுபல்லவி

வந்தானேமோ லுக்கும் செந்தாமரையோனுக்கும்

முதமதைகதோனவெளி வந்தோர் புலவனாக வந்தான்

சரணநகா

க காதினிலொளிவிளங்கக் குண்டலம்முணி கழுத்திற்சென்முகையினவக
 மோதிரங்கையிறதலங்க மேனியோரூபம் முழுதுவகொண்ணகொண்டிலக

ஒதருந்தமிழிலகல லோனென்குநிறெற்றி

மீதுபுண்டரமாயிருள விககவெளிப்படுத்த வந்தான்

உ அகதிதலைபாக்கணிகது சிறததபொற. டடாடையிடையிறபுனைகது

அககமுடையினசந்தது களாசிபுடன் அடபபையேவலர் சுமத்து

கங்கிலவரவேழுத்துக் கவிதைகொண்டுநிழறநத்

தவகப்பிகியமைத்த சாமரங்கள் சுழற வந்தான்

க அரிபன்றியுருவெடுத்துக் காணுதென்ப தறியப்பன்றிருவிடுத்துச

சுருதிமகிமைபடுத்துப பாதுகையாகத் தோனவடியிற்றெடுத்துப்

புரியுமனுமொழியைப் போலேதவகவிமிகக

அருமையென்பதுசங்கத் தாரறியத்தாவிக்க வந்தான்

விருத்தம்.

பொருந்தியிவ்வா நீசனொரு புலவ வேடம்

பூண்டுகைகத் தாரவைசேர்க் தெநிரே நினதம்

செருதவரை கோக்கியெந்தவ கவிக்குக் குற்றம்

யாரியம்பி யதுவென்றே கோன தானே

திருந்தமொழிந தேனென்று னான லெதந்

தினகவிக்கு யாதுகுற்றம் எனவரு சாதுன

அருந்தமிழக கர்த்தது ஷண்புண் டெனந்

அடுக்கின்றான வாதுசெய்யத் தொடுக்கின றுனே.

கலியாணி, சாபு தரு

- க ஆதிகலிபாடலுக் கர்த்தனாவுணையுண்டென்
றறைகின்றயலவோநற் கீரனே இக்கு
நீதுஷிப்பதும்அதை யாம்பூஷிப்பதும்கலவி
றெறிபெற்றோரறியட்டுங் கீரனே
- உ ரோசத்துடனேயெகத விதமாயிகழந்தாயென்று
றவுலவத்தாய்கலி வீரனே வளர்
கேசத்தினுக்கியறகையாகவாசனையிஸ்ஸை
கேளும்ஆதிகலி வீரனே
- ங பதுமினிவினுடைய கேசங்களுமாவாஸம்
பரித்திருப்பதனைநற் கீரனே உல
கதிலெங்கும்பிரசித்தமா விளங்குவதுன்னுலென்
அறியத்தகவிலைநற் கீரனே
- ச கேளாய்பத்யினிசாதி யாகும்ஸதரீகளுடைய
கேசவாசமும்கலி வீரனே லாசம்
குழும்மலர்முடிப்ப தாலேவந்ததல்லாமல்
சயவாசம்இலலைகலி வீரனே
- ரு தேவஸ்தரீகளுடைய கேசத்தினுக்கும்வாசம்
செயற்கையாலேதானேநற் கீரனே அதுவும்
பூவாசனையினாலே யல்லாமலியற்கையைப்
பகைக்கடாதுகலி வீரனே
- ச ஆனற்பத்யினிதேவ ஸ்தரீஇவர்கள்கேசம்
அனுகெதமுடைத்தென்று கீரனே அது
முனுடெலர்கத்தினுள்ள வல்லவரனைவரும்
மொழிவதறியாயோநற் கீரனே
- ள ஏனடிக்கடிவீனுப் பேசுறும்மணயதற்
கியற்கையெயிலைகலி வீரனே நமும்
தெனெழுதியபாரி ஜாதமஸர்கஸ்துரி
செயறகைகொண்டுதானகலி வீரனே
- அ மொழியும்பத்யினிதேவ ஸ்தரீகேசத்துக்கும்குதமம்
மொழியத்துணிந்தாயோநற் கீரனே கயல்
விழியானகேசத்துக்கும் துஷ்யம்ஸசமுண்டானுல
விளம்பிடலாமடகற கீரனே
- க கயறகண்ணிசகேசமும் மந்தாரமுதலவாசம்
கலநத்துதானகலி வீரனே அநின்
செயறகையிலலாமல்விருகதநானுலவாசம்
செனித்துவிட்டுமொகலி வீரனே
- ஐ திருககாளத்தியிலளுடைய பூவகோதைக்கும்வாசம்
செயறகைதானேமொழியாய் கீரனே தெயவு
மருக்கமமுமலரின் செயறகையினுலலலால்
வாசனையிலலைகலி வீரனே

விருத்தம்.

மீட்டுமித்தப் படிவாதஞ் செயுங்கீ ரன்மேல்
வெஞ்ஞெட்டின் செற்றிக்கண் திறத்து கொஞ்சம்
காட்டலித்தக் கண்போலா யிரங்கண் மெய்யிற்
காட்டினுமுன் கவிஞர்மம் குற்றமே பென்
மீட்டியுரைத் திடும்போதவ் விழித்தி யாலே
பெரிச்செய்தத் தம்பொற்று மறையிற் வீழ்ந்தான்
பாட்டிரைத்த சுந்தரன்த சுண்ணமெ முகது
பண்டிருந்த படிநிலைமை கொண்டிட டானே

இதுவுமது.

முத்திபுரே சனமறைந்தான் றருமி யெனபோன
முடிப்பையறுத் தரசன்பால கிகழ்ந்த நோதி
வைத்திடவு மலையா சனத்தி லேறறி
மதரேச னுக்குவகை வரும்பொ ருட்டாய்
பத்தியுடன் பூசனைசெய் தம்பொன் பூமி
பாண்டியனீர் தவருடனே பரிவாய் வாழ்ந்தான்
இத்தையுரைப் பவர்கேட்போர் துயர்போய்ச் செல்வம்
எய்தியிருந் நரனுலகில் இருப்பர் தாமே

ஆக விருத்தம் யக கழிநெடில க கீர்த்தனை உ தரு டு ஆக கக முற்றம்.

—(*)—

உ

ஐம்பத்துமூன்றாவது.

சிறினை ந்கரையேற்றி நாடலம்.

அவதாரிகை.

செக்கரஞ்சடையான்சைவச சிறுவன்மேலுள்புரிந்து
தக்கொற்கிழியீந்திட்ட சரித்திரமுரைத்தேனப்பால
பொற்கமலத்தடாகப் புனலுறவர்கேன்றன்னை
அக்கரையேறசெய்த வாடலையினிச்சொலவேனே.

சங்கப் பிலவர்க, நநேரசரைக்துதிந் துலொண்டுதல்.

விருத்தம்

மண்டலம்வல் கிஷ்குடா மணியா ளுறகால
மகாதேவ னெற்றிவிழித் தழலா லம்பொற்
புண்டரீ கத்தடம்வீழக திரவகுலரேப்
புலவனில்லா திருபபதுகண் மீளம்பொ றுமல
அண்டர்பிரான றனைக்குறுகிக் கயிலையைப் பெர்த்
தவறகுமருள் புரிந்திவா யெனந் சங்க
மண்டபத்தி லாவலசேல னோருஞ் சிறை
முதிக்கின்றார் பணிநெடுந்த னுதிக்கின் றுமே.

ஆனந்தபிரலி ரூபகம்

பல்லவி.

சரணம் சரணம் ரேன் தப்பித் தைப்பொறுத்தவன்

சந்தாபத்தைத்தீர்த்தருள் சுந்தானே சந்தமும்

சரணம்

அனுபல்லவி.

அரியபனக்கும் தேடக்கானாவ னுயிசச்சிதா னந்தவருப்பே 'தன் சரண
நிரமதராபு ரத்தனேவேதத்தின் சென்னியின்மேல் நடத் தன்னைச் செய்புழுள்

சரணங்கள்.

க அங்கயற்கண் வல்லவனே அனுதினமும் தொழும் தொண்டர்

தங்களுளத்தேவசிக்கும் சந்திரகலாதானே

கங்கைவளர்வேணியனே கருணாபொருதிதிய

மங்களகரனே கருமலனே அரகரனே சம்போ

எங்கள் சபைபரமில்லா தீட்டுங்குடிபோலே காட்டுதல்யாவுந்தன்

சரணம்

உ இத்திரவிமானத்துள் முனைத் திருப்பவனே பசுபதேவீ

கந்தரனே செறுங்குற்றைக் காலாலுதைத்தவனே

அந்தரந்தானவர்மனித சாநியர்ச்சிக்கும்பதார

லிந்தமுடையவனே விபு வேகாமஹரனே வினனம்

இத்துவில்லா விரவுபோல் எங்களவயம் விளங்குதல்யாவுந்தன்

சரணம்

ஈ சுகமதிலமுன்னுதித்தவனே தற்பரணசருவஞ்ஞனே

சுகமதனையருள்வனே சோமசுந்தரோசனவன்னி

பகலவனிந்துவிழியாப பரித்தோனே பல்லுவிர்க்கும்

இகபரத்தருகும் பிரபு வேலிடுகளனே கேட்டும்

புகழும் ஞானமில்லாக்கல்வி போலேசங்கமான தாலேயய்யாவுந்தன்

சரணம்

ஆரணமாகியவனத்துள் ளரிபோலே மறைத்தவனே

வாரணத்தோலபொர்த்தவனே வாழும் நித்தியானந்தனே

பூரணனே யானமுண்ட புண்ணியனே பிடத்தித்

சாரும் மிகைபாகனே தருமாதியைத்தரும் போகனே

காரும் தாயகமணியில்லாக் கண்டிகைபோறசுகம் கொண்டதல்யாவுந்தன்

சரணம்

இ பல்லுவிர்க்குந்தாயுத்தகப் பனுமாகுமுனதுகருபை

பலலவைதியவைபுரிந்தார் நாமியின்பதுன்பமும்

மல்லுவராகையினுன் வாக்கியத்தகருவிதண்டை

சொல்லின தினுனவிழிச் சுடரால்வெதும்பிய இப்பிறை

அல்லலகத்திடுமெங்க ளயயாபொறுத்தருள் செய்யவேனுமுந்தன்

சரணம்

விருத்தம்.

பாவலரிவ் வாறுதுதித் துணைநுட்கண்

பார்த்திடவுங்கோன்னே நிகைவெண் பாவால்

ஆவல்கொண்டக தாதிபுரைக் கின்ற னென்ன

அங்கயற்கண் ணுடன்பொற்று மரைக்கக் கிழ்போய்

மாலைகற் கோனகாதியைக்கேட் டுன்னம்

மகிழ்ந்தடியீர் தன்பரைக்கங் கேற்றல் போனல்
வாவலர்வேண் டியவண்ணம் அயனாகைப் பற்றி
கற்கரையேற் றிக்கருணை நாட்டி னாரே.

இதிலுமது.

கைம்மலரா லபந்திக் கரையேற் றிட்ட
கருணைவா ரிதியைத்தாழ்த் தங்க பற்கண்
அம்மைதிரு வடிவிழந்தாழ்த் தெழுந்து ஆழ்த்தே
பன்புடனே நன்மைதி மைகளி ரண்டும்
இம்மைவிலே காணலா மென்றூப் போலே
யிபந்துவோக் கெருமனபுந் கொடுத்த வாறு
கன்மனத்தோ டொருசெய்யுள் செய்து கீரன்
காடுவாள் முழிந்துதுதி பாடு வாடே

புன்னகவராளி ஆதி தரு.

க	திருவாலவாயிலுள்ள சிவக்கொழுத்தே	சரணம்
	வரிபரவுக்கயல்விழியம் மையேபுனது	சரணம்
உ	தக்கன்மகமழித்தபெருந் தகையுடையோப்	சரணம்
	மற்குணஞ்சேர்தன்டிக்கருள் நாடிச்செய்தோய்	சரணம்
ங	ததுலிபகாலனைக்காலாற் கடிந்தவனே	சரணம்
	சிறுவனுக்காலிசைகெடுநான் செழிக்கச்செய்தோய்	சரணம்
ச	சலந்தரன்மெய்கிழியாழி தரித்தவனே	சரணம்
	வலந்தருமாரனையரிக்கா மகிழ்த்தனித்தோய்	சரணம்
ஞ	முலாநிடுமிப்பூ வயலுறலையை வகுத்தரிந்தோய்	சரணம்
	செய்தபுருஷன்முடிதரிக்கச் செய்தவனே	சரணம்
க	புரம்பொடியச்சிறுகையைப் பூண்டுவனே	சரணம்
	சரணம்புகும்மூவர்க்கருள் தந்தவனே	சரணம்
எ	பொருமதனங்கங்கனலாற் பொடித்தவனே	சரணம்
	இரதிபொருட்டுபிரவனுக் கீந்தவனே	சரணம்
அ	சேர்ந்தடர்வோர்சிரத்திருஞ்ச் சிகையிலவைத்தோய்	சரணம்
	கூர்ந்தெலிக்காமூவுலகும் கொடுத்தவனே	சரணம்
க	உன்கயிலேபேர்த்தவன்றோ னுறயிதித்தோய்	சரணம்
	பின்பவன்பூசனைக்கெதிரே பேணிநின்றோய்	சரணம்
ய	பருங்கைமதயானைபுலி பன்றியரிமான்மீன்	
	இருங்குறளாமைபுரிந்த விகல்கடத்தோய்	சரணம்
கக	குரங்கரவமெழும்பவைன் கோழிகழுதேரை	
	கருஞ்சூரிநாரைக்கொங்கி கருணைசெய்தோய்	சரணம்
கஉ	முடிப்பிழைசொ ளுமென்தன்மேல் முனிந்தவனே	சரணம்
	அடியுன்றன்சொல்மையைக்கேட் டாண்டவனே	சரணம்

அண்ணையையும் அப்பனையும் இவ்வாறேத்த
அவ்வகைநா வவரும்வெவ்வேறுத் துதிக்க
இன்னருள்கீ ரணுக்குதவி நீமுன் போற்சென்
நிலங்குமண்ட பத்திருப்பா யென்று வேதம்
சொன்னதிரு வாக்காலே கருணை செய்து
சுருபமறைத் தார்மறைந்திக் திரவி மானம்
தன்னிலமர்ந் திருக்கநா வலர்க ளொன்றாச்
சார்ந்திட்டார் சங்கம்வந்து சேர்ந்திட் டாரே.

இதுவுமது.

மறரே னுங்கவிரு ருடனே சங்கம்
மண்ணிமண்ட பத்திருந்தான் அதை யறிந்து
பொற்கிழியை யந்தனைனுக் கீந்து வேந்தன்
புராரியடி பணிந்துபல வரிசை செய்தான்
இக்கதையைப் படிப்போர்கேட் டறிவோர் யாரும்
இகபோகத் தனையடைந்து சுத்தாத் மாவாய
முக்கியமா இயசுவலோ கத்திற் சென்று
முக்கணன்சே வடிநிழலில் முனைப்பர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் ஈ கீர்த்தனை க தருக ஆக அ. முற்றும்.

— — — (*) — — —

உ

ஐம் - து மான்காவது.

கிரனுக்குஇலங்கநாமுபநேசித்தபடலம்.

உவதாரிகை.

பனிமியணிவீசன்பொற் பங்கபத்தாழ்ந்தசெரன்
தனையுபைகரையேற்றிட்ட ாதித் துரைத்தேனிப்பாந்
பினுமவற்கிலங்கனத்தைத் தெருவதெய்க்கியகுற்ப
முவிவ னுணர்ந்தத்செய்த முறையினிப்புகுவேனே.

ஈம்.

சன்பகபாண டியனாழிற் கூடல் நாதன
தளதாககி னைப்படியே போய்ச்சங் கத்தார்
கும்பலுடன சங்கமண்ட பத்தைச் சேர்ந்து
கொண்மநதம் ரனமனக்கோட் டந்தீர்க னுள்ளத்
தன்புநிலைந தியுமனத்த னாகி முன்னே
உய்யமை யாலுரைத்த பிழையா ராய்ந்து
பின்புமுககா லுறகோயிற் செல்ல ஆக்கம்
பெருகினருள தினம்பணிந்து வருகின் னானே.

MAHAMAHOPALU
DR. U. V. S. IYER LIB.
BESANT NAGAR, MADRAS-5

மோகனம் ஆதி.

பல்லவி.

சரணம்பணிந்துவந்தானே நற்கீரனந்தக்கரணமுடன் நித்தரணே
அனுபல்லவி.

சரணந்தனதுகுற்றத் தன்மை தனைப்பொறுத்த
திருவாலவாய்முனைத்தசிவக்கொழுந்தினைமெத்த
சரணங்கள்.

சரணம்

- க வாய்க்குந்தன் றயர் ாடி மாலயனுலங் கூடித்
தீர்க்கப்படா தைத்தேடித் தீர்த்ததனைக்கொண் டாம சரணம்
உ நெற்றிவிளங்குக்கண்ணினை நெருப்பா ஹந்திம் மண்ணில
பொற்றாமரையின் மண்ணீர் புருந்துபிழைத்த தெண்ணி சரணம்
க பத்தியிகவும்நீண்டு பணிந்துபணிந்து மீண்டு
நித்தமிப்படிவேண்டும் கியமம் தன்னைபே பூண்டு சரணம்

அங்கபற்கணம்மைசுவாமியைப்பார்த்துச்சொல்லுதல்.
விருத்தம்.

கலக்கமறக் கீரனின்வா றெழுகும் போது
கதம்பவன நந்தன்மகிழ்ந திவனுக் கினனம்
இலக்கணம்வா ராமையினுல வழுச்சொல நற்சொல்
லென்பதறி யான்மயங்கும் மயக்கந தனை
விலக்கும்வகை யாய்ந்துதமிழ்க் கேளவி யுள்ள
விதரணிக முடையவரார் யாரைக் கொண்டு
சொலத்தருமென் றெண்ணிடத்தேர்ந தங்க யற்கண்
துணையழிற் பணிந்தெழுந்த சொல்லு வாளே.

சங்கராபரணம் ஆதி

பல்லவி.

அய்யனே கருணைசெய்யும் மெய்யனே
அனுபல்லவி.

கைவியிற்சு ராற்ச கலமுந்தெரிந்தனை
தய்யநதனைப் பூர்த்தாரம் ஆருன மக்கவலமுடையனே
சரணங்கள்.

சரணம்

- க பண்போருமர்ள் வெள்ளிப் பருட்பத்திலேயுள் பாற்
கொண்டதேமலிபன் குலேசுதம்னுடனே
அண்டர்சனசா டியர் அறியதவருங்கூடித்
கொண்டிருக்ககயிலிசக் குவலயந்தாங்காமல் அய்யனே
உ உற்பலகேழெனலை மொயிங்கத்தென்மேற்கெலலை
மெத்தடிபுரோகநி கிண்ணோர்கன்பணிந்துளக்
கொத்தபெயர்நாயகே யறச்செய்திட விடுகதில
இத சரணிலேகுகும் என் றுமொழிநீரும்போ தய்யனே
க நிலநீற் றையுளக்க நிகராகபும்காழகககத்
தலைகி யும் எனக் தலைகி யும் விளங்கும்

அலைகடலைக் குடித்த அகஸ் தியமுனிவனை
மலையாசலத்திலவைத்திம் மண்டலமிற்றுத்தும்போ தய்யனே
தெக்கணத்தனிற்றமிழ் சிறந்ததாகையாலங்கே
புக்குமனிதரெல்லாம் புகழநததமிழ்தெரிந்த
தக்கவனென்றென்னை ச சார்ந்தகேட்டுனுரைக்க
லக்கணத்தையம்முனி நாயுபுனைக்கேட்கும்போ தய்யனே

அகத்தியமகாமுனிவருதல்.

கும்பமுனிக் கிலக்கணம்நீ யருளிச் செய்யக்
கொண்டினடி யெனறுகாண் பதெனக்கேட்கத்
தெனபுவியில கதம்பவனந தன்னி லெம்மைத்
தெரிசனஞ்செய் வாயெனஅவ் வரம்பெற் றேகித்
தம்பதியோ டேபொதியத் திருக்கும் அம்மா
தவனுளத்துக் கிசைநதே லவனுல் ஈம்மை
நம்புமியற் கிலக்கணத்தை யுணர்த்தென நன்னை
மலிலஅவ்வா தய்யனெண்ண வவன்வந் தானே
துசாவந்தி ஆதி.

பல்லவி.

கும்பமுனிவன்வந்தானே தமிழ்க்குரிய கும்பமுனிவன்வந்தானே

அநுபலலவி.

சம்புரினைக்கின்றவண்ணம் அம்புவியோர்கள் புகழும்
தெனபுவியிற்பொதியமே னும்பெரும்பதியிலரின்று கும்ப
சுரணங்கள்

சிறதையிலன்புமிருநது வந்துஆனந்தம் கதித்து
அந்தமாக்கரவருவித்துத் தனதலைமேலஅஞ் சலித்து கும்ப
அருடதமிழதேர்ந்தொருக்காலே பெருகதவவிமான மேலே
இருந்துமனைவிதனபாலே பொருத்திடவான்வழி யாளே கும்ப
செனகைகாளுடனேநீடி அருகயற்கணனுடன் கூடித்
தங்குமாலயந்தைத்தேடித் கங்கையேணியைக்கொண்டாயி கும்ப

மாமுனிவன் இந்தவிதம் வந்துகூடல்
வள்ளலைத்தாமக் தருகிருக்கும் போது செம்பொத்
றாமரைதோய்ந் தெப்போதும் போலே கீரன்
சன்னிதியில் வரத்தெரிந்தம் முனியை நோக்கி
மாமுனக்கோ தியதமிழி லகக ணத்தை
நவிற்பிவனுக் குன்வாக்கா லென்று மோயும்
ஆய்மருநது மாணவர்கொல லிடக்கேட டவ்வா
றுக்கினுன அவன்முடித்தி நீதி னுள்ள

இதுவுமது.

புறமொழிவி ரண்மேத மேழும் நாலு
பொருளுயிரண் டழகுமுத்தி யொருநா லெடமும்
உறவிளக்கிக் குற்றமீ ரைந்தம் நீக்கி
யோர்த்தாதி நூலமுறைகோ ளுக்கோ டுக்கால்
குறுமுனியைத் திருக்கரத்தாற் றடலி யுள்ளம்
குளிர்ந்திடச்செய் தவற்கு லேண டியபல பேறும்
குறையறவீந் திருக்கையிற்செல லெனவுத் தாரம்
கொழித்திட்டார் விமானதன் னடுத்திட டாரே.

காம்போதி சாபு தரு.

க மன்னும்பொதியத்துக்கு வந்தானமமிழமணக்கும் வாக்கினுனே அதின்
பின்னங்கயற்கணனிதன் பெருமானறிநுமுகத்தை நோக்கினுனே
உ உனதுவாக்காலிவற் குணர்த்திடாதேனென்று தாழ்க்கினுனே குறு
முனியுனையுணர்ந்திய முறையெனக்குறையென்று கேட்கினுனே
ந நானும்வழிபடுவோன் நற்பொருளளிப்போனமச் சரமிமகதோன் இன்னம்
கேளுஞ்சொன்ன மொழியைக் கேட்டுக்கடப்போனநற் றுணர்ந்தியதோன்
ச இச்செய்கையுடையவர்க் கேயுணர்ந்துவதற் றுக்கையிலே கிரன்
மச்சரத்தினுலென்முன் வாதுபுரியக்கண்டிடா மாகையாலே
ரு காட்டுகறுமுனியால நவிலச்சொன்னுமென்று சாற்றினாரே அனதக்
கேட்டுளத்திலமகிழ்ச்சி கிளைக்கக்கவலையெவிட் டெதற்குள்ளே
சு கற்றகோன்முனசொன்ன கவிசுள முழுதுமாய்குதபார்க்கினுனே மொழிக்
குற்றங்களுங்குற்றத்தைத் கூடாமையுடையவன் நீக்கினுனே
எ குற்றமுள்ளமனது குறுகுறுத்தியுவது போலேதானே கிரன்
அத்தனுடனேவா தாபும்பிழையசெய்த தாலேதானே
அ அறபலித்துவானுக்கு அதிகேடுவலம்வருமென்று தேர்ந்திட்டானே ந
திப்புவிவிலுரைப்ப தெனக்கேசரியாகுமென் றோர்ந்திட்டானே
சு அண்ணல்திருவடிகடே யபாரதம்பண்ணின திக்கினுலே பெற்றிக்
கண்ணெரியாலநெஞ்ச கமுஞ்சுடத்தெரிந்ததென நேமென்மேலே
உ தீதுபுரித்திடாது செய்தாற்படாதுபடும் செய்ககபோலே இத்தப்
பூதஸத்துளவலலோர் பகலும்படியாச்சதென றொருக்காலே
கக் கதைத்தமருந்தளித்துக் கமீம்பிணியகற்றிமும் வாறுபோலே தன்
புத்திதெளியும்படி போதித்ததெண்ணிமகிழ்க தான்படாலே

பூதநா யகனருளால அகஸ்திய, இலே

போதிக்கப் பெற்றதமிழ இனக்க ணத்தை

ஆதரவு செய்துசங்கத் தாக்குக் கிரன்

அகறகிழ்ச்சி கொண்டதனைப் போதித் தய்யன

பாதபக் கயமபணிந்து சங்க மண்ட

பகதனிலெப் போதுமபோல இருத்தா னித்தை

யெதுவக்கேட பவர்களபுரு டார்த்தம் நான்கும்

ஒருகருடனபெற் றனுபவிப்ப ருண்மை தானே

ஆகவிருத்தம் எ கீர்த்தனை நட தருக் ஆகயக் ருசுவதுமுற்றம்.

சங்கத்தார்கலகம் தீர்த்தபடலம்.

உ

ஐம்பத்தைக்காவது.

சங்கத்தார்கலகம் தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை.

குங்கணையோனைக்காந்த ஆலவாயப்பிராண தென்னாலை

அங்குமோட்டைநகரம் கருளியதுரைத்தேனிப்பாற

சங்கநாலலர்களடாநிம் தழிழையாங்கழமணலப்

புங்கயரிகலதீர்த்திட புதுமையையினிசெசொலகேனை

சவுராவதரம் பூரி காபு

க	பூமிவைவகிஷ்ட குடாமணி ராணடியன	ஆளும	மொது
	மாமுனிவோர்கள்ள சீர்மனமுங்நது	கேளும்	
உ	வதுவீவறகவெண ணுபுலவரும்	தாமே	தமிழ்
	புறியொன்றுக்கொன்று மாறுபாடாகவிப	புரமல	
க	காலாயநமக்குமுள னுடையலககையச	கொண்ட	தாந்தார்
	பாலமொழிந்தாமன னுடையெளியாகு	மென்று	
ச	முன்கேனமுடலநூலைச் சொன்னருநமுன்கேன	நணலி	டலரி
	பொண்டாடிதாழ்ந்தவன் றான்கேமிகத்துதி	பண்ணி	
ரு	தொண்டர்களுயாகுகளாயுண்க்செய்யுநதமிழ்	பொகதி	அதில
	நனறிதுதித்துயென்றுகேறுடாந	துகதி	
க	காடடியநிறுமுத் தோடடியிவாயென்று	வாழ்த்துச	சொலலக்
	கெட்டதெலவாமுணர்கீ தீடயுநெறநிககண	புமதி	
எ	ஒலலிககத்திருநக தோலமிந்வேர்முன	னுதித்து	விதவான
	பொலவேநெக்கருக கேசலமுடனகநது	குதித்து	
அ	கதியளிககுரிப பதியிலவெரு	தனிகன	தன
	பதியொன்னும்புசுழ் அசிகமாபபெந்ந	பணிகன	
க	உத்தியாநிப பதினியோடொருக்	காலில	தவம்
	பெற்றபயனகையந துற்றதுடோலவர்	பாலு	
ய	சனமுக்கேனதவத் துணமைதெரிந்தவ	தரித்தான	ஒரு
	மனமதன்போலமுகத் தனகையுள்ளோன்றமிழ்	புத்தான	
கக	கககளகவிமுழு தும்கொண்டவனிம்	மொழிந்தால	அவன்
	நன்குணர்கதாலத பொகுகும்விளங்குமெனதநகைதான		

நிறுத்தம்.

சங்கரனிவ் வாழுவரகக ஆம நென்கள

தமிழைக்கேட டெகநனமிப பாட லுக்குள்

கன்குதிவ் கறிநதிவ்வா நென்று சங்க

காவலாகேட டிடஅவனுச கேற்கச் சொலலும்

தவகுபொரு ளுஞ்நிறக்கிற் புளகன கொண்டு

தலையசைத்துக் கண்கள்களீர் சொரிவா னுங்கள்

வலகலகம் தீர்க்கதிடுமென உரைத்திம் மெனந்து

மறைந்திடான மூலலிககத் துறைந்திட டாண்ட.

புன்னுவராளி சாபு.

க	ஆதிசுவ குருமொழியைக் தார்களதவணிகனிலம் சேரநடக்	கொண்டார் கின்றார்	சங்கத்
உ	ஓதரிய குலமணியைக் உடனழைத்துப்போகிச்சங்கத் தடமண்டபங்	கண்டார் சென்றார்	அன்பால்
உ	பொன்னுசனத்தினியைச புமாலைசுந்தனத்தால அவனையருச	வைத்தார் சித்தார்	நதிய
ச	முன்னாக விரக்துமேசன் மொழிகததமிழ்அனைத் தயும்அன பொழுதிடப்ப டுத்தார்	கத்தார்	தாங்கள்
ரு	சிலர்பொருளை விகழ்நதுசொலலை சிலர்மொழியைவிகழ்த்தனுட் செம்பொருளைத் துதித்தான	மதித்தான	சில
உ	சிலர்மொழியும் பொருளையும்பு சிலர்மொழியைப்பொருளுடனே சேரவேயி	கழ்ந்தான் கழ்ந்தான்	சில
எ	சிலர்மொழியில இரணமுன்பழக சிலர்மொழியில இருகிணமையும் தேர்கதகத்திற கொண்டான்	கண்டான்	சில

விருத்தம்

இத்தகைய சூகனென்போன சங்கத் தார்கள்
இயற்றமிழெல வாமனங்கொண்டதற்குள் கீரன்
ஓத்தகரி லன்பண்ணன் இவர்கள் சொல்லும்
உரைக்குடலம் புளகடைநது தலைநுலுக்கி
முத்துமுத் காக்கண்ணீ ரொழுக முத்து
முதல்நிறப்பா னெனமொழியும் பொருளுந் துக்கிச்
சித்தமது வந்தறிவித் திடவெல லோரும்
தேறினார் தம்மிலிகல மாறினாரே.

இதுவமது

சங்கநா வலரிகலிவ் வண்ணம் மாறச்
சகலரும்மூ கனமகிழ்சுத தமிழோர் மூன்றும்
புகழ்கமிகும் பாடலுக்கே திலக மாகப்
புகழ்நதுரைத்தங் கவரவர்கள் பனுவ லாய்ந்தே
சங்கையற வுலகிலதைப் பெருகச செய்து
தவகளதவகள மனதுமகிழ்க திருந்தா ரித்தை
நன்னுணர்வர் கேட்பவர்தம் மரண காலம்
பிச்சுக்கமற்றே யிருநதுகதி ண்ணு வாரே.

ஆகவிருத்தம் சநரு உ முற்றும்.

ஐம்பத்தாறாவது.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை.

நம்புவோர்க் கருளுங்கூடல் நாயகன் சங்கத் தார்மேல்
அன்புவைத் திகல்மாற்றிட்ட வதிசய முரைத்தேனிப்பால்
பின்புதம் புகழையோதம் பெருமைபூண் டலிடைக்காடன்
தன்பிணக் குத்தீர்த்திட்ட சரித்திரம் இனிசொல்லேனே

விருத்தம்

உம்பர்கோ னுக்குவரும் பழிதீர்த் தம்பொன
உலகளித்த சோமசுந்த ரேசன் றுளில்
அன்புடனே சண்பகத்தார் தொடுத்தச் சாத்தி
அனுதினமும் வந்தனைபூண் டடிமை செய்யும்
சண்பகபாண் டியவேந்தன் அநி கத்தில்
சதுமுகனமால் தேடரிய சிவலோ கத்தில்
இன்பமிகும் செலவமடைந் தானந் தத்தை
யெற்கின்றன வினைவலியை நீக்கின்றனே.

மத்தியமாவதி ரு-கம் தரு.

சண்பகத்தெனனன் னகதிமேபிர தாபஞரிய மன்னன் அவன்
தன பின்வங்கெத் துவசன்ரிபுமர்த் தன்னெனுமொரு தென்னன்
உ மகிழுஞ்சோழவ் சொர்த்தகன்சேர வகுகிசார்த்தகன் தேசம் புகழ்
திகழும்பாண்டியவன் சிசேசன்வங்கிச சிரோமணிபாண்டி யேசன்
க குலத்துவசன்வங்கிச பூஷணன்புகழ் கொண்மயர்சோம சூடா மணி
கலத்தின்மிகுத்த குலசூடாமணி ராசசூடாமணி கூட
ச இனம்பூபசூடா மணிகுலேசபாண் டியனென்றைமூவர் பிறந்தார் இப்பு
வனம்புகழவே நெறிமுறையோடும் மண்டலத்தனிற் சிறந்தான்
ரு இனமாவந்தவந்தங்களுக்குட்கு லேசபாண்டியனென் றுரைப்போன் இலக்
கணமிக்கிப முடகந்தரகண்டிக் காசினிபுரந் திருப்போன்
க செப்புமபாண்டிய ஸ்ககடஞ்ஞெலலை தெரிந்தவனுத லாலே சங்கம்
ஒப்பியிட உககா கெகப்பேர்த் திசை மேல்வெவ்முந்தான்மென். மேலே

கழிசெடி.

கதித்திருந் துஞ்சை பாண்டியன்மிகவும் கற்றநிற தோனெனக்கேட்டு
கபிலனுக்கன்ப ளுமியடக்காடன் கருதிய மன்னன்மேற்றமிழால்
மதித்தொருபாடல் செய்துவந்துரைக்க மனத்தினிற் டொருமையினுலே
மகிழ்ந்துகேட்டோன் றும் மொழிந்திடாமையினுல மானம் எனதுபுரத்தன்
அதித்தெழுந்திசை முனபுதென்னவனமேல் அருந்தமிழ்ப் பாடியானுரைக்க
அஃறிணைக்கிணையா யிருந்தவமதித்தான் ஆனதால் அகலாவுருவா
உதித்தவனையையும் பொருள்வடிவ : னுனைபும் அவமதித்ததலால்
ஒச்சமென்சனக்கே தெனமுனிந்திடைருசு புடனெழுந்தவனடத்தனனே

விருத்தம்.

வெங்கோபம் பிடித்திழுக்கக் குறைமொழிந்து
மேவுமிடைக் காடனுக்கும் கபிசனுக்கும்
மங்காமல் அடுத்துவகை விளங்க ஞான
மயமான விலிங்கவுரு மறைத்தெழுந்து
தங்காத லக்கபற்கண் ணுடனே அய்யன்
தரைமீது நடாதுதங்கோ விலுக்கு நேரே
சிக்கார மானவட பாலில் வையைத்
தென்பாலோ ராலயத்திற சிறக்கின் றானே.

எதுகுலகாம்போதி சாபு தரு.

க அய்யன் கூடலமெய்யன் தனதங்கயற்கணனுடன் பங்கயச்சேவடி
வைய நடந்துயயவையை நனனதித்தெனகரை தன்னிலோராலயம் (வழி
உ கணடான் நிலைகொண்டான் இடைக் காடன் சுவகத்தார்க ளோடிசன்செல்
சென்றா நடக்கின்றார் அங்கு சேல்விழியோடய்யன் மேலிவிறப்பதைப்
ந பார்த்தார் அன்புபூத்தார் துதி பாடியனேவரும்கூடியிருக்கையில் (கத்தை
சு கார்த்தாலையிலவாழ்த்தார் முக் கண்ணனைத்தெரிசனம்பண்ணப்போய்லிங்
சு காணு தொன நும்தே ணுமலே கணணிர்வரத்துயர் கண்ணிமனதுகொம்
சு ணுக் கொடி போல்மாவறண டோடியரசனைத் தேடியவர்புறம்
ரு வநதார் பதிபிரந்தாலம்மும் மங்கையைப்போற்றிநுமங்கையைநீங்கிய
செந்தாமலாயுதானபோ லும்தெனமதுரைநகர் வண்மையும்கண்டுடன்
சு அரசன் முன்னேமுறைசெய்திட அஞ்சிமனநகிக்கஞ்செய்யவேவநது (க்க
சு பரிவாப்ப பணிதொருவாய்த் திருப் பள்ளிதிருக்கோலம் நள்ளித்தெரிசி
எ போனேம் புகலானேம் எனனும் புங்குமும்பு ல லிங்கவருபத்தை
தானே காணோமேனோ என்று சாற்றநாராசுவகர தேற்றியது . போலே
ஆர்ந்தான் கணணிர்சோர்கதான பொற்சிங் காசனத்திலிரும் நிசாட டுக்கூவி
வேந்து தனபத்தாழ்ந்துவெடிகுவிழுமரம்போலே தாழ்விழுவதுயிர்
சு ஒடுங்கத் தேகம்நடுங்க மண ணுருவாரம்போலே தரையிற்கைகாலசை
சு வடங்க அறிலியங்கவெழுந தங்கைகுவித்துவருககண்ணீர் வெள்ளத்திற்
ய குளித்துத்தளித்து என் னா குற்றம்செய்தாலும்பொறுத்தருளாமற்பொன்
மலேக்கோ பங்கயிலைக்கோ ன்னி லபு" த்துக்கோ வலமையிலலவேதத்
கக தலைக்கோ பெருந்திலைக்கோ அய்யன் லலமநதனடோ ணின்னைநினைப்பவ
ளத்தோ எந்தவிடத்தோ எனக்குற்றதெய்வமேபெய்குற்றனையே எனதய்யா

விருத்தம்

தென்னன்வெருந் திடச்சிலாநக கடைந்து வையைத்
கடனடாலேயா டகாயிலிலடம் மய்யன் சேற்கண்
தனனுடன்நா வலர்குழ விளங்கும் வண்ணம்
சு த்றிடக்கேட டககணமச சத்தாழக தேதி
அன்னிலைசென தண்ணையுடன் அய்யனைக் கண
டானந்த வாரிதியி லாழ்ந தெருநது
பொன்னடிதாழந தனபுருக்கும் கணணிர் வெள்ளம்
பொழிபிடி றுன காக்குழறி மொழிகின றானே

கக குதிரையொலியும்வாத்ய ஹோஷமும்வீரங்கை
கோண்டுவருவாரொலியும் திசைசெவிடடைக்க
மதாராகர்க்கரைக்காத வழியில்வரத்தெரிந்ததகை
வாதபுராநாதர்முன்சென் றோதிடுவோமென்பார்

விருத்தம்.

மைத்தருமா தருமீவ்வா றுரைத்தோட் டத்தில்
மாநகரிற் சிறையிருக்கும் வாத ளூர்
மூந்திவந்து ககைபரும்ப வமைச்ச ரேறே
முழங்குதல் வருவது போற் பரிக ளெல்லாம்
அந்தமிகுங் கோட்டைவா சலில்வந் திப்போ
தடுக்கலா மிதனையுமன் னைவன்முன் சென்று
சிந்தைமகிழ்ந் தாரையுமெனக் கேட்டெ ழுந்து
தென்னனமுன்போய்ப் பரிவரத்தைச செப்பி ளு

வாதஆராரீரங்குதல்.

பரிகள்வரத் தறிந்துகைக்க டகம் தெறிக்கப்
பாண்டியன்றன் னருகிருக்கும் அமைச்ச ருக்கு
வரிசைசெய்து கோட்டைவா யிலின்பக் கத்தோர்
மாடமதி லிருந்துபரி வருதல் கோக்க
அரன்வினையாட் டாற்சிறிது நேர மாங்கே
அகவம்வரா தறிந்தமைச்சர் மேல் வெகுண்டு
அரியதன் டனைமுன்போற் செயச சாவென்
றுற்றினார் சிறையிலிருந் தேத்தி னாரே.

புன்னகவராளி ஆதி.

பல்லவி.

எந்தாய்சந்தரேசா மிக
ஏதழுடன்சிறியே னோதியதுதெரிந்தஞ்
சாதேயென்றுமொழியா திதுணக்கறனோ
அபுபல்லவி.

எந்தாய

செந்தாமரையோனும் தேடும்
ஜீலநெறிதந்தனு கடலஞ்செய்தாயெனறமிழ்
மாகையங்கேகரித்த நீலகந்தரனே
சுரணங்கள்.

எந்தாய

எனசொல்லமாஞ்செயலும் நின்ன
தென்றுமேபண்டிரைக் கின்றதுமெய்யெனில்
அன்றுபோலென்றனமுன் இன்றுவாராயோ
கஞ்சனமாலும்தேடும் அந்
கயலவிழிபாகனையான் பயமுறும்வேளைபில
யயஞ்செய்யாநிறுப்பதுன் தயவினுக்கழகோ

எந்தாய

எந்தாய

- காதாவேதவேதக் அய்ய
காய்விவங்கடைய னாயபாவிக்கன்புதந்
தாயொருபொருளாச்செய்தேயென்பணியுக்கொண்ட எந்தாய்
ச ஈசாகூடல்வாசா பாவி
என்னுடனுமுயிரும் நின்னதேயாயிருக்க
இன்னவேனையிலமோனம் தன்னைச்செய்திடினாருண டெந்தாய்
விருத்தம்.
- வருந்திடும்வா தபுரேசர் செவியி லேங்கும்
வச்சரத்துக் கார்த்திரம்போல் காளந் தின்னம்
பரிந்தொலிப்ப தேறச்செந் துளெ மும்பப்
பார்த்தமைச்சர்க் கரசன்கி வரிசை செய்து
விரித்தகதி ரோன்பரிபேற் பரிசுளும் மேல்
விண்ணவர்போற் டாகருடன் வருகத் தேர்ந்து
புரந்தரன்போ லாவிரம்நேத் திரம்பெற் றாலும்
போதாதென் றுளத்திலெண்ணம் பொருந்தி னானே.
மோகனம் ஆதி.
- க பான்மயன்பரித்தலைவ ரீண்டிடக்கண்டமைச்சரைப்
பார்த்திவரில் யார்பெரியோ ரென்றான்
ஆண்டவனுக்கடிமை பூண்டவர் தாமறியோமென
றனைத்தமறிந்தவல்லோர்பு கன்றார்
உ அண்டமனைத்தையும்தாங்கு கின்றவர நித்தாதாரம்
ஆகியவேதக்குதிரை மேலே
கொண்டொருகாலத்துமசை வின்றிமனம்வாக்கறிபாக்
கோகனத்தாளசைத்தன் டு பரலே
உ வாசமாயிருக்கும் ஆசா பாசமகற்றுங்கையாற்றம்
வாடிபூண்டபாசம்பறிக் கொண்டு
தேசமகிழுகதென்னன்முன் னேசநிதிவிசேவக்தெம்
தேசிகடையிற்கொஞ்சம்பா ரென்று
ச ஐக்கதிமுதலகடத்தம் புங்கவமன்னவையோர்
அனநியண்டறங்கண்மே யங்க
துங்கமுடனறாமசைவற் றென்குமர சக்கினறவல்லோர்
சுருதியாம்பரியசைத்தி லங்க
டு சுற்றியகணகாதருத் தத்தம்பரிவையகத்திச
குழகதிடக்கணமென்னவ னோதும்
இத்தனேபேரிற்றலமை பெற்றவராரெனசசக
திசுன்னக்காடகின்றுர்பீ போது
சு பாஸோசனன்கடைக்கண னுலேபார்க்கவுமயவகிப்
பாண்மயன றன்னேமறந்து நின்றான்
மேலவா முகத்தைக்கண்டன பாலேகைக்குவித்துத்தலை
மீதிசேவைத்துக்கும்பிடு கின்றான்

ஈ ஆரணப்பரியிற்றங்கும், காரணனாகினை யாலே
ஆவகாசனுக்கறிவு தோண
வீரமாமபரித்தலைவர் னேரேரும்பிட்டதையெண்ணி
மீண்டரியாசனத்தேற நாண

கழிகெடில்.

(சர்

வெடிகிறகுந்தென னவன் முகம்பார்த்துன் வியன்பொருள் முழுதுநின் னமைச்
வியந்தெமகருஞ்ஞழந் தவர்க்குமிதலினால் விண்ணவர்க்கலாலநரர்க் கிசையத்
தக்கதன் னானம் அற்றிடும்பரிகள் தமைக்கொணர்ந் திருவந் துறவால்
சுடுதியிலகயிறு மாறியின்றேயுன்றன்னதாக்கொள் ளுநா னையென்று
வைக்குகல்குதிரை வாணிகம்செய்தலவழக்கமன றுனக்கும்என் தமக்கும்
வழக்கிலையெனனக் கேட்டிளமகிழ்க்துமத்திரித் தலைவரைப் புகழ்ந்து
நிற்குமன்னனுக்குக் கயிறுமாறிடு முன்கிகமமாம் பரியின்மே லிருந்து
நீதியோர்மொழித்த பரிவிலக்கணத்தின்பெரிமுறை சொலத்தொடங் கினரே

மத்தியமாவதிச் சம்பை.

- க வைத்துயருநீருளம்புமுக தளிர் போலேநாக்கும்பல்லின்
வரிவிரண்மிமொத்தபரி யிடவமது வென்பார்
தெற்றிவிஸ்தாரமும்முக் கோணவதனமும்முமி
நிறம்போலகொய்யுணையும் ஒக்கிலகோடகம் தென்பார்
உ அமரில்வாளால்முதத்தில வெட்டிடினுந்தானெதிர்சென்
தைங்கதியும்சுடத்தும்பரி தனையிவுளி யென்பார்
விமலவெண்ணிறத்திடையில் கறுப்பமைத்தனையொர்து
விளங்கியிருக்கின்றபரி தனைவனனி யென்பார்
ஈ கழுத்திற்றெய்வமணிவினங்க அட்டமங்கலம்பஞ்ச
கல்யாணமுன்னபரி தனைக்குதிரை யென்பார்
தழைத்துவெண்மைபுகழ்ப்பூ முதல்வாசஞ்சேர்ந்துசெங்கம்
சங்கஞ்சாரம்போலொலிப் பதனைப்பரி யென்பார்
ச நாலுகாலும்ஒன்று போலவேகடைத்தெழித்து
நாட்டினதுபோலுரத்து நின்றமழம்பும் போ
மேலிருக்குஞ்சேவகன்றன் காலினுளடங்கிக்கதி
மெய்க்கடைபுடையபரி தனைக்கந்துக மென்பார்

விருத்தம்.

தொடுத்திவகை பேர்விளங்கும் பரிசுளாறும்
அருவமுங்கேருடையுத்தாண்டுத் துணிவு முண்டே
எடுத்திருநாடி வந்தன தின் பணியடக்கும்
என்றுமறை வாம்பரிச்சே வகருரைத் தான்
கடுத்தபரித் தலைவர்முகம் கோக்கிடப் பார்த்
தனைவருங்கர்ச் சித்துவந்து பரிசு ளெலலாம்
முடுகினார் அதனையறிவ துவகை யாற்றில்
மூழ்கின்றார் வேந்தனென வாழுகின்றானே.

சுந்தரோசர்மறைப்பரிசையநடத்துதல்.

இதுவுமது.

பார்த்திபனின் வாறுபரி நடத்தல் கண்டு
பக்கத்திற சூழ்த்திருக்கும் அமைச்ச ரேற்றைப்
பார்த்தகையா முடியசைத்து மந்த காசம்
பண்ணினான் அகமகிழ்த்தா னந்தம் பொருக
வாய்த்திருக்கும் போதுதெய்வப் பரிமா மீதில
மன்னிவரும் அரிபிரம ருகளுக் கிட்டாத்
தீர்த்தனடி யார்வினையைத் தீர்க்கு முள்ளத்
திடத்தினான் தனபரியும் நடத்தி னுணை.

ஆனந்தபரவி சாபு.

பல்லவி.

கடத்தினார் மறைப்பரிசை மிடற்றினார்

கடத்தினாரிற் சாரியும்வட்டமாய்எடுத்தகோட்டைபோல் வீதியெங்குமொரு
திடப்பரியேசி லைகின்றதோ வெனஅடுத்ததிடுதுவி தெத்தேர்கணத்திற்குள நட

சுரணங்கள்.

முன்னமொருவம்ச சேகரபாண்டியமன்னவன்வேண்டுத லுக்காகத்தன்சைகயிற்
முன்னுவுளையவிட்டுத்திருவாலவாய்ப் பொன்னகருக்கெலலைதனைக்காட்டினு
வருணபேதப்பரிகளும்வீதிக்குள் அரவெனப்பின்னிசசுற்றியதுகனைநிற்போல
புரமெனும்பெண்ணுக் கணியும்பன்மணிக்கரவுளைபோற் பரிபலவுஞ்சுற்ற நட
பைந்தொடியுமார்களிருத்தனியோற்சுண்ணம்சுற்றியவீதியி டையிற்பரிமும்அம்
னுத்திரலோகத்தவர்க்குதுகநதுண்டவெழுந்தபொற ஹளியோலுந்தாளெழுந்தி

குதிரைகள் கொண்டு வந்ததேசுக்ளைவிவரித்தல்.

விருத்தம்.

அண்டரும்ஆலவாயுள் ளார்களும்மகிழ்வே
கண்டன்வேதாசுவத்தோடும் கூவலனைமுன்வந்திக்கு
மனடியபரிகளிருத மண்டலத்துண்டாம்தேசம் .
கண்டின்விவரமெலலாம் கண்ணென்மொழிகின்றோ.

சுவராஷ்டரம் சாபு.

பல்லவி

தென்னுவுன்றனுக் காகபரிக்கொண்டதேசங்களைக்கேளாய் .

அதுபல்லவி.

நன்னுவுலரெல் ளாரும்புகழநதிடநற்றவத்தினபயனுஉற்றிசையைப்பெற்ற தெ

சுரணங்கள்.

க கலியாணதேசத்தி லுள்ள திருதப்பரிகாசமீரதேசத்தி லுள்ள திருதச்சுவம்
பல்லவதேசத்தி லுள்ள திருத்குடும்பாஞ்சாலதேசத்தி லுள்ள திருதாருகத்தென்

உவங்காளதேசத்திலுள்ள திக்கொய்யுனைமாளவதேசத்திலுள்ள திக்கோட
அங்கதேசத்திலுள்ள திக்கனவட்டம் ஆரியதேசத்திலுள்ள திப்பாடலம்— [கம்
உ மராடதேசத்திலுள்ள திகதஇவுளிமகததேசத்திலுள்ள திக்குலிங்கம்
விரூடதேசத்திலுள்ள திக்கந்தர்வம் வில்லவதேசத்திலுள்ள திம்மண்டலம்—
ச கலிங்கதேசத்திலுள்ள திந்தவன்னிகாம்போச தேசத்திலுள்ள திந்தவாசி
ருலிங்கதேசத்திலுள்ள திந்தஅயம்ருகுததேசத்திலுள்ள திர்தக் கொக்குரம்
ரு சீனகதேசத்திலுள்ள திரதக்கிள்ளைதெலுங்கதேசத்திலுள்ள திரதக்கோ
சோனகதேசத்திலுள்ள திர்தவாசி ஓளுவதேசத்திலுள்ள தித்தாகம்— (தேசி
ஸ் சாளுவதேசத்திலுள்ள திரதக்குரதம் சவுராஷ்டிரதேசத்திலுள்ள திர்தத்
கோளம் பப்பரதேசத்திலுள்ள திக்கோரம்கேகயதேசத்திலுள்ள திச்சடிபலம்—
எ ருச்சரதேசத்திலுள்ள திககண்ணுவம்கோசலதேசத்திலுள்ள திரதகம்
மச்சரதேசத்திலுள்ள திவ்வத்திரிவைநற்பதேசத்திலுள்ள திப்புரலிதெ
அ கொண்ணதேசத்திலுள்ள தித்தாரங்கம்ருகுததேசத்திலுள்ள திக்குரகதம்
வங்கதேசத்தினிலுள்ள திச்சைநவம்வரலீகதேசத்திலுள்ள திக்குதிரை—

• ஸ்ரீநாயக மணசுட்டவாகு 21 •

விருத்தம்.

தேசதேசத்திலுள்ள பரியும் வேறு
திவாந்தரத்திலுள்ள பரியுக் குனநில
வாசமா யிருக்குகின்ற பரிய முநாதன்
மங்கிரியீர திமும்பொருட்கா ரணதது னாலே
நேசமுடன் கொண்டுவர்கள் வகதார் வேகதே
நீமதிழுகது கேளிகத வாம்ப ரிககுள
ராசர்களுக் கேற்றவிலக் கணங்கே னெனறு
கண்ணி ஆயயன போதனையைப் பண்ணு வாரே

கப்பல.

பூண்டபுக ழீண்டுவளம் மதுரா புரத்திலிருந் தரசாநும்
பாண்டியும் சிபதியே குதிரைப் பரிட்சைசொ லலக்கேளுமன்னு

முருகு

இக்ககிம்பரியிலொரு பரிசமயம்வந்தால
எழுநதுவனேகோட்டையுட னகழியுநதாணம்
மெய்க்கவிழிநுழையாவிடத்திலுமநுழையும்
வெள்ளியெலாம்போனதே வழியாகமேவும்
மிக்கவும்பசிவநத போதிசெநியமம்
வேண்டாது தின்னாத வென்னிலுமின்னும்
ஒக்கவருசெட்சணம் பூண்டதொருகுதிரை
ஒருவனிடத்திலவந துறையுமேயாகில
தக்கபூமகளசிறந தளவிலாநிதியும்
சாலுமனகேசனப் போகவேசெழிக்கும்
நிற்கரியகீர்த்திபல மேனமேனுமேற்கும்
நீணிலத்திலிதுமுதலாப் பூண்டலைச்செய்யும்

பாண்டி.

சீருலவும் நிறமுமெய்யில் சுழியும்சிறத்திருக்கும் லெட்சணமும்
பாரிலிதை யுடையவர்க்கு வறகும்பலமுஞ்சொல்லக் கேளுமன்னு

முடுகு

வெள்ளை பொண்ணிறஞ்சிவப் புக்கறுப்பென்னும்
விளம்புநாட்வண்ணமுள ளதுவேறுவேறுய்க்
கொள்ளவேகலப்புலண் ணைமுமொன்று இவையின்
கூடறவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுவோங்கேளாய்
வெள்ளை முத்திகதுபால் சங்கீபணிபோ லும்
வெண்பரியுஞ்செம்பஞ்சு மா துளம்போ லும்
முள்ளிலவுமலராக் குப்பலாசும்பு
முள்ளுருக்கையின்மலா போலேசெம்பரியும்
புள்ளிமயிலகோகிலம் வண்டுகருமேகம்
போலவும்விளங்கிவரு குக்கரும்பரியும்
ஓள்ளொரியுஞ்செய்யகோ ரோசனையும்போ லும்
ஒத்தபொற்புரியடன வகுத்தவிநா னகும்
கள்ளிவத்திற்குற்ற தின்னமுங்கேளாய்
ஓற்கால்முக்கம்வா லுரஞ்சிரசிதெட்டிம்
தெள்ளியவெனாப்புற்றி ருத்தா லதற்குத்
திருநாமம்அஷ்டமங் கலமென்பதல்லால்
ஊன்றும்காற்காலுமுக மும்வெள்ளைசேரில்
சொல்லுவாரதைபஞ்சு கலயாணமென்றும்
வளளலேசுழிவளங் கேளுகண்டத்தில்
வலஞ்சுழியிடுக்கிலது தெய்வமணியென்பார்
தள்ளரியவீப்பரியு டையமன்னனுக்குச்
சுதலமனகளமுஞ்சும் பத்துமுண்டாகும்
தொள்ளையிருநாசுமார் பந்தலைமுகத்தில
சுழியிரண்டுநெற்றி நடுவாசனத்தில
வள்ளமயொவ்வோரு சுழியுமுண்டாகில்
வல்லவாரதைத்தசா வர்த்தமென்பார்கள்
கொள்ளரியதானபரி மார்பிலவலமாகக்
கொண்டநாற்குழியும் யத்திலொருசுழியும்
உள்ளதானுலதை ஸ்ரீவத்ஸமென்பார்
உடையவன்சர்வார்த்த மும்உடையனான்
விளகிறேனெற்றிதனி லிருமூன்றுநாலு
விளங்கிடும்சுழிகள்வல மானபரிபெற்றேன்
பிள்ளைகள் தனதானி யங்களும்கிறைந்து
பேராதசத்துருக களையுஞ்செயிப்பன்
கிள்ளை செவிமூலத்தில் இருசுழியிருக்கில
கிடும்மாபரணமுத லதைவிடவமென்பார்
கள்ளமிலலாததற் சுழியுடையதாடுக்

கதிபலஞ்சோபாதே கப்புஷ்டிபுடனே
கொள்ளுவாருக்கித்த வாறுபலனருளுங்
குதிரைகள்வந்துள்ள வேயளவீஸ்ஸாமல்

பாண்டிய

தொல்லுலகிற் பரிக்குமெய்யிற் கெடுத்தல்சுழியிருக்கில வறூர் தயரும்
மல்லும்அவயவத்திறமும் உயர்வுமவயதுஞ்சொல்லக் கேளுமன்னு

முருகு.

கண்டமையத்திலிரு சுழிபுள்ளபரிதன்
கர்த்தனுக்களவிலாத் துணபயிமாமரணம்
உண்டுசெயுமதுகளைக் காலினுளவாசில்
உடனே துன்பம்நிகள பெந்தனமுழுவருகும்
பண்டுள்ளமேலுதட் டிற்சுழியிருக்கில
பரியதைபுடைத்தான வனரூய்மரிப்பள
ரெண்டிருமுழந்தாளி லேசுழியிருக்கில
நிகளபத்தனம்வதன துக்கமும்வருகும்
கெண்டமிருபக்கத்தி லுஞ்சுழியிருக்கில
கிலிபிடிக்கும்மிகவி யாதிபுண்டாகும்
பிண்டுமுற்காலடியி லேசுழியிருக்கில
வெய்யபரிக்கொண்டவெசு மாணனேவதைக்கும்
மண்டலாதிபனேயிச் சுழியுடையபரியை
வாசிகள்நிறைந்திருக் கின்றலாயத்தில
கொண்டுபோய்க்கடடியை வும்டமுதுவருகும்
கூறுவே மிப்பரிசு எங்கொன்றுமில்லை
மண்டலத்தக்குப்பி ராயநாஸெட்டு
மறமதற்கிடையிலே யவஸ்தைபத்தாகும்
அண்டுவருமோரோர வஸ்தைக்குமுன்று
ஆண்டுமாதம்ரெண்டு பனிரண்டுநாளும்
கண்டிடிவ் ஆறுதெசை நடுவில்விசேஷம்
கடையிரண்டுமுதல் ண்டு மத்திமமதாரும்
செண்டுலையபரியககு ஸம்நாபயர்கது
சிறத்திருந்தாலுத்த மப்பரியதாகும்
விண்டதனிவருகும் பதினாறகேகே
விளகடியி துமத்கிமப் டரியென்பதாகும்
தண்டியத்திலுள்ள டககுலமக்கித
தாழும்புரவிதனை யதமமெனல்கும்
திண்டிதகூர்ம்கெறவி செகனடம்முனையும்
திண்ணமுடனேபெருத் துக்காண்டுவனும்
சண்டபபிரசண்டனே நாககுத்திக்கடைவாய்
தாமிநதமுன்றுமிருது வாயக்காணவேணும்

மண்டுரோமம்பிடரி மயிர்வாலிழான்றும்
 மன்னவனேமெலிதாயி ருக்கவும்வேணும்
 துண்டமொடுகந்தாம் செங்கையிம்மூன்றும்
 சொல்லுமழகாய்கீண்டி ருக்கவும்வேணும்
 பிண்டுமூக்குக்காது முதுகுஇம்மூன்றும்
 பெருமனாய்க்குறுகி யுக்காணவேணும்
 மண்டைமுகம்நேத்திரம் பெருத்திடவும்வேணும்
 வகையுடன்தொத்தபரி யிங்குண்டனேகம் .

பாண்டிய

பலவருணங் களில்வெள்ளை கலக்கிற்பரியுடையோன் பெறும்பலனும்
 வலுவமுதின தீரங்களும் கிறிபீழ்வகைவகையாக் கேளுமன்னு

முருகு

எந்தவிதவருணபே தங்கள்மிகுந்தே
 யிருக்கிலும்வெள்ளையி லுற்றிமேயாகில
 அந்தவன்னப்பரி நலந்துபுச்சேப்
 பசுவத்தினுரமாவ துதரமாவதிலே
 அந்தபிசைந்தசெவ் வண்ணமதிருக்கின்
 அளவிலரப்பாக்கயபோ கஞ்செயநதருகும்
 முத்தியோதியதல மிரண்டிலும்வெள்ளை
 மொய்த்திருக்கின்றதனை வைசியகமென்பார்
 மைந்தரைத்தருகமுது பிடரியிலவெருப்பு
 மார்பிலேயுளவெருப் பானத்தமருளும்
 கந்தரமதிலவெருப் புப்பொருள்கொடுக்கும்
 கருதுநீமுகவெருப் புச்செயநதருகும்
 சுந்தரந்தருமுதுகி லேயுளவெருப்புச்
 சுகங்கொடுக்குமிடது பக்கத்திலவெள்ளை
 சுந்தானமுஞ்செவ்வ முந்தழைத்தோங்கும்
 தனதானியத்தரும் வலப்புறவெருப்பு
 வித்தைதருவாலவநன முதுகுஇம்மூன்றும்
 வென்றத்தபரிவெற்றிமுத லானதைத்தருகும்
 உந்திமுதல்முகமுளவும் ரவிபோற்றிவந்தே
 புத்தபின்பக்கம்வெ ஞத்தகுதிரைக்குச்
 செந்திருநிலைமநதபகல வைதிகமெனும்போர்
 சிரசுமுதல்பிமட மிகுமவெருத்து
 பித்தியபுறங்ககிரி பேலேசுவநது
 பிரந்தகுதிரைககிரா வைதிகமெனப்பேர்
 உனதனககோதியிடு லக்கணபிரண்டும்
 உளபரியடியெடுத்த தாலோபந்தெனவும்
 வந்துநின்றாலோப ருத்தம்லையெனவும்
 வகையொலித்தாலோசங் கஞ்சரபசிக்கம்

கத்தரம்போலுமுள் ளந்துணித்தாலோ
கண்டரவம்போலும் வேகத்தினாலோ
கத்தவாகன்புவி ருரக்குமுயலம்பு
கண்டரவங்களி று மான்மனதுபோலும்
திந்தியிபெனக்கூத்தில் நடமகன்போலும்
சேவடிநடக்கிலரி வா ரணம்போலும்
கத்தமோகருநெய்தல் அநிலசந்தமெனவும்
கண்கொண்டுநோக்கினு லோசிக்கமெனவும்
சந்தமிரும்வதனமோ குலமகன்போலும்
சந்தனம்புஷ்பமா லேயிசிச்சையுடனே
இத்தவகையுள்ளதனை யுத்தமப்பரியென்
றியம்புவார்பரியேத மெல்லுகண்டோர்கள்

பாண்டிய

உத்தமலக்ஷணமிய்வா றுரைக்க வேந்தன்
உவந்துநரிப் பரிக்குமணிச் சதங்கை பூட்டிச்
கொத்தவிரா ரஞ்சுந்தத் துப தீபம்
கொடுத்திறைஞ்சிப் பூசையுந் தெதிரே நிற்கக்
கைத்தலங்குப் பிக்குடற் பிரானே றோக்கித்
கயிறுமா றியேவாழ்த்திப் பரிகொ ண்த்தான்
முத்தொழியைச் செயற்பெ ள்களும் தெரியா முக்கண்
முத்தித ிசு கேட்பவன் மொத்தி தானே

பாண்டிய

- க முத்திபுரநாதர் மெய்யு ள்வேனமுனிவோரே மகிமை
பெற்றுபாட்கூடும் பரிசு விவோரே
உ மாயவாமபு ய்யெய் பெயர் வரகு முனிவோரே எழுத்து
போய்வைபெ ள்வை வந்தாரமுனிவோரே
ஊ மன்னவன்ஞ ள்வை வரகு முனிவோரே மகிழ்ந்து
வன்னமிஞ்ஞாதம்புகையெய் பவர்த் திட்டான்முனிவோரே
ஈ அங்கதனைப்பரிவிட்டி றக்கிவாங்கிக்கொண் டெருனினோரே இரண்டாம்
கங்கைகொ ளமுடிமீதிலு விள வந்தநிச தானமுனிவோரே
ஞ் ள்ஹுறேறுகப்பரிமேலு ள்வாதலர்க்குட்முனிவோரே மனம்
தேறிடமன்ன வந்துநில வீறுடன் கொந் ததானமுனிவோரே
உ இரதவிதஞ்செய்தபிண பு வந்தகொ ள்வேருமுனிவோரே வேதக்
கைதகத்திலய்ப்பனோடே மூத்தமதநாதர்கள்முனிவோரே

விருத்தம்.

பரிகளேப்பாண டியனுக்கிவ் உண்ண மீத்து
பரித்தலேவ ருடனய்யன மறைந்தா ளிப்பால்
இருமைக்குந் துணையான வமைச்ச ராகும்
இருபிறப்பா ளுருக்கேதப் வரிகை யீர்து

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

பரியமிந்து குலவேந்தன் கதிரோ னுச்சி
பதியுமடோ தெழுந்துசெம்பொன் னுலே செய்த
திருவளரும் மாடநீ ளாண்ம னைக்குள்
சேர்ந்திடடான் மனக்கவலை தீர்ந்திட டானே.

திருவமுது

மனத்தையும்தீர்ந்த தாசனாண் மனேக்டுட் சென்றான்
மந்திரிமார் கருமகனாற் பரிக ளாக்கம்
தனேத்தெரிய வந்தவரு மகன்றார் வேதச்
சைந்தவமேல வந்தபிரான கோயிற் சென்றத்
தினத்தினிற்றும் புரிந்தவினோ யாட்ட னைத்தம்
சேலவழியோ டிரைததுமெய்து திருநதா னித்தை
நினைத்துரைக்கின றோர்க்கேட்டோர் செல்ல மெனமேல்
நீடியிருந் தாணலகை நாடு வாரோ

விருத்தம் யி, கழிநெடில் க, கீர்த்தனை ஈ, தருநு, கப்பல் க, ஆக நக முற்றும்

உறுபதவது

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ஆவதானாக. — விருத்தம்.

இப்படிபுகழங்கூடல் எசனசம்புகத்தைக்கொண்டு
மெய்ப்பரிடாகச்செய்த, விடுத்திரமுனைத்தேனிபபால்
அப்பரி நரியாசக்கண் டடமசர்மேலரசன சிற
அபட்டாதேவவைடைந்த யனடிப்பித்தினிச்சொல்வேனே.

உறுதிப்படுத்தல்

சுரிமருத்த மயன் நனக்கு மந்திரி
யானவன் ஓட மனகவாத் திபமு புகை
விரியாத புகைநுழை திடயின ஓகன்
வந்தெய்திட கலகலத்த ஓச ஓச
வரிசையும்பெற் றுடைய ஓடணத் தோடும்
மகழ்சுகொணங் ஓவதியந்தம் பிடத்தி லனபு
புரிதலுடன் தமதுநுரு மனைக்குள வந்து
பொருந்திடார் இவனைநனைர் திருநதிட் டாரோ
சுடராவதிரும், ஆதி

க	வாதபுர நாதர் திரு மரளிக் கயில	மாழநூர்
	ஒதுஞ்சுற்றத் தாருகட்புள னோரும்வகன	கூழநூர்
உ	தொந்தமோடுபசரித லுச னுழைதவர்கள்	செப்பினூர்
	வந்தவர்களை வரும்பூம் வரிசைசெய்த	துப்பினூர்

௩. முத்திபுரநாதனை முக்கணன்றம் மீதினே
வைத்தருள் செய்தத்தையெண்ணி மிழ்ந்திருக்கும்போதிலே
ச. எனசொல்வேனையுமய்யன் ஸாவருக்குக் தோணவே
மண்சுமந்தாடல்புரிபு மகத்துவமுந் காணவே
௫. சூரியனநரிவெம்பரித் தூரிதேகத்துடைந் தனன்
வாரிதியாடிவரைவில் வருகுவெண்ணிகடந் தனன்
௬. காதுகத் தூளியா லண்டல் களங்கமுந் தாலவை
சுமதிரிகையாகுநதூசாலே தானமுடைப்பான்போலவே
௭. தண்கடலில்நவமணி சூருமருத் மரளுமே
வெணமதிமுந் துதாநதாநமெற்குறையகக்கேருமே

பரிதரிபாக்கியாடலம் துதிப்பதித்தம்.

விருத்தம்.

மாதவத்தோ ரேகேனும் பூத்த வானம்
வாதபுர நாதர்மீழ்ந் திருந்திடபால்
பூதலத்தை யாடு மன்னன் மந்துரத்திற்
பூத்தபரி யாபுமிருட் கால்வக னுற்ற
போதுளிலே பன்னகம்வெண் மதிக ரகதை
பொற்சடையிற் தரித்தபிரான் வினையாட் டாலே
முதரிய பரிகளாத் தனியே முன்போல்
ருவமெடுத் துயோசிப்ப துணரு வீரே.

புனந்தககவிப்பா சாபு

நரியோசிக் கி னுதைத்	மீகனும்	முன்னே	
பரிகளாயிருகதுவின பண்ணிருச்	சூழும்		நரியோசி
சுங்கொலி யிணையாறை	யோடிரும்	கேசுர	
சரிபவிட்டரிவைபர் அடங்குரலொட யும்			
கொங்கைகீ தழிதழ் மு	மொடியும்	காது	
குளிரகக்கேட்டருககா திங் கெண்ணெ னுசொலியும்			நரியோசி
தகைக்கீசரும் பரிபுருந்	கொண்ட	காலிற்	
ரூம்புசுவடுவிமுத லாறமுடைக் குணடு			
பகலெலலாம்சுமையோடே	சுழன்று	இப்போ	
பண்டுபோலானது விதிவலை	தென்னு		நரியோசி
காட்டிலேதிசிகதோமே	நண்ணி	இந்தக்	
கவலையொன்றழியாம லிருந்தோ ம்கண்ணிப			
பூட்டெலலாநனுண்டாகப்	பண்ணிட	போடபு	
புலருமுன்னெ முந்தோட்டம் டிடி	போமெனவெண்ணி		நரியோசி
வயதழலைவலகுக்குள	கிறையும்	உள்ள	
மணயுகநண்டை தழிணகா மலியலிழைதபும			
பயறுகொளகட்டைபுல	நிறையும்	இதைப	
பதாபுபாட்டுன்னெ னு மந்துரத்துணைமுடி			நரியோசி

விருத்தம்.

நரிகளிந்தப் படியோசித் தொன்றாக் கூடி
 நகருளோர்வேக் தனைச்சேர்த் திருப்போர் கண்டால்
 தரியலராய் நமைக்கொல்வர் விடிய முன்னே
 தப்பியோ டிப்போத லதுவே நல்ல
 கருமமென்று மனநதுணிந்து உயிர் கட்டுந்
 கயிற்றுடனே பறித் துமுனே நகர்ச்ச
 சரியாகச் சங்கிலி யும் பறுத்தெ னு
 சார்ந்துமொன் றைச் சார்ந்து தனைச்சொல்வேனே.
 நரிகள் ஏறிய பிபாணி ன்.

தாமது

பாரும்நரி யனைத்து மங்கொன் றாகச் சேர்ந்து
 பண்டிருநத பரிகூடக தனிப்பு குகது
 கூரியபல ளுலுதரங் களைக்க டித்தக்
 குடல்பறித்துண் டதினண்டன களைப்பி டுங்கிச்
 சோரியுண்டு மூளைவிட்டெ ழும்போ தாகுகே
 துரக்ககாப பலருதக்கம் தெளிகதெ ழுத்து
 சாரிவிட்ட பரிகளெலலாம் நரிக ளாகச்
 சாடிவெருண் டோடிவிடத் தாங்கண் டாரே.

சங்கராபரணம் சாபு.

பல்லவி.

அருத்தவர்களேகேளும்நரிகளெ லலாம் வெருண்டோடினதைப்பாரும்

அதுபல்லவி

அருத்தவர்களேகேளும் பெருந்தம்லாயத்திலவாழும்
 அயத்தலைவரைக்கண்டு பயத்தையுளத்திற்கொண்டு
 அதிவேசத்தோடெழுநது மதிமருண்பிவிழுத்து
 அரசன்மா ளிகைநீக்கிப் புரமுழுதினுநதாக்கி

அருத்த

சரணங்கள்

தத்தியொலியுங்கடுகதேர் கததுகவொலியும்வாததிபம்
 தழங்குமொலியும்தமிழ் முழங்குமொலியும்வாணர்
 தனகளொலியும்பினனும்வி ளங்குமொலியும்மறையச
 சரிக்கும்வீதிகள்தோ ழும் நரிக்குரலாகமதிட
 டாண்டியோடுஞ்சிலநரிகள் சான்றவாசல
 னுண்டியோடுஞ்சிலநரிகள் இதுவல்லாமல
 சலதாரைவியழியா யுலவாமலெதுழைந்து
 சாடுஞ்சிலநரிகள் ஏகிடயழி
 தேடுஞ்சிலநரிகள் முடனகள்நொண்டி
 சம்புகமுழப்படைந்துதென்புதப்பியவொரியும்

பரிநரிபாக்கியபடலம்.

தடங்குங்குருட்டுநரியும் வியா திகளாலே
 பொருங்குங்குருட்டுநரியும் ஓடிப்போகச்
 சத்திலிலலாமற்குதிரைப் பத்திலிற்செடக்கக்கண்ட
 தடபுவந்தார்சிலபேர்கள் பிடிப்போமென்று
 கிட்டபுவந்தார்சிலபேர்கள் கந்தவர்களைத்
 தாழவிழக்கடித்து வீழுமிரத்தங்குடித்துத்
 தட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் தடுப்போர்காலோ
 டொட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் கீழேழிட்டுநது
 தாளெடுத்தோடவொண்ணாமல ஊனையிட்டழுதிரங்கித்
 தத்திலிழுஞ்சிலநரிகள் வீடேறிக்கு
 தித்துவிழுஞ்சிலநரிகள் இன்னமுக்கெளம்
 தங்குஞ்சித்திரகூடத்திலும் துக்கமணிமாடத்திலும்
 தாவஞ்சிலதுநரிகள் மரக்கொம்பிலே
 மேவுஞ்சிலதுநரிகள் சதுஷ்டபாதகன்
 தன்னுறக்கம்போய்விழிக்க வன்னமூரம்விழிக்க
 தழைக்குருகோழிகள்விழிக் மதுகரங்கள்
 விழிக்கஓதிமம்விழிக்க ஊனையிட்டு
 சதைபுருக்கவருகும் உதரப்பெயிலுலே
 தவிக்குஞ்சிலதுநரிகள் அடிக்கனைக்குட
 பலிகுஞ்சிலதுநரிகள் அடிக்கடுக்காச
 சட்டிபாளையையுருட்டிச் சட்டச்சோறுடன்குழம்பும்
 தனித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் குட்டிகளுடன்
 இனித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் வாசலமுற்றத்தில
 சுகததம்பட்டந்திருக்கும் முநதிரிக்கொடிமுதலாத்
 தறிகுஞ்சிலதுநரிகள் ஐயிலேரோடே
 பறிக்குஞ்சிலதுநரிகள் வாமுகரும்பைத்
 தாறுமாறுநககடித்து நாரியதேனாகுத்தட்டல்
 தடிக்குஞ்சிலதுநரிகள் மனதுவந்து
 மடிக்குஞ்சிலதுநரிகள் உபையருநதி
 சாரகஞ்செம்மறிகிடாய் வாரணங்கடையுதலாச
 சதிக்குஞ்சிலதுநரிகள் அபையருநதி
 மதிக்குஞ்சிலதுநரிகள் மாயைமுனைட்டுத்
 தடம்புயனீர்கள் தொடர்நிட்டபலலாலே
 தைக்குஞ்சிலதுநரிகள் வாயைவைத்துக்கு
 முக்குஞ்சிலதுநரிகள் ஆடுமானகோழிச்
 சத்தமுஞ்ஞாலிலேக்கும் சத்தமுநதுரத்துவோகன்
 சத்தமுநரிக்கூப்பாடங்க் கொற்றுளமயாகஇப்படி
 விருத்தம்.

மண்டியசம் புகங்களிந்த வகையு ரொங்கும்
 மலைத்தோடிக் கோட்டைவாசலைத் திறக்கக்

கண்டனைத்தும் இம்மெனவோ டிப்போய் நீண்ட
காரிருளாம் வனந்தேடிப் புகுந்த திப்பால்
அண்டர்பிராண றொண்டருக்கா மண்சு மப்பான்
அவனடியை வருடவருவதுபோல் வேண்டிக்
கொண்டிருநூற் றைந்துகையும் நீட்டி வெய்யோன்
குதிக்கின்றன கீழ்க்கடல்வந் துதிகளின றானே.

அகவல.

சிவனடிக்கன்பு செயுமுனிவோரே
கவனமாக்கேளும் கதிரவனெழுமுன்
பரிப்பந்தியாளர் பயகதிதெவ் விதமா
புரைப்பதென்றச்சத் துடனெழுந்தோடி
அரசனைத்தாழந்திவ கையநேற்றுவந்த
பரிகள்முன்னிருந்த பரிகளுக்கெமனா
நரிகளாயுதித்திந நகரெலாஞ்சுற்றி
அரணியநேடி யடைந்தவென்றுரைக்கக்
கோவமாந்தழலமேற் கொண்டு கண் சிவக்கக்
காவலன் முகத்தைக் கண்டவரொதுங்க
அமுதமுட்கொளும்வா யாலமுண்டதற்குச்
சமமதாழதனாள் சார்ந்தவாசிகள் கண்
டகமகிழந்தவன்பின் நாளவைநரியாக்
ககனமுற்றதெனக் கண்டுளம்வருந்தி
அருகினிலிருக்கும் அமைச்சரைப்பார்த்தெம்
பொருளெலாம்வாத புரனெனுந்திருடன்
கொண்டுபோய்க்காட்டில குடல்முதற்பிடுங்கி
புணடுமெதிரிகதே யுழலுஞ்சம்புகத்தைக்
குதிரபாசசெய்து கொடுத்ததென்சொலவேன
மதிவலோரேயிம் மாயஞ்செய்தவனை
யாதுசெய்திடலா மெனவதற்கொன்றும்
ஒதிடாதமைச்சர் உற்றியும்போது
வாதபுரேசா வந்திடத்தெநிரந்தப
போதுகண்சிவந்து பொறியெழுநோக்கி
மம்பொருளமுழுதும் ஞாயமாக்கொடுபோய்
வெம்பரிகொணர்ந்து விட்டனையனேறு
கூடுமன்னவர்கள் குறைநிமைவேற்றி
நீடியகீர்த்தி நிலைத்திடத்தக்கோர்
உன்றனுக்கிணையெவ் வுலகுளா ரெனச்சி
னநதுபாண்டியர்கோன நவ்னறிடக்கடமுப்
பரிகளுக்கெனன பழுதெனவாத
புரளசொலககுற்றம் புகலவதற்கிடமே
தந்திரத்திறியிலுன னுலவருமிடிகள

முற்றுமேரியாய் முயன்றுகூப்பிட்டு
முன்புளபுலி முழுதையுக்கடித்துச்
செம்புனலோடத் தின்றெதிர்வநது
மனித்தரைக்கடித்தும் மாநகர்கலங்க
வனத்தினிலோடி மறைந்தாலநமை
கண்ணினுக்கிமைபோற் காரியமொழுதப
பண்ணியேகாலம் பார்த்திடும்புகம்போல
எமக்குளபொருள்கள் யாவுகெவரவோ
அமைச்சனாகவேவத் தடுத்தனையன்றிப்
பிரமவங்கிஷத்திற் பிறந்தனமென்றோர்
பெருமைபூண்டரிய பெயர்தரிந்தாய்நீ
தீவினைசெய்தான் செனித்ததோவென்று
காவலனிவகை கடிந்துரைத்தனனே

விருத்தம்

இறைமகனிப் படிவாத புரர்மேற சீறி
யிவனைவெளி யிற்கொடுபோய் உருத்தஞ் செய்து
குறையாமல் ஈமதுபொருள் முழுதும் வாங்கிக்
கொள்ளுமெனக் கேட்டுடனுட யினிவு புண்ட
மறவரை மனைவருத்துக் கதிரோன் றன்னை
வல்லிருள மத்திழந்துப் போனாற் போலே
அறமிருந்த உரைக்கொணர்ந்தவ் வண்ண மோழும்
தடுக்கின்றார் கொடுமைசெய்யத் தொடுக்கின்றோ.

சுருது

நடுப்பகலில் வாதபுரே சரை நிறுத்தி
ரவியைப்பார்த்து தண்ணாறு நிற்கச் செய்தே
யெடுபுளகல் வினையெடுத்த நெற்றிமேல வைத்
திருகையிலும் கொடுத்துச்சே வகாபக் கத்தி
அடித்துவிழி பொறி நகக வெருண்டு சீறி
யுடையிலை சங்ககெனவே பயந்து வீழ்ந்து
துடித்த லவையாக் கா தன்னைக் கூவித்
துயக்கம் புரட்டுதழுந்து துதிக்கின்றோ

சுருது

பல்லவி.

நாதவே கூடல நாதவே

அரு - ஸவஸ்.

நாதமுடிவினி லாடுநதாளனை டாடகருமெனை படணிகொண்டவே நாதவே

சுருதுகள்.

வேதமுடிவில் மைநதுதிக்குதனிப்

போதனேபோதமுந தாண்டியபூரண

நாதவே

- உ அய்யனேயென்னுத் தன்புருவாகிய
மெய்யனேயெனறலை மேலவைத்தகைய நாதவோ
- ங சீரடியுலையெ மனைவெனறதுய்யனே
ஆரணக்குதிரைமே லேவரும்சேவக நாதவோ
- சு அத்தனேமூட னுமெனையாட்கொண்ட
பித்தனேபொய்யையெய்யாப் போதிக்குஞ்சித்த நாதவோ
- ரு மத்தனென்னுளந்தெளி வித்தருள்தேசிக
முத்தனேமவுள மூர்த்திமயசுந்தர நாதவோ

விருத்தம்

ஈசாவென் றழைத்திரங்க ஸய்யன் காதுக்
கேறவும்அவ் வாதபுரர் மகிமை யாவும்
தேசாரூஞ் சபையிலே றவும்பின் னுத்தம்
திருமுடிமண் ணேறவும்வி மான மீதிற்
ஈசாளோ டொருங்குவந்தி யேறவுஞ் சிந்
தையில்நினைந்து வையையைப்பார்த் தூழிநாட் போற்
ஈசாமற் பெருகெனவப் படியே வெள்ளம்
கொண்டெழும்பக் கண்டவர்கள் கூறு வாரே

நாதநாமக்கிரியை திரிபுடை.

- க ஓகோலிந்த வேகவதியின்பிர வாகமிக்குந்து வேகமுடன்கரையை (கள்
புடைத்துக்கொண்டு போவதென்னசொல்வோமென் றுரைத்தார்சிலபேர்
மாகமுனிப்பழங்களும்கிதறவ ணேகமரங்களும்வாழைசாலியும்
வாரிககொண்டிகடுகிடமோக்கிமன மலைத்தார்சிலபேர்கள்
- உ அரவிநதமோ ராயிரமாமலர் திரையுந்தியே பரவியும்வருதல்கண்
டாகண்டலனை மேனிபோலவிளங்குதென் றறைந்தார்சிலபேர்கள்
மருமூலையும்சீலமுங்கனை லும் பொருதிவருதலாயிரம்விலுடன்
வருமாரனுக்கிணைசொல்லலாமென வருத்தார்சிலபேர்கள்
- ங பங்கபமுகம்நீர்தரக்காஞ்சிவெண் சங்கமுதலாக்கவ்விசெறிசூழும்
பைந்தொடியாருக்கிணை சொல்லலாமென்று பகர்த்தார்சிலபேர்கள்
பொருகியதென்பலதயிர்பெய்கரும்பு தங்குமிரத்தத்துடன்கலந்தோடுவது
புணரியையுலரகற்றலோசெவ்வதென்று புகன்றார்சிலபேர்கள் (ண்
- ச அருகுளிலவீகளைக்கடலினை நிரையினிலமரக்கலம்போலே தூக்கிக்கொ
டா ஸவாய்மதினையும்தள்ளியுடபுகக்கண் டருண்டார்சிலபேர்கள்
பொருள்சோமணிவீதியுங்கரிபரி நிரைசாலையும்தெருவி லும்போய்த்தாலிப்
புஞ்ஞதிடக்கடலேவாது விட்டதென்று புரிந்தார்சிலபேர்கள்
- ரு சிலர்மக்களையெடுப்பவரும்சில சிலர்மக்களைத்தேடியகப்படாமல்
தெருவீதிபிலமுழந்தாய்குமுதலாயென்று திரிவார்சிலபேர்கள் (ரோரிடம்
குலமங்கையைப்பிடித்திழுத்துக்கொண்டொரு தலமெங்கேயென்றே ரூடுவ
குறும்பபுகாணுமலேநிலை குலைத்தார்சிலபேர்கள்

- க ஆடையாபரணதிகள் தனையெடுத்தோடியேபத்தி ரம்பண்ணிடச் சிலர்கள்
ஐயோ நமதுபொருளைமறந்தோமென் றதைத்தார்சிலபேர்கள்
கீழமானிகையினிலநிலை தேடுநின் றவர் இந்நகர் முழுமோ
கிலக்குமோவென மூக்கின்மேலவிரல்வைத்து நின்றார்சிலபேர்கள்
- எ ஒருஅதிசயம்நெற்றுப்பரிநரியாத் தெருவெங்குமோ ப்பார்த்ததல்சாமலு
றுரெங்கும்புனலோடவுமானதென்னென் றுகைத்தார்சிலபேர்கள் (மின்
வருமுததிமன்னவன்பண்டுபோலித்தத் திருநகரினமேல்வெகுண்டதோவ
மன்னவன்கொற்கோணியதோவென்று வருத்தார்சிலபேர்கள் (லதுகம்
- அ கண்டைவிழிபாளங்கன் விளையாட்டோ வென்றான் றுக்கொன்றிதையடை
கதம்பலனேசனையன்றியாரெனப்பு கலுவார்சிலபேர்கள் (ப்பவர்பாரென
குண்டோதரராவிரர்கேரிநூர் துண்டா லுமிதடக்குமோவெனக்கும்பல்
கும்பலா கின்றமூலைக்குமூலைசொல்லிக் கொள்வார்சிலபேர்கள்
- க ஆவிரமுகக்கங்கையைச்சடைவினி லையடக்கியசெய்கைபோடைக்குவ
தல்லாமலிதின்வெகுளியடக்குமோவென் றதைத்தார்சிலபேர்கள்
தூபவரவாதவூரையொறுக்கின்ற தியவர்தமதகத்துள்ளபொருள்தேடிச்
சொல்லாமலேயோடுதல்பாருமென்று சொல்வார்சிலபேர்கள்

விருத்தம்.

மாநகரிப் படிமொழிய வாத ஞா
வள்ளல்தமை யொறுக்கின்ற மதவ ரோடிப்
போனதுகண் டாலவாய்ப் பிரான்கோ வித்குட்
புகுத்துமுறை கூறியிசை பாடிப் போற்றி
ஞானசுக வாரித்தோய்க் தோவி யம்போல்
நண்ணியிருத் தாரிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
ஆனபல பூயியும்பெந் தரன்வண் ணத்தை
யடைத்துசெவ னுலகிருப்ப ரறிஞ வீரே.

ஆக விருத்தம் ய அகவல க கீர்த்தனை உ தருக ஆக கக. முத்திந்து.

உ

சிவமயம்.

அ துபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம்

அகநாறிகை விருத்தம்.

பாலலோசனன்றெண்டர்க்காப பரிகளைகரிகளாக்கி
மேலும்வேகவதியோங்க விதித்தவாறுரைத்தேனிப்பாற்
கோவமா முடியின்மேலே கூடைமண்சுமந்துமேனி
மேலடித்தமூம்புகொண்ட விசித்திரமினிச்சொல்வேனே.

வைபயநதிஉடைப்படைத்தல்.

விருத்தம்.

சித்துவிடைப் படுக்கலம்போல வெள்ளத் தாலே
திருவால வாய்கடுக்கத் தெரிந்து வேந்தன்
மந்திரிகள் தமையழைத்தின் நேயு டைப்பின்
வாயடைப்பீ ரொனவிடுத்தா னவர்கள் வாய்கதே
அத்தகியி ஷம்மதரா புரலீட் டினமேல்
அளந்துபறை முழுக்குவித்தா ரதுகேட் டோடி
வத்தனேவோர் களுத்தக்கட் களத்து நீக்கும்
வண்ணமே யுடைப்படைக்க ணண்ணி னாரே.

சாணி, சாபு.

பல்லவி.

உடைப்படைத்தனரே யடைத்தெங்கும் திடப்படுத்தினரே

அதுபல்லவி.

உடைப்படைக்கக் குடிவிருக்கினறவீ டொட்டுக்குவீ தித்த திட்டபடிக்கண்டு
சுடைப்பில்லாமல அவரவர்க்குவி தககண்ணீருள்ள ஜவகளெல்லாங்குடி —
சரணங்கள்.

க கூடைமண்டெட்டிகள் ஏந்திவருவாரும் குதிராமரசு மந்துகருவாரும்
கீழோத்தழை யும்வைக்கோ லுனகொண்டு நேர்கதுவரு வாரும்
கோடிஜெனங்கள் ஒருமிக்கவேகூட்டம் கூடிவருவது வாரிதியைத்தேடி
ஒடிவருமேகக் கூட்டங்கள் டோலவே
ஒத்துக்கரை யெங்கும் மொய்த்துக்கொண்டேவிசைந துடை

உ பரிசுறுத்தற பேருமுருட்டியபாம்பைக்கிடத்தித்த ழைகள் நிரப்பியே
வருகுவோரும் தரத்தாமா ளின மூண்டவெட்டு கின்றோரும்
பரபரப்புடன மன்சுமப்போரும் பின்பற்றி நடவென்ற தட்டிகரு வோரும்
விரிகரையிற் றடுமெனவேகொட்டி
வேடிக்கையாகவே பாடிக்கொண்டேவிசைந துடை

உ கட்டுமேனையைத் திரும்பவுடைத்திடக்கண்டுபயந்துவை யைத்திஅன்னையே
தொட்டினியினி விட்டிடுவாயென்றேசொல்லித்தொழு வோரும்
வெட்டுவாய்காடி யவாவருக்குள விதப்படிக்கேய டைத்தெழுத்துதிசை
யெட்டினி லுஞ்சென்று முட்டிடவாயொலி
விட்டுப்பறை முழக் கிடக்கொண்டேவிசைந துடை

விருத்தம்.

ஆலவாய் வீற்றிருப்போர்க் காகக் கூலி
யாளாப்பல் லோருமுயன துடைபபு வாயில
வேலைசெய்யும் போதிலவ்வூர்த் தெனடீ முள்ளாள்
விருத்தையாள நரைத்தொருததி யரனை பர்க்கும்
சாலவுமெய்த் தவப்படை யடைவாள் பெற்ற
தாயிலார்க் குத்தாயை நிகுவான யார்க்கும்

மாலளிக்கும் பிட்டுவிறுந்துண் கழிப்பாள் நாமம்
வந்தி ஆ ளிலையெனவ ருந்தி னாளே.

இதுவுமது.

வணைத்தமெய் புடனெகரைத் தாண்டு மூத்த
வந்திநாள் தொறுஞ்சமைக் கின்ற பிட்டை
உளந்தனிலீ சுணைத்தியானித் தருத்தி விற்கும்
உறுதியே தவமாக்கொண் டொழுது வாளுக்
களத்தொதுக்குந் தனதுபக் கடைக்கக் கூலி
யாளகாப டாமல்மன்ன னொறுப்பா ளென்றே
தளர்க்கின்றொன் செய்வோமென் தெண்ணி யென்
தலிககின்றாள் இரண்டுகையுந் குலிக்கி ன்றாளே.

கண்டை, காபு

க	மூவந்தமக்கு ம தலா விளங்கிய சுத்தரேசா	பிரம்
	தேவனுடன்மா ளாக தேடியன்காணாத சுத்தரேசா	
உ	பிட்டுவிறுந்துண்டு பிழைக்கின்ற மடெனதையென சுத்தரேசா	இந்த
	மட்டிமுனது வலிகொண்டிருக்கின்றேன் சுத்தரேசா	
க	இக்காலிலுற்ற இடையூறிகளைக்கேளும் சுத்தரேசா	மன்னன்
	தன்னுணை கொண்டென்னைத் தண்டிக்கிலென்செய்வேன் சுத்தரேசா	
ச	சார்த்தோரு பிலலை தமருமெனக்கிலலை சுத்தரேசா	இங்கு
	வாய்கதனுணையிலலை மக்கள்களுயிலலை சுத்தரேசா	
ரு	இன்பமெனக்குற வென்றவருயிலலை சுத்தரேசா	எனக்
	கன்பென்றுரைப்பதற காருயிலலையிலலை சுத்தரேசா	
சு	துன்பமெனைச்சுற்றிச் சூழ்கததனஞ்சோம சுத்தரேசா	கொழு
	கொம்பினைபூணுக் கொடிபோற்ற விக்கிறேன் சுத்தரேசா	
எ	உற்றதுணையெனக் குன்றையல்லாநிலலை சுத்தரேசா	நான்
	தத்தளிக்கின்றது தர்மமோவெனதையே சுத்தரேசா	
அ	அண்டர்க்கும்காணரி தாடியவள்ளலே சுத்தரேசா	தொழும்
	தொண்டர்க்கெளிமையில தெற்றிவருஞ்சோம சுத்தரேசா	
கூ	வாளரசுன்னுதர் வகதுகடுமுன் சுத்தரேசா	கூலி
	யாளாவத்தேவலசெய் வாருக்கென்செய்குவேன் சுத்தரேசா	

விருத்தம்.

வத்தியிகதப் படிவருகதிக் கூலி யாளும்
வரக்காளே னென்றுகண்ணீர் வடிக்கப் பண்டு
தந்திரம்பிட்டி மிகுகறிய வாங்கி புண்டு
தற்காக்கும் பொருடரிவைய நதியாத் தோன்றி
வந்திருகந் கையைப்பிரிவாற் றுமை பூண்ட
வணக்கானக கயறகணைவஞ் சித்துச சோம
சுத்தார்தம் முருமறைத்தோர் கூலியாட் போல
தோறறினார் அவன்துயரை மாற்றி னுதே.

சுந்தரேசர்கூலியாளாகவருதல்.

அடாண ஆதி.

பல்லி.

சோமசுந்தரர்வந்தாரே கூலியாளாகச் சோமசுந்தரர்வந்தாரே

அறுபல்லி.

மாமலரோணுத்திரு மாலுமுனிவர்களும்

காமனுந்தேடரிய கன்னிபுரத்திலவாமும்

சரணங்கள்.

சோம

க கத்தலாகவொருபழித்துணியழங்க

டைந்ததனையிடைக்கணிந்துதொளிமழக்க

டைந்தமன்வெட்டியுஞ்சுமருசுமநிங்கபா

லந்தனைக்கொண்டுசெய்கவிழுகூடையுந்தாங்கி

சோம

உ தொண்டர்மகாசெப்தரிகளின்உழுதுமுமை

அண்டையிலிருந்துநின்றின்றுவழுதுயிக

உண்டுமடங்காப்பிசிகொண்டவரெனத்தாயைக்

கண்டுபாலுண்ணவெளிக்கண்டுமருமுதைபோலே

சோம

கூ கோலமறைமுடியினமேலேகடக்குயிரு

காலும்நிலந்தொடவிசாலவீதியிடைபிற்

கூலிகொடுத்தென்றனைவேலைகொள்வாருண்டே, அவன்

கோலமறைமுழுகசலபோலேகூப்பிடடுக்கொண்டு

சோம

விருத்தம்

கூலியாட் போலேவந்திவீட்டு வாசந்

குறுகிவந்துவேலைகளுண் டோவென் றையன்

ஓலமிடக் கேட்டவனா குலத்தை மாற்றி

உடனேதா ரித்திரனபொன மழையைக் கண்டாந்

போலேமகிழ்ந் தருட்பெருகித் தனபால் வந்த

புண்ணியனை யழைத்தெனக்கா அளந்து நீக்கும்

சாலநெஞ் கரைசுமத்தித் தாலா மோரீ

தானெனக்கேட் டப்படிசெய் வேனென் றாரே.

சுந்தரேசர் பிட்டுண்ணுதல்.

இதுவுமது

வந்திசொற்கேட் டசென்று யெரீ சொன்ன

வண்ணமடைப் பேனகூலி வதங்கியா தென்றான்

தந்திடுவேன் பிட்டுனக்கென் றுள தற்குச்

சம்மதித்து யிகப்பசித்திச் சுடமெ லிந்தேன்

சிந்தியதெல் லாங்கொடுப்பா யதனை முன்னே

தின்றுபசி நீக்கியினைப் பாற்றிக் கொண்டே

உந்தனுடை கரையடைப்பே னெனக்கேட் டல்வா

துட்டவைய னருத்தியினைப் போட்டி னுனே.

தோடி, சாபு.

பல்லவி.

அருத்துகின்றனனே பிட்டைஅய்யன் அருந்துகின்றனனே

அறுபவல்லி.

திருநதவேவந்தி பரிசுதள்ளியெடுத்திருந்தப்பாவென்று வருகதியளிக்க அரு
சரணங்கள்.

க கூர்ந்துடைவிரித்தெந்தினதென வொர்ந்தவளன்பும்வாய்க்தொறுமிக்க—
உ கன்னயமுடன் அனளை முலைப்பலதன்னிலுமினிதெனனவேமகிழ்ந் தரு
க ஓதருங்கூடல் நாதனைவர்க்கேகருமென வொதிவாய்மலர்க் தரு
ச கோலமுடன பாலைசுத்தசைத்தாமமுண்டவாய் லுவந்துகொண்டரு

விருத்தம்

அரியபிட்டுண் டன்னைபிதா விவலாக் கூலி

ஆளாக வருமெனக்கோ ரனனை யாபுன

கருணைகொண்டென னீளைப்பொழித்தா யினியன் வீதம்

சரைசுமத்தி வருவேனென் றெழுநத வையைக்

கரைமணுநித் தம்மைவருநி வரெனையெய்தித்

கண்டெழுதித் தமதுபொய் வந்திராஎன

றுரைமனத்தா லனக்கரிப பகவா னுள்ளத்

துவக்கொறுந் கரையடைக்கத் துவக்கொறுநே

அடாண சாபு

க உடைப்படைக்கத் திருவாலவா யுடையானறொழித்தானே வேலை
கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கருதிக்கும்பிட்டானே
உ மண்புவெட்டுவானம்மண்ணை வாரிக்கடைநிறைப்பான் துக்கிக்
கொண்டுநடக்கையிலேகனக் குதென்றேகொட்டியிடைநடப்பான்
க பாக்காப்பின் னும்வாரிமண்ணைப் பரித்தெழுநதுநடப்பான் கூடை
ச தாக்காதெனச்சுமடைக்கீழே தானே தள்ளிவிட்பான் தலைக்
ச அசையாச்சுமையி வக்கிச்சுமடத்தைக்கொடுப்பைநிறைத்தான் தலைக்
ரு கிசையச்செய்துபின் னும்வகித்தேநிக்கரைசொரிகதான்
ரு மலியத்திரிசுடையிப்படி நடநுமண்ணைச்சுமகத தங்கம்
க மெலியக்கரஞ்சுவகதத்தலை மீசிலவருவமுந்த செவ
க கண்ணதேடியறியாமலர்க் காலிலர்த்தஞ்சுரநது
வண்ணமுநடந்தேயொரு மரத்தடியிலிருநது
எ அககபற்கண்ணம்மையறியாமலுருமாறி திச
அ மங்கையைவிண்குகிமென மகிழ்ந்தேவினிடபாறி
அ அரிபகக்கைமுடிபைக்கூடையணைமேலவைக்கொறுந் அரு
கருவாரதமதுருவகத்தை புணர்நதுதுயிலகின்றான்
க அந்தமாமேலீடிய வாலமாமென்ன சற்றி
வ வந்துவேலைசெய்வோர்முனி வரராகவேதுன்ன
உ சுத்தருபங்காட்டுதலேபேற றுயிலகிகொழுந்தான் புர
தத்துவசாமம்போலின்னிசை தனைப்பாடிமகிழ்ந்தான்

கக தாமரைகைத்திடுவான்வேலை தன்னைச் செய்யுட்பான் உடன்

பூமேற்சற்றிவனைத்துக்கோடு போட்டுமண்குவிப்பான்

கஉ தரைமேற்குதிப்பான் னுளெழச் சடுகுடுப்பாய்த்திடுவான் மீள்

வருவான்மீதான்மத்தனென் வந்திழுன்வாய்த்திடுவான்

சுந்தரேசர்வேலைசெய்தல்பொல்விளையாடுதல்.

விருத்தம்

மெத்தவமே வேலைசெய்து மெலிந்தான போலே

மெய்வெயர்க்க மீண்டுவிந்தி முன்சென் றுந்தன்

பத்திதெரிந் தடைத்ததிகப பசியால நொந்தேன்

பரிசினியும் பிட்டளிபென் றுரைததா னனபு

வைத்தவளப போதிலும் பிட்டையீந்தான்

வாங்கியவை யும்வாயுங் கொதிக்க வையன்

சித்தமமிழர் திருமுடும் மாறி மாறித்

தின்றுடைப்பின் வேலைசெய்யத் திரும்பினுனே

மணி ரஞ்சு சாபு.

பலலலி

திரும்பித்திரும்பி லாக நாதனபண்டுபோலவேலை செய்யவத்தபின் கேளும்

அதுபல்லலி.

விரும்பிவிரும்பிவந்து தரும்பிட்டினுலகது

வெடிக்கைபாகவே பாடிக்கொண்டுவந்து

சுரணங்கள்

திரும்பி

க பிட்டவாயில்கிரம்பக் கொட்டிக்கொண்டுமென்றதி

பெலவான்போலேவெட்டுவான்

கேளும்

வெட்டும்மண்கைக்கடையில வாறித்தலைமேற்றுக்கி

வேற்றுப்பங்கிலேகொட்டுவான்

ஒங்கிக்

கொட்டுமுன்னுடைப்படை பட்டதறிந்துகளி

கூர்ந்துபுயத்திலதட்டுவான்

தன்

கிட்டின்றவர்களைக் கட்டியனைத்துவந்து

கிடுகிடுவெடுத்திடுகிடுவெனவினனம்

திரும்பி

சேர்த்தமண்ணினைச்சுமக தாற்றாமற்குடையுடன்

திடுக்கெனவீழுகதுதுடிப்பான்

போலே

ஆற்றிலுவிழுந்துகீறி யவதிப்படடுக்கொண்டிபோ

யப்பாறகூடையையிடிப்பான்

பிடித்

தேற்றகரைமேல்வறி யீர்த்தகூடையைத்துக்கி

பெய்த்தோக்கியோகியடிப்பான்

வாய்த்தலைச்சுமகடைய போர்த்துக்கட்டுவான்பின்னும்

மண்ணினைச்சுமகதிவ் வண்ணமாகவினனம்

திரும்பி

க. உரத்தமண்ணினைச் சுமந் துடைப்புவாயிலேகூட
புடனேவீழ்த்தியெக்களிப்பான்
பாத்தனையெடுப்பான் போலேசெய்திருதித்துப்
பாய்த்தலைவின்றிருளிப்பான்
மரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு மிதந்துகரையிலேற
மாட்டானடோலே தத்தளிப்பான்
வரைத்தசுழியிலகப் படடமிழைதுகிளம்பி
வகதுகரையேறி வித்தையாகவின்னம்

பா

ஒரு

மிக்

திரும்பி

ச. மணவெட்டியைக்கழலச் செய்வானதற்குசகிய
வைக்கத்தெடியெயெடுப்பான்
கவ்விடத்துணையிலவைத திறுகிப்பெருமூச்செழுக
கரையில்கிணைப்படுப்பான்
செவ்விறும்பிட்டிண்டு பிறர்க்குக்காரியகெடத்
தின்னுமெனதள்ளிக்கொடுப்பான்
கவ்வுஞ்சுவ்வுமாப்பேசிக் கரத்தடனகரந்தாக்கி
கககபுரிந்துபல வகைதெரிநினைனமும்

கன்றாக்

தானும்

மிக

திரும்பி

விருத்தம்.

முத்தொழிலை நடத்திவினை யாடலு செய்யும்
முக்கணனில் வாறுவினை யாடும் டோது
பத்திபத்தி யாகச்சே வகர்தி ரணம்
பரிச்சாந்த தணைமுழுது மொப்ப நோக்கிப்
பத்துது றிளம்பிடைகண டாளுந் துள்ள
பகைடைப டாமைதெரிந் தவளாற கூலி
பற்றினவன யாரெனவந் தோடித் தேடிப்
பார்க்கினாரர் நேரேவந்து நோக்கித் துரே.

சேவகர்கள் சுந்தரேசரை ஆரோவென்று ஐயுறுதல்.

இதுவழி.

சேவகர்பார்த் தேனடரபல் லோர்பக் கெல்லாம்
திடம்பெறவே யடைக்கவித்தப் பங்கு மட்டும்
பாவனீ தின்னமடைக் காத தென்ன
வென்றிடப்பே சாமலிறு மாப்பும்; வீறும்
மேலியிருக் கைழிம்பெருக்கா றடுத்த பகைந்
விரிகரையைப் பறித்திழுத்தே யோடக்கண்டு
கோவமுடன் மாறுகொண்டை யன்மே லோங்கிக்
கூசுவார் பயத்தவர்கள் பேசு லாரே.

மொகனம், ஆதி.

பலலவி.

ஆரோ வெந்தஆரோ வறியோயிவ னாரோ

வெகு — பேராளுக்குள்ளேயிவ னோரன்மட்டுக்கும்வெலை
பாராமலெமக்கு நேரநிற்கின்றதிவன்

ஆரோ

சரணங்கள்.

க பித்தனோபேய்பிடிக்கின்ற மத்தனோவநதியைத்தெட்டும்

எத்தனோஜாலம்புரியும் சித்தனோவலலாமலிவன்

ஆரோ

உ ஆடியமைநதனோவிசை பாடியமைநதனோசெல்வம்

நீயிற்றுத்தமிழ்நு வாடியமைநதனோவிவன்

ஆரோ

க மாநனும்விரும்புகின்ற பேரழகுடையஅலங்

காரணைக் கூலியாளாகப் பாரிலார்மதிப்பதிவன்

ஆரோ

ச அய்யனோவடியனாகும் துய்யனோவெக்காலும்வேலை

செய்யறியானென்பதனை மெய்யுரைக்குகின்றதிவன்

ஆரோ

வந்தியாள் வேலைசெய்யாததை அரசனுக்குத்தொரிவித்தல்.

விருத்தம்.

கோற்கைய ராணசே வகரில் வாறு

கூறியிவன் கூலியுங்கொண் டான்க ணக்கில்

தாக்கல்செய் திடவுமொழித் தான்பின் வேலை

தன்னையுஞ்செய் யானைஞ்சொன் னாறு மச்சொல்

பார்க்குள்மலை மேலறையும் தறியே யாகப்

பண்ணியே பராமுகஞ்செய் கின்ற னித்தைச்

சீக்கிரத்தில் மனைவனமுன் னுரைப்போ மென்று

செல்கின்றார் பணிகததனைச் சொல்கின் றாரே.

மாஞ்சி சாபு.

பலலலி

தென்னவர்சிகாமணியே அடியேமெங்கள்சேதியைக்கேளும் சாமி

அநுபல்லலி.

இச்சிலத்துமன்னவர்க்கு மன்னவனெயன்னசொல்வோம்

தென்ன

சரணங்கள்.

க ஆடிவெகுமோடியுடன் பாடிநடமாடிவினை

யாடிவிரைந்தோடியும்வா யாடிவினைநாடுகிறுன்

தென்ன

உ இத்தககரந்தனில மைநதவர்கள் தந்தமக்க

வித்தடியவதுகைப் பவந்திபவகடைத்ததில்லை

தென்ன

க வேள்வழகானவகதி யாளரசர்கானெயன

நீனையிலவேலைபொன றும் மாளவிலலை கேளுமெவகன

தென்ன

விருத்தம்.

மிகசுவைசே வகர்சொலககேட் டமைச்ச ரோடே

வீரைந்தரச னெழுந்துவையைக் கரைதோ றம்பார்த்

சுக்கரபில வந்திதனபந் கடைப டாதரல

அத்தகரை களுமியியப பார்த்துக் கோபித்

திக்கரையை யடைப்பவனென் கெனக்கைப் பற்றி
இழுத்துவிர்தோ றும்மொளிக்கும் திருடன் தன்னைப்
பக்கமுறன் கோற்கைய ரிவன்றான வந்தி
பங்கடைப்பா னெனறுவிட்டுப் பங்கதிட் டாரே.

சுந்தரேசரைப் பாண்டியன் பிரம்பாலடித்தல்.

இதுவுமது

எண்ணரிய சராசரமெல லாகத மக்கே
இசைசுதவவ யவங்களாப் புண்ட நெற்றிக்
கண்ணனொரு கூலியாட் போலே நிற்கக
கன்னறுபாண டியனறனைகப் பிரம்பா லோங்கிப்
புண்ணணுகும் படிக்கவனறன் முதுகில வீசிப்
படைத்திடவாந் காரமுடன் தலைமேற கொண்ட
மண்ணதனைக் கூடையுடன் உடைப்பிற் போட்டு
மறைந்திட்டார் உலகமெங்கும் நிறைந்திட் டாரே.

காம்போதி

பாண்டியனடித்திட்டானே பிரம்பாலோங்கிப்
பகையனமா லுதேடரிய சங்கரனநடுமுதுகில 'பாண்டிய

அநுபலலி.

பாண்டியனுக்குங்காதல புண்டமனை வியர்க்கும்
வேண்டியமைநதருக்கும் ஆண்டலமைச்சருக்கும்
பரவியவீரபிசுத்தோருக்கும் டிரமதிசேழுடி பெறறோருக்கும்
பதிந்திடப்பரி மீதினிலுஞ்சுட அநிற்கதிடக்கரி மீதினிலும்படப் பாண்

சரணவகள்.

க ஆதவனுக்குததய்ய சீதமதிக்குபிசைந்

தோதறுவகோளகளுக்கும் ஆதியுடுக்களுக்கும்

ஐநதுபுதங்களுக்கும் நாலுவிதஞ்சி நகதபேதங்களுக்கும் இதுவலலாமல
அறுவிதமாஞ்சமயத்தோருக்கும் பெருமுனிவோர்களத வத்தோருக்கும்
அண்டருக்குமெனமேலுமழந்திடத் தொண்டருக்குமவ்வாறேயெழுந்திட பாண்

உ புலகமனிதர்களகெ ணககளுக்கும்நானவர்

தங்ககருமுணமைவி ளங்குஞானிகளுக்கும்

புளளரிருகங்களுக்கும் எழும்புமுதல நாளியசரவகளுக்கும்அசரமாகும்
புலலுமரககொடி யானவெவைக்கும் மலலுதரநதனில வாழ்சிசுவுக்கும்
புண்படத்தனியேயுடலகநறிடக கம்பமுறநிட வேயிக கொந்திடப் பாண்

ஊ ஆரணானுதுளசி தாரணனும்வெளுத்த

வாரணானுயித்தனை காரணமெனறவர்கள் (சித்தசாரணர்க்

அருணங்கொண டேககம்பிபுகக நடுமுதுகில பிரண்டககாய் போலேதழிக்கச

கடிபடமெய்யினி லேபுறுபுண்ணில் தடவினகையின ராதவேகண்ணி
அவ்வவர்தம்மிலே காட்டிமயங்கிட இவ்விதமெனறறியாதுதயங்கிடப் பாண்

விருத்தம்.

ஈசனெவ்வு யிருந்தானு வதுவு மன்புக்

கெளியவனென் பதுங்காட்டத் தென்னன் கோலாஸ்

வீசிடக்கொண் டொருகூடை மண்ணைக் கொட்டி

விரைந்தொளித்தான உடனுடைப்ப டைதது போக

மீசுரமாக் கோற்கையர் வந்தி முளபோய்

வெளிவாவென றிழுகமது ரேசன தனனை

நேசமுட னெண்ணிமுன்வந தானெங் கெனறே

நின்றிட்டாள் என்னசெய்தா னென்றிட் டாளே.

பாண்டியன்சந்தேகம்நீங்கசந்தேசர்ஆகாயவாணியாகக்கூறல்.

வந்தியிரங் கிடவய்ய னாருளா லோரவி

மாணமுடன் நந்திகெணத் தவர்கள வந்தே

அந்தார்பூ மழைபொழியத் தாயே வாவென

றழைக்கவதி லேறியர ணுலகைச் சேர்ந்தாள்

வந்தொருவன கூடைமண்போட டொளிரத துங்கால

வாய்சியிர்கத துவுநதனமேற் றழும்பும் கேர்க்கிக்

சிகதையிலா சங்கைகொண்டம் மன்னன நேறத

தேற்றுவான் விண்ணிலரி ாறு சாறறு வானே.

அசுவேரி, ரூபகம்

பலகவி.

பாண்டியராசனேகெளரூசெய்தி பகர்வோம்நமதன பணுக்குநேசனே

ஆறுபலகவி.

ஈண்டும்பொருளனைத் துமனபு டூண்டவா தஓரன்யோகித்

தெமக்கும் எமைச்சுமக்கும் தொண்டர் தமக்கும்மலிழந் தளித்தா னளித்தான

சரணங்கள்.

க எத்தமைப்போலமைதவா தபு ருளறையொருக்காலே விலை

கிறுக்கியேகாலிலமறுக்கஞ்செய்திடப் பொறுக்காமலதனாலே

நிகதையானசம்புகங்கனையீட்டி நினக்குப்பரிகளாகவேயுருக்கட்டித்

தந்திருட்டிலதப்பரிகள முந்தியுள்ள வடிவமெடுத்தச

சாடிவெருண்டோடி வனதேடிச்செலல விடுத்தோம்விடுத்தோம் பாண்டிய

உ தொண்டனைப்பின்னும் தண்டனை செய்யக்கண்டதனை மாமேறறும்அதைத்

துடைக்கவேயருள அடுத்ததுமேவையை யுடைக்கக்கடைக்கணபார்த்தோம்

தொண்டிவந்திதந்திட்டிருந்திக கரை சுமத்தாமேயாளா கப்பொருந்திச

சென்றுதய்ப்போலநினவவனை இன்றுகமதுபேருலகத்தில

சேர்த்தோம்துயர்தீர்த்தோம் சொல்லவாய்த்தோ பிவைகாத்தோம்காத்தோம்

ந இத்தனையும் நடத்திய துறம் பத்தனாகாகத்தாமே செய்த
 லா ன றும்வாதஞ் நாதநித்திலானே உன் தன்
 பால் வைத்திருக்கும்பன்
 சென்னமரண பயமொழிக்கின் றகண்பன்
 உத்தமன்தவத்திலேமி குத்தவனகரணங்கன கூடி
 ஒற்றம்புறப்பற்றும் அகப்பற்றுஞ்சேரவொழித்தோன் ஒழித்தோன் பாண்டி
 ச ஏதமகலம்வாதஞ்ர ஓதரவுடன்றேடி அவர்க்
 கெப்படிமனம்படியேந டப்பியன்புடன் கூடி
 வேதமோதுகின் றவழியில்நின்ற லிளங்கியாபுசுபூரணமாகக்கொண்டு
 கோதகன்றுநீதிசெய்து பூதலத்திற்செல்வவாரி
 குளித்துமனங்களித்துஅன்பறகளித்துமண்ணில்வரழ்வாய்வாழ்வாய் பாண்டி

விருத்தம்.

விண்மறைத்தி சன்மொழியக் கேட்ட ருண்டு
 வேந்தனதி சயித்தவ்வா நெங்குத் தேடி
 மைம்மலிகண் டன்கோயில புகுந்தி ருக்கும்
 வாதபுர நாதரைக்கண் டடிவ ணங்கி
 இம்மகியான் டருகரகில் மூழ்கு மென்றத்
 கிகபரத்துக் கேதவாக் தவப்பே நென்னச்
 சென்மவினே யொழிக்கமருந் தானீ ரென்றே
 செப்தித்தான் அன்புடன்சி றப்பித் தானே.

இதுவுமது.

அறியாம லுமக்குநான் செய்த டொல்லாந்
 களைத்தமரீர் பொறுத்தமுன்போற் காவல்பூண்டு
 மறைவலரே யாண்டுகிலீ ரொன்றி ரக்க
 மண்ணுசை மறுத்தவர்மன னவனைப் பார்த்துச்
 சிறுககையுட் கொண்டுக வான்போ லிந்தத்
 தின்புவியை யாண்டுவீழ் றிருப்பீ ருங்கள்
 கறைமலிகத் தரையுடும் வண்ண மேரி
 கழத்திருவீர் என்றவர்பு கழ்த்து வாரே.

ஆனந்தபைரவி சாபு.

க உத்தமனேயுனைச் சார்ந்தேன் சார்ந்
 துலகியலமறைநெறி யிரண்டுமாராய்ந்தேன்
 உ சித்தசுத்தியுண்டாகக் கண்டேன் கண்டு
 தேவர்க்கும்அரிதான சிவபத்திகொண்டேன்
 ௩ பத்தியாலமாயையையெய்றுத்தேன் பிர
 னஞ்சுவாழ்க்கையிலவரும் ஆனபத்தவெறுத்தேன்
 ௪ சத்தியபபொருளின்ப முற்றேன்
 சரணத்துக்கடிமையாக தனமையும்பெற்றேன

டு மாமக்தரங்கயிலை கூறும்

மேரு

மலைவாரணசிமு தற்றலம்தோறும்

சு தாமேநின்றருள்செய்து வாழும்

சுக்

தாமூர்த்திகருணைபெற் தேனின்னங்கேளும்

உத்தமனே

விருத்தம்

வாதபுர நாதரித்த வண்ணம் பாண்டி

மன்னையா தரித்துக்கண் வாரி யோர்க்கு

வேதநெறிப் பொருளை விரித் துரைத்துக் காட்டும்

விமலனனு மதிப்படிக்குத் தில்லை யென்னும்

மாதலத்துக் கேகவேண் டும்நீ ருஞ்சம்

மதித்தனுபப வேண்டுமெனறு மொழிந்து கூடல்

நாதனைத்தாழ்ந தேத்திவிடை வாங்கிக் கொண்டு

நடாநிடத்தேந்ந தரசனும்பிஸ் றொடர்கதிட் டானே.

பாண்டியன் தான்செய்த அபாரத்துக்கு வருந்தித் துதித்தல்

இதுவுமது.

அருமையுடன வாதபுரர் பின்னே வந்த

அரசனைநீர் நிலலுநிலலு மெனந டக்க

ஒருகூப்பி டளவுபின்சென நடிப ணிகதே

யுத்தரவு பெற்றால வாயில வகது

தருமநெறி யங்கயற்கண் மணுளன முனபோயத்

தான்பிரம்பு கொண்டடிக்க முதுகு காடும்

கருணைவெள்ள மகம்நிறைந்து வாய்கொள ளாமற்

கதிகின்றுன பணித்தெழுந்து துதிக்கின ருனே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

அநியாமற்பிரம்பா லடித்ததும்பொறுத்ததோ அருமைத்திருமேனி

அதுபலலவி.

அறிவின்றியொருவன்வில்லாற் குறிக்கொண்டடித்ததழும்பும்

பிரவொருவன்கல்லாலெறிக துறுகின்றதழும்பும்போலே

கர்த்தனே யெங்கும்பிரசித்தனே மெத்தலும்

மத்தனாகியகலையென் சூழ்நறிவினா லடிபலல

அறி

சரணங்கள்.

க மாலயனமுதற்நேவரும் மேலள வில்லா வுயிரும்

புலமுமுதுமுனது டேகா லமக கடுகா ண்டா யெநெடநிக்

கண்ணன யகநிலைவண்ண னெயுனபோது

புண்ணென் கருமபட்டற் றுண்ண வண்ண யசக்ப ணென லுயலனை

அறி

க லககருமருநின்ருணமி ன்கருமதுபோலெனதுண

வென் கருமருநற் கடிவமு ணெககென தவாதபுரம்

- உனதனை எப்போதுந் சிந்தனை செய்யும்
 ருத்தவனெனறியாமல் தொந்தரவசெய்துமுனை
 ௩ பாதியன்னை வடிவான நாதனை விகரத்தின்
 ண்சியமெனக்குணடாக வாதுரேசர்வகதுன்போல
 ஈட்டினார் காவல்பா ராட்டினார் புகழை
 நாட்டினாரவர்மேற்கோபம் பூட்டியேயுந் துமுனை
 ௪ சித்தனை பொல்லாதமாயா விருத்தியாலமயங்கியுனதா
 பத்தையொறுத்ததைப்பொறுத்துநாநிலீழ்காமல்
 ஐயனே கூடல் மெய்யனே அடியேன்
 உய்யுமா நருள்சிரம்பச் செய்தவென்றாயேயுனதனை
 ௫ உனதனடியார்மகம்புரிந்தருளமுதினும்
 குத்தயதூரமாப்பிட்டை வந்தியவன் தந்தெககாலும்
 அன்னையே வில்லாவுன் தன்னையே வளர்க்கும்
 அன்னையாசினுன்னென்பத முன்னமுனராமனுனை
 ௬ தொண்டனினம்பிள்ளைக்கறி யுண்டுசிகண்டுவேடன
 கொண்டளித்தனா னும்கரை மண்டியவநதிட்டிம்அ
 ருத்தியே மனம்பொருத்தியே அனடர்
 சிந்தனை தீர்க்கவெளிசில வந்தத்தியாமலுனை
 சம்புகங்களைககுதிசைர்க்கும்பலா நடத்தியானத
 ரும்படத்தைமுடிமேலே சுண்புடனறந்ததாந
 ரேசனே பாபநாசனே நியென
 பாசமறுத்திடவந்த ஈசனெனத்தியாதுனை

விருத்தம்,

அன்புடனே துதித்தரசன சுந்த ரேசந்
 காபாண முதலீகது வாழ மாளில
 முன்புபெருந் துறையவர்க்கும் தொண்ட ருக்கும்
 முன்னளித்த பொருள்பலவாய்த் தழைப்ப தேபோல
 அம்புலியைக் கண்டபெருங் கடலைப் போலே
 அளவில்லாச செல்லம்நாள் தோறு மோங்கப்
 பின்புசெக டாது னும புதலவன் தனைப்
 பெறறிட்டான தனைநுள்வி சூத்திட்டானே.

வாதுரேசர் சிதம்பரத்தில் சுமாரிணாதொடுத்தல்.

இலங்கை

அரிமருத்த வனமகனாக வந்தவன்
 அரணுவில் வீரமுத்தா னட்டால் வாந்
 புரமுனிவா பழுதகலம் பாடல் செயலு
 புகுநதுடல் பதமதா மம் புகழ்ந்து செவிந்
 தருமமையார் செயுகத்தந் புனகமே லோகவி

யண்டமுக டண்டெடு வரைபோற் றேன்றத்
தருமநெறி வளம்பெருகும் திலை வந்து
சார்த்திடார் மனத்திலைபு கூர்ந்திட டாரே.

கலியாணி, ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரந்தனிலேவாதபுரர் சிறந்திருந்தனரே

அனுபலலவி

நிதம்பெருகுந் திரு மாலயந்தேடரிய

நித்தன் திருமல சித்தன நிலைவ னத்தன் அருளியகர்த்தன் தனிவளர் சிதம்ப
சரணங்கள்.

க தேகமயிர்க்குச்செழு வீதிவீதிகள்தோறும் சென்றுதொழுநாலயந்தேடி
சென்னமரணமும் பஞ்சக்கொருவன்னிபோற் சிறக்குஞ்சிவகங்கையி
பாகம்வளருமையவளநாடிப் பார்த்துமகிழத்திருக்கூத்தாடி. (லாடிப்

யேகநாதன் நிற்கும் யோகாதிசயங்கள்

ம.சன்வெம்பவ நாசன அம்பல வாசன்றெண்டர்கள் நேசன்றனிவளர் சிதம்ப

உ முன்புகுருந்தடியில் வந்துபதேசம்செய்த மூர்த்திநிசவடிவமீட்டி

முகமலர்ந்துவாயு மலர்ந்துதனைவரவென்று மொழிவதெனவேகுறிகாட்டி

அம்பலத்தில்கிற்கும் நிலைகண்டு அங்கைகுவித்துத்தலை மேற்கொண்டு

அம்புலியிற்பணிந் தன்புருவமாகி

அய்யன்நீரணி மெய்யன்மழுவுடைக் கையன்னடமிடு துய்யனறனிவளர் சிதம்

ங வரிபரவியபிர மரம்போலேபுண்டீகமாமலாதனிலவி னைந்தென்றும்

மன்னிநிறைபுஞ்சிவா னந்தமாகியதேனை வாரிக்கண்ணாகும் வாயாலுண்டும்

திருவாசகமதுதனைப்பாடித் திருநடமாடிவன் னியைக்கூடி

புருகும்வெண்ணெய்போலேயன் புருகவணங்கிச்சிவ

யோகனபெண்வளர் பாகன்வெள்விடை வாகன்றிவ்விய தேகன்றனிவளர் சிதம்

வாதபுரேசர் சிவயோகத்தில்திருத்தல்.

விருத்தம்.

மறைதேடும் நடேசனைததமுந் தருளாற் பச்சி

மச்சிகையி லேதில்லை வனத்தைத் தேடி

குறுதியான உருவாமோ னைவந்த முத்தின

கொடுவாளால் பொறிகரணக் காட்டை வெட்டித்

திருமுறுமா னைதமாகும் நிறைநி ருத்திச

சுவயாமுந் விவதகாலிகதத தருன்றிர் பாய்ச்சி

புதுருவா னைதமுதம் வளைந்து டக்கொண

டருகத்தூர் சிவயோகம் பொருத்தி னாரே.

எழுநூகலயாணி சாபு

பல்லவி.

வாதபுரேசர் திலை வனத்திலிருந்தாரே

அனுபல்லவி.

நீதன் லோகநாதன் நனக் கோதுகின்றவாறே

வாதபுர

- க விவந்திபலஞலங்கௌலலாம் கலங்காமலவநதுரிஞ்ச
உ ஆமாடுகளதாமீனதகா றாமோவெனநக்க
ங கருணைக்கடலுருவத்தொழி திருவுறந்துபோலே
ச கண்ணுலவருநதண்ணிரையுள னுண்ணத்தெரியாமல
ரு தேகஞ்சலிக்காமலசிவ யோகஞ்செய்துவநது

வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர

மாதவஞ்செய திருகன்கயிறபுத் தர்களதி ரண்டு
வநதுநிலலை மூவாயி ரத்தா ரோடே
வாதமெழு நாளவரை யறுகக நோகநி
மலைகருமடி யார்கனவல ஸாத ஸூர்
நாதலைக்கொண யுனிவாது செய்வீ ரெனது
மலிசை சன மறையவெழுந தவ்வா மேயப
டோதவர்கள் கூப்பிடக்கேட் டவரவே றென்றும்
புகலாம லேதவத்திற் பொருந்தி னாரே.

இதுவுமது

பேசாது கண்டுமறை யோர்வ ருநதப
பினனுமவர் கனவிலவநதீ சனமா ணிக்க
வாசகனென நழைபுயின்கள வருவ ரொளார்
மறுபடிபு முதககமொழிக தவ்வா நேபோயக
கூசாமல கெனறவார்மா மததைச சொல்கிக்
கூப்பி றமுன னெழுநதுவநதம் டலத்திற றுழக, 5
மாசுகளந கனகமண்ட டத்தில வநது
மறையவர் குழக திடவீருநது மகிழகத்தி டார்
புனனுகவராளி ஆதி

- க ஆசையறுத்தமாணிக்க வாசகமு-வ- பிதிலலைமூ
வாயிரவாகுழநகடவீநிறிருநதார்
ஆசகலம்புத்தராமபி சாசுகள ஸுசைமுகத்தில
ஆடுகளபோலவ விழித்திருநதார்
உ உங்களதெய்வமுந்தாலையும் மம்பிளேரெய தும்பயனும
ஐதுவீரன நநதனர்கோனமொழிநதார்
தவகளதெய்வங்காட்சியனு மானமுத்தேசத்தாற்காணத்
தககதெனறுவ ததார்நீதியழிநதார்
ங கைதவர்சொன்னமூன்றும்ம ஹஸடிவரனுவாநித்தாக
காட்சியினறிவேறெனநிள்மையாலே

ஐயமுமுகங்கள்கோனாதி செய்தமூன்றாமனுமான

அளவைக்கடகாரதென்றரிப்பாலே

ச சாவதேமுத்தியென்பாற்பூ தேவர்பிரானசொற்கொண்டெவ்வி
தத்தினாலிவ்வெலவாரொன்றெண்ணியே
ஆவதுகாட்சியொன்றாலிவ் கெம்மைவெலதும்பார்ப்போமென்ற
ரைந்தவித்தார்மகதகாசம்பண்ணியே

ஞ ஆரணகௌஸளவை யாற்சாராந்சிந்தமொழி
யாலளக்கொண்ணுவொளியாயேயுதம்
சீருபரெங்களிறையும் ஸ்திரியும்பிரித்துக்கண்டு
தேர்ந்திடக்கூடாதென்றாரப்போது

க உவகளைசனுகூருகிறு நீற்றுக்குமபத்தியெவ்வா
துவமைசொல்லுமென்றுபுத்தர்புகன்றார்
சங்கையமறாமுரைப்போம் நீங்கள்தோறமபின்னுமக்குத்
தண்டனைகூறுமென்றார்மெய்கண்டார்

எ இககெனக்கலலாலைபிடை யிடமெயரைப்பதுவே
புத்தர்கள்தாமேபிசைநதோவதினார்
முக்கண்ணன்பருலநத கோமயத்தைவாங்கியங்கே
முதெரிபிட்டுச்சிவக்கவாங்கினார்

அ நித்தியிப்படிவிளங்கு மெவகளைய்யனமேனிபூத்த
நீறுவெனசைவங்குத்தார்
வைத்திடத்தெரிந்துபுத்தரானலுடர்கள்தமது
மானமுமுள்ளவயிருந்தோற்றார்

க இரன்னிதம்புத்தர்தோற தென்றதறிநினைபமாமென
மேபொருட்சொழன்மனத்திலுள்ளதான
தன்னுடைத்தவந்தாற்பற்ற ஆமைமகளைக்கொண்டு
தம்பரந்தேடிவந்தவருசெந்தான்

ய யாவர்வென்றாலுமெனமகளை ணுமையைத்தீர்த்தோரேவென்றோர்
என்றவரைக்கொண்டிகககொண்டி

ப பாவிளமணியைமுதல மூன்றாமதம்பிளையெனதேதோ
பண்ணவுமுங்கைநீங்காமகண்டி

க க வாசகப்பெருமானமுன்சொன் தெனமகளைமுகத்தையீரோ
ம ம மலலுமென மரசனவற்றார
காசினிபுகழுகூடல வாசனாநினைத்தருட
வ் ஆமைப்பெண்ணைப்பார்த்தார்

விருத்தம்.

அன்புடன மணிககவாசகர்க்குடைக்கண

ணுல்காக்கி மட்டசெய்யத் திப்பா மவகாலச

செமபியன்றன் மகளுமை மாறிப்பாடத்

தெரிந்துசெவ னேயெவர்க்கு மருளென் றெண்ணிப்
பின்புயர்மு வாயிரவ ரடியிற் றுழ்த்த
பிறகுபுத்தர் களைக்கற்கா ணத்தி லாட்டி
அம்பலத்தில் நடேசனைத்தாழ்ந் தேத்திச் சைவ
னானான் தனதிருக்கைக் கேகி னானே.

இதுவுமது

புத்தரையில் வாறுவென்று வெருநான் வாத
புரேசர்வா சகமாலை சாத்திப் பூசை
பத்தியுடன் செய்துபின்பு சபையி லாமும்
பரமனடி நிழலிலடைந் தறிவா னந்தச்
சித்தருவந் தொடுகலந்து நின்று ரெங்கும்
சிவனருளை வெளிப்படுத்த வந்தா ரித்தைச்
சித்தமகிழ்ந் துரைப்பவர்கேட் பவர்பூ லாபம்
சிறந்தபத்தி லாபமுஞ்சேர்ந் திருப்பர் தாமே.
ஆக விருத்தம் உள, கீர்த்தனை கக, தரு ச, ஆக சஉ. முற்றும்.

உ

அறுபத்திரண்டாவது.

பாண்டியன்சுரம்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை விருத்தம்.

சொர்தனில் மண்குமந்து திருவால வாயோன் றேனைப்
பொருநதும்வா சகரைக்காத்த புதுமையை யுரைத்தே னிப்பால்
திருந்துசம் பந்தராலே திமைசேர் கூனபாண்டியன்
சுரந்தணித் தடிமைகொண்ட சூழ்ச்சியையினிச்சொல் வேனே.

அடரணு சாபு.

க	பூதலத்தைச்சக நாதவழுதி	முனிவரே	புகழ்
	பூணடுலகாண்டு சிவலோகஞ்சென்றுன்	முனிவரே	
உ	ஒதுமவன்புதல் வன்வீரவாகு	முனிவரே	அவர்க்
	சூற் றதிறுமகன லீக்கிரமவாகு	முனிவரே	
ந	ஆங்கவனமைந்தன் பராக்கிரமவாகு	முனிவரே	அவர்க்
	கந்தயிகுஞ்சேயன் சுந்தரபாண்டியன்	முனிவரே	
ச	தாங்குமவன்மகன குங்குமத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	தனையனாகும் கருப்பூரத்தென்னன்	முனிவரே	
ரு	மறமவன்பாலகன் காருண்யத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	மைந்தன்னும்புற ஷோத்தமத்தென்னன்	முனிவரே	
ஸ்	உற்றவவன்மகன் சந்ருசாசனன்	முனிவரே	வலி
	போங்குமவனமகன் கூனபாண்டியன்	முனிவரே	
ள	நானிலத்தைக்கூன பாண்டியனதாங்கி	முனிவரே	பொன்னி
	காடன்மலைநாடன றனனை யும்வெனறு	முனிவரே	

அ	முன்றுகாழித்தன் குடைக்கீழடங்க	முனிவரே	தானே
	முறைபுரிந்து வருகைவிற்கேளு	முனிவரே	
க	பொன்னும்பணிபுந் கரிகளுமீத்து	முனிவரே	பண்டு
	போலவேசேரன்நன் காடுகைக்கொண்டான்	முனிவரே	
ஐ	மன்னுத்தனது மகளைக்கொணர்ந்து	முனிவரே	சோழன்
	மாமணஞ்செய்து கொடுத்தும்லலாமல்	முனிவரே	
கக	பின்னும்னேகமெய் யாபாரணங்கள்	முனிவரே	தான்
	பெற்றவமைச்சனை யுத்துணையாக	முனிவரே	
கஉ	தென்னவனுக்கினு மாகக்கொடுத்து	முனிவரே	தன்
	தேசத்திலெப்போதும் போலவீற்றிருகதான்	முனிவரே	
கக	பொன்னியரசன் மகளுடன்வகத	முனிவரே	இசை
	பூணுஞ்சுலதர்ம மத்திரிகாரப்பார்த்து	முனிவரே	
கச	நன்னயமேவுந் தளக்கமைச்சாக	முனிவரே	செய்திசை
	நானிலத்தைத்தென்னன் காத்துவரையில்	முனிவரே	

கழிகெழுல்

கூனபாண்டியனின் வாறுலகாண்டி கொணடிருக்கையிற்சமணப்பேய்
கூறியவழியிற் சிகசிகலவினையும் சூலமுறையொழுக்கமும் விட்டான்
ஆனதற்கன்னி காடுமவ்வாறே அமணர்போற்பூதிரை தனமற்
றதியாஞ்சைவ சமயமுநதனிலே தாமதமகனும்நிகறி குறைந்து
போனபின்னவனகற பின்மனையாளும் புகழ்பெறும்அமைச்சனும் கொடிய
பொய்யமணர்கள்மாண் டருமறைமொழியெய போலினங்கிழமென வருகதி
மேனிமேற்றிருநீ தணித்திடாதவராய் மெய்யரன்சார்பிலே நின்ற
மிக்கவுக்கவலை பூண்டுமாமதுரை விமலனமுன்பணிகதுரைத் தனரே.

ஞானசம்பந்தர் வாலாறு கூறல்.

விருத்தம்.

வேதமதின் பொருளேயம ணரைப்போ லெனகோன்
வேடம்பூண் டறிவிழந்தான அவனை மீட்டுன
பாதமலர்க் கடிமைகொளவா யெனத் தொழுங்காற
பாருமேரு மறையோனகண டுகைபு மெய்விந்
பூதியும்பூண் டருசிலவா நீரா ரொண்ப
புண்டரிக புரத்திருகது வகதிட டேமென
ரோதிடவாங் கேபுதுமை விருககு மாகில
உரைபுமெங்கட கெனக்கேடக வுரைக்கின் றாரே.

ஆனகதபைரவி ஆதி.

பலகவி.

கத்தனேஞான சம்பந்தராவுதித்து வந்தபுதுமைகேளும்

அறுபலகவி.

அத்தணர்சீகாழியில மைகதசுவபாதசேவர்.

மைகதனெனவாமூரீல கந்தானுள்ளினுடேல

கந்தனே

சுரணங்கள்.

க பாலசூரியன்போலேயுதித்தார் வயதுமூன்றில்
மாலிடவமேலீசன் உமையொடங்கடுத்தான்
ஏறுமுலைப்பா லுடனினைத்தான் ஞானத்தையனை
கோலவள்ளத்திலேந்திக் குடியெனக் குடித்தார்
கா லுவேதமாதிரிபல னுலை புமாராய்ந்தமேவி
சாலபுராணங்களுமென் மேலுணராதமுணர்ந்து கந்த

உ ஞானநாயகன் ஞானககலந்தான் கலந்ததனால்
ஞானசம்பந்தரென்று திருநாமமொழிந்தார்
ஞானநாமகள் நாலிலமைந்தான் அமைந்துவேத
ஞானவான் பொருள் மூற்றும் தமிழாய்ந்தளந்தார்
மானணிதலங்கள் தோறும் கானவரிசைகளுடன்

தேனொழுஞ்ஞென்சொல்லமாலை பானலக்கொண்டோதிச்சாத்தி கந்த
கூ நித்தனஞ்ஞாலொளிரீடி விளங்கிய
முத்துயானமும் முத்துப்பந்தலங்கூடி
பொற்றாளம்படிக்காசுகாடிப் பெற்று

உற்றுமறைதொழும்கேயிலடைக்கப்பாடி
வெற்றிவிருதுடன் சீவன் முத்திபுராநாதன்செம்ப
தத்திலேதொழுகவிரைத் தித்தலம்வருவார்தேடி கந்தனே

மாமறையோ னுரைத்திடக்கற் புடையாளோட
மைச்சருமன் நேயமணப் பெய்நீங் கித்தம்
கோமகன்மெய்ப் பூதிகா தனத்தைப் பெற்றுக்
கோலமுறக் கொண்டுபர கெதிபெற் றுப்போல
ஏமகிழ்ந்து தங்கள்பெய ராலே ஓலை
எழுதியந்த மறையவர்கைக் கொடுத்தனுப்பிச்
சோமசுந்த ரேசன்முன்போய்ப் பணிந்தா னகதம்
சூடினார் தமதிறுக்கை நாடி னாரே.

ஞானமும்பந்தர்மயமுடையகுருகுதல்.

அருமறையோன் றானேசம் பந்தர் முன்சென்
தல்கவாலை காடடிவா சிக்கும் போது
குருகுதல் திருவடிக்கே யடிமை யான
குலசபிதைதென டரிட்டுவிண்ணப் பமிககெ ழுந்தே
அருளியாது சமணரா மிறுனை மாய்த்தெம்
அரசனுக்குப் பூதியிசைத் ததைநாட் டோரும்
மறவிடவே கருணைசெய்ய வேண்டு மெனநே
வரைகதிரூபப தறிகதெழுந்து வருகின் றாரே.

கல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தசுவாமியவந் தாரே வந்ததுபாண்டிய
ராஜன்மனைவிமந்திரியுந கேட்டுவந்தாரே

அநுபல்லவி.

வானதிரவேமுரசு வாத்தியமொலிக்கமுத்து
மணிக்கவரிசுழற்ற மணிக்கவிகைகிழற்ற
மணிப்பந்தலிலேமுத்து மணிச்சிலிகையிலுற்று

ஞான

சரணங்கள்.

க புன்சமணிநுளகற்றுஞ்சோதி யாகவேயீசன்
பொருத்தியதலந்தோறும்பொய்ப்பாடலோதிச்
சென்னிதனனாட்டைவிடுத்து தென்னவனாட்டையடுத்துச்
சேற்கண்ணுடனே திரி நோக்கனிருக்குங்கூடல்
பார்க்கவேண்டுமென்றதி சீக்கிரத்திலெழுந்து

ஞான

உ சுத்தவிபூதிருத்திராஷ்டம்பூண்ட தொண்டர்கள் பலர்
சூழ்ந்துநின் றரகரவென் றருள்வேண்ட
ஒத்துமுத்துப்பல்லக்கினமே லுற்றிடு தல்பாற்கடலமேல்
உதித்தெழும்பியபிறை மதிக்கிணையாகவொளி
கதிக்கவெவருங்கண்டு துதிக்கும்படிஎழுந்து

ஞான

ங பொத்தகைச்சமணரெண்ணம்மாறத் தமக்கமுன்னே
போகும்பரிசனத்தார் விருதுகூற
மற்றுளபரசமய வாரணத்துக்கோரிய
மணத்திமிரங்கிழிய முனைத்தருளியனெனக்
கனத்தபொன்னெடுஞ்சின்னந் தொனிக்குமோசமுழங்க ஞான
விருத்தம்.

காமனைவென் றவன்மைந்தர் வருங்கால் கேரே
கண்டமன ருத்தேவைத் தொழுக வந்தால்
ஏமகிழ்ச்சி யெதுசின்ன மேதின் கேவீ
நேதுலகிபி யாராவெனநீ ரெனத் தழிக்கத்
தாமரைநூ லாற்கட்ட மத்த வேழம்
தடைப்படுமோ வென்னவவர் தடையை நீக்கி
மாமதுரா புரநாதன் கோயிற் குள்ளே
வந்திடார் அய்யனைப்ப ணிகதிட் டாரே.

இதுவுமது.

மதுரைநர் தனைப்பணிந்தே முத்து சூழ்ந்து
வஞ்சகரா டியசமணர் கெழிக ளெல்லாம்
பிதைபட்டேவ வாதுசெய்யக் கூறறை வென்ற
பீதவன்ன யெனகருறித்துப் பதிகம் பாடி

ஈயமுவுந் தருளடைந்து திரும்பி மீம்போ
 தெதிராவா ஈசமுனி கண்டு வேண்டப்
 புதுமையுடன் சம்பந்த ரவரில லத்திற்
 பொருந்திட்டார் அமுதுசெய்திருத்திட்டாரே.

மோகனம்

- க முக்கணனுக்கன்புசெய்யும் தக்கவர்களைச் சம்பந்த
 மூர்த்திகூடற்கூர்ந்தது கேட்டுப்
 பக்கமுள்ளகிரிதோறும் புக்கவிறுநாலாயிரம்
 பாதகரும்வந்துகூட்டம் டோட்டு
- உ முத்தமிழ்வல்லவரைக்கு நித்தாடனோம்புரிந்து
 மூதெரிக்கடவள, ஈனைக் கூவி
 பேருக்குமொரு சத்துருவாக்கவந்தவன்
 ஈக்கையெய்தித் துவாறென நேவி
- ஊ தக்கனமகத்திற்கைப்போன அக்கினிபகவானஞ்சுத
 தாங்களேயக்கினியைக்கொண் டோறும்
 பிக்கவிறுட்டிலொருவ ருகளுகதெரியாமலனா
 வித்தகாமடத்திலவைகளும் போது
- ச மண்டியேபுகையெழும்பத் தொண்டாரநிறதுவைதிக
 வாரணத்துடைமொழியுந காலை
 தண்டமிழ்மதுரைகீல கண்டனைப்பாடியரசன
 தன்னையபிடிக்கக் கீழ்தார் மேலே
- டு வெங்கனலெந்ததீச்சன அங்கமநனிப்பெற்றி
 மேலெழந்தாபரணந்து ளாகப்
 பங்கமுறுஞ்சந்தனமு டன்கலவையும்படுத்த
 பாயலுஞ்சருகெழுந்து போக
- சு சோழன்மகளுநதுணையாச சூழும்த்திரியுமிக்கத்
 துன்பமடைந்துபணடித ராலே
 கேளுமனேகமருந்து தாமுமையில்லாமற்செய்தும்
 கினைத்திடுஞ்சாரந்தணியா தாலே
- எ ஆதலாலிகபரமற் றேதுமற்றசமணரால்
 ஆனமட்டுக்கும்வருந்திப் பார்த்தார்
 மாதவவஸத்தா லுமற நேதுவித்தத்தாலுநதிர்க்க
 வருத்தமெனதுளக்கவலை யேற்றார்
- அ ஒற்றையாழியனறவையுந சத்துமன்னன்மருகளை
 உற்றுநோயவந்ததற்குத் தானே
 பத்தியுடனையாயிரம் கைத்தலமுங்கொண்டுதொட்டுப்
 பார்க்கவந்ததுபோலுதித் தானே
- அ அநறவேளையினிலைசை வந்தணிப்பயிர்க்குவேலி
 யாமிருவரும்மன்னவன் முன்னாலு

- இத்தகைய சீகாழிநின்ற வந்திருப்போராலேயன்றி
யாவராவந்தீராதென்று சொன்னார்
- ய ஓதிபசைவர்வந்தாலவி பூதியிட்டுப்பார்ப்பதெமக்
கேர்க்குமோவென்றரசன சொல்கின்றான்
ஏதுவித்ததாவந்தீர மேதணித்ததா னுற்போதும்
யாதுறுதிகண்டெரையு மென்றார்
- கக ஆகிலவரையெனதன்முன் னாகவழையுமெனக்கண
டாலவாயையலங்காரஞ் செய்து
வெகமாகவேசுகல லோகநாதருக்குமைந்தர்
வீற்றிருக்கமுடத்திலவன் தெய்தி
- கஉ கற்புடையவனும்நீதி பொப்புமத்திரியுடன்பண்டு
காதினாஹ்நா முத்ததை யுண்டார்
செப்பமாயன்றுகண்ணாலி ரப்பவுண்டிருவருமாச்
சேவடியிலேவணங்கு கின்றார்

பாண்டியன்சுரத்தீர்க்குநானசம்பந்தர்வருதல்.

விருத்தம்

மந்திரியுங் கற்புடைய வனாயிவ் வாறு
வணங்கிடப்பார்த் தமணரையென் றோரே யிங்கு
வந்ததே தெனவேதச் செல்வர் கேட்க
மமத்தான யுமதருளால் குறையே தெங்கட்
கெனதையே யுமதருளால் எம்வேத் தன்மேல்
எழும்பியவெஞ் சுரம்பிடித்த தாகையாலே
உந்தமது கருணையினால் ஒழிப்பீ ரென்றே
யுருகின்றார் தமக்கிரங்கி வருகின்றோ
சிஞ்சுருட்டிச் சாபு.

பல்லவி.

வழுதிதன்சுரத் தீர்க்குநானசம் பந்தமூர்த்திவந்தாரே

அதுபல்லவி.

வழுதிதன்மனே விடிமத்திரியும் மொழியும்வண்ணமேகருணைபுரிந்து வழுதி
சுரணங்கள்

க	முத்துப்பலக்கின்மேலையிருந்து சுற்றிலுமறைமுழங்கக்கூன	வழுதி
உ	சுத்தவியூதிருத்திராக்ஷந்த ரித்தடியவாநெருங்கக்கூன	வழுதி
ஊ	வாயலதோறுந்துபமுடனே மணிவிளக்குகவேரங்கக்கூன	வழுதி
ச	தோயநிறைந்தபூர்ணைகும்பமும் துவசங்களுடன விளங்கக்கூன	வழுதி

விருத்தம்

வசவசிகா மணிசபையில நாடி வந்தா

சனத்தீருது நோக்கமுத மலர்ந்து வந்த

தெய்வவடிவேயென்னோய் அகநறி யுந்தம்

திருபடணிகொள வீரோனவென நிரக்க நோக்கிக

கைவரும்பீ வியப்புமுங்கி யுன்வ ஸப்பா
கத்துளநோ பிவரையும்ந் மெமையுந் தீர்க்கச்
செய்வதுவே கருமமெனச் சொல்லக் கூனத்
தென்னவனும் அப்படியே செயுமென் றுணே
ஆனந்தபரவி றுபகம்.

க தென்னவனசொல்லு முன்னம்சமனா ரென்னுங்கயவ ரீண்டிச்
சேகரமாய சோகனையதி லேகமுடனே வேண்டி
உ மன்னியிலிதன்னினுலையம் மாணனமேற்றுடைத் தாரே
மச்சிரித்தசெ லத்தனையும்வி ரைந்துமேலிறைத் தாரே
க எரியிலேகெய்யைச் சொரிவதுபோலே சுரமேலிடக்கண் டாரே
எவளவெனு மிலுவிவலாமல்மிக்க கவலைபெற்றிருந் தாரே
ச திருஞான ஸ்ரீநீரீந்தையள்ளித் திருக்கையிலெழுத் தாரே
தியவரது மாயவிதென லேவயதைத்திந் தாரே
ரு தேவதேவன் தன் கோயிலுக்குள்ளே மேலியவர்க்கு நேரே
தென்னியமடைப் பள்ளிசசாம்பலே யள்ளிவாருமென் றுரே
க காவலன்றன தேவலரவ்வா றுலலாக்கொணர்ந் தாரே
காயும்வழுதி மோயகதறிட லேகைக்கொண்டுணர்ந் தாரே
எ மகதிரமும றுந்துமெனச்சும் பகதர்கரணன் கூடி
மாதேவனானலி டுதியாடபுகழ்க் தேந் திப்பதிகம் பாடி
அ தாதரசனதுவ கந்தனிலுந் சுவம்தாபசுர வேகம்
சந்தனதனத்ததி மிந்ததுபோதற ணிரததுவலப பாகம்

லிருத்தம்.

புரவலன்பே யமணர்தொடத் துணபும் ஞான
பூரணர்தொட டதனுலவெப பொழிந்த யின்பும்
இருவினையின பயன்பட்பாற் மெரிதய யாவென்
னிடப்பாகச சுரமுநதீர்த் தடிமை கொள்ளக
கருணைசெய்நீ ரொனவிரக்க நீறு தொடடக
கையாலமுன் போமறொடுமுன் பழய கூனும்
சுரமும்போய்க் கடைகதெடுத்த மணியைப டோலே
துகுகிணை சுந்தரனு லிளநகி றுணே.

இதுவுமது

சுவாதரபாண டியனாக வவனை ஞான
சம்பகத மூர்த்திபரி சத்தால மோக்கால்
உவகதருளைக தெழுத்துபதேச த்தால மேனி
யொண்கமகொண்டு சமணர்மெறி யகன்றி நிலைய
பவகதொலைக்கும் சைவசா தனததைப பெற்றான
பரிமதிதனை யுரைப்பவர்க்கேட் பவர்மெயஞ் ஞானம்
குவினதுவினை வலிமலைகோர் குலிச மாகக
கொளளுவார் ஆரணுகில நளனு வாரே

ஆகவிறுத்தம் யி கழிநெடிய க கோத்தனை நு தரு நுஅந் தள முறமும்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்துமூன்றாவது.

சமணரைக் கழுவிவற்றியாபடலம்.

அவதாரிகை, விருத்தம்.

வழுதிவெஞ் சுரத்தைக் காழி மறையவ ராற்றீர்த் தீசன
பழுதமக திருநீ றீர்த பண்புமுன் னுரைத்தே னிப்பால
குழுவுடன வாதித் தோற்ற குண்டரைப் பினனு கூர்த்த
சேறச் செய்த கதையினி விளம்பு வேனே.

வழுதிமனையாளுமநதி நியுமொருமையா யிசைந்து
மசிமைமிகுகாழியந்த ணைரகாடி
மலரடியிலேபணிந்து எமதரசனேயுமங்க
வளைவுமிலவாகவுஞ்செய்ததுபோலே
இழியுமமனனைவிகு குழுவீனுடனேயதஞ்செய்
கிடவுமெமதாசையென்று சொலமேலே
இசையுமவரோடிணங்கி மதுரைவளரீசன்முன்பிசை
இணையுமவிவேகனைக கியமனனே
அழிவுசெய்யவேணமுதும் அருளசெய்கெனவே தநீவி
அறையுமவகையெநஞ்சிறைத சரிதானே
அரசனுடனே மொழிந்து கயவருடனேயெதிர்த்து
அகமகிழுவிஞ்ஞவிந்த கழுவேறி
விழுவரெனயெவிணின்று மொழியவுடனேயிறைஞ்சி
மிகமனதிலேயுலகது மதுநாளில
விபலரசனேநிணர்ந்து சரியெனவுமோதவந்து
விரிமனையிடேலயிருந்து மகிழ்வாரே.
சமணமாசர் நாம்கண்ட கனவுநிலைகூறல்.

விருத்தம்.

இப்படியோ சித்திருக்க வமண ரில்லத்
தேந்திழைமாற் அழலசிதற நோக்கித் தென்னன்
வெப்பதற்ற மலையொருமைந தனுக்குத் தோற்றீர்
வேகதனும்பு தியையணிநதுக கனையி கழந்தான
வைப்பிலுமக் கிருபபிடமே தெனவே காழி
மறையவரை வாதிஸெவலை வெழுந்தார் பின்னும்
கைப்பணுகுக் கண்ணடி யோயாக கண்ட
கனவுநிலை கேளுமெனக் கழறு வாரே.

சங்கராபரணம்

பலலலி.

கண்டகனவினைக்கேளும் குண்டரேயாடிகள் கண்டகனவினைக்கேளும்
அநுபலலி.

கண்டகனவையென்னென்று விண்ணிரைக்கலாகுமென்று கண்ட
சரணங்கள்.

- க அநதமிருந்தநம்பள்ளி யுத்திருவிளலக்களுஞ்சி
மத்தசுடையரும்ரீற ணிகதமெப்பரும்சூலஞ்சு
மத்தவருககண்டபூணம் கந்தாரும்புலித்தோலபு
ஹேந்தவருமாகச்சிலர் வகதுவகதுலாவும்படிக்கண்ட
- உ தண்டசேகோவணங்கட்டிக் கொண்டவருஞ்செககையிற்
மண்டலதரருந்தொங்கும் குண்டுகைக்கைப்பருகதலை
முண்டமானவரும்ரீல கண்டனாமத்தையெசொல்லிக்
கொண்டுவருவோருயிக்கு மண்டுவகதுலாவும்படிக்கண்ட
- ஈ மத்தசெமொன்றுவந்து சுற்றிவணைகதுநது
பத்தரானவர்களைத்து ரத்திமுடுக்கிப்படிப்பவ
னத்தையுமழித்துவண்டி னத்தையெழுப்பிப்பிண்டியைச்
சுத்தமாவேருடனெப நித்தெறிகதுலாவும்படிக்கண்ட
- ச மூவிலைக்கழுப்பந்தியி லேவிழுந்துக்களுக்குயிர்
போவதுகண்ணிரைக்களும் ஆவிதமொறிமெத்தக்
கூவிமார்பிலடித்துக்கொண் டேலிழியில்ரீப்பெருகப்
பூவணியுக்குழல்சோரப் பூவில்லீழ்த்தழவுகங்கள் கண்ட

சொப்பனக்கூறிக்கரிபாம் பாவையேவித்
தோற்றமும்முன் னோர்கப்பட்டபாடுகண்டிர்
இப்பொழுதோர் சிறுவனல் வலியிழந்தீர்
இன்றைகல் கன்றலவென் றுரைத்துப் பின்னும்
கைப்பிடித்து மிழுத்திடப்பெண் டர்சொற் கேட்டல்
காரியமன் றென்றுரைத்துழ் வழியே செல்ல
அற்பர்கள்பச் சோத்திமுன்ம யூரஞ் செல்லல்
ஆவதுபோல் ஈடக்கமறித் ததைகு வாரே.

இதுவுமது.

தடுக்கையிலே கடககின்றிர் உமக்கு நாசம்
தலைப்படுமென் றரிவையர்கள் சபிக்கக் கண்டும்
கடக்கையிலே பட்டிமுத்தர் தடுக்கப் பார்த்தும்
நான்மாடக் கூடல்வந்தோ ரிடஞ்சே ருக்கால்
விடைக்கொடியோன் றனைவணங்கி ஞான பூர்ணர்
மீணியவரும் போதுமறித் தமணப் பேய்கள்
அடுத்தரசன் முன்சென்று சனத்திற் காழி
அத்தணர்வீற் றிடப்பொறுக்கா தமைகின் றுரே.

காதலம்மக்கிரியை ஆதி.

- க பாருஞ்சமணர்களுள் ஸோரும்ஞானபூர்ணரைப்
பரிகாசம்பண்ணத்தொடுத்திசை யொழித்தார்
மேரும்மழலைவின்னம் திரவுயிலகம்மத்தன்
நீயோளங்களுக்கெதி ரென்று பழித்தார்
- உ கொம்பிற்காக்கைகயேறப்பளம்பழம்விழுவின்ற
கொள்ளையல்சாறுவன்வித்தை மிக்கதோ வென்றார்
நிம்பமாலைவனைத்தொ நம்பிணிதீர்த்தோமென்றோ
நீதர்வத்தைவடையத தக்கதோ வென்றார்
- ங உக்துமநீர்வண்டுஞ்சென்று ருந்தோறுமெழுத்தாக
உண்ணியதுபோலுன்தன் வித்தையெ யென்றார்
செக்துமசாம்பலைநீவி மந்திரமுமருந்தும்போல்
தெட்டித்தென்னன்சார்த்த ணித்தையெ யென்றார்
- ச எங்கள்மகதிரத்தையும் உங்கள்மந்திரத்தையும்
ஏட்டிசெழுதித்தீயிற போடுவ தென்றார்
அங்கிவிசேலவேகாமற் தங்கிவதெவன்றதென்
தல்லாதவர்களைத் தோடுவ தென்றார்
- ரு 'இக்கூடலிலேசெய்யத் தக்கதன்றிசனில்லா
விடத்திற்செய்வதெயெங்கள் காரியம் என்றார்
பக்கத்தொருதலத்திற் புக்கிருந்துநாமவாதம்
பண்ணிச்செயிப்பதுவே வீரிய மென்றார்
- க மண்டிககர்ப்புறம்போய் மண்டலாதிபன்முன்னே
வன்னிவிவிட்டால்வெளி யாமென் நெழந்தார்
தண்டிற்சண்டைக்குப்போனால் மெண்டிசொன்றென்பதெனச்
சமணப்பேய்களின்னுபார்ப்போமென் நெழந்தார்
- எ பட்டணத்தாக்கேனவத்தில் லீடமா யொருகுழி
பறித்துச்சேத்தலைப்புலை யார்பா ஈட்டினார்
கட்டுக்கட்டாகவிற கிட்டெரிமூட்டித்தக்கன்
காரிகையார்வயிற்று மிட்டு மூட்டினார்
- அ காவினுயினரையன் சேடையிகழ்த்திகழ்ந்து
நாமெசெயித்திடலா ருமென் நெண்ணினார்
ஆபுஞ்சம்பந்தரெண்ணி ராவிரத்தொண்டர் குழ
அரசனுத்தெவியமைச் சொடு நண்ணினார்
- க தன்பாணுந்தியேயெ ழும்பியோடுங்கன்றின்பின்
தாயாம்பசுத்தொடர்கத துபோல் கடினார்
அம்பலத்தாடுமீசன் நளபிள்ளை செல்வழிக்கொண்
டங்கவற்கண்ணியோடும் வந்து கடினார்
- ஐ தண்ணுரும்பச்சோலையில் எண்ணுபிரம்பேர்களும்

- தங்கன் டெதிரககளை வெவ் வேறு குறித்தார்
திண்ணமுடையோகம் பண்ணுதல் போசெரிபும்
தீயிடையிலவ்வோலை யாவும் கிதைத்தார்
- கக கூடுமெரிவிலிநி மேடனைத் துங்கரும்பின்
கோதையெரிசதுசாம்பலாக மோக்கினர்
வாடுமுதத்தேமீள்ளம் சூடுமும்பிடத்திகக
மார்ந்தாரகண் பிசிரிக்க மானம் போக்கினர்
- கஉ சத்தியவேதப்பொருளுரைத்தபுஸ்தகத்திலே
சம்பந்தமூர்த்திகன்கயிறு சாத்தினர்
பத்தியுடனமுத ளித்தவண்ணபேர்கண்டு
பரியாயவ்வேட்டையவ்வெரியிற் சேர்த்தினர்
- கங நீரினிலிட்டதுபோல ஈமருவப்பாண்டி
நிருபனுத்தேவியும் மைச்சனும் கண்டார்
சோலினங்குருளுன பூரணகர்ப்புகழ்த்து
சிந்தையிளவிவ்லா வானத்தன் கொண்டார்
- கசு அத்தவேட்டைப்பண்டுபோல் அத்தணர்கோன்கொளப்பார்த்
தமணர்குறும்பாடுகள் போலே கத்தினர்
சிந்தையுழ்த்துதங்கள் மானமிழர்துபின்னும்
தென்னன்சபைசிரித்திடப் பித்தறினர்
- கடு இன்றெம்பசசேலையெனவே சிந்ததல்லாமலே
எழுதியிட்டவோலையாத் திரம் கெருப்பினால்
கன்றிலேகாமல்ரீரில் நின்றவண்ணமானால்
கற்றருதுவித்தையா மென்று செப்பினர்
- கஈ இன்னம்வேகவதிரீர் தன்னில்விடுவோம்பிட்டால்
எதிர்க்குமேடெவல்லுமே டாமென் றிழிந்தார்
துன்னுங்கடலேநோக்கிச் செல்லுமோலையேயினித்
தோற்கும்லையாமென்ற மணர் மொழித்தார்
- கஎ வெற்றியடைத்தவர்க்கு மற்றவர்களடிமை
வேலையெய்வதென்ற மணர்கள் புகன்றார்
சித்தமகிழ்த்துவேத வித்தகருங்களுக்குத்
தெண்டமிதுவோன்றாக் கேளுமே பென்றார்
- கஅ மாயபன்றோடரிய லீலகத்தானருள்
வலியாலையாமுங்களை வென்றதே பென்றால்
குலமுடையகழுமேலையுங்களை வெல்லாம்
துக்கிப்போட்டுவிடுவ தெம்வழக் கென்றார்
விருத்தம்.

இத்தலிதம் வரையறுக்கச் சமண சுவ்வா
ரிணக்கினரும் உலிப்பட்ட தலித நித்தே

மத்திரிதச் சர்க்கள்பலரை யழைத்து வைர
மரத்தாலே ஞானமுனைக் கழுச்செய் வித்த
வத்தரசன முனப்பாட்டக் காழி வாழும்
மறையவர்பார்த் தினிப்பூதி சாதனம் பெத்
றைதெழுத்து மோதிவினை யகற்று வீரன்
தறைந்திடக்கேட் டமணர்வெருண் டறைகின் றாரே.

இதனானு.

வன்னியில்முன் வென்றனமே சலத்தில் யாதாய்
வந்திடுமோ வென்றெமைப்பார்த் தன்பாய்ச் சொன்ன
திக்கிலைவிட் டகலீ நினைத்த தன்றி
இனியும்வா துனைப்பரிதற் கேது வாகப்
பன்னகமும் எப்புமணி வேர்க்கா ளாள்
பசுவே சொன்னதெனச் சமணர் கூற
அக்கிலையே வையையநதி பெருகிப் பொங்க
வதன்கரைவத் தனை வர்களும் அடுக்கின் றாரே

- க நாகபூஷணனுக்கன்புண் டாரினவரேசமணர்
நாலிரண்டா யிரம்பேறு மடுத்தார்
வேகமாமத்திரித்து வையை வேகமவித்தேடெழுதி
மீண்டுமுன்போலையநீரில் விடுத்தார்
- உ ஆரணமேசத்தியமானும் காரணனெதெய்வமானும்
ஆற்றுநீரெதிரேசெல்ல வேண்டிப்
பூரணஞான சம்பந்தர் நேரேபதிகம்வரைந்தப்
புனலிலிட்டுவீற்றிருத்தார் நீண்டி
- ங ஆலவாய்சன்கருணை யாலேபாசம்பற்றியிழுத்
தாலெனவேடெதிரேறக் கண்டார்
கோல் நிறந்தவர்விட்ட நாலிரண்டா யிரமேறும்
குணகடற்சேரக்கண்டுள்ளம் பிண்டார்
- ச நீடியஞான சம்பந்த ரேடெதிரேறத்தெறிந்து
நிர்ச்சரான்மலர்மழைபொழித்தார்
நாடியதொண்டரானந்தம் கூடவுமமணர்க்குள்ளம்
நடுகிடையேதுயர்க்கடல மிழந்தார்
- ரு மன்னவனுக்கற்புடைய மன்னவனுக்குலதர்ம
மத்திரியும்பார்த்துநடிக்கி ன்றார்
அக்கிலைதொண்டர் சம்பந்தர் பொன்னடிபணிந்தம்பரத்
தம்பரமெறிநதுபிடிக்கின் றார்
- சு நின்றமான ராமநாணம்போய்க் குன்றியவமனரெங்கள்
கெறியழிகதுதோறறதனூல நீரே

வென்றவராவீரென்றெதிர் சென்றுரைக்கப்பார்த்தக்காழி
வேதியான்புடனோக்கி னுரே

சமணர்களுக்கழுவேறுதல்.

விருத்தம்.

கடைக்கண்ணாற் சம்பந்த மூர்த்தி யினனம்
காணுவோ மென்றவரைப் பார்த்து நீரேன்
உடுக்கடித்து கூர்வாளால் இறந்து போனீர்
உமதீச னடிக்காளாப் பிழைப்பீ ரென்ன
முடுக்கிழந்து மூக்கிழந்து அமண ரான
மூடர்க்கேட்டருஞ்சிறிய மைந்தா லெக்சட்
கடுக்குமோ நீயுரைத்த தெனவே கொட்டம்
அடக்கினார் கழுவேறத் தொடங்கி னுரே.

அடாணா, ரூபகம்.

பலலவி.

கழுவிசேறினா முனை முகசுருகக் கழுவிசேறினார்

அதுபல்லவி.

குழுவுடனேச மணரெனும்பொய்மைமொழியுமிகுநா ளாவிரவரும் கழு
சரணங்கள்.

க திலைகொளுமான முடையோர்தக்களே உலியவேயேறி யுயிர்பதைத்திடக்
உ னுய்யபூதிகண் டிகையணிந்தவர் கைவினாறுககித் தூக்கியெறி யக் கழு
உ ளுதருஞ்சீடர் பயந்துசிலர்வி பூதியணிந்து பிறப்பைவென்றிடக் கழு
ச ஈட்டும்நீறுகிட் டாதவர்பசு மாட்டின்கோமயம் வாரிப்டு சிடக் கழு
டு மற்றிம்மூன்றுகிட் டாதவர்பூதி நெற்றியுடனே நெற்றிதாக்கக் கழு
சு பாசமறுக்குங் கோமயத்தினைப் பூசும்நெற்றியில் நெற்றியொற்றிக் கழு

ஞானசம்பந்தர்வடுகாணச்செல்லுதல்.

விருத்தம்.

சீடர்களல் லாமல்மற்றோ கழுவி சேறிச்
செத்தவரைச் சூழந்துகரி நாய்கர கனகள்
கூழுவந்து பிடுகுபுணைக்கண்டு தெனனார்
கோன்காழி வேத்தரைத்தாமுந் தெனிரே நிச்சென்
ரோடியுநன் னீரிஸ்டட வேடென் கேசென்
அறறதென உமதீசன் அருளா லினறெம்
ஏடுவரு விப்போமென நெழுத்து வையை
யினகரைநோ டேநெர்மிற கினிறசெல் வாரே.

உசாணி, ரூபகம்.

பலலவி.

செல்லுகின்றனரோ யமணரை வெல்லுகின்றனரே

அதுபற்றி.

செல்லும்வழிபிகோர்	கொல்லியிலான்மேய்க்கும்	
வல்லவரைக்கணடிவ்	வெல்லியிலிசேஷம்	
மல்லனுண்டோவென	கல்லவரையொன்றும்	
இல்லையெனவவர்	எல்லவருஞ்சொல்லச்	செல்லு

சரணங்கள்.

எத்தலிதத்திலும் இத்திடத்தோர்வி சேஷத்தெரிபெனச் சித்தைகொண்டீசை
கந்தரன்புகழ்ப் பித்துபதிகமொழித்தமிழ்மிகவும் மகிழ்தன்புபுரிந்து

செல்லு

பாட்டின்மேலுந் பூட்டிமான்வினவக் காட்டற்சுயம்புகரீட்டக் கண்டன்புபுர
ராட்டித்தாழ்ந்துசுற்றிக் கோட்டியெதிரிநிற்கக் கேட்டரசன்சேனைக் கூட்ட

செல்லு

(முடன்வர

கண்டுகையுத்திரிபுன் ாமும்விளங்க தொண்டர்கன்பரவி பெண்டுகையும்குழ
தன் ானமணி மண்டுஞ்சிலிகைமேம் கொண்டிதமதேடு கண்டிலிகார்த்து

செல்லு

விருத்தம்.

பாதையிலே கண்டலிங்கத் தீச னாற்றுப்
பத்துமதி கண்டலக் தணாரத் தோன்றிப்
பூதியெடுத் தெமக்கொளைய மைந்த னாகப்
பொருத்துவா பெனச்சாத்தி நிற்க முன்னுள்
ஓதருமெஞ் ஞானமுளித் தோனெனத் தாழ்க்
அற்றெனதே ழுங்குவக்த தெரித்தோர் நீரே
கூதலிநா ளுத்தருளு மெனச்சீ காழி
அத்தணர்கோன் தேட்கவவ ரறையின் றாரே.

இதுவுமது.

இனிபும்வெரு காளெமதி டந்தோ றுஞ்சென்
றிசைபாடிப் பின்னமீ டடையா பென்று
தனியேமத் தாசுமொழித் திம்மென் றேயக்
தணாராக வகதபக வான்ம றைந்தான்
தனிஅடனே ஞானபூ ரணரவ் வேட்டைக்
காவலற்குக் காட்டக்கண் மெவ்ந்து தாழ்த்தே
பெனதுபுகழ் பொறுத்தருள வேண்டி மென்றன்
பின்சுனார் காமியென வேண்டி னாரே.

அடாண ருபகம்.

க	முன்னவன்மலர்ப் பொன்னுகதொழு முனியரேயிசை	நீளும்
	தென்னன்சம்பத்த நின்னருட்கொண்டுசெய்ததின்னமும்	கேளும்
உ	சாட்டிபலிவகக் காட்டியேவன ரீசனுக்கன்பி	னாசை
	நீட்டிபவொளி காட்டியகும்ப கேளுங்கோவிது	மேசை

உ மண்டபங்களுங் கொண்டலைத்தொடு மாமதின்களுஞ் சமைத்தான்
 விண்டல்தொடு கின்றகொடியும் வீதிக்கரோ டகமத்தான்
 ச அத்தான்முதல் எத்தகாளுமே டகமென்றதற்கு உமம்
 வத்ததாலிங்கி னசந்தலிங்கத்தை மன்னவன் கணி தேமம்
 இ புண்டமணரைத் தீண்டியபாகம் போர்டிடப்பூச புரித்தான்
 வேண்டியங்கெயோ ராண்டுசம்பத்த வித்தகருட னீருத்தான்
 கூ அங்ககன்றுவி ளங்கியதிரு வாலவாய்க்கது செந்தான்
 தங்கியசெல்லம் பொங்குமெஞ்ஞான சம்பாத்தருடன் வாழ்த்தான்
 எ சிலநினமிருத் தொருதினம்வட திசைவிளக்ககரு உண்ணி
 பலலிங்கம்களங் துதலமெங்குஞ்சென்று பாடவேண்டுமென் தெண்ணி
 அ கன்னிபுரேசன் தன்னையங்கையத் தண்ணிவட்டினிற் தெழுந்தார்
 நன்னலவா மன்னலேபெற்று ஞானபூரணர் நடந்தார்
 கூ அரசனும்கற்பு கடையகளுத்தனி உமைச்சனுக்கூட கடக்க
 பிரிதலைநினைத் துருகிவின்பமும் பின்புருத்திருன் னீடுக்க
 டி தம்பிண்ணவரும் உண்புனவரை சம்பந்தசுவாயி காண்டு
 அன்புநீக்காத பண்புடன்பூதி அணித்துகண்டுக புண்டு
 கக சத்ததம்நில கத்தான்றிருத் தாயையேநீக்க ளன்றும்
 சித்தையிசைம தந்திடாயைகைச் செட்பிரிக்குமி னென்றும்
 கஉ அருள்புரிந்தவர் நடக்கமம்மொழிக் கஞ்சிமுகரும் ணித்தார்
 திருவளரும அரைக்கருக்குத் திரும்பிவந்துவத் திருத்தார்
 விருத்தம்.

ஞானசம் பத்தரெனு மதமா வத்து
 நாடரிய கதம்பவனத் தனிலே உண்ணும்
 ஈனமுறுந் சமணரெனுத் தருக்க னைக்கின்
 டெடுத்தாரீ றுக்கியள்ளித் தூத்தித் தேன்னர்
 கோனவனுக் கட்டிக் கொய்ப் பூதி கொண்டு
 கூ னுடன் வெட்டமுத்தித்தக் கழி செந்தார்
 மாநிலத்திற் இடையுடைட்டோர் கேட்டோர் போசம்
 மன்னியிருத் தரணுகிற் றனனு காரோ.
 ஆகவிருத்தம் கக கழிச்செய்க் கோத்தனை உருக ஆகச அமுத்தம்.

அறுபத்துநான்காவது.

வன்னியுக்கணறும்இலிங்கமும்அனமுத்தட்டம்.

அகதாரிகை.— விருத்தம்.

முன்னவன் திருச்சம்பந்த மூர்த்தியாநாயகனரைக்கூர்
 அன்னியகமுடு வந்திட்ட னுத்திரகு னாத் தேனட்டாஸ
 மன்னியவ னிகக்கன்னி மனைத்திர லுச்சாக்கியான
 வன்னிகுப மில்ககத்தந்த கருவந்த தீனிசதோக்கேனே.

M. ANNAMALAI UPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
 BESANT NAGAR, MADRAS-90

மோகனம்

- க திருமாமுனிவோரே யறியுவிர் ஒருகூதையநீரே கடற்புறத்
தொருநகரத்திற்குடி புள்ளவொருவணிகன்
திரவியகதனக்கொலை செய்பவொண்ணுத்தனிகள்
- உ மைத்தரிஸ்ஸாமையாலே கற்புள்ள பைத்தொடியோடன்பாஸே பலதர்மம்
சிறுதையுடனுவதது செயதுபிட்டுனொருமாத
வநதுசிக்கக்கண்டன்ன மடிழ்ச்சிருக்கின்றபோது (மணம்)
- க ஆவன்மருமகனென்போன கூடலிற் பவனமுடையோன் முன்போர்மா
எவருமறிக்கிடச்செய் திருப்பவர்க்கேழுயன்று
தவமுணர்கதுபொற்றபெண தன்னைக்கொடுப்பென்று
- ச பலபெ. க்துக்களுமறிப மொழிந்தவன சிலசிலதினக்கீழிய ஊழ்வினே
வலியுடையநத வணிகனுயிரிற்றக்கத்
தலைவியும் துணிந்தவன் தன்னுடனேயிறக்க (செய்தியை)
- டு பரிமிருகைவர்க்குமடுத்தசு செயத்தரும் கடனைபெத்துக்கள் முடித்து அச்
உடனேமதுரைநகர் உற்றமருகற்கோலை
விடுக்கக்கண்டதிறந்தீடும் விவரமறிக்கிப்பாஸே
- க இச்சிலத்தெனக்குரிய மாமனே பென்னவிழிநீர்சொரியக் கரைந்தபின்
தன்னிருபிட்டம்விட்டுத் தனிவழிகொண்மொமன்
தொன்னகரத்திலவந்து தோன்றினுனமுல்லைத்தாமன்
- எ மாதுலன்மனைபுகுந்தான் கிளைஞர்வத் தாதரவோதவிருத்தான் ஒருவைகல்
காத்தலியோடெழுந்து கதம்பவனத்தைகண்ணி
மாதிருமணஞ்செய்யும் வண்ணமனத்திலெண்ணி
- அ கேளுமாமனீட்டும் பொருள்முற்றம்ஆளி ன்றலையிலீட்டு வகைகொண்டு
சூழும்பரிசனமும் தோகையுந்தானுமாக
நீளுமொருவைகலில் செழிந்தாரம்பேகமாகத்
- க துக்கமுடனேகடந்து வருகையிற் செங்கிர்வானமறைத்து இருட்டக்கண்
டிங்கிருநதுபோவோமென் நேமனதில்நினைத்து
புக்கமிருகத்திருப் புறம்பியத்திலிருந்து
- ஐ கோவிதுக்குமுன்னாடி புகழ்மிகும் கூவகநீரிலாடி அங்குற்ற
மாவலங்கொண்டதொரு வன்னிமரத்தின்பக்கத்
தாவலோடன்னஞ்சமைத் தருத்திவிருத்தார்மிக்க திருமாமுனி

விருத்தம்.

அத்தலத்தி சன்கோயில் மருங்கு லேசார்ச்
தவ்வணிகள் உறங்கையிலுழ் வினையி னாலோர்
பைத்தலைநா கக்கடித் திறந்தா னத்தப்
பைத்தொடிகண்டவன்பாஸ்வீழ்த் திரங்கிரண்டு
கைத்தலக்கொண் டிரத்திலுறைத் தழுது சொர்த்து
கணையேறண முதுமையில் டோல்வாய் விட்டு
முத்துமுத்தா கக்கண்ணிர் ஒழுக வோங்கி
மொழிவென்றுள் தனியேநின் மழுகின் றுனே.

தரு கெண்டை, சாபு.

க	எத்தன் னாயகனெ யென துகண்மணிபெயென	பிராணநாதா	என்
	தா னைதன் னுவித் துணை மருகாவென நன்	பிராணநாதா	
உ	செய்யவணிதக ஞுலமணிபெயென் நன்	பிராணநாதா	ஒரு
	பையரலினவாபிற படமுதந்தாயோவென	பிராணநாதா	
உ	தேகத்தைவிட்டு நிழலிருப்பதுண்டோ	பிராணநாதா	நாக
	லோகத்திமின்னுரை கமந்நடந்தாயோ	பிராணநாதா	
ச	விண்டலத்தாளனமின் னுரைத்தழுவுகோ	பிராணநாதா	என்னை
	மண்டகத்திலுவிட்டு எஞ்சித்தேகலாமோ	பிராணநாதா	
ரு	தென்புலத்தம்மாளைத் தேவிபுடனகண்டு	பிராணநாதா	அவர்
	தம்பெருந்தோளுறத் தழுவிப்பணிகதாயோ	பிராணநாதா	
சு	உன்னுடனேநானும் கூடவாராமலே	பிராணநாதா	கீ
	தன்னந்தனியெசென் நெனைபெற்றாயோவென	பிராணநாதா	
எ	உற்றவரிசை மருமகனுனதால்	பிராணநாதா	என்னை
	பெற்றவர்கோற்ற பயனவகவகதுறமதோ	பிராணநாதா	
அ	இக்கவிதன்ம் வருமென்றேழான்றோகன்	பிராணநாதா	மாயந்த
	தத்தோவரியப்பணிதுடோலுண்டோ	பிராணநாதா	
க	பெற்றவன்றேயுளக் செனைமனைவியாய்	பிராணநாதா	பல
	சுற்றததார்முன்சொல்லித் துணைவிபுடன்மாயநான்	பிராணநாதா	
ய	அப்படிப்போலெந்த னூருபிர்கீபோக	பிராணநாதா	கரனி
	ருப்பதுளாபமோ நின் பின்னேவாராமல்	பிராணநாதா	

விறுத்தம்

அரியதுணை விழத்தவன்றி லெனநோ குக்கால்
 ஆதவன்றோன் றிடவீசன றலந்தோ அருசென்
 தருமைபுடன் பாடிவரு குஞ்சம்பந்தர்
 அத்தலம்வத் தொழுமட்டுசென் றிதவெலகக் கேட்
 டருகிவ்வுருவ கன்னியைப்பார்த் தியாரொன் த் தாழ்க்
 தாநிமுதல் கடத்ததெலாம் எடுத்தோ தத்தேர்த்
 தரவுகூர்த் திறந்தவணி கன்மெய் யெனகும்
 அருமருந்து வடிவாப்பார்த் தருள்கின ருடே.

கழிநெழல்

லேதியர் தக்கோன் அருட்கண்ணைத் திமிழன்
 விஷங்குறித் துறங்குவக் தவன்போல
 வீய்த்திடும் வணிகன் எழுத்துகன்னிபுடன்
 மெல்லடி பணிந்துநிற் சூங்கால்
 மாதுலன்மகளா யிறுந்துதன்னன்பன்
 மாண்டபோ திலுமவன் சீவன்
 வத்தபோ திலுமெய் திண்டிடாக்கற்பின்
 மகிமைபார்த் துனதமான்பெண்ணைத்

தாதுமூல்லைத் தாமனேகொண்டு

தனிவழி நடக்கொணுதித்தத்

தலத்திலேதானே மணஞ்செய்தேகெனவென்

தமர்களுஞ் சாட்சிபு மின்றி

பாதுசெய்வதெனக் கிணறிதுவன்னி

இலிங்கமுஞ் சாட்சியாச்செய்யென்

நின்னருள்பொழிப அவ்வகமணஞ்செய்

தேவிடை கொடுத்தனனே

பூரிகலியாணி ஆதி.

(ர்த்தான்

பூமணஞ்செய்துவணிகன் நடந்தான் திருப் புதம்பியம்விட்டாகவாய்வந்தம
மாமன்மகளைவேட்டதெரித்து கிணைஞர் வந்துவந்திடக்கண்டின்புற் றிருத்த
தன்பொருள்மாமன்பொருளுஞ்சூட்டிவாணிகத்தன்னைச்செய்தளகேசைபோல
இன்பமுடனேயிருக்கும்போது மக்களை இருவரும்பெற் றுவளரும்போது (டடி
மூத்தவள்பிள் ளைதுஷ்டர்கள் கீழ் இளையமொய்குமல் மகனுடனே காடி
வாய்த்துவிளை பாடலசெய்யுற காலைஇளையானை மமந்தனைச்சீறியடித்தார் மேலே
பெற்றவன்மூத்தான்மமந்தரைவைதா ளதற்குபதலியானை மூத்தவள்வைதாள்
எத்தலமெச் சாதிவார்க்குப் பிறந்தாய்யோவர்காண மணஞ்செய்து சிறத்தாய்
என்கணவனுக்காகைகொண்டெய்தாய்தாழ்க்கெதுவாயும்வீறுமென்றுகிணத்தாள்
அங்கிமுன்மணந்ததுண்டோவென்றுள் சாக்கிபாருன்கொப்பியென்றுபு கன்று
புங்கமாஞ்சம் பந்தராளாலேஎந்தன்புருடன்புறம் பியத்தன்பாலே [என்ன
லிங்கமவன்னி மரக்கிணறின் முன்னஞ்செய்துகேருமுன்ன சாக்கியென்று சொ

லிருத்தம்.

இளையாள்சொற் கேட்டுக்கைத் திதுபோல் கேர்த்தி

இலையுமணத் துக்கெற்ற சாக்கி சொன்னாய்

வளமிகுமச் சாட்சிகளின ருதிக்கு மாகில்

மணஞ்செய்த துண்மைபென மூத்தாள் கூறத்

தளர்வொழிமேல் விரல்கெரித்து வயிற்றில வைத்துத்

தனதுகண்ணிர் ஓடவிதன் துடிக்க காணம்

கொளவழுது தெய்வமேயென் செய்வே னென்று

கூறினாள் மனதுதழி மாறி னாளே.

லிருத்தம்.

அன்னையிதா மாய்த்தெழி பேணுக் காரான்

டன்றொருவ ணிகனுக்கம் மாணுத் தோன்றி

உன்னிவழக் குரைத்தாரிமை யளித்தோ னேயென்

றுணவுறக்கம் கீக்டியம்பொற் கமலத் தேய்த்தன்

மென்னைமழிற் றன்மணத்த தற்குச் சாட்சி

பென்னநின்ற தாருவுக்க பழகீ யும்வத்

தித்திலைகா வாவிடிவா னிறப்பே னென்றே

ஈசன்முன்வத் திறைஞ்சிமொழித் தேத்தி னாளே.

அடனூருபகம்.

- க மாதவரேவணிகன் சின்னமனையான் அன்பினுலே கரைந்
தே தல்கண்டுபரிசுதர ஸவையுடையான் அருளாளே
- உ முன்னுளிற்செல்லிய சாட்சிகள் மூன்றும்பாருங்காண அலை
தன்னுள்வந்துதிருக் கோயிறுசேனத்தனிற்றோண
- உ அப்போதினையான் மூத்திரும் அரிவையுடனசேர்ந்து தெண்டர்க்
கெப்போதுக்கருணை பெய்திரும் ஈசன்முன்னேதாழ்ந்து
- ச வனனினைநிலிமகம் எத்தன்மணத்திற்சாக்கியுடைய தனை
முன்னேபரேனையுரைக்கக் கண்டுமூத்தாள்நன்னமடைய
- ரு எககேயுள்ளதருவுக நெறிலிங்கத்துடன் விளங்கச் சாட்சிக்
கெகேவந்தவதிசயங்கண டெல்லோர்களுமயங்க
- க அண்ணலிடத்தன்புக் கற்பின திசயமுங்கொண்டு தெற்றிக்
கண்ணனினையாட்டுச்செய்த கருணையையுங்கண்ணி
- எ பூத்தநகரோர்யாஹும் புத்தந்தானந்தத்தாழ்த்தார் கேளும்
மூத்தாள்மட்டுந் துன்பக் கடவுளாழ்கியதினாழ்கதாள்
- அ ஒதுமவணிகன்மூத்த வளுடனே சினத்தாலே பொல்லாப்
பாதகத்திவளாமென்று பழித்துச்சொல்லிமேலே
- உ பழுத்தநவள் தனை வினாய்ப பழுதுரைக்கப்பட்டாய் எனத்
தழுவுமனையனையான் அல்லெனத் தள்ளியிகழ்கதிட்டான்

விருத்தம்.

இன்னவா தறித்தினையாள் கணவனைத் தாழ்த்
திரகதெனது கற்பைநிறுத் தின்னமாற் றானன்
பன்னையிலலா வெணக்கண்ணை யானான் காணும்
அவளுமுயி ரும்உடலும் போலவாழ் வேமென்
இன்னலகன் நிருவரும்அன் புற்று வாழ்த்தார்
இவர்களுடன் வசியக்கே னுஞ்சி றந்த
தென்னசொல்வென் பதினாறு பேதம் பெற்றே
ஈசனடி தொழுதுவீர் நிருத்திட்டாரே.

நிருவாஸ வாய்க்கடவுள் வினையாட் டெல்லை
தெரிந்துகூ னாரைத்தபடி கடத்திற் றோன்றம்
வாமுனிவர் வசிஷ்டாதி முனிவர்க் கோதி
மகிழ்த்துருகு பானையுமக் கயற்கண் பாகத்
தொருவனையும் நினைந்துபா உசம டைந்தே
புன்மைபா னத்தமுணர்ந் திருத்தா ரித்தத
புரைசெய்வர் கேட்பவர் ரொட்டுப் பேதம்
ஒத்தவாழ்ந் திருத்துமுத்தி யறுவந் தாமே.

ஆகவிருத்தம் எ கழிசெய்க் க தரு ச ஆக கஉ கச வதுமுற்றம்.

அறுபத்தைந்தாவது.

அருச்சுணைப்படலம்.

அவதாரிகை.

மங்கைதனமணச்சாட்சிக்கா வன்னிகூவமிலிங்கம்முன்
தங்கியதுவரத்தேனாகும்ப சம்பவந்தமவாகுள்ள
பங்கவமுனிவர் பூசை புரித்தவருடனே கூடற
சங்கரனமுன்போய்ப்போறறுஞ் சரித்திரமினிச்சொல்வெனே.
விறுத்தம்.

கும்பமுனி தமைமனையா னுடனே சினைத்
கூர்சுவசிஷ்ட டாநிகள அச்சித் துக் கூடல்
எம்பிரா னுடனேக்கேட் டெங்கள் காதுக்
கிசைந்துபோல் கண்களிப்பக் கண்டி னைஞ்சி
இன்பமுற வேண்டுமென மகிழ்ந்தெம் மூள்ளத்
தெண்ணியவா றுரைத்திரென றுரைத்தவ் வாறே
அளபுடனடோய்க் கண்டுதெரி சனஞ்செய் தேத்த
லமென்றார் ஐக்கணஞ்செல வேமென் றுரே.

இதுவுமது.

மங்கலநாட் களர்க்கவகை யாழக் காசி
வள்ளலைத்தாழ்க வரம்புலனும் மதுரா நாதன்
பங்கயத்தான பட்டபெழுத தைத்து மோதிப
பணிந்துடனார் மெழுகதுதவத் தெர்மேற கொண்டு
புங்கவதெய் லவதவக னுதத வத்தோர்
பொருதுவனந் தீர்த்தகதி டோக்கி டோக்கிச்
செவகைக்குவித் தாகாச மார்த்த மாகச
செவலுவா தமக்ககஸதியர் செல்லு வாரே

நாதகாமக்கிரியைநிரிபுடை.

[பரண்

க ராக்கதனைக்கொல ராமனுக்கருள்விரு பாக்கன்றலமீதெரிவீழ்ந்திறத்தோ
டெண்ணியபடி மாறியபிறப்பினும் இதுபுனைசுலம்பாரும்
தீர்க்கமுடைய பசுவின்செவியிலிங்க மூர்த்தியுருவ மாயினோ னிரவினில்
நிருத்தேர்கடத்துக்கோ கண்ணமெனும்நிருத்தலமீதுபாரும் (ரோட்டிய
உ கற்கைத்திவின களையினீற்கார்த்திகைத் திங்களிர்கார்த்த திகைவிற்றே
கதைக்கத்தான் வளர்சொமநாதமெனும்கனத்தநிதினைப்பாரும்
அங்கமுடனே வேடனெச்சிலைபுண்ட சங்கரன்வளர் காளத்தியீதிட
வடிபெடுத்தாழக் காளியைவென்றநிருவாலங்காடிதுபாரும் (பவான்
க மாமரத்தினதீழ் ஒருத்திதவஞ்செய்காஞ்சி பாமிதுமால் காத்தலைச்செய்
மலாடிபுசித் தேத்திசின்னிடத்திருமாற்பேரிதுபாரும் (ருக்கு
மாமறைமெழி பெய்னைகடத்தகொன்றதத் தாமனசக்கைகூட்டியபறவேர
மறைபோதிய திருவோத்துரெனும்வளர்ப்பிதிதுபாரும்

- ச காறுமுடியுந் கொலமும் அன்னமும் காணருஞ்சடர் ளளரண னுமலிது கழுவுருக்கொன முருவர்களோர் குருக்கருக்கமுக்குந்தமிதுபாரும் (உல் மேலும் அழி யாமுதுருதமீ தாலுணடோன அத்தகாசுரனைக்கொக்கோ வீரட்டமிது புரமெரித்தோன திகை வீரட்டமிதுபாரும்
- ரு நித்தன்மழைத் தாடுகதிக்கலிது நித்தவர்முத்தி பெறுமாசுரிது சிதமங்கள் வாலும் பூசைசெயும்வெதா ரண்ணியமிதுத்தம்பாரும் இத்தரைமீ தரிபடனமுதற்பிரள யத்திறவா மலேசைகதீசனரேணி பேற்றியவா நிரண்டுபெயர் பொருளும் இதுசீர்காழி பாரும்
- சு மேவரியசம் பாதிசடாபுக்கள் ஆவ லுடனே பூசைபுரியவரம் ஈதருளும் மருத்துறைபுள் ளிருக்கும் லேனரிதுபாரும் பார்வையி லாகப் பூசுக்கும்மா பூரமிதுமக் கோமுருனிவர் பூசை பண்ணுந்திருக் கோட்டியீதம் பூசைபணுத்தம்புரம்பாரும்
- ள பானல்வெள்ளை நைதன் கொம்பினே ஈனமுதற் தாருகன்முறித்திடப் பணிந்ததைப்பெற்ற திருவெண்காடிதுதிருப் பணநாளிதுபாரும் குடி ஆனே முகத் தசரணைக்கொன நகை சாணன் பூசை புரியுஞ் செங்காட்டல் யாமிதுசெய்ந் தூய்யவனடியிலவே னுசசித்ததிதுபாரும்
- அ மதித்திமிஞ்சிது உனைத்தொடர் காலனை யதைத்தவனவளர் திருக்கடலூரிது வாரணத்தோ லுரித்தணியரன் வளர் வழுலுரிதுபாரும் விதித்தவனீக் திருகைலம்பெற்றரன் மதித்தகணடியூர் வீரட்டமிதுநெய்வி விழிபாலனன் கனை யெரித்தகொறுக்கைவீரட்டமிதுபாரும்
- க மாமனுக்கசத் தலைநகதமருமகன் றுமுறைபநி பரியல்வீரட்டமிது வளவிற்குடி வீரட்டருசலநகரனை மய்த்ததிப்பதிபாரும் மிது மாமண்டககண்ட லிங்கம்கிணறுவன் னி தாமதுசுடசி சொ லம்புரம்பிய வழுநிக்குப்பிரம கத்திவைத்திர்க்கும் இடை மருதுரிதுபாரும்
- ஐ எத்தமாமகந்தோறுமா லெர்பாவம் மய்த்திடுகைக்கை வளர்கும்ப கோண ஈனறவற்குப் தேசம்பரியுந்திரு வொகமிதுபாரும் மிது நேத்ரமர்ச்சிக்கும் மா லுக்காழிகொடுத்தோன் வாய்த்திடுமவிழி மழலை வீசிலகொண்டுதவம் புரியுமையாறெனும் நெடும்பதிவிதுபாரும் (தயர்க்கி
- கக சிலத்திகெசம்பவராமகன்மாதவன் நலந்தருந்தவஞ்செய்தருள்பெறுகின்ற திருவானைக்காவ லிதுமகிமைபெருகும் திரிசாசிரிபாரும் பலந்தருமிதி லாடியபேர்வினை தொலைந்திடப்பெருகியபொன்னிவீதிரு பா லுமறைபோர்க்கள் நிறைநிலங்கும்பண் புறமிதுபாரும்

விருத்தம்.

இவ்விழிமுத் தாரமென விளக்குந் சொணு
முதுதறக்கம் வழுக்கிமண்ணில வீழ்த்த தொக்கும்
தென்னவர்கா டிதுலுறும் வனகது நெனைச்
செய்வகதி சிறுவாய்க்கா லெனத்த டாகம்

சின்னகீர்க் குழியெனக்கே தகிபுல் சென்னச்
செழிக்கின்ற வாகைமஞ்சள் எனவ யற்கள்
மன்னியே ரைப்பாத்தி பெனவுக் தொறமம்
உகைபதீர் எனமுனிவன உருக்கின றுணை.
இதுவுமது.

பலசிறமால் கிரிகன்பாதி பகதி யாகப்
பைகுகளீசெம் போத்தும்பி னென மித்தப்
புலயிசைவெவ் வேறிருககும் உகையே போலப்
புட்களசிறு கெனத்தோற்றப் பாத்திவ் வாறு
நலமிசூத்த நாட்டுளம் சண்டு சென்றே
உயனக்கன விருத்தருக்தி மீண்டுமேலின்
டலவ நிக்குகொண் டேயலமாச்சென்றன் ளன்பு
தருகுமார் பலமுனிவர் வருகு வாரே.

விருத்தம்.

பாண்டியநாட நெத்தலகதன் டால வாயின்
பககம்வகது வையையையபார்த் திறைஞ்சி யாடி
நீண்டவன்போ லுயர்கதகோ புரமுன் றுழ்து
நியமமுட னுட்புகுதது வீதி தோறம்
வேண்டியே பணித்தெழுது கோயிற் சென்ற
விதிமுறையால பொற்கமலம் படித்தே யகஷம்
பூண்டுமதி புடனெழுத்தைத் தெண்ணி யாரும்
புகழ்க்கிடவே பலமுனிவர் மகிழ்க்கிட டாரே.

நுனிவர்கள் அபிஷேகம் செய்யல்.

இதுவுமது.

சித்தமுவர் தகஸ்தியரை முதலே ரெல்லாம்
தேவதாசித்தி விகாயகனை பணிகதே முத்து
தத்தியஞ்செய் தங்கயரண னம்மை தாளிற்
றொழுதுதககள் அஸபுகொதே தருணை வாங்கிச்
சுத்தியுடன் சோமசுந் தாலிவ் கத்தைத்
தொழுதகன்ற காாமேழித் தடுத்த நாளிற்
பத்தியுட னெழுந்தொழுக்க முடைமை பூண்டி
பரிசின்றார் அபிஷேகம் புரிசின் றுரே.

காம்போதி, சாபு.

பல்லவி.

(ரே

பூரணபிஷேகமுன்னுள் ஆறும்வருணன்போலேசம்பூரணமாச்செய்துமகிழ்தா
அறுபல்லவி.

ஆரணனுமே லும்வெள்ளை வாரணனுத்தேநீதிரு
ஆலவாபிலேவளரும் மூலவிங்கத்தனக்குச்சை வாகமப்படியே யோகமுனிவார்
அனேககுமாகவே பேசுமாக்கக்கடிப்
பூரண

சரணங்கள்.

க கெத்தமிசுத்தபிஸமுமோ காரதகொவியமும்முஞ்சா முதமும்புவின
 கிருதமும்பா லுத்தபிரும் மதுவுமிட்சுவின்ஸமும் கிளரொஹிச்சங்கவிபிரத
 புநிமசிழைதினீரும் சந்தனக்குழப்புமிருகமரமும் — கருப் (மும்
 பூரந்தமுழம்பும்பனி நீருமபிமந்திரித்த கொமகஸசீருமருத்திர சதமும்
 பந்தியாய்தின்றுயிரம்பே தககள் திரண்டார்ப்பதபோல்
 பத்திபூர்வமகமெப்பவாக் கொத்துருத்திரசுக்கமுதல

பண்ணுடனேமொழி தெண்ணரியதுகி

வண்ணனாகும்மொழிக் கண்ணனமெய்குளிர

பூரணபி

உ பொன்னிழைவலதிரமும் தூலும் மின்னுமணிப்பூஷணமுஞ்சாத்தி வரசு
 பூர்ணகத்தமுப்பச்சைக்கமபூரஞ்சவ்வாதுகுஞ்ருமப் பூமுதலாமவாசவர்க்கஞ்
 மின்னுமகாமலைபொளி துணனுமுத்துமலைமுதலசாத்தி கொணமை (சாத்தி
 மலை தம்பமலை வில்ல மலைபிருவாகுதி முதல்மலைவெவ்வெறுததொடுத்தச
 அன்னகுடம்பெய்தயிர்பால மின்னுஞ்சித்திராண்னம்அபுபம் [சாததி

ஆயும்பகூணங்கனிதேன பாயசம்தாம்பூஸமுதல்

அக்கமுடனபொற்க லக்கரிவகககரவேத்தியமுத் துக்கமகச்செய்து பூர

உ அர்க்கிபபாத்தியாசமபபீபம் கங்ககத்தம்நுமலர்கை வேத்தியம்தூ
 பாதிதிரபாத்தியாடி சோதிவேண்கவரிசுடைஆலவட்டமரித்ததேதம் வாத்திய
 முக்கியவைமு காக்கிவிவில்தெய் மிக்கவும்பூரணகுதியைப்பணிப் பூசை
 முற்றம்உத்திமகறையு சைத்தமனுவாயிரத்தால் மூவிலைவிலவார்ச்சுசேசெய்
 தக்ககருபபூரகிப முக்கியதெரிசனஞ்செய்து [தெண்ணித்
 தஞ்சமலர்க்கைமலர்கொண்டஞ்சாத்திக்கருணை

தத்திமிமெனப்ப ணிதெழுத்துசோம சுததரலிங்கத்தின் சித்தையிலுப்பப் பூ

விருத்தம்.

கும்பமுனி வசிஷ்டாதி முனிகோரன்பு

கூர்ந்திவ்வா நபிஷேகம் செய்த வாகத

தண்புனலும் நறுமலரும் கரத்தி லேகதித்

தாக்கள்செய்த பூசனை யின் பயனை வெள்ளி

அம்பலத்தி லாகமெயன் கரத்தி லீந்தே

அனைவர்களும் தத்தலைமேற் செவ்வக கூப்பிக்

கண்புனலூ நிச்சொரிய நின்ற னகதன்

கதிக்கின்றூர் நடம்புரிது துதிக்கின்றோ.

பாசு ஆதி.

க இத்திரன்பழி தொலைத்தருள்சோம சுத்தராசரணம் வெள்ளைத்

தத்திவின்சாபம் திர்த்தருளிலே கத்தராசரணம்

உ கண்ணம்போட வியைப்புரங்கண்ட வண்ணலேசரணம் கயத்

கண்ணைத்தென்னன்பெண்ணாகத்தந்தருக் கண்ணனேசரணம்

உ வேண்டுத்தடாத கையமணந்துகை காண்டவாசரணம் தவம்

நீண்டதொண்டருக் காகடித்தருள் பூண்டவாசரணம்

உச	கரியகுருவிக் குபதேசஞ்செய்த தரியினசரணம்	அன்பு
உரு	புரியும்நாரைக்குச் சிலனுலகளுள் உரியனேசரணம்	சொழன்
உரு	தங்குமாலவாய் நகர்க்கெலிலைகண்ட கங்கணசரணம்	
உரு	பங்கமுடச்சு தரப்போம்பெய்த தங்கணசரணம்	
உரு	சங்கததாருக்குப் பலகையீநதருள் சகராசரணம்	மிகுந்
உரு	தங்கத்திதியைத் தருவிக்களித்த புங்கவாசரணம்	
உரு	நேனைக்கரையெய்நியபரிபூரணசரணம்	தமிழ்
உரு	நேருமிலக்கணமதறிவித்த காணசரணம்	
உரு	நாசிஞ்சுநகத்தார் கலகத்தீர்த்தருள் நீடுவாய்சரணம்	இடைக்
உரு	காடன்பிணக்குச் தீர்த்தருள்மதி சூடுவாய்சரணம்	
உரு	ஓதநீர்க்கடல் மகரம்பிடித்த நீடுவாய்சரணம்	தய்ய
உரு	வாசநூருக் கருவியருந் தநீனசரணம்	
உரு	சம்புகங்களைப் பரிசுளாகிய சம்புவேசரணம்	மீள்
உரு	வும்பரிகளை மரிசுளாக்கிய நம்பினசரணம்	
உரு	தொண்டிக்காமன் சமந்தடிவடிக் கொண்டவாசரணம்	வளை
உரு	வுண்டவழுதி சரமகந்துகஞ் சுண்டவாசரணம்	
உரு	சமணரைக்கழு வேற்றியகூடல் நிமலனேசரணம்	கத்
உரு	பமைவடிகுமுச் சாட்சியழைத்த விமலனேசரணம்	
	விருத்தம்	

மாலயனுந் காணரிய கடவுள் நாமம்

வடிவுருள் மிலா திருநது முனவென அன்பு

சிலமிசு மடியார்க்கா விருநா லெட்டுத்

திருவினையா டலைசெய்த படியைத் துங்கால்

மூலலிங்கத் திருத்தருக்கெண் டெழுத்து சும்ப

முனிவசிஷ்டா திகளைப்பார்த் தெமைப்பூ சித்தல்

ஞாலமுள்ள தலங்கருயிர்க் கும்பி ரம்பி

நமக்குவகையச் சதெனதே நலிவ வாரே.

கழிநெழில்.

முன்னவன்கருணை புத்தகஸ்தியமா முனிவனைவருகென வளமுத்து
முளரியங்கரத்தைச் சென்னிமேல்வைத்துமுதுகினைத்தடவியெக் தனமநெர்
மன்னுநீயேயுன் மனைவியோவுமனகேர் மனமையாவருக்குள் தரிதாம்
வாமுனக்கொன்றும் இலையெனவிலிங்க வடிவுடனிருந்தன நிப்பால்
தன்னதுபெயரால் ஒருசிலலிங்கம் தாபிக்கவலிஷ்டாதி யோரும்
தன்கள்நாமத்தான் இலிங்கமுண்டாக்கித் தனித்தனிபூசெய் தேத்தி
மின்னிடைக்கயற்கண் ணன்பனைமூன்று வேளையுந்தொழுதுவந் தாங்கே
மெய்த்தபோவனமுன் டாக்கியம்முனிலோர் மிகமகிழ்ந் ததில்வதித்தன

குதமுனிவர்திருவினையாடற் றாணசர்வணத்தின் மனமைகூறல்
விருத்தம்.

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

BESANT NAGAR, MADRAS-90

மா முனிவர் வஞ்சிடாதி முனிமோர் தம்மோ
 டெதிராகப் பணிதேத்தி யுவர்சீட டாரென்
 றியம்விபகதம் விததுயர்ந்த ருநர் தாமும்
 சதுரர்களா கியவுககிர வீரிய னுதி
 தவத்தோரை நோக்கிஇந்; ச சரிதை கேட்போர்க்
 கதிபாவம் நீங்கிபந ப்மாவகு மென்ற
 டாகவிலை மீதி லிருந் தனைகு வாரே.

கலியாணி நாகம்.

பலலன்

மதுரபுரமகன்றிரு விளையாட்டுமொழிவார்டேட்போர்
 வாகிக்கவைப போர்செருதும் சுகிருதம்
 அநுபலலன்.

சதுமகையும் விதியும்நெடுமும் சதமகன் முத லான விண்ணோர்களுந்
 மதுமுனியரும் தெடியுங்காணுதொந்தியுந்தித்தமும் கேதந்ரமுங்கடிய ம
 சரணங்கள்.

க தானவகள்ளி லன்ன தான மிரணிப தான நகரணிச தானம் பலசுத்
 தானம்விளையா தானம்முதலத தானகருமுதையோட்ட செய்யும்பலனும்
 ஸ்தானவகள்ளிகககா ஸ்தானம்அலைகடல ஸ்தானமகாநீ ததஸ்தானம்பலநதி
 ஸ்தானவகளைசெய்யும்பலையுதத்தமத் தன்மையும்கை மழைமயிலுத்தரும்
 மதுர

உ யாகவகள்ளிபரி மதம ராசுருபயாகமுதலயாகமுதலசெய்தலிற்
 யாகவகள்ளிக்கும்பலயுட்டலஇஷ்ட டன்னும்பலனும்தவததச செய்யும்பல
 யாகவகள்ளிற்செய்யாத முதலஷ்ட யாகவகளைசெய்யதுறும்பலனும்பல டரும்
 யாகும்புராணத்தின்காவிபலனையும் அவகையிலங்கும்செழுங்கணி போற்ற
 மதுர

ங முன்புதந்தவதவேணசுருந்விஞ்செம்பொருளைவண்ணசுருந்மதாலவரு
 மின்பமதவேணசுருந்விஞ்சுதைமொழிகெட்டாத்மாசுதந்தைவேணசுருந்
 மம்புவிதன்னின்றுண்குதிநிருததததந்லெத்தர்லிமாநத்தில்தெயவுத்தரு
 சம்பமுதமுதமுதம்பருசுத்தில வண்ணிவெண்ணிலவண்ணமுதமுதரும்
 மதுர

ச இமகையினாதிபாதிபாதிபும்புந்வகம்வினையையும்மாறறிவைககுமினிச்
 சென்மவறியயபடைத்துமெக்காலமும் தெனடதர்ன்வருகாமறறந்ததுவிடும்
 தன்மையகூடுமிடங்கரிசேலிசுறுந்வககிரககருந்சுபததையெதரும்
 தன்மைபாவிடக்கூடாதசாலோகசாமீசாருசாய்செயமுததரும்
 மதுர

துரோகவகள்ளிக்குருந்ரோகமவெகுஜா த்ரோகமிருஞ்சுமிதரோகமிஷ்டத்
 தேகாபிமாணத்தினுலசமர்க்களம் செனறுமுதுகிடும்சாயுமிங்கதரோகமும்
 வாகைபெறும்பகந்ராஜன்க்கண்டஞ்சும்வாரைவட்டோலேமாயுமலகதஷ்ட
 போகதுநதநிகமுஞ்சொபாகயமும் பபாகயமும்பயாகமுஞ்சிலாக்யமாத்தரு

மதுரை

மதுரை

வந்தும்

விநாத்தம்.

காம்போதி ஆதி

உலகம்.

திருவாஸவாய்க்கடவுளுக்கடிகழ்ச்சி செய்தார் சூதர் முதலவர்

அ. நுபக் ன வி.

திரும. இம்விதியும் தேவர்க்கதிபதியும் அருமைப் பனவே தாகமங்களும்தேமம்
பெருமைச் சூருமனப் பக்கெளிமை பிங்கணக் கூகிம் திருவா லு

சீரணிவகன்.

க கந்தமிகுந்ததிலிழம்புடனாகவியழும்புதகுதமுதமும்சிறுதமுதமர். லுந்ததியும்
செந்நேணும்கரும்பிர் தமும் அருணாக்கவிளி. றுந்தெய்வநீருததமும்வாசமிகுந்த
சந்தனங்கவலந்தகுழம் புத்தவகக்குடத்தனனிலே மந்திரி தீர்த்தமும்ருத்திரகு
சிறதைவர்க்குமெய்யும் சேர ஆள்புபொழிதது (க்தமுதலமொழித்த

திரு உரவ

மேலுமின் னுடையுட்பொன்னு லுமீனியும்வாசம்கோ லுமசந்தனமுமெக்கா லு
தேலும்குஞ்சுமப்பூவுமசா லுமீவாசலும்க்கந்தன் [கிப்பூரம்செவ்வா

ஆலமெய்குளிர அன்பா லுடி காத்திருத்தி ராஷ மாலை விவமா லேகொன் னைமா
கா லு விதபக ணண்ம் அன்னிப் பழச்சு ம்தாம் (லைமணி ம. லேபூட்டி
புலமுதற்பலவும் பொருத்தநெவேத்தியஞ் செய் து

சுருவரல

க. எண்ணிரண்டாருமுடசாரம் செய்தோமததீயநண்ணிப்பூர்னாகுதிவிஸ்தா
தண்ணம்விவத்தளமாபிரம்மகதிரஞ்சொல்லி (ரம்—ஆகப்புரிந்து
எண்ணியரிச்சித்துக்கருப்பூரம் திபந்தெரிசித்தண்ணாஅந்திவண்ண செந்நிக்
கண்ணாற்குருபை பண்ணுவாயெனபடணித்தகாகருவித்திவ் (கண்ண—கடைக்
வண்ணமேபுட்பாஞ்சலிமனுமொழித்துகொடுத்தத் திருவாண

விருத்தம்.

வேதவிதிப் படிமூல லிங்கத் தக்கு
மெய்குளிரச் செய்தேத்தியகஸ்திய ராதி
மாதவரை யுத்தரிசித் தெழுந்து வெள்ளி
மாமலையைச்சேர்ந் துசிவ கெக்கையடி
மாதுமைபா கனைப் பணிர்தோ ராயிரக்கால்
மண்டபத்திற் சூதரையம் முனிலோ ரெல்லாம்
மீதமுடன் பூசனைசெய் தேத்தி யன்பு
மீடனார் மிகமிகக்கொண் டாடினோ.

வாழிவிருத்தம்.

சேரையர் நாகுதிசுத்த ரோன் வாழி
சித்திலிநா யகன்முருகன் நக்தி வாழி
ஈரிருதொண் டர்களடியார் பலரும் வாழி
இந்திராதி தேவர்முனி வேர்க்கன் வாழி
தாரணிமீ தறக்களின்பம் சைவம் வாழி
தருவளருந் திருநயத்தில் உளருங் கிர்ந்தனை
பாரதிசொல் லியகீர்த்த னையைச்சொல் வேளும்
பரிசுதிதனைக் கேட்போளும் வாழி வாழி

ஆகவிருத்தம் கக கீர்த்தனை க கழிமெழல் க தரு உ ஆககக முற்றம்.

—(*)—

திருவிளையாடல்நாடகம்முற்றுப்பெற்றது.

—...0(—

ஸ்ரீமீனாகுதிசுத்தரோசர்திருவடிகளே துணை.

